

SCRIPTURILE CREȘTINE

—

PSALMII PROVERBELE ECLEZIASTUL

— TRADUCEREA — CALEA CREȘTINĂ

Fapte 19:9: „Dar unii s-au împietrit și nu au crezut, vorbind de rău
CALEA înaintea mulțimii; depărtându-se de ei, el a despărțit
discipolii de ei, discutând zilnic în școala lui Tiran”.

Fapte 11:26: „Apoi au rămas cu ei un an întreg să se ducă împreună
cu ei în adunare, și să învețe o mulțime multă. Și întâia dată
discipolii au fost numiți: **CREȘTINI** în Antiohia”.

Calea Creștină
2020 – Arad

caleacrestina@gmail.com
www.CaleaCrestina.ro

CUPRINS

Titlu	Pagina:
Introducere	3
Evanghelia după Matei	14
Evanghelia după Marcu	47
Evanghelia după Luca	67
Evanghelia după Ioan	103
Faptele Apostolilor	130
Epistola lui Pavel către Romani	164
Prima epistolă a lui Pavel către Corinteni	180
A doua epistolă a lui Pavel către Corinteni	195
Epistola lui Pavel către Galateni	205
Epistola lui Pavel către Efeseni	210
Epistola lui Pavel către Filipeni	215
Epistola lui Pavel către Coloseni	219
Prima epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni	223
A doua epistolă a lui Pavel către Tesaloniceni	226
Prima epistolă a lui Pavel către Timotei	228
A doua epistolă a lui Pavel către Timotei	232
Epistola lui Pavel către Tit	235
Epistola lui Pavel către Filimon	237
Epistola lui Pavel către Evrei	238
Epistola lui Iacob	249
Prima epistolă a lui Petru	253
A doua epistolă a lui Petru	257
Prima epistolă a lui Ioan	260
A doua epistolă a lui Ioan	264
A treia epistolă a lui Ioan	265
Epistola lui Iuda	266
Apocalipsa lui Ioan	267
Psalmii	284
Proverbele	353
Ecleziastul	377
Anexe	386

INTRODUCERE

După cum este rațional să credem într-un **singur Dumnezeu**, un singur Stăpân: Creatorul, tot așa trebuie să există o singură carte care să îndrume oamenii, un singur set de legii de la Creatorul și Stăpânul nostru, **o singură carte** care Îl reprezintă pe El și voința Lui!

Iar această carte nu poate fi decât Biblia, o carte veche, răspândită pe tot globul!

De fapt, cei ce au scris-o, ca agenți umani, au declarat despre ea că este inspirată de Dumnezeu (2Timotei 3:16-17), cuvântul grecesc: „**theópneustos**”, înseamnă literalmente „**insuflată**”, deci ea nu este umană, ci a fost insuflată de Dumnezeu.

Astfel scriitorii umani ai cărților Bibliei, au fost conduși în scrierea Bibliei nu de mintea sau înțelepciunea lor; ci, de Spiritul Sfânt (2Petru 1:21).

Insuflarea divină a Scripturii putem să o comparăm cu un sufler, care într-o piesă de teatru le șoptește actorilor ce trebuie să spună. Sau ca un patron căruia îi dictează secretarei ce să scrie.

Chiar dacă omenirea are multe cărți numite: „sfinte”, totuși ele nu afirmă despre sine că sunt insuflate de Creator, sau că conțin însuși rostirea, Cuvântul Lui.

Sfânta Scriptură conține cuvintele rostite de Însuși Tatăl ceresc pentru omenire, cuvintele rostite de Fiul și de mesagerii îngerești sau umani, trimiși de Stăpân (Evrei 1:1-2; 2:2).

Biblia a fost scrisă inițial pe papirus sau pe pergament, materiale mai puțin rezistente. Dar după sute de ani, manuscrisele originale scrise de profeți, evangheliști și apostoli, s-au distrus prin utilizarea lor îndelungată, aceasta nu este însă o problemă, deoarece Tatăl ceresc a permis să se facă copii.

Însă responsabilitatea traducătorilor, este ca folosindu-se de manuscrisele cu copiile existente, și de călăuzirea Stăpânului, să reproducă textul original în limba care se face traducerea. Căci „**Spiritul este Cel mărturisind, pentru că Spiritul este Adevărul**” (1Ioan 5:6, SCC). Spiritul Sfânt știe ce a primit de la Dumnezeu prin Christos ca să le dea oamenilor! Spiritul Sfânt ne poate ajuta să aflăm textul original și să-l restabilim!

Oamenii care traduc Scripturile sau stabilesc textul ebraic și grec, trebuie să aibă Spiritul sfânt, fără el, vor introduce fraze adăugate de scribi ulterior! Nu este suficientă cunoașterea limbilor originale, și gramaticii, fără Spiritul Sfânt, oamenii se vor rătăci cu diversele manuscrise în mâini!!!

De aceea, această lucrare s-a născut în urma călăuzirii și îndemnului divin, de a prezenta o singură versiune, de a restabili originalul. Astfel, această versiune nu are: note de subsol, paranteze, etc., deoarece Cuvântul este unul, și El nu are variante, Christos nu este da și nu; ci, da și amen (2Corinteni 1:19-20).

În plus, textele apocrife nu au ce căuta nici măcar în paranteze, căci el reprezintă o adăugire și nu Cuvântul Tatălui ceresc!

Tatăl ceresc prin Fiul Său, să-i lumineze pe toți cei ce o vor citi, și să-i ajute să crească în adevăr!

Manuscrise și alte lucrări de referință:

Pentru traducerea Scripturilor Creștine s-a folosit: textul grecesc al lui Westcott și Hort, pentru traducere s-a mai consultat: Novum Testamentum Graece, Nestle-Aland, ediția 27; Robinson-Pierpont Majority Text (1995); Interliniarele: grec-englaz: The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures; și Emphatic Diaglott; Interliniarele grec-român: Evanghelia după Matei și Epistola către Romani (editate de Editura Agape); Evanghelia după Matei în ebraică Shem-Tob's.

În limba română sa consultat: Noul Testament Traducerea Fidelă, Arad (ediția I, II și a VII), Biblia editată de Gute Botschaft Verlag (GBV) din 1989, și 2001, Noua Traducere românească 2007, Noul Testament și Psalmii tipărit în 1993 de Societatea: Christliche Literatur – Verbreitung; cât și Sânta Scriptură de la 1874.

Pentru traducerea Psalmilor, Proverbelor și a Ecleeziastului s-a folosit textul ebraic: Biblia Hebraica Stuttgartensia editat de K. Elliger și W. Rudolph.

Sau mai consultat și Biblia GBV 2001, Septuaginta (greacă), editată de Alfred Rahlfs, Traducerea lumii noi cu referințe (engleză), și traduceri din limba română: Sânta Scriptură 1874, Biblia GBV 1989; Biblia Cornilescu.

Explicații privire la termenii: „Scripturile ebraice” și „Scripturile creștine”

În multe traduceri ale Bibliei, găsim această împărțire: „Vechiul Testament” și „Noul Testament”, sunt aceste nume potrivite?

Se știe că denumirea: „Vechiul Testament”, este datorită expresiei folosite de **Vulgata** latină.

Unii aduc și argumentul din 2Corinteni 3:14, unde conform cu Biblia Cornilescu se spune: **„Dar ei au rămas greoi la minte: căci pînă în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhră rămîne neridicată, fiindcă măhră este dată la o parte în Hristos”**. Tot la fel apare și verisunile ortodoxe. Dar traducerea corectă este: **„vechiului legământ”**. Este însă demn de remarcat că termenul *diathêkes* din 2Corinteni 3:14, înseamnă **„legământ”** și își păstrează această semnificație și în celelalte 32 de ocurențe din textul grecesc. În ce privește semnificația cuvântului latin *testamentum* (la genitiv *testamenti*), Edwin Hatch spune în lucrarea sa *Essays in Biblical Greek* (Eseuri în greaca biblică), Oxford, 1889, p. 48, că, *„din ignoranță față de filologia latinei vulgare târzii, se credea odinioară că termenul «testamentum», prin care este tradus cuvântul [diathêke] în primele versiuni latinești, precum și în Vulgata, însemna «testament», când, de fapt, el însemna și, dacă nu chiar exclusiv, «legământ»”*.

În mod asemănător, în lucrarea *A Bible Commentary for English Readers by Various Writers* (Un comentariu biblic făcut de diverși scriitori pentru cititorii englezi), publicată de Charles Ellicott, New York, vol. VIII, p. 309, W. F. Moulton scria că *„în vechile traduceri latine ale Scripturilor, testamentum a devenit corespondentul obișnuit al cuvântului [diathêke]. Cum însă această traducere se găsește deseori în contexte în care este imposibilă folosirea sensului de testament (de exemplu în Psalm 83:5, unde nimeni nu-și va imagina că psalmistul a vrut să spună că dușmanii lui Dumnezeu «au făcut un testament împotriva lui»), este clar că termenul latin testamentum era folosit într-un sens mai larg, pentru a corespunde gamei largi de sensuri pe care le are cuvântul grecesc”*.

Avându-se în vedere cele de mai sus, denumirea „Vechiul Testament” care apare la 2Corinteni 3:14, în versiunea Cornilescu este greșită.

Aici apostolul Pavel nu se referă la Scripturile ebraice în ansamblu, ci aici, apostolul vorbește aici despre vechiul legământ al Legii, consemnat de Moise în Pentateuh (primele cinci cărți), care constituie numai o parte a Scripturilor ebraice. Din acest motiv, el spune în versetul următor: **„când Moise este citit”**.

Prin urmare, nu există niciun motiv întemeiat ca prima parte a Bibliei să o numim: „Vechiul Testament”, iar partea a doua: „Noul Testament”!

Ar fi potrivit să numim prima parte a Bibliei: **„Scripturile ebraice”**, deoarece a fost scrisă în principal în ebraică (mici fragmente în arameică: Ezra 4:8-6:18; 7:12-26; Daniel 2:4b-7:28; Ieremia 10:11), și conține în mare parte istoria lui Israel și relația lui Dumnezeu cu această națiune!

Iar, *scrierile noului legământ*, pot fi numite simplu: **„Scripturile creștine”**.

Ele au fost scrise în ebraică: Evanghelia după Matei, și celelalte cărți în greacă!
Folosim expresia: „**Scripturi**”, pentru că Însuși Iesus Christos s-a referit la colecția de scrierilor sfinte ca fiind: „**Scripturi**” (Matei 21:42; Marcu 14:49; Ioan 5:39). Apostolul Pavel prin inspirație divină, le-a numit „**Scripturi Sfinte**”, „**Scripturilor**” și „**Sfintele Scripturi**” (Romani 1:2; 15:4; 2Timotei 3:15).

Explicații referitoare la Numele lui Dumnezeu

Numele cu care Dumnezeu adevărat s-a prezentat evreilor, apare de aproape 7000 de ori în Scripturile ebraice. Cel mai edificator pasaj din Biblie referitor la Numele lui Dumnezeu, îl găsim în convorbirea pe munte al lui Moise cu Dumnezeu, redată în Exod 3:13-16.

Prima parte a Bibliei a fost scrisă în limba ebraică, care se scria doar cu consoane fără vocale, cititorul adăuga vocalele. Numele lui Dumnezeu în „Scripturile ebraice”, apărea sub forma a patru litere ebraice (tetragrama): יהוה (YHWH), la care cititorul evreu adaugă vocalele corespunzătoare. Este bine de știut însă că evreii au pierdut ei înșiși pronunțarea corectă a acestui Nume scris în textul vechi doar cu consoane.

Pe parcursul timpului s-au emis tot felul de opinii în ce privește pronunția numelui divin, unii erudiți și teologi, optează pentru forma: „**Iahve**”, însă există câteva dovezi că pronunția „**Iehova**” este mai corectă ca Iahve sau ca alte.

Forma: Iehova este transliterarea tetragramei, din ebraică în limba română, pe baza sistemului: matres lectionis, unde consoanele pot servi ca vocale. Astfel, YHWH, se pronunță așa cum se scrie: I_Eh_oU_Ah, care devine în latină Iehova, pentru că litera H de la final nu se aude și vocala U servește de asemenea ca și consoană (V).

Iar din latină: Iehova, în română este: „Iehova”! Vezi:

<http://www.caleacrestina.ro/index.php/invatatura-crestina/545-yahweh-sau-iehova>

Forma: „**Iehova**”, este forma cea mai intrată în uz în limba română și cea mai folosită în traducerea din limba română.

Apărea tetragrama în scrierea originală a Scripturilor creștine?

Iehova [YHWH] este numele lui Dumnezeu, care a fost înlocuit în copiile manuscrise cu Domnul, în greacă „**Kuripoc**” și sigur apărea în textele în care se referă la Tatăl cereșc.

În Scripturile ebraice, tetragrama, adică numele de YHWH (Iehova), apare de aproape 7000 de ori, net superior titlurilor ca de pildă: El, Eloah, Elohim (Dumnezeu) de 2570 de ori sau Adonai (Stăpân sau Domn) de aproximativ 300 de ori.

Dar se ridică următoarea întrebare: *Apărea tetragrama în scrierea originală a Scripturilor creștine?*

În timp ce în Scripturile ebraice, numele divin apărea foarte des, de aproape 7000 de ori, adică de aproape 3 ori mai mult ca expresia: „Dumnezeu”. În manuscrisele grecești descoperite în prezent ale Scripturilor creștine, el nu apare decât sub formă prescurtată de: „**Iah**”, care apare în expresie: „**hallelouia**” care este o transliterare a ebraicului „**haleluyah**” (Apocalipsa 19:1,3,4,6), care înseamnă: „**Lăudați-l pe Yah**”.

Deci se ridică întrebarea: *A fost Numele lui Dumnezeu înlocuit în manuscrise de către scribii care le-au copiat?*

Satan, dușmanul lui Iehova se opune numelui lui Dumnezeu, el vrea să schimbe legea (Daniel 7:25), el este cel care a introdus zizania (sămânța rea) în grâu (Matei 13:25), el răstălmăcește Cuvântul divin (Matei 4:1-10), el pune la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu (Geneza 3:5). El urăște numele divin (comp. cu Apocalipsa 13:6).

În primă fază atacul lui a vizat ca evreii să nu-l mai folosească, folosindu-se de o smerenie falsă, el le-a indus ideea că Numele este prea sfânt pentru a fi pronunțat. Astfel după exilul babilonian și înainte de a veni Fiul pe pământ, printre evrei a apărut

această superstiție nescripturală că Numele nu trebuie rostit, și l-au înlocuit citind tetragrama cu: Domnul.

Satan s-a folosit de o interpretare eronată a porunci a treia de a nu lua în deșert Numele (Exod 20:6), pentru a-i face ca ei să uite Numele, ceea ce ar fi fost echivalentul cu o întorcere spre un Dumnezeu străin (Psalm 44:20), să nu-l folosească, să nu-i mai salveze (Psalm cap. 91)!

Mai târziu, evreii au început să se adreseze lui Dumnezeu folosind cuvântul Adonai = Stăpân, care echivalează cu latinescul Dominus = Domn; Stăpân.

Dacă ar fi rămas în Cuvânt, ei ar fi văzut că Numele: YHWH, era folosit și în saluturi și în viața cotidiană nu doar la serviciile religioase (Rut 2:4).

Apoi atacul celui rău a vizat scoaterea Numelui din slujbele religioase, marele preot pronunțându-l doar când era în sanctuar, nu în mulțime, conform cu Talmudul - Sotah 7:6; Talmudul din Ierusalim, Yoma 40d.

Lovitura finală a celui rău a fost scoaterea Numelui divin din Scripturi.

Înlocuirea Numelui în Scripturile ebraice:

În mai multe locuri soferimii (scribi, cărturarii), au modificat textul ebraic original înlocuind: YHWH cu Adhonai (Domnul). Soferimii erau bărbații care au copiat Scripturile ebraice începând din zilele lui Ezra până pe timpul lui Iesus s-au numit scribi, sau soferimi. Cu timpul, ei și-au luat libertatea de a face modificări în text. Mai târziu, scribii care au continuat activitatea soferimilor în secolele de după Christos, au fost cunoscuți sub numele de masoreți. Aceștia au observat modificările făcute de soferimi și le-au notat fie pe marginea textului ebraic, fie la sfârșitul lui. Aceste adnotări au ajuns să fie cunoscute sub numele de Masora.

Soferimii căzuseră în capcana fricii superstițioase de a pronunța numele „YHWH”, de aceea l-au înlocuit în mai multe locuri cu *Adonai* (Domnul) și în câteva locuri cu *Elohim* (Dumnezeu). Masora enumeră aceste modificări.

De pildă, în Exod 4:10, 13; 5:22; 15:17; Numeri 14:17; Iosua 7:8; Judecători 6:15; 13:8; 1Regi 3:10, 15; Psalm 40:17, 44:23; 68:11,18,19,22,26,32; 73:20; 77:11; 78:65; 86:3,4,5,9,12,15; 89:49,50; 94:7,12; 102:18; 104:35; 105:45; etc.

În traducerea Calea Creștină, Numele: Iehova apare de 733 de ori în Psalmi și de 87 ori în Proverbe, iar forma prescurtată: Iah de 42 de ori.

Înlocuirea Numelui în Septuaginta:

Când Scripturile ebraice, au fost traduse de cei 70 de experți evrei (de aceea i se zice traducerea: „Septuaginta” de la 70) pe la anul 280 î.Ch. din ebraică în greacă, ei nu au înlocuit tetragrama cu grecescul Kyrios = Domnul; ci ei au lăsat în continuare cuvântul YHWH și în textul grecesc, și chiar l-au scris cu litere ebraice și nu cu litere grecești.

În Septuagina din sec II d.Ch. tetragrama a fost înlocuită cu Kyrios (Domnul), și se putea crede că traducătorii Septuagintei din start au înlocuit tetragrama Kyrios (Domnul), însă s-au descoperit și manuscrise mai vechi ale Septuagintei, după cum urmează: s-a găsit 12 fragmente de papirus descoperite în Egipt în 1939 și publicate în 1944, și care conțin câteva versete din diferite capitole ale Deuteronomului din Septuaginta, datând din sec. I î.Ch. În aceste fragmente scrise în limba greacă, apare de 15 ori cuvântul YHWH scris cu litere evreiești. Apoi s-au mai descoperit ale 9 fragmente de manuscrise grecești vechi (ale Septuagintei) care conțin Numele divin sub forma YHWH.

În prima jumătate a secolului al II-lea d.Ch. prozelitul iudeu Aquila a făcut o nouă traducere a Scripturilor ebraice în grecește și el a reprezentat aici numele lui Dumnezeu prin tetragrama scrisă cu vechile caractere ebraice.

Tot la fel ne spune Origen în sec. III d.Ch., în comentariul la Psalm 2:2 din Septuaginta cea cu șase coloane (Exapla) scrisă de el și încheiată prin 245 d.Ch. că: „*în cele mai exacte manuscrise, NUMELE apare în caractere ebraice*”. De altfel în Exapla, în coloana Septuagintei în greacă, Numele Dumnezeuului apare sub forma tetragramei „YHWH”.

Iar Ieronimus, pe la anul 300 d.Ch., în prologul său la cărțile lui Samuel și ale Regilor, scrie: „*Și noi am găsit Numele lui Dumnezeu, Tetragrama, în volume grecești sigure (ale Septuagintei) chiar în ziua de azi, exprimată în litere vechi (evreiești).*”

Dar Satan, adversarul lui Dumnezeu a făcut ca Numele să fie înlocuit!!!

Căci treptat creștinismul s-a depărtat de la izvorul Cuvântului divin și au alergat spre basme, filosofii, liderii religioși au provenit dintre filosofi sau din școlile de filosofie, astfel strecurarea zizaniei în grâu prezisă de Iesus (Matei 13:24–30; Fapte 20:29,30), a început să prindă contur iar Numele divin, deși apărea în manuscrise, era utilizat din ce în ce mai puțin. În cele din urmă, mulți cititori nici nu mai știau ce reprezenta tetragrama: יהוה (YHWH). Iar Ieronim relatează că în timpul său „*unii ignoranți, datorită asemănării caracterelor grafice, când găseau [tetragrama] în cărțile grecești erau obișnuiți s-o citească IIIII [pi.i.pi.i]*”.

Astfel în loc ca în copiile de mai târziu ale *Septuagintei*, numele lui Dumnezeu a fost scos și a fost înlocuit prin cuvinte cum ar fi: „Dumnezeu” (*The-os*) și „Domnul” (*Ky'ri-os*). Știm că așa s-au petrecut lucrurile deoarece avem fragmente timpurii ale *Septuagintei*, în care era inclus Numele lui Dumnezeu și copii de mai târziu ale aceluiași pasaj ale *Septuagintei*, din care Numele lui Dumnezeu a fost înlăturat.

Același lucru s-a petrecut și în Scripturile creștine. Profesorul George Howard spunea în continuare: „*Când forma ebraică a numelui divin a fost eliminată din Septuaginta în favoarea unor substituenți grecești, ea a fost eliminată și din Noul Testament atunci când texte din Septuaginta erau citate în acesta*”.

Așadar, în timp ce iudeii au refuzat să mai pronunțe numele lui Dumnezeu, chiar dacă îl vedeau în sulturile cu legea, profeții și psalmii, creștinătatea care s-a abătut treptat de la adevăr, l-au scos din Scripturi, atât din Septuaginta folosită preponderant de ei, cât și din Scripturile creștine. Dar Să vedem în continuare:

Înlocuirea numelui în Scripturile creștine:

Pentru a înțelege lucrul acesta, să ne amintim că manuscrisele Scripturilor creștine de care dispunem în prezent nu sînt cele originale. Cărțile originale scrise de Matei, Luca și de ceilalți scriitori biblici au fost foarte mult folosite și s-au uzat. De aceea, ele au fost copiate, iar cînd aceste copii s-au uzat și ele, au fost recopiate și acestea. După cum este și firesc, întrucît copiile pentru utilizare se făceau mereu, cele vechi nu erau păstrate.

În prezent există mii de copii ale Scripturilor grecești creștine, dar majoritatea lor au fost realizate în cursul secolului al IV-lea d.Ch. sau după aceea. Acest fapt ne arată că foarte devreme s-a petrecut ceva cu textul Scripturilor creștine, astfel Numele divin a fost scos din Scripturi!

Mulți contestă acest lucru, ei susțin că scriitorii Scripturilor creștine nu au folosit numele divin!

Însă, există dovezi solide că Numele divin a existat în Scripturile creștine originale scrise de apostoli?

Prima carte din Scripturile creștine este Evanghelia după Matei, el a scris-o în limba ebraică. Matei a inclus Numele Creatorului în Evanghelia sa. De unde știm?

În primul rand, era de neconceput ca un discipol al lui Iesus, care urma pe Cel care este Adevărul (Ioan 14:6), să fi înlocuit tetragrama din citatele din Scripturile ebraice pe care el le-a citat prin inspirație divină în lucrarea sa!

Pe lângă acest raționamentul logic sunt dovezi concrete cum ar fi:

O versiune a evangheliei lui Matei în ebraică, a fost găsită într-o lucrare datată între al șaselea și al nouălea secol (cartea lui Nestor) și atribuită preotului Nestorius, în care nu apare Domnul (așa cum apare în manuscrisele de lb. Greacă), ci apare expresia: „**Numele**” (în ebr. Hashem) în loc de obișnuitul „**Domnul**”. Este evident că „**Numele**” (în ebr. Hashem) a fost găsit de evrei, ca cuvânt substituit în locul tetragramei inițiale!

Un alt manuscris în ebraică, din secolul XIV (mai precis 1380 d.Ch.) ce conține Evanghelia după Matei pe nume: Shem-Tob. Acest manuscris a fost confiscat de Biserica Catolică de la evrei, și se presupune a fi o copie după un manuscris din primele patru secole. Shem-Tob a copiat textul ebraic al lui Matei în lucrarea sa polemică *‘Even bóchan*. În acest manuscris apare Numele divin în 19 pasaje, sub forma: HY, ce se presupune a fi o prescurtare a tetragramei.

Dar care a fost sursa acestui text ebraic? Profesorul George Howard, care a făcut cercetări ample cu privire la această chestiune, sugerează că „*Textul ebraic al lui Matei copiat de Shem-Tob datează cam din primele patru secole ale erei creștine*”. (Vezi și **New Testament Studies**, volumul 43, nr. 1, ianuarie 1997, paginile 58-71).

Dar ce putem spune de celelalte cărți ale Scripturilor creștine scrise în greacă? Însă, ceilalți scriitori ai acestei părți a Bibliei au scris în limba internațională a acelei epoci: limba greacă, pentru un public cititor cât mai larg. Așadar, ei nu au citat din Scrierile ebraice originale ci din versiunea greacă *Septuaginta*. Să nu fi apărut oare numele lui Dumnezeu în aceste Scrieri grecești?

Unele fragmente foarte vechi ale versiunii *Septuaginta* care exista în zilele lui Iesus, au supraviețuit pînă în zilele noastre și este demn de reținut că în ele apare numele personal al lui Dumnezeu.

În **The New International Dictionary of New Testament Theology**, volumul 2, p. 512, se spune: „*Descoperirile recente de texte pun la îndoială ideea că cei care au compilat LXX [Septuaginta] ar fi tradus tetragrama YHWH prin kyrios. Cele mai vechi (fragmente de) MSS LXX de care dispunem acum conțin tetragrama scrisă cu caractere eb[raice] în textul g[re]c. Acest obicei a fost păstrat de traducătorii iudei ai V[echiului] T[estament] de mai târziu, pe parcursul primelor secole A.D.*” Așadar, ori de câte ori Iesus și discipolii Săi, citeau Scripturile, fie în ebraică fie în grecește, ei întelegeau numele divin.

Ar fi absurd ca să considerăm că ei ar fi falsificat Scripturile, citând pasaje din lege, psalmi sau profeți în Scripturile creștine și înlocuind: YHWH cu Domnul!?!

Astfel, profesorul George Howard, de la Universitatea din Georgia, S.U.A. făcea următorul comentariu: „*Pe vremea când Septuaginta utilizată și citată de Biserica nou-testamentară mai conținea încă forma ebraică a numelui divin, fără îndoială că scriitorii nou-testamentari au inclus tetragrama în citatele lor*” (**Biblical Archaeology Review**, martie 1978, p. 14).

Din limba greacă Scripturile creștine au fost traduse în alte limbi ca: latina, siriaca, etc. O altă dovadă a existenței numelui divin sunt manuscrisele siriace și aramaice, în Peshitta, unde în loc de „Domnul”, în mai multe pasaje apare forma: „**MarYah**”, adică „**Domnul Yah**”, în locul unde în greacă este Kyrios.

De fapt unele pasaje nici nu se pot înțelege bine fără apariția numelui: Iehova! De pildă:

Matei 22:44 (Versiunea Cornilescu): „**Domnul a zis Domnului Meu: „Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale?”**”

Matei 22:44 (SCC): „**Iehova a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până ce am să pun pe dușmanii Tăi un scăunel al picioarelor Tale**”.

2Timotei 1:18 (Versiunea Cornilescu): „**Dea Domnul să capete îndurare dela Domnul „în ziua aceea“.** Tu știi foarte bine cît ajutor mi-a dat el în Efes.”

2Timotei 1:18 (SCC): „**Domnul să îi dea să găsească milă de la Iehova în ziua aceea. Și cât a servit el în Efes, tu cunoști mai bine.**”

În traducerea **Scripturilor Creștine**, Numele divin apare de 169 de ori. Astfel, ori de câte ori este citat un pasaj din Scripturile ebraice în care apare Numele divin, iar scriitorul inspirat de Spiritul Sfânt, aplică pasajul din Scripturile ebraice la Tatăl ceresc, aceste Nume trebuie să apară în Scripturile creștine.

S-a mai introdus în pasajele unde Numele cu siguranță apărea în original pe baza călăuzirii divine și pe baza diferitelor versiuni ale Scripturilor.

Vom reda în continuare diferitele versiuni care au reintrodus Numele în Scripturile creștine:

J1 Matei, editat de J. du Tillet, cu o traducere în latină de J. Mercier, Paris, 1555.

J2 Matei, inclus ca un capitol separat în GE1ven bolchan [„Piatra încercată“], de Shem-Tob ben Isaac Ibn Shaprut, 1385. Manuscrise din secolele al XVI-lea și al XVII-lea, Jewish Theological Seminary, New York.

J3 Matei și Evrei, de Sebastian Münster, Basel, 1537 (în latină, în 1557).

J4 Matei, de J. Quinquarboreus, Paris, 1551.

J5 Evangheliile liturgice, de F. Petri, Wittemberg, 1573.

J6 Evangheliile liturgice, de Johann Clajus, Leipzig, 1576 (și în germană, latină și greacă).

J7 Scripturile creștine, de Elias Hutter, Nürnberg, 1599 (și în alte 11 limbi).

J8 Scripturile creștine, de William Robertson, Londra, 1661.

J9 Evangheliile, de Giovanni Battista Jona, Roma, 1668 (și în latină).

J10 The New Testament . . . în Hebrew and English, de Richard Caddick, Vol. I–III, conține Matei-1 Corinteni, Londra, 1798–1805.

J11 Scripturile creștine, de Thomas Fry și colectiv, Londra, 1817.

J12 Scripturile creștine, de William Greenfield, Londra, 1831.

J13 Scripturile creștine, de A. McCaul, M. S. Alexander, J. C. Reichardt și S. Hoga, Londra, 1838.

J14 Scripturile creștine, de J. C. Reichardt, Londra, 1846.

J15 Luca, Faptele, Romani și Evrei, de J. H. R. Biesenthal, Berlin, 1855, 1867, 1853 și, respectiv, 1858.

J16 Scripturile creștine, de J. C. Reichardt și J. H. R. Biesenthal, Londra, 1866.

J17 Scripturile creștine, de Franz Delitzsch, Londra, ediția 1981.

J18 Scripturile creștine, de Isaac Salkinson și C. D. Ginsburg, Londra.

J19 Ioan, de Moshe I. Ben Maeir, Denver (Colorado), 1957.

J20 A Concordance to the Greek Testament, de W. F. Moulton și A. S. Geden, ediția a patra, Edinburgh, 1963.

J21 The Emphatic Diaglott (interliniar grec-englez), de Benjamin Wilson, 14 New York, 1864, retipărit de Watch Tower Bible and Tract Society, Brooklyn, 1942.

J22 Scripturile creștine, de United Bible Societies, Ierusalim, 1979.

J23 Scripturile creștine, de J. Bauchet, Roma, 1975.

J24 A Literal Translation of the New Testament . . . From the Text of the Vatican Manuscript, de Herman Heinfetter, Londra, 1863.

J25 St. Paul's Epistle to the Romans, de W. G. Rutherford, Londra, 1900.

J26 Psalmii și Matei 1:1-3:6, de Anton Margaritha, Leipzig, 1533.

J27 Die heilige Schrift des neuen Testaments, de Dominik von Brentano, ediția a treia, Viena și Praga, 1796.

Apoi există multe texte în care se face referire la Nume prin expresia: „**numele**” sau „**numele lui Dumnezeu**” cu referire la Numele: YHWH în mod sigur: Matei 6:9; Luca 11:2,49; Ioan 12:28; Fapte 15:14-17; Romani 2:24; 1Timotei 6:1; Evrei 2:12; 6:10; Iacob 5:10; Apocalipsa 3:12; 11:18; 13:6; 14:1; 15:4; 16:9.

Conform cu Exod 3:15, Numele: Iehova este etern, neschimbător și pentru toate generațiile. Numele divin trebuie folosit în închinare (Fapte 2:21; 15:17), în lucrarea lui Dumnezeu (Ioan 17:6,26; Evrei 2:12).

Acest Nume trebuie preamărit (Ioan 12:28), glorificat (Apocalipsa 15:4), creștinii trebuie să se teamă de Numele Lui (Apocalipsa 11:18).

El va fi invocat și în mileniu (Țefania 3:9; Maleahi 1:11), și în veșnicie, (Psalm 145:1,21; vezi și Psalm 45:17; 135:13; 72:17,18; 145:2,21).

Explicații referitoare la Numele de Iesus Christos

În ce privește Numele Fiului: **Iesus** [Ἰησοῦς] traducere corectă a expresiei din greacă este: Iesus, care are ca corespondent, expresia: ebraică: Iehoșua, însemnând: *Iehova este salvare*. Deoarece în alfabetul grecesc nu există litera „ș”, în locul ei s-a scris litera „s” iar diftongul „ou”, în greacă se citește „u”. Astfel citirea corectă a Numelui Salvatorului este: Iesus ca în latină (Vulgata), și nu Isus sau Iisus, în care este omisă litera „e” din Iehoșua precum și din gr. Iesus.

Traducerea Numelui: Iesus cu: „Isus”, redă incorect Numele Salvatorului, ceea ce nu aduce onoare Domnului și Învățătorului nostru.

Christos, în greacă, înseamnă: „Unsul” (lui Dumnezeu), care este traducerea cuvântului ebraic: Mesiah = Uns.

Nici traducerea „Hristos”, nici „Cristos”, nu redă bine litera grecească: χ care trebuie redată cu ch (accentul pe h).

Explicații referitoare la cuvântul: Spirit

Spirit [Πνεῦμα] – există câteva argumente solide în favoarea folosirii cuvântului “spirit” de origine latină în loc de “duh” care vine din slavonă, aceste motive sunt: lexicul limbii române este la ora actuală bazat în procent de 80-85% pe cuvinte de origine latino-franceză. De asemenea, este ilogic și inconsecvent să se folosească expresia “duhovnicesc” în loc de „spiritual” deoarece adjectivul “duhovnicesc” a dispărut aproape complet din uz. Traducerile: SS 1874; NW; și Noul Testament făcut de Emil Pascal în 1992, traduc cu “spirit”.

Explicații referitoare la „Regatul lui Dumnezeu”

Regat [Βασιλεία]: Deși în cele mai multe traduceri ale Bibliei, cuvântul grecesc „Basileia” este tradus prin cuvântul: „Împărăție”, totuși traducerea mai exactă a acestui cuvânt este: „Regat”; el derivând din cuvântul „Basileus” = Rege. Considerăm că cuvântul românesc „regat” redă mai exact semnificația termenului grecesc, care denotă „un regat, ținut, regiunea sau țara aflată sub guvernarea unui rege; putere, autoritate, domnie regală; demnitate regală, titlul și onoarea unui rege” (**The Analytical Greek Lexicon**, 1908, pag. 67).

Cuvântul împărăție se aplică unui stat colonial (imperiu) ținând sub stăpânire (supunând) teritoriile și regate cucerite prin războaie, silnicie și cotofire violente, ceea ce nu poate fi aplicat referitor la „Regatul lui Dumnezeu”, care este format din cei supuși Lui din toate națiunile și din toate timpurile prin voința lor liberă, și nu prin constrângere, umilire și jefuire; nici referitor la „Regatul lui Israel”.

De altfel, nici imperiile cele renumite din antichitate (Asiria; Egiptul; Babilonul; Medo-Persia; Grecia), nu erau conduse de oameni având rangul (funcția, titlul) de „împărat”, ci de „rege”, sau de „marele rege”, sau de „faraon”. De aceea, D. Cornilescu a greșit numindu-i împărați pe Herodes cel Mare (Matei 2:1), nici pe Heroddes Agrippas I (Fapte 12:21), nici pe Herodes Agrippas II (Fapte 25:13); deoarece numai statul roman a devenit „imperiu”, odată cu declararea de către senatul roman, în anul 27 î.Ch. al lui

Caius Iulius Octavianus (nepotul generalului Caius Iulius Caesar), ca primul împărat (în latină: Imperator, și de aici: „imperiu”) al imperiului roman. În Scripturile creștine ceilalți amintiți mai sus au fost numiți „basileus”, adică „rege” (echivalent cu latinescul „rex”); însă împărații (imperatorul) de la Roma sunt de fiecare dată numiți în Scripturi cu titlul de „Cezar”, care a fost aordat de senatul roman pentru prima oară lui Caius Iulius Octavianus (numit apoi cu titlul onorific de „Augustus” = Venerabilul, Onorabilul; vezi Luca 2:1).

Explicații referitoare la adunarea lui Iesus Christos

Adunarea [εκκλησια], termenul grecesc pe care unii traducători, îl redau prin cuvântul „biserică” (a lui Christos), este „ekklesia”, care în antichitate, la greci, avea înțelesul de „adunare”. El este folosit în **Scripturile Creștine** de 112 ori, având sensul de adunarea organizată a discipolilor a lui Christos botezați ca adulți.

Chiar și atunci când termenul este aplicat prin adaptare la o întrunire dezorganizată (Fapte 19:32,41), ideea de bază rămâne aceea de adunare. De asemenea, termenul ekklesia, mai este folosit în Fapte 7:38 referindu-se la adunarea lui Israel (din vechime), precum și în Fapte 19:39 unde se referă la adunarea de justiție legală din orașele-stat democratice grecești.

Sensul „ekklesiei” lui Christos din Scripturile creștine este de: adunare organizată, ai cărei membrii îndeplinesc condițiile prevăzute în Scripturi și anume: nașterea de sus. Adunarea locală (ekklesia) a lui Christos funcționează (există) permanent chiar dacă întrunirile organizate ale membrilor ei au loc periodic.

Termenul „ekklesia” a fost preluat din greacă, deoarece și în ekklesia (adunarea) orașelor-state grecești, membralitatea era limitată la un segment (grup) de populație bine definit, nu toți locuitorii zonei respective puteau participa la o ekklesia convocată și întrunită cu regularitate (în antiteză cu alte „întruniri”) pentru treburi civice. La fel și în ekklesia (= qahal, în ebraică) lui Israel din vechime, care era adunarea națională a Israelului, dacă cineva dorea să participe la ea, trebuia în mod obligatoriu să aibă o descendență directă din evrei și să fie circumcis, sau devină prozelit și să fie circumcis (adică să accepte iudaismul). Tot la fel, și adunarea lui Israel, deși exista ca organizație, permanent, ea se întrunea numai periodic.

Termenul „ekklesia”, niciodată nu a necesitat să aibă sensul de convocare continuă; și nici acum. În acest sens nu a existat nici o schimbare de condiție, din timpul antic al legislatorului grec Perikles (490-429 î.Ch), și până acum; nici nu cere ca membrii (în greacă: kletoi), să fie prezenți la fiecare convocare a ei. De asemenea, termenul însuși nu interzice primirea de noi membrii, care îndeplinesc condițiile de membralitate.

Nici o „ekklesia” clasică (greacă), iudaică, sau creștină, cunoscută în istorie nu a fost întrunită în permanență. Toate „ekklesiile” se încheiau și reîncepeau, după caz; adunarea nefiind desființată de o întrerupere temporară.

De asemenea, în Evrei 12:22, găsim folosit termenul grec „panegyris” (singurul loc din Scripturi), cu care grecii denumeau adunările generale festive, de sărbătoare a tuturor cetățenilor din orașele-state grecești.

Voi analiza, în continuare, și termenul „biserică”. Acesta provine din cuvântul vechi românesc „băsearcă”, care provine din numele „basilica”, pe care creștinii apostoli din sec IV d.Ch. l-au dat caselor lor de închinare construite în stilul bazilicilor romane; care erau (la romani) niște edificii publice mari și impunătoare, având interiorul împărțit prin șiruri de coloane, în trei sau în cinci părți și în care se făceau judecăți și unde neguțarii tratau despre afacerile lor. Cuvântul „basilică” a început apoi să fie folosit în Apus cu sensul de biserică foarte mare și de catedrală (ex. Basilica Sf. Petru din Roma).

Consider că am prezentat suficiente argumente care justifică traducerea termenului „ekklesia” din Scripturi cu „adunare” și nu cu „biserică”; ținând seama de sensurile diferite ale înțelesurilor acestor doi termeni de la începuturile lor.

De fapt atât traducătorii ortodocși cât și cei le-au revizuit traducerile lor sunt inconsecvenți pentru că în ebraică: cuvântul „qahal” îl traduc cu „adunarea” (lui Israel), și nu cu „biserica lui Israel”; cu toate că, după cum am văzut, atât „ekklesia” cât și „qahal” sunt echivalente, însemnând: „adunare”.

Culte neoprotestante, la început, au adoptat în limbajul lor cuvântul „adunare”, care încă mai este folosit de membrii adunărilor de prin sate, dar ulterior au adoptat cuvânt inexact: „biserică”.

În concluzie, în „basilica” romană putea intra oricine, precum poate face parte acum (ca membru creștin) oricine din biserică; iar în „ekklesia” greacă făceau parte numai membrii ei, precum fac parte acum din „adunarea” (lui Christos) numai credincioșii creștini care îndeplinesc condițiile de a fi membrii ai ei.

Explicații privitoare la modificările făcute de scribi

Iehova a poruncit ca încă în prima parte a Bibliei, în legea lui Moise, să se consemneze avertismentul de a nu se adăuga sau scoate din Cuvântul Lui (Deuteronom 4:2; 12:32)! El știa că tendința omului este să scoată sau să adauge la Cuvânt, fie falsificând Cuvântul scris, fie nerespectându-l în întregime.

Același avertisment s-a dat și în Proverbe 30:6, și în Apocalipsa 22:18-19.

Unii copiatori de-a lungul timpurilor, fie au introdus cuvinte în plus, au scos din cuvinte sau au înlocuit cuvinte, pentru a influența înțelesul textului în conformitate cu propria lor concepție.

Doar scribii au creat la unele versete mai multe variante, în general introducând cuvinte sau fraze, sau scoțând cuvinte, sau modificând cuvintele, fie din greșală, fie pentru a susține un punct de vedere. Astfel doar prin călăuzire divină putem fi încunoștințați care variantă de manuscris reprezintă originalul și care variante s-au abătut de la original, schimbând sensul!

Să dau în continuare câteva exemple de modificări:

Uneori copiatorii au observat că vreun evanghelist prezintă un eveniment prin cuvinte mai puține decât altul, ei au adăugat în textul mai scurt, cuvintele care sunt redată în textul mai lung.

Exemplu: la rugăciunea Tatăl Nostru, redată de Luca în: 11:1-4, copiatorii au adăugat mai târziu cuvintele pe care aceeași rugăciune le are în plus în redarea lui Matei 6:9-13. Sau fraza din Marcu 9:48 au adăugat-o și în v. 44,46.

Unii copiatori au scos cuvinte, de pildă, au scos cuvântul: „**Dumnezeu**” din Iuda 1:4, ca să susțină că Fiul este singurul „Stăpân și Domn” !?!

Sau au adăugat cuvinte, cum ar fi fraza trinitară din Matei 28:19, care este o interpolare din sec. II d.Ch. sau fraza trinitară din I Ioan 5:7, sau fraza finală din Ioan 3:13 și din Efeseni 5:30. S-au adăugat întregul pasaj din Matei 27:52-53, preluate din ev. apocrife; sau cea de la sfârșitul Evangheia după Luca 24:50-53, care nu coincide cu relatarea din Fapte 1.

Sau au înlocuit unele cuvinte cu altele, de pildă , au înlocuit în Ioan 1:18, „**un Dumnezeu unic-născut**”, așa cum apare în cele mai vechi manuscrise cu: „**Fiul unic-născut**”. Sau „**Cel care s-a arătat în carne**”, cu „**Dumnezeu care s-a arătat în carne**” (1Timotei 3:16).

Scribi fie luând, fie adăugând fraze sau cuvinte care socoteau ei, „că este spre ușurarea înțelegerii textului”, fie au introdus pasaje din cărțile apocrife care erau senzaționale, învățători ieșite din comun, căci la oameni le place asemenea pasaje ca Marcu 16:9-20, unde se vorbește de a bea otravă, sau a lua în mână șerpi.

Renumitul critic textual Caspar René Gregory ne amintește: „*Manuscrisele grecești ale textului Noului Testament au fost adesea alterate de scribi, care au pus în ele citiri care le-au fost familiare și pe care susțineau că sunt cele corecte*“. — Canon and Text of the New Testament, 1907, pag. 424.

Toate aceste modificări ale textului sacru, nu sunt altceva decât atacuri ale Satanei care dorește să semene învățăturile lui (comp. Geneza 3:5, cu Matei 13:25), prin acești scribi care au scos, modificat sau adăugat fraze la Cuvântul scris al lui Dumnezeu.

Despre pasaje apocrife, vezi aici: <http://www.caleacrestina.ro/index.php/texte-apocrife>

Adunarea lui Dumnezeu, are datoria și repsonsabilitatea, să apere Cuvântul original inspirat, să-l păstreze nealterat și să demaște și să repare erorile strecurate în manuscrise, fie din greșală sau intenționat, prin care s-au introdus erezii nimicitoare care Îl tăgăduiesc pe Stăpânul care i-a cumpărat (2Petru 2:1).

Restabilind Cuvântul original al Tatălui ceresc!

Sistemul de pronunție a limbi grecești:

Pronunția în limba greacă poate fi după sistemul de pronunție a limbi grecești alcătuit de Erasam din Rotterdam (1467-1536), sau după sistemul de pronunție a limbi grecești alcătuit de Reuchlin (1445-1523), care a preferat pronunția în felul grecilor moderni, pronunție adoptată și de țările aflate sub influență bizantino-slavonă.

Deosebiri sunt următoarele: în sistemul lui Erasam, trei consoane: beta, eta și chi se pronunță în celălalt sistem: veta, ita și hi. De exemplu: Gabriel – Gavriil, Israel – Israil, Iesus – Isus, Christos – Hristos, Betleem – Vifleem, Amen – Amin. (Și în ebraică este amen și nu amin). În traducerea aceasta se folosește sistemul lui Erasam din Rotterdam, astfel: Iesus, și nu Isus, Christos și nu Hristos, etc.

Echipa: Calea Creștină.

EVANGHELIA DUPĂ MATEI

Capitolul 1 - Matei

1. Carte a genealogiei lui Iesus Christos, Fiu al lui David, Fiu al lui Abraam.
2. Abraam a născut pe Isaac, iar Isaac a născut pe Iacob, iar Iacob a născut pe Iuda și pe frații lui,
3. iar Iuda a născut pe Fares și pe Zara din Tamar, iar Fares a născut pe Esrom, iar Esrom a născut pe Aram,
4. iar Aram a născut pe Aminadab, iar Aminadab a născut pe Naason, iar Naason a născut pe Salmon,
5. iar Salmon a născut pe Boaz din Rahab, iar Boaz a născut pe Obed din Rut, iar Obed a născut pe Iese,
6. iar Iese a născut pe David – regele, iar David a născut pe Solomon din văduva lui Urie,
7. iar Solomon a născut pe Roboam, iar Roboam a născut pe Abia, iar Abia a născut pe Asa,
8. iar Asa a născut pe Iosafat, iar Iosafat a născut pe Ioram, iar Ioram a născut pe Ozia,
9. iar Ozia a născut pe Ioatam, iar Ioatam a născut pe Ahaz, iar Ahaz a născut pe Ezechia,
10. iar Ezechia a născut pe Manase, iar Manase a născut pe Amon, iar Amon a născut pe Iosia,
11. iar Iosia a născut pe Iehonia, și pe frații lui pe timpul deportării în Babilon.
12. Iar după deportarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel, iar Salatiel a născut pe Zorobabel,
13. iar Zorobabel a născut pe Abiud, iar Abiud a născut pe Eliachim, iar Eliachim a născut pe Azor,
14. iar Azor a născut pe Sadoc, iar Sadoc a născut pe Achim, iar Achim a născut pe Eliud,
15. iar Eliud a născut pe Eleazar, iar Eleazar a născut pe Matan, iar Matan a născut pe Iacob,
16. iar Iacob a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Iesus Cel zis: Christos.

17. Deci toate generațiile de la Abraam până la David au fost patrusprezece generații; și de la David până la deportarea în Babilon, patrusprezece generații; și de la deportarea în Babilon până la Christos, patrusprezece generații.

18. Iar nașterea lui Iesus Christos a fost astfel: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, înainte de a fi ei împreună, s-a aflat însărcinată din Spirit Sfânt.

19. Însă Iosif, bărbatul ei, drept fiind și nevrând să o expună public, a vrut să o lase pe ascuns.

20. Dar reflectând el la acestea, iată! Un înger al lui Iehova i s-a arătat în vis, zicând: „Iosif, fiu al lui David! Să nu fii înfricat să iei la tine pe Maria, nevasta ta; pentru că ea a fost conceput în ea, este din Spirit Sfânt.

21. Iar ea va naște un Fiu, și vei chema numele Lui: Iesus; pentru că El va salva pe poporul Lui de păcatele lor.”

22. Iar toate acestea s-au făcut ca să fie împlinit ce a fost spus de Iehova prin profetul, zicând:

23. „Iată! Fecioara va fi însărcinată și va naște un Fiu, și vor chema numele Lui: Emanuel; care este tradus: cu noi este Dumnezeu”.

24. Iar Iosif, trezindu-se din somn, a făcut cum i-a poruncit îngerul lui Iehova, și a luat la el pe nevasta lui.

25. Dar nu a cunoscut-o până ce a născut un Fiu; și a chemat numele Lui: Iesus.

Capitolul 2 - Matei

1. Iar Iesus fiind născut în Betleemul Iudeii, în zilele lui Irod, iată! Au sosit magi de la răsărituri la Ierusalim,

2. zicând: „unde este Regele născut al iudeilor? Pentru că am văzut steaua Lui în răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

3. Dar auzind, regele Irod s-a tulburat, și tot Ierusalimul cu el.

4. Și strângând împreună pe toți marii preoți și pe cărturarii poporului, s-a informat de la ei unde trebuia să se nască Christosul.

5. Iar ei i-au zis: în Betleemul Iudeii; pentru că așa a fost scris prin profetul:

6. „Și tu, Betleem, pământ al lui Iuda, nicidecum nu ești mai neînsemnat între domnitorii lui Iuda; pentru că din tine va ieși un Conducător care va păstori pe poporul Meu, Israel”.

7. Atunci Irod, chemând magii pe ascuns, a aflat întocmai de la ei timpul stelei apărute.

8. Și trimițându-i la Betleem, a zis: „ducându-vă, cercetați exact despre copilaș; iar când aveți să aflați, vestiți-mi; pentru ca și eu, venind, să mă închin Lui.”

9. Iar ei auzindu-l, pe regele au plecat. Și iată! Steaua pe care au văzut-o în răsărit mergea înaintea lor; până ce venind, a stat deasupra lor unde era copilașul.

10. Văzând însă steaua, s-au bucurat cu bucurie tare mare.

11. Și venind în casă, au văzut copilașul cu Maria, mama Lui; și proșternându-se s-au închinat Lui, și deschizând tezaurile lor, I-au adus daruri: aur și tămâie și smirnă.

12. Și fiind divin – încunoștințați în vis să nu se întorcă la Irod, s-au depărtat spre țara lor pe alt drum.

13. Iar ei fiind depărtați, iată! Un înger al lui Iehova se arată în vis lui Iosif, zicând: „sculându-te, ia Copilașul și pe mama Lui, și fugi în Egipt, și rămâi acolo până am să îți spun; pentru că Irod intenționează să caute Copilașul ca să îl piardă.”

14. Iar el, sculându-se, a luat copilașul și pe mama Lui, noaptea, și s-a retras în Egipt.

15. Și a fost acolo până la sfârșitul lui Irod; ca să fie împlinit ce a fost spus de Iehova prin profetul, care zice: „Din Egipt am chemat pe Fiul Meu”.

16. Atunci Irod, văzând că a fost înșelat de magi, s-a mâniat tare; și trimițând, a omorât pe toți băieții cei din Betleem și în hotarele lui, de la doi ani în jos; potrivit cu timpul pe care l-a aflat întocmai de la magi.

17. Atunci a fost împlinit ce a fost spus prin profetul Ieremia, zicând:

18. „O voce a fost auzită în Rama; plâns și jale multă; Rahela plângând copiii ei, și nu a vrut să fie consolată, pentru că nu mai sunt”.

19. Sfârșind însă Irod, iată! Un înger al lui Iehova se arată în vis lui Iosif, în Egipt,

20. zicând: „sculându-te, ia copilașul și pe mama Lui, și du-te în țara lui Israel; pentru că au murit cei căutând sufletul copilașului.”

21. Iar el, sculându-se, a luat copilașul și pe mama Lui, și a intrat în țara lui Israel.

22. Auzind însă că Arhelus domnește ca rege peste Iudeea în locul tatălui său Irod, s-a temut să se ducă acolo; dar fiind divin încunoștințat în vis, s-a retras în părțile Galileii.

23. Și venind, a locuit într-o cetate zisă Nazaret; ca să fie împlinit ce a fost spus prin profeți, că va fi chemat Nazarinean.

Capitolul 3 - Matei

1. În zilele acelea vine Ioan Botezătorul, predicând în deșertul Iudeii,

2. zicând: „căiți-vă! Pentru că s-a apropiat Regatul cerurilor.

3. Pentru că acesta este cel spus prin profetul Isaia, zicând: „o voce a unuia strigând în deșert: Pregătiți calea lui Iehova! Faceți drepte cărările Lui!”

4. Iar acest Ioan avea veșmântul lui din peri de cămilă, și o centură de piele în jurul șalelor lui; iar hrana lui era lăcuste și miere sălbatică.

5. Atunci ieșeau la el Ierusalimul, și toată Iudeea, și toată împrejurimea Iordanului;

6. și erau botezați de el în râul Iordan, mărturisind păcatele lor.

7. Dar văzând mulți dintre farisei și saducheii venind la botez, le-a zis: „Pui de vipere! Cine v-a arătat să fugiți de mânia viitoare?”

8. Faceți deci roadă vrednică de căință.

9. Și să nu gândiți că ziceți în sine: avem tată pe Abraam! Pentru că vă zic: Dumnezeu, din pietrele acestea poate ridica copii lui Abraam.

10. Dar deja securea stă la rădăcina pomilor; deci, orice pom, nefăcând roadă bună, este tăiat și este aruncat în foc.

11. Eu vă botez doar în apă, pentru căință; dar Cel venind după mine este mai tare decât mine, ale cărui sandale nu sunt vrednic să le duc. El vă va boteza în Spirit Sfânt și foc;

12. Iopata căruia este în mâna Lui, și va curăți complet aria Lui, și va strânge grâul Lui în depozit, dar pleava o va arde cu foc nestins.”

13. Atunci vine Iesus din Galileea la Iordan, către Ioan, pentru a fi botezat de el.

14. Dar Ioan Îl oprea, zicând: „Eu am nevoie să fiu botezat de tine, și Tu vii la mine?”

15. Răspunzând însă, Iesus a zis: „Lasă acum! Pentru că așa ne este potrivit să împlinim toată dreptatea.” Atunci el Îl lasă.

16. Iar Iesus fiind botezat, S-a suit îndată din apă; și iată! Cerurile au fost deschise și el a văzut un Spirit al lui Dumnezeu coborând ca un porumbel, venind peste El.

17. Și iată! O voce din ceruri, zicând: „Iată! Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în care am bună plăcere.”

Capitolul 4 - Matei

1. Atunci Iesus a fost dus de Spiritul în deșert, ca să fie încercat de Diavolul.

2. Și postind patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă a flămânzit.

3. Și apropiindu-se, ispititorul I-a zis: „dacă ești Fiu al lui Dumnezeu spune ca pietrele acestea să se facă pâini.”

4. Dar El, răspunzând a zis: „A fost scris: Nu numai cu pâine va viețui omul, ci cu orice cuvânt ieșind prin gura lui Dumnezeu.”

5. Atunci Diavolul îl la în sfânta cetate, și L-a pus pe streășina unei clădiri din curtea templului,

6. și Îl zice: „Dacă ești Fiu al lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; pentru că a fost scris: Îngerilor Lui va porunci pentru Tine, și Te vor purta pe mâini; nu cumva să lovești piciorul Tău de vreo piatră.”

7. Iesus i-a zis: „Iarăși a fost scris: „să nu pui la încercare pe Iehova, Dumnezeul Tău.”

8. Diavolul Îl ia iarăși pe un munte tare înalt; și Îl arată toate regatele lumii și gloria lor;

9. și I-a zis: „toate acestea Ți le voi da, dacă, prosternându-Te ai să Te închini mie.”

10. Atunci Iesus îi zice: „pleacă, Satan! Pentru că a fost scris: la Iehova, Dumnezeul tău să te închini și singur Lui să Îi faci serviciu sacru.”

11. Atunci Diavolul Îl lasă; și iată! Niște îngeri s-au apropiat și Îi serveau Lui.

12. Auzind însă că Ioan a fost arestat, S-a retras în Galileea.

13. Și părăsind Nazaretul, venind, a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali;

14. ca să fie împlinit ce a fost spus prin profetul Isaia, zicând:

15. „Pământ al lui Zabulon și pământ al lui Neftali, pe o cale a mării; dincolo de Iordan, Galileea națiunilor.

16. Poporul cel șezând în întuneric, a văzut o lumină mare; și celor șezând într-un ținut și o umbră a morții, le-a răsărit lumina”.

17. De atunci a început Iesus să predice și să zică: „căiți-vă, pentru că s-a apropiat Regatul cerurilor.”

18. Iar umblând pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați: pe Simon, cel zis Petru, și pe Andrei, fratele lui, aruncând o plasă în mare; pentru că erau pescari.

19. Și le zice: „veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.”

20. Iar ei, lăsând îndată plasele, I-au urmat Lui.

21. Și mergând de acolo mai înainte, a văzut pe alți doi frați: Pe Iacob al lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, în corabie cu Zebedei, tatăl lor, reparându-și plasele; și i-a chemat.

22. Iar ei, lăsând îndată corabia și pe tatăl lor, L-au urmat.

23. Și El străbătea prin toată Galileea, învățându-i în sinagogile lor, și predicând Evanghelia Regatului; și vindecând orice boală și orice slăbiciune în popor.

24. Și s-a dus zvonul despre El în toată Siria; și I-au adus pe toți cei având rău, suferind de diferite boli și chinuri, pe

demonizați, și pe epileptici, și pe paralitici; și El îi vindeca.

25. Și Lui I-au urmat mulțimi multe din Galileea și Decapole și Ierusalim și Iudeea și de dincolo de Iordan.

Capitolul 5 - Matei

1. Văzând însă mulțimile, S-a suit pe munte; și, așezându-Se, s-au apropiat de El discipolii Lui.

2. Și deschizând gura Lui, îi învăța, zicând:

3. „Fericiți sunt cei săraci cu spiritul, pentru că a lor este Regatul cerurilor.

4. Fericiți sunt cei plângând, pentru că ei vor fi mângâiați.

5. Fericiți sunt cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul.

6. Fericiți sunt cei flămânziți și însetați după dreptate, pentru că ei vor fi săturați.

7. Fericiți sunt cei miloși, pentru că ei vor fi miluiți.

8. Fericiți sunt cei curați cu inima, pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu.

9. Fericiți sunt cei făcători de pace, pentru că ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu.

10. Fericiți sunt cei persecutați din cauza dreptății, pentru că a lor este Regatul cerurilor.

11. Fericiți sunteți când au să vă defăimeze, și au să vă persecute; și minșind, au să zică orice rău împotriva voastră, din cauza Mea.

12. Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că plata voastră este multă în ceruri; fiindcă așa au persecutat pe profeții cei dinaintea voastră.

13. Voi sunteți sarea pământului; dar dacă sarea are să se strice, cu ce va fi făcută sărată? Pentru nimic nu mai are tărie, decât numai să fie aruncată afară pentru a fi călcată de oameni.

14. Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată deasupra muntelui nu poate fi ascunsă.

15. Nici nu aprind oamenii o lampă și o pun sub baniță; ci pe lampadar, și strălucește pentru toți cei din casă.

16. Așa să strălucească lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă faptele voastre bune și să glorifice pe Tatăl vostru Cel ce este în ceruri.

17. Să nu considerați că am venit să desființez legea sau profeții; nu am venit să desființez, ci să împlinesc.

18. Pentru că adevărat vă zic: până nu are să treacă cerul și pământul, nu are să treacă nicidecum vreo iotă sau liniuță din lege până ce are să se îndeplinească toate.

19. Deci care are să desființeze una dintre poruncile acestea cele mai neînsemnate și are să învețe așa oamenii, va fi chemat cel mai neînsemnat în regatul cerurilor; dar care are să îplinească și să îi învețe, acesta va fi chemat mare în Regatul cerurilor.

20. Pentru că vă zic: dacă dreptatea voastră nu are să întrecă cu mult pe cea a cărturarilor și a fariseilor, nicidecum nu aveți să intrați în Regatul cerurilor.

21. Ați auzit că s-a spus celor din vechime: „să nu ucizi!” Iar care are săucidă va fi supus judecății.

22. Eu însă vă zic: oricine, fiind mâniat cu fratele său va fi supus judecății; iar care are să zică fratelui său: Raca, va fi supus Sinedriului; iar care are să zică: Nebunul va fi supus gheenei focului.

23. Deci dacă ai să aduci darul tău la altar, și acolo ai să îți amintești că fratele tău are ceva contra tă;

24. lasă darul tău acolo înaintea altarului, și mergi întâi să te împaci cu fratele tău, și apoi venind, adu darul tău.

25. Fi binevoitor cu adversarul tău repede, până când ești cu el pe drum; ca nu cumva adversarul tău să te predea judecătorului și judecătorul gardianului, și să fi aruncat în închisoare.

26. Adevărat vă zic: Nicidecum nu ai să ieși de acolo, până ai să restitui ultimul codrant.

27. Ați auzit că s-a zis: „Să nu comiți adulter?”.

28. Eu însă vă zic: Oricine, privind la o femeie ca să o poftască, deja a comis adulter cu ea în inima lui.

29. Iar dacă ochiul tău cel drept te face să te poticnești, scoate-l și aruncă-l de la tine; pentru că îți este de folos să piară unul din mădularele tale, și să nu fie aruncat întreg corpul tău în gheena.

30. Și dacă mâna ta cea dreaptă te face să te poticnești, tai-o și arunc-o de la tine; pentru că îți este de folos să piară, unul din mădulele tale, și să nu se ducă întreg corpul tău în gheena.

31. Și s-a spus: „care are să lase nevasta lui, să îi dea carte de despărțire”.

32. Dar Eu vă zic: oricine, lăsând nevasta lui, fără motiv de curvie, o face să comită adulter; și care are să se însoare cu o lăsată, comite adulter.

33. Iarăși ați auzit că s-a spus celor din vechime: „Să nu juri fals, ci să împlinești față de Iehova jurămintele tale”.

34. Eu însă vă zic: Nu jurați nicidecum; nici pe altar, pentru că este tronul lui Dumnezeu;

35. nici pe pământ pentru că este un scăunel al picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentru că este o cetate a marelui rege;

36. nici pe capul tău să nu juri, pentru că nu poți face un păr alb sau negru.

37. Cuvântul vostru să fie: Da, da; nu, nu; iar ce este mai mult decât acestea, este de la cel rău.

38. Ați auzit că s-a spus: „ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte”.

39. Dar Eu vă zic: Nu vă împotriviți celui rău; ci, oricui te lovește în obrazul tău cel drept, întoarce-i și pe celălalt.

40. Și celui vrând să se judece cu tine și să ia cămașa ta, lasă-i și mantia.

41. Și oricine te va obliga să mergi cu el o milă, mergi cu el două.

42. Celui cerându-ți, dă-i; iar pe cel vrând să se împrumute de la tine, nu îl refuza.

43. Ați auzit că s-a spus: „Să iubești pe aproapele tău, și să urăști pe dușmanul tău.”

44. Dar Eu vă zic: Iubiți pe dușmanii voștri, și rugați-vă pentru cei persecutându-vă;

45. ca să vă faceți fii ai Tatălui vostru Cel ce este în ceruri; pentru că El răsare soarele Lui peste răi și buni, și plouă peste drepti și nedrepti.

46. Pentru că, dacă iubiți pe cei iubindu-vă, ce plată aveți? Oare nu fac și vameșii la fel?

47. Și dacă aveți să salutați numai pe frații voștri, ceva deosebit faceți? Nu fac și națiunile la fel?

48. Voi deci, fiți perfecți, precum Tatăl vostru Cel ceresc este perfect.

Capitolul 6 - Matei

1. Feriți-vă însă, să nu faceți dreptatea voastră înaintea oamenilor pentru a fi priviți de ei; pentru că desigur nu aveți plată de la Tatăl vostru Cel ce este în ceruri.

2. Deci, când faci milostenie, să nu răsuni cu trompeta înaintea ta, precum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca fie glorificați de oameni. Adevărat vă zic: Ei primesc plata lor.

3. Tu însă făcând milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

4. ca să fie milostenia ta în ascuns; și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoi.

5. Și când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii; pentru că le place să se roage stând în sinagogi și în colțurile străzilor, ca să se arate oamenilor. Adevărat vă zic: Ei primesc plata lor.

6. Dar tu, când ai să te rogi, intră în cămăruța ta, și încuind ușa ta, roagă-te Tatălui Cel ce este în ascuns; Și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoi.

7. Iar rugându-vă, să nu repetați cuvinte ca națiunile; pentru că lor le pare că prin multa lor vorbire vor fi ascultați.

8. Deci să nu fiți asemenați cu ei; pentru că Tatăl vostru știe de cele ce aveți nevoie înainte de a cere voi de la El.

9. Deci voi, rugați-vă așa: „Tatăl nostru Cel ce ești în ceruri! Fie sfințit Numele Tău;

10. vie Regatul tău; facă-se voința Ta, precum în cer așa și pe pământ;

11. pâinea noastră pentru existența zilnică, dă-ne-o astăzi;

12. și ne iartă greșelile noastre, precum și noi am iertat greșiților noștri;

13. și să nu ne duci în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”

14. Pentru că, dacă aveți să iertați oamenilor greșelile lor, vă va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc;

15. dar dacă nu-i ierțați pe oameni, nici Tatăl vostru nu va ierta greșelile voastre.

16. Iar când aveți să postiți, nu fiți triști, ca fățarnicii; pentru că desfigurează fețele lor ca să se arate oamenilor postind. Adevărat vă zic: „ei primesc plata lor.”

17. Tu însă, postind, unge capul tău și spală fața ta:

18. ca să nu te arăți oamenilor postind, ci Tatălui Tău, Cel ce este în ascuns; și Tatăl Tău Cel văzând în ascuns, îți va înapoi.

19. Nu vă strângeți comori pe pământ; unde le strică moliile și rugină, și unde hoții le sapă și fură.

20. Strângeți-vă însă comori în cer; unde nu le strică nici moliile nici rugină, și unde nu le sapă hoții nici nu fură!

21. Pentru că unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.

22. Lampa corpului este ochiul. Dacă deci ochiul tău are să fie limpede, întreg corpul tău va fi luminos.

23. Dar, dacă ochiul tău are să fie rău, întreg corpul tău va fi întunecos. Deci, dacă lumina cea din tine este întuneric, cât de mult este întunericul!

24. Nici unul nu poate servi la doi domni; pentru că sau va urî pe unul, și va iubi pe celălalt, sau se va ține de unul, și va disprețui pe celălalt. Nu puteți servi lui Dumnezeu, și lui Mamona.

25. De aceea vă zic: „nu vă îngrijorați pentru sufletul vostru, ce să mâncați sau ce să beți; nici pentru corpul vostru, ce să îmbrăcați. Oare nu este sufletul mai mult decât hrana, și corpul decât veșmântul?”

26. Uitați-vă la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu strâng în depozite; și Tatăl vostru Cel creșc le hrănește. Oare nu sunteți voi mult mai de preț decât ele?

27. Dar cine dintre voi; îngrijorându-se, poate adăuga un cot la satura lui?

28. Și pentru veșmânt, de ce vă îngrijorați? Observați crinii câmpului cum cresc! Nu se ostenesc nici nu torc;

29. vă spun însă, că nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost îmbrăcat ca unu dintre aceștia.

30. Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu, iarba câmpului, care astăzi fiind și mâine

fiind aruncată în cuptor; oare nu cu mult mai mult pe voi, puținii credincioșilor?

31. Deci, să nu fiți îngrijorați, zicând: „ce o să mâncăm? Sau: ce o să bem? Sau: cu ce o să ne îmbrăcăm?”

32. Pentru că națiunile caută toate acestea; pentru că Tatăl vostru Cel cereșc știe că aveți nevoie de toate acestea.

33. Căutați dar întâi Regatul și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga.

34. Deci, nu fiți îngrijorați pentru mâine, pentru că mâine va fi îngrijorată de ea. Ajunge zilei răutatea ei.

Capitolul 7 - Matei

1. Nu judecați, ca să nu fiți judecați!

2. Deoarece, cu care judecată: judecați, veți fi judecați; și cu care măsură măsurați, vi se va măsura.

3. De ce însă vezi paiul cel din ochiul fratelui tău, dar nu observi bârna din ochiul tău?

4. Sau, cum vei zice fratelui tău: „lasă să scot paiul din ochiul tău”; și iată! Bârna este în ochiul tău?

5. Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

6. Să nu dați ceea ce este sfânt câinilor, nici nu aruncați perlele voastre înaintea porcilor; ca nu cumva să le calce în picioarele lor, și întorcându-se, să vă sfășie.

7. Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.

8. Pentru că oricine cerând, primește; și cel căutând, găsește; iar celui bătând, i se deschide.

9. Sau cine dintre voi este omul, căruia fiul său îi va cere pâine, el îi va da piatră?

10. Sau de va cere și pește, îi va da șarpe?

11. Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri; cu atât mai mult Tatăl vostru Cel ce este în ceruri, va da daruri bune celor cerând de la El.

12. Deci toate câte vreți să vă facă oamenii, așa faceți-le și voi; pentru că aceasta este legea și profeții.

13. Intrați prin poarta îngustă; pentru că largă este poarta, și lată este calea cea ducând spre pierzare; și mulți sunt cei intrând pe ea.

14. Pentru că strâmtă este poarta, și îngustă este calea cel ducând spre viață; și puțini sunt cei ce o găesc.

15. Feriți-vă de profeții mincinoși, cei care vin la voi în veșminte de oi; dar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.

16. După roadele lor îi veți recunoaște. Oare se culeg struguri de pe spini, și măslina de pe mărcini?

17. Astfel, orice pom bun, face roade bune; dar pomul rău, face roade rele.

18. Nu poate un pom bun, să aducă roade rele; nici un pom rău, să facă roade bune.

19. Orice pom, nefăcând roadă bună, este tăiat și este aruncat în foc.

20. Așadar, după roadele lor îi veți recunoaște.

21. Nu oricine zicându-mi: „Domnule! Domnule!” Va intra în Regatul cerurilor; ci cel făcând voința Tatălui Meu Cel ce este în ceruri.

22. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Domnule! Domnule!” Nu în Numele Tău am profețit, și nu am scos demoni în Numele Tău, și nu în Numele Tău am făcut multe lucrări puternice?

23. Și atunci le voi declara: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, cei făcând nelegiuirea.”

24. Deci, oricine, care aude cuvintele acestea ale Mele și le face, va fi asemănat cu un bărbat chibzuit, care a construit casa lui pe stâncă.

25. Și a coborât ploaia, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au lovit în casa aceea, și nu a căzut; pentru că fusese întemeiată pe stâncă.

26. Și oricine, auzind cuvintele acestea ale Mele și nu le face, va fi asemănat cu un bărbat nebun, care a construit casa lui pe nisip.

27. Și a coborât ploaia, și au venit râurile, și au suflat vânturile, și au izbit în casa aceea, și a căzut; și căderea ei a fost mare.”

28. Apoi, când Iesus a sfârșit cuvintele acestea, mulțimile erau mirate de învățătura Lui;

29. pentru că îi învăța ca având autoritate, și nu ca și cărturarii lor.

Capitolul 8 - Matei

1. Iar coborând de pe munte, Lui I-au urmat mulțimi multe.

2. Și iată! Un lepros, apropiindu-se, I s-a închinat, zicând: „Domnule! Dacă vrei poți să mă curățești.”

3. Și întinzând El mâna, s-a atins de el, zicând: „Vreau, fii curățit!” Și îndată s-a curățat lepra lui.

4. Iesus îi zice: „vezi, să nu spui nici unuia; ci mergi, arată-te preotului, și adu darul pe care l-a stabilit Moise, spre mărturie pentru ei.”

5. Intrând El însă în Capernaum, I s-a apropiat un centurion; rugându-L,

6. și zicând: „Domnule! Servitorul Meu zace în casă paralytic, fiind chinuit cumplit.”

7. Și El îi zice: „Eu venind, îl voi vindeca.”

8. Răspunzând însă centurionul, a zis: „Domnule! Nu sunt vrednic ca să intri sub acoperișul meu; dar spune numai un cuvânt și servitorul meu va fi vindecat.

9. Pentru că și eu sunt un om pus sub autoritate, având sub mine soldați; și zic acestuia: Du-te, și se duce; și altuia: Vino, și vine; și sclavului meu: Fă aceasta, și face.”

10. Auzind însă, Iesus S-a mirat și a zis celor urmându-L: adevărat vă zic: La nici unul în Israel nu am găsit atâta credință.

11. Dar vă spun, că vor veni mulți de la răsărituri și de la apusuri și vor șede la masă cu Abraam și Isaac și Iacob în Regatul cerurilor;

12. iar fiii Regatului vor fi aruncați în întunericul cel de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

13. Iesus a zis centurionului: mergi, făcându-ți-se precum ai crezut! Și servitorul a fost vindecat în ora aceea.

14. Și venind Iesus în casa lui Petru, a văzut pe soacra lui zăcând, și cu febră.

15. Și S-a atins de mâna ei, și febra a lăsat-o; și s-a sculat și le-a servit.

16. Iar făcându-se seară, I-au adus mulți demonizați, și a scos spiritele cu un cuvânt; și pe toți cei rău având, i-a vindecat.

17. Ca să fie împlinit ce s-a spus prin profetul Isaia, zicând: „El a luat slăbiciunile noastre și a purtat bolile noastre.”

18. Văzând însă Iesus o mulțime în jurul Său, a poruncit să se ducă spre partea cealaltă.

19. Și apropiindu-se un cărturar, I-a zis: „Învățătorule, Îți voi urma oriunde ai să Te duci.”

20. Iesus îi zice: „Vulpile au vizuini, și păsările cerului cuiburi; dar Fiul Omului nu are unde să aplece capul.”

21. Iar altul dintre discipolii Lui, I-a zis: „Domnule! Permite-mi întâi să mă duc să îngrop pe tatăl meu.”

22. Iesus însă, îi zice: „urmează-Mi! Și lasă morții să îngroape pe morții lor.”

23. Și suindu-Se El în corabie, discipolii Lui L-au urmat.

24. Și iată! S-a făcut o mare furtună în mare, încât corabia era să fie acoperită de valuri. El însă dormea.

25. Și apropiindu-se discipolii Lui, L-au trezit, zicând: „Domnule, scapă-ne! Pierim!”

26. Și El le zice: „De ce sunteți fricoși, puțin credincioșilor!” Atunci, sculându-Se, a certat vânturile și marea; și s-a făcut liniște mare.

27. Iar oamenii se mirau, zicând: „cum este Acesta, că și vânturile și marea I se supun!”

28. Și venind El în partea cealaltă, în ținutul gadarenilor, L-au întâlnit doi demonizați ieșind dintre morminte, tare periculoși; încât nu era în stare cineva să treacă pe drumul acela.

29. Și iată! Au strigat, zicând: „ce avem noi a face cu Tine, Fiul al lui Dumnezeu? Ai venit aici să ne chinuiești înaintea de timp?”

30. Era însă departe de ei o turmă de porci mulți, pascănd.

31. Iar demonii Îl rugau, zicând: „dacă ne scoți, trimite-ne în turma de porci.”

32. Și El, le-a zis: „mergeți!” Iar ei ieșind, s-au dus în porci. Și iată! Toată turma s-a repezit de pe râpă în mare; și au murit în ape.

33. Iar păstorii au fugit, și ducându-se în cetate au vestit toate; și cele cu demonizații.

34. Și iată! Toată cetatea I-a ieșit Lui Iesus în întâmpinare; și văzându-L, L-au rugat ca să treacă din hotarele lor.

Capitolul 9 - Matei

1. Și, suindu-Se în corabie, a trecut dincolo și a venit în cetatea Lui.

2. Și iată! I-au adus un paralizic zăcând pe pat; și văzând Iesus credința lor, a zis paralizicului: „îndrăznește, copile; păcatele tale sunt iertate!”

3. Și iată! Unii dintre cărturari au zis în sine: Acesta hulește.

4. Și văzând Iesus gândurile lor, a zis: „De ce gândiți rele în inimile voastre?”

5. Pentru că ce este mai ușor, a zice: „Iertate sunt păcatele tale”; sau a zice: „scoală-te și umblă!”

6. Dar, ca să știți că Fiul Omului are autoritate pe pământ să ierte păcate. Atunci zice paralizicului: „Scoală-te, ridică patul tău și mergi la casa ta!”

7. Și sculându-se, s-a dus la casa lui.

8. Iar mulțimile, văzând, s-au temut; și au glorificat pe Dumnezeu Cel dând oamenilor o autoritate ca aceasta.

9. Și trecând Iesus de acolo, a văzut un om șezând la vamă, zis Matei, și îi zice: „urmează-Mi!” Și ridicându-se, I-a urmat Lui.

10. Apoi, așezându-Se la masă în casa acestuia, iată! Venind mulți vameși, s-au așezat la masă împreună cu Iesus și cu discipolii Lui.

11. Și văzând, fariseii ziceau discipolilor Lui: „de ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și păcătoșii?”

12. Iar El, auzind, a zis: „nu cei tari au nevoie de doctor, ci cei având rău.”

13. Iar ducându-vă, învățați ce înseamnă: „milă vreau, și nu jertfă; pentru că nu am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși.”

14. Atunci I se apropie discipolii lui Ioan, zicând: „de ce noi și fariseii postim mult, iar discipolii Tăi nu postesc?”

15. Iesus le-a zis: „nu pot jeli fiii sălii de nuntă, pe când mirele este cu ei. Vor veni însă zile când mirele are să fie ridicat de la ei, și atunci vor posti.”

16. Nici unul nu pune un petic de stofă pe o mantie veche; pentru că peticul ei se smulge de pe mantie, și se face o ruptură mai rea.

17. Nici nu se pune vin nou în burdufuri vechi; pentru că altfel, plesnesc burdufurile, și vinul se varsă, și burdufurile se vor pierde; ci se pune vin nou în burdufuri noi, și amândouă sunt păstrate împreună.

18. Vorbindu-le acestea, iată! Un conducător al sinagogii, apropiindu-se, I s-a închinat, zicând: „fiica mea tocmai a murit; dar venind, pune mâna Ta peste ea, și va viețui.”

19. Și ridicându-Se, Iesus, i-a urmat cu discipolii Lui.

20. Și iată! O femeie având hemoragie de doisprezece ani, apropiindu-se pe dinapoi, s-a atins de ciucurele mantiei Lui.

21. Pentru că zicea în sine: „dacă am să ating numai mantia Lui, voi fi scăpată.”

22. Dar Iesus, întorcându-Se, și văzând-o, a zis: „îndrăznește, fiică! Credința ta te-a scăpat.” Și femeia a fost scăpată din ora aceea.

23. Și venind Iesus în casa conducătorului, și văzând flautiștii și mulțimea agitându-se,

24. a zis: „retrageți-vă! Pentru că fetița nu a murit; ci doarme”. Și ei râdeau de El.

25. Iar când mulțimea a fost scoasă afară, intrând, a apucat mâna ei; și fetița s-a ridicat.

26. Și faima aceasta a ieșit în tot ținutul acela.

27. Trecând de acolo, lui Iesus I-au urmat doi orbi, strigând și zicând: „miluiește-ne, Fiu al lui David!”

28. Venind însă în casă, orbii I s-au apropiat, și Iesus le zice: „credeți că pot face aceasta?” Ei îi zic: „Da, Domnule!”

29. Atunci a atins ochii lor, zicând: „după credința voastră, să vi se facă!”

30. Și ochii lor s-au deschis; și Iesus le-a poruncit, zicând: „vedeți, să nu cunoască nimeni.”

31. Dar ei ieșind, au răspândit faima Lui în tot ținutul acela.

32. Ieșind ei însă, iată! I-au adus un om mut demonizat.

33. Și fiind scos demonul, mutul a vorbit; și mulțimile s-au mirat, zicând: „niciodată nu a fost văzut așa ceva în Israel!”

34. Dar fariseii ziceau: „prin conducătorul demonilor scoate demonii!”

35. Și Iesus străbătea toate cetățile și satele, învățându-i în sinagogile lor, și predicând Evanghelia Regatului, și vindecând orice boală și orice slăbiciune.

36. Văzând însă mulțimile, S-a înduioșat de ele; pentru că erau obosite și risipite ca niște oi neavând păstor.

37. Atunci zice discipolilor Lui: „secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini.

38. Rugați deci pe Domnul secerișului ca să trimită lucrători în secerișul Lui.”

Capitolul 10 - Matei

1. Și chemând pe cei doisprezece discipoli ai Lui, le-a dat autoritate asupra spiritelor necurate; ca să le scoată, și să vindece orice boală și orice slăbiciune.

2. iar numele celor doisprezece apostoli sunt acestea: Întâi, Simon, cel zis Petru, și Andrei fratele lui; apoi Iacob cel al lui Zebedei, și Ioan, fratele lui;

3. Filip și Bartolomeu; Toma și Matei perceptorul; Iacob cel al lui Alfeu, și Iebeu zis și Tadeu;

4. Simon Canaaneanul, și Iuda Iscarioteanul, care L-a și trădat.

5. Pe aceștia doisprezece i-a trimis Iesus, și le-a poruncit, zicând: Pe vreun drum al națiunilor, să nu vă duceți; și într-o casă a samaritenilor, să nu intrați;

6. ci, duceți-vă mai degrabă la oile cele pierdute ale casei lui Israel.

7. Iar ducându-vă, predicați, zicând: „s-a apropiat Regatul cerurilor.”

8. Vindecați pe neputincioși, înviați pe morți, curațiți pe leproși, scoateți demoni. În dar ați primit, în dar să dați.

9. Să nu procurați aur, nici argint, nici bani de aramă pentru centurile voastre;

10. nici traistă pentru drum, nici două cămăși, nici sandale, nici toiag; pentru că vrednic este lucrătorul de hrana lui.

11. Iar în care cetate sau sat aveți să intrați, cercetați cine este vrednic în el; și acolo rămâneți până aveți să ieșiți.

12. Intrând însă în casă, salutați-o.

13. Și dacă casa are să fie vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi.

14. Și care nu are să vă primească, nici să asculte cuvintele voastre; ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful picioarelor voastre.

15. Adevărat vă zic: „mai ușor va fi ținutului Sodomei și Gomorei în ziua judecării, decât cetății aceea.”

16. Iată! Eu vă trimit ca pe oi în mijlocul lupilor; faceți-vă deci prevăzători ca șerpii și nevinovați ca porumbeii.

17. Dar feriiți-vă de oameni; pentru că vă vor preda în sinedrii, și vă vor biciui în sinagogle lor,

18. și veți fi aduși înaintea guvernatorilor și regilor, din cauza Mea; pentru mărturie lor și națiunilor.

19. Iar când au să vă predea, nu vă îngrijorați: cum sau ce să vorbiți; pentru că vi se va da în ora aceea ce să vorbiți.

20. Pentru că nu voi sunteți vorbitorii; ci Spiritul Tatălui vostru, este Cel vorbind prin voi.

21. Va preda însă frate pe frate la moarte, și tată pe copil; și se vor ridica copii contra părinților, și îi vor omori.

22. Și veți fi urâți de toți din cauza Numelui Meu; dar cel răbdând până la sfârșit, acesta va fi salvat.

23. Iar când au să vă persecute în cetatea aceasta, fugiți în cealaltă; pentru că, adevărat vă zic: „nicidecum nu aveți să sfârșiți cetățile lui Israel, până are să vină Fiul Omului.”

24. Nu este discipol mai presus de învățător, nici sclav mai presus de domnul lui.

25. Ajunge discipolului ca să se facă ca învățătorul lui, și sclavul ca domnul lui. Dacă pe Stăpânul casei l-au chemat beelzebul, cu cât mai mult pe casnicii Lui?

26. Deci să nu vă temeți de ei; pentru că nu este nimic acoperit, care nu va fi dezvăluit; și ascuns, care nu va fi cunoscut.

27. Ceea ce Eu vă spun în întuneric, ziceți în lumină; și ceea ce auziți în ureche, predicați de pe acoperișuri.

28. Și să nu vă temeți de cei omorând corpul, dar neputând să omoare sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel putând să piardă și sufletul și corpul în gheena.

29. Nu se vând oare două vrăbii cu un asarion? Și nici una dintre ele nu va cădea pe pământ fără de Tatăl vostru.

30. Vouă însă, și perii capului, toți sunt numărați.

31. Așadar, nu vă temeți; voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

32. Deci, oricine care va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, voi mărturisi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu Cel ce este în ceruri.

33. Iar care are să Mă tăgăduiască înaintea oamenilor, îl voi tăgădui și eu înaintea Tatălui Meu Cel ce este în ceruri.

34. Să nu gândiți că am venit să arunc pace pe pământ; nu am venit să arunc pace, ci sabie.

35. Pentru că am venit să dezbin pe om de tatăl lui, și pe fiică de mama ei, și pe noră de soacra ei.

36. Și dușmani ai omului, sunt casnicii lui.

37. Cel iubind pe tată sau pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; și cel iubind pe fiu sau fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.

38. Și care nu ia crucea lui și urmează înapoia Mea, nu este vrednic de Mine.

39. Cel găsind sufletul lui, îl va pierde; și cel pierzând sufletul pentru Mine, îl va găsi.

40. Cel primindu-vă, pe Mine Mă primește; și cel primindu-Mă, primește pe Cel trimițându-Mă.

41. Cel primind pe un profet în nume de profet, va obține plată de profet; și cel primind pe un drept în nume de drept, va obține plată de drept.

42. Și care are să dea să bea la unul dintre micuții aceștia numai un potir cu apă rece, în nume de discipol; adevărat vă zic: „nicidecum nu are să piardă plata lui.”

Capitolul 11 - Matei

1. Apoi, când a sfârșit Iesus de poruncit celor doisprezece discipoli ai Lui, a plecat de acolo, ca să îi învețe și să predice în cetățile lor.
2. Iar Ioan, auzind în închisoare despre lucrările lui Christos, trimițând prin discipolii lui,
3. I-a zis: „Tu ești Cel venind, sau așteptăm pe altul?”
4. Și răspunzând, Iesus le-a zis: „ducându-vă, spuneți lui Ioan cele ce auziți și vedeți:
5. Orbii văd iarăși, și șchiopii umblă; leproșii sunt curățiți, și surzii aud; morții sunt înviați, și săracii sunt evanghelizați;
6. și fericit este care nu are să fie poticnit în Mine.”
7. Iar aceștia ducându-se, Iesus a început să zică mulțimilor despre Ioan: „ce ați ieșit să priviți în deșert? O trestie clătînată de vânt?
8. Sau ce ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în haine moi? Iată! Cei purtând cele moi sunt în casele regilor.
9. Dar de ce ați ieșit? Să vedeți un profet? Da, vă zic; și mai mult decât un profet.
10. Acesta este cel despre care a fost scris: Iată! Trimit pe mesagerul Meu, înaintea feței Tale; care va pregăti calea Ta, înaintea Ta.”
11. Adevărat vă zic: între cei născuți de femei, nu s-a ridicat mai mare ca Ioan Botezătorul; dar cel mai mic în Regatul cerurilor; este mai mare decât el.
12. Dar din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Regatul cerurilor se ia cu năvală; și năvălitorii îl apucă.
13. Pentru că toți profetii și legea au profetizat până la Ioan.
14. Și dacă vreți să primiți, acesta este Ilie, cel trebuind să vină.
15. Cel având urechi, să audă!
16. Dar cui voi asemena generația aceasta? Este asemănătoare unor copilași șezând în piețe; care strigând altora,
17. zic: „v-am fluierat, și nu ați jucat; am cântat de jale și nu v-ați jelit.”
18. Pentru că Ioan a venit nici mâncând, nici bând; și ei zic: „are demon!”

19. A venit Fiul Omului, mâncând și bând; și ei zic: „iată! Un om mîncăcios și băutor de vin; prieten al vameșilor și al păcătoșilor.” Dar înțelepciunea este îndreptățită prin lucrările ei.

20. Atunci a început să mustre cetățile în care au fost făcute cele mai multe dintre lucrările Lui puternice; pentru că nu s-au căit.

21. Vai ție, Horazin! Vai ție Betsaida! Pentru că dacă în Tir și în Sidon se făceau lucrările puternice cele făcute în voi, de mult se căiau în sac și cenușă.

22. Iarăși vă zic: mai ușor va fi Tirului și Sidonului în ziua judecării, decât vouă.

23. Și tu, Capernaum! Nu vei fi înălțat până la cer. Până în locuința morților vei fi coborât; pentru că dacă în Sodoma se făceau lucrările puternice cele făcute în tine, rămâneau până astăzi.

24. Totuși, vă zic: „ținutului Sodomei îi va fi mai ușor în ziua judecării, decât ție.”

25. În timpul acela, Iesus, răspunzând, a zis: „Te laud Tată! Domn al cerului și al pământului; pentru că ai ascuns acestea de înțelepți și pricepuți, și le-ai dezvăluit copiilor.

26. Da, Tată! Pentru că așa s-a făcut o bună plăcere înaintea Ta.”

27. Toate Mi-au fost date de Tatăl Meu; și nici unul nu cunoaște pe Fiul, decât Tatăl, și nici pe Tatăl nu îl cunoaște cineva decât Fiul; și cel căruia vrea Fiul să i-L dezvăluie.

28. Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați; și Eu vă voi odihni.

29. Luați jugul Meu asupra voastră, și învățați de la Mine; pentru că sunt blând și smerit în inimă; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

30. Pentru că jugul Meu este plăcut, și povara Mea este ușoară.

Capitolul 12 - Matei

1. În timpul acela, Iesus a ieșit într-un sabbat printre semănături; dar discipolii Lui au flămânzit, și au început să smulgă spice și să mănânce.

2. Iar fariseii văzând, I-au zis: „iată! Discipolii Tăi fac ce nu este permis să facă în sabbat.”

3. Dar El, le-a zis: „nu ați citit ce a făcut David când a flămânzit, el și cei împreună cu el?”

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, și au mâncat pâinile punerii înainte; care nu îi era permis să le mănânce, nici celor împreună cu el, decât numai preoților?”

5. Sau nu ați citit în lege, că în sabbate, preoții profanează sabbatul în templu, și sunt nevinovați?”

6. Dar eu vă zic: aici este cineva mai mare decât templul.

7. Iar dacă cunoașteți ce înseamnă: Milă vreau, și nu jertfă; nu ați fi condamnat pe cei nevinovați.

8. Pentru că Fiul Omului este Domn al sabbatului.

9. Și trecând de acolo, a venit în sinagoga lor.

10. Și iată! Un om, având o mână paralizată. Și L-au întrebat, zicând, dacă este permis să vindece în sabbate; ca să Îl acuze.

11. Dar El, le-a zis: cine dintre voi va fi un om, care va avea o oaie, și dacă aceasta, în sabbate, are să cadă în groapă; nu o va apuca și o va ridica?”

12. Cu cât se deosebește deci un om, de o oaie? Așa că, este permis a face bine în sabbate.

13. Atunci zice omului: întinde mâna ta! Și a întins-o, și a fost restabilită sănătoasă ca cealaltă.

14. Dar fariseii, ieșind au ținut sfat împotriva Lui; ca să Îl piardă.

15. Iesus însă, cunoscând, S-a retras de acolo, și I-au urmat mulțimi multe; și i-a vindecat pe toți.

16. Și le-a poruncit, ca să nu Îl facă cunoscut public;

17. ca să fie împlinit ce s-a spus prin profetul Isaia, zicând:

18. „Iată Servul Meu, pe care L-am ales, iubitul Meu în care a bineplăcut sufletul Meu. Voi pune Spiritul Meu peste El, și va vesti judecată națiunilor.

19. El nu se va certa, nici nu va striga, nici nu va auzi cineva vocea Lui pe străzi.

20. Nu va zdrobi o trestie frântă și nu va stinge un fitil fumegând; până are să scoată judecata la victorie.

21. Și națiunile vor spera în Numele Lui.”

22. Atunci I-a fost adus un demonizat orb și mut; și El l-a vindecat, încât cel mut și orb, să vorbească și să vadă.

23. Și toate mulțimile erau uimite, și ziceau: nu este Acesta Fiul lui David?”

24. Dar fariseii, auzind, au zis: Acesta nu scoate demonii decât prin beelzebul, un conducător al demonilor.

25. Știind însă gândurile lor, le-a zis: orice regat dezbinat contra lui, este pustii; și orice cetate sau casă dezbinată contra ei, nu va dăinui.

26. Și dacă Satan scoate pe Satan, s-a dezbinat contra lui; deci cum va dăinui regatul lui?”

27. Și dacă prin beelzebul scot demonii, fiii voștri prin cine îi scot? De aceea ei vor fi judecători ai voștri.

28. Dar, dacă printr-un Spirit al lui Dumnezeu, Eu scot demonii; atunci Regatul lui Dumnezeu a ajuns peste voi.

29. Sau cum poate cineva intra în casa celui tare, și să răpească vasele lui; dacă nu are să lege întâi pe cel tare? Și atunci va prăda casa lui.

30. Cel nefiind cu Mine, este împotriva Mea; și cel nestrângând cu Mine, risipește.

31. De aceea vă zic: orice păcat și hulă vor fi iertate oamenilor, dar hula împotriva Spiritului, nu va fi iertată.

32. Și care are să zică o cuvântare împotriva Fiului Omului, i se va ierta; dar care are să zică împotriva Spiritului Sfânt, nu i se va ierta, nici în epoca aceasta nici în cea viitoare.

33. Ori faceți pomul bun și roada lui bună, ori faceți pomul putred și roada lui putredă; pentru că după roada este cunoscut pomul.

34. Pui de vipere! Cum puteți vorbi cele bune, fiind răi? Pentru că din belșugul inimii vorbește gura.

35. Omul bun, din tezaurul bun scoate cele bune; și omul rău, din tezaurul rău scoate cele rele.

36. Dar Eu vă spun, că de orice cuvânt nefolositor pe care îl vor vorbi oamenii, vor da seamă de el într-o zi de judecată.

37. Pentru că din cuvintele tale vei fi îndreptățit, și din cuvintele tale vei fi condamnat.

38. Atunci unii dintre cărturari și farisei l-au răspuns, zicând: Învățătorule! Vrem să vedem un semn de la Tine.

39. Dar El, răspunzând, le-a zis: o generație rea și adulteră cere un semn; și nu i se va da, decât semnul profetului Iona.

40. Pentru că, precum Iona a fost trei zile și trei nopți în stomacul chitului, așa va fi Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți.

41. Bărbații din Ninive se vor ridica la judecată cu generația aceasta, și o vor condamna; pentru că s-au căit la predicarea lui Iona. Și iată! Mai mult decât Iona este aici.

42. O regină de la miazăzi va fi ridicată la judecată cu generația aceasta, și o va condamna; pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon. Și iată! Mai mult decât Solomon este aici.

43. Iar când spiritul necurat are să iasă din om, umblă prin locuri fără ape, căutând odihnă, și nu găsește.

44. Atunci zice: mă voi întoarce în casa mea de unde am ieșit; și venind, o găsește neocupată, fiind măturată și împodobită.

45. Atunci se duce și ia cu sine alte șapte spirite, mai rele decât el; și intrând, locuiesc acolo. Și se face starea din urmă a omului acela, mai rea decât cea dintâi. Așa va fi și cu generația aceasta cea rea.

46. Vorbind El încă mulțimilor, iată! Mama și frații Lui stăteau afară, căutând să vorbească cu El.

47. Cineva însă, l-a zis: Iată! Mama Ta și frații Tăi stau afară căutând să îți vorbească.

48. dar El, răspunzând, a spus celui zicându-l: Cine este mama Mea, și cine sunt frații Mei?

49. Și întinzând mâna Lui peste discipolii Lui, a zis: iată mama Mea și frații Mei!

50. Pentru că, oricine face voința Tatălui Meu Cel ce este în ceruri, el este al Meu frate și soră și mamă.

Capitolul 13 - Matei

1. În ziua aceea, ieșind Iesus din casă, ședea lângă mare.

2. Și s-au strâns la El mulțimi multe; așa că S-a suit în corabie, să Se așeze; și toată mulțimea stătea pe țarm.

3. Și le-a vorbit multe în parabole, zicând: Iată! Semănătorul a ieșit să semene.

4. Și semănând el, unele au căzut lângă drum; și venind păsările, le-au mâncat.

5. Iar altele au căzut pe locurile pietroase, unde nu aveau pământ mult; și îndată au răsărit, pentru că nu aveau adâncime de pământ.

6. Dar, răsărind soare, au fost pârjolate; și pentru că nu aveau rădăcină, au fost uscate.

7. Iar altele au căzut peste spini; și spinii au crescut și le-au înăbușit.

8. Altele însă, au căzut pe pământul cel bun; și au dat rod: unele o sută, iar altele șazeci, iar altele treizeci.

9. Cel având urechi, să audă!

10. Și apropiindu-se discipolii, l-au zis: De ce vorbești în parabole?

11. Iar El, răspunzând, le-a zis: vouă v-a fost dat să cunoașteți misterele Regatului cerurilor, dar aceloră nu le-a fost dat.

12. Deoarece, care are, acestuia îi va fi dat, și va fi făcut îmbelșugat; iar care nu are, și ceea ce are va fi luat de la el.

13. De aceea le vorbesc în parabole; pentru că văzând, nu văd, și auzind, nu aud, nici nu înțeleg.

14. Și cu ei este împlinită profeția lui Isaia, cea zicând: „cu auz veți auzi, și nicidecum nu aveți să înțelegeți; și văzând, veți vedea, și nicidecum nu aveți să pricepeți;

15. pentru că inima poporului acestuia s-a împietrit, și cu urechile au auzit greu, și au închis ochii lor; ca nu cumva să vadă cu ochii, și să audă cu urechile, și să înțeleagă cu inima, și să se întoarcă, și să îi vindec”.

16. Dar fericiți sunt ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud.

17. Pentru că, adevărat vă zic: mulți profeți și drepti au dorit să vadă cele ce vedeți voi, și nu au văzut; și să audă cele ce auziți, și nu au auzit.

18. Voi deci, ascultați parabola semănătorului.

19. Oricine, auzind Cuvântul Regatului, dar nepricepând; vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui. Acesta este: cel semănat lângă drum.

20. Iar cea semănată pe locurile pietroase, este aceasta: cel auzind Cuvântul și primindu-l îndată cu bucurie,

21. dar nu are rădăcină în sine, ci este vremelnic; iar făcându-se necaz sau persecuție din cauza Cuvântului, îndată se poticnește.

22. Iar cea semănată între spini, este aceasta: cel auzind Cuvântul; dar grija epocii și amăgirea bogăției, înăbușă Cuvântul și se face neroditor.

23. Dar cea semănată pe pământul bun, este aceasta: cel auzind Cuvântul, și pricepând; care deci aduce roadă: careva chiar o sută, iar careva șaizeci, iar careva treizeci.

24. O altă parabolă le-a pus înainte, zicând: Regatul cerurilor este asemănat cu un om semănând sămânță bună în ogorul lui.

25. Dar oamenii dormind, a venit dușmanul lui și a semănat zizanii în mijlocul grâului; și s-a dus.

26. Când a răsărit însă grâul și a făcut rod, atunci s-a arătat și zizania.

27. Apropiindu-se însă sclavii stăpânului casei i-au zis: Domnule, nu ai semănat sămânță bună în ogorul tău? De unde are deci zizanie?

28. Dar el le-a zis: Un om dușmănos a făcut aceasta. Iar ei îi zic: vreți deci, ducându-ne, să le culegem?

29. El însă, zice: nu! Nu cumva, culegând zizaniile, să dezrădăcinați grâul împreună cu ele.

30. Lăsați să crească împreună amândouă până la seceriș; și, la timpul secerișului, voi zice secerătorilor: culegeți întâi zizaniile și legați-le în snopi, ca să fie arse; iar grâul adunați-l în depozitul meu.

31. O altă parabolă le-a pus înainte, zicând: Regatul cerurilor este asemănat unui grăunte de muștar; pe care luându-l un om, l-a semănat în ogorul lui.

32. Acesta este mai mic decât toate semințele; dar, când are să crească, este mai mare decât legumele, și se face arbore; încât păsările cerului au să vină și au să se cuibărească în ramurile lui.

33. O altă parabolă le-a vorbit: Regatul cerurilor este asemănat unei plămădeli, pe care, luând-o o femeie, a ascuns-o în trei măsuri de făină, până când a fost dospită toată.

34. Toate acestea Iesus le-a vorbit mulțimilor în parabole; și fără parabolă nu le vorbea nimic;

35. ca să fie împlinit ce a fost spus prin profetul, zicând: „voi deschide gura Mea în parabole; voi spune cele ascunse de la întemeiere”.

36. Atunci, lăsând mulțimile, a venit în casă; și discipolii Lui s-au apropiat de El, zicând: explică-ne parabola zizaniei ogorului.

37. Iar El, răspunzând, a zis: Cel semănând sămânța bună, este Fiul Omului.

38. Ogorul însă, este lumea; iar sămânța bună, aceștia sunt fiii Regatului, dar zizaniile sunt fiii celui rău;

39. iar dușmanul cel semănându-le, este Diavolul. Secerișul însă, este sfârșitul epocii, iar secerătorii sunt îngerii.

40. Deci, precum sunt culese zizaniile și sunt arse în foc, așa va fi la sfârșitul epocii.

41. Fiul Omului va trimite pe îngerii Lui; și ei vor culege din Regatul Lui toate motivele de poticnire, și pe cei practicând nelegiuirea.

42. Și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

43. Atunci cei drepti vor străluci ca soarele în Regatul Tatălui lor. Cel având urechi, să audă!

44. Regatul cerurilor este asemănat unei comori ascunse într-un ogor, pe care găsindu-l un om, l-a ascuns; și de bucuria lui, merge și vinde toate câte are, și cumpără ogorul acela.

45. Iarăși: Regatul cerurilor este asemănat unui comerciant, căutând perle frumoase;

46. iar gășind o perlă de mare preț, ducându-se, a vândut toate câte avea, și a cumpărat-o.

47. Iarăși: Regatul cerurilor este asemănător năvodului aruncat în mare, și aducând din orice soi.

48. Care când a fost umplut, trăgându-l pe țărni, și așezându-se, au adunat pe cei buni în vase; iar pe cei stricați, i-au aruncat afară.

49. Așa va fi la sfârșitul epocii: Îngerii vor ieși și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti,

50. și îi vor arunca în cuptorul de foc; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

51. Ați înțeles toate acestea? Ei l-au zis: Da!

52. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar, fiind făcut discipol pentru Regatul cerurilor, este asemănător unui om, stăpân al casei, care scoate din comoara lui, lucruri noi și vechi.

53. Apoi, când a sfârșit Iesus parabolele acestea, a plecat de acolo.

54. Și venind în patria Lui, îi învăța în sinagoga lor; așa că ei erau mirați, și ziceau: De unde Îi este înțelepciunea aceasta și lucrările puternice.

55. Nu este Acesta Fiul tâmplarului? Nu se zice la mama Lui: Maria? Și frații Lui: Iacob, și Iosif, și Simon, și Iuda?

56. Și surorile Lui, nu sunt toate cu noi? De unde Îi sunt toate acestea?

57. Și se poticeau în El. Dar Iesus le-a zis: nu este profet neonorat, decât în patria și în casa lui.

58. Și nu a făcut acolo lucrări puternice multe, din cauza necredinței lor.

Capitolul 14 - Matei

1. În timpul acela, tetrarhul Irod a auzit zvonul despre Iesus.

2. Și a zis servitorilor lui: acesta este Ioan Botezătorul; el a fost înviat dintre cei morți, și de aceea puterile miraculoase lucrează prin El.

3. Pentru că Irod, arestând pe Ioan, îl legase și îl pusese în închisoare, din cauza Irodiadei, nevasta fratelui său;

4. pentru că Ioan îi zicea: nu îți este permis să o ai.

5. Și vrând să îl omoare, s-a temut de mulțime; pentru că îl aveau ca pe un profet.

6. Dar făcându-se o aniversare a lui Irod, fiica Irodiadei a jucat în mijloc, și a plăcut lui Irod.

7. De aceea a promis cu jurământ să îi dea ceea ce are să ceară.

8. Iar ea, fiind îndemnată de mama ei, a zis: dă-mi aici, pe o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul!

9. Și regele, fiind întristat, din cauza jurămintelor și a comesenilor, a poruncit să fie dat.

10. Și trimițând, Ioan a fost decapitat în închisoare.

11. Și capul lui a fost adus pe o farfurie; și a fost dat fetei, și ea l-a adus mamei ei.

12. Și venind discipolii lui, au ridicat cadavrul, și l-au îngropat; și venind au spus lui Iesus.

13. Auzind însă Iesus, S-a retras de acolo într-o corabie, spre un loc deșert, ca să fie singur.

14. Și ieșind Iesus, a văzut mulțime multă; și S-a înduișat de ei, și a vindecat pe bolnavii lor.

15. Iar făcându-se de cu seară, s-au apropiat de El discipolii, zicând: locul este deșert, și ora deja a trecut; eliberează mulțimile, ca ducându-se în sate, să își cumpere alimente.

16. Dar Iesus le-a zis: nu au nevoie să se ducă; dați-le voi să mănânce.

17. Iar ei Îi zic: nu avem aici decât cinci pâini și doi pești.

18. El însă le-a zis: aduceți-Mi-le aici!

19. Și poruncind mulțimilor să se așeze pe iarbă, luând cele cinci pâini, și cei doi pești, privind în sus spre cer, a binecuvântat; și frângând pâinile, le-a dat discipolilor, iar discipolii, mulțimilor.

20. Și au mâncat toți, și s-au săturat; și au ridicat surplusul de frânturi; douăsprezece coșuri pline.

21. Iar cei mâncând, erau cam cinci mii de bărbați, în afară de femei și copilași.

22. Și îndată a obligat discipolii să intre în corabie, și să meargă înainte de El de cealaltă parte, până ce are să elibereze mulțimile.

23. Și eliberând mulțimea, S-a suit pe munte să Se roage, la o parte, iar făcându-se seară, era singur acolo.

24. Iar corabia era deja în mijlocul mării, depărtată de pământ la multe stadii, bătută de valuri; pentru că vântul era împotriva.

25. Dar la a patra strajă a nopții, El a venit la ei umblând pe mare.

26. Iar discipolii, văzându-L umblând pe mare, s-au speriat, zicând că este o fantomă; și de frică, au strigat.

27. Îndată însă, Iesus le-a vorbit, zicând: îndrăzniți! Eu sunt, nu vă temeți!

28. Iar răspunzând, Petru I-a zis: Domnule! Dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.

29. El însă a zis: vino! Și coborând din corabie, Petru umbla pe ape; și a venit către Iesus.

30. Dar, văzând vântul tare, s-a temut; și începând să se afunde, a strigat, zicând: Domnule, scapă-mă!

31. Îndată însă Iesus, întinzând mâna, l-a apucat, și îi zice: puțin credinciosule! De ce te-ai îndoit?

32. Și suindu-se ei în corabie, vântul a încetat;

33. Iar cei din corabie I s-au închinat zicând: cu adevărat ești Fiu al lui Dumnezeu!

34. Și trecând dincolo, au venit pe pământ în Ghenezaret.

35. Și recunoscându-L bărbații locului acela, au trimis în toată împrejurimea aceea; și i-au adus pe toți cei rău având.

36. Și Îl rugau ca numai să atingă ciucurile mantiei Lui; și câți s-au atins, au fost scăpați.

Capitolul 15 - Matei

1. Atunci vin la Iesus farisei și cărturari de la Ierusalim, zicând:

2. De ce discipolii Tăi încalcă tradiția bătrânilor? Pentru că nu spală mâinile când au să mănânce pâine.

3. Iar El, răspunzând, le-a zis: De ce și voi încălcați porunca lui Dumnezeu prin tradiția voastră?

4. Pentru că Dumnezeu a zis: „onorează pe tatăl și pe mama! Și: cel vorbind de rău pe tată sau pe mamă, cu moarte să sfârșească!”

5. Voi însă, ziceți: care are să zică tatălui sau mamei: ceea ce ai să folosești de la mine este un dar;

6. el nu mai trebuie să onoreze pe tatăl sau pe mama lui.

7. Fățarnicilor! Bine a profețit despre voi Isaia, zicând:

8. „Poporul acesta Mă onorează cu buzele, dar inima lor stă departe de Mine.

9. Dar în zadar Mi se închină învățând ca doctrine, porunci ale oamenilor.”

10. Și chemând mulțimea, le-a zis: Ascultați și pricepeți!

11. Nu ce intră în gură, întinează omul; ci ce este scos din gură; aceasta întinează omul.

12. Atunci, apropiindu-se discipolii, Îi zic: știi că fariseii auzind Cuvântul, s-au poticnit?

13. Iar El, răspunzând, a zis: orice plantă, pe care nu a plantat-o Tatăl Meu Cel ceresc, va fi deznădăcinată.

14. Lasați-i! Sunt orbi, călăuze de orbi. Iar dacă orb pe orb are să călăuzească, amândoi vor cădea în groapă.

15. Răspunzând însă, Petru I-a zis: explică-ne parabola!

16. Iar El a zis: și acum sunteți voi nepricepuți?

17. Nu înțelegeți că orice, intrând în gură, ajunge în pântece și este aruncat în hazna?

18. Dar cele ieșind din gură, ies din inimă; și acestea întinează omul.

19. Pentru că din inimă ies: cugetări rele, ucideri, adultere, curvii, furturi, mărturii false, hule.

20. Acestea sunt cele întinând omul; dar a mânca cu mâini nespălate, nu întinează omul.

21. Și ieșind de acolo, Iesus S-a retras în părțile Tirului și ale Sidonului.

22. Și iată! O femeie Canaanită ieșind din ținuturile acelea, a strigat, zicând: miluește-mă Domnule, Fiu al lui David! Fiica mea este rău demonizată.

23. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt. Apropiindu-se, discipolii Lui Îi cereau, zicând: alung-o; pentru că strigă înapoia noastră.

24. Dar El, răspunzând, a zis: nu sunt trimis decât la oile cele pierdute ale casei lui Israel.

25. Iar ea, venind, I se închina, zicând: Domnule, ajută-mi!

26. Dar El, răspunzând a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor, și să o arunci câteilor.

27. Iar ea, a zis: Da, Domnule! Dar și câteii mănâncă din bucățelele cele căzând de la masa domnilor lor.

28. Atunci, răspunzând Iesus, a zis: O, femeie! Mare este credința ta; făcă-ți-se precum vrei! Și fiica ei a fost vindecată din ora aceea.

29. Trecând de acolo, Iesus a venit lângă Marea Galileii; și suindu-Se pe munte, S-a așezat acolo.

30. Și s-au apropiat de El mulțimi multe, având cu ele șchiopi, orbi, schilozi, muți, și mulți alții, și i-au pus la picioarele lui Iesus; Și El i-a vindecat.

31. Așa că mulțimea se mira, văzând pe muți vorbind, pe schilozi sănătoși, pe șchiopi umblând, și pe orbi văzând; și glorificau pe Dumnezeu lui Israel.

32. Dar Iesus, chemând pe discipolii Lui, a zis: mă înduioșez de mulțime; pentru că deja de trei zile rămân cu mine, și nu au ce mânca, și nu vreau să îi eliberez nemâncați, nu cumva să leșine pe drum.

33. Și discipolii Îi zic: de unde să ne fie atâtea pâini în deșert, încât să se sature o mulțime ca aceasta?

34. Iesus le zice: câte pâini aveți? Iar ei au zis: șapte, și câțiva peștișori.

35. Și poruncind mulțimii să se așeze pe pământ,

36. a luat cele șapte pâini și peștii; și mulțumind, a frânt și a dat discipolilor, iar discipolii, mulțimilor.

37. Și au mâncat toți, și s-au săturat; și au ridicat surplusul de frânturi; șapte coșuri pline.

38. Iar cei mâncând erau patru mii de bărbați, în afară de femei și copilași.

39. Și eliberând mulțimile, a intrat în corabie; și a venit în ținutul Magadan.

Capitolul 16 - Matei

1. Apropoiindu-se fariseii și saducheii, încercându-L, I-au cerut să le arate un semn din cer;

2. dar El răspunzând, le-a zis: făcându-se seară, ziceți: va fi senin, pentru că cerul se roșește;

3. și dimineața: astăzi va fi furtună, pentru că se roșește întunecând cerul. Fățarnicilor! Fața cerului o știți deosebi, dar semnele timpurilor nu puteți?

4. O generație rea și adulteră cere un semn; și semn nu i se va da, decât semnul lui Iona. Și lăsându-i, S-a dus.

5. Și venind discipolii în cealaltă parte, uitaseră să ia pâini.

6. Iar Iesus le-a zis: vedeți și ferțiți-vă de plămădeala fariseilor și a saducheilor.

7. Dar ei cugetau în sine zicând: pentru că nu am luat pâini.

8. Cunoscând însă, Iesus a zis: de ce cugetați în sine, puțin credincioșilor; că nu aveți pâini?

9. Încă nu înțelegeți, nici nu vă amintiți de cele cinci pâini pentru cei cinci mii, și câte coșuri ați luat?

10. Nici de cele șapte pâini pentru cei patru mii, și câte coșuri ați luat?

11. Cum, nu înțelegeți, că nu despre pâini v-am zis? Ferțiți-vă dar de plămădeala fariseilor și a saducheilor!

12. Atunci au priceput că nu a zis să se ferească de plămădeala pâinilor, ci de învățătura fariseilor și a saducheilor.

13. Venind însă Iesus în părțile Cezareii lui Filip, a întreat pe discipolii Lui, zicând: cine zic oamenii că este Fiul Omului?

14. Iar ei au zis: unii, Ioan Botezătorul; iar alții, Ilie; iar alții, Ieremia, sau unul dintre profeți.

15. El le zice: dar voi, cine Îmi ziceți că sunt?

16. Răspunzând însă, Simon Petru a zis: Tu ești Christosul, Fiul Dumnezeului Cel viu.

17. Iar răspunzând Iesus a zis: fericit ești, Simon fiul lui Iona, pentru că nu carne și sânge ți-a dezvăluit, ci Tatăl Meu Cel ce este în ceruri.

18. Dar și Eu îți zic: „tu ești Petru; și pe această piatră voi construi adunarea Mea, și porțile locuinței morților nu o vor învinge.

19. Îți voi da cheile Regatului cerurilor; și ceea ce ai să legi pe pământ, va fi legat în ceruri; și ceea ce ai să dezlegi pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.”

20. Atunci a poruncit discipolilor ca să nu spună nici unuia că El este Christosul.

21. De atunci, a început Iesus să arate discipolilor Lui, că El trebuie să se ducă la Ierusalim; și să sufere multe de la cei bătrâni, și de la marii preoți și de la cărturari, să fie omorât, și în ziua a treia să fie înviat.

22. Și luându-L deoparte, Petru a început să Îi certe, zicând: Fii milostiv cu Tine, Domnule! Nicidecum nu Îți va fi Ție aceasta!

23. Iar El întorcându-Se, a zis lui Petru: „mergi înapoia Mea, Satan! Ești un motiv de poticnire pentru Mine; pentru că nu gândești cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.”

24. Atunci Iesus a zis discipolilor Lui: Dacă vrea cineva să vină înapoia Mea, să se lepede pe sine, și să ia crucea lui și să Îmi urmeze.

25. Deoarece, care are să vrea să salveze sufletul lui, îl va pierde; dar care va pierde sufletul lui din cauza Mea, îl va găsi.

26. Pentru că, ce folos va avea un om dacă are să câștige lumea întreagă, dar are să ruineze sufletul lui? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul lui?

27. Pentru că Fiul Omului urmează să vină în gloria Tatălui Său, cu îngerii Săi; și atunci va înapoia fiecăruia după înfăptuirea lui.

28. Adevărat vă zic: Sunt unii dintre cei stând aici, care nicidecum nu au să guste moarte, până au să vadă pe Fiul Omului venind în Regatul Lui.

Capitolul 17 - Matei

1. După șase zile, Iesus ia cu El pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, fratele lui; și îi duce deoparte, pe un munte înalt.

2. Și a fost transformat înaintea lor; și fața Lui a strălucit ca soarele, iar mantiile Lui s-au făcut albe ca lumina.

3. Și iată! Le-au apărut Moise și Ilie convorbind cu El.

4. Iar Petru, răspunzând, a zis lui Iesus: Domnule! Bine este a fi noi aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: Ție una, lui Moise una și lui Ilie una.

5. Încă vorbind el, iată! Un nor luminos i-a umbrit. Și iată! O voce din nor, zicând: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit, în care am bună plăcere; ascultați de El!”

6. Auzind discipolii, au căzut pe fețele lor; și s-au înfricoșat tare.

7. Iesus S-a apropiat, și atingându-i, a zis: ridicăți-vă, și nu vă temeți!

8. Iar ridicând ochii lor, nu au văzut pe nici unul; decât pe El, pe Iesus singur.

9. Coborând ei de pe munte, le-a poruncit, zicând: Să nu spuneți nici unuia viziunea, până când Fiul Omului are să fie înviat dintre morți.

10. Discipolii Lui L-au întrebat, zicând: de ce zic deci cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?

11. Iar El, răspunzând, a zis: Ilie chiar vine, și va restabili toate.

12. Vă zic însă că Ilie deja a venit, și ei nu l-au recunoscut; ci au făcut cu el câte au vrut. Așa și Fiul Omului urmează să sufere de la ei.

13. Atunci au priceput discipolii că despre Ioan Botezătorul le zicea.

14. Și venind ei către mulțime, s-a apropiat de El un om; îngenunchind înaintea Lui,

15. și zicând: Domnule! Miluiește pe fiul meu; pentru că este epileptic și are rău, căci de multe ori cade în foc, și de multe ori în apă.

16. Și l-am adus la discipolii Tăi, și nu l-au putut vindeca.

17. Răspunzând însă, Iesus a zis: o, generație necredincioasă și stricată! Până când voi fi cu voi? Până când vă voi suporta? Aduceți-Mi-l aici!

18. Și Iesus l-a certat, și demonul a ieșit din el; și băiatul a fost vindecat din ora aceea.

19. Atunci, apropiindu-se discipolii de Iesus, la o parte, au zis: de ce noi nu l-am putut scoate?

20. Iar El le zice: din cauza puținei voastre credințe. Pentru că adevărat vă zic: dacă o să aveți credință ca un bob de muștar, veți zice muntelui acesta: mută-te de aici, acolo, și se va muta; și nimic nu va fi imposibil.

21. Dar soiul acesta de demoni nu iese decât prin rugăciune și post.

22. Fiind ei întorși însă în Galileea, Iesus le-a zis: Fiul Omului urmează să fie dat în mâinile oamenilor;

23. și Îl vor omorî, și în ziua a treia va fi înviat. Și ei s-au întristat tare mult.

24. Fiind ei veniți însă în Capernaum, s-au apropiat de Petru cei primind cele două drahme, și au zis: Învățătorul vostru nu plătește cele două drahme?

25. El le zice: Da! Și venind în casă, Iesus i-a luat-o înainte, zicând: „ce ți se pare, Simon? Regii pământului, de la cine iau taxă și impozit? De la fiii lor, sau de la cei străini?”

26. Dar el zicând: De la cei străini; Iesus i-a zis: Așadar fiii sunt scutiți.

27. Dar, ca să nu îi facem să se poticnească, ducându-te la mare, aruncă o undiță, și ridică primul pește venit sus. Și deschizând gura lui, vei găsi un stater; pe acela luându-l, dă-l lor, pentru Mine și pentru tine.

Capitolul 18 - Matei

1. În ora aceea discipolii s-au apropiat de Iesus, zicând: Cine este așadar cel mai mare în Regatul cerurilor?

2. Și chemând la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor,

3. Și a zis: adevărat vă zic: dacă nu aveți să vă întoarceți, și nu aveți să vă faceți ca și copilașii, nicidecum nu aveți să intrați în Regatul cerurilor.

4. Deci, care se va smeri ca și copilașul acesta, el este cel mai mare în Regatul cerurilor.

5. Și care are să primească un copilaș ca acesta în Numele Meu, pe Mine Mă primește.

6. Dar care are să facă să se poticnească pe unul dintre micuții aceștia, cei crezând

în Mine; îi este de folos ca să fie atârnată o piatră de moară în jurul gâtului lui, și să fie înecat în adâncul mării.

7. Vai lumii, din cauza ocaziilor de poticnire; pentru că este necesar să vină ocaziile de poticnire. Totuși, vai de omul prin care vine ocazia de poticnire.

8. Deci, dacă mâna ta sau piciorul tău te face să te poticnești, taie-le, și aruncă-le de la tine. Mai bine îți este să intri în viață ciung sau șchiop; decât, având două mâini sau două picioare, să fi aruncat în focul cel etern.

9. Și dacă ochiul tău te face să te poticnești, scoate-l, și aruncă-l de la tine. Mai bine îți este să intri în viață cu un ochi; decât, având doi ochi, să fii aruncat în gheena focului.

10. Vedeți, să nu disprețuiți pe unul dintre micuții aceștia; pentru că vă spun, că îngerii lor în ceruri văd totdeauna fața Tatălui Meu Cel ce este în ceruri.

11. (v. 11 - text apocrif)

12. Ce vi se pare? Dacă un om o să aibă o sută de oi, și are să se rătăcească una dintre ele; nu va lăsa pe cele nouăzeci și nouă pe munte, și ducându-se, o caută pe cea rătăcită?

13. Și dacă ar fi să o găsească, adevărat vă spun că se bucură de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă; cele nefind rătăcite.

14. Tot așa, nu este o voință înaintea Tatălui vostru Cel ce este în ceruri, ca să piară unul dintre micuții aceștia.

15. Iar dacă are să păcătuiască fratele tău, mergi și dovedește-i vina între tine și el singur. Dacă are să asculte de tine ai câștigat pe fratele tău.

16. Dar, dacă nu are să te asculte, ia cu tine încă unu sau doi; ca pe gură de doi martori sau de trei să fie stabilit orice cuvânt.

17. Iar dacă are să refuze să asculte de ei, spune adunării; dacă însă și de adunare are să refuze să asculte, să fie pentru tine precum este păgânul și vameșul.

18. Adevărat vă zic: oricâte aveți să legați pe pământ, vor fi legate în cer; și oricâte aveți să dezlegați pe pământ vor fi dezlegate în ceruri.

19. Iarăși; adevărat vă zic: dacă doi dintre voi au să fie de acord pe pământ pentru orice înfăptuire pe care au să o ceară, li se va face de către Tatăl Cel ce este în ceruri.

20. Pentru că unde sunt doi sau trei adunați pentru Numele Meu, acolo sunt Eu în mijlocul lor.

21. Atunci, apropiindu-se Petru, I-a zis: Domnule, de câte ori va păcătui fratele meu împotriva mea, și îi voi ierta lui? Până de șapte ori?

22. Iesus îi zice: nu îți zic până de șapte ori; ci până de șaptezeci de ori șapte.

23. De aceea, Regatul cerurilor este asemănat cu un om, cu un rege care a vrut să se socotească cu sclavii lui.

24. Începând el să socotească, a fost adus un îndatorat lui cu zece mii de talanți.

25. El însă, neavând să restituie; domnul lui a poruncit să fie vândut el și nevasta și copilașii și toate câte are, și să restituie.

26. Proșternându-se deci, sclavul i s-a închinat, zicând: Domnule, fi îndelung răbdător cu mine; și ți le voi restitui pe toate.

27. Înduioșându-se domnul sclavului acela, l-a lăsat; și i-a iertat datoria.

28. Dar ieșind sclavul acela, a găsit pe unul dintre ceilalți sclavi, care îi datora o sută de dinari; și apucându-l, îl sugruma, zicând: restituie orice îmi datorezi!

29. Proșternându-se deci sclavul, îl ruga, zicând: Fi îndelung răbdător cu mine și am să îți restitui.

30. Dar el nu a vrut; ci ducându-se, l-a aruncat în închisoare, până are să restituie ce este dator.

31. Văzând deci ceilalți sclavi cele făcute, s-au întristat tare mult; și venind, au relatat domnului lor toate cele făcute.

32. Atunci, chemându-l, domnul lui îi zice: Sclav rău! Toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat.

33. Nu trebuia și tu să miluiești pe acel sclav, precum te-am miluit și eu?

34. Și mâniindu-se, domnul lui l-a predat chinuitorilor; până ce are să restituie tot ce este dator.

35. Așa și Tatăl Meu Cel ceresc vă va face vouă; dacă nu aveți să iertați din inimile voastre, fiecare, fratelui lui.

Capitolul 19 - Matei

1. Apoi, când a sfârșit Iesus cuvintele acestea, a trecut din Galileea; și a venit în hotarele Iudeii de dincolo de Iordan.

2. L-au urmat mulțimi multe; și i-a vindecat acolo.

3. Și s-au apropiat de El fariseii; încercându-L și zicând: este permis omului să lase nevasta lui pentru orice motiv?

4. Iar El, răspunzând, a zis: nu ați citit, căci Creatorul, de la început i-a făcut bărbat și femeie?

5. Și a zis: din cauza aceasta va lăsa omul pe tatăl și pe mama, și se va alipi de nevasta lui; și cei doi vor fi într-o singură carne.

6. Așa că nu mai sunt doi, ci o carne; deci ceea ce Dumnezeu a unit, un om să nu despartă.

7. Ei îi zic: dar de ce a poruncit Moise să i se dea carte de despărțire și să o lase?

8. El le zice: pentru că Moise, din cauza împietririi inimilor voastre, v-a permis să lăsați nevestele voastre; dar la început nu a fost așa.

9. Eu însă vă zic: care are să lase nevasta lui, nu pe motiv de curvie, și se însoară cu alta; comite adulter.

10. Discipolii Lui îi zic: dacă așa este cazul omului cu nevasta, nu este de folos să se însoare.

11. Dar El le-a zis: nu toți admit Cuvântul acesta; ci cei cărora le-a fost dat.

12. Pentru că sunt eunuci, care din pântecul mamei au fost născuți așa; și sunt eunuci, care au fost făcuți eunuci de către oameni; și sunt eunuci, care ei s-au făcut eunuci, pentru Regatul cerurilor. Cel putând admite, să admită!

13. Atunci I-au fost aduși copilași, ca să pună mâinile peste ei și să se roage; dar discipolii îi certau.

14. Iesus însă a zis: lăsați copilașii, și nu îi opriți să vină la mine; pentru că a celor ca aceștia este Regatul cerurilor.

15. Și punând mâinile peste ei, a plecat de acolo.

16. Și iată! Apropiindu-se unul de El, a zis: Învățătorule! Ce bine să fac ca să am viață eternă?

17. Dar El i-a zis: de ce Mă întrebi despre ce este bun? Unul este Cel Bun. Iar dacă vrei să intri în viață, respectă poruncile.

18. El Îi zice: care? Iar Iesus i-a zis: să nu ucizi; să nu comiți adulter; să nu furi; să nu mărturisești fals;

19. Onorează pe tatăl și pe mama; și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

20. Tânărul Îi zice: toate acestea le-am păzit, ce îmi mai lipsește?

21. Iesus i-a zis: dacă vrei să fii perfect, mergi, vinde averile tale, și dă celor săraci; și vei avea comoară în ceruri. Și vino, urmează-Mi!

22. Auzind însă tânărul Cuvântul, s-a dus întristat; pentru că avea multe averi.

23. Iar Iesus a zis discipolilor Lui: adevărat vă zic, un bogat cu greu va intra în Regatul cerurilor.

24. Iarăși vă zic: mai ușor este să intre o cămilă printr-o ureche de ac, decât un bogat în Regatul lui Dumnezeu.

25. Auzind discipolii, erau mirați tare mult, zicând: atunci, cine poate fi salvat?

26. Dar Iesus, privindu-i, le-a zis: la oameni aceasta este imposibil; dar la Dumnezeu, toate sunt posibile.

27. Atunci răspunzând, Petru I-a zis: iată! Noi am lăsat toate și Ți-am urmat; ce va fi atunci cu noi?

28. Iesus însă le-a zis: adevărat vă zic, voi, cei urmându-Mi; la regenerare, când Fiul Omului are să șadă pe tronul gloriei Lui, veți șede și voi pe douăsprezece tronuri; judecând pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

29. Și oricine, care a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau ogoare, pentru Numele Meu; va primi de o sută de ori mai mult, și va moșteni viață eternă.

30. Dar mulți dintâi, vor fi în urmă; și din urmă, întâi.

Capitolul 20 - Matei

1. Pentru că Regatul cerurilor este asemănător unui om, stăpân de casă, care a ieșit dis-de-dimineată să angajeze lucrători în via lui.

2. Învaindu-se dar cu lucrătorii cu un dinar pe zi, i-a trimis în via lui.

3. Și ieșind pe la a treia oră a văzut pe alții stând în piață fără lucru.

4. Și a zis aceluia: mergeți și voi în vie, și vă voi da ceea ce are să fie drept; iar ei s-au dus.

5. Ieșind iar și pe la a șasea și a noua oră, a făcut la fel.

6. Iar ieșind pe la unsprezece, a găsit pe alții stând fără lucru, și le zice: de ce stați aici toată ziua fără lucru?

7. Ei îi zic: pentru că nici unul nu ne-a angajat. El le zice: mergeți și voi în vie.

8. Iar făcându-se seară, domnul viei zice administratorului său: cheamă lucrătorii și dă-le plata; începând de la cel din urmă, până la cel dintâi.

9. Iar venind cei de pe la a unsprezece oră, au primit câte un dinar.

10. Și venind cei dintâi, considerau că vor primi mai mult; dar au primit și ei câte un dinar.

11. Primind însă, murmurau împotriva stăpânului casei,

12. zicând: aceștia, cei din urmă, au lucrat o oră; și i-ai făcut egali cu noi, cei îndurând greul zilei și arșița.

13. El însă, răspunzând unuia dintre ei, a zis: prietene! Pe tine nu te nedreptățesc. Nu cu un dinar te-ai învoit cu mine?

14. Ia ce este al tău, și mergi! Vreau dar să dau acestuia din urmă ca și ție.

15. Nu îmi este permis să fac ceea ce vreau cu cele ale mele? Sau ochiul tău este rău, pentru că eu sunt bun?

16. Astfel vor fi cei din urmă, întâi; și cei dintâi, în urmă.

17. Suindu-Se dar Iesus la Ierusalim, a luat pe cei doisprezece discipoli la o parte, și pe drum le-a zis:

18. Iată! Ne suim la Ierusalim, și Fiul Omului va fi dat marilor preoți și cărturarilor; și Îl vor condamna la moarte.

19. Și Îl vor da națiunilor pentru batjocorire și biciuire și crucificare; dar a treia zi va fi înviat.

20. Atunci s-a apropiat de El mama fiilor lui Zebedei, cu fiii ei; închinându-se și cerând ceva de la El.

21. Iar El i-a zis: ce vrei? Ea Îi zice: spune ca să șadă fiii aceștia doi ai mei, unul la dreapta Ta; și unul la stânga Ta, în Regatul Tău.

22. Răspunzând însă, Iesus a zis: nu știți ce cereți. Puteți bea potirul pe care Eu urmează să îl beau? Ei I-au zis: putem.

23. El le zice: într-adevăr, potirul Meu veți bea, dar șederea la dreapta Mea, și la stânga, nu este a Mea ca să o dau; ci este pentru cei cărora a fost pregătită de Tatăl Meu.

24. Și auzind, cei zece s-au supărat pe cei doi frați.

25. Dar Iesus, chemându-i, a zis: știți, căci conducătorii națiunilor domnesc peste ele, și cei mari au autoritate asupra lor.

26. Nu așa să fie între voi; ci care are să vrea între voi să se facă mai mare, să fie al vostru servitor.

27. Și care vrea să fie primul între voi, să fie al vostru sclav.

28. Așa cum Fiul Omului nu a venit să fie servit, ci să servească; și să dea sufletul Lui răscumpărare pentru mulți.

29. Și ieșind ei din Ierihon, i-a urmat o mulțime multă.

30. Și iată! Doi orbi șezând lângă drum, auzind că Iesus trece, au strigat, zicând: Domnule, miluiește-ne! Fiul al lui David!

32. Și stând, Iesus i-a chemat, și a zis: Ce vreți să vă fac?

33. Ei au zis: Domnule! Să fie deschise ochii noștri.

34. Iar Iesus, înduioșându-Se, S-a atins de ochii lor; și îndată au văzut iarăși, și I-au urmat Lui.

Capitolul 21 - Matei

1. Și când au ajuns spre Ierusalim, și au venit la Betfaghe, spre Muntele Măslinilor; atunci Iesus a trimis doi discipoli,

2. zicându-le: duceți-vă în satul cel dinaintea voastră, și îndată veți găsi o măgăriță și un măgăruș cu ea; dezlegându-i, aduceți-i Mie.

3. Și dacă cineva are să vă zică ceva, spuneți că Domnul are nevoie de ei; și îndată îi va trimite.

4. Iar aceasta s-a făcut, ca să fie împlinit ce a fost spus prin profetul zicând:

5. „Spuneți fiicei Sionului: Iată! Regele tău vine la tine, blând și călare pe o măgăriță și pe un măgăruș; pe un fiu de animal de povară”.

6. Iar discipolii ducându-se, și făcând după cum le poruncise Iesus,

7. au adus măgărița și măgărușul; și peste ei, au pus mantiile lor, și El a șezut deasupra lor.

8. Iar o mulțime tare multă a așternut mantiile lor pe drum; alții însă tăiau ramuri din copaci și le presărau pe drum.

9. Iar mulțimile cele mergând înaintea de El, și cele urmând, strigau, zicând: Osana, Fiului lui David! Binecuvântat este Cel venind în Numele lui Iehova! Osana în înălțimi!

10. Și intrând El în Ierusalim, s-a mișcat toată cetatea, zicând: cine este acesta?

11. Iar mulțimile ziceau: acesta este profetul Iesus Cel din Nazaretul Galileii.

12. Și Iesus a intrat în curtea templului și a scos pe toți cei vânzând și cumpărând în curtea templului, și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani și scaunele celor vânzând porumbii;

13. și le zice: A fost scris: „casa Mea va fi chemată casă de rugăciune; dar voi o faceți peșteră de tâlhari”.

14. Și s-au apropiat de El orbi și schiopi în curtea templului; și i-a vindecat.

15. Văzând însă marii preoți și cărturarii minunile care le făcea, și pe copiii cei strigând în curtea templului, zicând: „Osana, Fiul lui David”; s-au supărat tare,

16. și I-au zis: auzi ce zic aceștia? Dar Iesus le zice: Da! Niciodată nu ați citit că din gura copiilor ai pregătit laudă?

17. Și lăsându-i, a ieșit în afara cetății, în Betania; și a înnoptat acolo.

18. Iar dis-de-dimineață, întorcându-Se înspre cetate, a flămânzit.

19. Și văzând un smochin lângă drum, a venit la el; și nu a găsit nimic în el, decât numai frunze, și îi zice: să nu se mai facă rod din tine în etern! Și îndată smochinul s-a uscat.

20. Și văzând discipolii s-au mirat, zicând: cum s-a uscat imediat smochinul?

21. Dar răspunzând, Iesus le-a zis: adevărat vă zic, dacă o să aveți credință și nu aveți să vă îndoțiți, veți face nu numai minunea aceasta a smochinului; ci, chiar dacă aveți să ziceți muntelui acesta: ridică-te, și aruncă-te în mare; se va face.

22. Și toate câte aveți să cereți în rugăciune, crezând, veți primi.

23. Și venind El, și învățându-i în curtea templului, s-au apropiat de El, marii preoți și bătrânii poporului, zicând: cu ce autoritate faci acestea?

24. Răspunzând însă, Iesus le-a zis: vă voi întreba și Eu pe voi un cuvânt; pe care dacă aveți să îmi spuneți, și Eu vă voi spune cu ce autoritate fac acestea.

25. Botezul lui Ioan, de unde era? Din cer, sau de la oameni? Dar ei cugetau în sine, zicând: dacă avem să zicem, din cer; ne va zice: atunci de ce nu l-ați crezut?

26. Iar dacă avem să zicem: de la oameni; ne temem de mulțime, pentru că toți îl au pe Ioan ca profet.

27. Și răspunzând lui Iesus, au zis: nu știm. Și El le-a zis: nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.

28. Dar ce vi se pare? Un om avea doi fii; și apropiindu-se de cel dintâi, a zis: fiule! Mergi astăzi de lucrează în via mea.

29. El însă, răspunzând, a zis: nu vreau! Dar mai târziu, regretând, s-a dus.

30. Apropiindu-se de cel de al doilea, i-a zis la fel. Iar el răspunzând, a zis: eu mă duc Domnule! Și nu s-a dus.

31. Cine dintre cei doi a făcut voința tatălui? Ei au zis: cel dintâi! Iesus le zice: adevărat vă zic: vameșii și curvele merg înaintea voastră în Regatul lui Dumnezeu.

32. Pentru că Ioan a venit la voi pe o cale a dreptății, și nu l-ați crezut; dar vameșii și curvele l-au crezut. Voi însă, văzând, nici nu ați regretat mai târziu; ca să îl credeți.

33. Ascultați altă parabolă. Era un om stăpân de casă, care a plantat vie; și i-a pus împrejur un gard, și a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn. Și a arendat-o unor țărani, și a plecat din țară.

34. Iar când s-a apropiat timpul roadelor, a trimis pe sclavii lui la țărani; ca să ia roadele lui.

35. Și luând țărani pe sclavii lui; pe unu l-au bătut, pe altul l-au omorât, iar pe altul l-au ucis cu pietre.

36. A trimis pe alți sclavi, mai mulți decât cei dintâi; și le-au făcut la fel.

37. Dar la urmă, a trimis la ei pe fiul lui, zicând: vor respecta pe fiul meu.

38. Dar țărani, văzând pe fiul, au zis între ei: acesta este moștenitorul; veniți să îl omorâm și să avem moștenirea lui.

39. Și luându-l, l-au aruncat afară din vie, și l-au omorât.

40. Deci, când vine domnul viei, ce va face țărănilor aceia?

41. Eu zic: pe răi, rău îi va pierde; și via o va arenda altor țărani, care îi vor da roadele la timpurile lor.

42. Iesus le zice: niciodată nu ați citit în Scripturi: o piatră pe care au respins-o zidarii, aceasta a fost făcută cap de unghi; de la Iehova a fost făcut acesta și este minunat în ochii noștri.

43. De aceea vă zic: va fi luat de la voi Regatul lui Dumnezeu, și va fi dat unei națiuni; cea făcând roadele ei.

44. Și cel căzând pe piatra aceasta, va fi sfârșit; iar pe care are să cadă ea, îl va spulbera.

45. Și auzind marii preoți și fariseii parabolele Lui, au cunoscut că despre ei vorbește.

46. Și căutând să Îl prindă, s-au temut de mulțime; pentru că Îl aveau ca pe un profet.

Capitolul 22 - Matei

1. Răspunzând, Iesus le-a spus iarăși în parabole, zicând:

2. Regatul cerurilor este asemănat cu un om, cu un rege; care a făcut nuntă fiului lui.

3. Și a trimis pe sclavii lui să cheme pe cei chemați la nuntă; și nu au vrut să vină.

4. A trimis iarăși alți sclavi, zicând: spuneți celor chemați: Iată! Am pregătit prânzul meu; taurii mei și cele îngrășate sunt tăiate, și toate sunt gata. Veniți la nuntă!

5. Dar ei, nepăsându-le s-au dus, unu la ogorul lui, altul la comerțul lui.

6. Iar ceilalți, prinzând pe sclavii lui; i-au maltratrat și i-au omorât.

7. Dar auzind regele, s-a mâniat; și trimițând armatele lui a distrus pe ucigașii aceia, și a ars cetatea lor.

8. Atunci zice sclavilor lui: nunta este gata; dar cei chemați nu au fost vrednici.

9. Duceți-vă deci la ieșirile drumurilor; și pe câți aveți să găsiți, chemați-i la nuntă.

10. Și ieșind sclavii aceia pe drumuri, au strâns pe toți pe care i-au găsit, atât răi, cât și buni; și s-a umplut nunta de comesei.

11. Intrând însă regele să privească pe cei șezând la masă, a văzut acolo un om neîmbrăcat cu veșmânt de nuntă;

12. și îi zice: prietene, cum ai intrat aici neavând veșmânt de nuntă? Iar el a amuțit.

13. Atunci, regele a zis servilor: legând ale lui picioare și mâini, aruncați-l în întunericul cel de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

14. Pentru că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.

15. Atunci, fariseii ducându-se, s-au consfătuțit cum să Îl prindă în cuvântare.

16. Și trimis la El pe discipolii lor, cu irodienii, zicând: Învățătorule! Știm că ești adevărat, și înveți calea lui Dumnezeu în adevăr; și nu Îți pasă de nici unu, pentru că nu Te uiți la fața oamenilor.

17. Deci spune-ne, ce Ți se pare? Este permis a se da impozit cezarului, sau nu?

18. Cunosând însă Iesus răutatea lor, a zis: de ce mă ispități, fățarnicilor?

19. Arătați-Mi moneda impozitului; iar ei I-au adus un dinar.

20. Și El le zice: a cui este imaginea aceasta și inscripția?

21. Ei au zis: ale cezarului. Atunci El le zice: dați deci cezarului, cele ale cezarului; și lui Dumnezeu, cele ale lui Dumnezeu.

22. Și auzind, s-au mirat; și lăsându-L, s-au dus.

23. În ziua aceea s-au apropiat de El saducheei, spunând că nu este înviere; și L-au întrebat,

24. zicând: Învățătorule! Moise a zis: Dacă cineva are să moară, neavând copii, se va însura fratele său cu nevasta lui; și va ridica o sămânță fratelui său.

25. Erau la noi șapte frați; și cel dintâi, însurându-se, a murit, și neavând urmași, a lăsat pe nevasta lui, fratelui său.

26. Asemenea și cel de al doilea, și cel de al treilea; până la cei șapte.

27. Iar în urma tuturor, a murit femeia.

28. Deci, la înviere, a cui nevastă va fi dintre cei șapte? Pentru că toți au avut-o.

29. Răspânzând însă, Iesus le-a zis: vă rătăciți; neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu.

30. Pentru că la înviere, nici nu se însoară, nici nu se mărită; ci sunt ca niște îngeri în cer.

31. Dar despre învierea morților, nu ați citit ce vi s-a spus de către Dumnezeu, zicând:

32. Eu sunt Dumnezeuul lui Abraam, și Dumnezeuul lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacob? El nu este Dumnezeuul morților, ci al celor vii.

33. Ascultând, mulțimile erau mirate de învățătura Lui.

34. Dar fariseii, auzind că i-a amuțit pe saducheei, s-au strâns în același loc.

35. Și L-a întrebat unu dintre ei, un legist; încercându-L:

36. Învățătorule! Care poruncă este mai mare în lege?

37. Iar El i-a zis: Să iubești pe Iehova, Dumnezeuul Tău în întreagă inimă a ta, și în întreg sufletul tău, și în întreagă mintea ta.

38. Acesta este cea mai mare și cea dintâi poruncă.

39. Iar a doua este asemănătoare ei: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

40. În aceste două porunci atârnă legea întreagă și profeții.

41. Strângându-se dar cei dintre farisei, Iesus i-a întrebat,

42. zicând: ce vi se pare despre Christosul? Al cui Fiu este? Ei Îi zic: „al lui David.”

43. El le zice: cum deci David, prin Spirit, Îl chemă Domn, zicând:

44. „Iehova a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până ce am să pun pe dușmanii Tăi un scaunel al picioarelor Tale”.

45. Deci, dacă David Îl chemă: Domn; cum este El un fiu al lui?

46. Și nici unu nu Îl putea răspunde un cuvânt; nici nu a mai îndrăznit cineva să Îl mai întrebe din ziua aceea.

Capitolul 23 - Matei

1. Atunci Iesus a vorbit mulțimilor și discipolilor Lui,

2. zicând: pe scaunul lui Moise s-au așezat cărturarii și fariseii.

3. Deci, toate câte au să vă zică ei, faceți și respectați; dar după faptele lor, nu faceți. Pentru că ei zic și nu fac?

4. Ei însă leagă poveri grele și cu anevioie de purtat, și le pun pe umerii oamenilor; dar ei, cu degetul lor nu vor să le miște.

5. Iar toate faptele lor le fac pentru a fi văzuți de oameni; pentru că lăfesc filacteriile lor, și măresc ciucurii.

6. Le place însă locul dintâi în sinagogi,

7. și saluturile în piețe; și să fie chemați de oameni: „Rabbi”.

8. Dar voi, să nu fiți chemați: „Rabbi”; pentru că unu este Învățătorul vostru, iar voi toți sunteți frați.

9. Și Tată al vostru, să nu chemați pe nimeni pe pământ; pentru că unu este Tatăl vostru: Cel ceresc.

10. Nici să nu vă chemați îndrumători; pentru că îndrumător al vostru este unu: Christosul.

11. Iar cel mai mare dintre voi, va fi al vostru servitor.

12. Iar care se va înălța pe sine, va fi smerit; și care se va smeri pe sine, va fi înălțat.

13. Vai însă de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi închideți Regatul cerurilor înaintea oamenilor; pentru că voi nu intrați, nici pe cei intrând, nu îi lăsați să intre.

14. (*v. 14 - text apocrif*)

15. Vai de voi cărturari și farisei fățarnici! Pentru că vo înconjuțați marea și uscatul, ca să faceți un prozelit; și când are să fie făcut, îl faceți fiu al gheenei, de două ori mai rău decât voi.

16. Vai de voi, călăuze oarbe! Cei zicând: care are să jure pe templu, nu este nimic; care însă, are să jure pe aurul templului, este dator.

17. Nebuni și orbi! Ce este însă mai mare; aurul, sau templul, cel sfințind aurul?

18. Și care are să jure pe altar, nimic nu este; care însă are să jure pe darul cel deasupra lui, este dator.

19. Orbilor! Ce este însă mai mare; darul, sau altarul cel sfințind darul?

20. Deci, cel jurând pe altar, se jură pe acesta și pe toate cele deasupra lui.

21. Și cel jurând pe templu, se jură pe acesta și pe Cel locuind în el.

22. Și cel jurând pe cer, se jură pe tronul lui Dumnezeu și pe Cel șezând pe el.

23. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că dați zeciuială: mentă, mărarul și chimenul; și ați lăsat pe cele mai grele ale legii: judecata și mila și credința. Pe acestea însă, trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați.

24. Călăuze oarbe; care strecurați țânțarul, dar înghițiți cămila.

25. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți exteriorul potirului și al farfuriei; dar înăuntru sunt pline de jefuire și de nestăpânire.

26. Fariseu orb! Curăță întâi interiorul potirului și al farfuriei; ca să se facă și exteriorul lor curat.

27. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că semănați cu morminte văruiete, care pe dinafară se arată frumoase; dar înăuntru sunt pline de oase ale morților și de orice necurății.

28. Așa și voi, pe dinafară vă arățați drepti oamenilor; dar înăuntru sunteți plini de fățarnicie și de nelegiuire.

29. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi zidiți gropile profeților și împodobiți mormintele dreptilor,

30. și ziceți: „dacă eram noi în zilele părinților noștri, nu eram părtași cu ei la sângele profeților.”

31. Astfel, mărturisiți despre voi că sunteți fii ai celor omorând profeții;

32. dar voi umpleți măsura părinților voștri.

33. Șerpi pui de vipere! Cum aveți să fugiți de judecata gheenei?

34. De aceea, iată! Eu trimit la voi profeți și înțelepți și cărturari; pe unii dintre ei îi

veți omori și îi veți crucifica, și pe unii dintre ei îi veți biciui în sinagogile voastre și îi veți persecuta din cetate în cetate;

35. Ca să vină asupra voastră tot sângele drept vărsat pe pământ, de la sângele lui Abel, cel drept, până la sângele lui Zaharia, fiu al lui Barachia; și pe care l-ați omorât între sanctuar și altar.

36. Adevărat vă zic: vor veni toate acestea peste generația aceasta.

37. Ierusalim, Ierusalim! Cel omorând profeții și ucigând cu pietre pe cei trimiși la el. De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi, precum strânge o găină puii ei sub aripi; și nu ați vrut.

38. Iată, vi se lasă casa voastră pustie;

39. pentru că vă zic: nicidecum nu aveți să Mă vedeți de acum, până aveți să ziceți: „binecuvântat este Cel venind în Numele lui Iehova!”

Capitolul 24 - Matei

1. Și ieșind Iesus din curtea templului, a plecat; și s-au apropiat discipolii Lui, ca să Îi arate clădirile curții templului.

2. El însă, răspunzând, le-a zis: nu vedeți voi toate acestea? Adevărat vă zic: Nicidecum nu are să fie lăsată aici piatră pe piatră care nu va fi dărâmată.

3. Iar șezând El pe Muntele Măslinilor, s-au apropiat de El discipolii, la o parte, zicând: Spune-ne, când vor fi acestea; și care este semnul prezenței Tale, și al sfârșitului epocii?

4. Și răspunzând, Iesus le-a zis: Vedeți să nu vă înșele cineva.

5. Pentru că mulți vor veni în Numele Meu, zicând: „eu sunt Christosul”; și pe mulți îi vor înșela.

6. Urmează să auziți de războaie și zvonuri de războaie; vedeți, nu fiți tulburați! Pentru că acestea trebuie să aibă loc; dar încă nu este sfârșitul.

7. Pentru că se va ridica națiune contra națiune, și regat contra regat; și vor fi foamete și cutremure pe alocuri.

8. Dar toate acestea sunt un început de dureri.

9. Atunci vă vor da la necaz, și vă vor omori; și veți fi urâți de toate națiunile, din cauza Numelui Meu.

10. Și atunci se vor poticni mulți; și se vor trăda unul pe altul, și se vor urî unul pe altul.

11. Și se vor ridica mulți profeți falși, și vor înșela pe mulți.

12. Și prin înmulțirea fărâdelegii, se va răci iubirea multora.

13. Dar cel răbdând până la sfârșit, acesta va fi salvat.

14. Și va fi predicată Evanghelia aceasta a Regatului pe întreg pământul locuit, spre mărturie tuturor națiunilor; și atunci va veni sfârșitul.

15. Deci, când aveți să vedeți urâciunea pustiirii, cea spusă prin profetul Daniel, stând în loc sfânt; cel citind să înțeleagă;

16. atunci cei din Iudeea, să fugă spre munți.

17. Cel deasupra acoperișului, să nu coboare să ia cele din casa lui.

18. Și cel de la câmp, să nu se întoarcă înapoi să ia mantia lui.

19. Vai însă de cele însărcinate și de cele alăptând în zilele acelea.

20. Rugați-vă dar, ca fuga voastră să nu se facă iarna, nici în sabat.

21. Pentru că atunci va fi necaz mare, cum nu s-a făcut de la începutul lumii până acum; și nici nu se va mai face.

22. Și dacă nu erau scurtate zilele acelea, nu era scăpată nici o carne; dar din cauza celor aleși, vor fi scurtate zilele acelea.

23. Atunci, dacă cineva va zice: „iată aici este Christosul! Sau aici!” Să nu credeți.

24. Pentru că se vor ridica christoși falși, și profeți falși, și vor da semne mari și minuni; astfel încât să înșele dacă este posibil și pe cei aleși.

25. Iată! V-am spus dinainte.

26. Deci, dacă au să vă zică: iată! Este în deșert; să nu ieșiți. Iată! Este în cămăruțe; să nu credeți.

27. Pentru că, precum fulgerul iese de la răsărit și strălucește până la apus; așa va fi prezența Fiului Omului.

28. Oriunde are să fie cadavrul, acolo vor fi strânși vulturii împreună.

29. Îndată însă, după necazul zilelor acelea, soarele va fi întunecat, și luna nu va da strălucirea ei, și stelele vor cădea de pe cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate.

30. Și atunci se va arăta semnul Fiului Omului în cer; și atunci se vor jeli toate triburile pământului; și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu glorie multă.

31. Și El va trimite pe îngerii Lui cu sunet mare de trompetă; și vor strânge pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la margini de ceruri până la celelalte margini ale lor.

32. De la smochin însă, învățați parabola: când deja ramura lui se face fragedă, și dă frunzele; cunoașteți că vara este aproape.

33. Așa și voi; când aveți să vedeți toate acestea, să cunoașteți că El este aproape; pe la ușă.

34. Adevărat vă zic: nicidecum nu are să treacă generația aceasta, până au să aibă loc toate acestea.

35. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nicidecum nu au să treacă.

36. Dar despre ziua aceea, și despre ora aceea, nici unu nu știe; nici îngerii cerurilor, nici Fiul, decât Tatăl singur.

37. Pentru că, precum au fost zilele lui Noe, așa va fi prezența Fiului Omului.

38. Deoarece, cum erau ei în zilele acelea dinainte de potop, mâncând și bănd, însurându-se și măritându-se, până în ziua când a intrat Noe în corabie,

39. și nu au cunoscut, până a venit potopul și i-a luat pe toți; așa va fi și venirea Fiului Omului.

40. Atunci doi vor fi în câmp; unu este luat, și unu este lăsat.

41. Două măcinând la moară; una este luată, și una este lăsată.

42. Vegheați deci, pentru că nu știți în care zi vine Domnul vostru.

43. Aceea însă să cunoașteți: că, dacă știa stăpânul casei în ce strajă vine hoțul; el veghea, și nu lăsa să fie spartă casa lui.

44. De aceea, și voi fiți gata; pentru că la ora la care nu vi se pare, Fiul Omului vine!

45. Cine este așadar sclavul credincios și chibzuit; pe care l-a pus domnul său peste servitorii casei lui; ca să le dea hrana la timp?

46. Fericit este sclavul acela; pe care domnul lui, îl va găsi făcând așa.

47. Adevărat vă zic: Peste toate averile lui îl va pune.

48. Dar dacă sclavul acela rău, are să zică în inima lui: domnul meu întârzie.

49. Și are să înceapă să bată pe sclavii ceilalți, să mănânce; dar și să bea cu bețivii.

50. Va veni domnul sclavului acela într-o zi în care nu se așteaptă și la o oră pe care nu o cunoaște;

51. și îl va tăia în două, și îi va rândui partea lui cu a fărnacilor; acolo va fi plânsul și scrâsnirea dinților.

Capitolul 25 - Matei

1. Atunci Regatul cerurilor va fi asemănat cu zece fecioare; care luând candelile lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui.

2. Însă cinci dintre ele erau nechibzuite, și cinci chibzuite.

3. Cele nechibzuite, luând candelile lor, nu au luat cu ele ulei;

4. dar cele chibzuite au luat ulei în vase, cu candelile lor.

5. Întârziind însă mirele, au ațipit toate; și dormeau.

6. Dar la miez de noapte s-a făcut strigare: „Iată mirele! Ieșiți în întâmpinare!”

7. Atunci s-au ridicat toate fecioarele acelea, și au pregătit candelile lor.

8. Iar cele nechibzuite au zis celor chibzuite: dați-ne din uleiul vostru; deoarece candelile noastre sunt stinse.

9. Dar cele chibzuite au răspuns, zicând: Nu! Nu cumva să nu ne ajungă nouă și vouă. Mai degrabă duceți-vă la cei vânzând, și cumpărați-vă.

10. Iar fiind ele duse să cumpere, a venit mirele; și cele pregătite au intrat cu el în sala de nuntă, și ușa a fost încuiată.

11. Dar mai târziu, vin și fecioarele celelalte, zicând: Domnule! Domnule! Deschide-ne!

12. El însă, răspunzând, a zis: adevărat vă zic: nu vă știu!

13. Vegheați deci; pentru că nu știți ziua, nici ora.

14. Pentru că este ca un om, care plecând din țară, a chemat pe sclavii lui și le-a predat averile sale.

15. Și unuia i-a dat cinci talanți, iar altuia doi, iar altuia unu; fiecăruia după puterea lui; și a plecat îndată.

16. Ducându-se cel primind cinci talanți, a lucrat cu ei; și a câștigat alți cinci.

17. La fel, cel cu cei doi; a câștigat alți doi.

18. Dar cel primind unu, ducându-se, a săpat în pământ, și a ascuns argintul domnului său.

19. După mult timp însă, vine domnul sclavilor aceia; și face socoteală cu ei.

20. Și apropiindu-se cel primind cei cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Domnule! Cinci talanți mi-ai dat; iată! Alți cinci talanți am câștigat.

21. Domnul lui i-a zis: bine sclavule bun și credincios! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră în bucuria domnului tău.

22. Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Domnule! Doi talanți mi-ai dat; iată! Alți doi talanți am câștigat.

23. Domnul lui i-a zis: bine sclavule bun și credincios! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune; intră în bucuria domnului tău.

24. Dar apropiindu-se și cel primind un talant, a zis: Domnule! Te-am cunoscut că ești om aspru; secerând unde nu ai semănat, și strângând de unde nu ai vânturat.

25. Și fiind înfricoșat, ducându-mă, am ascuns talantul tău în pământ. Iată, ai pe cel al tău.

26. Răspunzând însă, domnul lui i-a zis: sclavule rău și leneș! Știai că secer unde nu am semănat, și strâng de unde nu am vânturat?

27. Trebuia deci, tu să fi dat arginții mei schimbătorilor de bani; și venind, eu primeam înapoi ce este al meu cu dobândă.

28. Luați deci de la el talantul, și dați-l celui având cei zece talanți.

29. Pentru că oricui având, i se va da, și va fi îmbelșugat; dar celui neavând, și ceea ce are va fi luat de la el.

30. Și pe sclavul cel netrebnic, aruncați-l în întunericul cel de afară; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

31. Când are să vină Fiul Omului în gloria Lui, și toți îngerii cu El; atunci va ședea pe un tron al gloriei Lui.

32. Și vor fi strânse înaintea Lui toate națiunile; și va despărți pe unii de alții precum păstorul desparte oile de capre.

33. Și va pune, deoparte, oile la dreapta Lui; de altă parte, caprele la stânga.

34. Atunci Regele va zice celor de la dreapta Lui: Veniți, cei binecuvântați de Tatăl Meu; moșteniți Regatul pregătit vouă de la întemeierea lumii.

35. Pentru că am flămânzit, și Mi-ați dat să mănânc; am însetat, și Mi-ați dat să beau; eram străin, și M-ați luat la voi;

36. gol și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și M-ați vizitat; eram în închisoare, și ați venit la Mine.

37. Atunci Îi vor răspunde cei drepti, zicând: Domnule! Când Te-am văzut flămânzit, și Te-am hrănit? Sau însetat, și Ți-am dat să bei?

38. Și când Te-am văzut străin, și Te-am luat la noi? Sau gol, și Te-am îmbrăcat?

39. Sau când Te-am văzut îmbolnăvit, sau în închisoare; și am venit la Tine?

40. Și răspunzând, Regele le va zice: Adevărat vă zic: Pe cât ați făcut unuia dintre frații aceștia ai Mei mai mici, Mie Mi-ați făcut.

41. Atunci va zice și celor de la stânga: duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel etern; cel pregătit Diavolului și îngerilor lui.

42. Pentru că am flămânzit, și nu Mi-ați dat să mănânc; am însetat, și nu Mi-ați dat să beau;

43. Eram străin, și nu M-ați luat la voi; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav, și nu M-ați vizitat.

44. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Domnule! Când Te-am văzut flămânzit, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în închisoare; și nu Ți-am servit Ție?

45. Atunci El le va răspunde, zicând: adevărat vă zic: cât nu ați făcut unuia dintre aceștia mai mici, nici Mie nu Mi-ați făcut.

46. Și aceștia se vor duce în pedeapsă eternă; dar cei drepti, în viață eternă.

Capitolul 26 - Matei

1. Apoi, când a sfârșit Iesus toate cuvintele acestea, a zis discipolilor Lui:
2. Știți că după două zile se face Paștele; și Fiul Omului este dat pentru a fi crucificat.
3. Atunci s-au strâns marii preoți și cărturarii și bătrânii poporului în palatul marelui preot, cel zis Caiafa;
4. și s-au sfătuit împreună ca să aresteze pe Iesus cu viclenie, și să Îl omoare.
5. Dar ziceau: nu în sârbătoare, ca să nu se facă tulburare în popor.
6. Iar Iesus, fiind în Betania într-o casă a lui Simon cel lepros;
7. s-a apropiat de El o femeie, având un alabastru cu mir tare scump, și l-a turnat pe capul Lui; El fiind așezat la masă.
8. Dar văzând discipolii Lui, s-au supărat, zicând: Pentru ce pierderea aceasta?
9. Pentru că putea fi vândut mirul acesta cu mult, și să fie dat săracilor.
10. Cunoscând însă Iesus, le-a zis: de ce faceți supărare femeii? Pentru că o lucrare bună a lucrat pentru Mine.
11. Iar pe cei săraci totdeauna îi aveți cu voi; pe Mine însă nu Mă aveți totdeauna.
12. Pentru că, vărsând ea mirul acesta pe corpul Meu, pentru îngroparea Mea a făcut.
13. Adevărat vă zic: oriunde are să se predice Evanghelia aceasta în lumea întreagă, se va vorbi și ceea ce a făcut aceasta; spre amintire de ea.
14. Atunci, unul dintre cei doisprezece, cel zis: Iuda Iscarioteanul, ducându-se la marii preoți,
15. a zis: ce vreți să îmi dați, și eu vi-L voi preda? Iar ei i-au stabilit: treizeci de arginți.
16. Și de atunci, căuta o ocazie bună ca să Îl predea.
17. Iar în prima zi a Azimelor, discipolii s-au apropiat de Iesus, zicând: Unde vrei să Îți pregătim să mâncăm Paștele?
18. El însă a zis: mergeți în cetate la oarecare, și Îi ziceți: Învățătorul zice: timpul Meu este aproape; la tine fac Paștele cu discipolii Mei.
19. Și au făcut discipolii cum le poruncise Iesus, și au pregătit Paștele.

20. Făcându-se seară, S-a așezat la masă cu cei doisprezece.

21. Și mâncând, le-a zis: adevărat vă zic: unul dintre voi mă va trăda.

22. Și fiind ei tare întristați, au început să Îi zică fiecare: nu cumva sunt eu, Domnule?

23. El însă răspunzând, a zis: cel adâncind mâna cu Mine în castron, acesta Mă va trăda.

24. Fiul Omului merge după cum a fost scris despre El; dar vai de omul acela prin care Fiul Omului este trădat. Bine îi era dacă nu se năștea omul acela.

25. Răspunzând însă, Iuda, cel trădându-L, a zis: nu cumva sunt eu, Rabbi? El îi zice: „tu ai zis”.

26. Iar mâncând ei, luând Iesus o pâine, și binecuvântând, și a frânt-o; și dând discipolilor, a zis: luați, mâncați; acesta este corpul Meu.

27. Și luând un potir, și mulțumind, le-a dat, zicând: beți din el toți.

28. Pentru că acesta este sângele Meu, al legământului; cel fiind vărsat pentru mulți, spre iertare a păcatelor.

29. Dar vă zic: De acum nicidecum nu am să beau din rodul acesta al viței; până în ziua aceea, când am să îl beau cu voi, din nou, în Regatul Tatălui Meu.

30. Și cântând o cântare de laudă, au ieșit spre Muntele Măslinilor.

31. Atunci Iesus le zice: voi toți vă veți poticni de Mine în noaptea aceasta; pentru că a fost scris: „voi bate păstorul și vor fi împrăștiate oile turmei.”

32. Dar după învierea Mea, voi merge înaintea de voi în Galileea.

33. Răspunzând însă, Petru I-a zis: dacă toți se vor poticni în Tine, eu niciodată nu mă voi poticni.

34. Iesus i-a zis: adevărat îți zic, în noaptea aceasta, înaintea de a cânta un cocoș, Mă vei tăgădui de trei ori.

35. Petru Îi zice: și dacă are să trebuiască să mor eu împreună cu Tine, nicidecum nu te voi tăgădui. Și toți discipolii au zis asemenea.

36. Atunci Iesus vine cu ei într-un loc zis Ghetsemane, și zice discipolilor: ședeți

aici; până am să Mă rog, ducându-Mă acolo.

37. Și luând pe Petru și pe cei doi fii ai lui Zebedei, a început a se întrista și a se tulbura.

38. Atunci le zice: tare întristat este sufletul Meu până la moarte; rămâneți deci și vegheați cu Mine.

39. Și mergând puțin înainte, S-a prosternut, rugându-Se, și zicând: Tată al Meu! Dacă este posibil, să treacă de la Mine potirul acesta! Totuși nu cum vreau Eu, ci după cum vrei Tu.

40. Și vine la discipoli, și îi găsește dormind; și îi zice lui Petru: așa deci! Nu ați fost în stare o oră să vegheați cu Mine?!

41. Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită; pentru că spiritul, într-adevăr, este râvnitor; dar carnea este slabă.

42. Ducându-Se iarăși a doua oară, Se ruga, zicând: Tată al Meu! Dacă nu se poate să treacă aceasta, ca să nu îl beau; atunci făcă-se voința Ta!

43. Și venind, iarăși i-a găsit dormind; pentru că ochii lor erau îngreuiți.

44. Și lăsându-i iarăși, ducându-Se, S-a rugat a treia oară; zicând iarăși același cuvânt.

45. Atunci vine la discipolii Lui, și le zice: Dormiți și vă odihniți altădată. Iată! S-a apropiat ora, și Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.

46. Ridicați-vă, să mergem! Iată! S-a apropiat cel trădându-Mă.

47. Și încă vorbind El, iată! Iuda unul dintre cei doisprezece, a venit; și cu el o mulțime multă cu săbii și băte, de la marii preoți și de la bătrânii poporului.

48. Dar cel trădându-L pe El, le-a dat un semn, zicând: pe care am să Îl sărut, el este; prindeți-L!

49. Și îndată, apropiindu-se de Iesus, a zis: bucură-Te, Rabbi! Și L-a sărutat.

50. Iesus însă, a zis: prietene! Pentru ce ești prezent aici? Atunci, apropiindu-se, au pus mâinile pe Iesus, și L-au prins.

51. Și iată! Unul dintre cei cu Iesus, întinzând mâna, a scos sabia lui; și lovind pe sclavul marelui preot, a tăiat urechea lui.

52. Atunci Iesus îi zice: „Întoarce sabia ta în locul ei; pentru că toți cei luând sabie, prin sabie vor pieri.”

53. Sau ți se pare că nu pot ruga pe Tatăl meu să pună lângă Mine, acum, mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?

54. Dar cum au să fie împlinite Scripturile care spun că așa trebuie să se facă?

55. În ora aceea, Iesus a zis mulțimilor: ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și băte, ca să Mă arestați? Zilnic ședeam în curtea templului învățându-i; și nu M-ați prins.

56. Dar toate acestea s-au făcut, ca să fie împlinite Scripturile profetilor. Atunci, toți discipolii, lăsându-L, au fugit.

57. Iar cei prinzându-L pe Iesus, L-au adus la Caiafa, marele preot; unde cărturarii și bătrânii erau strânși împreună.

58. Petru însă Îl urma de departe până la palatul marelui preot; și intrând înăuntru ședea cu servitorii să vadă sfârșitul.

59. Dar marii preoți și Sinedriul întreg, căutau vreo mărturie falsă împotriva lui Iesus; ca să Îl omoare.

60. Și apropiindu-se mulți, totuși nu au găsit martori falși. La urmă însă, apropiindu-se doi,

61. au zis: Acesta zicea: pot dărâma templul lui Dumnezeu, și în trei zile să îl zidesc.

62. Și ridicându-se, marele preot I-a zis: nimic nu răspunzi? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

63. Iesus însă, tăcea. Și marele preot I-a zis: Te pun sub jurământ în fața lui Dumnezeu Cel viu, ca să ne spui dacă Tu ești Christosul, Fiul lui Dumnezeu.

64. Iesus îi zice: tu ai spus! Totuși vă spun: de acum veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii și venind pe norii cerului.

65. Atunci marele preot și-a rupt hainele, zicând: a hulit! Ce nevoie mai avem de martori? Iată! Acum ați auzit hula.

66. Ce vi se pare? Ei însă, răspunzând au zis: vinovat de moarte este!

67. Atunci au scuipat înspre fața Lui, și L-au palmuit; iar alții L-au bătut cu pumnii,

68. zicând: profetește-ne Christoase, cine este cel lovindu-Te?

69. Petru însă ședea afară în curte; și s-a apropiat de el o servitoare, zicând: Și tu erai cu Iesus Galileeanul!

70. Dar el a tăgăduit înaintea tuturor, zicând: nu știu ce zici.

71. Ieșind însă în portic, l-a văzut alta; și zice celor de acolo: Acesta era cu Iesus Nazarineanul.

72. Și iarăși a tăgăduit cu jurământ: nu știu omul!

73. Iar după puțin, apropiindu-se, cei stând au zis lui Petru: Cu adevărat, și tu ești dintre ei; pentru că și vorbirea ta te face vădit.

74. Atunci a început a se blestema și a jura: Nu știu omul! Și îndată un cocoș a cântat.

75. Și Petru și-a amintit de Cuvântul spus de Iesus: înainte de a cânta un cocoș, Mă vei tăgădui de trei ori. Și ieșind afară, a plâns cu amar.

Capitolul 27 - Matei

1. Iar făcându-se dimineață, toți marii preoți și bătrânii poporului s-au consfătuît împotriva lui Iesus; ca să Îl omoare.

2. Și legându-L, L-au dus și L-au predat lui Pilat, guvernatorul.

3. Atunci, văzând Iuda, cel trădându-L că a fost condamnat, căindu-se, a înapoiat cei treizeci de arginți marilor preoți,

4. și zicând: am păcătuit, trădând sânge nevinovat. Dar ei au zis: Ce ne pasă nouă? Te privește.

5. Și aruncând arginții în templu, s-a retras; și ducându-se, s-a spânzurat.

6. Iar marii preoți, luând arginții, au zis: nu este permis să aruncăm aceștia în visterie; întrucât este preț de sânge.

7. Consfătuindu-se însă, au cumpărat cu ei ogorul olarului; pentru îngroparea celor străini.

8. De aceea, a fost chemat ogorul acela ogorul sângelui, până în ziua de astăzi.

9. Atunci a fost împlinit ce a fost spus prin profetul Ieremia, zicând: și au luat cei treizeci de arginți, prețul Celui prețuit, cu care El a fost prețuit de fii ai lui Israel;

10. și i-au dat pentru ogorul olarului, după cum mi-a poruncit Iehova.

11. Iar Iesus stătea înaintea guvernatorului; și L-a întrebat guvernatorul, zicând: Tu ești Regele iudeilor? Dar Iesus a zis: tu zici!

12. Și fiind acuzat de către marii preoți și bătrâni, El nu răspundea nimic.

13. Atunci Pilat Îi zice: nu auzi câte mărturisesc împotriva Ta?

14. Și nu i-a răspuns la nici un cuvânt; așa că guvernatorul se mira tare mult.

15. Dar, la sărbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze mulțimii un deținut; pe care ei vroiau.

16. Ei aveau însă atunci un deținut însemnat, zis: Iesus Baraba.

17. Fiind ei deci strânși împreună, Pilat le-a zis: pe cine vreți să vă eliberez? Pe Iesus Baraba, sau pe Iesus Cel zis Christos?

18. Pentru că știa că din invidie Îl predaseră.

19. Șezând el însă pe scaunul de judecată, a trimis la el nevasta lui, zicând: Să nu ai nimic a face cu Dreptul Acela; pentru că astăzi am suferit multe după vis, din cauza Lui.

20. Dar marii preoți și bătrânii au convins mulțimile, ca să ceară pe Baraba; iar pe Iesus să Îl omoare.

21. Răspunzând însă, guvernatorul le-a zis: Pe cine vreți să eliberez dintre cei doi? Iar ei au zis: pe Baraba!

22. Pilat le zice: deci ce să fac cu Iesus Cel zis Christos? Ei toți spun: Să fie crucificat!

23. El însă zicea: dar ce rău a făcut? Iar ei mai mult strigau, zicând: Să fie crucificat!

24. Văzând însă Pilat că la nimic nu folosește, ci mai multă tulburare se face; luând apă, și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, zicând: nevinovat sunt de sângele dreptului Acestuia. Veți vedea voi!

25. Și răspunzând, tot poporul a zis: sângele Lui să fie peste noi și peste copiii noștri!

26. Atunci le-a eliberat pe Baraba; iar pe Iesus, bicuindu-L, L-a predat ca să fie crucificat.

27. Atunci soldații guvernatorului, luând pe Iesus în pretorium, au strâns în jurul Lui cohorta întreagă.

28. Și dezbrăcându-L, I-au pus o mantie stacojie.

29. Și împletind cunună din spini, au pus-o pe capul Lui, și trestie în dreapta Lui; și îngenunchind înaintea Lui, își băteau joc de El, zicând: bucură-Te, Rege al iudeilor!

30. Și scuipând înspre El, luau trestia, și loveau în capul Lui.

31. Și după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de mantia stacojie, și L-au îmbrăcat cu mantiile Lui; și L-au dus la crucificare.

32. Iar ei ieșind, au găsit un om, un cirenian, cu nume Simon; pe acesta l-au obligat ca să ridice crucea Lui.

33. Și venind într-un loc, zis Golgota, care este zis Loc al Craniului;

34. I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar gustând, nu a vrut să bea.

35. Iar El fiind crucificat, ei au împărțit mantiile Lui, aruncând sorț.

36. Și șezând jos, Îl păzeau acolo.

37. Și au pus deasupra capului Lui, acuzația Lui scrisă: „Acesta este Iesus Regele Iudeilor.”

38. Atunci sunt crucificați împreună cu El doi tâlhari: unul la dreapta și unul la stânga.

39. Iar cei trecând, Îl huleau; clătînând capetele lor,

40. și zicând: cel dărâmand templul și zidindu-l în trei zile; scapă-Te pe Sine, dacă ești Fiu al lui Dumnezeu, și coboară de pe cruce!

41. Asemenea și marii preoți, bătându-și joc, cu cărturarii și bătrânii, ziceau:

42. Pe alții i-a scăpat, pe Sine nu se poate scăpa. Este Rege al lui Israel!? Să coboare acum de pe cruce, și Îl vom crede pe El!

43. S-a încrezut în Dumnezeu, să Îl izbăvească acum, dacă Îl vrea! Pentru că a zis: Sunt Fiu al lui Dumnezeu!

44. La fel însă, și tâlharii cei crucificați împreună cu El, Îl ocărau.

45. Dar pe la ora a șasea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la a noua oră.

46. Iar pe la ora a noua, Iesus a strigat cu voce tare, zicând: „Eloi, Eloi, lama sabachtani?!” Aceasta semnifică: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?!”

47. Unii însă, dintre cei stând acolo, auzind, ziceau: pe Ilie Îl strigă Acesta.

48. Și îndată, alergând unul dintre ei, și luând un burete umplut cu oțet, și punându-l într-o trestie; I-a dat să bea.

49. Dar ceilalți ziceau: lasă să vedem dacă vine Ilie să Îl scape!

50. Iesus însă, strigând iarăși cu voce tare, Și-a dat Spiritul.

51. Și iată! Perdeaua templului a fost ruptă în două, de sus până jos; și pământul a fost cutremurat; și stâncile au fost despicate;

52. (v. 52 - text apocrif)

53. (v. 53 - text apocrif)

54. Dar centurionul, și cei păzindu-L împreună cu el pe Iesus, văzând cutremurul și cele făcute, s-au înfricoșat tare, zicând: Într-adevăr, Acesta era Fiu de Dumnezeu!

55. Erau însă acolo femei multe, privind de departe; cele care urmaseră lui Iesus din Galileea, servindu-I Lui;

56. între care era Maria Magdalena, și Maria, mama cea a lui Iacob și a lui Iosif, și mama fiilor lui Zebedei.

57. Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateea, pe nume Iosif; care și el a fost discipol al lui Iesus.

58. Acesta, venind la Pilat, a cerut corpul lui Iesus. Atunci Pilat a poruncit să fie dat.

59. Și luând corpul, Iosif L-a înfășurat în giulgiu curat.

60. Și L-a pus în mormântul său nou, pe care îl săpase în stâncă; și rostogolind o piatră mare la ușa mormântului, s-a dus.

61. Acolo însă era Maria Magdalena și cealaltă Maria, șezând în fața mormântului.

62. Dar în ziua următoare, care este după Pregătire, s-au strâns împreună marii preoți și fariseii, la Pilat,

63. zicând: domnule! Ne-am amintit că înșelătorul Acesta a zis când era în viață: „după trei zile am să fiu înviat.”

64. Poruncește deci, să fie păzit mormântul până în ziua a treia; ca nu cumva, venind discipolii Lui, să Îl fure și să zică poporului: A fost înviat dintre cei morți; și va fi înșelătoria din urmă mai rea decât cea dintâi.

65. Pilat le-a zis: aveți o gardă! Mergeți, păziți cum știți!

66. Iar ei plecând, au păzit mormântul cu garda; piatra fiind sigilată.

Capitolul 28 - Matei

1. După sabat însă, luminându-se spre prima zi a săptămânii, a venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, să vadă mormântul.

2. Și iată! S-a făcut un mare cutremur; pentru că un înger al lui Iehova, coborând din cer, și venind; a rostogolit piatra, și ședea deasupra ei.

3. Înfațișarea lui însă era ca un fulger, și veșmântul lui alb ca zăpada.

4. Iar de teama lui, păzitorii s-au cutremurat; și s-au făcut ca morți.

5. Răspunzând însă, îngerul a zis femeilor: nu vă temeți! Pentru că știu că pe Iesus Cel crucificat Îl căutați.

6. Nu este aici; pentru că a fost înviat, după cum a zis: veniți, vedeți locul unde zăcea.

7. Și ducându-vă repede, spuneți discipolilor Lui că a fost înviat dintre cei morți; și iată! El merge înainte de voi în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată v-am spus.

8. Și ducându-se repede de la mormânt, cu teamă și cu bucurie mare, au alergat să spună discipolilor Lui.

9. Și iată! Iesus le-a întâmpinat, zicând: bucurați-vă! Ele însă, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și Î s-au închinat.

10. Atunci Iesus le zice: nu vă temeți! Mergeți, spuneți fraților Mei, ca să se ducă în Galileea; și acolo Mă vor vedea.

11. Plecând însă ele, iată! Unii din gardă, venind în cetate, au spus marilor preoți toate cele făcute.

12. Și strângându-se împreună cu bătrânii, și ținând sfat, au dat arginți destui soldaților,

13. zicând: ziceți că discipolii Lui, venind noaptea, L-au furat; voi, dormind.

14. Și dacă are să se audă aceasta pe la guvernator, noi îl vom convinge; și pe voi vă vom face fără grijă.

15. Iar ei, luând arginții, au făcut cum au fost învățați. Și s-a răspândit vorba aceasta printre iudei până în ziua de astăzi.

16. Cei unsprezece discipoli însă, s-au dus în Galileea; la muntele unde le-a poruncit Iesus.

17. Și văzându-L, s-au închinat; unii însă s-au îndoit.

18. Și apropiindu-Se, Iesus le-a vorbit, zicând: „mi-a fost dată toată autoritatea în cer și pe pământ.”

19. Ducându-vă deci, faceți discipoli din toate națiunile;

20. învățându-i să respecte toate câte v-am poruncit. Și iată! Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul epocii.

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

Capitolul 1 - Marcu

1. Început al Evangheliei lui Iesus Christos.

2. După cum a fost scris în profetul Isaia: „iată! Eu trimit pe mesagerul Meu înaintea feței Tale, care va pregăti calea Ta;

3. o voce a unuia strigând în deșert: pregătiți calea lui Iehova, faceți drepte cărările Lui!”

4. Apoi a venit Ioan cel botezând în deșert; predicând un botez al căinței pentru iertarea de păcate.

5. Și ieșeau la el tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim; și mărturisind păcatele lor, erau botezați de el în râul Iordan.

6. Și Ioan era îmbrăcat cu o haină din peri de cămilă, și cu centură de piele în jurul coapselor lui; și mânca lăcuste și miere sălbatică.

7. Și el predica, zicând: după mine vine Cel ce este mai tare decât mine, de care nu sunt vrednic, aplecându-mă, să dezleg cureaua sandalelor Lui.

8. Eu v-am botezat în apă, dar El vă va boteza în Spirit Sfânt.

9. Apoi, în zilele acelea, a venit Iesus din Nazaretul Galileii; și a fost botezat în Iordan, de către Ioan.

10. Și îndată, suindu-Se din apă, a văzut cerurile deschise; și Spiritul, ca un porumbel, coborând înspre El.

11. Și o voce din ceruri: „Tu ești Fiul Meu Cel iubit, în Tine am bună plăcere.”

12. Și îndată, Spiritul Îl mână în deșert.

13. Și a fost în deșert patruzeci de zile și patruzeci de nopți, fiind încercat de Satan; și era cu fiarele, și îngerii Îi serveau Lui.

14. După ce a fost arestat Ioan, a venit Iesus în Galileea; predicând Evanghelia lui Dumnezeu,

15. și zicând: „s-a împlinit timpul, și s-a apropiat Regatul lui Dumnezeu. Cățiți-vă și credeți în Evanghelie.”

16. Și trecând pe lângă Marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o plasă în mare; pentru că erau pescari.

17. Și Iesus le-a zis: veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.

18. Și îndată, lăsând plasele, I-au urmat Lui.

19. Și pășind puțin înainte, a văzut pe Iacob al lui Zebedei și pe Ioan, fratele lui; și ei erau în corabie, reparând plasele.

20. Și îndată i-a chemat; și ei lăsând pe tatăl lor, Zebedei, în corabie cu cei angajați, s-au dus după El.

21. Și ei se duc în Capernaum; și îndată, în sabat, intrând în sinagogă, îi învăța.

22. Și erau mirați de învățătura Lui; pentru că erau învățați, ca având El autoritate, și nu ca și cărturarii.

23. Și chiar atunci era în sinagoga lor un om cu spirit necurat; și a strigat,

24. zicând: ce avem noi a face cu Tine, Iesus, Nazarinene?! Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!

25. Iesus l-a certat, zicând: taci, și ieși din el!

26. Și scuturându-l, spiritul cel necurat, și strigând cu voce tare, a ieșit din el.

27. Și toți erau mirați, încât se întrebau, zicând: ce este aceasta? Ce învățatură nouă? El poruncește cu autoritate, și spiritele necurate Îl ascultă.

28. Și îndată a ieșit zvonul despre El, pretutindeni în întreg ținutul din jur al Galileii.

29. Și îndată, ieșind din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei; cu Iacob și cu Ioan.

30. Iar soacra lui Simon zăcea, având febră; și îndată Îi vorbesc despre ea.

31. Și apropiindu-Se, a ridicat-o, ținându-i mâna; și a lăsat-o febra, și le-a servit.

32. Dar făcându-se seară, când apunea soarele, au adus la El pe toți cei rău având și pe cei demonizați.

33. Și cetatea întregă s-a strâns la ușă.

34. Și a vindecat pe mulți rău având de felurite boli; și a scos mulți demoni, și nu lăsa demonii să vorbească, pentru că Îl știau.

35. Și dimineața, încă de cu noapte, sculându-Se, a ieșit și S-a dus într-un loc deșert; și acolo Se ruga.

36. Și Îl urma Simon, și cei cu el;
 37. și L-au găsit, și Îi zic: toți Te caută.
 38. El le zice: să mergem altundeva, în satele învecinate; ca să predic și acolo, fiindcă pentru aceasta am ieșit.
 39. Și a venit, predicând în sinagogile lor, în Galileea întreagă; și scoțând demonii.
 40. Și vine la El un lepros, rugându-L îngenunchind, și zicându-I: dacă ai să vrei, poți să mă curățești.
 41. Iar Iesus înduișându-Se, întinzând mâna, l-a atins, și i-a zis: vreau, fii curățit!
 42. Și vorbind El, îndată a dispărut lepra de la el; și a fost curățit.
 43. Și poruncindu-i cu asprime, îndată l-a scos afară,
 44. și îi zice: vezi, să nu spui nici unuia nimic; ci mergi, arată-te preotului și adu pentru curățirea ta, cele pe care le-a rânduit Moise, spre mărturie lor.
 45. El însă ieșind, a început să spună multe și să răspândească Cuvântul, încât El nu mai putea intra pe arătate în cetate; ci era afară, prin locuri deșerte, și veneau la El de peste tot.

Capitolul 2 - Marcu

1. Și după câteva zile, intrând iarăși în Capernaum, s-a auzit că este într-o casă.
 2. Și îndată s-au strâns mulți, încât nu mai încăpeau nici pe la ușă; și El le vorbea Cuvântul.
 3. Și vin aducând la El un paraltic, purtat de patru.
 4. Și neputându-se apropia de El prin mulțime, au descoperit acoperișul unde era El; și spărgând, au coborât patul pe care zăcea paralticul.
 5. Iar Iesus, văzând credința lor, zice paralticului: copile, sunt iertate păcatele tale!
 6. Dar erau acolo unii dintre cărturari, șezând; și cugetând în inimile lor:
 7. De ce vorbește Acesta astfel? Hulește! Cine poate ierta păcatele, decât Unul: Dumnezeu?
 8. Și îndată, cunoscând Iesus în Spiritul Lui că astfel cugetau în sine, le zice: De ce cugetați acestea în inimile voastre?

9. Ce este mai ușor? A zice paralticului: iertate sunt păcatele tale! Sau a zice: scoală-te! Ridică patul tău, și umblă?!
 10. Dar ca să știți, că Fiul Omului are autoritate să ierte păcate pe pământ.
 11. Paralticului îi zice: ție, îți zic: scoală-te! Ridică patul tău, și mergi la casa ta!
 12. Și el s-a sculat; și îndată, ridicând patul, a ieșit înaintea tuturor; încât toți erau uimiți, și glorificau pe Dumnezeu, zicând: niciodată nu am văzut așa ceva!
 13. Și a ieșit iarăși pe lângă mare; și toată mulțimea era venită la El, și îi învăța.
 14. Și trecând, a văzut pe Levi, cel al lui Alfeu, șezând la percepție; și îi zice: urmează-Mi! Și ridicându-se, l-a urmat Lui.
 15. Apoi, El a șezut la masă în casa lui, și mulți vameși și păcătoși erau așezați la masă împreună cu Iesus și cu discipolii Lui.
 16. Iar cărturarii și fariseii, văzând că El mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii, au zis discipolilor Lui: de ce mănâncă cu vameșii și cu păcătoșii?
 17. Și Iesus auzind, le zice: nu cei tari au nevoie de doctor, ci cei având rău. Nu am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși.
 18. Și discipolii lui Ioan și ai fariseilor posteau. Și ei vin și Îi zic: De ce discipolii lui Ioan și ai fariseilor postesc, iar discipolii Tăi nu postesc?
 19. Nu pot posti fiii sălii de nuntă pe când mirele este cu ei; cât timp au pe mirele cu ei, nu pot posti.
 20. Vor veni însă zile, când mirele are să fie luat de la ei; și atunci vor posti în zilele acelea.
 21. Nici unul nu coase un petic de stofă pe o mantie veche; fiindcă peticul cel nou de pe ea, trage de cea veche, și se face o ruptură mai rea.
 22. Și nici unul nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul va sparge burdufurile, și vinul se varsă, și burdufurile se pierd; ci, vin nou, în burdufuri noi.
 23. Apoi, într-un sabbat, trecea prin semănături; și discipolii Lui, au început să facă cale smulgând spicele.

24. Iar fariseii I-au zis: Iată! De ce fac în sabat ce nu este permis?
25. Și El le zice: nu ați citit niciodată ce a făcut David când a avut nevoie, și a flămânzit, el și cei împreună cu el?
26. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, pe timpul marelui preot Abiatar, și au mâncat pâinile punerii înainte, pe care nu este permis să le mănânce decât preoții; și a dat și celor fiind împreună cu el.
27. Apoi le-a zis: Sabatul a fost făcut pentru om, și nu omul pentru sabat;
28. așa că Fiul Omului este Domn și al sabatului.

Capitolul 3 - Marcu

1. El a intrat iarăși în sinagogă; și acolo era un om cu mâna paralizată.
2. Dar ei Îl pândeau, dacă îl va vindeca în sabat; ca să Îl acuze.
3. Iar El zice omului cel având mâna paralizată: ridică-te în mijloc!
4. Apoi le zice: este permis în sabat a face bine, sau a face rău? Să scapi un suflet, sau să omori? Dar ei tăceau.
5. Și privind împrejur la ei cu mânie, fiind adânc întristat de împietrirea inimii lor, zice omului: întinde mâna! Și El a întins-o; și mâna a fost restabilă.
6. Iar fariseii ieșind, îndată s-au consfătuțit cu irodienii împotriva Lui, ca să Îl piardă.
7. Iar Iesus S-a retras cu discipolii Lui către mare; și L-a urmat mulțime multă din Galileea,
8. și din Ierusalim, din Idumeea, și de dincolo de Iordan, și cei din jurul Tirului și Sidonului; o mulțime multă, auzind câte face, a venit la El.
9. Și a zis discipolilor, ca o corăbioară să fie în așteptare pentru El; din cauza mulțimii; ca să nu Îl strămtoreze.
10. Pentru că vindecase pe mulți; așa că se îmbulzeau spre El toți câți aveau răni, ca să se atingă de El.
11. Iar spiritele cele necurate, când Îl vedeau, cădeau înaintea Lui și strigau, zicând: Tu ești Fiul lui Dumnezeu!
12. Și le mustra mult; ca să nu Îl facă cunoscut.
13. Apoi se suie pe munte, și cheamă pe cei care i-a vrut El; și au venit la El.

14. Și a rânduit doisprezece pe care i-a numit și apostoli, ca să fie cu El; și să îi trimită să predice,
15. și să aibă autoritate de a scoate demonii.
16. Și El a rânduit pe cei doisprezece: a pus lui Simon nume: Petru;
17. apoi pe Iacob cel al lui Zebedei; și pe Ioan, fratele lui Iacob, și le-a pus nume Boanarghes, adică: „fii ai tunetului”;
18. și pe Andrei; și pe Filip; și pe Bartolomeu; și pe Matei; și pe Toma; și pe Iacob cel al lui Alfeu; și pe Tadeu; și pe Simon Cananeanul;
19. și pe Iuda Iscarioteanul, care L-a și trădat.
20. Apoi vine într-o casă. Și se adună iarăși mulțimea; așa că nu pot nici pâine să mănânce.
21. Și auzind cei de ai Lui, au ieșit ca să Îl apuce; pentru că, ziceau: s-a extaziat!
22. Iar cărturarii, cei coborâți din Ierusalim, ziceau: are pe beelzebul; și prin conducătorul demonilor, scoate demonii.
23. Și chemându-i către El, le vorbea în parabole: cum poate Satan scoate pe Satan?
24. Și dacă un regat, are să se dezbine contra lui, regatul acela nu va putea dăinui.
25. Și dacă o casă are să se dezbine contra ei, casa aceea nu va putea dăinui.
26. Dacă Satan s-a ridicat contra lui, și s-a dezbinat, nu poate dăinui, ci are sfârșit.
27. Dar nici unul, intrând în casa celui tare, nu poate răpi vasele lui, dacă nu are să lege întâi pe cel tare; și atunci va jefui casa lui.
28. Adevărat vă zic: toate vor fi iertate fiilor oamenilor, păcăturile și hulele câte au să hulească.
29. Dar, care are să hulească împotriva Spiritului Sfânt, nu are iertare în etern.
30. Pentru că ziceau: are spirit necurat.
31. Deci mama Lui și frații Lui, vin; și, stând afară, au trimis la El, chemându-L.
32. Și o mulțime ședea în jurul Lui, și Îi zic: Iată mama Ta, și frații Tăi, Te caută.
33. Și răspunzând, le zice: cine este mama Mea și frații Mei?

34. Și, privind în jur la cei șezând în cerc în jurul Lui, zice: Iată! Mama Mea și frații Mei!

35. Căci cine are să facă voința lui Dumnezeu, acesta este frate, și soră, și mamă.

Capitolul 4 - Marcu

1. Apoi, iarăși a început să îi învețe lângă mare. Și s-a strâns la El o mulțime tare mare; așa că a stat pe mare suit în corabie, și toată mulțimea era pe pământul de lângă mare.

2. Iar El, îi învăța multe în parabole, și le zicea în învățătura Lui:

3. Ascultați! Iată! Semănătorul a ieșit să semene.

4. Și semănând, o parte a căzut lângă drum; și au venit păsările și au mâncat-o.

5. Și alta a căzut pe loc pietros, unde nu avea pământ mult, și îndată a răsărit, pentru că nu avea adâncime de pământ.

6. Iar când a răsărit soarele, a fost pârjolită; și pentru că nu avea rădăcină, s-a uscat.

7. Și alta a căzut între spini; și spinii au crescut, și au înăbușit-o, și nu a dat roadă.

8. Și altele au căzut în pământul cel bun, și au dat roadă; răsărind și crescând; și au adus: una treizeci, una șaizeci, și una o sută.

9. Și le-a zis: cine are urechi de auzit, să audă!

10. Iar când a fost singur, cei din jurul Lui, împreună cu cei doisprezece, L-au întreat despre parabole.

11. Și El le zicea: vouă v-a fost dat misterul Regatului lui Dumnezeu; dar celor de afară, toate se dau în parabole.

12. Pentru ca, privind, să privească și să nu vadă; și auzind, să audă și să nu priceapă; ca nu cumva să se întoarcă și să li se ierte.

13. Și El le zice: nu știți parabola aceasta? Cum veți cunoaște toate parabolele?

14. Semănătorul seamănă Cuvântul.

15. Iar aceștia sunt cei de lângă drumul unde este semănat Cuvântul; dar când au să audă, îndată vine Satan și ia Cuvântul cel semănat în ei.

16. Și asemenea, aceștia sunt cei semănați pe locurile pietroase; care când au să audă Cuvântul, îndată îl primesc cu bucurie;

17. dar nu au rădăcină în sine, ci sunt vremelnici. Apoi, făcându-se necaz sau persecuție din cauza Cuvântului, îndată se poticnesc.

18. Și alții sunt cei semănați între spini. Aceștia sunt cei auzind Cuvântul;

19. dar îngrijorările epocii, și amăgirea bogăției, și poftele pentru celelalte, intrând, înăbușă Cuvântul, și se face neroditor.

20. Și aceia sunt cei semănați pe pământul cel bun; care aud Cuvântul și îl primesc și aduc roadă: unul trei zeci, unul șaizeci, și unul o sută.

21. Apoi le-a zis: oare lampa este adusă ca să fie pusă sub baniță, sau sub pat? Nu ca să fie pusă pe lampadar?

22. Pentru că nu este nimic ascuns, ca să nu fie arătat; nici făcut acoperit, decât ca să vină la arătare.

23. Dacă cineva are urechi de auzit, să audă!

24. Și le-a zis: vedeți ce auziți! Cu care măsură măsurați, vi se va măsura; și vi se va adăuga.

25. Pentru că celui care are, îi va fi dat; dar care nu are, și ceea ce are, va fi luat de la el.

26. Și zicea: Așa este Regatul lui Dumnezeu, cum are să arunce un om sămânța pe pământ;

27. și are să doarmă, și să se scoale, noapte și zi; iar sămânța are să încolțească și să crească, cum nu știa el.

28. Pământul aduce roadă de la sine; întâi pai, apoi spic, apoi grâu deplin în spic.

29. Iar când are să dea roada, trimite îndată secera, pentru că a sosit secerișul.

30. Și zicea: cum avem să asemănăm Regatul lui Dumnezeu, sau în ce parabolă să îl punem?

31. Este ca un grăunte de muștar; care când are să fie semănat pe pământ, este mai mic decât toate semințele cele de pe pământ.

32. Iar când va fi fost semănat, crește și se face mai mare decât toate legumele, și

face ramuri mari; încât păsările cerului se pot cuibări sub umbra lui.

33. Și cu multe parabole ca acestea le vorbea Cuvântul, după cum puteau auzi.

34. Dar fără parabolă, nu le vorbea; iar la o parte, le explica pe toate discipolilor Lui.

35. În ziua aceea, făcându-se seară, le zice: Să trecem în partea cealaltă!

36. Și lăsând mulțimea, L-au luat la ei în corabie, așa cum era; și alte corăbii erau cu El.

37. Apoi se face o vijelie mare de vânt; iar valurile se aruncau în corabie, încât aproape se umplea corabia.

38. El era în partea dinapoi, dormind pe căpătâi. Dar ei Îl trezesc, și Îi zic: Învățătorule! Nu Ți pasă că pierim?

39. Și sculându-Se, a certat vântul, și a zis mării: taci! Liniște! Și vântul a încetat; și s-a făcut o liniște mare.

40. El le-a zis: de ce sunteți fricoși? Încă nu aveți credință?

41. Ei însă s-au înfricoșat cu frică mare, și ziceau unii către alții: deci cine este Acesta? Pentru că și vântul și marea ascultă de El!

Capitolul 5 - Marcu

1. Apoi au venit în cealaltă parte a mării, în ținutul gadarenilor.

2. Și ieșind El din corabie, îndată L-a întâmpinat dintre morminte un om cu spirit necurat,

3. care avea locuința în cimitire; și nici cu lanț, nici unul nu îl mai putea lega.

4. Pentru că el de multe ori fusese legat cu obezi și cu lanțuri, dar lanțurile fuseseră rupte de el, și obezile sfărâmate; și nici unul nu era în stare să îl domolească.

5. Și era peste tot, noapte și zi, prin cimitire și prin munți; strigând și lovindu-se cu pietre.

6. Dar văzând pe Iesus de departe, a alergat și I s-a închinat;

7. și strigând cu voce tare, zice: ce am eu a face cu Tine Iesuse, Fiule al Dumnezeului Cel Preaînalt! Te pun sub jurământ în fața lui Dumnezeu, să nu mă chinui!

8. Pentru că îi zise: să iasă spiritul cel necurat din om!

9. Și l-a întrebat: ce nume îți este? Și Îi zice: legiune, îmi este numele, pentru că suntem mulți.

10. Și Îl ruga mult să nu le trimită afară din ținut.

11. Dar era acolo lângă munte o turmă mare de porci, păscând.

12. Și ei L-au rugat, zicând: Trimite-ne în porci, ca să intrăm în ei.

13. Și El le-a permis. Și ieșind, spiritele cele necurate, au intrat în porci; și turma, cam de două mii, s-a repezit de pe râpă în mare, și s-au înecat în mare.

14. Iar păstorii au fugit și au anunțat în cetate și prin cătune; și au venit să vadă ce este ceea ce s-a făcut.

15. Apoi vin la Iesus, și privesc pe cel fost demonizat, pe cel ce avusese legiunea, stând îmbrăcat și cumițit; și erau înfricoșați.

16. Iar cei văzând, le-au relatat cum s-a făcut celui demonizat; și despre porci.

17. Și au început să Îl roage să se ducă din ținutul lor.

18. Iar intrând în corabie, fostul demonizat, Îl ruga ca să fie cu El.

19. Și El nu l-a lăsat, ci îi zice: mergi la casa ta, la cei ai tăi; și vestește-le câte ți-a făcut Domnul, și te-a miuit.

20. Și s-a dus, și a început să spună prin Decapole, câte i-a făcut Iesus; și toți se mirau.

21. Și trecând Iesus iarăși cu corabia în cealaltă parte, s-a adunat la El mulțime multă; și El era lângă mare.

22. Și vine un conducător al sinagogii, cu nume Iairos; și văzându-L cade la picioarele Lui.

23. Și Îl roagă mult, zicând: că fiica mea este pe sfârșite; ca venind, să pui mâinile peste ea, ca să fie scăpată și să trăiască.

24. Și S-a dus cu el; și Lui Îi urma o mulțime multă, și Îl îmbulzea.

25. Și o femeie, fiind cu scurgere de sânge de doisprezece ani,

26. și suferind multe de la mulți doctori, și cheltuind toate cele de pe lângă ea, și nefolosind la nimic, ci mai mult mergând spre rău;

27. auzind cele despre Iesus, venind în mulțime pe dinapoi, s-a atins de mantia Lui.

28. Pentru că zicea: dacă am să ating numai mantiile Lui, voi fi scăpată.

29. Și îndată a fost secăt izvorul sângelui ei, și a cunoscut cu corpul că a fost vindecată de rană.

30. Îndată însă, Iesus, cunoscând în Sine puterea ieșită din El, întorcându-Se către mulțime, a zis: cine s-a atins de mantiile Mele?

31. Și discipolii Lui I-au zis: vezi mulțimea îmbulzindu-Te, și zici: cine s-a atins de Mine?

32. Și Se uita împrejur să vadă pe cea care făcuse aceasta.

33. Iar femeia, temându-se și tremurând, știind ceea ce i se făcuse; a venit și a căzut înaintea Lui, și I-a spus tot adevărul.

34. El însă i-a zis: fiică, credința ta te-a scăpat; mergi în pace, și fii sănătoasă de rana ta.

35. Încă vorbind El, vin de la conducătorul sinagogii, zicând: fiica ta a murit; de ce mai superi pe Învățătorul?

36. Iar Iesus auzind cuvântul vorbit, zice conducătorului sinagogii: Nu te teme, crede numai!

37. Și nu a lăsat pe nici unul să Îl însoțească; decât pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, fratele lui Iacob.

38. Apoi vine la casa conducătorului sinagogii; și vede zarvă și plâns și bocet mult.

39. Și intrând, le zice: de ce vă tulburați și plângeți? Copila nu a murit, ci doarme.

40. Ei râdeau de El; dar El scoțându-i afară pe toți, a luat pe tatăl copilei și pe mama, și pe cei ce erau cu El, și intră acolo unde era copila.

41. Și apucând mâna copilei, îi zice: „talita cumi!” Care tradus înseamnă: „Fetițo, îți zic, ridică-te!”

42. Și fetița s-a sculat îndată, și umbla, căci avea doisprezece ani; iar ei s-au uimit îndată cu uimire mare.

43. Iar El le-a poruncit, ca nimeni să nu cunoască aceasta; și a zis să îi dea să mănânce.

Capitolul 6 - Marcu

1. Apoi a ieșit de acolo, și vine în patria Lui; și discipolii Lui Îl urmează.

2. Și făcându-se sabbat, a început să îi învețe în sinagogă; și mulți auzind, se mirau, zicând: de unde Îi sunt Lui acestea? Și ce este înțelepciunea cea dată Acestuia, și lucrările puternice ca acestea făcute prin mâinile Lui?

3. Nu este Acesta tâmplarul, fiul Mariei, și frate al lui Iacob, și al lui Iose, și al lui Iuda, și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici cu noi? Și se poticneau în El.

4. Și Iesus le-a zis: nu este profet neonorat, decât în patria lui, și între rudele lui, și în casa lui.

5. Și nu a putut face acolo nici o lucrare puternică; decât puținilor bolnavi, punând mâinile, i-a vindecat.

6. Și se mira de necredința lor. Și străbătea satele din împrejur, învățându-i.

7. Apoi cheamă pe cei doisprezece; și a început să îi trimită doi câte doi, și le-a dat autoritate asupra spiritelor necurate.

8. Și le-a poruncit, ca să nu ia nimic pe drum, decât numai toiag; nici pâine, nici traistă, nici bani de aramă la brâu;

9. ci încălțați cu sandale, și nu îmbrăcați cu două cămăși.

10. Și le-a zis: oriunde aveți să intrați în casă, rămâneți acolo până aveți să ieșiți de acolo.

11. Și în care loc nu are să vă primească, nici să asculte de voi, plecând de acolo, scuturați praful cel de sub talpa picioarelor voastre, spre mărturie lor..

12. Și ieșind, predicau ca să se căiască;

13. și scoteau mulți demoni, și ungeau cu ulei pe mulți bolnavi, și vindecau.

14. Și a auzit regele Irod, pentru că Numele Lui se făcuse cunoscut, și a zis: Ioan Botezătorul a fost înviat dintre morți, și de aceea lucrează puterile în El.

15. Iar alții ziceau că este Ilie; iar alții ziceau că este profet, ca unul dintre profeți.

16. Iar Irod auzind, a zis: Ioan pe care l-am decapitat, acesta a înviat.

17. Pentru că Irod însuși, trimițând, a arestat pe Ioan și l-a legat în închisoare,

din cauza Irodiadei, nevasta lui Filip, fratele lui; pentru că se înjurase cu ea.

18. Dar Ioan îi zicea lui Irod: nu îți este permis să ai pe nevasta fratelui tău!

19. Iar Irodiada îl pândea, și vroia să îl omoare, dar nu putea.

20. Pentru că Irod se temea de Ioan, știindu-l bărbat drept și sfânt, și îl ocrotea; iar auzindu-l, făcea multe, și îl asculta bucuros.

21. Dar făcându-se o zi potrivită, când Irod, de ziua nașterii lui, a făcut o cină nobililor lui, comandanților armatei, și frunțașilor Galileii;

22. și intrând fiica Irodiadei și dansând, a plăcut lui Irod și comesenilor. Iar regele a zis fetei: Cere-mi orice ai să vrei, și îți voi da.

23. Și a jurat: dacă ai să-mi ceri, îți voi da, până la jumătate din regatul meu.

24. Și ieșind afară, a zis mamei ei: ce să cer? Iar ea a zis: capul lui Ioan Botezătorul.

25. Și îndată, intrând cu grabă la regele, a cerut, zicând: vreau ca să îmi dai îndată pe farfurie, capul lui Ioan Botezătorul.

26. Și regele, făcându-se adânc întristat din cauza jurămintelor și a comesenilor, nu a vrut să o refuze.

27. Și îndată regele, trimițând un gardian, a poruncit să aducă capul lui; și ducându-se, l-a decapitat în închisoare.

28. Apoi a adus capul lui pe farfurie, și l-a dat fetei; iar fata l-a dat mamei ei.

29. Auzind discipolii lui, au venit și au luat cadavrul lui, și l-au pus în mormânt.

30. Și apostolii se strâng împreună la Iesus și l-au spus toate câte făcuseră și câte îi învățaseră.

31. El le zice: veniți voi la o parte, într-un loc deșert, și odihniți-vă puțin; pentru că erau mulți cei venind și cei plecând, și nu aveau timp nici să mănânce.

32. Și s-au dus cu corabia spre un loc deșert, la o parte.

33. Dar i-au văzut mergând; și mulți L-au cunoscut și au alergat acolo împreună, pe jos, din toate cetățile; și au venit înainte de ei.

34. Și ieșind, a văzut mulțime multă; și S-a înduioșat de ei, pentru că erau ca niște

oi neavând păstor; și a început să îi învețe multe.

35. Și făcându-se deja oră târzie, discipolii Lui apropiindu-se de El, ziceau că: locul este deșert și deja este oră târzie.

36. Eliberează-i; ca ducându-se în cătunele din jur și în sate, să își cumpere ce să mănânce.

37. El răspunzând, le-a zis: dați-le voi să mănânce! Iar ei îi zic: ducându-ne, să cumpărăm pâini de două sute de dinari, și să le dăm să mănânce?

38. El însă le zice: câte pâini aveți? Mergeți să vedeți! Și cunoscând, au zis: cinci și doi pești.

39. Apoi le-a poruncit să îi așeze pe toți, grupuri, grupuri pe iarba verde.

40. Și ei au șezut rânduri, rânduri, de câte o sută și de câte cincizeci.

41. Și luând cele cinci pâini și cei doi pești, uitându-se în sus spre cer, a binecuvântat; și a frânt pâinile, și a dat discipolilor ca să pună înaintea lor; și cei doi pești i-a împărțit tuturor.

42. Și au mâncat toți, și s-au săturat.

43. Apoi, au ridicat frânturi; douăsprezece coșuri pline, precum și de la pești.

44. Și cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.

45. Și îndată a obligat pe discipolii Lui să se suie în corabie, și să meargă înainte în cealaltă parte la Betsaida; până ce El eliberează mulțimea.

46. Și despărțindu-Se de ei, S-a dus pe munte să Se roage.

47. Făcându-se seară, corabia era în mijlocul mării; și El singur pe pământ.

48. Și văzându-i chinându-se cu vâslirea, pentru că vântul era împotriva lor; pe la a patra strajă a nopții, vine la ei umblând pe mare; și a vrut să treacă pe lângă ei.

49. Iar ei, văzându-L umblând pe mare, li s-a părut că este o fantomă, și au strigat.

50. Pentru că toți L-au văzut și s-au tulburat. El însă, îndată a vorbit cu ei, și le zice: Îndrăzniți! Eu sunt, nu vă temeți!

51. Și S-a suit la ei în corabie, și vântul a încetat; iar ei erau tare uimiți în sine.

52. Pentru că nu au priceput despre pâini; și inima lor era împietrită.

53. Și trecând dincolo pe pământ, au venit spre Ghenezaret; și au tras la mal.

54. Și ieșind ei din corabie, recunoscându-L îndată,

55. au alergat prin întreg ținutul acela, și au început să aducă pe paturi pe cei având rău, pe unde auzeau că este El.

56. Și oriunde intra, în sate, sau în cetăți, sau în cătune, puneau în piețe pe cei slăbănogi; și Îl rugau ca numai de ciucurele mantiei Lui să se atingă. Și câți se atingeau de El, erau scăpați.

Capitolul 7 - Marcu

1. Apoi, s-au strâns împreună la El fariseii și unii dintre cărturarii veniți din Ierusalim.

2. Și văzând pe unii dintre discipolii Lui că mănâncă pâinile cu mâini necurate, adică nespălate; i-au acuzat.

3. Pentru că fariseii și toți iudeii, nu mănâncă dacă nu își spală mâinile cu grijă; ținând tradiția bătrânilor.

4. Și când vin de la piață, nu mănâncă dacă nu se îmbăiază; și sunt alte multe pe care le-au primit să le țină: spălări de potire, de ulcioare, de căldări de aramă.

5. Apoi fariseii și cărturarii Îl întreabă: de ce nu umblă discipolii Tăi după tradiția bătrânilor; ci mănâncă pâinea cu mâini necurate?

6. El însă răspunzând, le-a zis: Bine a profetizat Isaia despre voi, fățarnicilor, precum a fost scris: „poporul acesta mă onorează cu buzele, dar inima lor este departe de Mine.

7. Mă adoră însă în zadar; învățând ca învățături, niște porunci ale oamenilor”.

8. Lăsând porunca lui Dumnezeu, țiței tradiția oamenilor.

9. Și le zicea: frumos înlăturați porunca lui Dumnezeu, ca să respectați tradiția voastră.

10. Pentru că Moise a zis: „onorează pe tatăl tău și pe mama ta; și cel vorbind de rău pe tată sau pe mamă, să sfârșească cu moarte!”

11. Dar voi ziceți: dacă un om are să zică, tatălui sau mamei: orice ai fi putut folosi de la mine este corban; adică dar către Dumnezeu.

12. voi nu îl lăsați să mai facă nimic pentru tatăl sau mama,

13. desființând Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care ați dat-o. Și asemenea ca acestea, multe faceți.

14. Apoi, chemând iarăși la El mulțimea, le-a zis: Ascultați-Mă toți, și pricepeți!

15. Nu este nimic din afara omului, care intrând în el, să îl poată întina; ci cele ieșind din om, sunt cele întinând omul.

16. (v. 16 - text apocrif)

17. Și când a intrat în casă, de la mulțime; discipolii Lui L-au întrebat despre parabolă.

18. Și El le zice: Și voi sunteți așa nepricepuți? Nu înțelegeți, că tot ce intră din afară în om, nu îl poate întina?

19. Pentru că nu intră în inima lui; ci în pânțele, și iese în hazna. Zicând aceasta a curățit toate alimentele.

20. A zis însă, că, ce iese din om; aceea întinează omul.

21. Pentru că dinăuntru, din inima oamenilor ies cugetările cele rele: curvii, furturi, ucideri,

22. adultere, lăcomii, răutăți, înșelăciune, destrăbălare, ochi rău, hulă, mândrie, nebulie.

23. Toate relele acestea ies dinăuntru și întinează omul.

24. Iar ridicându-Se de acolo, S-a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. Și intrând într-o casă, a vrut să nu știe nici unul; dar nu a putut fi ascuns.

25. Ci îndată, o femeie a cărei fiică avea un spirit necurat, auzind despre El, și venind, a căzut la picioarele Lui.

26. Dar femeia era grecoaică, de națiune siro-feniciană; și Îi cerea ca să scoată demonul din fiica ei.

27. Și El i-a zis: Lasă să se sature întâi copiii; pentru că nu este bine a lua pâinea copiilor, și a o arunca cățeilor.

28. Dar ea I-a răspuns și Îi zice: da, Domnule! Însă și căței de sub masă, mănâncă din fărâmiturile copiilor.

29. Iar El i-a zis: pentru cuvântul acesta, mergi; demonul a ieșit din fiica ta.

30. Și ducându-se la casa ei, a găsit copila culcată pe pat; iar demonul a ieșit.

31. Apoi, ieșind iarăși din ținuturile Tirului, a venit prin Sidon spre Marea Galileii, la mijlocul de sus al ținuturilor Decapolisului.

32. Și îi aduc un surd vorbind greoi, și îl roagă ca să pună mâna peste el.

33. Și luându-l la o parte din mulțime, Și-a pus degetele în urechile lui; apoi scuipează pe ele, Și-a atins de limba lui.

34. Și privind spre cer, a suspinat; și îi zice: Efata! Adică: deschide-te!

35. Și au fost deschise auzurile lui, și a fost dezlegată legătura limbii lui; și vorbea corect.

36. Iar El le-a poruncit, ca să nu spună nici unuia; dar pe cât le poruncește, ei mai mult spuneau.

37. Și erau tare mirați, zicând: toate le-a făcut bine; și pe cei surzi îi face să audă, și pe muți să vorbească.

Capitolul 8 - Marcu

1. În zilele acelea fiind iarăși mulțime multă, și neavând ce să mănânce, chemând discipolii, le zice:

2. Mă înduioșez de mulțime; pentru că deja de trei zile rămâne cu Mine, și nu au ce să mănânce.

3. Și dacă am să îi eliberez flămânzi spre casa lor, vor leșina pe drum; și unii dintre ei sunt de departe.

4. Discipolii Lui, I-au răspuns: de unde va putea cineva sătura pe aceștia de pâini, aici în deșert?

5. Și El i-a întrebat: câte pâini aveți? Iar ei I-au zis: șapte.

6. Apoi poruncește mulțimii să se așeze pe pământ; și luând cele șapte pâini, mulțumind, a frânt; și dădea discipolilor Lui, ca să pună înainte; și ei le-au pus înaintea mulțimii.

7. Și aveau și puțini peștișori; și binecuvântându-i, a zis să fie și aceștia puși înainte.

8. Și au mâncat, și s-au săturat; apoi au ridicat șapte coșuri de resturi de frânturi.

9. Iar ei erau cam patru mii; și El i-a eliberat.

10. Și îndată, intrând în corabie cu discipolii Lui, a venit în părțile Dalmanutei.

11. Fariseii au ieșit, și au început să se certe cu El, căutând de la El semn din cer, încercându-L.

12. Și suspinând adânc în Spiritul Lui, zice: de ce caută generația aceasta un semn? Adevărat vă zic: nu va fi dat un semn generației acesteia.

13. Și lăsându-i, intrând iarăși în corabie, Și-a dus spre partea cealaltă.

14. Dar ei uitaseră să ia pâini; și cu ei în corabie, nu aveau decât o pâine.

15. Și El le poruncește, zicând: vedeți, ferțiți-vă de plămădeala fariseilor și de plămădeala lui Irod.

16. Și ei discutau între ei: pentru că nu avem pâini.

17. Și cunoscând, El le zice: de ce discutați că nu aveți pâini? Încă nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Aveți inima voastră împietrită?

18. Ochi având, nu vedeți? Și urechi având, nu auziți? Și nu vă amintiți?

19. Când am frânt cele cinci pâini pentru cei cinci mii, câte coșuri de frânturi ați ridicat? Ei I-au zis: Douăsprezece.

20. Și când cele șapte, pentru cei patru mii; câte coșuri umplute de frânturi ați ridicat? Și ei au zis: Șapte.

21. Și El le-a zis: Încă nu pricepeți?

22. Apoi ei vin la Betsaida; și I-au adus un orb, și îl roagă ca să se atingă de el.

23. Iar El, luând mâna orbului, l-a scos afară din sat; și scuipează spre ochii lui, și punând mâinile peste el, l-a întrebat: vezi ceva?

24. Și el, privind în sus, a zis: văd oamenii, pentru că văd ca niște copaci umblând.

25. Apoi, iarăși a pus mâinile pe ochii lui; și a fost refăcut, și vedea toate clar.

26. Și l-a trimis la casa lui, zicând: să nu intri nici în sat.

27. Apoi, Iesus a ieșit cu discipolii Lui, înspre satele Cezareii lui Filip; și pe drum a întrebat pe discipolii Lui, zicându-le: cine zic oamenii a fi Eu?

28. Iar ei I-au răspuns, zicând: Ioan Botezătorul; și alții, Ilie; iar alții, unul dintre profeți.

29. Și El i-a întrebat: dar voi, cine ziceți a fi Eu? Răspunzând, Petru Îi zice: Tu ești Christosul!

30. Și El le-a poruncit, ca să nu spună nici unuia despre El.

31. Apoi, a început să îi învețe; că Fiul Omului trebuie să sufere multe, și să fie respins de cei bătrâni, și de marii preoți, și de cărturari, și să fie omorât; și după trei zile să învie.

32. Și El vorbea public Cuvântul; și Petru, luându-L deoparte, a început să Îl certe.

33. El însă, întorcându-Se și văzând pe discipolii Lui, a certat pe Petru, și zice: pleacă înapoia Mea, Satan! Pentru că nu gândești cele ale lui Dumnezeu, ci cele ale oamenilor.

34. Apoi, chemând la El mulțimea împreună cu discipolii Lui, le-a zis: dacă cineva vrea să vină înapoia Mea, să se lepede pe sine, și să ia crucea lui, și să Îmi urmeze.

35. Deoarece, care are să vrea să salveze sufletul lui, îl va pierde, dar care va pierde sufletul lui din cauza Mea și a Evangheliei, îl va salva.

36. Pentru că, ce folosește unui om să câștige lumea întreagă, dar să piardă sufletul lui?

37. Pentru că, ce ar da un om în schimb pentru sufletul lui?

38. Dar care are să se rușineze de Mine și de cuvintele Mele, în generația aceasta adulteră și păcătoasă; și Fiul Omului Se va rușina de el, când are să vină în gloria Tatălui Său, cu îngerii cei sfinți.

Capitolul 9 - Marcu

1. Apoi, le-a zis: adevărat vă zic, sunt unii dintre cei stând aici, care nicidecum nu au să guste moarte, până au să vadă Regatul lui Dumnezeu venind în putere.

2. După șase zile, Iesus ia cu El pe Petru și pe Iacob și pe Ioan, și îi duce pe un munte înalt, singuri la o parte; și a fost transformat înaintea lor;

3. și mantiile Lui s-au făcut strălucitoare, tare albe, ca o zăpadă; așa cum un înălbitor pe pământ nu poate înalbi astfel.

4. Și li s-au arătat Ilie împreună cu Moise; și convorbeau cu Iesus.

5. Și răspunzând, Petru zice lui Iesus: Rabbi! Bine este să fim noi aici, și să facem trei colibe: Ție una, lui Moise una, și lui Ilie una.

6. Pentru că nu știa ce să răspundă, fiindcă se făcuseră înfricoșați.

7. Apoi, s-a făcut un nor, umbrindu-i; și din nor s-a făcut o voce: Acesta este Fiul Meu Cel iubit; ascultați de El!

8. Și deodată, privind în jur, nu au mai văzut pe nici unul cu ei; decât pe Iesus singur.

9. Și coborându-se ei de pe munte, le-a poruncit, ca să nu relateze nici unuia cele ce au văzut; decât când Fiul Omului are să învie dintre morți.

10. Și ei au păstrat Cuvântul pentru ei, cercetând împreună ce este învierea dintre morți;

11. și L-au întrebat, zicând: de ce zic cărturarii că Ilie trebuie să vină întâi?

12. Dar El le-a zis: Ilie, într-adevăr, venind întâi, restabilește toate; și precum a fost scris despre Fiul Omului, așa are să sufere multe și să fie disprețuit și el.

13. Eu însă vă spun că Ilie a și venit, și i-au făcut câte au vrut; după cum a fost scris despre el.

14. Apoi, venind către discipoli, au văzut o mulțime multă în jurul lor și pe cărturari discutând cu ei.

15. Și îndată, toată mulțimea văzându-L, a fost mirată; și alergând la El, L-au salutat.

16. Iar El a întrebat: ce discutați cu ei?

17. Dar unul din mulțime, i-a răspuns: Învățătorule! Am adus la Tine pe fiul meu, având un spirit mut.

18. Și oriunde are să îl apuce, îl trânește, și face spumă, și scârșnește dinții, și se înțepenește; și am zis discipolilor Tăi, ca să îl scoată, dar nu au fost în stare.

19. El însă răspunzându-le, zice: o generație necredincioasă! Până când voi fi la voi? Până când vă voi suporta? Aduceți-l la Mine!

20. Iar ei, l-au adus la El; și văzându-L, spiritul îndată l-a scuturat, și căzând pe pământ, a fost zvârcolit, făcând spume.

21. Și El l-a întrebat pe tatăl lui: cât timp este de când i s-a făcut aceasta? Iar el a zis: din copilărie;

22. și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă, ca să îlucidă. Dar dacă ai să poți ceva, ajută-ne; înduioșându-Te de noi.

23. Iesus însă, i-a zis: dacă ai să poți crede aceasta, toate sunt posibile celui crezând.

24. Îndată tatăl copilului strigând, a zis: cred, ajută necredinței mele!

25. Văzând însă Iesus că năvălește mulțimea, a certat spiritul cel necurat, zicându-i: „spiritele mut și surd! Eu îți poruncesc: ieși din el; și să nu mai intri în el!”

26. Și, strigând și scuturându-l mult, a ieșit; și el s-a făcut ca a mort; încât cei mulți ziceau că a murit.

27. Dar Iesus, apucându-l de mână, l-a ridicat; și el s-a sculat.

28. Apoi, intrând El în casă, discipolii Lui L-au întrebat la o parte: de ce noi nu am putut să îl scoatem?

29. Și El le-a zis: Soiul acesta prin nimic nu poate ieși, decât prin rugăciune și post.

30. Apoi, ieșind de acolo, s-au dus prin Galileea; însă El nu vroia ca să știe cineva.

31. Pentru că învăța pe discipolii Lui și le zicea: Fiul Omului este dat în mâinile oamenilor, și ei Îl vor omorî; și omorât fiind, după trei zile va învia.

32. Dar ei nu înțelegeau Cuvântul, și se temeau să Îl întrebe.

33. Apoi, au venit în Capernaum; și fiind într-o casă, i-a întrebat: ce ați discutat pe drum?

34. Iar ei tăceau, pentru că pe drum au discutat între ei că cine este mai mare.

35. Apoi, așezându-Se, a chemat pe cei doisprezece, și le zice: dacă vrea cineva să fie întâi, va fi în urma tuturor și servitor al tuturor.

36. Și luând un copilaș, l-a pus în mijlocul lor; și, luându-l în brațe, le-a zis:

37. Care are să primească pe unul dintre copilașii ca aceștia, în Numele Meu, pe Mine Mă primește; iar care Mă va fi primit, nu pe Mine Mă primește, ci pe Cel trimițându-Mă.

38. Ioan I-a zis: Învățătorule! Noi am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău, și l-am oprit; pentru că nu ne urma nouă.

39. Dar Iesus a zis: nu îl opriți! Pentru că nu este nici unul, care va face o lucrare puternică în Numele Meu, și curând să Mă poată vorbi de rău.

40. Deoarece, care nu este împotriva noastră, este pentru noi.

41. Deoarece, care are să vă dea un potir cu apă în numele meu că sunteți ai lui Christos; adevărat vă zic: nicidecum nu are să se piardă plata lui.

42. Și care are să facă pe unul dintre micuții aceștia cei crezând, să se poticnească; mult mai bine îi este dacă este pusă o piatră de moară în jurul gâtului lui, și era aruncat în mare.

43. Și dacă te face să te poticnești mâna ta, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât având cele două mâini, să te duci în gheena, în focul cel nestins;

44. (v. 44 - text apocrif)

45. Și dacă piciorul tău te face să te poticnești, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decât având cele două picioare, să fi aruncat în gheena,

46. (v. 46 - text apocrif)

47. Dacă ochiul tău te face să te poticnești, scoate-l, este mai bine pentru tine să intri cu un ochi în Regatul lui Dumnezeu, decât având doi ochi, să fi aruncat în gheena;

48. unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

49. Pentru că fiecare va fi sărat cu foc; și fiecare sacrificiu va fi sărat cu sare.

50. Sarea este bună; dar dacă sarea se face nesărată, cu ce o veți drege? Să aveți sare în sine; și fiți în pace unii cu alții.

Capitolul 10 - Marcu

1. Apoi, ridicându-Se de acolo, merge în ținuturile Iudeii, și dincolo de Iordan. Și iarăși se strâng mulțimi la El; și precum îi obișnuise, iarăși îi învăța.

2. Și apropiindu-se, niște farisei L-au întrebat, încercându-L: este permis bărbatului să lase nevasta?

3. Iar El, răspunzând, le-a zis: ce v-a poruncit Moise?

4. Dar ei au zis: Moise a permis să scrie o carte de despărțire, și să o lase.

5. Iar Iesus le-a zis: din cauza împietririi inimii voastre v-a scris porunca acesta.

6. Dar de la începutul creației, Dumnezeu i-a făcut bărbat și femeie.

7. Din cauza aceasta va lăsa un om pe tatăl lui și pe mama sa și se va alipi de nevasta lui.

8. Și cei doi vor fi într-o carne; așa că nu mai sunt doi, ci o carne.

9. Deci, ceea ce a unit Dumnezeu, un om să nu despartă!

10. Apoi, în casă, discipolii L-au întrebat iarăși despre aceasta.

11. Și El le zice: care are să lase nevasta lui, și are să se însoare cu alta; comite adulter față de ea.

12. Iar dacă ea, lăsând bărbatul ei, se mărită cu altul; comite adulter.

13. Și aduceau copilașii la El, ca să se atingă de ei, dar discipolii îi certau pe cei aducându-i.

14. Iar Iesus văzând, S-a supărat și le-a zis: lăsați copilașii să vină la Mine, nu îi opriți; pentru că Regatul lui Dumnezeu este al unora ca aceștia.

15. Adevărat vă zic: care nu are să primească Regatul lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu are să intre în el.

16. Și luându-i în brațe, i-a binecuvântat; punând mâinile peste ei.

17. Apoi, ieșind El înspre drum, alergând unul la El, îngenunchind, L-a întrebat: Învățătorule bun! Ce să fac ca să moștenesc viață eternă?

18. Iar Iesus i-a zis: De ce Îmi zici: bun? Nici unul nu este bun, decât Unu: Dumnezeu.

19. Știi poruncile: să nu ucizi, să nu comiți adulter, să nu furi, să nu mărturisești fals, să nu înșeli, onorează pe tatăl tău și pe mama ta.

20. Dar el I-a zis: Învățătorule! Toate acestea le-am păzit din tinerețea mea.

21. Iesus însă, uitându-Se la el, l-a iubit, și i-a zis: îți lipsește una: mergi! Vinde câte ai, și dă săracilor, și vei avea comoară în cer; și vino, urmează-Mi.

22. Dar el, întristându-se pentru cuvânt, s-a dus întristat; pentru că avea multe averi.

23. Apoi, Iesus privind împrejur, zice discipolilor Lui: cât de anevoie vor intra în Regatul cerurilor cei având bogății!

24. Iar discipolii erau mirați de cuvintele Lui. Iesus însă, răspunzând iarăși, le zice: copiii, cât de anevoie este a intra în Regatul lui Dumnezeu!

25. Mai ușor este să treacă o cămilă printr-o ureche de ac, decât să intre un bogat în Regatul lui Dumnezeu!

26. Iar ei erau tare mirați, zicând între ei: atunci cine poate fi salvat?

27. Iesus privind la ei, zice: la oameni este imposibil, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate sunt posibile la Dumnezeu!

28. Petru a început să Îi zică: iată! Noi am lăsat toate și Ți-am urmat.

29. Iesus a zis: adevărat vă zic: Nu este nici unul care a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau copii, sau ogoare, pentru Mine și pentru Evanghelie;

30. să nu primească însutit, acum, în timpul acesta: case, și frați, și surori, și mame, și copii, și ogoare, cu persecuții; și în epoca cea viitoare: viață eternă.

31. Dar mulți dintâi, vor fi din urmă; iar cei din urmă, vor fi întâi.

32. Iar ei erau pe drum, suindu-se înspre Ierusalim, și Iesus mergea înaintea lor; și ei erau mirați, iar cei urmând erau înfricoșați. Și luând iarăși la El pe cei doisprezece a început să le spună cele urmând să I se întâmple Lui.

33. Iată! Ne suim la Ierusalim; și Fiul Omului va fi dat marilor preoți și cărturarilor. Și Îl vor condamna la moarte, și Îl vor da națiunilor;

34. și Îl vor batjocori, și Îl vor biciui, și Îl vor scuipa, și Îl vor omorî; dar după trei zile va învia.

35. Apoi, se apropie de El Iacob și Ioan, cei doi fii ai lui Zebedei, zicându-I: Învățătorule! Vrem ca să ne faci ceea ce avem să Îți cerem.

36. Iar El le-a zis: ce vreți să vă fac?

37. Ei însă I-au zis: dă-ne să ședem unul la dreapta Ta, și unul la stânga Ta; în gloria Ta.

38. Dar Iesus le-a zis: nu știți ce cereți! puteți bea potirul pe care Eu îl beau? Sau să fiți botezați cu botezul cu care Eu sunt botezat?

39. Iar ei I-au zis: putem. Dar Iesus le-a zis: potirul pe care Eu îl beau, îl veți bea; și botezul cu care Eu sunt botezat, veți fi botezați.

40. Dar șederea la dreapta Mea, sau la stânga Mea, nu este a Mea să o dau; ci este pentru cei cărora le-a fost pregătită.

41. Auzind cei zece, au început să fie supărați pe Iacob și pe Ioan.

42. Dar chemându-i la El, le zice: știți că cei considerați o conducere a națiunilor, domnesc peste ele, și cei mari ai lor exercită autoritate asupra lor.

43. Dar nu așa este între voi; ci care are să vrea să se facă mare între voi, va fi un servitor al vostru.

44. Și care are să vrea să fie primul între voi, va fi un sclav al tuturor.

45. Pentru că și Fiul Omului, nu a venit să fie servit, ci să servească și să dea suflul Lui răscumpărare pentru mulți.

46. Apoi ei vin la Ierihon. Și ieșind El din Ierihon cu discipolii Lui, și cu mulțime multă; Bartimeu, fiul lui Timeu, un orb cerșetor, ședea lângă drum.

47. Și auzind că este Iesus Nazarineanul, a început să strige și să zică: fiul lui David! Miluiește-mă!

48. Dar mulți îl certau, ca să tacă; dar el striga mult mai mult: fiul lui David! Miluiește-mă!

49. Și apropiindu-Se Iesus a zis: chemați-l! Iar ei chemă orbul, zicându-i: îndrăznește, ridică-te, te cheamă!

50. Iar el, aruncând mantia lui, sărind sus, a venit la Iesus.

51. Și răspunzându-i, Iesus a zis: ce vrei să îți fac? Iar orbul a zis: Rabuni! Ca să văd iarăși!

52. Iesus i-a zis: mergi! Credița ta te-a scăpat. Iar el, îndată a văzut iarăși; și I-a urmat Lui pe drum.

Capitolul 11 - Marcu

1. Iar când se apropie de Ierusalim, de Betfaghe și Betania, către Muntele Măslinilor; El trimite pe doi dintre discipolii Lui,

2. și le zice: mergeți în satul cel dinaintea voastră, și îndată intrând în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care nu a șezut încă nici unul dintre oameni; dezlegați-l și aduceți-l.

3. Iar dacă cineva are să vă zică: de ce faceți aceasta? Să ziceți: Domnul are nevoie de El; și îndată îl va trimite iarăși aici.

4. Și ei s-au dus, și au găsit un măgăruș legat la ușă, afară la drum; și îl dezlegă.

5. Și unii dintre cei stând acolo, le-au zis: ce faceți, dezlegând măgărușul?

6. Și le-au zis după cum le poruncise Iesus; iar ei i-au lăsat.

7. Apoi au adus măgărușul la Iesus; și au aruncat mantiile lor pe el, iar El a șezut pe el.

8. Și mulți așterneau mantiile lor pe drum; iar alții ramuri tăiate de prin câmpii.

9. Și cei mergând înainte, și cei urmând, strigau: Osana! Bindecuvântat este Cel venind în Numele lui Iehova!

10. Bindecuvântat este Regatul venit al tatălui nostru David! Osana în cele preînalte!

11. Și a intrat în Ierusalim, în curtea templului; și privind împrejur la toate, a ieșit spre Betania, cu cei doisprezece.

12. Și dimineața ieșind ei din Betania, El a flămânzit.

13. Și văzând de departe un smochin având frunze, a venit, că poate va găsi ceva în el. Dar venind la el, nu a găsit nimic, decât frunze, pentru că nu era timpul smochinelor.

14. Și răspunzând, i-a zis: să nu mai mănânce nici un rod din tine, în etern! Iar discipolii Îl auzeau.

15. Apoi, ei vin la Ierusalim. Și intrând în curtea templului, El a început să scoată afară pe cei vânzând și pe cei cumpărând în curte; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor vânzând porumbeii.

16. Și nu lăsa ca cineva să poarte vreun vas prin curtea templului.

17. Și îi învăța, și zicea: oare nu a fost scris: „casa Mea va fi chemată casă de rugăciune pentru toate națiunile?” Dar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.

18. Și au auzit marii preoți și cărturarii, și căutau cum să Îl piardă; pentru că se temeau de El, deoarece toată mulțimea era mirată de învățătura Lui.

19. Și când s-a făcut seară, s-au dus afară din cetate.

20. Apoi, dimineața, trecând, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

21. Și Petru, amintindu-și, Îi zice: Rabbi! Iată! Smochinul pe care l-ai blestemat, s-a uscat.

22. Și răspunzând Iesus, le zice: aveți credință în Dumnezeu!

23. Adevărat vă zic: care are să zică muntelui acestuia: ridică-te, și aruncă-te în mare, și nu are să se îndoiască în inima lui, ci are să creadă că ceea ce vorbește, se face, îi va fi lui.

24. De aceea vă zic: toate câte vă rugați și cereți, să credeți că le-ați primit, și ele vor fi pentru voi.

25. Iar când stați rugându-vă, să iertați dacă aveți ceva împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru Cel ce este în ceruri să ierte greșelile voastre.

26. (v. 26 - text apocrif)

27. Apoi, ei vin iarăși la Ierusalim; și umblând El prin curtea templului, vin la El marii preoți și cărturarii și bătrânii,

28. și l-au zis: cu ce autoritate faci acestea? Și cine Ți-a dat autoritatea aceasta ca să faci acestea?

29. Iar Iesus le-a zis: vă voi întreba un cuvânt, și să îmi răspundeți; apoi vă voi spune cu ce autoritate fac acestea.

30. Botezul, cel al lui Ioan, era din cer, sau de la oameni? Răspundeți-Mi!

31. Și ei cugetau în sine, zicând: dacă avem să zicem: din cer; va zice: deci, de ce nu l-ați crezut?

32. Să zicem însă: de la oameni? Se temeau de mulțime; pentru că toți îl considerau pe Ioan, că într-adevăr a fost profet.

33. Și răspunzând, Îi zic lui Iesus: nu știm. Și Iesus le zice: nici Eu nu vă spun cu ce fel de autoritate fac acestea.

Capitolul 12 - Marcu

1. Apoi, a început să le vorbească în parabole. Un om a plantat o vie; a pus gard împrejur, și a săpat teasc, și a zidit turn, și a arendat-o unor țărani; și a plecat din țară.

2. Iar la timpul potrivit, a trimis la țărani pe un sclav; ca să ia de la țărani din roadele viei.

3. Dar ei luându-l, l-au bătut, și l-au trimis înapoi fără nimic.

4. Iarăși a trimis la ei pe un alt sclav; și pe acela l-au lovit în cap și l-au dezonorat.

5. Apoi, a trimis pe altul, și pe acela l-au omorât; și pe mulți alții, pe unii bătându-i, iar pe unii omorându-i.

6. Mai avea un fiu iubit; la urmă, l-a trimis la ei, zicând: vor respecta pe fiul meu!

7. Dar țăraniii aceia au zis între ei: acesta este moștenitorul; veniți să îl omorâm și moștenirea va fi a noastră!

8. Și luându-l, l-au omorât, și l-au aruncat afară din vie.

9. Ce va face domnul viei? Va veni, și îi va pierde pe țărani, și va da via altora.

10. Nu ați citit nici Scriptura aceasta: „o piatră pe care au respins-o zidarii, aceasta a fost făcută în cap de unghi.

11. De către Iehova a fost făcut capul de unghi, și el este minunat în ochii noștri.”

12. Iar ei căutau să Îl prindă, însă se temeau de mulțime; dar cunoșteau că pentru ei a spus parabola; și lăsându-L, s-au dus.

13. Apoi, trimite la El pe unii dintre farisei și dintre irodieni, ca să Îl prindă în cuvântare.

14. Și ei, venind, Îi zic: Învățătorule, știm că ești adevărat, și că nu îți pasă de nici unul; pentru că nu Te uiți la fața oamenilor, ci înveți calea lui Dumnezeu pe baza adevărului. Este permis a se da impozit cesarului, sau nu? Să dăm, sau să nu dăm?

15. El însă, știind fățărnicia lor, le-a zis: de ce mă ispititiți? Aduceți-Mi un dinar, ca să îl văd!

16. Iar ei i-au adus. Și El le zice: a cui este imaginea aceasta și inscripția? Iar ei I-au zis: ale cezarului.

17. Iar Iesus le-a zis: dați cezarului, cele ale cezarului, și lui Dumnezeu, cele ale lui Dumnezeu. Și ei se minunau de El.

18. Apoi, vin saducheii la El; cei care spun a nu fi înviere; și Îl întrebau, zicând:

19. Învățătorule! Moise ne-a scris: dacă are să moară un frate al cuiva, și are să lase o nevastă, dar nu are să lase copil; fratele lui să ia nevasta, și să ridice urmași fratelui său.

20. Erau șapte frați; și cel dintâi a luat o nevastă, și murind, nu a lăsat urmaș.

21. Iar cel de-al doilea a luat-o și a murit nelăsând urmaș; și cel de al treilea, la fel.

22. Și cei șapte nu au lăsat urmaș. La urma tuturor a murit femeia.

23. La înviere, când au să învie, a cui dintre ei va fi ea nevastă? Pentru că cei șapte au avut-o de nevastă.

24. Iar Iesus, răspunzând, le-a zis: oare nu de aceea vă rătăciți neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Deoarece, când au să învie dintre morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca niște îngeri în ceruri.

26. Iar despre cei morți, că au să fie înviați; nu ați citit în cartea lui Moise, la rug, cum i-a spus Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeul lui Abraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacob?

27. El nu este Dumnezeul morților, ci al celor vii. Voi deci, mult vă rătăciți.

28. Și, apropiindu-se unul dintre cărturari, auzindu-i discutând împreună, văzând că El le-a răspuns bine, L-a întrebat: care este prima poruncă dintre toate?

29. Iesus a răspuns: prima este: „ascultă Israele! Iehova, Dumnezeul nostru Iehova; este Unul.

30. Și: Să iubești pe Iehova, Dumnezeul tău; din întreaga inima ta, și din întreg sufletul tău, și din întreaga mintea ta, și din întreaga tăria ta”.

31. Și a doua este aceasta: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși”. Nu este altă poruncă mai mare decât aceasta.

32. Și cărturarul I-a zis: bine Învățătorule! Pe baza adevărului ai spus; pentru că Unul este, și nu este altul afară de El.

33. Și a-L iubi din întreaga inimă, și din întreaga pricepere, și din întreg sufletul, și din întreaga tăria; și a-l iubi pe aproapele ca pe tine însuși; este mai mult decât toate arderile de tot și jertfele.

34. Și Iesus, văzându-l că a răspuns înțelept, i-a zis: tu nu ești departe de Regatul lui Dumnezeu. Și nici unul nu mai îndrăznește să Îl întrebe.

35. Și răspunzând Iesus, zicea învățând în curtea templului: cum spun cărturarii că Christosul este fiu al lui David?

36. Pentru că însuși David a zis: prin Spiritul Cel Sfânt: „Iehova a zis Domnului meu; șezi la dreapta Mea, până am să pun pe dușmanii Tăi un scănel al picioarelor Tale”.

37. Deci, însuși David Îi zice Domn; de unde dar, este El un fiu al lui? Iar mulțimea multă Îl asculta cu plăcere.

38. Și în învățătura Lui, zicea: priviți la cărturarii cei vrând să umble în veșminte lungi, și salutări prin piețe,

39. și scaune dintâi în sinagogi, și locuri dintâi la cine.

40. Cei mâncând casele văduvelor, și rugându-se lung cu fățarnicie. Aceștia vor primi o condamnare mai aspră.

41. Stând jos apoi, în fața trezoreriei, Iesus privea cum aruncă mulțimea bani în trezorerie; și mulți bogați aruncau mult.

42. Și venind o văduvă săracă a aruncat doi leptoni; care sunt un codrant.

43. Iar chemând la El pe discipolii Lui, le-a zis: adevărat vă zic: văduva aceasta, cea săracă, a aruncat mai mult decât toți cei aruncând în trezorerie.

44. Pentru că toți au aruncat din belșugul lor, dar ea, din sărăcia ei a aruncat toate câte avea, tot avutul ei.

Capitolul 13 - Marcu

1. Apoi, ieșind El din curtea templului, unul dintre discipolii Lui Îi zice: Învățătorule! Uite ce pietre și ce clădiri!

2. Și Iesus i-a zis: vezi clădirile acestora mari? Nicidecum nu are să fie lăsată aici piatră pe piatră, care să nu fie dărâmată.

3. Șezând apoi pe Muntele Măslinilor în fața curții templului; Petru, și Iacob, și Ioan, și Andrei L-au întrebat la o parte:

4. spune-ne, când vor fi acestea; și care este semnul când urmează să fie împlinite toate acestea?

5. Iar Iesus a început să le zică: vedeți, să nu vă amăgească cineva!

6. Vor veni mulți în Numele Meu, zicând: „Eu sunt!” Și pe mulți îi vor înșela.

7. Dar când aveți să auziți de războaie și zvonuri de războaie, să nu fiți tulburați; trebuie să se facă, dar încă nu este sfârșitul.

8. Pentru că se va ridica națiune contra națiune, și regat contra regat; vor fi cutemure pe alocuri, va fi foamete. Acestea sunt un început al durerilor.

9. Dar voi luați seama la voi înșivă. Ei vă vor da la sinedrii și la sinagogi, veți fi bătuți, și veți sta înaintea guvernatorilor și a regilor; pentru Mine, spre mărturie lor.

10. Însă întâi, Evanghelia trebuie să fie predicată la toate națiunile.

11. Dar când au să vă ducă, predându-vă, nu fiți dinainte îngrijorați, ce aveți să vorbiți; ci, ceea ce are să vă fie dat în ora aceea, aceea să vorbiți; pentru că nu voi sunteți cei vorbind, ci Spiritul Sfânt.

12. Și va da frate pe frate la moarte, și tată pe copil; și se vor ridica copii împotriva părinților și îi vor omori.

13. Și veți fi urâți de toți, din cauza Numelui Meu; dar cel răbdând până la sfârșit, acela va fi salvat.

14. Dar, când aveți să vedeți urâciunea pustiirii, stând unde nu trebuie; cel citind să înțeleagă; atunci cei din Iudeea să fugă în munți.

15. Cel de pe acoperiș, să nu coboare în casă, nici să intre să ia ceva din casa lui.

16. Și cel fiind la câmp, să nu se întoarcă la cele rămase, ca să ia mantia lui.

17. Vai însă de cele însărcinate, și de cele alăptând în zilele acelea!

18. Rugați-vă însă, ca să nu se facă fuga voastră iarna.

19. Pentru că zilele acelea vor fi de necaz, cum nu s-a făcut ca acesta de la începutul creației pe care a creat-o Dumnezeu, până acum; și nicidecum nu are să se mai facă.

20. Și dacă nu scurta Iehova zilele acelea, nu scăpa nici o carne; dar, din cauza celor aleși, pe care i-a ales, El a scurtat zilele.

21. Și atunci, dacă are să zică cineva: „iată! Aici este Christosul; sau: iată acolo!” Să nu credeți.

22. Pentru că se vor ridica christoși falși, și profeți falși; și vor da semne și minuni, pentru amăgirea, dacă este posibil, a celor aleși.

23. Voi însă luați seama! Iată! V-am spus toate dinainte.

24. Iar în zilele acelea, după necazul acela, soarele va fi întunecat, și luna nu va da lucirea ei;

25. și stelele din cer vor fi căzute, și puterile cele din ceruri vor fi clătinate.

26. Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind în nor, cu putere multă și glorie.

27. Și atunci va trimite îngerii Lui, și va strânge aleșii Lui din cele patru vânturi; de la margine de pământ, până la margine de cer.

28. Iar de la smochin, învățați parabola: când deja ramura lui are să se facă fragedă, și are să înfrunzească, cunoașteți că vara este aproape.

29. Așa și voi; când aveți să vedeți acestea făcute, să cunoașteți că El este aproape, pe la uși.

30. Adevărat vă zic: nicidecum nu are să treacă generația aceasta, până au să se facă toate acestea.

31. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.

32. Dar, despre ziua aceea, și ora, nici unul nu știe; nici îngerii în cer, nici Fiul, decât Tatăl.

33. Luați seama, vegheați și rugați-vă; pentru că nu știți când este timpul.

34. Este ca și cu un om plecat din țară; lăsând casa lui și dând autoritatea sclavilor lui, fiecăruia lucrarea lui, iar portarului i-a poruncit ca să vegheze.

35. Vegheați deci, pentru că nu știți când vine domnul casei; sau seara, sau la miez de noapte, sau la cântat de cocoș, sau dimineața;

36. ca nu cumva, venind curând, să vă găsească dormind.

37. Iar ceea ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!

Capitolul 14 - Marcu

1. Iar după două zile era Paștele și Azimele; și mării preoți și cărturarii căutau, cum, prinzându-L cu viclesug, să Îl omoare.

2. Pentru că ziceau: nu în sărbătoare; nu cumva să fie o tulburare a poporului.

3. Și fiind El în Betania, în casa lui Simon leprosul, așezat la masa lui; a venit o femeie având un vas de alabastru cu mir de nard autentic, de multă valoare; și spărgând vasul de alabastru, a turnat pe capul Lui.

4. Dar erau unii supărați în sine; și ziceau: pentru ce s-a făcut pierderea aceasta de mir?

5. Pentru că mirul acesta putea fi vândut cu peste trei sute de dinari, și să fie dați săracilor. Și erau revoltați pe ea.

6. Dar Iesus a zis: lăsați-o! De ce îi faceți supărare? Ea a lucrat o lucrare bună către Mine.

7. Pentru că, totdeauna pe cei săraci îi aveți cu voi, și când vreți le puteți totdeauna face bine; dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

8. Ea a făcut ceea ce a putut; a venit dinainte să miruie corpul Meu spre îngropare.

9. Dar adevărat vă zic: oriunde are să fie predicată Evanghelia aceasta în lumea întreagă, se va vorbi și ce a făcut ea, spre amintire de ea.

10. Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre cei doisprezece, s-a dus la mării preoți, ca să Îl predea lor.

11. Iar ei auzind, s-au bucurat, și au promis să îi dea arginți; și el căuta cum L-ar preda la timp potrivit.

12. Iar în ziua dintâi a Azimelor, când sacrificau Paștele, discipolii Lui I-au zis: unde vrei, ducându-ne, să pregătim ca să mânmânci Paștele?

13. Și El trimite doi dintre discipolii Lui, și le zice: mergeți în cetate, și se va întâlni cu voi un om ducând un ulcior cu apă; urmați-i lui.

14. Și unde are să intre el, spuneți stăpânului casei, că Învățătorul zice: unde

este camera Mea de oaspeți, unde să mânmânc Paștele cu discipolii Mei?

15. Și el vă va arăta o cameră de sus, mare, așternută gata; și acolo pregătiți pentru noi.

16. Discipolii au ieșit și au venit în cetate; și au găsit după cum le zise El; și au pregătit Paștele.

17. Apoi, făcându-se seară, vine cu cei doisprezece.

18. Și șezând ei la masă și mâncând, Iesus a zis: adevărat vă zic: unul dintre voi Mă va trăda; cel mâncând cu Mine.

19. Ei au început să fie întristați, și să Îi zică unul câte unul: nu cumva sunt eu?

20. Dar El le-a zis: unul dintre cei doisprezece; cel adâncind cu Mine în același castron.

21. Pentru că Fiul Omului merge după cum a fost scris despre El; dar vai de omul acela prin care Fiul Omului este trădat!

22. Și mâncând ei, luând Iesus o pâine, și binecuvântând, a frânt-o; și le-a dat și a zis: luați! Acesta este corpul Meu.

23. Și luând un potir, mulțumind; le-a dat și au băut toți din el.

24. Apoi le-a zis: acesta este sângele Meu, al legământului; cel vărsat pentru mulți.

25. Adevărat vă zic: nicidecum nu am să mai beau din rodul viței, până în ziua aceea când am să îl beau nou în Regatul lui Dumnezeu.

26. Și cântând o cântare de laudă, au ieșit spre Muntele Măslinilor.

27. Apoi Iesus le zice: toți vă veți poticni, pentru că a fost scris: „voi bate păstorul și oile vor fi împrăștiate”.

28. Dar după învierea Mea, voi merge înaintea de voi în Galileea.

29. Iar Petru I-a zis: și dacă toți vor fi poticniți, însă eu nu.

30. Iesus însă, îi zice: adevărat îți zic: astăzi, în noaptea aceasta, înainte de a cânta de două ori un cocoș, tu Mă vei tăgădui de trei ori.

31. Dar el vorbește mai apăsat: dacă are să trebuiască să mor eu cu Tine, nicidecum nu Te voi tăgădui; și toți ziceau la fel.

32. Și au venit într-un loc, numele căruia este Ghetsemane; și zice discipolilor Lui: așezați-vă aici până am să Mă rog.

33. Apoi, a luat cu El pe Petru, și pe Iacob, și pe Ioan, și a început să fie înspăimântat și să fie tare tulburat.

34. Și le zice: tare întristat este sufletul Meu până la moarte; rămâneți aici și vegheați.

35. Și mergând puțin înainte, a căzut la pământ, și Se ruga, ca, dacă este posibil, să treacă de la El acea oră.

36. Și zicea: Abba! Tată! Toate Îți sunt posibile, dă la o parte de la Mine potirul; dar nu ce vreau Eu, ci ce vrei Tu.

37. Apoi, vine și îi găsește dormind; și zice lui Petru: Simone, dormi? Nu ai fost în stare o oră să veghezi?

38. Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în încercare; pentru că spiritul este desigur râvnitor, dar carnea este slabă.

39. Și ducându-Se iarăși, s-a rugat, zicând același cuvânt.

40. Și venind, i-a găsit iarăși dormind; pentru că ochii lor erau îngreuiți, și nu știau ce să răspundă.

41. Apoi, vine a treia oară, și le zice: dormiți și vă odihniți altădată. Este destul! A venit ora; iată! Fiul Omului este dat în mâinile păcătoșilor.

42. Ridicați-vă, să mergem! Iată! S-a apropiat cel trădându-Mă!

43. Și îndată, încă vorbind El, sosește Iuda, unul dintre cei doisprezece; și cu el o mulțime cu săbii și cu bâte de la mării preoți și de la cărturari și de la bătrâni.

44. Dar cel trădându-L, le dăduse un semn, zicând: pe care am să Îl sărut, El este; prindeți-L și aduceți-L sub pază.

45. Și venind, apropiindu-se îndată de El, zice: Rabbi! Și L-a sărutat.

46. Iar ei, au pus mâinile pe El, și L-au prins.

47. Dar unu dintre cei stând aproape, scoțând sabia, a lovit pe sclavul marelui preot, și i-a tăiat urechea.

48. Și răspunzând, Iesus le-a zis: ați ieșit ca la un tâlhar, cu săbii și bâte; ca să Mă arestați?

49. În fiecare zi eram la voi în curtea templului, învățând, și nu M-ați prins; ca să fie împlinite Scripturile.

50. Și lăsându-L, toți au fugit.

51. Dar Îl însoțea cineva, un tânăr, îmbrăcat cu giulgiu pe corpul gol; și ei l-au prins.

52. Iar el, lăsând giulgiul de pe el, a fugit gol.

53. Apoi, L-au dus pe Iesus la marele preot; și se adună la el toți mării preoți și bătrânii și cărturarii.

54. Și Petru L-a urmat de departe, până în curtea palatului marelui preot; și era așezat împreună cu servitorii, încălzindu-se la foc.

55. Iar mării preoți și întreg Sinedriul căutau vreo mărturie împotriva lui Iesus, ca să Îl omoare; dar nu găseau.

56. Pentru că mulți mărturiseau fals împotriva Lui, însă mărturiile nu erau la fel.

57. Și unii, ridicându-se, mărturiseau fals împotriva Lui, zicând:

58. Noi L-am auzit zicând: „Eu voi dărâma templul acesta, cel făcut de mâini; și în trei zile voi construi altul, nefăcut de mâini.”

59. Și nici așa nu era la fel mărturia lor.

60. Și ridicându-se în mijloc, marele preot a întrebat pe Iesus, zicând: nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

61. Dar El tăcea și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăși, și Îi zice: Tu ești Christosul, Fiul Celui Binecuvântat?

62. Iesus însă a zis: Eu sunt! Și veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii, și venind pe norii cerului.

63. Dar marele preot, rupând hainele lui, zice: ce nevoie mai avem de martori?

64. Ați auzit hula! Ce vi se pare? Iar ei toți L-au condamnat a fi vinovat de moarte.

65. Și au început unii să Îl scuipe, și să Îi acopere fața, și să Îl bată cu pumnii, și să Îi zică: profetește! Iar servitorii L-au luat să Îl palmuiască.

66. Și fiind Petru jos în curte, vine una dintre servitoarele marelui preot;

67. și văzând pe Petru încălzindu-se, privind la el, îi zice: și tu erai cu Nazarineanul, cu Iesus!

68. Dar el a tăgăduit, zicând: nici nu știu, nici nu înțeleg ce spui. Și a ieșit în portic; și a cântat un cocoș.

69. Iar servitoarea văzându-l, a început iarăși să zică celor stând acolo: acesta este dintre ei.

70. El însă, iarăși a tăgăduit. Iar după puțin timp, cei stând acolo au zis iarăși lui Petru: cu adevărat ești unul dintre ei, pentru că ești și galileean.

71. Dar El a început să blesteme și să jure: „nu știu pe omul acesta de care vorbiți.”

72. Și îndată a cântat un cocoș a doua oară; iar Petru și-a amintit Cuvântul cum i-a zis Iesus: „înainte de a cânta un cocoș de două ori, Mă vei tăgădui de trei ori.” Și cugetând, plângea.

Capitolul 15 - Marcu

1. Și îndată, dimineața, făcând o consfătuire, marii preoți cu bătrânii și cu cărturarii și cu întreg Sinedriul; legând pe Iesus, L-au adus, și L-au predat lui Pilat.

2. Și Pilat L-a întrebat: Tu ești Regele iudeilor? Iar El răspunzând, îi zice: Tu zici!

3. Iar marii preoți Îl acuzau de multe.

4. Dar Pilat L-a întrebat iarăși, zicând: nu răspunzi nimic? Iată de câte Te acuză!

5. Iesus însă nu a mai răspuns nimic, încât Pilat se mira.

6. Dar la sârbătoare, le elibera un deținut, pe care îl cereau ei.

7. Iar cel zis Baraba, era legat cu răzvrătiții, cei care făcuseră omor în răscoală.

8. Și suindu-se, mulțimea a început să ceară precum le făcea mereu.

9. Dar Pilat le-a răspuns, zicând: vreți să vă eliberez pe Regele iudeilor?

10. Pentru că știa că din invidie Îl predaseră marii preoți.

11. Dar marii preoți au ațâțat mulțimea, ca, mai bine să le elibereze pe Baraba.

12. Iar Pilat, răspunzând iarăși, le-a zis: deci, ce vreți să Îi fac la Cel ce Îi ziceți Regele iudeilor?

13. Dar ei iarăși au strigat: crucifică-L!

14. Iar Pilat le-a zis: dar ce rău a făcut? Dar ei mai mult strigau: crucifică-L!

15. Iar Pilat, dorind să facă pe placul mulțimii, le-a eliberat pe Baraba; și, biciuind pe Iesus, L-a predat ca să fie crucificat.

16. Iar soldații L-au adus înăuntrul curții palatului, care este pretoriul; și au chemat cohorta întregă.

17. Și L-au îmbrăcat în purpură; și împletind, Îi pun o cunună spinoasă.

18. Și au început să-l salute: bucură-Te, Rege al iudeilor!

19. Și loveau capul Lui cu o trestie, și Îl scuipau; și îngenunchind, I se închinau.

20. Și după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de purpură, și L-au îmbrăcat în mantiiile Lui; și Îl duc afară ca să Îl crucifice.

21. Apoi, au obligat pe un trecător venind de la câmp, pe Simon, un cirenian, tatăl lui Alexandru; ca să ridice crucea Lui.

22. Și Îl aduc pe locul Golgota, care este tradus: „loc al Craniului”.

23. Și I-au dat vin smiruit, dar El nu a luat.

24. Apoi, Îl crucifică; și mantiiile Lui sunt împărțite, aruncând sorți pentru ele; cine ce să ia.

25. Era a treia oră; și L-au crucificat.

26. Și era scris deasupra inscripția acuzației Lui: „Regele iudeilor.”

27. Și împreună cu El, crucifică doi tâlhari; pe unul la dreapta, și pe unul la stânga Lui.

28. (v. 28 - text apocrif)

29. Și cei trecând Îl huleau, clătînând capetele lor, și zicând: Uă! Cel dărâmand templul și zidindu-l în trei zile;

30. scapă-Te pe Sine, coborând de pe cruce!

31. De asemenea, și marii preoți, batjocorind unii cu alții cu cărturarii, ziceau: pe alții i-a scăpat, pe Sine nu se poate scăpa!

32. Christosul, Regele lui Israel, să coboare acum de pe cruce; ca să vedem și să credem! Iar cei crucificați împreună cu El, Îl ocărau.

33. Dar făcându-se a șasea oră, s-a făcut întuneric pe întreg pământul; până la a noua oră.

34. Iar în a noua oră, Iesus a strigat cu voce tare: „Eloi, Eloi, lama sabachtani?!” Care tradus înseamnă: „Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?!”

35. Unii dintre cei stând acolo, ziceau: Iată! Strigă pe Ilie.

36. Iar cineva alergând, înmuind un burete cu oțet, punându-l în jurul unei trestii; Îi dădea să bea, zicând: lăsați să vedem dacă vine Ilie să Îl ia jos!

37. Iesus însă, lăsând un sunet tare, a expirat.

38. Iar perdeaua templului a fost ruptă în două, de sus până jos.

39. Dar văzând centurionul, cel stând înaintea Lui, că așa a expirat, a zis: cu adevărat, omul acesta era Fiu al lui Dumnezeu!

40. Erau însă și femei, privind de departe; între care: Maria Magdalena; și Maria mama cea a lui Iacob cel mic și a lui Iose; și Salome.

41. Ele, când El era în Galileea, I-au urmat și I-au servit Lui; și multe altele, cele suite împreună cu El la Ierusalim.

42. Și făcându-se deja seară, întrucât era pregătire, care este înainte de sabat;

43. a venit Iosif din Arimateia, un consilier onorabil, care aștepta și el Regatul lui Dumnezeu. El, îndrăznind a intrat la Pilat și a cerut corpul lui Iesus.

44. Iar Pilat s-a mirat că deja murise.

45. Și cunoscând de la centurion, a dăruit lui Iosif corpul.

46. Apoi, cumpărând giulgiul, luându-L jos, L-a înfășurat în giulgiul, și L-a pus într-un mormânt, care era săpat în stâncă; și a rostogolit o piatră la ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena, și Maria cea a lui Iose, priveau unde este pus.

Capitolul 16 - Marcu

1. Și fiind trecut sabatul, Maria Magdalena, și Maria cea a lui Iacob, și Salome, au cumpărat arome; ca venind, să Îl ungă.

2. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii, răsărind soarele, ele vin la mormânt.

3. Și ziceau între ele: cine ne va prăvăli piatra din ușa mormântului?

4. Dar, privind în sus, văd că piatra a fost prăvălită; pentru că era foarte mare.

5. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând la dreapta, îmbrăcat cu un veșmânt lung alb; și s-au înspăimântat.

6. El însă le zice: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iesus, pe Nazarineanul Cel crucificat? A fost înviat, nu este aici; iată locul unde L-au pus.

7. Dar mergeți să spuneți discipolilor Lui, și lui Petru, că El merge înainte de voi în Galileea; acolo Îl veți vedea, după cum v-a zis.

8. Și ieșind, au fugit de la mormânt; pentru că ele aveau tremur și uimire.

EVANGHELIA DUPĂ LUCA

Capitolul 1 - Luca

1. Deoarece mulți s-au apucat să alcătuiască o relatare despre faptele împlinite printre noi,
2. după cum ni le-au transmis cei făcuți martori oculari și servitori ai Cuvântului;
3. mi s-a părut nimerit și mie, preaalesule Teofil, să îți scriu cu rânduială, urmărind amănunțit toate de la început;
4. ca să cunoști temeinicia despre cuvintele cu care ai fost învățat.
5. În zilele lui Irod, rege al Iudeii, era un preot, cineva cu nume: Zaharia, dintr-o grupă a lui Abia; iar nevasta lui era dintre fetele lui Aaron, și cu numele ei: Elisabeta.
6. Iar amândoi erau drepți înaintea lui Dumnezeu, umblând drept în toate poruncile și dreptatea lui Iehova.
7. Dar nu aveau copii, pentru că Elisabeta era stearpă; și amândoi erau înaintați în zilele lor.
8. Iar el fiind în serviciul preoției, în rânduiala lui de peste zi înaintea lui Dumnezeu;
9. după obiceiul preoției, i s-a sortit să tămâieze intrând în templul lui Iehova.
10. Și toată mulțimea poporului era afară, rugându-se la ora tămâierii.
11. Iar lui i s-a arătat un înger al lui Iehova, stând la dreapta altarului tămâierii.
12. Și Zaharia văzând, s-a tulburat; și o frică a căzut peste el.
13. Dar îngerul a zis către el: nu te teme Zaharia! Pentru că rugăciunea ta a fost auzită, și nevasta ta, Elisabeta, îți va naște un fiu; și vei chema numele lui: Ioan.
14. Și el îți va fi bucurie și veselie; și mulți se vor bucura de nașterea lui.
15. Pentru că va fi mare înaintea lui Iehova; și nu are să bea nicidecum vin și băutură tare, și va fi umplut de Spirit Sfânt încă din pântecul mamei lui.
16. Și el va întoarce pe mulți dintre fiii lui Israel la Iehova, Dumnezeuul lor.
17. Și el va merge înaintea Lui într-un spirit și într-o putere a lui Ilie; ca să

întoarce inimi ale taților spre copii, și pe neascultători la o înțelepciune a dreptilor, să gătească lui Iehova un popor pregătit.

18. Dar Zaharia a zis către înger: după ce am să cunosc aceasta? Pentru că eu sunt bătrân, și nevasta mea este înaintată în zilele ei.

19. Iar îngerul răspunzând, i-a zis: eu sunt Gabriel cel stând înaintea lui Dumnezeu; și am fost trimis să vorbesc către tine și să îți binevestesc acestea.

20. Și iată! Vei fi mut, neputând vorbi; pentru că nu ai crezut cuvintelor mele, care vor fi împlinite la timpul lor.

21. Iar poporul aștepta pe Zaharia; și se mirau de întârzierea lui în altarul templului.

22. Ieșind însă, nu le putea vorbi; și ei au cunoscut că văzuse o viziune în templu, iar el le făcea semne, și a rămas mut.

23. Apoi, când au fost împlinite zilele serviciului său, s-a dus la casa lui.

24. După zilele acestea însă, Elisabeta, nevasta lui, a rămas însărcinată; și s-a ascuns cinci luni, zicând:

25. Așa mi-a făcut Iehova; în zilele în care S-a uitat la mine, ca să ridice ocară mea dintre oameni.

26. Iar în luna cea de-a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de la Dumnezeu, într-o cetate a Galileii, al cărei nume este Nazaret;

27. la o fecioară logodită cu un bărbat, al cărui nume este Iosif, dintr-o casă a lui David, iar numele fecioarei este Maria.

28. Iar intrând la ea, a zis: îmbrucă-te, cea hăruită! Iehova este cu tine.

29. Iar ea, a fost tare tulburată de cuvânt; și cugeta cum ar fi salutul acesta.

30. Însă îngerul i-a zis: nu te teme, Maria! Pentru că ai găsit har la Dumnezeu.

31. Și iată! Ai să zămislești în pântec, și ai să naști un Fiu; și vei chema Numele Lui: Iesus.

32. Acesta va fi mare, și va fi chemat Fiu al Preaînaltului; și Îi va da Iehova Dumnezeu, tronul tatălui Său David.

33. Și va domni ca Rege, peste casa lui Iacob în etern; și nu va fi un sfârșit al Regatului Său.

34. Iar Maria a zis către înger: cum va fi aceasta, întrucât eu nu cunosc bărbat?

35. Și răspunzând, îngerul i-a zis: un Spirit Sfânt va veni peste tine, și o putere a Preainaltului te va umbri. De aceea și ce este născut, va fi chemat Sfânt; Fiu al lui Dumnezeu.

36. Și iată! Elisabeta, ruda ta, a zămislit și ea un fiu la bătrânețea ei; iar aceasta este a șasea lună pentru ea, cea chemată stearpă.

37. Pentru că orice cuvânt de la Dumnezeu nu va fi imposibil.

38. Iar Maria a zis: iată, sclava lui Iehova! Să mi se facă după Cuvântul Tău; și îngerul s-a dus de la ea.

39. Maria însă, în zilele acelea, sculându-se, a plecat cu grabă spre partea muntoasă, într-o cetate a lui Iuda;

40. și a intrat în casa lui Zaharia, și a salutat pe Elisabeta.

41. Și auzind Elisabeta salutul Mariei, îndată a săltat pruncul în pântecele ei; și Elisabeta a fost umplută de Spirit Sfânt.

42. Și a glăsuț cu strigăt mare, și a zis: binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelei tău.

43. Și de unde îmi este favoarea aceasta; ca să vină la mine mama Domnului meu?

44. Pentru că, iată! Când s-a făcut răsunetul salutului tău în urechile mele, a săltat pruncul de veselie în pântecele meu.

45. Și fericită este cea crezând, pentru că va fi o împlinire cu cele vorbite ei de Iehova.

46. Și Maria a zis: sufletul meu mărește pe Iehova;

47. și spiritul meu s-a veselit de Dumnezeu, Salvatorul meu;

48. pentru că a privit la smerenia slavei Lui. Pentru că, iată! De acum mă vor fericii toate generațiile;

49. pentru că Cel Puternic mi-a făcut lucruri mari, și Sfânt este Numele Lui;

50. iar mila Lui este din generație în generație pentru cei temându-se de El.

51. El a lucrat cu putere prin brațul Lui; a risipit pe cei mândri în cugetarea inimii lor;

52. i-a dat jos pe puternici de pe tronuri, și i-a înălțat pe smeriți;

53. i-a umplut de bunătați pe flămânzi, și i-a trimis afară deșerți pe bogați;

54. l-a ajutat pe Israel, servitor al Lui;

55. ca, după cum a vorbit către părinții noștri, să își amintească de milă pentru Abraam și seminția lui, în etern.

56. Iar Maria a rămas împreună cu ea cam trei luni, apoi s-a întors la casa ei.

57. Dar Elisabetei i s-a împlinit timpul ca ea să nască; și a născut un fiu.

58. Iar vecinii și rudele ei au auzit că Iehova a mărit mila Lui pentru ea; și se bucurau împreună cu ea.

59. Apoi, în ziua cea de-a opta, au venit să circumcidă copilășul; și l-au chemat pe numele tatălui său: Zaharia.

60. Dar răspunzând, mama lui, a zis: nu! Ci va fi chemat Ioan.

61. Și au zis către ea: nu este niciunul dintre rudele tale care să fie chemat cu numele acesta.

62. Dar ei făceau semn tatălui său, cum ar vrea să fie el chemat.

63. Și cerând o tăbliță, a scris, zicând: Ioan este numele lui. Și s-au mirat toți.

64. Iar gura și limba lui s-au deschis îndată; și el vorbea binecuvântând pe Dumnezeu.

65. Și s-a făcut o înfricoșare peste toți cei locuind împrejurul lor; și în întreg ținutul muntos al Iudeii erau discutate cuvintele acestea.

66. Iar toți cei auzind, le puneau în inima lor, zicând: deci ce va fi copilășul acesta? Pentru că și mâna lui Iehova era cu el.

67. Dar Zaharia, tatăl lui, a fost umplut de Spirit Sfânt; și a profețit, zicând:

68. „Binecuvântat fie Iehova, Dumnezeuul lui Israel; pentru că a cercetat și a făcut o răscumpărare poporului Său.

69. Și ne-a ridicat un corn de salvare într-o casă a lui David, servitorul Lui;

70. După cum a vorbit prin gură de sfinți din epoca profeților Săi:

71. Scăpare de niște dușmani ai noștri, și dintr-o mână a celor urându-ne;

72. ca să facă milă față de părinții noștri, și să își amintească de un legământ sfânt al Lui;

73. de un jurământ pe care l-a jurat către Abraam, tatăl nostru,

74. pentru a ne da să Îi facem serviciul sacru fără frică; scăpându-ne de o mână a dușmanilor noștri;

75. în sfințenie și în dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

76. Dar și tu copilașule, vei fi chemat profet al Preaînaltului; pentru că vei merge înaintea feței lui Iehova, ca să pregătești căile Lui,

77. ca să dai poporului Său o cunoștință a salvării prin iertare de păcatele lor,

78. printr-o milă înduioșată a Dumnezeului nostru, prin care ne va vizita un Răsărit din înălțimi;

79. ca să lumineze celor șezând în întuneric și în umbra morții; ca să conducă picioarele noastre pe o cale a păcii.

80. Iar copilașul creștea, și se întărea în spirit. Apoi a fost prin deșerturi; până într-o zi de arătare a lui către Israel.

Capitolul 2 - Luca

1. Apoi, în zilele acelea a ieșit un decret de la cezarul Augustus să fie înscrisă toată populația.

2. Această înscriere dintâi, s-a făcut fiind Quirinus guvernator al Siriei.

3. Și toți se duceau să se înscrie fiecare în cetatea lui.

4. Deci și Iosif s-a suit din Galileea, dintr-o cetate, Nazaret, într-o cetate a lui David, care este chemată Betleem; din cauza originii lui dintr-o casă și o patrie a lui David;

5. ca să se înscrie împreună cu Maria, cea logodită cu el; ea fiind însărcinată.

6. Dar fiind ei acolo, s-au împlinit zilele ca ea să nască.

7. Și a născut pe Fiul ei, Cel întâi născut, și L-a înfășat și L-a culcat în iesle; pentru că nu era loc pentru ei în camera de găzduire.

8. Și erau niște păstori în ținutul acela, stând pe câmp și veghind de pază noaptea peste turma lor.

9. Dar un înger al lui Iehova a strălucit împrejurul lor; iar ei s-au înfricoșat cu frică mare.

10. Și îngerul le-a zis: nu vă temeți! Pentru că, iată! Vă binevestesc o bucurie mare, care va fi pentru tot poporul;

11. pentru că astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Salvator, care este: Christos, Domnul.

12. Și acesta vă este un semn: veți găsi un Prunc înfășat și culcat în iesle.

13. Și deodată, împreună cu îngerul, s-a făcut o mulțime de armată cerească, lăudând pe Dumnezeu, și zicând:

14. glorie lui Dumnezeu în înălțimi, și pace pe pământ între oameni ai bunăvoinței.

15. Apoi, ducându-se îngerii de la ei în cer, păstorii au vorbit între ei: să mergem totuși până la Betleem, și să vedem Cuvântul acesta, cel petrecut; pe care Iehova ni l-a încunoștințat.

16. Și au venit grăbindu-se; și au găsit pe Maria, și pe Iosif, și pe Prunc culcat în iesle.

17. Văzând însă, au încunoștințat despre Cuvântul cel vorbit lor despre copilaș.

18. Și toți cei auzind, s-au mirat de cele vorbite lor de păstori.

19. Dar Maria păstra toate cuvintele acestea, cumpănind în inima ei.

20. Iar păstorii s-au întors; glorificând și lăudând pe Dumnezeu pentru toate cele ce au auzit și au văzut, după cum le-a fost vorbit.

21. Apoi, când au fost împlinite opt zile pentru a-L circumcide, și a fost chemat Numele Lui: Iesus, cel chemat de înger înainte de zămislirea Lui în pântece;

22. și când au fost împlinite zilele pentru purificarea lor, după legea lui Moise; L-au adus la Ierusalim să Îl prezinte lui Iehova,

23. după cum a fost scris într-o lege a lui Iehova: „orice parte bărbătească, deschizând pântecul mamei, va fi chemat un sfânt pentru Iehova”;

24. și pentru a da jertfa potrivit cu ce a fost spus în legea lui Iehova: o pereche de turturele sau doi pui de porumbel.

25. Și iată! În Ierusalim era un om pe nume Simeon; iar omul acesta era drept și evlavios, așteptând mângâierea lui Israel; și un Spirit Sfânt era peste el.

26. Și el a fost divin încunoștințat de Spiritul Cel Sfânt, de a nu vedea moarte înainte să vadă pe Christosul lui Iehova.

27. Și el a venit în Spiritul, în curtea templului. Iar părinții aducând înăuntru pe copilașul Iesus, ca să facă pentru El potrivit cu ce a fost îndătinat de lege despre El;

28. L-a luat și el în brațele lui, și a binecuvântat pe Dumnezeu, și a zis:

29. Acum eliberează în pace pe sclavul Tău, Stăpâne, după Cuvântul Tău;

30. pentru că ochii mei au văzut salvarea Ta,

31. pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor;

32. o lumină pentru a fi dezvăluită națiunilor, și o glorie a poporului Tău, Israel.

33. Iar tatăl și mama Lui erau mirați pe cele vorbite despre El.

34. Dar Simeon i-a binecuvântat, și a zis către Maria, mama Lui: iată! Acesta este pus pentru căderea și ridicarea multora în Israel, și spre a fi un semn ce va stârni opoziție;

35. încât au să fie dezvăluite cugetări din multe inimi. Dar sufletul tău va fi străpuns de sabie.

36. Și era o profetesă, Ana, o fiică a lui Fanuel, dintr-o seminție a lui Așer, aceasta fiind înaintată în zile multe, viețuind cu un bărbat șapte ani după fecioria ei.

37. Ea era văduvă până la optzeci și patru de ani, care nu se depărta de curtea templului, ci făcând zi și noapte un serviciu sacru cu posturi și rugăciuni.

38. Și stând acolo chiar în aceeași oră, mulțumea lui Dumnezeu; și vorbea despre El tuturor celor așteptând o răscumpărare în Ierusalim.

39. Și sfârșind toate cele după legea lui Iehova, s-au întors în Galileea, în cetatea lor, Nazaret.

40. Iar copilașul creștea și se întărea, fiind plin de înțelepciune; și un har al lui Dumnezeu era peste El.

41. Iar părinții Lui se vedeau în fiecare an la Ierusalim, de sărbătoarea Paștelui.

42. Dar când S-a făcut de doisprezece ani, suindu-se ei la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii,

43. și sfârșindu-se zilele; la întoarcerea lor, băiatul Iesus a rămas în Ierusalim; însă părinții Lui nu știau.

44. Dar, considerându-L a fi în grup, au venit cale de o zi; și L-au căutat între rude și cunoscuți.

45. Și negăsindu-L, s-au întors în Ierusalim; căutându-L.

46. Apoi, după trei zile, L-au găsit în curtea templului, șezând în mijlocul învățătorilor; ascultându-i și întrebându-i.

47. Dar toți cei ascultându-L, erau uimiți de priceperea și răspunsurile Lui.

48. Iar ei, văzându-L, erau mirați; și mama Lui a zis către El: copile, de ce ne-ai făcut așa? Tatăl Tău și eu, fiind îngrijorați, Te-am căutat.

49. El însă, a zis către ei: de ce M-ați căutat? Nu știți că Eu trebuie să fiu în cele ale Tatălui Meu?

50. Dar ei nu au priceput Cuvântul pe care li L-a vorbit.

51. Și a coborât cu ei, și a venit la Nazaret, și le era supus; iar mama Lui păstra toate cuvintele în inima ei.

52. Iar Iesus înainta în înțelepciune, și statură, și în har înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Capitolul 3 - Luca

1. Apoi, în al cincisprezecelea an al stăpânirii cezarului Tiberiu, fiind Pontiu Pilat guvernator al Iudeii; și Irod fiind tetrarh al Galileii; iar Filip, fratele lui, fiind tetrarh al Ituriei și al ținutului Trahonitiei; și Lisania fiind tetrarh al Abilenei;

2. sub marea preoție a lui Ana și Caiafa; s-a făcut un cuvânt al lui Dumnezeu către Ioan, fiul lui Zaharia, în deșert.

3. Iar el a venit prin tot ținutul din împrejur al Iordanului, predicând un botez al căinței pentru iertarea păcatelor;

4. precum a fost scris în cartea cuvintelor profetului Isaia, zicând: „o voce a unuia strigând în deșert: Pregătiți calea lui Iehova, faceți drepte cărările Lui!

5. Orice vale va fi umplută, și orice deal va fi înjosit; și cele strâmbe vor fi drepte; iar cele aspre, căi netede.

6. Și va vedea orice carne salvarea lui Dumnezeu”.

7. El zicea deci mulțimilor ieșite să fie botezate de el: pui de vipere! Cine v-a arătat să fugiți de mânia viitoare?

8. Faceți deci roade vrednice de câință; și nu începeți să ziceți în sine: avem tată pe Abraam! Pentru că vă spun: Dumnezeu poate ridica din pietrele acestea copii lui Abraam.

9. Dar deja și securea este pusă la rădăcina pomilor; deci orice pom, nefăcând rod bun este tăiat și este aruncat în foc.

10. Iar mulțimile îl întrebau, zicând: deci ce să facem?

11. Iar el, răspunzând, le zicea: cel având două cămăși, să dea celui neavând; și cel având alimente, să facă asemenea.

12. Dar au venit și vameși să fie botezați; și au zis către el: învățătorule! Noi ce să facem?

13. Iar el a zis către ei: nu luați nimic mai mult decât ce vă este stabilit.

14. Dar întrebau și soldați, zicând: și noi ce să facem? Și el le-a zis: Să nu asupriți pe nici unul, nici să acuzați pe nedrept; și fiți mulțumiți cu soldele voastre.

15. Iar poporul era nedumerit, și cugetând toți în inimile lor despre Ioan: nu cumva el ar fi Christosul?

16. Ioan a răspuns, zicând tuturor: eu vă botez în apă, dar vine Cel fiind mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic să dezleg cureaua sandalelor Lui; El vă va boteza în Spirit Sfânt și foc.

17. Lopata căruia este în mâna Lui, ca să curețe aria Lui, și să strângă grâul în depozitul Lui; iar pleava o va arde cu foc nestins.

18. Așadar, cu multe alte îndemnuri, el evangheliza poporul.

19. Dar Irod, tetrahul, fiind muștrat de el pentru Irodiada, nevasta fratelui său Filip,

și pentru toate relele pe care le făcuse Irod;

20. a adăugat și pe acesta peste toate: a închis pe Ioan în închisoare.

21. Iar când a fost botezat tot poporul, fiind botezat și Iesus, și rugându-Se, s-a deschis cerul;

22. Și Spiritul Cel Sfânt a coborât peste El în forma unui corp de porumbel; și s-a făcut o voce din cer, zicând: Tu ești Fiul Meu Cel iubit, în Tine am bună plăcere.

23. Și Iesus, începând, El era cam de treizeci de ani; fiind precum era considerat: Fiu al lui Iosif, al lui Eli,

24. al lui Matat, al lui Levi, al lui Melhi, al lui Ianai, al lui Iosif,

25. al lui Matatia, al lui Amos, al lui Naum, al lui Esli, al lui Nagai,

26. al lui Maat, al lui Matatia, al lui Semei, al lui Iosech, al lui Ioda,

27. al lui Ioanan, al lui Resa, al lui Zorobabel, al lui Salatiel, al lui Neri,

28. al lui Melhi, al lui Adi, al lui Cosam, al lui Elmadam, al lui Er,

29. al lui Iesus, al lui Eliezer, al lui Iorim, al lui Matat, al lui Levi,

30. al lui Simeon, al lui Iuda, al lui Iosif, al lui Ionam, al lui Eliachim,

31. al lui Melea, al lui Mena, al lui Matata, al lui Natan, al lui David,

32. al lui Iese, al lui Obed, al lui Boaz, al lui Salmon, al lui Naason,

33. al lui Aminadab, al lui Admin, al lui Arni, al lui Esrom, al lui Fares, al lui Iuda,

34. al lui Iacob, al lui Isaac, al lui Abraam, al lui Tara, al lui Nahor,

35. al lui Seruh, al lui Ragau, al lui Felec, al lui Eber, al lui Sala,

36. al lui Cainam, al lui Arfaxad, al lui Sem, al lui Noe, al lui Lameh,

37. al lui Metusala, al lui Enoh, al lui Iared, al lui Maleleel, al lui Cainan,

38. al lui Enos, al lui Set, al lui Adam, al lui Dumnezeu.

Capitolul 4 - Luca

1. Iar Iesus, plin de Spirit Sfânt, S-a întors de la Iordan și a fost dus de Spiritul în deșert;

2. fiind încercat patruzeci de zile de Diavolul. Și nu a mâncat nimic în zilele

acelea; iar ele sfârșindu-se, El a flămânzit.

3. Dar Diavolul I-a zis: dacă ești Tu Fiu al lui Dumnezeu, spune pietrei acesteia să se facă pâine.

4. Iar Iesus a răspuns către el: a fost scris: „nu numai cu pâine va viețui omul, ci cu orice cuvânt al lui Dumnezeu.”

5. Apoi, ducându-L sus, I-a arătat toate regatele lumii, într-un moment scurt de timp;

6. și Diavolul I-a zis: Ție Îți voi da autoritatea aceasta toată, și gloria lor; pentru că mie mi-a fost dată, și o dau căruia vreau.

7. Tu deci, dacă ai să te închini înaintea mea, toată va fi a Ta.

8. Și răspunzând, Iesus i-a zis: pleacă înapoia Mea, Satan! A fost scris: „la Iehova, Dumnezeul tău să te închini, și singur Lui să Îi faci serviciu sacru.”

9. Apoi, l-a dus în Ierusalim; și L-a pus pe strașina unei clădiri din curtea templului, și l-a zis: dacă ești Fiu al lui Dumnezeu, aruncă-Te jos de aici;

10. pentru că a fost scris: „îngerilor Lui va porunci pentru Tine, pentru a Te păzi,

11. și Te vor purta pe mâini; ca nu cumva să lovești piciorul Tău de vreo piatră.”

12. Și răspunzând, Iesus i-a zis: s-a spus: „să nu pui la încercare pe Iehova, Dumnezeul tău.”

13. Și sfârșind orice încercare, Diavolul s-a depărtat de la El; până la un timp.

14. Apoi Iesus, în puterea Spiritului, S-a întors în Galileea; și a ieșit o faimă despre El în tot ținutul din jur;

15. și El îi învăța în sinagogile lor, fiind glorificat de toți.

16. Și a venit în Nazaret, unde a fost crescut, și a intrat după obiceiul Lui în sinagogă; și S-a ridicat să citească.

17. Și I s-a dat o carte a profetului Isaia; și deschizând cartea, a găsit locul unde era scris:

18. „Un Spirit al lui Iehova este peste Mine; pentru că M-a uns ca să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să predic captivilor eliberarea, și orbilor să vadă iarăși, să trimit în libertate pe cei apăsați,

19. să predic un an favorabil al lui Iehova”.

20. Apoi, rulând cartea, și redând-o servitorului, S-a așezat; iar ochii tuturor din sinagogă erau ațintiți asupra Lui.

21. Iar El a început să zică către ei: astăzi a fost împlinită Scriptura în urechile voastre.

22. Și toți mărturiseau pentru El; și se mirau de cuvintele de har, cele ieșite din gura Lui, și ziceau: nu este Acesta un fiu al lui Iosif?

23. Și El a zis către ei: desigur Îmi veți zice parabola aceasta: doctore, vindecă-te pe sine! Câte am auzit făcându-se în Capernaum, fă și aici în patria Ta.

24. Iar El le-a zis: nici un profet nu este bine primit în patria lui.

25. Dar în adevăr vă zic: multe văduve erau în Israel, în zilele lui Ilie, când a fost închis cerul trei ani și șase luni; încât s-a făcut foamete mare pe tot pământul.

26. Dar la nici una dintre ele nu a fost trimis Ilie; decât în Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă.

27. Și mulți leproși erau în Israel pe timpul profetului Elisei. Dar niciunul dintre ei nu a fost curățit; decât Naaman sirianul.

28. Și toți au fost umpluți de mânie în sinagogă, auzind acestea.

29. Și ridicându-se, L-au scos afară din cetate; și L-au dus până pe o culme a muntelui, pe care a fost zidită cetatea lor; ca să Îl arunce jos.

30. Dar El, trecând prin mijlocul lor, a plecat.

31. Apoi, a coborât la Capernaum, o cetate a Galileii; învățându-i în sabat.

32. Și erau mirați de învățătura Lui; deoarece cuvântarea Lui era cu autoritate.

33. Și, în sinagogă, era un om având spirit de demon necurat; și el a strigat cu voce tare, zicând:

34. Ha! Ce avem noi a face cu Tine, Iesuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești; Sfântul lui Dumnezeu!

35. Și l-a certat Iesus, zicând: taci, și ieși din el! Și trântindu-l în mijloc, demonul a ieșit din el, nevătămându-l.

36. Și s-a făcut spaimă peste toți; și discutau unii cu alții, zicând: ce cuvântare este aceasta? Pentru că poruncește cu autoritate și cu putere spiritelor necurate, și ele ies afară.

37. Și s-a răspândit un zvon despre El în orice loc al ținutului din jur.

38. Dar El, ridicându-Se din sinagogă a intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era cuprinsă de febră mare; și L-au rugat pentru ea.

39. Și aplecându-Se deasupra ei, a certat febra, și a lăsat-o; iar sculându-se îndată, le servea.

40. Dar apunând soarele, toți cei având bolnavi de diferite boli, îi aduceau la El; iar El, punând mâinile Lui pe fiecare dintre ei, îi vindeca.

41. Ieșeau însă și demoni din mulți, strigând și zicând: Tu ești Christosul, Fiul lui Dumnezeu! Iar El, certându-i, nu îi lăsa să vorbească; pentru că Îl știau a fi Christosul.

42. Dar făcându-se ziuă, ieșind, S-a dus într-un loc deșert. Însă mulțimile Îl căutau, și au venit până la El; și Îl țineau, ca să nu plece de la ei.

43. Iar El, a zis către ei: Eu trebuie să binevestesc Regatul lui Dumnezeu și altor cetăți; fiindcă pentru aceasta am fost trimis.

44. Și El predica în sinagogile Galileii.

Capitolul 5 - Luca

1. Apoi, în timp ce mulțimea Îl îmbulzea și asculta Cuvântul lui Dumnezeu, iar El stătea lângă lacul Ghenezaret;

2. a văzut două corăbii stând lângă lac. Iar pescarii, coborând din ele, spălau plasele.

3. Suindu-Se însă într-una dintre corăbii, care era a lui Simon; l-a rugat să o depărteze puțin de la țărm. Iar El, șezând, învăța pe mulțimi din corabic.

4. Când a încetat însă de vorbit, a zis către Simon: depărtează-te înspre apă adâncă, și lăsați jos plasele voastre pentru prindere.

5. Și răspunzând, Simon a zis: Învățătorule! O noapte întregă, trudind, nu am prins nimic; dar la Cuvântul Tău, am să las plasele în jos.

6. Și făcând aceasta, au strâns o mulțime multă de pești; de se rupeau plasele lor.

7. Și au făcut semn partenerilor din corabia cealaltă; ca venind, să le ajute. Și ei au venit; și au umplut amândouă corabiile, încât ele se afundau.

8. Iar Simon Petru, văzând, a căzut la genunchii lui Iesus, zicând: ieși de la mine; pentru că sunt un bărbat păcătos, Domnule!

9. Pentru că l-a cuprins o spaimă, pe el și pe toți cei împreună cu el, din cauza prinderii peștilor pe care i-au luat împreună.

10. De asemenea, și pe Iacob și pe Ioan, fii ai lui Zebedei; care erau părtași lui Simon. Însă Iesus a zis către Simon: nu te teme, de acum vei pescui oameni vii.

11. Și aducând corabiile la țărm, lăsând toate, i-au urmat Lui.

12. Apoi, fiind El într-una dintre cetăți, iată! Un bărbat plin de lepră, văzând pe Iesus, proșternându-se; L-a rugat, zicând: Domnule! Dacă vrei, poți să mă curățești.

13. Și întinzând mâna, S-a atins de el, zicând: vreau, fii curățit! Și îndată lepra s-a dus de la el.

14. Iar El i-a poruncit să nu spună nici unuia; ci ducându-te, arată-te preotului, și oferă pentru curățirea ta, după cum a poruncit Moise, spre mărturie pentru ei.

15. Dar cuvântul despre El se răspândea tot mai mult; și mulțimi multe veneau să asculte și să fie vindecate de slăbiciunile lor.

16. Iar El se retrăgea în deșerturi, rugându-Se.

17. Apoi, într-una din zile, El îi învăța; iar pe jos erau așezați farisei și învățători ai legii, care erau veniți din orice sat al Galileii și Iudeii și din Ierusalim; și o putere a lui Iehova era pentru a vindeca El.

18. Și iată! Niște bărbați purtând pe pat un om care era paralizat, și căutând să îl ducă înăuntru, și să îl pună înaintea Lui.

19. Și negăsind pe unde să îl ducă înăuntru, din cauza mulțimii, suindu-se pe acoperiș, l-au lăsat jos cu patul printre cărămizi, în mijlocul dinaintea lui Iesus.

20. Și văzând credința lor, a zis: omule, păcatele tale ți-au fost iertate!

21. Dar cărturarii și fariseii au început să cugete, zicând: cine este Acesta care vorbește hule? Cine poate ierta păcate, decât singur: Dumnezeu?

22. Iesus însă, cunoscând cugetările lor, răspunzând, a zis către ei: ce cugetați în inimile voastre?

23. Ce este mai ușor? a zice: păcatele tale ți-au fost iertate! Sau a zice: ridică-te și umblă!

24. Dar, ca să știți, că Fiul Omului are autoritate pe pământ și să ierte păcate. Atunci a zis paralicului: ție îți zic: scoală-te! Și ridicând patul tău, du-te la casa ta.

25. Și îndată, sculându-se înaintea lor, ridicând pe ce zăcuse, s-a dus la casa lui, glorificând pe Dumnezeu.

26. Și o uimire i-a luat pe toți; și glorificau pe Dumnezeu, și s-au umplut de frică, zicând: am văzut lucruri remarcabile astăzi.

27. Și, după acestea, a ieșit; și a văzut un perceptor, pe nume Levi, șezând la percepție, și i-a zis: urmează-Mi!

28. Și el lăsând toate, ridicându-se, I-a urmat Lui.

29. Apoi Levi I-a făcut un ospăț mare în casa lui; și era o mulțime multă de vameși, și de alții care erau cu ei așezați la masă.

30. Dar fariseii și cărturarii lor murmurau către discipolii Lui, zicând: de ce mâncați și beți cu vameșii și păcătoșii?

31. Și răspunzând, Iesus a zis către ei: nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei având rău.

32. Nu am venit să chem la căință pe drepti, ci pe păcătoși.

33. Dar ei au zis către El: de ce discipolii lui Ioan postesc adesea, și fac rugăciuni, de asemenea și cei ai fariseilor; iar cei ai Tăi, mănâncă și beau.

34. Iar Iesus, a zis către ei: nu poți face să postească fiii sălii de nuntă în care mirele este cu ei.

35. Dar vor veni zile când mirele are să fie luat de la ei; și atunci vor posti în zilele acelea.

36. Le-a zis însă și o parabolă: nici unul, tăind un petic dintr-o mantie nouă, nu îl

pune pe o mantie veche; pentru că o va tăia pe cea nouă, iar peticul cel de la cea nouă nu se va potrivi celei vechi.

37. Și niciunul nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou va plesni burdufurile; și el va fi vărsat, iar burdufurile vor fi pierdute.

38. Ci un vin nou, să fie pus în burdufuri noi și amândouă sunt păstrate.

39. Și nici unul care a băut un vin vechi, nu vrea unul nou; pentru că zice: cel vechi este plăcut.

Capitolul 6 - Luca

1. Apoi, într-un sabbat, El trecea printre semănături; iar discipolii Lui smulgeau spice, și mâncau, frecându-le cu mâinile.

2. Dar unii dintre farisei le-au zis: de ce faceți ceea ce nu este permis în sabbat?

3. Și răspunzând, Iesus a zis către ei: nici aceasta nu ați citit? Ceea ce a făcut David când a flămânzit el și cei împreună cu el.

4. Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, și luând pâinile punerii înainte, a mâncat și a dat celor împreună cu el; pe care nu este permis să le mănânce decât singuri preoții.

5. Și le-a zis: Fiul Omului este Domn al sabbatului.

6. Apoi, într-un alt sabbat, El a intrat în sinagogă, și îi învăța. Și acolo era un om, și mâna lui cea dreaptă era paralizată.

7. Dar cărturarii și fariseii Îl pândeau, dacă vindecă în sabbat; ca să găsească o acuzare împotriva Lui.

8. El însă, știa cugetările lor. A zis dar bărbatului cel având mâna paralizată: ridică-te, și stai în mijloc! Iar el, ridicându-se, a stat.

9. Iar Iesus a zis către ei: vă întreb dacă este permis în sabbat, a face bine, sau a face rău? A scăpa un suflet, sau al pierde?

10. Și privind în jur la toți aceștia, i-a zis: Întinde mâna ta! Iar El a făcut-o; și mâna lui s-a restabilit.

11. Dar ei s-au umplut de furie; și discutau între ei, ce ar fi de făcut cu Iesus.

12. Apoi, în zilele acestea, El a ieșit pe munte să Se roage; și a înopțat în rugăciune către Dumnezeu.

13. Și când s-a făcut ziua, a chemat la El pe discipolii Lui, alegând doisprezece dintre ei, pe care i-a numit și apostoli:

14. Pe Simon, pe care l-a numit și Petru; și pe Andrei, fratele lui; și pe Iacob; și pe Ioan; și pe Filip; și pe Bartolomeu;

15. și pe Matei; și pe Toma; și pe Iacob al lui Alfeu; și pe Simon, cel chemat Zelotul;

16. și pe Iuda al lui Iacob; și pe Iuda Iscarioteanul, care s-a făcut trădător.

17. Și coborând cu ei, a stat pe un loc șes, cu o mulțime multă de discipoli de-ai Lui, și o mulțime multă a poporului din toată Iudeea, din Ierusalim, și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care au venit să îl asculte, și să fie vindecați de bolile lor.

18. Chiar și cei chinuți de spirite necurate, erau vindecați.

19. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, pentru că ieșea putere din El, și îi vindeca pe toți.

20. Iar El, ridicând ochii Lui înspre discipolii Lui, a zis: fericiți sunteți cei săraci, pentru că al vostru este Regatul lui Dumnezeu.

21. Fericiți sunteți cei flămânziți acum, pentru că veți fi săturați. Fericiți sunteți cei care plâng acum, pentru că voi veți râde.

22. Fericiți sunteți când oamenii au să vă urască, și când au să vă alunge, și au să vă ocărască, și au să scoată numele vostru ca rău, din cauza Fiului Omului.

23. Bucurați-vă în ziua aceea, și săltați; pentru că, iată! Plata voastră este multă în cer. Pentru că potrivit cu acestea făceau părinții lor cu profeții.

24. Dar, vai de voi, bogaților, pentru că voi aveți mângâierea voastră!

25. Vai de voi, cei fiind sățui acum; pentru că veți flămânzi! Vai de cei râzând acum; pentru că veți jeli și veți plânge!

26. Vai, când toți oamenii au să vă vorbească de bine! Pentru că potrivit cu acestea făceau părinții lor cu profeții falși.

27. Dar Eu vă zic, celor ascultând: iubiți pe dușmanii voștri; faceți bine celor ce vă urăsc.

28. Bindecuvențați pe cei blestemându-vă; rugați-vă pentru cei asuprindu-vă.

29. Celui lovindu-te pe un obraz, oferă-i și pe celălalt; și pentru cel luând mantia ta, nu opri nici cămașa.

30. Oricui cerând de la tine, dă-i; iar de la cel luând ale tale, nu le cere înapoi.

31. Și precum vreți să vă facă oamenii, faceți-le asemenea.

32. Dar dacă iubiți pe cei iubindu-vă, ce har vă este? Pentru că și păcătoșii iubesc pe cei iubindu-i.

33. Și dacă faceți bine la cei făcându-vă bine, ce har vă este? Și păcătoșii fac aceasta.

34. Și dacă dați împrumut de la care sperați să vi-l luați, ce har vă este? Și păcătoșii împrumută păcătoșilor, ca să ia înapoi tot atâta.

35. Voi deci, iubiți pe dușmanii voștri, și faceți bine; și împrumutați, nesperând nimic înapoi. Iar plata voastră va fi multă, și veți fi fiii ai Preaînaltului. Pentru că El este generos cu cei nemulțumitori și răi.

36. Faceți-vă îndurători, după cum Tatăl vostru este îndurător.

37. Nu judecați, și nicidecum nu aveți să fiți judecați; nu condamnați, și nicidecum nu aveți să fiți condamnați; iertați și veți fi iertați;

38. dați, și vi se va da; o măsură bună, îndesată, clătinată, vărsându-se pe deasupra, vă vor da în sânul vostru. Deoarece, cu care măsură măsurați, vi se va măsura înapoi.

39. Dar El le-a zis și o parabolă: Poate un orb să conducă pe un orb? Nu vor cădea amândoi în groapă?

40. Nu este discipol mai mare decât învățătorul lui; dar oricine, fiind deplin instruit, va fi ca învățătorul lui.

41. De ce vezi paiul, cel din ochiul fratelui tău; dar bârna, cea din ochiul tău, nu observi?

42. Cum poți zice fratelui tău: frate, lasă să scot paiul, cel din ochiul tău; nevăzând bârna din ochiul tău? Fățarnicule, scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea clar să scoți paiul, cel din ochiul fratelui tău.

43. Pentru că nu este pom bun, făcând rod rău; nici pom rău, făcând rod bun.

44. Pentru că fiecare pom, din rodul lui este cunoscut; deoarece nu se strâng smochine din spini, nici nu se culeg struguri din mărcini.

45. Omul bun, din comoara bună al inimii lui, scoate binele; iar cel rău, din cea rea, scoate răul; pentru că din belșugul inimii vorbește gura lui.

46. Dar de ce Mă chemați: Domnule! Domnule! Și nu faceți cele ce zic Eu?

47. Oricare, venind la Mine, și auzind cuvintele Mele, și făcându-le; am să vă arat cui este asemănător.

48. Este asemănător unui om zidind o casă; care a săpat și a adâncit, și a pus o temelie pe stâncă. Iar făcându-se inundație, râul a lovit în casa aceea; dar nu a fost în stare să o clatine, pentru că fusese zidită bine.

49. Dar cel auzind, și nefăcând, este asemănător unui om zidind o casă pe pământ, fără temelie; înspre care a lovit râul, și îndată a căzut; și prăbușirea casei aceea s-a făcut mare.

Capitolul 7 - Luca

1. Apoi, când a sfârșit toate cuvintele Lui în auzul poporului, a intrat în Capernaum.

2. Dar un sclav al unui centurion, care îi era scump, având rău, urma să decedeze.

3. Auzind însă despre Iesus, a trimis la El bătrâni ai iudeilor, rugându-L, ca venind, să scape pe sclavul lui.

4. Iar cei veniți la Iesus, Îl rugau stăruitor, zicând: vrednic este cel căruia vei face aceasta;

5. pentru că iubește națiunea noastră, și el ne-a zidit sinagoga.

6. Iar Iesus S-a dus împreună cu ei; dar deja nefiind El departe de casă, centurionul i-a trimis pe prieteni, zicându-I: Domnule! Nu te osteni, pentru că nu sunt vrednic ca să intri sub acoperișul meu.

7. De aceea nici pe mine nu m-am considerat vrednic să vin la Tine; ci spune un cuvânt, și servitorul meu să fie vindecat.

8. Pentru că și eu sunt un om pus sub autoritate, având sub mine soldați; și zic acestuia: Du-te! Și se duce; și altuia:

vino! Și vine; iar sclavului meu: Fă aceasta! Și face.

9. Iar auzind acestea Iesus, S-a mirat de el; și întorcându-Se, a zis mulțimii urmându-I Lui: vă zic: nici în Israel nu am găsit atâta credință.

10. Și întorcându-se în casă, cei trimiși au găsit sclavul însănătoșit.

11. Apoi, în ziua următoare S-a dus într-o cetate chemată Nain; și împreună cu El s-au dus discipolii Lui și multă mulțime.

12. Dar când S-a apropiat de poarta cetății, iată! Duceau afară un mort, un fiu, unic-născut al mamei lui; iar ea era văduvă. Și o mulțime destul de multă a cetății era împreună cu ea.

13. Și văzând-o Domnul, S-a înduioșat de ea; și i-a zis: nu plânge!

14. Și apropiindu-Se, a atins sicriul; iar cei ducându-l, au stat. Și El a zis: tinere; ție îți zic, ridică-te!

15. Și mortul a stat drept, și a început să vorbească; și El l-a dat mamei lui.

16. Iar pe toți i-a luat o teamă; și glorificau pe Dumnezeu, zicând: un mare profet a fost ridicat între noi; și Dumnezeu a cercetat pe poporul Lui.

17. Și a ieșit cuvântul acesta despre El în Iudeea întregă și în tot ținutul din jur.

18. Și au vestit lui Ioan, discipolii lui, despre toate acestea.

19. Și chemând la el pe doi dintre discipolii lui, Ioan i-a trimis la Domnul, zicând: Tu ești Cel venind, sau așteptăm pe altul?

20. Venind dar la El, bărbaiții au zis: Ioan Botezătorul ne-a trimis la Tine, zicând: Tu ești Cel venind, sau așteptăm pe altul?

21. În ora aceea, El vindeca pe mulți de boli și de răni și de spirite rele; și multor orbi le era dăruită vedere.

22. Și răspunzând Iesus, le-a zis: ducându-vă, vestiți lui Ioan cele ce ați văzut și ați auzit: orbii văd iarăși; șchiopii umblă; leproșii sunt curățiți și surzii aud; morții sunt înviați; săraci evanghelizați.

23. Și fericit este care nu are să fie poticnit în Mine.

24. Plecând însă mesagerii lui Ioan, El a început să zică către mulțimi despre Ioan:

ce ați ieșiți să priviți în deșert? O trestie clătinită de vânt?

25. Dar ce ați ieșiți să vedeți? Un om îmbrăcat în mantii moi? Iată! Cei în mantie glorioasă, și în trăire luxoasă; sunt în casele regale.

26. Dar ce ați ieșiți să vedeți? Un profet? Da, vă zic; și mai mult decât un profet.

27. Acesta este cel despre care a fost scris: Iată! Trimit pe mesagerul Meu, înaintea feței Tale; care va pregăti calea Ta, înaintea Ta.

28. Iar Eu vă zic: mai mare decât Ioan, între niște născuți din femei, nu este nici unu. Dar cel mai mic, în Regatul lui Dumnezeu, este mai mare decât el.

29. Și tot poporul, și vameșii, auzind, au dat dreptate lui Dumnezeu; fiind botezați cu botzul lui Ioan.

30. Dar fariseii și cărturarii, au zădărnicit pentru ei planul lui Dumnezeu, nefiind botezați de el.

31. Deci cu cine voi asemăna pe oamenii generației aceasta? Și cu cine sunt asemănători?

32. Ei sunt asemănători unor copilași; cei șezând în piață și strigând unii către alții, și care zic: v-am fluierat, și nu ați jucat; am cântat de jale, și nu ați plâns.

33. Pentru că a venit Ioan Botezătorul, nemâncând pâine, nici bând vin; și voi ziceți: Are demon!

34. A venit Fiul Omului, mâncând și bând; și voi ziceți: iată! Un Om mâncăcios și băutor de vin; prieten al vameșilor și al păcătoșilor.

35. Dar înțelepciunea a fost îndreptățită de toți copiii ei.

36. Dar, cineva dintre farisei L-a rugat ca să mănânce cu el; și intrând în casa fariseului, a șezut la masă.

37. Și iată! O femeie care era în cetate o păcătoasă, știind că El șade la masă în casa fariseului; aducând un vas de alabastru cu mir,

38. și stând înapoi, lângă picioarele Lui plângând; cu lacrimile a început să ude picioarele Lui, și le ștergea cu perii capului ei, și săruta picioarele Lui, și le ungea cu mirul.

39. Dar văzând fariseul, cel chemându-l; a spus în sine, zicând: dacă Acesta era profetul, cunoștea cine și cum este femeia care se atinge de El; pentru că este o păcătoasă.

40. Și răspunzând, Iesus a zis către el: Simon! Am ceva să îți zic. Iar el a zis: Învățătorule spune!

41. Erau doi datornici ai unui cămătar: unul, datora cinci sute de dinari; iar celălalt, cincizeci.

42. Dar neavând ei să restituie, i-a iertat pe amândoi. Deci cine dintre ei îl va iubi mai mult?

43. Răspunzând, Simon a zis: presupun că cel căruia i-a iertat mai mult. Iar El i-a zis: drept ai judecat!

44. Și întorcându-Se către femeie, a zis lui Simon: vezi femeia aceasta? Eu am intrat în casa ta; apă pe picioare nu Mi-ai dat; dar ea, cu lacrimile, a udat picioarele Mele și le-a șters cu perii ei.

45. Sărutare nu Mi-ai dat; dar ea, de când am intrat, nu a încetat sărutându-Mi picioarele.

46. Cu ulei nu ai uns capul Meu; dar ea, cu mir, a uns picioarele Mele.

47. De aceea îți zic: să fie iertate păcatele ei cele multe, pentru că a iubit mult; dar cui i se iartă puțin, iubește puțin.

48. Iar ei i-a zis: să fie iertate păcatele tale.

49. Iar comesenii au început să zică în sine: cine este Acesta care iartă și păcate?

50. El însă a zis către femeie: credința ta te-a salvat; du-te în pace!

Capitolul 8 - Luca

1. Apoi, El umbla prin cetăți și prin sate, predicând și binevestind Regatul lui Dumnezeu; și cei doisprezece erau împreună cu El,

2. și niște femei care au fost vindecate de spirite rele și de boli: Maria cea chemată Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni;

3. și Ioana, nevestă a lui Cuza, administrator al lui Irod; și Susana; și multe altele; care le serveau din averile lor.

4. Dar strângându-se mulțime multă, și cei veniți la El de prin cetăți, a zis prin parabolă:

5. Semănătorul a ieșit pentru a semăna sămânța lui. Și semănând el, o parte a căzut lângă drum; și a fost călcată, și păsările cerului au mâncat-o.

6. Și o altă parte a căzut pe piatră; și crescând, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală.

7. Și o altă parte a căzut în mijlocul spinilor; iar spinii crescând împreună cu ea, au înăbușit-o.

8. Iar o altă parte a căzut în pământul cel bun; și crescând, a făcut rod înșutit. Zicând acestea, a strigat: cel având urechi de auzit, să audă!

9. Dar discipolii Lui Îl întrebau ce ar însemna parabola aceasta.

10. El însă a zis: vouă vă este dat să cunoașteți misterele Regatului lui Dumnezeu, dar celorlalți, în parabole: ca, văzând, să nu vadă; și, auzind, să nu priceapă.

11. Iar parabola este acesta: sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cele de lângă drum sunt: cei auzind, apoi vine Diavolul și ia Cuvântul din inima lor; ca nu cumva crezând, să fie salvați.

13. Iar cele de pe piatră sunt: Cei care când aud, primesc Cuvântul cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; care cred pentru un timp, și în timp de încercare, ei cad.

14. Iar ce este căzut între spini: aceștia sunt cei auzind; dar ducându-se sub griji, și bogăție, și plăceri ale vieții, sunt înăbușiți, și nu rodesc la coacere.

15. Iar ce este căzut în pământul bun: aceștia sunt cei care auzind Cuvântul într-o inimă curată și bună, îl țin și rodesc prin răbdare.

16. Nici unu însă, aprinzând o lampă, nu o acopere cu un vas, nici nu o pune sub pat; ci o pune pe un lampadar, pentru ca cei intrând, să vadă lumina.

17. Pentru că nu este nimic ascuns, care nu se va face arătat; și nici acoperit, care să nu fie cunoscut și să nu vină la arătare.

18. Luați seama deci cum auziți! Deoarece care are, i se va da; și care nu are, și ceea ce i se pare că are, va fi luat de la el.

19. Au venit însă la El mama și frații Lui; dar nu se puteau întâlni cu El, din cauza mulțimii.

20. Dar I S-a anunțat: mama Ta și frații Tăi stau afară, vrând să Te vadă.

21. Dar El, răspunzând, a zis către ei: mamă a Mea, și frați ai Mei, sunt aceștia; cei auzind și împlinind Cuvântul lui Dumnezeu.

22. Apoi, într-una din zile, El S-a suit într-o corabie cu discipolii Lui; și a zis către ei: să trecem în partea cealaltă a lacului. Și au plecat.

23. Însă ei plutind, El a adormit; și o vijelie de vânt s-a lăsat pe lac; și erau umpluți de apă, și în pericol.

24. Venind dar la El, L-au trezit, zicând: Învățătorule! Învățătorule! Pierim! Iar El, trezindu-Se, a certat vântul și valul apei; și au încetat, și s-a făcut liniște.

25. El însă le-a zis: unde este credința voastră? Iar ei, temându-se, s-au mirat; zicând unii către alții: Cine este deci Acesta? Că poruncește și vânturilor, și apei; și Îl ascultă.

26. Și au vâslit înspre ținutul gherasenilor, care este în partea opusă a Galileii.

27. Iar El, ieșind pe țârm, L-a întâmpinat un bărbat, cineva din cetate, având demoni; și de mult timp nu era îmbrăcat cu mantie, și nu rămânea în casă, ci în cimitire.

28. Dar văzând pe Iesus, și strigând, a căzut înaintea Lui, și a zis cu voce mare: ce am eu a face cu Tine, Iesuse; Fiule a Dumnezeului Cel Preaînalt? Te rog să nu mă chinui!

29. Pentru că El poruncise spiritului cel necurat, să iasă din om; fiindcă de mult timp îl apucase. Și a fost și legat, fiind păzit în lanțuri și obezi; dar sfărâmând legăturile, era dus de demon în deșert.

30. Iar Iesus l-a întrebat: care îți este numele? Iar el a zis: legiune; pentru că intraseră mulți demoni în el.

31. Și Îl rugau ca să nu le poruncească să se ducă în abis.

32. Dar era acolo o turmă de porci mulți, păsând pe munte, și L-au rugat, ca să le permită să intre în aceia; iar El le-a permis.

33. Ieșind dar demonii din om, au intrat în porci; iar turma s-a repezit de pe râpă îl lac, și a fost înecat.

34. Văzând însă păstorii ce s-a făcut, au fugit și au vestit în cetate și în cătune.

35. Iar ei au ieșit să vadă ce s-a făcut; și au venit la Iesus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii șezând lângă picioarele lui Iesus, îmbrăcat și cuminițit; și erau înfricoșați.

36. Cei văzând, le-au relatat însă cum a fost scăpat cel demonizat.

37. Atunci, toată mulțimea ținutului din jur al gherasenilor, L-a rugat să Se ducă de la ei; pentru că erau cuprinși de frică mare. El însă, suindu-Se în corabie, S-a întors.

38. Dar bărbatul din care ieșiseră demonii, Îl ruga să fie împreună cu El; dar El l-a trimis zicând:

39. Întoarce-te l-a casa ta și relatează câte ți-a făcut Dumnezeu; și el s-a dus, spunând prin întreaga cetate, câte i-a făcut Iesus.

40. Iar la întoarcere, mulțimea L-a primit bucuroasă pe Iesus; pentru că toți Îl așteptau.

41. Și iată! A venit un bărbat, al cărui nume era Iairos, iar acesta era un conducător al sinagogii. Și căzând la picioarele lui Iesus, L-a rugat să intre în casa lui.

42. Pentru că avea o fiică unică născută, cam de doisprezece ani; și ea era pe moarte. Iar El mergând, mulțimile Îl îmbulzeau.

43. Iar o femeie, fiind cu hemoragie de doisprezece ani, care cheltuind întreaga avere cu doctori, nu a fost în stare să fie vindecată de nici unu;

44. apropiindu-se pe dinapoi, s-a atins de ciucurele mantiei Lui; și îndată a stat hemoragia ei.

45. Iar Iesus a zis: cine este cel atingându-Mă? Dar tăgăduind toți, Petru a zis:

Învățătorule! Mulțimile Te împresoară și Te apasă, iar Tu zici: cine este cel atingându-Mă?

46. Iesus însă a zis: m-a atins cineva; pentru că am cunoscut o putere ieșind din Mine.

47. Iar femeia, văzând că nu a rămas ascunsă, a venit tremurând; și căzând înaintea Lui, a spus înaintea întregului popor, din care cauză s-a atins de El, și cum a fost vindecată îndată.

48. El însă i-a zis: fiică! Credința ta te-a scăpat; du-te în pace.

49. Încă vorbind El, vine cineva de pe lângă conducătorul sinagogii, zicând: fiica ta a murit; nu mai supăra pe Învățătorul.

50. Dar Iesus auzind, i-a răspuns: nu te teme; crede numai, și va fi scăpată.

51. Iar venind în casă, nu a lăsat să intre cineva împreună cu El; decât numai pe Petru, și pe Ioan, și pe Iacob, și pe tatăl copilei și pe mama.

52. Dar toți plângeau și o jeleau; iar El a zis: Nu plângeți; pentru că nu a murit, ci doarme.

53. Iar ei râdeau de El, știind că murise.

54. Însă El, apucând mâna ei, a strigat, zicând: „copilă, ridică-te!”

55. Și spiritul ei s-a întors, și a înviat îndată; iar El a poruncit să i se dea să mănânce.

56. Și părinții ei erau uimiți; El însă le-a poruncit să nu spună nici unuia ce s-a făcut.

Capitolul 9 - Luca

1. Iar chemându-i împreună pe cei doisprezece, le-a dat putere și autoritate peste toți demonii, și să vindece boli;

2. și i-a trimis să predice Regatul lui Dumnezeu, și să vindece.

3. Și a zis către ei: nu luați nimic pentru drum; nici toiaș, nici traistă, nici pâine, nici bani de argint, nici să aveți două cămăși.

4. Și în care casă aveți să intrați, acolo rămâneți; și de acolo să ieșiți.

5. Și căți nu au să vă primească, ieșind din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre; pentru mărturie asupra lor.

6. Și ieșind, traversau satele; binevestind și vindecând pretutindeni.

7. Iar tetraharul Irod, auzind toate cele făcute, era nedumerit pentru ceea ce se zicea de către unii, că Ioan a fost înviat dintre morți;

8. iar de către unii, că s-a arătat Ilie; de alții însă, că un profet, cineva dintre cei vechi, a înviat.

9. Dar Irod a zis: lui Ioan eu i-am tăiat capul; cine este dar Acesta, despre care aud unele ca acestea? Și căuta să Îl vadă.

10. Și întorcându-se apostolii, I-au relatat câte au făcut; și luându-i alături, S-a retras la o parte, într-un loc deșert spre o cetate chemată Betsaida.

11. Dar mulțimile cunoscând, I-au urmat Lui; și primindu-i, le vorbea despre Regatul lui Dumnezeu, și înșănătoșea pe cei având nevoie de vindecare.

12. Dar ziua a început să se aplece, iar cei doisprezece, apropiindu-se, I-au zis: eliberează mulțimea; ca ducându-se în satele și cătunele dimprejur, să fie găzduiți și să găsească provizii; pentru că aici suntem într-un loc deșert.

13. Iar El a zis către ei: dați-le voi să mănânce! Dar ei au zis: nu sunt cu noi mai mult de cinci pâini și doi pești; dar numai dacă ducându-ne noi, să cumpărăm alimente pentru tot poporul acesta.

14. Pentru că erau cam cinci mii de bărbați. El însă a zis către discipolii Lui: așezați-i pe jos în grupuri de vreo cincizeci.

15. Și au făcut așa; și i-au așezat pe toți.

16. Iar El, luând cele cinci pâini și cei doi pești, privind în sus spre cer, le-a binecuvântat; apoi a frânt, și a dat discipolilor să pună înaintea mulțimii.

17. Și au mâncat și s-au săturat toți; și a fost ridicat ce le-a rămas, douăsprezece coșuri de frânturi.

18. Apoi, rugându-Se El singur, discipolii erau împreună cu El; și i-a întreat, zicând: cine zic mulțimile a fi Eu?

19. Dar ei, răspunzând, au zis: Ioan Botezătorul; iar alții, Ilie; iar alții, că un profet, cineva dintre cei vechi, a înviat.

20. El însă le-a zis: dar voi, cine ziceți a fi Eu? Iar Petru, răspunzând, a zis: Christosul lui Dumnezeu.

21. Iar El, impunându-le, a poruncit să nu spună aceasta nici unuia, zicând:

22. Fiul Omului trebuie să sufere multe, și să fie lepădat de către cei bătrâni, și de marii preoți, și de cărturari, și să fie omorât; iar în ziua a treia să fie înviat.

23. El a zis însă către toți: dacă cineva vrea să vină înapoia Mea, să se lepede pe sine, și să ia crucea lui zilnic, și să Îmi urmeze.

24. Deoarece, care are să vrea să salveze sufletul lui, îl va pierde; dar care are să piardă sufletul lui din cauza Mea, acesta îl va salva.

25. Pentru că, ce folosește un om câștigând lumea întreagă; dar pierzându-se, sau păgubindu-se pe sine?

26. Dar care are să se rușineze de Mine, și de cuvintele Mele; de acesta Fiul Omului se va rușina când are să vină în gloria Lui, și a Tatălui, și a sfinților îngeri.

27. Dar vă zic adevărat: sunt unii dintre cei stând aici, care nicidecum nu au să guste moarte, până au să vadă Regatul lui Dumnezeu.

28. Iar apoi, după cuvintele acestea, cam la opt zile, luând cu El pe Petru, și pe Ioan, și pe Iacob; S-a suit pe munte să Se roage.

29. Și rugându-Se El, chipul feței Lui s-a făcut altfel; și veșmântul Lui, alb strălucitor.

30. Și iată! Doi bărbați convorbeau cu El; care erau Moise și Ilie;

31. care apărând în glorie, vorbeau de plecarea Lui, care urma să fie împlinită în Ierusalim.

32. Dar Petru, și cei împreună cu El, erau îngreuiată de somn; însă trezindu-se, au văzut gloria Lui, și pe cei doi bărbați, pe cei stând împreună cu El.

33. Apoi, depărtându-se ei de la El, Petru a zis către Iesus: Învățătorule! Este bine să fim noi aici; și să facem trei colibe: una Ție, una lui Moise, și una lui Ilie. Nu știa ceea ce zice.

34. Dar zicând el acestea, s-a făcut un nor, și i-a umbrit; iar ei intrând în nor, au fost înfricoșați.

35. Și o voce s-a făcut din nor zicând: Acesta este Fiul Meu Cel ales, de El să ascultați.

36. Apoi, vocea fiind făcută, Iesus a fost găsit singur; iar ei au tăcut, și nu au relata nici unuia în zilele acelea nimic din cele ce au văzut.

37. Iar apoi, în ziua următoare, coborând ei de pe munte, L-a întâmpinat o mulțime multă.

38. Și iată! Un bărbat din mulțime a strigat, zicând: Învățătorule! Te rog să privești la fiul meu, pentru că îmi este unic-născut.

39. Și iată! Îl apucă un spirit; și deodată strigă, și îl zdruncină cu spumă, și istovindu-l, cu greu se depărtează de el.

40. Și am rugat pe discipolii Tăi, ca să îl scoată; dar nu au putut.

41. Iar răspunzând Iesus a zis: o, generație necredincioasă și stricată; până când voi fi cu voi, și vă voi suporta? Adu aici pe fiul tău!

42. Dar încă apropiindu-se de El, demonul l-a trântit, și l-a zdruncinat; iar Iesus a certat spiritul cel necurat, și a vindecat copilul, și l-a dat înapoi tatălui său.

43. Și toți erau mirați de măreția lui Dumnezeu. Iar minunându-se toți de toate cele făcute, Iesus a zis către discipolii Lui:

44. voi puneți în urechile voastre cuvintele acestea: Fiul Omului urmează să fie dat în mâinile oamenilor.

45. Dar ei nu înțelegeau Cuvântul acesta; și era ascuns de ei, ca să nu îl priceapă; și se temeau să Îl întrebe despre Cuvântul acesta.

46. Însă a intrat în ei o cugetare, aceasta: Cine ar fi mai mare dintre ei?

47. Iar Iesus, văzând cugetarea inimii lor; luând un copilaș, l-a pus lângă El,

48. și le-a zis: care are să primească pe copilul acesta în Numele Meu, pe Mine Mă primește; iar care are să Mă primească pe Mine, primește pe Cel

trimițându-Mă. Pentru că cel mai mic fiind între voi toți, acesta este mare.

49. Iar Ioan răspunzând, a zis: Învățătorule! Noi am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu urmează cu noi.

50. Iesus însă a zis către el: nu opriți! Deoarece care nu este împotriva noastră, este cu noi.

51. Iar apoi, împlinindu-se zilele înălțării Lui, a îndreptat și El fața pentru a se duce la Ierusalim;

52. Și a trimis mesageri înaintea feței Lui. Și ei ducându-se, au intrat într-un sat al samaritenilor; ca să pregătească pentru El.

53. Dar nu L-au primit; pentru că fața Lui era pornită spre Ierusalim.

54. Iar discipolii Lui, Iacob și Ioan, văzând, au zis: Domnule! Vrei să zicem să coboare foc de la cer, și să îi mistuie cum a făcut Ilie?

55. El însă, întorcându-Se, i-a certat.

56. Și s-au dus în alt sat.

57. Și ducându-se ei pe drum, cineva a zis către El: Îți voi urma oriunde ai să mergi.

58. Și Iesus i-a zis: vulpile au vizuini, și păsările cerului cuiburi; dar Fiul Omului nu are unde să aplece capul.

59. Iar către altul, a zis: Urmează-Mi! Dar el a zis: Permite-mi întâi, mergând, să îngrop pe tatăl meu.

60. Iesus însă i-a zis: lasă morții să îngroape pe morții lor; iar tu, ducându-te, vestește Regatul lui Dumnezeu.

61. A zis însă și altul: am să Îți urmez, Domnule! Dar întâi permite-mi să îmi iau rămas bun de la cei din casa mea.

62. Dar Iesus a zis către el: nici unu, punând mâna pe plug, și uitându-se la cele dinapoi; nu este potrivit pentru Regatul lui Dumnezeu.

Capitolul 10 - Luca

1. Iar după acestea, Domnul a rânduit pe alți șaptezeci și doi, și i-a trimis doi câte doi înaintea feței Lui, în orice cetate și loc unde El urma să fie venit.

2. Dar a zis către ei: secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați deci pe Domnul Secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul Lui.

3. Mergeți! Iată! Vă trimit ca pe miei în mijlocul lupilor.

4. Nu purtați pungă, nici traistă, nici sandale; și nu salutați pe nici unu pe drum.

5. Iar în orice casă aveți să intrați, întâi ziceți: pace casei aceasta!

6. Iar dacă are să fie acolo un fiu al păcii, se va odihni pacea voastră peste el; dar, dacă nu, ea se va întoarce la voi.

7. Rămâneți dar în aceeași casă, mâncând și bând cele de-ale lor; pentru că vrednic este lucrătorul de plata lui. Nu vă mutați din casă în casă.

8. Și în oricare cetate aveți să intrați, și au să vă primească; mâncați cele puse înainte vouă.

9. Și vindecați pe cei bolnavi din ea, și ziceți-le: s-a apropiat de voi Regatul lui Dumnezeu!

10. Dar în oricare cetate aveți să intrați, și nu au să vă primească; ieșind pe străzile ei, ziceți:

11. Chiar și praful cel lipit nouă pe picioare, din cetatea voastră, vi-l scuturăm vouă; totuși, aceasta să cunoașteți, că s-a apropiat Regatul lui Dumnezeu.

12. Eu vă zic: Sodomei, în ziua aceea, îi va fi mai suportabil, decât cetății aceea.

13. Vai de tine, Horazin! Vai de tine, Betsaida! Deoarece, dacă în Tir și Sidon se făceau lucrările puternice, cele făcute în voi; de mult se căiau, stând în sac și cenușă.

14. Totuși, Tirului și Sidonului le va fi mai suportabil la judecată, decât vouă.

15. Și tu, Capernaum, până la cer vei fi înălțat? Până la locuința morților vei fi coborât.

16. Cel ascultând de voi, de Mine ascultă; și cel respingându-vă, pe Mine Mă respinge; iar cel repingându-Mă, respinge pe Cel trimițându-Mă.

17. Dar cei șaptezeci și doi s-au întors cu bucurie, zicând: Domnule! Și demonii ne sunt supuși în Numele Tău.

18. El le-a zis: am văzut pe Satan căzând ca un fulger din cer.

19. Iată! V-am dat autoritatea umblării pe șerpi și scorpionii, și peste toată puterea

dușmanului; și nimic nu vă va vătăma, nicidecum.

20. Totuși, nu vă bucurați de aceasta, că spiritele vă sunt supuse; ci, bucurați-vă că numele voastre au fost scrise în ceruri.

21. În aceeași oră, El a fost înveselit în Spiritul Cel Sfânt, și a zis: Te laud, Tată, Doamn al cerului și al pământului; pentru că ai ascuns acestea de înțelepți și pricepuți, și le-ai dezvăluit pruncilor. Da, Tată! Pentru că așa s-a făcut o bună plăcere înaintea Ta.

22. Toate Mi-au fost date de Tatăl Meu, și nici unu nu cunoaște cine este Fiul, decât numai Tatăl, și cine este Tatăl, decât numai Fiul, și căruia are să vrea Fiul să i-l dezvăluie.

23. Și întorcându-Se către discipoli, a zis deoparte: fericiți sunt ochii cei văzând cele ce vedeți voi!

24. Pentru că vă zic: mulți profeți și regi au vrut să vadă cele ce vedeți voi, și nu au văzut; și să audă cele ce auziți, și nu au auzit.

25. Și iată! Un cărturar s-a ridicat, încercându-L, zicând: Învățătorule! Ce este de făcut ca să moștenesc viața eternă?

26. Dar El a zis către acesta: în lege, ce a fost scris? Cum citești?

27. Iar el răspunzând, a zis: să iubești pe Iehova, Dumnezeuul tău, din întreagă inimă a ta, și în întreg sufletul tău, și în întreagă tăria ta, și în întreagă mintea ta; și pe aproapele tău ca pe tine însuși.

28. El însă i-a zis: drept ai răspuns; fă acestea și vei trăi.

29. Dar el, vrând să se îndreptățească pe sine, a zis către Iesus: și cine este aproapele meu?

30. Răspunzând, Iesus a zis: un om cobora de la Ierusalim înspre Ierihon, și a căzut între tâlhari; și care dezbrăcându-l și rănindu-l, s-au dus, lăsându-l pe jumătate mort.

31. Dar din întâmplare, un preot cobora pe drumul acela; și văzându-l, a trecut pe alături.

32. Iar asemenea și un levit; venind pe la acel loc, și văzând, a trecut pe alături.

- 33.** Un samaritean însă, călătorind, a venit la el; și văzându-l, a fost înduioșat.
- 34.** Și apropiindu-se, a legat rănile lui, turnând ulei și vin; iar punându-l pe animalul lui de povară, l-a dus într-un han, și a îngrijit de el.
- 35.** Iar dimineața, scoțând doi dinari, i-a dat angului, și a zis: îngrijește de el; și orice ai să mai cheltuiești, eu la întoarcerea mea, îți voi da înapoi.
- 36.** Cine dintre aceștia trei ți se pare a se fi făcut un aproape al celui căzut între tâlhari?
- 37.** Iar el a zis: cel făcând mila cu el. Iesus însă i-a zis: Du-te și fă și tu asemenea.
- 38.** Iar ducându-se ei, El a intrat într-un sat. O femeie însă, cu nume Marta, L-a primit în casă.
- 39.** Și cu ea era o soră, chemată Maria; și care șezând la picioarele Domnului, asculta Cuvântul.
- 40.** Dar Marta era ocupată cu mult serviciu; iar apropiindu-se, a zis: Domnule! Nu îți pasă că sora mea m-a lăsat singură să servesc? Spune-i deci ca să mă ajute.
- 41.** Răspunzând însă, Domnul i-a zis: Marta, Marta, ești îngrijorată și tulburată pentru multe;
- 42.** iar nevoie este de puține, sau chiar de unu. Pentru că Maria a ales partea bună, care nu va fi luată de la ea.

Capitolul 11 - Luca

- 1.** Apoi, fiind El într-un loc, rugându-Se, când S-a odihnit, cineva dintre discipolii Lui, a zis către El: Domnule! Învăță-ne să ne rugăm; precum și Ioan a învățat pe discipolii lui.
- 2.** Iar El le-a zis: când vă rugați, ziceți: Tată! Fie sfințit Numele Tău, vie Regatul Tău.
- 3.** pâinea noastră cea pentru existența zilnică, dă-ne nouă ce este pentru o zi.
- 4.** Și iartă-ne păcatele noastre pentru că și noi iertăm oricui greșindu-ne nouă. Și să nu ne duci în ispită; ci, izbăvește-ne de cel rău.
- 5.** Apoi a zis către ei: cine dintre voi, va avea un prieten, și se va duce la el la miez

- de noapte, și are să îi zică: prietene! Împrumută-mi trei pâini;
- 6.** pentru că un prieten a sosit la mine din drum, și nu am ce să îi pun înainte.
- 7.** Și acela, dinăuntru, răspunzând, să zică: nu îmi face tulburare; deja ușa a fost încuiată, iar copilașii mei sunt cu mine în pat; nu pot, sculându-mă, să îți dau.
- 8.** Eu vă zic: chiar dacă, sculându-se, nu îi va da pentru că este un prieten al lui; dar pentru stăruința lui, sculându-se îi va da câte are nevoie.
- 9.** Iar Eu vă zic: Cereți, și vă va fi dat; căutați, și veți găsi; bateți și vi se va deschide.
- 10.** Pentru că oricine cerând, primește; și cel căutând, găsește; și celui bătând, îi va fi deschis.
- 11.** Dar cine dintre voi este tatăl de la care fiul cere pâine, îi va da piatră? Sau dacă îi va cere un pește, îi va da un șarpe în loc de pește?
- 12.** Sau dacă va cere un ou, îi va da un scorpion?
- 13.** Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune copiilor voștri; cu cât mai mult Tatăl Cel din cer, va da Spirit Sfânt celor cerându-L.
- 14.** Și a fost scos un demon de muțenie; iar demonul ieșind, mutul a vorbit; și s-au mirat mulțimile.
- 15.** Dar unii dintre ei, ziceau: prin beelzebul, conducătorul demonilor, scoate El demonii.
- 16.** Iar alții, încercându-L, cereau de la El un semn din cer.
- 17.** El însă, știind gândurile lor, le-a zis: orice regat dezbinat contra lui, este pustiit; și o casă dezbinată contra unei case, se prăbușește.
- 18.** Iar dacă și Satan, a fost dezbinat contra lui; cum va dăinui regatul lui? Pentru că ziceți că Eu scot demonii prin beelzebul.
- 19.** Dar dacă Eu scot demonii prin beelzebul, fiii voștri prin cine scot? De aceea ei vor fi ai voștri judecători.
- 20.** Dar, dacă Eu scot demonii printr-un deget al lui Dumnezeu; atunci Regatul lui Dumnezeu a ajuns la voi.

21. Când cel tare, are să păzească înarmat palatul lui; averile lui sunt în pace.

22. Dar când unu mai tare decât el, venind asupra lui, are să îl învingă; ia tot armamentul lui, pe care se încrezuse, și împarte prăzile lui.

23. Cel nefiind cu Mine, este împotriva Mea; și cel nestrângând cu Mine, risipește.

24. Când spiritul necurat are să iasă din om, trece prin locuri fără ape, căutând odihnă; dar negăsind, atunci zice: mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieșit.

25. Și venind, o găsește neocupată; măturată și împodobită.

26. Atunci se duce și ia pe lângă el alte șapte spirite mai rele decât el, și intrând, locuiesc acolo; și starea din urmă a omului acela se face, mai rea decât cea dintâi.

27. Apoi, zicând El acestea, ridicând cineva o voce, o femeie din mulțime, I-a zis: fericit este pântecele cel purtându-Te, și sânii pe care i-ai supt!

28. Iar El a zis: mai degrabă fericiți sunt cei auzind Cuvântul lui Dumnezeu, și păzindu-l.

29. Iar mulțimile îngrămădindu-se, El a început a zice: generația aceasta, este o generație rea; caută un semn, și semn nu îi va fi dat, decât semnul lui Iona profetul.

30. Pentru că, după cum Iona a fost făcut un semn pentru cei din Ninive, așa va fi și Fiul Omului pentru generația aceasta.

31. O regină de la miazăzi va fi ridicată, la judecată, cu bărbații generației aceasta, și îi va condamna; pentru că a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon. Și iată! Mai mult decât Solomon este aici.

32. Bărbați niniviteni se vor ridica, la judecată, cu generația aceasta, și o vor condamna; pentru că ei s-au pocăit la predica lui Iona. Și iată! Mai mult decât Iona este aici.

33. Nici unu, aprinzând o lampă, nu o pune în ascuns, nici sub baniță, ci pe lampadar; pentru ca cei intrând, să vadă lumina.

34. Lampa corpului este ochiul tău. Când ochiul tău este curat, întreg corpul tău

este luminat; dar când este rău, și corpul tău este întunecat.

35. Deci privește; lumina cea din tine, nu este întuneric?

36. Deci dacă corpul tău întreg, este luminat, neavând vreo parte întunecată, va fi în întregime luminat; ca și când lampa te luminează cu strălucirea ei.

37. Dar vorbind El, un fariseu L-a rugat ca să prânzească la el; iar El intrând, S-a așezat la masă.

38. Iar fariseul, văzând, s-a mirat că nu S-a spălat întâi, înainte de prânz.

39. Dar Domnul a zis către el: acum, voi fariseii curățiți exteriorul potirului și al farfuriei; dar interiorul vostru este plin de jefuire și de răutate.

40. Nebunilor! Nu Cel făcând exteriorul, a făcut și interiorul?

41. Dați totuși milostenie pe cele fiind în interior; și iată! Toate vă sunt curate.

42. Dar vai de voi, fariseilor! Pentru că dați zeciuială din: menta și ruta și orice legumă; și treceți pe lângă judecata și iubirea pentru Dumnezeu; însă pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le neglijați.

43. Vai de voi, fariseilor! Pentru că iubiți scaunele dintâi în sinagogi, și saluturile în piețe.

44. Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că sunteți ca mormintele cele părăsite; și oamenii, cei umblând deasupra nu au știut.

45. Dar răspunzând, cineva dintre cărturari, îi zice: Învățătorule! Zicând acestea, și pe noi ne ocărăști.

46. El însă a zis: vai și de voi, cărturarilor! Pentru că împovărați oamenii cu poveri greu de purtat; iar voi, nu atingeți poverile nici cu unu dintre degetele voastre.

47. Vai de voi! Pentru că zidiți mormintele profeților; dar părinții voștri i-au omorât.

48. Așadar sunteți martori, și sunteți de bună părere o faftele părinților voștri; pentru că ei i-au omorât, iar voi zidiți mormintele lor.

49. De aceea și Întelepciunea lui Dumnezeu a zis: voi trimite la ei profeți și

apostoli, și pe unii dintre ei îi vor omorî și îi vor persecuta;

50. ca să fie cerut de la generația aceasta sângele tuturor profeților, cel vărsat de la întemeierea lumii:

51. De la sângele lui Abel, până la sângele lui Zaharia; cel omorât între altar și casă. Da, vă zic! Va fi cerut de la generația aceasta.

52. Vai de voi, cărturarilor! Pentru că ați luat cheia cunoașterii; voi nu ați intrat, și ați oprit pe cei intrând.

53. Ieșind El de acolo, cărturarii și fariseii au început să Îl preseze tare, și să Îl facă să vorbească despre mai multe;

54. pândindu-L, ca să prindă ceva din gura Lui, ca să Îl acuze.

Capitolul 12 - Luca

1. Fiind strănse împreună zeci de mii de mulțime, încât să se calce unii pe alții; El a început să zică întâi către discipolii Lui: feriți-vă de plămădeala fariseilor, care este fățărnicia.

2. Dar nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit; și ascuns, care nu va fi cunoscut.

3. De aceea, oricâte ați spus în întuneric, va fi auzit la lumină; și ceea ce ați vorbit la ureche, în cămăruțe, va fi predicat pe acoperișuri.

4. Vă zic însă vouă, prietenilor Mei: nu vă temeți de cei omorând corpul, și după aceasta, neavând ce să mai facă.

5. Vă voi arăta însă de cine să vă temeți: temeți-vă de Cel care după ce a omorât, are autoritate să arunce în gheena. Da, vă zic! Temeți-vă de Acesta.

6. Oare nu se vând cinci vrăbii cu doi asarioni? Și nici una dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Dar și perii capului vostru, toți au fost numărați. Nu vă temeți! Voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii.

8. Eu însă vă zic: oricine, care va mărturisi pentru Mine, înaintea oamenilor; și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

9. Dar cel lepădându-Mă, înaintea oamenilor; va fi lepădat înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

10. Și oricine, care va spune un cuvânt împotriva Fiului Omului, îi va fi iertat; dar celui hulind împotriva Spiritului Sfânt, nu îi va fi iertat.

11. Iar când au să vă aducă la singogi, și la conducători, și la autorități; să nu vă îngrijorați cum sau ce să vorbiți în apărare, sau ce să ziceți;

12. pentru că Spiritul Sfânt vă va învăța în ora aceea ce trebuie să ziceți.

13. Dar cineva din mulțime l-a zis: Învățătorule! Spune fratelui meu să împartă cu mine moștenirea.

14. El însă i-a zis: omule! cine M-a pus judecător sau împărțitor peste voi?

15. Iar către ei, a zis: Luați seama și păziți-vă de orice lăcomie; pentru că nu prin îmbelșugarea cuiva este viața lui în averile lui.

16. El însă a zis o parabolă către ei, zicând: ogorul unui om bogat a rodit bine.

17. Și cugeta în sine, zicând: ce voi face? Pentru că nu mai am unde strânge roadele mele.

18. Și a zis: aceasta voi face: voi dărâma depozitele mele, și voi zidi mai mari; și voi strânge acolo tot grâul meu și bunurile mele.

19. Și voi zice sufletului meu: suflete! Ai multe bunuri, așezate pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te.

20. Dar Dumnezeu i-a zis: nebune! Noaptea aceasta ei cer sufletul tău de la tine; iar cele ce ai pregătit, cui îi vor fi?

21. Așa este cel strângând comoară pentru el, dar nefiind bogat față de Dumnezeu.

22. Dar El a zis către discipolii Lui: de aceea vă zic: nu fiți îngrijorați pentru sufletul vostru, ce să mâncați nici pentru corpul vostru, ce să îmbrăcați.

23. Pentru că sufletul este mai mult decât hrana, și corpul decât îmbrăcămintea.

24. Observați corbii, că nu seamănă, nici nu seceră; pentru ei nu este cămară, nici depozit; și Dumnezeu îi hrănește. Cu cât prețuți voi mai mult decât păsările?

25. Dar cine dintre voi, fiind îngrijorat, poate adăuga un cot la creșterea lui?

26. Deci, dacă nici ceva neînsemnat nu puteți, de ce vă îngrijorați de celelalte?

27. Observați crinii, cum cresc; nu se ostenesec, nici nu țes. Iar Eu vă zic: nici Solomon, în toată gloria lui, nu a fost îmbrăcat ca unu dintre aceștia.

28. Iar dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, astăzi fiind în câmp, iar mâine fiind aruncată în cuptor; cu cât mai mult pe voi, puținii credincioșilor!

29. Și voi, nu căutați ce să mâncați, și ce să beți, și nu fiți neliniștiți;

30. pentru că națiunile lumii caută acestea; însă Tatăl vostru știe că aveți nevoie de acestea.

31. Totuși, căutați Regatul Lui, și toate acestea vă vor fi adăugate.

32. Nu te teme, turmă mică! Pentru că Tatăl vostru a bine plăcut să vă dea Regatul.

33. Vindeți averile voastre, și dați milostenie; faceți-vă punji neînvechindu-se, o comoară nesecată în cerurile unde hoț nu se apropie, nici molie nu strică.

34. Pentru că unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.

35. Să fie coapsele voastre încinse, și lămpile aprinse;

36. Iar voi, asemănători unor oameni așteptând pe domnul lor când are să se întoarcă de la nunți; ca venind, și bătând, ei să deschidă îndată.

37. Fericii sunt sclavii aceia, pe care, venind, domnul îi va găsi veghind. Adevărat vă zic: El se va încinge, și îi va așeza la masă; iar apropiindu-se, îi va servi.

38. Și dacă are să vină la a doua, sau la a treia strajă, și are să îi găsească așa; fericii sunt aceia.

39. Dar acestea să cunoașteți: dacă știa stăpânul casei, la ce oră vine hoțul, veghea și nu lăsa să fie spartă casa lui.

40. Deci, și voi, fiți gata; pentru că Fiul Omului vine la ora ce nu vi se pare.

41. Dar Petru I-a zis: Domnule! Către noi zici parabola aceasta, sau către toți?

42. Și Domnul a zis: cine este atunci administratorul credincios, cel chibzuit; pe care îl va pune domnul peste servitorimea lui, pentru a da la timp măsura de grâu?

43. Fericit este sclavul acela pe care, venind, domnul lui, îl va găsi făcând așa.

44. Adevărat vă zic: îl va pune peste toate averile lui.

45. Dar dacă sclavul acela are să zică în inima lui, domnul meu întârzie să vină; și să înceapă să bată pe servitori și servitoare, și să mănânce și să bea și să se îmbete.

46. Va veni domnul sclavului acela într-o zi în care nu i se pare, și la o oră pe care nu o cunoaște; și îl va tăia în două, și va pune partea lui cu necredincioșii.

47. Iar sclavul acela, cel cunoscând voința domnului lui; dar nepregătind, sau nefăcând după voința lui, va fi bătut cu multe lovituri.

48. Dar cel necunoscând, însă făcând unele vrednice de lovituri, va fi bătut puțin. Iar oricui căruia i-a fost dat mult, va fi cerut mult de la el; și căruia i-au încredințat mult, vor cere mai mult de la el.

49. Eu am venit să arunc foc pe pământ; și ce vreau, decât să fie deja aprins.

50. Dar am un botez pentru a fi botezat; și cum sunt de apăsător până când are să fie îndeplinit.

51. Vi se pare că am venit să dau pace pe pământ? Vă zic: Nu! Ci dezbinare.

52. Pentru că, de acum, vor fi cinci dezbinați într-o casă; trei contra doi, și doi contra trei.

53. Vor fi dezbinați: tată asupra fiului, și fiu asupra tatălui; mamă asupra fiicei, și fiică asupra mamei; soacră asupra norei ei, și noră asupra soacrei.

54. Dar El le zicea și mulțimilor: când aveți să vedeți un nor ridicându-se de la apus, îndată ziceți: vine ploaie! Și așa se face.

55. Iar când vedeți suflând de la miazăzi, ziceți: va fi arșiță! Și se face.

56. Fățarnici! Fața pământului și a cerului știți examina, dar timpul acesta, cum de nu știți examina?

57. Dar de ce nu judecați și din sinea voastră ce este drept?

58. Iar când mergi cu pârășul tău la conducător, dă-ți silință pe drum să te eliberezi de el; ca nu cumva să te târască

la judecător, și judecătorul te va preda gardianului, și gardianul, te va arunca în închisoare.

59. Eu îți zic: nicicum nu ai să ieși de acolo, până ai să plătești și ultimul lepton.

Capitolul 13 - Luca

1. Dar chiar în timpul acela erau prezenți unii anunțându-L despre galileenii al căror sânge Pilat l-a amestecat cu jertfele lor.

2. Și răspunzând, Iesus le-a zis: vi se pare că galileenii aceștia, s-au făcut mai păcătoși decât toți galileenii; întrucât au suferit acestea?

3. Eu vă zic: nu! Ci dacă nu aveți să vă căiți; toți, veți pieri asemenea.

4. Sau cei optsprezece, peste care a căzut turnul în Siloam și i-a omorât; vi se pare că ei s-au făcut mai păcătoși decât toți oamenii cei locuind în Ierusalim?

5. Eu vă zic: nu! Ci dacă nu aveți să vă căiți; toți, la fel veți pieri.

6. Și le-a zis parabola aceasta: cineva avea un smochin plantat în via lui; și a venit căutând rod în el, dar nu a găsit.

7. A zis însă către viticultor: iată! Sunt trei ani de când vin, căutând rod în smochinul acesta; și nu găsesc. Taie-l! De ce mai distruge pământul?

8. Dar el, răspunzând, îi zice: Domnule! Lasă-l și anul acesta; până ce îl voi săpa împrejur, și voi pune gunoi.

9. Dar dacă are să facă rod în următorul an? Iar dacă nu, îl vei tăia.

10. Dar El îi învăța întru-na dintre sinagogi în sabat.

11. Și iată! O femeie, având de optsprezece ani un spirit de neputință; și era gârbovă, și neputându-se îndrepta cu totul.

12. Iar văzând-o, Iesus, a chemat-o și i-a zis: femeie! Ai fost eliberată de neputința ta.

13. Și a pus mâinile peste ea, și îndată a fost îndreptată; și glorifica pe Dumnezeu.

14. Dar răspunzând, conducătorul sinagogii; fiind mâniat pentru că a vindecat în sabat; a zis mulțimii: șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; deci, vindecați-vă venind în ele, și nu în ziua sabatului.

15. Domnul însă i-a răspuns, și a zis: fățarnici! Fiecare dintre voi, în sabat, nu dezlegeă boul lui sau măgarul de la iesle; și ducându-l, îl adapă?

16. Dar aceasta, fiind o fiică a lui Abraam pe care Satan a legat-o, iată, de optsprezece ani; nu trebuia să fie dezlegată de legătura aceasta în ziua sabatului?

17. Și zicând El acestea, toți cei stându-I împotriva, au fost rușinați; iar toată mulțimea se bucura pentru toate cele glorioase făcute de El.

18. El deci a zis: cui este asemănător Regatul lui Dumnezeu, și cu ce îl voi asemăna?

19. El este asemănător unui grăunte de muștar, pe care luându-l un om, l-a aruncat într-o grădină de-a lui; și a crescut și s-a făcut arbore mare; și păsările cerului s-au cuibărit în ramurile lui.

20. Și iarăși a zis: cu ce voi asemăna Regatul lui Dumnezeu?

21. Este asemănător unei plămădeli; pe care luând-o o femeie, a ascuns-o în trei măsuri de făină, până ce a fost dospită toată.

22. Și El umbla prin cetăți și prin sate, învățându-i și făcând o călătorie înspre Ierusalim.

23. Dar cineva l-a zis: Domnule! Oare puțini sunt cei salvați? El însă a zis către ei:

24. luptați-vă să intrați prin ușa strâmtă; pentru că vă zic: mulți vor căuta să intre, dar nu vor fi în stare,

25. după ce stăpânul casei are să se ridice și să încuie ușa; iar voi să începeți să stați afară și să bateți ușa, zicând: Domnule! Domnule! Deschide-ne! Iar răspunzând, vă va zice: nu știu de unde sunteți!

26. Atunci veți începe să ziceți: am mâncat înaintea Ta, și am băut; iar Tu ne-ai învățat pe străzile noastre.

27. Dar El va spune, zicându-vă: nu vă știu de unde sunteți! Depărtați-vă de la Mine; toți lucrători ai nedreptății!

28. Acolo va plânsul și scrâsnirea dinților; când aveți să vedeți pe Abraam, și pe Isaac, și pe Iacob, și pe toți profetii în

Regatul lui Dumnezeu; iar pe voi, aruncați afară.

29. Și vor sosi de la răsărit și apus, și de la miazănoapte și miazăzi; și vor fi așezați la masă în Regatul lui Dumnezeu.

30. Și iată! Sunt unii din urmă, care vor fi în întâi; și sunt unii dintâi, care vor fi în urmă.

31. În aceeași oră, s-au apropiat unii farisei, zicându-I: ieși și du-Te de aici; pentru că Irod vrea să Te omoare.

32. Iar El le-a zis: ducându-vă, ziceți vulpii aceasta: iată! Scot demoni și săvârșesc vindecări, astăzi și mâine; iar în cea de a treia zi, sfârșesc.

33. Totuși, trebuie să călătoresc astăzi, și mâine, și următoarea zi; pentru că nu este posibil să fie omorât un profet afară din Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime; cel omorând profeții și ucigând cu pietre pe cei trimiși la el. De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi, așa ca o găină pe puilul ei sub aripi; dar nu ați vrut.

35. Iată! Vă este abandonată casa voastră; și vă zic: nicidecum nu aveți să Mă vedeți, până aveți să ziceți: binecuvântat este Cel venind în Numele lui Iehova!

Capitolul 14 - Luca

1. Apoi, intrând El, în sabat, într-o casă a unuia dintre conducătorii fariseilor, ca să mănânce pâine; ei îl pândeau.

2. Și iată! Un om având dropică, era înaintea Lui.

3. Și răspunzând, Iesus a zis către cărturari și farisei, spunând: este permis a vindeca în sabat, sau nu?

4. Dar ei tăceau. Iar El luându-l, l-a vindecat, și l-a eliberat.

5. Și a zis către ei: al cui fiu sau bou, dintre voi, va cădea în fântână, și nu îl va scoate îndată în zi de sabat?

6. Și nu au fost în stare să răspundă la acestea.

7. Dar El a zis o parabolă către cei chemați; observând cum erau alese locurile dintâi; zicând către ei:

8. Când ai să fi chemat de cineva la nuntă, să nu te așezi la masă pe locul dintâi; nu cumva să fie chemat de el cineva mai onorat decât tine;

9. și venind, cel chemându-te pe tine și pe el, îți va zice: dă loc acestuia! Și atunci să începi, cu rușine, să ocupi locul din urmă.

10. Ci, când ai să fi chemat, ducându-te, așează-te pe locul din urmă; pentru ca, atunci când are să vină cel chemându-te, să îți zică: prietene! Treci mai sus! Atunci va fi o glorie pentru tine înaintea tuturor celor așezați la masă împreună cu tine.

11. Pentru că oricine înălțându-se pe sine, va fi smerit; și cel smerindu-se pe sine, va fi înălțat.

12. Dar a zis și celui invitându-L: când ai să faci un prânz sau o cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecini bogăți; ca nu cumva și ei să te cheme pe tine, și să ți se facă răsplătire.

13. Ci, când ai să faci ospăț, chemă pe săraci, pe nevoiași, pe schiopi, pe orbi,

14. și vei fi fericit; pentru că nu au nimic să îți răsplătească, dar îți va fi răsplătit la învierea dreptilor.

15. Dar auzind acestea, cineva dintre cei așezați la masă, l-a zis: fericit este cel care va mânca pâine în Regatul lui Dumnezeu.

16. Iar El i-a zis: un om oarecare a făcut o cină mare, și a chemat pe mulți.

17. Apoi a trimis pe sclavul lui, la ora cinei, să zică celor chemați: veniți! Pentru că deja este totul gata.

18. Și au început toți, ca într-un gând, să se scuze. Cel dintâi i-a zis: am cumpărat un ogor; și am nevoie, ieșind, să îl văd. Te rog să mă ai scuzat.

19. Iar altul a zis: Am cumpărat cinci perechi de boi, și mă duc să îi încerc. Te rog să mă ai scuzat.

20. Iar un altul a zis: m-am însurat, și de aceea nu pot veni.

21. Apoi, întorcându-se sclavul acela, a anunțat acestea domnului său. Atunci, mâniindu-se, stăpânul casei a zis sclavului său: ieși repede în străzile și ulițele cetății, și adu aici pe cei săraci, și pe nevoiași, și pe orbi, și pe schiopi.

22. Și sclavul a zis: Domnule! S-a făcut ceea ce ai poruncit, și încă mai este loc.

23. Iar domnul a zis către sclav: ieși la drumuri și la garduri și constrânge-i să intre; ca să fie umplută casa mea.

24. Pentru că vă zic: nici unu dintre bărbații aceia, cei foști chemați, nu vor gusta cina mea.

25. Iar împreună cu El erau plecate mulțimi multe; și întorcându-Se, a zis către ei:

26. Dacă cineva vine la Mine și nu urăște pe tatăl, și pe mama, și pe nevasta și pe copiii, și pe frații, și pe surorile lui, și chiar sufletul lui; nu poate fi un discipol al Meu.

27. Cel care nu poartă crucea lui, și nu vine înapoia Mea; nu poate fi un discipol al Meu.

28. Pentru că, cine dintre voi, vrând să zidească un turn, nu mai întâi, așezându-se, socotește cheltuiala; dacă are pentru terminare.

29. Pentru ca nu cumva, punându-i temelie, și nefiind în stare să sfârșească; toți cei privind, să înceapă a-i râde,

30. zicând: omul acesta a început să zidească, dar nu a fost în stare să sfârșească.

31. Sau care rege, plecând să se arunce în război cu alt rege, așezându-se, nu se va consfătuși întâi, dacă este posibil, cu zece mii să îl întâmpine pe cel venind cu douăzeci de mii asupra lui?

32. Iar dacă nu, încă fiind el departe, trimițând un mesager, cere cele pentru pace.

33. Astfel deci, fiecare dintre voi, care nu renunță la toate averile lui; nu poate fi un discipol al Meu.

34. Sarea deci, este bună; dar dacă și sarea are să fie fără gust, cu ce va fi dreasă?

35. Nici pentru pământ, nici pentru gunoi, nefiind folositoare, o aruncă afară. Cel având urechi de auzit, să audă!

Capitolul 15 - Luca

1. Dar de El s-au apropiat toți vameșii și păcătoșii, să asculte la El.

2. Și murmurau fariseii și cărturarii, zicând: Acesta primește pe păcătoși, și mănâncă împreună cu ei.

3. Iar El a zis către ei parabola aceasta, spunând:

4. Care om dintre voi, având o sută de oi, și pierzând una dintre ele; nu lasă pe cele nouăzeci și nouă în deșert, și se duce după cea pierdută; până are să o găsească?

5. Și gășind-o, o pune pe umerii lui, bucurându-se.

6. Și venind acasă, chemă împreună prietenii și vecinii lui, zicându-le: Bucurați-vă împreună cu mine; pentru că am găsit oaia mea cea pierdută.

7. Vă zic: astfel va fi bucurie mai mare în cer pentru un păcătos, căindu-se; decât pentru nouăzeci și nouă de drepti, care nu au nevoie de căință.

8. Sau care femeie având zece drahme, dacă are să piardă o drahmă; nu aprinde o lampă, și mătură casa, și caută cu grijă; până are să o găsească?

9. Și gășind-o, chemă împreună prietenii și vecinele, zicând: bucurați-vă împreună cu mine; pentru că am găsit drahma pe care am pierdut-o.

10. Vă zic: astfel se face bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos, căindu-se.

11. Iar El a zis: un om oarecare avea doi fii.

12. Și cel mai tânăr dintre ei a zis tatălui: tată! Dă-mi partea cuvenită de avere; iar el le-a împărțit averea.

13. Și nu după multe zile, fiul cel mai tânăr, strângând toate, s-a dus într-o țară îndepărtată; și acolo a risipit averea lui, viețuind destrăbălat.

14. Dar cheltuind el toate, s-a făcut o foamete mare în țara aceea; și el a început să fie lipsit.

15. Și ducându-se, s-a alipit de unu dintre cetățenii țării aceia; și el l-a trimis pe câmpurile lui, să păzească porcii.

16. Și dorea să se sature din roșcovele pe care le mâncau porcii; dar nici unu nu i-a dat.

17. Dar, venindu-și în sine, a zis: câți angajați ai tatălui meu sunt îmbelșugați de pâini, iar eu pier aici de foame!

18. Ridicându-mă, voi pleca la tatăl meu, și voi zice: „tată! Am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta.

19. Nu mai sunt vrednic să fiu chemat un fiu al tău; fă-mă ca pe unu dintre angajații tăi.”

20. Și ridicându-se, a venit la tatăl lui. Dar, fiind el încă departe, l-a văzut tatăl lui, și s-a înduișat; și alergând, a căzut pe gâtul lui, și l-a sărutat.

21. Fiul însă i-a zis: Tată! Am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta. Nu mai sunt vrednic să fiu chemat un fiu al tău.

22. Dar tatăl a zis către sclavii lui: „aduceți repede un veșmânt lung, pe cel dintâi, și îmbrăcați-l; și dați-i un inel în mâna lui, și sandale în picioarele lui.

23. Și aduceți vițelul cel îngrășat; înjunghiați, și mâncând, să ne veselim.

24. Pentru că fiul acesta al meu, era mort, și iarăși trăiește; era pierdut, și a fost găsit.” Și au început să se veselească.

25. Dar fiul lui cel mai bătrân era la câmp; și când a venit, și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri.

26. Și chemând pe unu dintre servitori, a întrebat ce să fie acestea.

27. Iar el i-a zis: fratele tău a venit și tatăl tău a înjunghiat vițelul cel îngrășat; pentru că l-a primit înapoi sănătos.

28. Dar el s-a mâniat și nu a vrut să între; însă tatăl lui, ieșind, îl ruga.

29. Iar el, răspunzând, a zis tatălui său: iată! Eu de atâția ani îți servesc ca un sclav, și niciodată nu am călcat o poruncă de-a ta; și mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei.

30. Iar când a venit fiul acesta al tău, cel mâncând averea ta cu curve, i-ai înjunghiat vițelul cel îngrășat.

31. El însă i-a zis: copile! Tu ești totdeauna cu mine, și toate cele ale mele sunt ale tale.

32. Trebuia însă să ne veselim și să ne bucurăm; pentru că fratele acesta al tău era mort, și trăiește; și era pierdut, și a fost găsit.

Capitolul 16 - Luca

1. Dar El zicea și către discipoli: era un om bogat, care avea un administrator; și acesta i-a fost părât ca risipind averile lui.

2. Și chemându-l, i-a zis: ce! Aceasta aud eu despre tine? Predă socoteala

administrării tale; pentru că nu mai poți administra.

3. Dar administratorul a zis în sine: ce voi face? Pentru că domnul meu va lua administrația de la mine. Să șap, nu sunt în stare; să cer, mă rușinez.

4. Știu ce voi face; pentru ca, atunci când am să fiu scos din administrație, să mă primească în casele lor.

5. Și chemând pe fiecare dintre datornicii domnului său, a zis celui dintâi: cât datorezi domnului meu?

6. Iar el a zis: o sută de bați de ulei. El însă i-a zis: primește înscrisurile tale; și așezându-te, scrie repede cincizeci.

7. Apoi a zis altuia: dar tu, cât datorezi? Iar el a zis: o sută de cori de grâu. El i-a zis: primește înscrisurile tale, și scrie optzeci.

8. Și a lăudat domnul pe administratorul cel nedrept, pentru că a lucrat prevăzător. Pentru că fiii epocii aceasta, sunt, față de generația lor, mai înțelepți decât fiii luminii.

9. Și eu vă zic: faceți-vă prieteni din bogăția nedreptății; pentru ca, atunci când ea are să se termine, ei să vă primească în corturile eterne.

10. Cel credincios în puțin, este credincios și în mult; și cel nedrept în puține, este nedrept și în mult.

11. Deci, dacă în bogăția nedreaptă, nu va-ți făcut credincioși; cine vă va încredința pe cea adevărată?

12. Și dacă în ceea ce este al altuia, nu va-ți făcut credincioși; cine vă va da ce este al vostru?

13. Nici un servitor nu poate fi sclav la doi domni. Pentru că, sau pe unu îl va urî, și pe celălalt îl va iubi; sau de unu se va alipi, și va disprețui pe celălalt.

14. Auzeau însă toate acestea fariseii, cei fiind iubitori de bani de argint; și Îl batjocoreau.

15. Și El le-a zis: voi sunteți cei îndreptățindu-vă pe sine înaintea oamenilor; dar Dumnezeu cunoaște inimile voastre. pentru că ce este înălțat între oameni, este urâciune înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și profeții au fost până la Ioan; de atunci, Regatul lui Dumnezeu este binevestit, și fiecare dă năvală în el.

17. Dar mai ușor este să treacă cerul și pământul, decât să cadă o liniuță a literei legii.

18. Oricine lăsând nevasta lui, și însurându-se cu alta, comite adulter; și cel însurat cu una lăsată de bărbat, comite adulter.

19. A fost dar un om bogat, și era îmbrăcat cu purpură și în subțire; veselindu-se zilnic în lux.

20. Iar un sărac, cineva cu nume Lazăr, era aruncat la poarta lui, cu bube ulcerând;

21. și dorind să se sature cu cele căzute de la masa bogatului.

22. Apoi, săracul a murit; și a fost dus de îngeri în sânul lui Abraam. Dar a murit și bogatul; și a fost îngropat.

23. Și în locuința morților, fiind în chinuri, ridicând ochii lui, vede pe Abraam de departe; și pe Lazăr în sâmurile lui.

24. Și el, strigând, a zis: Tată Abraam! Miluiește-mă! Și trimite pe Lazăr ca să atingă vârful degetului său de apă, și să răcorească limba mea; pentru că sunt chinuit în văpaia aceasta.

25. Dar Abraam a zis: copile! Amintește-ți că ai primit cele bune ale tale în viața ta; iar Lazăr, asemenea, pe cele rele. Acum însă, aici, el este mângâiat; iar tu, ești chinuit.

26. Și pe lângă toate acestea, între noi și voi, a fost statornicită o prăpastie; astfel ca, cei vrând să treacă de aici la voi, să nu poată; nici să treacă de acolo la noi.

27. Iar el a zis: te rog deci, tată; ca să îl trimiți în casa tatălui meu.

28. Pentru că am cinci frați; să le mărturisească, ca să nu vină și ei în locul acesta al chinului.

29. Abraam însă îi zice: au pe Moise și profeții; să asculte de ei.

30. Dar el a zis: nu, tată Abraam! Ci, dacă cineva dintre morți are să se ducă la ei, se vor căi.

31. El însă i-a zis: dacă nu ascultă de Moise și de profeți; nici dacă cineva

dintre morți are să învie, nu vor fi convinși.

Capitolul 17 - Luca

1. Dar El a zis discipolilor Lui: este imposibil să nu vină ocaziile de poticnire; dar vai de cel prin care vin.

2. Îi este de folos dacă este pusă o piatră de moară în jurul gâtului lui, și era aruncat în mare; decât să facă să se poticnească pe unu dintre micuții aceștia.

3. Luați seama la voi înșivă. Dacă fratele tău are să păcătuiască, ceartă-l; și dacă are să se căiască, iartă-i lui.

4. Și dacă de șapte ori pe zi are să păcătuiască împotriva ta, și de șapte ori are să se întoarcă la tine, zicând: mă căiesc! Îi vei ierta lui.

5. Și apostolii au zis Domnului: adaugă-ne credință!

6. Iar Domnul a zis: dacă aveți credință ca un bob de muștar, ziceți sicomorului acesta: dezrădăcinează-te, și plantează-te în mare! Și el vi se supune.

7. Cine dintre voi, având un sclav, arând sau păstorind, care venind înăuntru de la câmp, îi va zice: trecând, așează-te îndată la masă!

8. Oare însă nu îi va zice: pregătește-mi ce am să cinez; și încingându-te, servește-mi până am să mănânc și să beau; și după acestea vei mânca și vei bea tu.

9. El nu are recunoștință pentru sclav; acesta a făcut cele poruncite.

10. Așa și voi, când aveți să faceți toate cele ce v-au fost poruncite, să ziceți: „suntem sclavi netrebnici, am făcut ceea ce eram datori să facem.”

11. Apoi, ducându-Se înspre Ierusalim, El a trecut prin mijlocul Samariei și al Galileii.

12. Și intrând El într-un sat, L-au întâmpinat zece bărbați leproși care stăteau la depărtare.

13. Și ei au ridicat voce, zicând: Iesuse! Învățătorule! Miluiește-ne!

14. Și văzându-i, le-a zis: ducându-vă, arătați-vă preoților! Și mergând, au fost curățiți.

15. Dar unu dintre ei, văzând că a fost îndecat; s-a întors, glorificând pe Dumnezeu cu voce mare.

16. Și s-a prosternut la picioarele Lui, mulțumindu-I; și el era samaritean.

17. Răspunzând însă, Iesus a zis: oare nu cei zece au fost curățiți? Dar cei nouă, unde sunt?

18. Nu s-au găsit, întorcându-se, să dea glorie lui Dumnezeu, decât acesta; cel de altă națiune?

19. Și i-a zis: ridicându-te, du-te! Credința ta te-a scăpat.

20. Fiind întrebat însă de farisei, când vine Regatul lui Dumnezeu; le-a răspuns și a zis: nu vine Regatul lui Dumnezeu în mod vizibil.

21. Nici nu vor zice: iată aici, sau acolo! Pentru că, iată! Regatul lui Dumnezeu este în mijlocul vostru.

22. Dar El a zis către discipoli: vor veni zile când veți dori să vedeți una dintre zilele Fiului Omului; dar nu veți vedea.

23. Și vă vor zice: iată acolo! Sau: iată aici! Să nu vă duceți, nici să urmați.

24. Pentru că așa cum fulgerul, fulgerând dintr-o parte de sub cer, luminează până spre altă parte de sub cer; așa va fi Fiul Omului.

25. Dar întâi El trebuie să sufere multe, și să fie respins de generația aceasta.

26. Și după cum se făcea în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului Omului:

27. Mâncau, beau, se însurau, se măritau; până într-o zi în care Noe a intrat în corabie; și a venit potopul, și i-a pierdut pe toți.

28. De asemenea, după cum se făcea în zilele lui Lot: mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau;

29. dar, într-o zi în care Lot a ieșit din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți.

30. Astfel va fi într-o zi în care Fiul Omului va fi dezvăluit.

31. În ziua aceea, care va fi pe acoperișul casei, iar vasele lui în casă; să nu coboare să le ia. Și cel din câmp, asemenea, să nu se întoarcă la cele dinapoi.

32. Amintiți-vă de nevasta lui Lot.

33. Care are să caute să păstreze sufletul lui, îl va pierde; și care îl va pierde, îl va păstra.

34. Vă zic: noaptea aceea, vor fi doi pe un pat; unul va fi luat, și celălalt va fi lăsat.

35. Vor fi două măcinând; una va fi luată, iar cealaltă va fi lăsată.

36. (v. 36 - text apocrif)

37. Și răspunzând, I-au zis: Unde Domnule? Iar El le-a zis: Unde este corpul, acolo și vulturii vor fi strânși împreună.

Capitolul 18 - Luca

1. Iar El le-a zis o parabolă, referitor la trebuința de a se ruga ei totdeauna, și de a nu se descuraja,

2. zicând: era un judecător într-o cetate; de Dumnezeu netemându-se, și pe om nerespectându-l.

3. Dar era o văduvă în cetatea aceea; și venea la el, zicând: fă-mi dreptate față de împotrivoritorul meu.

4. Și nu a vrut un timp; dar după acestea, a zis în sine: chiar dacă de Dumnezeu nu mă tem, nici pe om nu îl respect;

5. dar, pentru că văduva aceasta îmi face necaz, îi voi face dreptate, ca să nu mă necăjească venind în continuare.

6. Iar Domnul a zis: auziți ce zice judecătorul cel nedrept?

7. Dumnezeu însă, nu are să facă dreptate aleșilor Lui, cei strigându-I zi și noapte; și rabdă mult pentru ei?

8. Vă zic: le va face dreptate în curând. Totuși, Fiul Omului, venind, va găsi credință pe pământ?

9. Zicea însă și către unii, cei crezându-se pe sine că sunt drepti, și desconsiderând pe ceilalți; parabola aceasta:

10. Doi oameni s-au suit spre curtea templului să se roage: unu, fariseu; și altul, vameș.

11. Fariseul, stând, se ruga acestea pentru sine: Dumnezeule! Îți mulțumesc pentru că nu sunt ca ceilalți oameni: lacomi, nedrepti, adulteri; sau chiar ca perceptorul acesta.

12. Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig.

13. Vameșul însă, stând la distanță, nu a vrut nici ochii să ridice spre cer; ci lovea pieptul lui, zicând: Dumnezeule! Iartă-mă pe mine, păcătosul!

14. Vă zic: acesta a coborât la casa lui îndreptățit, spre deosebire de acela. Pentru că oricine, înălțându-se pe sine, va fi smerit; iar cel smerindu-se pe sine, va fi înălțat.

15. Dar Îi aduceau și pruncii, ca să se atingă de ei. Văzând însă, discipolii îi muștrau.

16. Dar Iesus i-a chemat la El, zicând: lăsați copilașii să vină la Mine, și nu îi opriți; pentru că a celor ca aceștia este Regatul lui Dumnezeu.

17. Adevărat vă zic: care nu are să primească Regatul lui Dumnezeu ca un copilaș, nicidecum nu are să intre în el.

18. Iar un conducător L-a întrebat, zicând: Învățătorule bun! Ce să fac să moștenesc viață eternă?

19. Iesus însă i-a zis: de ce Îmi zici bun? Nici unu nu este bun, decât Unu: Dumnezeu.

20. Știi poruncile: să nu comiți adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești fals; onorează pe tatăl tău și pe mama.

21. Dar el a zis: toate acestea le-am păzit din tinerețe.

22. Auzind însă, Iesus i-a zis: încă una îți lipsește: vinde toate câte ai și împarte la cei săraci, și vei avea comoară în ceruri; și vino, urmează-Mi.

23. Dar el auzind acestea, s-a făcut tare întristat; pentru că era tare bogat.

24. Văzându-l însă, Iesus a zis: cât de anevoie intră în Regatul lui Dumnezeu cei având bani!

25. Pentru că mai ușor este să treacă o cămilă printr-o ureche de ac, decât să intre un bogat în Regatul lui Dumnezeu.

26. Cei auzind însă, au zis: și cine poate fi salvat?

27. Dar El le-a zis: cele imposibile la oameni, sunt posibile la Dumnezeu.

28. Petru însă a zis: iată! Noi lăsând cele ale noastre, Ți-am urmat.

29. Dar El le-a zis: adevărat vă zic: nu este nici unu care a lăsat casă, sau nevastă, sau frați, sau părinți, sau copii, pentru Regatul lui Dumnezeu;

30. care, să nu primească mult mai multe în timpul acesta, și în epoca cea viitoare: viață eternă.

31. Luând însă lângă El pe cei doisprezece, a zis către ei: iată! Ne suim la Ierusalim; și vor fi împlinite toate cele ce au fost scrise prin profeți despre Fiul Omului.

32. Pentru că va fi dat națiunilor, și va fi batjocorit, și va fi ocărat, și va fi scuipat.

33. Și biciuindu-L, Îl vor omorî, și în ziua cea de a treia va învia.

34. Și ei nu au priceput nimic din acestea; și Cuvântul acesta era ascuns pentru ei, și nu cunoșteau cele spuse.

35. Apoi, apropiindu-Se El de Ierihon, un orb ședea lângă drum, cerșind.

36. Auzind însă trecând o mulțime, a întrebat: ce ar fi aceasta?

37. Iar ei i-au spus că trece Iesus Nazarineanul.

38. Și el a strigat, zicând: Iesuse! Fiule lui David, miluiește-mă!

39. Dar cei mergând înainte, îl muștrau; ca să tacă. El însă striga cu mult mai mult: Fiule lui David, miluiește-mă!

40. Iesus însă, stând, a poruncit să îl aducă la El; iar apropiindu-se de El, l-a întrebat:

41. Ce vrei să îți fac? Iar el a zis: Domnule! Să văd iarăși.

42. Și Iesus i-a zis: să vezi iarăși! Credița ta te-a scăpat.

43. Și el îndată a văzut iarăși; și i-a urmat Lui, glorificând pe Dumnezeu. Și tot poporul, văzând a dat laudă lui Dumnezeu.

Capitolul 19 - Luca

1. Și intrând, trecea prin Ierihon.

2. Și iată! Un bărbat, pe nume chemat Zacheu; și el era perceptor șef, și era bogat.

3. Și căuta să vadă pe Iesus, cine este; dar nu putea din cauza mulțimii, pentru că era mic la statură.

4. Și alergând înainte, s-a suit într-un sicomor, ca să Îl vadă; pentru că pe acolo urma să treacă.

5. Și când a venit pe locul acela, privind în sus, Iesus a zis către el: Zachee! Coboară grăbit! Pentru că astăzi Eu trebuie să rămân în casa ta.

6. Și grăbindu-se, a coborât; și L-a primit, bucurându-se.

7. Și văzând, toți murmurau, zicând: a intrat la un bărbat păcătos să găzduiască.

8. Dar Zacheu, stând, a zis către Domnul: Domnule! Iată! Jumătățile averilor mele, le dau săracilor; și dacă am luat ceva de-a cuiva prin învinuire falsă, dau înapoi împătrit.

9. Iar Iesus, a zis către el: astăzi s-a făcut salvare casei aceasta; pentru că și el este un fiu al lui Abraam.

10. Pentru că Fiul Omului a venit să caute și să salveze ce a fost pierdut.

11. Dar ascultând ei acestea, adăugând, a zis o parabolă; El fiind prin apropierea Ierusalimului, și lor le părea că Regatul lui Dumnezeu urmează să fie arătat îndată.

12. Deci a zis: un om, cineva de neam ales, s-a dus într-o țară îndepărtată, să își primească un regat, și să se întoarcă.

13. Chemând însă zece sclavi de-ai lui, le-a dat zece mine, și a zis către ei: negustoriți până când vin eu.

14. Dar cetățenii lui îl urau; și au trimis o solie înapoia lui, zicând: nu îl vrem pe acesta rege peste noi.

15. Apoi, la întoarcerea lui, primind regatul, a zis să îi fie chemați sclavii aceia cărora le dăduse argintul; ca să cunoască ce au câștigat din negoț.

16. Iar cel dintâi a venit, zicând: Domnule! Mina ta a câștigat zece mine.

17. Și el i-a zis: Bine dar, sclavule bun! Pentru că în ceva neînsemnat te-ai făcut credincios; să fi, cu autoritate, peste zece cetăți.

18. Și a venit cel de al doilea, zicând: mina ta, Domnule, a făcut cinci mine.

19. Iar el a zis și acestuia: și tu, să te faci peste cinci cetăți.

20. Și altul a venit, zicând: Domnule! Iată mina ta, pe care am avut-o pusă într-o batistă.

21. Pentru că m-am temut de tine, fiindcă ești un om aspru; iei ceea ce nu ai pus, și seceri ceea ce nu ai semănat.

22. El i-a zis: din gura ta te judec, sclavule rău! Știi că eu sunt un om aspru; luând ceea ce nu am pus, și secerând ceea ce nu am semănat.

23. De ce nu ai dat argintul meu la bancă; și eu, venind, îl luam cu dobândă?

24. Și celor stând acolo, le-a zis: luați mina de la el, și dați-o celui având zece mine!

25. Iar ei au zis: Domnule, are zece mine.

26. Eu vă zic: „oricui, celui având, i se va da; dar de la cel neavând, chiar și ceea ce are, va fi luat.”

27. Iar pe dușmanii aceștia ai mei, cei nevrându-mă rege peste ei; aduceți-i aici și înjunghiați-i înaintea mea.

28. Și zicând acestea, a plecat înainte, suindu-Se înspre Ierusalim.

29. Și apropiindu-Se de Betfaghe și Betania, către Muntele cel chemat al Măslinilor; El a chemat pe doi dintre discipoli,

30. zicând: mergeți în satul dinainte, în care intrând, veți găsi un măgăruș legat, pe care nici unu dintre oameni nu a șezut vreodată; și dezlegându-l, aduceți-l.

31. Și dacă vă întreabă cineva, de ce îl dezlegați, veți zice așa: pentru că Domnul are nevoie de el.

32. Iar ducându-se cei trimiși, au găsit după cum le zise El.

33. Dar dezlegând ei măgărușul, domnii lui, au zis către ei: De ce dezlegați măgărușul?

34. Ei însă, au zis: Domnul are nevoie de el.

35. Și l-au adus la Iesus; și aruncând mantiile lor pe măgăruș, au pus pe Iesus deasupra.

36. Iar plecând El, așterneau mantiile lor pe drum.

37. Dar apropiindu-Se El deja către coborâșul Muntelui Măslinilor, toată mulțimea discipolilor, bucurându-se, a început să laude pe Dumnezeu cu voce mare, pentru toate lucrările puternice pe care le-au văzut,

38. zicând: „binecuvântat este Regele Cel venind în Numele lui Iehova! Pace în cer și glorie în locurile preainalte!”

39. Și unii dintre fariseii din mulțime, au zis către El: Învățătorule! Ceartă pe discipolii Tăi!

40. Și răspunzând, El a zis: Eu vă zic: dacă aceștia vor tăcea, pietrele vor striga.

41. Și când S-a apropiat, văzând cetatea, a plâns pentru ea,
42. zicând: dacă cunoșteați în ziua aceasta și tu cele pentru pace! Dar acum a fost ascuns de ochii tăi.
43. Pentru că vor veni zile peste tine, și dușmanii îți vor ridica întăritură, și te vor încercui, și te vor strâmtora din toate părțile.
44. Și te vor distruge, pe tine și pe copiii tăi în tine, și nu vor lăsa piatră pe piatră în tine; pentru că nu ai cunoscut timpul cercetării tale.
45. Și intrând în curtea templului, a început să scoată afară pe cei vânzând în ea, și pe cei cumpărând,
46. zicându-le: a fost scris: și Casa Mea va fi o casă de rugăciune; dar voi ați făcut-o peșteră de tâlhari.
47. Și El era zidnic, învățându-i în curtea templului. Dar marii preoți și cărturarii și frunțașii poporului căutau să Îl piardă.
48. dar nu găseau ce să Îi facă; pentru că tot poporul se ținea de El, ascultând.

Capitolul 20 - Luca

1. Apoi, într-una din zile, învățând El poporul în curtea templului, și binevestind, s-au pus asupra Lui marii preoți și cărturarii împreună cu bătrânii;
2. și au spus, zicând către El: spune-ne, cu ce autoritate faci acestea; sau cine este Cel dându-Ți autoritatea?
3. Iar răspunzând, El a zis către ei: vă voi întreba și eu un cuvânt, și spuneți-Mi:
4. Botezul lui Ioan, era din cer, sau de la oameni?
5. Iar ei cugetau în sine, zicând: dacă avem să zicem: din cer; va zice: de ce nu i-ați crezut lui?
6. Iar dacă avem să zicem: de la oameni; tot poporul ne va ucide cu pietre; pentru că este convins a fi Ioan un profet.
7. Și au răspuns a nu ști de unde.
8. Iar Iesus le-a zis: nici Eu nu vă spun cu ce autoritate fac acestea.
9. Dar El a început să zică către popor parabola aceasta: un om a plantat o vie; și a arendat-o unor țărani, și a plecat din țară pentru un timp destul de mult.
10. Iar la timpul potrivit, a trimis la țărani pe un sclav; ca să îi dea din rodul viei.

Dar țărani, bătându-l, l-au trimis fără nimic.

11. Și a continuat să trimită alt sclav; dar ei bătându-l și pe acela, și dezonorându-l, l-au trimis fără nimic.
12. Și a continuat să trimită pe al treilea; dar ei rânindu-l și pe acesta, l-au aruncat afară.
13. Domnul viei însă a zis: ce am să fac? Voi trimite pe fiul meu cel iubit; poate pe acesta îl vor respecta.
14. Dar văzându-l țărani, au cugetat între ei, zicând: acesta este moștenitorul; să îl omorâm, ca moștenirea să fie a noastră.
15. Și aruncându-l afară din vie, l-au omorât. Deci, ce va face domnul viei?
16. Va veni și va pierde pe țărani aceia, și va da via altora. Iar ei auzind, au zis: să nu se facă așa!
17. El însă, privindu-i, a zis: ce este deci aceasta, ce a fost scris: „o piatră pe care au respins-o zidarii, aceasta a fost făcută cap de unghi?”
18. Oricare căzând pe piatra aceea, va fi sfârșit; iar pe care are să cadă ea, îl va spulbera”.
19. Și cărturarii și marii preoți căutau în ora aceea să pună mâinile pe El; dar s-au temut de popor. Pentru că au cunoscut că pentru ei a zis parabola aceasta.
20. Și pândind, au trimis iscoditori prefăcându-se a fi drepti, ca să prindă vreo cuvântare de-a Lui, pentru a-L preda conducerii și autorității guvernatorului.
21. Și L-au întrebat, zicând: Învățătorule! Știm că zici și înveți drept, și nu cauți la față; ci înveți calea lui Dumnezeu în adevăr.
22. Este permis a se da impozit cezarului, sau nu?
23. Înțelegând însă viclenia lor, a zis către ei: De ce Mă încercați?
24. Arătați-Mi un dinar. A cui imagine și inscripție are? Iar ei au zis: ale cezarului.
25. Iar El a zis către ei: atunci, dați cezarului, cele ale cezarului; și lui Dumnezeu, cele ale lui Dumnezeu.
26. Și nu au fost în stare să Îl prindă cu cuvântul înaintea poporului; și mirându-se pe răspunsul Lui, au tăcut.

27. Dar apropiindu-se unii dintre saducheii, cei zicând a nu fi înviere; L-au întrebat,

28. zicând: Învățătorule! Moise ne-a scris: dacă are să moară un frate al cuiva având nevastă, și acesta are să fie fără copii; fratele lui să îi ia nevasta, și să ridice urmași fratelui lui.

29. Erau deci șapte frați; și cel dintâi, luând o nevastă, a murit fără copii.

30. Și cel de al doilea,

31. și cel de al treilea a luat-o, dar tot la fel; și cei șapte nu au lăsat copii, și au murit.

32. Pe urmă a murit și femeia.

33. Deci femeia, la înviere, a cui dintre ei este făcută nevastă?

34. Și Iesus le-a zis: fiii epocii aceasta se însoară și se mărită;

35. dar cei învredniciți să ajungă la epoca aceea, și la învierea cea dintre morți; nici nu se însoară, nici nu se mărită.

36. Pentru că nici nu mai pot muri, fiindcă sunt la fel cu îngerii; și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii.

37. Dar, că cei morți sunt înviați a amintit și Moise, la rug, când numește pe Iehova: Dumnezeul lui Abraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacob.

38. El însă nu este un Dumnezeu al morților, ci al celor vii; fiindcă pentru El, toți viețuiesc.

39. Iar răspunzând, unii dintre cărturari, au zis: Învățătorule! Bine ai spus.

40. Pentru că nu mai îndrăzneau să Îl întrebe nimic.

41. El însă a zis către ei: cum zic ei la Christosul a fi Fiu al lui David?

42. Pentru că însuși David zice într-o carte a psalmilor: „Iehova a zis Domnului Meu: șezi la dreapta Mea;

43. până am să pun pe dușmanii Tăi un scăunel al picioarelor Tale.”

44. Deci David Îl cheamă Domn; atunci cum este Fiu al lui?

45. Iar tot poporul ascultând, El a zis discipolilor Lui:

46. Feriți-vă de cărturarii cei vrând să umble în veșminte lungi, și plăcându-le saluturi în piețe, și scaune dintâi în sinagogi, și locuri dintâi la cine,

47. care mănâncă casele văduvelor, și la vedere se roagă îndelung; aceștia vor primi o condamnare mai aspră.

Capitolul 21 - Luca

1. Iar ridicând privirea, a văzut pe cei bogați aruncând darurile lor în trezorerie.

2. Dar a văzut o văduvă nevoiașă aruncând acolo doi leptoni;

3. Și a zis: adevărat vă zic: văduva aceasta, cea săracă, a aruncat mai mult decât toți.

4. Pentru că toți aceștia au aruncat la daruri pentru Dumnezeu din belșugul lor; dar aceasta, din sărăcia ei, a aruncat toată averea ei pe care o avea.

5. Iar unora zicând despre curtea templului, că a fost împodobită cu pietre frumoase și cu daruri de mulțumire, El a zis:

6. Acestea pe care le vedeți; vor veni zile în care nu va fi lăsată aici piatră pe piatră care nu va fi dărâmată.

7. Iar ei L-au întrebat, zicând: Învățătorule! Dar când vor fi acestea? Și care va fi semnul când urmează să se facă acestea?

8. Iar El a zis: vedeți să nu fiți amăgiți; pentru că mulți vor veni în Numele Meu, zicând: Eu sunt! Și: timpul s-a apropiat! Să nu vă duceți după ei!

9. Iar când aveți să auziți de războaie și de tulburări, să nu fiți înspăimântați; pentru că acestea trebuie să se facă întâi, dar nu este îndată sfârșitul.

10. Atunci le-a zis: atunci va fi ridicată națiune contra națiune, și regat contra regat.

11. Și vor fi cutremure mari, și pe alocuri vor fi epidemii și înfometări, vor fi spaime, cât și semne mari în cer.

12. Dar înaintea tuturor acestea, vor pune pe voi mâinile lor; și vă vor persecuta predându-vă la sinagogi și la închisori, fiind duși pe la regi și guvernatori; din cauza Numelui Meu.

13. Dar aceasta vi se va întoarce spre mărturie.

14. Puneți deci în inimile voastre să nu cugetați dinainte o apărare.

15. Pentru că Eu vă voi da o gură și o înțelepciune, căreia nu vor putea sta

împotrivă sau contrazice toți cei împotrivindu-vi-se.

16. Dar veți fi trădați și de părinți, și de frați, și de rude, și de prieteni; și vor omorî pe unii dintre voi,

17. și veți fi urâți din cauza Numelui Meu.

18. Dar nici un păr de pe capul vostru nu are să piară.

19. Prin răbdarea voastră veți câștiga sufletele voastre.

20. Iar când aveți să vedeți Ierusalimul încercuit de armate, atunci să cunoașteți că s-a apropiat pustiirea lui.

21. Atunci cei din Iudeea să fugă în munți, și cei din mijlocul lui să se depărteze, și cei de prin câmpuri să nu intre în el;

22. pentru că acestea sunt zile de răzbunare, pentru a fi împlinite toate cele scrise.

23. Vai de cele însărcinate, și de cele alăptând în zilele acelea; pentru că va fi criză mare pe pământ, și mânie asupra poporului acesta.

24. Și vor cădea prin tăișul sabie, și vor fi duși captivi printre toate națiunile; iar Ierusalimul va fi călcat de națiuni, până ce au să fie împlinite niște timpuri ale națiunilor.

25. Și vor fi semne în soare, și în lună, și în stele; și pe pământ strâmtorare a națiunilor în nedumerire din cauza mugetului și agitației mării;

26. unii dintre oameni leșinând de teamă și așteptare a celor venind asupra lumii; pentru că puterile cerurilor vor fi clătinate.

27. Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind într-un nor cu putere și glorie multă.

28. Dar, începând acestea să se facă, stați drept și ridicați capetele voastre; pentru că se apropie răscumpărarea voastră.

29. Apoi le-a zis o parabolă: vedeți smochinul și toți arborii?

30. Când înverzesc deja, privind, cunoașteți de la ei că vara este deja aproape.

31. Așa și voi, când aveți să vedeți acestea făcându-se; să cunoașteți că Regatul lui Dumnezeu este aproape.

32. Adevărat vă zic: nicidecum nu are să treacă generația aceasta, până au să se facă toate.

33. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele mele nicidecum nu vor trece.

34. Luați însă seama la voi; nu cumva să se îngreuneze inimile voastre cu mâncare multă, cu beții, și cu îngrijorările vieții; și să vină îndată peste voi ziua aceea.

35. Pentru că va veni ca o cursă peste toți cei locuind pe fața pământului întreg.

36. Vegheați deci în orice timp; rugându-vă ca să fiți în stare de a scăpa de toate acestea, cele urmând să se facă, și de a sta înaintea Fiului Omului.

37. Deci ziua era în curtea templului, învățându-i; iar noaptea, ieșind, locuia pe Muntele cel chemat al Măslinilor.

38. Și tot poporul venea dimineața devreme la El în curtea templului, ca să îl asculte.

Capitolul 22 - Luca

1. Dar se apropia sărbătoarea Azimelor, cea fiind zisă Paștele.

2. Iar marii preoți și cărturarii căutau aceasta: cum să îl omoare; pentru că se temeau de popor.

3. Dar Satan a intrat în Iuda, cel chemat Iscariot; fiind din numărul celor doisprezece.

4. Și ducându-se, a vorbit împreună cu marii preoți și cu ofițerii, aceasta: cum să îl predea lor.

5. Și ei s-au bucurat și au convenit să îi dea argint.

6. Iar el a promis; și căuta un timp potrivit să îl predea lor, fără mulțime.

7. Dar a venit ziua Azimelor în care trebuia sacrificat Paștele.

8. Și El a trimis pe Petru și pe Ioan, zicând: ducându-vă, pregătiți-ne Paștele, ca să mâncăm.

9. Dar ei I-au zis: unde vrei să pregătim?

10. Iar El le-a zis: iată! Intrând voi în cetate se va întâlni cu voi un om, ducând un ulcior cu apă; urmați-i în casa în care intră.

11. Și veți zice stăpânului casei: Învățătorul îți zice: unde este camera de oaspeți, unde să mâncăm Paștele cu discipolii Mei?

12. Și acela vă va arăta o cameră de sus mare, așternută; acolo pregătiți.

13. Iar ducându-se, au găsit după cum le zisese El; și au pregătit Paștele.

14. Și când s-a făcut ora, a șezut la masă; și discipolii împreună cu El.

15. Și a zis către ei: cu dorință am dorit să mâncăm Paștele acesta cu voi, înainte de suferința Mea;

16. pentru că vă zic: nicidecum nu am să îl mai mâncăm, până când are să fie împlinit în Regatul lui Dumnezeu.

17. Și luând un potir, mulțumind, a zis: luați acesta și împărțiți-l între voi;

18. pentru că vă zic: nicidecum nu am să mai beau din rodul viței, până ce are să vină Regatul lui Dumnezeu.

19. Și luând o pâine, mulțumind, a frânt; și le-a dat, zicând: acesta este corpul Meu, cel dându-se pentru voi; faceți aceasta spre amintirea Mea.

20. La fel și potirul, după cină, zicând: potirul acesta este legământul nou, în sângele Meu; cel vărsându-se pentru voi.

21. Totuși, iată! Mâna celui trădându-Mă, este cu Mine; pe masă.

22. Pentru că Fiul Omului se duce potrivit cu ce a fost stabilit; totuși, vai de omul acela prin care este trădat.

23. Iar ei au început să se întrebe între ei, aceasta: cine dintre ei ar fi cel urmând să facă aceasta?

24. Dar s-a făcut și o ceartă între ei, aceasta: cine dintre ei este considerat a fi mai mare?

25. El însă le-a zis: regii națiunilor domnesc asupra lor, și cei având autoritate asupra lor sunt chemați binefăcători.

26. Voi însă nu fiți așa; și cel mai mare între voi, să fie ca cel mai tânăr; și cel conducând, ca cel servind.

27. Pentru că, cine este mai mare; cel șezând la masă, sau cel servind? Oare nu cel șezând la masă? Iar Eu sunt în mijlocul vostru ca Cel servind.

28. Voi însă sunteți cei rămânând mereu cu Mine în încercările Mele.

29. Și Eu vă rânduiesc un Regat, după cum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu;

30. ca să mâncați și să beți la masa Mea, în Regatul Meu; și să ședeți pe tronuri, judecând pe cele douăsprezece triburi ale lui Israel.

31. Iar Domnul a zis: Simon! Simon! Iată! Satan a cerut să vă cearnă ca grâul.

32. Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu cadă credința ta; și tu, cândva, întorcându-te, să întărești pe frații tăi.

33. Iar el I-a zis: Domnule! Cu Tine sunt gata să mă duc și în închisoare și la moarte.

34. Iar El a zis: Petre! Îți zic: nu va cânta astăzi un cocos, până Mă vei tăgădui de trei ori că Mă știi.

35. Apoi le-a zis: când v-am trimis fără pungă și traistă și sandale ați avut lipsă de ceva? Iar ei au zis: De nici una.

36. Iar El le-a zis: dar acum cel având o pungă, să o ia; de asemenea și o traistă; și cel neavând sabie, să vând mantia lui, și să cumpere.

37. Pentru că vă zic: aceasta, ce a fost scris, trebuie să fie împlinit în Mine: Și a fost socotit cu niște nelegiuiri; pentru că și ce este despre Mine, are împlinire.

38. Iar ei au zis: Domnule! Iată aici două săbii. El însă le-a zis: destul este!

39. Și ieșind, S-a dus, după obicei, spre Muntele Măslinilor; iar Lui I-au urmat și discipolii.

40. Iar ajungând la acel loc, le-a zis: rugați-vă, ca să nu intrați în încercare.

41. Și El S-a depărtat de ei, cam o aruncare de piatră; și îngenunchind, Se ruga,

42. zicând: Tată! Dacă vrei, dă la o parte potirul acesta de la Mine; totuși, nu voința Mea, ci cea a Ta să se facă.

43. Dar a fost văzut cu El un înger de-al cerului, întărindu-L.

44. Și făcându-Se în agonie, Se ruga mai stăruitor; și sudoarea Lui, se făcea ca niște picături de sânge, căzând pe pământ.

45. Și ridicându-Se de la rugăciune, venind către discipoli, i-a găsit dormind de întristare.

46. Și le-a zis: de ce dormiți? Sculându-vă, rugați-vă, ca să nu intrați în ispită.

47. Încă vorbind El, iată! O mulțime; și cel zis Iuda, unu dintre cei doisprezece, mergea înaintea lor;

48. și s-a apropiat de Iesus, ca să Îl sărute. Iesus însă i-a zis: Iuda! Cu o sărutare trădezi pe Fiul Omului?

49. Dar văzând cei din jurul Lui ce are să fie, au zis: Domnule! Să lovim cu sabie?!

50. Și unu, cineva dintre ei, a lovit pe sclavul marelui preot; și a tăiat urechea lui cea dreaptă.

51. Răspunzând însă, Iesus a zis: Lăsați! Până la aceasta! Și atingând urechea, l-a vindecat.

52. Iesus a zis însă către cei veniți asupra Lui; mari preoți, și ofițeri, și bătrâni: ați ieșit ca asupra unui tâlhar, cu săbii și cu bâte?

53. Zilnic fiind Eu cu voi în curtea templului, nu ați întins mâinile asupra Mea; dar aceasta este ora voastră, și autoritatea întunericului.

54. Iar ei arestându-L, L-au dus și L-au băgat în casa marelui preot. Petru însă urma de departe.

55. Dar aprinzând un foc în mijlocul curții, și așezându-se ei împreună; Petru s-a așezat în mijlocul lor.

56. Văzându-l însă o servitoare șezând la lumină, și privind spre el, a zis: și acesta era cu El.

57. Dar Petru a tăgăduit, zicând: femeie, nu Îl știu!

58. Și după puțin, altcineva văzându-l, a zis: și tu ești dintre ei. Dar Petru a zis: omule, nu sunt!

59. Și trecând cam o oră, un altul insista, zicând: într-adevăr, și acesta era cu El; pentru că și el este galileean.

60. Petru însă a zis: omule, nu știu ceea ce zici! Și îndată, încă vorbind el, a cântat un cocoș.

61. Și întorcându-Se, Domnul S-a uitat la Petru; și Petru și-a reamintit de Cuvântul Domnului, cum i-a zis: înainte de a cânta astăzi un cocoș, Mă vei tăgădui de trei ori.

62. Și ieșind afară, a plâns amar.

63. Și bărbații, cei ținându-L, Îl batjocoreau, bătându-L.

64. Și acoperindu-L Îl întrebau, zicând: profetește, cine este cel lovindu-Te?

65. Și alte multe, hulind, ziceau împotriva Lui.

66. Și făcându-se ziuă, s-a strâns împreună bătrânimea poporului, mari preoți, precum și cărturari; și L-au adus înapoi în Sinedriul lor, zicând:

67. Dacă ești Christosul, spune-ne! Iar El le-a zis: dacă am să vă spun, nicidecum nu aveți să Mă credeți;

68. Iar dacă am să vă întreb, nicidecum nu aveți să răspundeți.

69. Dar, de acum Fiul Omului va fi așezat la dreapta puterii lui Dumnezeu.

70. Iar toți au zis: deci tu ești Fiul lui Dumnezeu? El însă zicea către ei: voi ziceți că Eu sunt.

71. Dar ei au zis: de ce mai avem nevoie de mărturie? Pentru că noi am auzit din gura Lui.

Capitolul 23 - Luca

1. Și ridicându-se toată mulțimea lor, L-au dus la Pilat.

2. Au început însă să Îl acuze, zicând: pe Acesta L-am găsit abătând națiunea noastră, și oprind a da taxe cezarului, și zicându-Se pe Sine a fi Christos, un Rege.

3. Iar Pilat L-a întrebat, zicând: Tu ești Regele iudeilor? El însă răspunzând, a zis: Tu zici!

4. Pilat însă a zis către marii preoți și către mulțime: nu găsesc nici o vină în Omul acesta.

5. Dar ei stăruiau, zicând: ațâță poporul învățând prin Iudeea întregă; și începând din Galileea, până aici.

6. Iar Pilat, auzind, a întrebat dacă Omul este galileean.

7. Și cunoscând că este din autoritatea lui Irod, L-a trimis la Irod; fiind și el în Ierusalim în zilele acelea.

8. Iar Irod, văzând pe Iesus, s-a bucurat tare mult; pentru că de mult timp a vrut să Îl vadă, din cauza auzirii despre El; și spera să vadă vreun semn făcut de El.

9. Întrebându-L dar cu destule de multe cuvinte, El însă nu i-a răspuns nimic.

10. Dar mari preoți și cărturarii stăteau acuzându-L vehement.

11. Iar Irod, disprețuindu-L împreună cu soldații lui, și batjocorindu-L; îmbrăcându-L cu un veșmânt strălucitor, L-au trimis înapoi lui Pilat.

12. În ziua aceea, Irod și Pilat s-au făcut prieteni unul cu altul; pentru că ei erau înainte într-o dușmănie între ei.

13. Iar Pilat, chemând împreună marii preoți, și conducătorii, și poporul,

14. a zis către ei: mi-ați adus Omul acesta, ca abătând poporul; și iată! Eu, cercetându-L înaintea voastră nu am găsit în Omul acesta nici o vină dintre cele care acuzați împotriva Lui.

15. Dar nici Irod, pentru că L-a trimis înapoi la noi; și iată! Nimic vrednic de moarte nu a fost făcut de El.

16. Deci pedepsindu-L, Îl voi elibera.

17. (v. 17 - text apocrif)

18. Dar ei strigau, cu o mulțime întreagă, zicând: Ia pe Acesta, și eliberează-ne pe Baraba!

19. Cel care era aruncat în închisoare pentru o răscoală făcută în cetate și pentru omor.

20. Iar Pilat li s-a adresat iarăși, vrând să elibereze pe Iesus.

21. Dar ei strigau, zicând: crucifică-L! Crucifică-L!

22. El însă a zis a treia oară către ei: dar ce rău a făcut Acesta? Nici o vină de moarte nu am găsit în El; deci pedepsindu-L, am să Îl eliberez.

23. Dar ei strigau cu strigăte mari, cerând a-L crucifica; și vocile lor dominau.

24. Și Pilat a hotărât să se facă cererea lor.

25. A eliberat deci pe cel aruncat în închisoare pentru răscoală și omor, pe care îl cereau ei; iar pe Iesus, L-a predat voinței lor.

26. Și ducându-L, prinzând pe Simon, un cirenian, venind de la ogor, au pus crucea asupra lui, ca să o ducă înapoia lui Iesus.

27. Iar Lui Îl urma o mulțime multă de popor și de femei care se băteau în piept și Îl jleau.

28. Dar Iesus, întorcându-Se către ele, a zis: fiice ale Ierusalimului! Nu Mă

plângeți pe Mine; ci plângeți-vă pe voi, și pe copiii voștri.

29. Pentru că, iată! Vin zile în care vor zice: fericite sunt sterpele și pântecel care nu au născut, și țâțele care nu au alăptat.

30. Atunci vor începe să zică munților: cădeți peste noi! Și dealurilor: acoperiți-ne!

31. Pentru că, dacă ei fac acestea cu un lemn verde; ce are să fie făcut celui uscat?

32. Dar erau duși și alți doi răufăcători împreună cu El, să fie crucificați.

33. Și când au venit pe locul cel chemat Craniul, L-au crucificat acolo pe El și pe cei doi răufăcători; pe unu la dreapta, iar pe unu la stânga.

34. Iesus însă a zis: Tată! Iartă-le lor, pentru că nu știu ce fac!. Iar împărțind mantiile Lui, au aruncat sorț.

35. Și poporul stătea privind. Dar râdeau și conducătorii zicând: pe alții i-a scăpat; scape-Se pe Sine, dacă Acesta este Christosul Dumnezeului; Cel Ales.

36. Dar și soldații Îl batjocoreau; apropiindu-se, dându-I oțet,

37. și zicând: dacă Tu ești Regele iudeilor, scapă-Te pe Sine!

38. Dar era și o inscripție deasupra Lui: Acesta este Regele iudeilor.

39. Iar unu dintre răufăcătorii atârnați, Îl batjocorea, zicând: nu ești Tu Christosul? Scapă-Te pe Sine, și pe noi!

40. Dar celălalt răspunzând, a zis, certându-l: nu te temi tu de Dumnezeu; pentru că ești sub aceeași sentință.

41. Dar noi suntem pe drept, pentru că primim cele cuvenite pentru cele ce am făcut; însă Acesta nu a făcut nimic nepotrivit.

42. Și zicea: Iesuse, amintește-Ți de mine când ai să vii în Regatul Tău!

43. Și Iesus i-a zis: adevărat îți zic: astăzi vei fi cu Mine în paradis.

44. Și era deja cam a șasea oră; și s-a făcut întuneric pe întreg pământul, până la a noua oră,

45. din cauza soarelui eclipsat; iar perdeaua templului a fost ruptă pe mijloc.

46. Și strigând cu voce mare, Iesus a zis: „Tată! În mâinile Tale pun Spiritul Meu.” Iar zicând acestea, a expirat.

47. Văzând însă centurionul ce s-a făcut, a glorificat pe Dumnezeu, zicând: „cu adevărat, Omul acesta era drept!”

48. Și toate mulțimile venite împreună la priveștiștea aceasta, privind cele făcute; se întorceau, bătându-și piepturile.

49. Iar toți cunoscuții Lui, și niște femei, cele urmându-I Lui din Galileea, stăteau la depărtare, privind acestea.

50. Și iată! Un bărbat cu nume Iosif, fiind consilier, un bărbat bun și drept;

51. acesta nu a fost părtaș cu sfatul și cu fapta lor. El era din Arimateea, o cetate a iudeilor; care aștepta Regatul lui Dumnezeu.

52. Acesta, ducându-se la Pilat, a cerut corpul lui Iesus.

53. Și luându-L jos, L-a înfășurat în giulgiu, și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă; în care încă nu a fost pus nici unu.

54. Și era o zi a Pregătirii, și asfințea către sabat.

55. Iar femeile care urmau; cele care erau venite cu El din Galileea; priveau mormântul și cum a fost pus corpul Lui.

56. Întorcându-se însă, au pregătit arome și miruri. Apoi, în sabat s-au odihnit, potrivit cu porunca.

Capitolul 24 - Luca

1. Iar în ziua întâi a săptămânii, dis-diminează, ele au venit la mormânt; aducând aromele pe care le-au pregătit.

2. Dar au găsit piatra rostogolită de la mormânt;

3. iar intrând, nu au găsit corpul Domnului Iesus.

4. Apoi, în nedumerirea lor despre aceasta, iată! Doi bărbați stăteau cu ele în veșminte strălucite.

5. Iar ele, făcându-se înfricoșate, și înclinând fețele spre pământ; ei au zis către ele: De ce căutați pe Cel viu, aici cu cei morți?

6. Nu este aici, ci a fost înviat. Amintiți-vă cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea,

7. zicând: Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși; și are să fie crucificat, și să învie în ziua a treia.

8. Și ele și-au amintit de cuvintele Lui.

9. Și întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.

10. Erau deci: Maria Magdalena; și Ioana; și Maria, cea a lui Iacob. Dar și celelalte împreună cu ele, ziceau acestea către apostoli.

11. Și apăreau înaintea lor ca un basm cuvintele acestea; și nu le credeau.

12. Dar Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt; și aplecându-se, vede fășiile singure. Și s-a dus, mirându-se în sine pe ce a fost făcut.

13. Și iată! Doi dintre ei, în ziua aceeași, erau plecați înspre un sat, depărat la șazeci de stadii de Ierusalim; al cărui nume este Emaus.

14. Și ei conversau între ei despre toate acestea, cele întâmplăte.

15. Apoi, comentând ei și cercetând împreună, și însuși Iesus apropiindu-Se, S-a dus împreună cu ei.

16. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu Îl recunoască.

17. Însă El a zis către ei: ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul, umblând? Iar ei au stat triști.

18. Iar răspunzând, unu cu nume Cleopa, a zis către El: Tu singur locuiești ca străin la Ierusalim, și nu cunoști cele făcute în el în zilele acestea?

19. Și El le-a zis: Care? Iar ei I-au zis: cele despre Iesus Nazarineanul, care S-a făcut un bărbat-profet, puternic în lucrare și în cuvânt; înaintea lui Dumnezeu și a poporului întreg.

20. Și cum L-au dat mării preoți și conducătorii noștri ca să fie condamnat la moarte, și L-au crucificat.

21. Dar noi sperăm că El este Cel urmând să răscumpere pe Israel; însă cu toate acestea, această a treia zi trece, de când s-au făcut toate acestea.

22. Dar și niște femei, unele dintre ale noastre ne-au uimit. Prezintăndu-se diminează devreme la mormânt,

23. și negăsind corpul Lui, au venit, zicând că au văzut și o viziune de îngeri care zic că El viețuiește.

24. Și s-au dus la mormânt unii dintre cei fiind împreună cu noi, și au găsit așa după cum au zis femeile; dar pe El nu L-au văzut.

25. Apoi, El a zis către ei: o, nepricepuți și înceți cu inima pentru a crede pe toate care le-au vorbit profeții!

26. Nu trebuia să suferă acestea Christosul, și să intre în gloria Lui?

27. Și, începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate Scripturile cele despre Sine.

28. Și s-au apropiat către satul la care se duceau; dar El se făcea a Se duce mai departe.

29. Dar ei L-au obligat, zicând: rămâi cu noi; pentru că este către seară, și ziua deja a trecut. Și El a intrat, pentru a rămâne împreună cu ei.

30. Apoi, șezând la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat; și frângând, le-a dat-o lor.

31. Iar ochii lor au fost deschiși, și L-au recunoscut; și El S-a făcut invizibil de ei.

32. Și ziceau unul către altul: nu ardea inima noastră în noi, când ne vorbea pe drum, când ne explica Scripturile?

33. Și ridicându-se, în ora aceeași, s-au întors în Ierusalim; și au găsit adunați pe cei unsprezece, și pe cei împreună cu ei,

34. zicând: cu adevărat a fost înviat Domnul, și a fost văzut de Simon.

35. Și ei explicau cele de pe drum, și cum li S-a făcut cunoscut la frângerea pâinii.

36. Dar vorbind ei acestea, El a stat în mijlocul lor, și le-a zis: pacea vouă!

37. Iar ei, făcându-se înspăimântați și înfricoșați, le părea a vedea un spirit.

38. Și El le-a zis: de ce sunteți tulburăți, și pentru ce se suie cugetări în inima voastră?

39. Priviți mâinile Mele și picioarele Mele; căci Eu Însumi sunt. Pipăiți-Mă și vedeți; pentru că un spirit nu are carne și oase, după cum Mă vedeți pe Mine având.

40. Și zicând aceasta, le-a arătat mâinile și picioarele.

41. Dar încă necrezând ei de bucurie, și mirându-se, El le-a zis: Aveți ceva de mâncare acolo?

42. Iar ei I-au dat o bucată de pește fript.

43. Și luând, a mâncat înaintea lor.

44. A zis însă către ei: acestea sunt cuvintele Mele, pe care le-am vorbit către voi, fiind încă împreună cu voi: că trebuie să fie împlinite toate cele scrise în legea lui Moise, și în profeți, și în Psalmi, despre Mine.

45. Atunci a deschis mintea lor, pentru a pricepe Scripturile.

46. Și le-a zis: așa a fost scris: să suferă Christosul, și să învie dintre morți în ziua a treia.

47. Și să fie predicată pe baza Numelui Lui, o căință pentru iertare de păcate; la toate națiunile, începând din Ierusalim.

48. Iar voi sunteți martori ai acestor lucruri.

49. Și iată! Eu trimit peste voi promisiunea Tatălui Meu; iar voi ședeți în cetatea Ierusalim, până ce aveți să fiți îmbrăcați cu o putere de sus.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN

Capitolul 1 - Ioan

1. În început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu; și un Dumnezeu era Cuvântul.
2. Acesta, era în început la Dumnezeu.
3. Totul a fost făcut prin El, și fără El nu a fost făcut nici unu care a fost făcut.
4. În El era viață, și viața era lumina oamenilor.
5. Și lumina luminează în întuneric, și întunericul nu a cuprins-o.
6. A fost un om trimis de Dumnezeu, al cărui nume era Ioan.
7. Acesta a venit pentru mărturie; ca să mărturisească despre lumină, ca toți să creadă prin el.
8. Nu era acela lumina, ci a venit ca să mărturisească despre lumină.
9. Lumina cea adevărată era cea care luminează pe orice om venind în lume.
10. El era în lume; și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.
11. El a venit la cele ale Sale; dar cei ai Săi, nu L-au primit.
12. Dar la câți L-au primit, le-a dat dreptul să fie făcuți copii ai lui Dumnezeu; adică celor crezând în Numele Lui;
13. care au fost născuți nu din sânge, nici dintr-o voință a cărnii, nici dintr-o voință a unui bărbat, ci din Dumnezeu.
14. Și Cuvântul S-a făcut carne, și a locuit între noi; și noi am privit gloria Lui, o glorie ca a unui unic-născut de la un Tată. El era plin de har și de adevăr.
15. Ioan mărturisește despre El; și a strigat, zicând: Acesta era Cel despre care am zis: Cel venind după mine, S-a făcut înainte de mine; pentru că mai întâi de mine, era El.
16. Pentru că din plinătatea Lui, noi toți am primit; și har peste har.
17. Pentru că legea a fost dată prin Moise; harul și adevărul s-au făcut prin Iesus Christos.
18. Nici unu nu a văzut vreodată pe Dumnezeu; un Dumnezeu unic-născut,

Cel fiind în sânul Tatălui, Acela L-a explicat.

19. Și aceasta este mărturia lui Ioan; când au trimis la el iudeii din Ierusalim preoți și leviți, ca să îl întrebe: tu cine ești?
20. Și el a mărturisit și nu a tăgăduit, ci a mărturisit: eu nu sunt Christosul.
21. Și ei l-au întrebat: Dar ce?! Tu ești Ilie? Și el a zis: nu sunt! Ești tu profetul? Și a răspuns: nu!
22. Deci i-au zis: cine ești? Ca să dăm răspuns celor trimițându-ne. Ce zici despre sine?
23. El a zis: eu sunt o voce, strigând în deșert: îndreptați calea lui Iehova! După cum a zis profetul Isaia.
24. Și ei erau trimiși dintre farisei.
25. Și ei l-au întrebat, și i-au zis: Deci de ce botezi, dacă nu ești Christosul, nici Ilie, nici profetul?
26. Ioan le-a răspuns, zicând: eu botez în apă, dar între voi stă Cel pe care voi nu îl știți;
27. El este Cel venind după mine care S-a făcut înainte de mine, căruia eu nu sunt vrednic să dezleg cureaua sandalei Lui.
28. Acestea s-au făcut în Betania, dincolo de Iordan; unde era Ioan, botezând.
29. În ziua următoare, Ioan vede pe Iesus venind către el, și zice: iată! Mielul lui Dumnezeu, Cel ridicând păcatul lumii!
30. Acesta este Cel despre care am zis: după mine vine un bărbat, care S-a făcut înainte de mine, pentru că mai întâi de mine, a existat El.
31. Și eu nu Îl știusem; dar, ca El să fie arătat lui Israel, pentru aceasta am venit eu botezând în apă.
32. Și Ioan a mărturisit, zicând: am văzut Spiritul, coborând din cer, ca un porumbel; și a rămas peste El.
33. Și eu nu L-am știut; dar Cel trimițându-mă să botez în apă, Acela mi-a zis: peste care ai să vezi Spiritul, coborând și rămânând peste El; Acesta este Cel botezând în Spirit Sfânt.
34. Și eu am văzut și am mărturisit că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

35. În ziua următoare, Ioan stătea; și doi dintre discipolii Lui.

36. Și privind la Iesus umblând, zice: iată! Mielul lui Dumnezeu!

37. Și l-au auzit cei doi discipoli ai lui vorbind; și l-au urmat lui Iesus.

38. Iar Iesus, întorcându-Se, și văzându-i urmând, le zice: ce căutați? Ei însă l-au zis: Rabbi! Care tradus se zice: Învățătorule! Unde locuiești?

39. El le zice: veniți și veți vedea. Au venit deci, și au văzut unde locuiește; și au rămas în ziua aceea lângă El. Era pe la a zecea oră.

40. Andrei, fratele lui Simon Petru, era unu dintre cei doi; cei auzind de la Ioan, și urmându-l Lui.

41. Acesta găsește întâi pe fratele său Simon, și îi zice: noi am găsit pe Mesia! Care tradus înseamnă: Christos.

42. El l-a adus la Iesus. Privindu-l, Iesus a zis: tu ești Simon, fiul lui Ioan; tu vei fi chemat Chifa; care este tradus: Petru.

43. În ziua următoare, El a vrut să iasă înspre Galileea; și găsește pe Filip. Și Iesus îi zice: urmează-Mi!

44. Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru.

45. Filip găsește pe Natanael, și îi zice: noi am găsit pe Cel pe care L-a scris Moise în lege, apoi profeții: pe Iesus, Fiul al lui Iosif; Cel din Nazaret.

46. Și Natanael i-a zis: poate fi ceva bun din Nazaret? Filip îi zice: vino și vezi!

47. Iesus a văzut pe Natanael, venind către El; și zice despre el: iată cu adevărat un israelit, în care nu este viclenie!

48. Natanael Îi zice: de unde mă cunoști? Iesus a răspuns, și i-a zis: înainte de a te chema Filip, fiind tu sub smochin; Eu te-am văzut.

49. Natanael l-a răspuns: Rabbi! Tu ești Fiul lui Dumnezeu; Tu ești Rege al lui Israel!

50. Iesus a răspuns, și i-a zis: pentru că ți-am zis, că te-am văzut sub smochin, crezi tu? Unele mai mari decât acestea vei vedea.

51. Apoi îi zice: adevărat! Adevărat vă zic: veți vedea cerul deschis, și pe îngerii

lui Dumnezeu suindu-se și coborând peste Fiul Omului.

Capitolul 2 - Ioan

1. Și în ziua cea de a treia, s-a făcut o nuntă în Cana Galileii; și mama lui Iesus era acolo.

2. Dar a fost chemat și Iesus, și discipolii Lui la nuntă.

3. Și făcându-se lipsă de vin, mama lui Iesus zice către El: nu au vin.

4. Și Iesus îi zice: ce am Eu cu tine, femeie? Încă nu a sosit ora Mea.

5. Mama Lui zice servilor: orice are să vă zică, faceți.

6. Iar acolo erau șase bazine de piatră, pentru apă, așezate după regula de curățire a iudeilor; în fiecare încăpând câte două sau trei măsurii.

7. Iesus le zice: umpleți bazinele cu apă. Și le-au umplut până sus.

8. Apoi le zice: Scoateți acum, și duceți conducătorului mesei; iar ei au dus.

9. Iar când a gustat conducătorul mesei apă făcută vin; și nu știa de unde este, dar știa servitorii cei scoțând apa; conducătorul mesei cheamă mirele,

10. și îi zice: orice om pune întâi vinul bun; și când au să se îmbete, pe cel slab. Tu ai ținut vinul cel bun până acum.

11. Acest început al semnelor l-a făcut Iesus în Cana Galileii; și a arătat gloria Lui, și discipolii Lui au crezut în El.

12. După aceasta, a coborât la Capernaum; El, și mama Lui, și frații și discipolii Lui; și acolo nu au rămas multe zile.

13. Și Paștele iudeilor era aproape; și Iesus S-a suit la Ierusalim.

14. Și a găsit în curtea templului pe cei vânzând boi, și oi, și porumbei; și pe schimbătorii de bani, șezând.

15. Și făcând un bici din frânghii, i-a scos afară pe toți din curtea templului; chiar și oile și boii; și a vărsat banii schimbătorilor, și a răsturnat mesele.

16. Și celor vânzând porumbeii, le-a zis: ridicăți acestea de aici! Nu faceți casa Tatălui Meu o casă de negustorie!

17. Discipolii Lui și-au amintit că a fost scris: zelul pentru casa Ta, Mă va mistui pe Mine.

18. Deci iudeii au răspuns, și I-au zis: ce semn ne arăți, că faci acestea?
19. Iesus a răspuns, și le-a zis: dărâmați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica.
20. Atunci iudeii au zis: în patruzeci și șase de ani a fost zidit templul acesta; și Tu, în trei zile îl vei ridica?
21. Acela însă zicea despre templul corpului Său.
22. De aceea, când a fost înviat dintre morți, discipolii Lui și-au amintit că a zis aceasta; și au crezut Scripturii, și Cuvântului pe care I-a zis Iesus.
23. Iar când era în Ierusalim, la Paște, de sărbătoare; mulți au crezut în Numele Lui, privind semnele Lui pe care le făcea.
24. Dar Iesus nu Se încredința pe Sine, lor; pentru că îi cunoștea pe toți,
25. și pentru că nu avea nevoie ca cineva să mărturisească despre om, deoarece El cunoștea ce era în om.

Capitolul 3 - Ioan

1. Dar era un om, dintre farisei; numele lui era: Nicodim, un conducător al iudeilor.
2. Acesta a venit la el noaptea, și I-a zis: Rabbi! Noi știm că de la Dumnezeu ai venit ca Învățător; pentru că nici unu nu poate face semnele acestea, pe care Tu le faci, dacă nu are să fie Dumnezeu cu El.
3. Iesus a răspuns și i-a zis: Adevărat! Adevărat îți zic: dacă cineva nu are să fie născut de sus, nu poate vedea Regatul lui Dumnezeu.
4. Nicodim zice către El: cum poate un om să fie născut, bătrân fiind? Oare poate intra a doua oară în pântecele mamei lui, și să fie născut?
5. Iesus a răspuns: adevărat! Adevărat îți zic: dacă cineva nu are să fie născut din apă și Spirit, nu poate intra în Regatul lui Dumnezeu.
6. Ce a fost născut din carne, este carne; și ce a fost născut din Spirit, este Spirit.
7. Să nu te miri că îți-am zis: trebuie să fiți născuți de sus.
8. Vântul suflă încotro vrea, și auzi sunetul lui; dar nu știi de unde vine, și unde merge. Astfel este tot cel născut din Spirit.

9. Nicodim a răspuns și I-a zis: cum se poate să se facă acestea?
10. Iesus a răspuns și i-a zis: tu ești învățătorul lui Israel, și nu cunoști acestea?
11. Adevărat! Adevărat îți zic: noi vorbim ceea ce știm, și mărturisim ceea ce am văzut; dar voi nu primiți mărturia noastră.
12. Dacă v-am spus cele pământești, și nu credeți; cum veți crede dacă am să vă spun cele cerești?
13. Și nici unu nu s-a suit în cer, decât numai Cel coborât din cer; Fiul Omului.
14. Și după cum Moise a înălțat șarpele în deșert, așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului;
15. pentru ca oricine crezând în El, să aibă viață eternă.
16. Pentru că așa a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe Fiul Cel unic-născut; pentru ca oricine crezând în El, să nu fie pierdut, ci să aibă viață eternă.
17. Pentru că Dumnezeu nu a trimis pe Fiul în lume, ca să judece lumea; ci ca lumea să fie salvată prin El.
18. Cel crezând în El, nu este judecat; cel necrezând deja a fost judecat; pentru că nu a crezut în Numele unicului-născut, Fiu al lui Dumnezeu.
19. Iar judecata este aceasta: că lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina; pentru că lucrările lor erau rele.
20. Pentru că oricine, făcând rele, urăște lumina, și nu vine la lumină; ca să nu fie dezaprobată lucrările lui.
21. Iar cel făcând adevărul, vine la lumină; ca să fie arătate lucrările lui, pentru că sunt lucrate în Dumnezeu.
22. După acestea, Iesus și discipolii Lui au venit în ținutul Iudeii; și acolo a rămas cu ei, și boteza.
23. Dar era și Ioan, botezând la Enon, aproape de Salim, pentru că acolo era multă apă; și veneau și erau botezați.
24. Pentru că Ioan încă nu era aruncat în închisoare.
25. Atunci s-a făcut o discuție între discipolii lui Ioan și un iudeu, despre curățire.

26. Apoi au venit la Ioan și i-au zis: Rabbi! Cel care era cu tine dincolo de Iordan, căruia tu l-ai adus mărturie; iată! Acesta botează și toți vin la El.

27. Ioan a răspuns și a zis: un om nu poate primi nimic dacă nu i-ar fi fost dat din cer.

28. Chiar voi mărturisiți pentru mine că eu am zis: nu sunt eu Christosul; ci: sunt trimis înaintea Aceluia.

29. Cel având mireasă, este mire; iar prietenul mirelui, cel stând și ascultându-l cu bucurie, se bucură de vocea mirelui. Deci bucuria aceasta a mea a fost deplină.

30. Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez.

31. Cel venind de sus, este deasupra tuturor; cel fiind de pe pământ, este din pământ, și vorbește de pe pământ. Cel venind din cer, este deasupra tuturor.

32. El, ceea ce a văzut și a auzit, aceasta mărturisește; dar mărturia Lui, nici unu nu o primește.

33. Cel primind mărturia Lui, a sigilat că Dumnezeu este Adevărat.

34. Pentru că Cel pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu dă Spiritul cu măsură.

35. Tatăl iubește pe Fiul, și a dat toate în mâinile Lui.

36. Cel crezând în Fiul, are viață eternă; însă cel neascultând de Fiul, nu va vedea viață; ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.

Capitolul 4 - Ioan

1. Deci când a cunoscut Domnul, că fariseii au auzit, că Iesus face și botează mai mulți discipoli decât Ioan;

2. deși chiar Iesus nu boteza, ci discipolii Lui,

3. a lăsat Iudeea, și S-a dus iarăși înspre Galileea.

4. El trebuia însă să treacă prin Samaria.

5. A venit deci într-o cetate a Samariei, zisă Sihar; aproape de domeniul pe care l-a dat Iacob lui Iosif, fiul lui.

6. Iar acolo era izvorul lui Iacob. Iesus deci, ostenit de călătorie, ședea astfel la izvor. Era pe la ora a șasea.

7. Vine o femeie din Samaria să scoată apă. Iesus i-a zis: dă-Mi să beau!

8. Pentru că discipolii Lui plecaseră în cetate ca să cumpere hrană.

9. Femeia cea samariteană, Îi zice deci: cum, Tu, iudeu fiind, ceri să bei de la mine; de la o femeie, samariteană fiind? Pentru că nu au legătură, iudei cu samariteni.

10. Iesus a răspuns, și i-a zis: dacă știai darul lui Dumnezeu, și cine este Cel zicându-ți: dă-Mi să beau; chiar tu cereai de la El, și îți dădea apă vie.

11. Ea Îi zice: Domnule! nu ai nici măcar găleată, și fântâna este adâncă. De unde ai deci apa cea vie?

12. Ești Tu oare mai mare decât tatăl nostru Iacob, care ne-a dat fântâna; și el a băut din ea, și fiii lui, și turmele lui?

13. Iesus a răspuns, și i-a zis: oricine, bând din apa aceasta, va înseta iarăși.

14. Dar care are să bea din apa care Eu i-o voi da, nicidecum nu va înseta, în etern; ci, apa pe care i-o voi da, se va face în el un izvor de apă țâsnitoare pentru viață eternă.

15. Femeia a zis către El: Domnule! Dă-mi apa aceasta; ca să nu însetez, nici să vin aici să scot.

16. El îi zice: mergi! Cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.

17. Femeia a răspuns, și I-a zis: nu am bărbat. Iesus îi zice: bine ai zis că nu ai bărbat.

18. Pentru că cinci bărbați ai avut; și cel pe care îl ai acum, nu este bărbatul tău. Adevărat ai zis aceasta.

19. Femeia Îi zice: Domnule! Văd că Tu ești profet.

20. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; dar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine.

21. Iesus îi zice: crede-Mi, femeie! Vine o oră, când nu vă veți închina nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

22. Voi vă închinați la ceea ce nu știți; noi ne închinăm la ceea ce știm, pentru că salvarea este din iudei.

23. Dar vine o oră, și acum este, când închinătorii cei adevărați se vor închina

Tatălui în spirit și adevăr; pentru că și Tatăl caută pe cei închinându-se la El, ca aceștia.

24. Dumnezeu este spirit, și cei închinându-se la El, trebuie să se închine în spirit și adevăr.

25. Femeia I-a zis: știu că vine Mesia, Cel zis Christos; când are să vină Acela, ne va vesti toate.

26. Iesus îi zice: Eu sunt, Cel vorbind cu tine!

27. Și atunci, au venit discipolii Lui; și se mirau că vorbește cu o femeie. Totuși, nici unu nu a zis: ce cauți? Sau: de ce vorbești cu ea?

28. Femeia a lăsat deci vasul ei; și s-a dus în cetate, și zice oamenilor:

29. Veniți de vedeți un om, care mi-a spus toate cele ce am făcut; nu cumva Acesta este Christosul?

30. Ei au ieșit din cetate, și veneau către El.

31. Între timp, discipolii Îl îndemneau, zicând: Rabbi! Mănâncă!

32. Iar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți.

33. Discipolii ziceau deci unii către alții: oare nu I-a adus cineva să mănânce?

34. Iesus le-a zis: mâncarea Mea este ca să fac voința Celui trimițându-Mă, și să îndeplinesc lucrarea Lui.

35. Nu ziceți voi, că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată! Vă zic: Ridicați ochii voștri și priviți câmpiile, căci sunt deja albe pentru seceriș.

36. Cel secerând, primește plată, și strânge rod pentru viață eternă; ca să se bucure împreună cel semănând și cel secerând.

37. Pentru că în aceasta este Cuvântul adevărat: „altul este cel semănând, și altul cel secerând.”

38. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi nu ați ostenit; alții au ostenit, și voi ați intrat în osteneala lor.

39. Iar din cetatea aceea, mulți samariteni au crezut în El prin cuvântul femeii mărturisind că: „mi-a spus toate cele ce am făcut.”

40. Venind deci la El, samaritenii Îl rugau să rămână la ei; și a rămas acolo două zile.

41. Și mult mai mulți au crezut prin Cuvântul Lui.

42. Și ziceau femeii: nu mai credem prin vorbirea ta; căci chiar noi am auzit, și știm că Acesta este cu adevărat: Salvatorul lumii, Christosul.

43. Iar după cele două zile a ieșit de acolo înspre Galileea.

44. Pentru că Însuși Iesus mărturisea că un profet nu are onoare în patria lui.

45. Când a venit deci în Galileea, L-au primit galileeni; văzând toate câte a făcut în Ierusalim la sărbătoare; pentru că și ei veniseră la sărbătoare.

46. A venit deci iarăși în Cana Galileei; unde făcuse apa vin. Și era un funcționar regal, al cărui fiu era bolnav în Capernaum.

47. Acesta, auzind că Iesus sosise din Iudeea în Galileea, s-a dus la El, și Îl ruga ca să coboare și să vindece pe fiul lui; pentru că urma să moară.

48. A zis deci Iesus către el: dacă nu vedeți semne și minuni, nicidecum nu aveți să credeți.

49. Funcționarul regal zice către El: Domnule! Coboară înainte de a muri copilul meu.

50. Iesus îi zice: du-te! Fiul tău viețuiește. Omul a crezut cuvântului pe care i l-a zis Iesus, și a plecat.

51. Dar coborând, deja sclavii lui l-au întâmpinat zicând: Băiatul tău viețuiește.

52. I-a întrebat deci, de ora în care a avut o stare mai bună. Ei i-au zis deci: Ieri, la a șaptea oră, l-a lăsat febra.

53. Tatăl a cunoscut deci, că la ora aceea, în care Iesus i-a zis: Fiul tău viețuiește. Și a crezut, el și casa lui întreagă.

54. Iar acest al doilea semn, l-a făcut iarăși Iesus; venind din Iudeea în Galileea.

Capitolul 5 - Ioan

1. După acestea, era o sărbătoare a iudeilor; și Iesus S-a suit la Ierusalim.

2. Iar în Ierusalim, lângă poarta oilor era o scâldătoare, cea zisă evreiește: Betesda; având cinci pridvoare.

3. În acestea zăceau o mulțime a celor bolnavi, orbi, schiopi, uscați,
4. (v. 4 - text apocrif)
5. Dar era acolo cineva, un om, având treizeci și opt de ani în slăbiciunea lui.
6. Văzându-l Iesus pe acesta zăcând, și cunoscând că o are deja de mult timp, îi zice: Vrei să fi făcut sănătos?
7. Bolnavul I-a răspuns: Domnule! Nu am un om ca să mă arunce în scaldătoare, când are să fie tulburată apa; iar până ce merg eu, coboară altul înaintea mea.
8. Iesus îi zice: Scoală-te! Ridică patul tău, și umblă!
9. Și îndată omul s-a făcut sănătos; și a ridicat patul lui, și umbla. Iar în ziua aceea era sabbat.
10. Deci iudeii au zis celui vindecat: este sabbat, și nu îți este permis să ridici patul.
11. Dar el le-a răspuns: Cel făcându-mă sănătos, Acela mi-a zis: ridică patul tău, și umblă!
12. Ei l-au întrebat: cine este omul, Cel zicându-ți: ridică! Și: umblă!
13. Dar cel însănătoșit nu știuse cine este; pentru că Iesus S-a retras, fiind mulțime în acel loc.
14. După acestea, Iesus l-a găsit în curtea templului, și i-a zis: Iată! Ai fost făcut sănătos; nu mai păcătuie, ca să nu ți se facă ceva mai rău.
15. Omul s-a dus, și a zis iudeilor că Iesus este Cel făcându-l sănătos.
16. Și, din cauza aceasta, iudeii Îl persecutau pe Iesus; pentru că făcea acestea în sabbat.
17. Dar Iesus le-a răspuns: Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez.
18. Pentru aceasta deci, căutau iudeii mai mult să Îl omoare; nu numai pentru că dezlega sabbatul, ci și pentru că zicea Tată, la Dumnezeu; făcându-Se pe Sine egal cu Dumnezeu.
19. Iesus deci a răspuns și le-a zis: adevărat! Adevărat vă zic: nu poate Fiul face de la Sine nimic, dacă nu vede pe Tatăl făcând ceva; pentru că cele pe care le face Acela, pe acestea și Fiul asemenea le face.
20. Pentru că Tatăl iubește pe Fiul, și Îi arată toate pe care El le face; și Îi va arăta

lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă mirați.

21. Pentru că, precum Tatăl scoală morții și îi face vii; așa și Fiul, pe care vrea, îi face vii.

22. Pentru că nici Tatăl, nu judecă pe nici unu; ci, toată judecată a dat-o Fiului;

23. pentru ca toți să onoreze pe Fiul, după cum onorează pe Tatăl. Cel neonorând pe Fiul, nu onorează pe Tatăl Cel trimițându-L.

24. Adevărat! Adevărat vă zic: cel auzind Cuvântul Meu, și crezând Celui trimițându-Mă, are viață eternă, și nu vine la judecată; ci, a trecut din moarte la viață.

25. Adevărat! Adevărat vă zic: vine o oră, și acum este, când cei morți vor auzi vocea Fiului lui Dumnezeu; și cei auzind, vor viețui.

26. Pentru că, precum Tatăl are viață în Sine, așa a dat și Fiului să aibă viață în Sine.

27. Și I-a dat autoritate să facă judecată; pentru că este Fiul al Omului.

28. Nu fiți mirați de aceasta; pentru că vine o oră, în care toți cei din morminte vor auzi vocea Lui;

29. și vor ieși afară: cei care au făcut cele bune, pentru o înviere a vieții; cei făptuind cele rele, pentru o înviere a judecării.

30. Eu nu pot face nimic de la Mine; Eu judec după cum aud, și judecata Mea este dreaptă; pentru că nu caut voința Mea, ci voința Celui trimițându-Mă.

31. Dacă Eu am să mărturisesc despre Mine, mărturia Mea nu este adevărată.

32. Altul este Cel mărturisind despre Mine; și știu, că mărturia pe care o mărturisește despre Mine este adevărată.

33. Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit adevărul.

34. Dar Eu, nu de la om primesc mărturia; ci spun acestea, pentru ca voi să fiți salvați.

35. Acela era lampa cea arzând, dar voi ați vrut să vă veseliți pentru o oră în lumina lui.

36. Eu însă am mărturia mai mare decât a lui Ioan; pentru că lucrările pe care Mi le-

a dat Tatăl ca să le îndeplinesc, adică tocmai lucrările pe care le fac; mărturisesc despre Mine, că Tatăl M-a trimis.

37. Și Tatăl, Cel trimițându-Mă; Acela a mărturisit despre Mine. Nici o voce a Lui, nu ați auzit vreodată; nici nu ați văzut o imagine a Lui.

38. Și Cuvântul Lui, nu îl aveți, rămânând în voi; pentru că pe care Acela L-a trimis, Acestuia voi nu credeți.

39. Voi cercetați Scripturile, pentru că considerați că prin ele aveți viață eternă; și acelea, sunt cele mărturisind despre Mine.

40. Însă, nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viață.

41. Eu nu primesc glorie de la oameni.

42. Dar v-am cunoscut că nu aveți în sine dragostea lui Dumnezeu.

43. Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă un altul are să vină în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.

44. Cum puteți crede voi; ca unii primind glorie de la alții, și nu căutați cea de la Dumnezeu Unic?

45. Să nu vă pară că Eu vă voi acuza la Tatăl. Există acuzatorul vostru: Moise; în care voi ați sperat.

46. Pentru că, dacă credeți lui Moise; Îmi credeți și Mie; căci despre Mine a scris acela.

47. Dar, dacă scrierile aceluia, nu credeți; cum veți crede cuvintele Mele?

Capitolul 6 - Ioan

1. După acestea, Iesus S-a dus dincolo de Marea Galileii, adică a Tiberiadei.

2. Iar Lui Îi urma o mulțime multă; pentru că au văzut semnele pe care le făcuse asupra bolnavilor.

3. Însă Iesus a venit sus pe munte, și ședea acolo cu discipolii Lui.

4. Iar Paștele, sârbătoarea iudeilor, era aproape.

5. Iesus deci, ridicând ochii, și văzând că mulțime multă vine către El; zice către Filip: de unde avem să cumpărăm pâini, ca să mănânce aceștia?

6. Dar El zicea acestea, încercându-l; pentru că știa ce urma să facă.

7. Filip I-a răspuns: pâini de două sute de dinari, nu le ajung; ca fiecare să ia puțin.

8. Unu dintre discipolii Lui; Andrei, fratele lui Simon Petru, Îi zice:

9. Este aici un băiețel, care are cinci pâini de orz și doi peștișori; dar ce sunt acestea la atâția?

10. Iesus a zis: faceți oamenii să se așeze! Iar în acel loc, era iarbă multă; deci bărbații s-au așezat, cam cinci mii la număr.

11. Iesus deci, a luat pâinile, și mulțumind, a împărțit celor așezați; de asemenea, și din peștișori, cât au vrut.

12. Iar când s-au săturat, El zice discipolilor Lui: strângeți frânturile rămase, ca să nu se piardă ceva.

13. Au strâns deci, și au umplut douăsprezece coșuri de frânturi, din cele cinci pâini de orz; care au rămas celor mâncând.

14. Văzând deci oamenii, niște semne pe care le făcuse, ziceau: Acesta este cu adevărat, Profetul Cel venind în lume.

15. De aceea Iesus cunoscând că urmau să vină, și să fie luat, ca să Îl facă Rege; S-a retras iarăși înspre munte El singur.

16. Dar când s-a făcut seară, discipolii Lui au coborât la mare.

17. Și intrând în corabie, mergeau dincolo de mare, înspre Capernaum. Și se făcuse deja întuneric, și Iesus încă nu venise la ei.

18. Și marea era răscolită de un vânt mare, suflând.

19. Deci văslind ei cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pe Iesus umblând pe mare și apropiindu-Se de corabie; și s-au înfricoșat.

20. Dar El le zice: Eu sunt, nu vă temeți!

21. Ei vroiau deci să Îl ia în corabie. Și corabia a ajuns îndată pe pământul spre care mergeau.

22. Dimineața, mulțimea cea stând dincolo de mare, a văzut că nu era altă corăbioară acolo, decât una; și că Iesus nu intrase împreună cu discipolii Lui în corabie; ci s-au dus discipolii Lui singuri.

23. Dar au venit corăbia din Tiberiada, aproape de locul unde au mâncat pâinea, după ce mulțumise Domnul.

24. Când a văzut deci mulțimea, că Iesus nu este acolo, nici discipolii Lui; s-au suit în corăbioare și au venit la Capernaum, căutând pe Iesus.

25. Și găsindu-L dincolo de mare, I-au zis: Rabbi! Când ai venit aici?

26. Iesus le-a răspuns și a zis: adevărat! Adevărat vă zic: Mă căutați nu pentru că ați văzut semne; ci, pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat.

27. Lucați, nu pentru mâncarea cea pieritoare; ci, pentru mâncarea cea rămânând pentru viață eternă, pe care v-o va da Fiul Omului; pentru că pe Acesta L-a sigilat Tatăl, adică Dumnezeu.

28. Ei au zis deci către El: ce să facem ca să lucrăm lucrările lui Dumnezeu?

29. Iesus a răspuns și le-a zis: aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: ca să credeți în Cel pe care L-a trimis Acela.

30. Ei I-au zis deci: ce semn faci deci Tu, ca să vedem și să credem Ție? Ce lucrezi?

31. Părinții noștri au mâncat mana în deșert, după cum este scris: „pâine din cer le-a dat să mănânce.”

32. Iesus le-a zis: adevărat! Adevărat vă zic: Nu Moise v-a dat pâinea din cer; ci, Tatăl Meu vă dă pâinea cea adevărată din cer;

33. pentru că pâinea lui Dumnezeu este cea coborându-se din cer și dând viață lumii.

34. Au zis deci către El: Domnule! Dă-ne totdeauna pâinea aceasta.

35. Iesus le-a zis: Eu sunt pâinea vieții! Cel venind la Mine, nicidecum nu are să flămânzescă; și cel crezând în Mine, nicidecum nu va înseta, niciodată.

36. Dar v-am zis, că M-ați și văzut; și nu credeți.

37. Tot ce îmi dă, va veni la Mine; și pe cel venind la Mine, nicidecum nu am să îl scot afară.

38. Pentru că am coborât din cer, nu ca să fac voința Mea; ci, voința Celui trimițându-Mă.

39. Dar aceasta este voința Celui trimițându-Mă: ca tot ceea ce Mi-a dat, să nu pierd din acesta; ci, să îl înviez în ziua din urmă.

40. Pentru că aceasta este voința Tatălui meu: ca oricine, văzând pe Fiul și crezând în El, să aibă viață eternă; și Eu îl voi învia în ziua din urmă.

41. Deci murmurau iudeii despre El, pentru că a zis: Eu sunt pâinea cea coborâtă din cer,

42. și ziceau: nu este Acesta Iesus, Fiul lui Iosif; pe tatăl și mama căruia noi îi știm? Cum spune El deci: Am coborât din cer.

43. Iesus a răspuns și le-a zis: nu murmurăți unii cu alții.

44. Nici unu nu poate veni la Mine, dacă nu are să îl atragă Tatăl, Cel trimițându-Mă; și Eu îl voi învia în ziua din urmă.

45. Este scris în profeți: și toți vor fi învățați de Dumnezeu. Oricine auzind de la Tatăl, și învățând; vine la Mine.

46. Nu că pe Tatăl L-a văzut cineva, decât Cel fiind de la Dumnezeu; Acesta L-a văzut pe Tatăl.

47. Adevărat! Adevărat vă zic: Cel crezând, are viață eternă.

48. Eu sunt pâinea vieții!

49. Părinții voștri au mâncat mana în deșert, și au murit.

50. Aceasta este pâinea cea coborând din cer: ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară.

51. Eu sunt pâinea cea viețuind, cea coborâtă din cer. Dacă cineva are să mănânce din pâinea aceasta, va viețui în etern. Și pâinea pe care însă Eu o voi da, este carnea Mea; pentru viața lumii.

52. Iudeii deci se certau între ei, zicând: cum poate Acesta să ne dea carnea Lui să o mâncăm?

53. Iesus le-a zis deci: adevărat! Adevărat vă zic: dacă nu aveți să mâncați carnea Fiului Omului, și nu aveți să beți sângele Lui; nu aveți viață în voi înșivă.

54. Cel mestecând carnea Mea, și bând sângele Meu, are viață eternă; și Eu îl voi învia în ziua din urmă.

55. Deoarece carnea Mea este hrană adevărată, și sângele Meu este băutură adevărată.

56. Cel mestecând carnea Mea, și bând sângele Meu; rămâne în Mine, și Eu în el.

57. După cum M-a trimis Tatăl Cel viu, iar Eu trăiesc prin Tatăl; așa și cel mestecându-Mă, și acela va trăi prin Mine.

58. Aceasta este pâinea cea coborâtă din cer; nu așa cum au mâncat părinții și au murit. Cel mestecând pâinea aceasta va trăi în etern.

59. Acestea le-a zis în sinagogă, învățându-i în Capernaum.

60. Auzind deci, mulți dintre discipolii Lui au zis: „șocantă este cuvântarea aceasta! Cine o poate asculta?”

61. Iar Iesus, știind în Sine că discipolii murmură despre aceasta, le-a zis: Aceasta vă poticnește?

62. Dar dacă aveți să priviți pe Fiul Omului suindu-Se unde era mai înainte?

63. Spiritul este Cel făcând viu, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care Eu vi le-am vorbit, sunt Spirit și sunt viață.

64. Dar sunt unii dintre voi care nu cred. Pentru că Iesus știuse de la început cine sunt cei necrezând, și cine este cel trădându-L.

65. Și zicea: Pentru aceasta v-am zis că nici unu nu poate veni la Mine, dacă nu are să îi fie dat de Tatăl.

66. De aceea, mulți dintre discipolii Lui s-au dus la cele lăsate în urmă; și nu mai umblau cu El.

67. Iesus a zis deci celor doisprezece: nu vreți și voi să mergeți?

68. Simon Petru I-a răspuns: Domnule, la cine ne vom duce? Tu ai cuvinte ale vieții eterne.

69. Și noi am crezut, și am cunoscut că Tu ești Sfântul lui Dumnezeu.

70. Iesus le-a răspuns: nu v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece? Însă unu dintre voi este un Diavol.

71. Iar El zicea de Iuda, al lui Simon Iscarioteanul; pentru că acesta urma să Îl trădeze; fiind dintre cei doisprezece.

Capitolul 7 - Ioan

1. Iar după acestea, Iesus umbla în Galileea; pentru că nu a vrut să umble în Iudeea, fiindcă iudeii căutau să Îl omoare.

2. Iar sărbătoarea iudeilor „Înfigerea Corturilor” era aproape.

3. Frații Lui au zis deci către El: treci de aici, și mergi în Iudeea; pentru ca și discipolii Tăi să vadă lucrările Tale pe care le faci;

4. Pentru că nici unu nu face ceva în ascuns când el caută să fie cunoscut în public. Dacă faci acestea, arată-Te pe Sine lumii.

5. Pentru că nici frații Lui, nu credeau în El.

6. Iesus deci le zice: Timpul Meu încă nu este prezent, dar timpul vostru este totdeauna gata.

7. Nu vă poate lumea urî pe voi, dar pe Mine Mă urăște; pentru că mărturisesc despre ea, că lucrările ei sunt rele.

8. Voi, suiți-vă la sărbătoare; Eu încă nu Mă sui la sărbătoarea aceasta, pentru că timpul Meu încă nu s-a împlinit.

9. Iar acestea zicându-le, a rămas în Galileea.

10. Fiind însă suiți frații Lui la sărbătoare, atunci S-a suit și El; nu arătat, ci în ascuns.

11. Iudeii deci Îl căutau la sărbătoare, și ziceau: unde este Acela?

12. Și era murmur mult despre El în mulțimi. Unii chiar ziceau că este bun; alții însă ziceau: nu! Ci amăgește mulțimea.

13. Totuși, nici unu nu vorbea public despre El, de teama iudeilor.

14. Dar fiind deja la jumătatea sărbătorii, Iesus se suie la curtea templului și îi învăța.

15. Iudeii deci se mirau, zicând: cum știe Acesta carte, neînvățând?!

16. Iesus le-a răspuns și le-a zis: „învățătura Mea, nu este a Mea; ci, a Celui trimițându-Mă.

17. Dacă cineva are să vrea să facă voința Lui, va cunoaște despre învățatură; dacă este din Dumnezeu, sau Eu vorbesc de la Mine.

18. Cel vorbind de la sine, își caută gloria lui; dar Cel căutând gloria Celui trimițându-L, Acesta este adevărat, și nu este nedreptate în El.”

19. Nu Moise v-a dat legea? Dar nici unu dintre voi nu respectă legea. De ce căutați să Mă omorâți?

20. Mulțimea a răspuns: ai un demon! Cine caută să Te omoare?

21. Iesus a răspuns și le-a zis: am făcut o lucrare și toți vă mirați de aceasta.

22. Moise v-a dat circumcizia; nu că este de la Moise, ci de la patriarhi; și în sabat, îl circumcideți pe om.

23. Dacă omul primește o circumcizie în sabat, ca să nu fie dezlegată legea lui Moise; vă mâniați pe Mine, pentru că am făcut sănătos un om întreg în sabat?

24. Nu judecați după vedere, ci judecați judecata dreaptă.

25. Deci unii dintre cei din Ierusalim, ziceau: nu este Acesta Cel pe care caută să Îl omoare?!

26. Și iată! El vorbește în public, și ei nu Îi zic nimic. Nu cumva au cunoscut cu adevărat conducătorii, că Acesta este Christosul?

27. Dar pe Acesta Îl știm de unde este; însă când are să vină Christosul, nici unu nu știe de unde este.

28. Iesus deci, a strigat în curtea templului, învățându-i și zicând: și pe Mine Mă știți, și știți de unde sunt! Și nu de la Mine însumi am venit; ci, Cel trimițându-Mă este adevărat, pe care voi nu Îl știți.

29. Eu Îl știu, pentru că de la El sunt, și Acela M-a trimis.

30. Ei căutau deci să Îl prindă, dar nici unu nu a pus mâna pe El; pentru că încă nu venise ora Lui.

31. Dar mulți din mulțime au crezut în El, și ziceau: Christosul, când are să vină, va face oare mai multe semne decât cele pe care le-a făcut Acesta?

32. Fariseii au auzit mulțimea murmurând acestea despre El; și marii preoți și fariseii au trimis servitori ca să Îl prindă.

33. Iesus deci a zis: încă puțin timp mai sunt cu voi, și merg la Cel trimițându-Mă.

34. Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde sunt Eu, voi nu puteți veni.

35. Iudeii au zis deci între ei: unde are de gând Acesta să plece, încât noi nu Îl vom găsi? Oare nu în diaspora grecilor are de gând să plece, și să învețe pe greci?

36. Ce este cuvântul acesta pe care L-a zis: Mă veți căuta, și nu Mă veți găsi; și unde sunt Eu, voi nu puteți veni?

37. Iar în ultima zi, cea mare a sărbătorii, Iesus stătea și striga, zicând: „dacă cineva are să înseteze, să vină la Mine și să bea!

38. Cel crezând în Mine, după cum a zis Scriptura; dinăuntrul lui, vor curge râuri de apă vie.”

39. Zicea însă acestea despre Spiritul pe care urmau să Îl primească cei crezând în El; pentru că Spirit încă nu era, deoarece Iesus încă nu fusese glorificat.

40. Unii din mulțime deci, auzind cuvintele acestea, ziceau: Acesta este cu adevărat Profetul.

41. Alții ziceau: Acesta este Christosul, iar alții ziceau: dar nu din Galileea vine Christosul.

42. Nu a zis Scriptura, că din sămânța lui David, și de la Betleem, satul unde era David; vine Christosul?

43. În mulțime s-a făcut deci o dezbinare din cauza Lui.

44. Iar unii dintre ei au vrut să Îl prindă; dar nici unu nu a pus mâinile pe El.

45. Servitorii deci au venit la marii preoți și la farisei, și aceia le-au zis: de ce nu L-ați adus?

46. Servitorii au răspuns: niciodată nu a vorbit așa un om.

47. Fariseii deci le-au răspuns: Nu cumva și voi ați fost amăgiți?

48. Nu cumva cineva dintre conducători a crezut în El? Sau dintre farisei?

49. Dar mulțimea aceasta, cea necunoscând legea; este blestemată.

50. Nicodim, fiind unu dintre ei, zice către ei:

51. Legea noastră, oare judecă ea omul fără să se audă întâi de la el; și eu să cunosc ce face el?

52. Ei au răspuns și i-au zis: nu ești cumva și tu din Galileea? Cercetează și vezi, că din Galileea nu s-a ridicat nici un profet.

53. (v. 53 - text apocrif)

Capitolul 8 - Ioan

(v. 1-11 - text apocrif)

12. Iesus le-a vorbit deci iarăși, zicând: Eu sunt lumina lumii! Cel urmându-Mi,

niciodată nu are să umble în întuneric; ci, va avea lumina vieții.

13. Fariseii I-au zis deci: Tu mărturisești despre Sine; mărturia Ta nu este adevărată.

14. Iesus a răspuns și le-a zis: deși Eu mărturisesc despre Mine, mărturia Mea este adevărată; pentru că știu de unde am venit, și unde merg. Voi însă nu știți de unde vin, sau unde merg.

15. Voi judecați potrivit cărnii; Eu nu judec pe nici unu.

16. Dar și dacă judec Eu, judecata Mea este dreptă; pentru că nu sunt singur, ci Eu și Tatăl, Cel trimițându-Mă.

17. Dar și în lege, cea a voastră, a fost scris; că mărturia a doi oameni, este adevărată.

18. Eu sunt Cel mărturisind despre Mine; și mărturisește despre Mine și Tatăl, Cel trimițându-Mă.

19. Ei deci Îi ziceau: unde este Tatăl Tău? Iesus a răspuns: nici pe Mine nu Mă știți, nici pe Tatăl Meu; dacă pe Mine Mă știți, și pe Tatăl Meu Îl știți.

20. Cuvintele acestea le-a vorbit în trezorerie, învățându-i în curtea templului; și nici unu nu L-a prins, pentru că încă nu venise ora Lui.

21. Deci le-a zis iarăși: Eu merg; și Mă veți căuta, și veți muri în păcatul vostru. Unde Eu merg, voi nu puteți veni.

22. Iudeii au zis deci: doar nu se va omorî pe Sine?! Pentru că zice: unde Eu merg, voi nu puteți veni.

23. Apoi le-a zis: voi sunteți din cele de jos, Eu sunt din cele de sus; voi sunteți din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta.

24. V-am zis deci, că veți muri în păcatele voastre; pentru că, dacă nu aveți să credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.

25. Deci I-au zis: Tu cine ești? Iesus le-a zis: Ceea ce v-am spus de la început.

26. Am multe de a vorbi și de a judeca despre voi; dar Cel trimițându-Mă este adevărat, și Eu, pe cele ce le-am auzit de la El, pe acestea le vorbesc în lume.

27. Ei nu cunoșteau că le zicea despre Tatăl.

28. Iesus deci le-a zis: când aveți să înălțați pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt; și, că nu fac nimic de la Mine; ci, după cum M-a învățat Tatăl, pe acestea le vorbesc.

29. Și Cel trimițându-Mă, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că Eu fac totdeauna cele plăcute Lui.

30. Vorbind El acestea, mulți au crezut în El.

31. Iesus zicea deci către iudeii cei crezându-I Lui: dacă voi rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți cu adevărat discipolii Mei;

32. și veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va elibera.

33. Ei au zis către El: suntem sămânță de-a lui Abraam, și nici unuia nu am fost sclavi, niciodată. cum zici Tu: Veți fi liberi?

34. Iesus le-a răspuns: adevărat! Adevărat vă zic: oricine, făcând păcatul, este un sclav al păcatului.

35. Iar sclavul nu rămâne în casă pentru totdeauna; fiul rămâne pentru totdeauna.

36. Deci, dacă Fiul are să vă elibereze, veți fi într-adevăr liberi.

37. Știu că sunteți sămânță de-a lui Abraam; dar căutați să Mă omorîți deoarece Cuvântul Meu nu are loc în voi.

38. Eu vorbesc cele ce am văzut la Tatăl Meu; și voi deci faceți cele ce ați auzit de la Tatăl vostru.

39. Ei au răspuns și I-au zis: tatăl nostru este Abraam. Iesus le-a zis: dacă sunteți fii ai lui Abraam faceți lucrările lui Abraam!

40. Dar acum căutați să Mă omorîți; pe Mine, un Om care v-am vorbit adevărul pe care L-am auzit de la Dumnezeu. Aceasta nu a făcut Abraam.

41. Voi faceți lucrările tatălui vostru. Ei I-au zis: Noi nu am fost făcuți din curvie; un Tată avem: Pe Dumnezeu.

42. Iesus le-a zis: dacă Dumnezeu era Tată al vostru, Mă iubeați, pentru că Eu de la Dumnezeu am ieșit și vin; pentru că nici nu am venit de la Mine Însumi, ci Acela M-a trimis.

43. De ce nu cunoașteți cuvântarea Mea? Pentru că nu puteți auzi Cuvântul Meu.

44. Voi sunteți de la tatăl: Diavolul, și vreți să faceți poftele tatălui vostru. Acela de la început a fost un ucigaș; și nu a stat în adevăr, pentru că nu este adevăr în el. Când are să vorbească minciuna, din cele ale lui vorbește; pentru că este un mincinos, și tatăl ei.

45. Iar pentru că Eu spun adevărul, Mie nu Îmi credeți.

46. Cine dintre voi Mă dovedește de păcat? Dacă spun un adevăr, voi de ce nu Îmi credeți Mie?

47. Cel fiind de la Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea nu ascultați, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu.

48. Iudeii au răspuns și I-au zis: nu zicem noi bine că Tu ești samaritean și ai demon?

49. Iesus a răspuns: Eu nu am demon, ci Îl onorez pe Tatăl Meu; dar voi Îl dezonorați.

50. Eu însă nu caut gloria Mea; este Cel căutând și judecând.

51. Adevărat! Adevărat vă zic: dacă cineva are să respecte Cuvântul Meu, nicidecum nu are să vadă moarte, în etern.

52. Iudeii I-au zis: acum am cunoscut că ai demon. Abraam a murit, și profeții; și Tu zici: dacă cineva are să respecte Cuvântul Meu, nicidecum nu are să guste moarte, în etern.

53. Ești Tu mai mare decât tatăl nostru Abraam, care a murit? Și profeții au murit. Cine te faci pe Sine?

54. Iesus a răspuns: dacă Eu am să Mă glorific pe Mine, gloria Mea este nimic. Tatăl Meu este Cel glorificându-Mă, de care voi ziceți: este Dumnezeul nostru.

55. Dar nu L-ați cunoscut, însă Eu Îl știu; și dacă am să zic că nu L-am știut, voi fi asemănător vouă, un mincinos. Dar Îl știu, și respect Cuvântul Lui.

56. Abraam, tatăl vostru, s-a veselit că are să vadă ziua Mea; și a văzut, și s-a bucurat.

57. Iudeii au zis deci către El: încă nu ai cincizeci de ani, și ai văzut pe Abraam?!

58. Iesus le-a zis: adevărat! Adevărat vă zic: înainte de a se naște Abraam, Eu sunt.

59. Au ridicat deci pietre ca să arunce asupra Lui; dar Iesus S-a ascuns și a ieșit din curtea templului.

Capitolul 9 - Ioan

1. Și trecând, a văzut un orb din naștere.

2. Și discipolii Lui L-au întrebat, zicând: Rabbi! Cine a păcătuit; acesta, sau părinții lui, încât să fie născut orb?

3. Iesus a răspuns: nici acesta nu a păcătuit, nici părinții lui; ci, ca să fie arătate lucrările lui Dumnezeu în el.

4. Noi trebuie să lucrăm lucrările Celui trimițându-Mă, până este ziua; vine o noapte când nici unu nu poate lucra.

5. Până când am să fiu în lume, sunt o lumină a lumii.

6. Zicând acestea, a scuipat pe pământ și a făcut tină din scuipat; și a pus tina Lui pe ochi.

7. Și i-a zis: mergi! Spală-te în scaldătoarea Siloam; care se traduce: Trimis. S-a dus deci, și s-a spălat; și a venit văzând.

8. Vecinii deci, și cei privindu-l mai înainte că era cerșetor, ziceau: Nu acesta este cel șezând și cerșind?

9. Alții ziceau: Acesta este. Alții ziceau: nu! Ci este asemănător cu el. Acela zicea: Eu sunt!

10. Deci i-au zis: Deci cum au fost deschiși ochii tăi?

11. Acela a răspuns: Omul, Cel zis: Iesus, a făcut tină, și a uns ochii mei; și mi-a zis: mergi la scaldătoarea Siloam, și spală-te. Ducându-mă deci, și spălându-mă; am văzut iarăși.

12. Și i-au zis: unde este Acela? El zice: nu știu.

13. Ei îl duc la farisei pe cel cândva orb.

14. Era însă sabat în ziua în care Iesus a făcut tina, și a uns ochii lui.

15. Deci iarăși l-au întrebat, și fariseii; cum a văzut iarăși. Iar el le-a zis: a pus tină pe ochii mei; și m-am spălat, și văd.

16. Deci unii dintre farisei, ziceau: Omul Acesta nu este de la Dumnezeu; pentru că nu respectă sabatul. Iar alții ziceau: Cum poate face un om păcătos semne ca acestea? Și era dezbinare între ei.

17. Au zis deci iarăși orbului: tu ce zici despre El; pentru că a deschis ochii tăi? Iar el a zis: este un profet.

18. Iudeii deci, nu au crezut despre el că a fost orb și vedea iarăși; până ce au chemat pe părintii lui, ai celui văzând iarăși.

19. Și i-au întrebat, zicând: acesta este fiul vostru care voi ziceți că a fost născut orb? Cum deci vede acum?

20. Au răspuns deci părintii lui, și au zis: știm că acesta este fiul nostru, și că a fost născut orb;

21. dar cum vede acum, nu știm; sau cine a deschis ochii lui, nu știm. Întrebați-l! Are etate; el va vorbi despre sine.

22. Acestea le-au zis părintii lui pentru că se temeau de iudei; fiindcă deja iudeii conveniseră ca, dacă cineva are să Îl mărturisească a fi Christos, are să fie exclus din sinagogă.

23. De aceea părintii lui au zis: Are etate; întrebați-l!

24. Au chemat deci a doua oară pe omul care a fost orb, și i-au zis: Dă glorie lui Dumnezeu! Noi știm că Omul Acesta este un păcătos.

25. Acela a răspuns deci, și a zis: dacă este un păcătos, nu știu; una știu, că orb fiind, acum văd.

26. Deci i-au zis: ce ți-a făcut? Cum a deschis ochii tăi?

27. El le-a răspuns: v-am zis deja, și nu ați auzit. De ce vreți iarăși să auziți? Vreți și voi să vă faceți discipoli ai Lui?

28. Și ei l-au ocărât și i-au zis: tu ești discipol al Aceluia; dar noi suntem discipoli ai lui Moise.

29. Noi știm că lui Moise i-a vorbit Dumnezeu; dar Acesta, nu știm de unde este.

30. Omul a răspuns și le-a zis: în aceasta este însă admirabilul; că voi nu știți de unde este, și El a deschis ochii mei.

31. Știm că Dumnezeu nu ascultă de păcătoși; ci, dacă cineva are să fie temător de Dumnezeu, și are să facă voința Lui, de acesta ascultă.

32. Din epocă nu s-a auzit că a deschis cineva ochi de-ai unui născut orb.

33. Dacă Acesta nu era de la Dumnezeu, nu putea face nimic.

34. Ei au răspuns și i-au zis: tu în întregime ai fost născut în păcate; și tu ne înveți pe noi? Și l-au scos afară.

35. Iesus a auzit că l-au scos afară; și găsindu-l, a zis: „crezi tu în Fiul Omului?”

36. Acela a răspuns și a zis: și cine este, Domnule; ca să cred în El?

37. Iesus i-a zis: „L-ai și văzut; și Cel vorbind cu tine, Acela este.”

38. Iar el a zis: „cred Domnule! Și I s-a închinat Lui.”

39. Și Iesus a zis: „pentru judecată am venit Eu în lumea aceasta; ca cei nevăzând, să vadă; și cei văzând, să se facă orbi.”

40. Unii dintre farisei, cei fiind cu El, au auzit acestea, și I-au zis: doar nu suntem și noi orbi?!

41. Iesus le-a zis: dacă erați orbi, nu aveați păcat; dar acum ziceți: „vedem!” Păcatul vostru rămâne.

Capitolul 10 - Ioan

1. Adevărat! Adevărat vă zic: cel neintrând pe ușă în staulul oilor, ci suindu-se pe altundeva; acela este un hoț și un tâlhar.

2. Dar cel intrând prin ușă, este un păstor al oilor.

3. Acestuia, portarul îi deschide, și oile ascultă vocea lui; și pe oile lui le chemă după nume și le duce afară.

4. Când are să le scoată pe toate ale lui, se duce înaintea lor; și oile îl urmează, pentru că știu vocea lui.

5. Dar unui străin, nicidecum nu îi vor urma; ci, vor fugi de la el, pentru că nu cunosc vocea străinilor.

6. Iesus le-a spus comparația aceasta, dar aceia nu au cunoscut ce însemna cele ce le vorbea.

7. Deci Iesus iarăși le-a zis: adevărat! Adevărat vă zic: Eu sunt ușa oilor!

8. Toți câți au venit înainte de Mine, sunt hoți și tâlhari; dar oile nu au ascultat de ei.

9. Eu sunt ușa! Dacă cineva are să intre prin Mine, va fi salvat; și va intra și va ieși și va găsi pășune.

10. Hoțul nu vine decât numai ca să fure, să înjunghie, și să piardă. Eu am venit ca ele să aibă viață, și să aibă din belșug.

11. Eu sunt păstorul cel bun! Păstorul cel bun depune sufletul Lui pentru oi.

12. Cel plătit, și nefiind păstor, oile căruia nu sunt ale lui; vede lupul venind, și lasă oile și fuge; și lupul le răpește și le împrăștie.

13. Pentru că el este plătit, și nu îi pasă de oi.

14. Eu sunt pășătorul cel bun; și le cunosc pe ale Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine,

15. după cum Mă cunoaște Tatăl, iar Eu Îl cunosc pe Tatăl; și depun sufletul Meu pentru oi.

16. Și am alte oi, care nu sunt din staulul acesta, și pe acelea trebuie să le aduc; și vor auzi vocea Mea, și se vor face o turmă, un păstor.

17. Pentru aceasta Mă iubește Tatăl Meu, pentru că Eu depun sufletul Meu, ca să îl iau iarăși.

18. Nici unu nu l-a luat de la Mine; ci, Eu îl depun de la Sinea Mea. Am autoritate să îl depun, și am autoritate să îl iau iarăși. Porunca acesta am primit-o de la Tatăl Meu.

19. Între iudei s-a făcut iarăși dezbinare din cauza cuvintelor acestea.

20. Iar mulți dintre ei ziceau: are demon și este nebun; de ce ascultați de El?

21. Alții ziceau: cuvintele acestea nu sunt ale unui demonizat; un demon nu poate deschide ochi de orbi.

22. Atunci s-a făcut sărbătoarea Înnoirii în Ierusalim. Era iarnă.

23. Și Iesus umbla prin curtea templului, în pridvorul lui Solomon.

24. Iudeii deci, L-au încercuit și Îi ziceau: până când agiți sufletul nostru? Dacă Tu ești Christosul, spune-ne direct, în public.

25. Iesus le-a răspuns: v-am spus, și nu credeți: lucrările pe care Eu le fac, în Numele Tatălui Meu; acestea mărturisesc despre Mine.

26. Dar voi nu credeți; pentru că nu sunteți dintre oile Mele.

27. Oile Mele ascultă vocea Mea; și Eu le cunosc, și Îmi urmează.

28. Și Eu le dau viață eternă; și nicidecum nu au să piară, în etern; și nu le va răpi cineva din mâna Mea.

29. Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nici unu nu le poate răpi din mâna Tatălui.

30. Eu și Tatăl, una suntem.

31. Iudeii au luat iarăși pietre ca să Îl ucidă cu pietre.

32. Iesus le-a răspuns: Multe lucrări bune v-am arătat de la Tatăl; pentru care lucrare dintre ele Mă ucideți cu pietre?

33. Iudeii I-au răspuns: Pentru o lucrare bună, nu Te ucidem cu pietre; ci, pentru hulă, și pentru că Tu, Om fiind, Te faci pe Sine: Dumnezeu.

34. Iesus le-a zis: nu este scris în legea voastră: „eu am zis: sunteți Dumnezeii!”

35. Dacă a zis: „Dumnezei”, la aceia către care a fost transmis Cuvântul lui Dumnezeu; și Scriptura nu poate fi anulată;

36. voi, la care Tatăl L-a sfințit și L-a trimis în lume, Îi ziceți: hulește! Pentru că am zis: „sunt Fiu al lui Dumnezeu?”

37. Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Îmi credeți Mie!

38. Dar dacă fac, chiar dacă nu Îmi credeți, să credeți lucrărilor; ca să cunoașteți și să credeți, că în Mine este Tatăl, și Eu în Tatăl.

39. Căutau deci iarăși să Îl prindă, dar a ieșit din mâna lor.

40. Și S-a dus iarăși dincolo de Iordan; în locul unde era întâi Ioan botezând; și a rămas acolo.

41. Și mulți veneau la El și ziceau: Ioan nu a făcut nici un semn; dar toate câte a zis Ioan despre Acesta, erau adevărate.

42. Și mulți au crezut în El acolo.

Capitolul 11 - Ioan

1. Dar cineva era bolnav; Lazăr din Betania, din satul Mariei și al Martei, sora ei.

2. Iar Maria era cea ungând pe Domnul cu mir și ștergând picioarele Lui cu firele părului ei; fratele căreia, Lazăr, era bolnav.

3. Surorile au trimis deci la El, zicând: Domnule! Iată! Cel pe care îl iubești, este bolnav.

4. Dar Iesus auzind, a zis: boala aceasta nu este spre moarte, ci spre gloria lui Dumnezeu; ca să fie glorificat Fiul lui Dumnezeu prin ea.

5. Iesus însă iubea pe Marta, și pe sora ei, și pe Lazăr.

6. Auzind deci că este bolnav, atunci a mai rămas două zile în locul în care era.

7. Apoi, după aceasta, zice discipolilor: să mergem iarăși în Iudeea.

8. Discipolii I-au zis: Rabbi! Acum căutau iudeii să Te omoare cu pietre, și iarăși mergi acolo?

9. Iesus a răspuns: nu sunt douăsprezece ore ale zilei? Dacă cineva are să umble ziua, nu se poticnește; pentru că vede lumina lumii aceasta.

10. Dar dacă cineva are să umble noaptea, se poticnește; pentru că lumina nu este în el.

11. A spus acestea, și după aceasta, le zice: Lazăr, prietenul nostru, doarme; dar Mă duc ca să îl trezesc din somn.

12. Discipolii deci, I-au zis: Domnule! Dacă a adormit, va fi scăpat.

13. Dar Iesus spunea despre moartea lui; iar aceluia le părea că zice despre dormirea somnului.

14. Atunci deci, Iesus le-a zis direct: Lazăr a murit.

15. Și Mă bucur pentru voi, că noi nu eram acolo; ca să credeți. Dar să mergem la el.

16. Deci Toma, cel zis Geamăn, a zis discipolilor: să mergem și noi, ca să murim cu el!

17. Venind deci Iesus, l-a găsit având deja patru zile în mormânt.

18. Iar Betania era aproape de Ierusalim, ca la cincizece stadii.

19. Iar mulți dintre iudei veniseră la Marta și la Maria, ca să le mângâie pentru fratele lor.

20. Deci Marta, auzind că Iesus vine, L-a întâmpinat; iar Maria ședea în casă.

21. Marta a zis deci către Iesus: Domnule! Dacă erai aici, nu murea fratele meu.

22. Dar și acum știu că oricâte ai să ceri de la Dumnezeu, Ți va da Dumnezeu.

23. Iesus îi zice: fratele tău va învia!

24. Marta Ți zice: știu că va învia la învierea din ziua din urmă.

25. Iesus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; cel crezând în Mine, chiar dacă are să moară, va viețui.

26. Și oricare, cel viețuind și crezând în Mine, nicidecum nu are să moară, în etern. Crezi aceasta?

27. Ea Ți zice: Da, Domnule! Eu am crezut că Tu ești Christosul, Fiul lui Dumnezeu; Cel venind în lume.

28. Și zicând aceasta, s-a dus și a chemat pe Maria, sora ei, zicând pe ascuns: Învățătorul este pe aici, și te cheamă.

29. Iar aceea auzind, s-a ridicat repede și venea către El.

30. Dar Iesus încă nu venise în sat, ci era în locul unde Țl întâmpinase Marta.

31. Deci iudeii, cei fiind cu ea în casă și mângâind-o, văzând pe Maria că s-a ridicat repede și a ieșit, i-au urmat ei; părându-le că merge la mormânt, ca să plângă acolo.

32. Maria deci, venind unde era Iesus, văzându-L, a căzut la picioarele Lui, zicându-I: Domnule! Dacă erai aici, nu murea fratele meu.

33. Iesus deci, văzând-o plângând, și pe iudeii cei veniți cu ea, plângând; S-a mâhnit în spirit, și S-a tulburat.

34. Și a zis: Unde l-ați pus? Ei I-au zis: Domnule! Vino și vezi!

35. Iesus lăcrima.

36. Iudeii deci, ziceau: Iată, cum îl iubea!

37. Iar unii dintre ei, ziceau: nu putea face Acesta, Cel deschizând ochii orbului; ca și acesta să nu moară?

38. Iesus deci, mâhnindu-Se iarăși în Sine, vine la mormânt. Era însă o peșteră, și o piatră așezată peste ea.

39. Iesus zice: ridicăți piatra! Marta, sora celui mort, Ți zice: Domnule! Deja miroase; pentru că este de patru zile.

40. Iesus îi zice: nu ți-am spus, că dacă ai să crezi, vei vedea gloria lui Dumnezeu?

41. Au ridicat deci piatra. Iar Iesus a ridicat ochii în sus, și a zis: Tată! Ți mulțumesc că ai ascultat de Mine.

42. Eu însă, știam că totdeauna ascuți de Mine; dar am zis pentru mulțimea cea

stând împrejur; ca să creadă că Tu M-ai trimis.

43. Și acestea zicând, a strigat cu voce mare: Lazăre! Vino afară!

44. Cel mort a ieșit; legat la picioare și la mâini cu fâșii, și fața lui era legată împrejur cu o batistă. Iesus le zice: dezlegați-l și lăsați-l să meargă.

45. Mulți deci dintre iudeii cei veniți la Maria, și văzând ceea ce a făcut, au crezut în El.

46. Dar unii dintre ei sau dus la farisei, și le-au spus cele ce a făcut Iesus.

47. Deci marii preoți și fariseii, au strâns Sinedriul împreună, și au zis: Ce facem? Pentru că Omul Acesta face multe semne.

48. Dacă avem să Îl lăsăm așa, toți vor crede în El; și vor veni romanii, și vor lua și locul nostru, și națiunea.

49. Dar unu, cineva dintre ei, Caiafa, fiind mare preot al anului acela, le-a zis: Voi nu știți nimic,

50. nici nu cugetați; că vă este de folos să moară un om pentru popor, și să nu piară națiunea întreagă.

51. Dar aceasta, nu a zis de la sine; ci, fiind mare preot al anului acela, a profetizat că Iesus urma să moară pentru națiune.

52. Și nu doar pentru națiunea singură; ci, ca să strângă împreună într-o națiune, și pe copiii lui Dumnezeu, cei împrăștiați.

53. Din ziua aceea deci, s-au consfătuit ca să Îl omoare.

54. Iesus deci, nu mai umbla în mod public între iudei; ci, S-a dus de acolo spre ținutul aproape de deșert, într-o cetate zisă: Efraim; și a rămas acolo cu discipolii.

55. Dar Paștele iudeilor era aproape; și mulți din țară s-au suit la Ierusalim înainte de Paște, ca să se curățescă.

56. Ei căutau deci pe Iesus, și ziceau între ei, stând în curtea templului: Ce vi se pare? Că nicidecum nu are să vină la sărbătoare?

57. Dar marii preoți și fariseii dăduseră porunci; ca, dacă cineva are să cunoască unde este, să reclame, ca să Îl prindă.

Capitolul 12 - Ioan

1. Iesus deci, cu șase zile înainte de Paște, a venit în Betania; unde era Lazăr, pe care Iesus îl înviase dintre morți.

2. I-au făcut deci o cină acolo, și Marta servea; iar Lazăr era unu dintre cei șezând la masă împreună cu El.

3. Maria deci, luând un litron de mir de nard veritabil, de mare preț, a uns picioarele lui Iesus și a șters picioarele Lui cu firele ei de păr; iar casa s-a umplut de mirosul mirului.

4. Dar Iuda Iscarioteanul; unu dintre discipolii Lui, care urma să Îl trădeze, zice:

5. De ce nu a fost vândut mirul acesta pentru trei sute de dinari, și dat săracilor?

6. Dar zicea aceasta, nu pentru că lui îi păsă de cei săraci; ci, pentru că era hoț, și având punga, lua din cei puși în ea.

7. Iesus a zis deci: las-o! Ca să facă aceasta în vederea zilei îngropării Mele.

8. Pentru că pe cei săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna.

9. Deci mulțimea multă dintre iudei, a știut că El este acolo, și au venit; nu numai pentru Iesus singur, ci ca să vadă și pe Lazăr, pe care îl înviase dintre morți.

10. Dar marii preoți s-au sfătuit ca să îl omoare și pe Lazăr;

11. pentru că din cauza lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iesus.

12. În ziua următoare, mulțimea multă, cea venită în Ierusalim pentru sărbătoare, auzind că vine Iesus înspre Ierusalim;

13. au luat ramuri de palmieri și I-au ieșit în întâmpinare, și strigau: Osana! Binecuvântat este Cel venind în Numele lui Iehova și Regele lui Israel!

14. Iar Iesus găsind un măgăruș, S-a așezat pe El, după cum a fost scris:

15. Nu te teme fiică a Sionului; iată! Regele tău vine șezând pe mînzul unei măgărițe.

16. Discipolii Lui nu au cunoscut acestea de prima dată; dar când a fost glorificat Iesus, atunci și-au amintit că acestea erau scrise pentru El, și că acestea I-au făcut Lui.

17. Mulțimea deci, cea fiind cu El când a chemat pe Lazăr din mormânt, și l-a înviat dintre morți; mărturisea.

18. Pentru aceasta L-a și întâmpinat mulțimea; pentru că a văzut, că El a făcut semnul acesta.

19. Deci fariseii au zis între ei: vedeți că nu câștigați nimic? Iată! Lumea s-a dus după El!

20. Erau însă niște greci, dintre cei suindu-se ca să se închine la sărbătoare.

21. Aceștia deci, s-au apropiat de Filip, cel din Betsaida Galileii; și l-au întreat, zicând: domnule! Vrem să Îl vedem pe Iesus.

22. Filip vine și spune lui Andrei; vine Andrei și Filip, și spun lui Iesus.

23. Dar Iesus le-a răspuns, zicând: a venit ora ca să fie glorificat Fiul Omului.

24. Adevărat! Adevărat vă zic: dacă bobul de grâu, căzut în pământ, nu are să moară, el rămâne singur; dar dacă are să moară, aduce mult rod.

25. Cel iubind sufletul lui, îl va pierde; și cel urând sufletul lui, în lumea aceasta, îl va păstra pentru o viață eternă.

26. Dacă cineva are să Îmi servească, să Îmi urmeze Mie! Și unde sunt Eu, acolo va fi și servitorul Meu; dacă cineva are să Îmi servească, Tatăl îl va onora.

27. Acum sufletul Meu s-a tulburat; și ce am să zic? Tată! Scapă-Mă din ora aceasta?! Dar pentru aceasta am venit în ora aceasta.

28. Tată! Glorifică Numele Tău! Din cer a venit deci o voce: și L-am glorificat, și iarăși Îl voi glorifica!

29. Mulțimea deci, cea stând și auzind, zicea: s-a făcut un tunet. Alții ziceau: un înger I-a vorbit.

30. Iesus a răspuns și a zis: nu pentru Mine s-a făcut vocea aceasta, ci pentru voi.

31. Acum este o judecată a lumii aceasta; acum conducătorul lumii aceasta va fi aruncat afară.

32. Și Eu, dacă am să fiu înălțat de pe pământ, pe toți îi voi atrage la Mine.

33. Zicea însă aceasta, semnalând cu ce fel de moarte urma să moară.

34. Mulțimea deci, l-a răspuns: Noi am auzit din lege, că Christosul rămâne în etern; și cum zici Tu că Fiul Omului trebuie să fie înălțat? Cine este Acesta: Fiul Omului?

35. Iesus deci, le-a zis: încă puțin timp este lumina între voi. Umblați până când aveți lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul; și cel umblând în întuneric, nu știe unde merge.

36. Având lumina, credeți în lumină; ca să vă faceți fii ai luminii. Acestea zicea Iesus; și ducându-Se, S-a ascuns de ei.

37. Dar, deși atâtea semne de-ale Lui au fost făcute înaintea lor, nu credeau în El;

38. ca să fie împlinit Cuvântul lui Isaia profetul, pe care l-a zis: „Iehova! Cine a crezut mesajului nostru? Și brațul lui Iehova, cui a fost descoperit?”

39. Din cauza aceasta nu puteau crede, pentru că Isaia iarăși a zis:

40. „A orbit ochii lor, și a împietrit inima lor; ca să nu vadă cu ochii, și să nu înțeleagă cu inima, și să nu se întoarcă, și să îi vindec”.

41. Isaia a spus acestea, pentru că a văzut gloria Lui, și a vorbit despre El.

42. Totuși, chiar și dintre conducători, mulți au crezut în El; dar, din cauza fariseilor, nu Îl mărturiseau, ca să nu fie excluși din sinagogă;

43. pentru că au iubit gloria oamenilor, mai mult decât gloria lui Dumnezeu.

44. Iesus însă a strigat, și a zis: „cel crezând în Mine, nu crede în Mine; ci, în Cel trimițându-Mă.

45. Și cel văzându-Mă, vede pe Cel trimițându-Mă.”

46. Eu am venit lumină în lume; ca, oricine crezând în Mine, să nu rămână în întuneric.

47. Și dacă cineva are să audă cuvintele Mele, și nu are să le păzească; Eu nu îl judec, pentru că nu am venit ca să judec lumea; ci, ca să salvez lumea.

48. Cel respingându-Mă, și neprimind cuvintele Mele, îl are pe cel judecându-l: Cuvântul pe care l-am vorbit, acela îl va judeca în ziua din urmă.

49. Pentru că Eu nu am vorbit din Sinea Mea; ci, Tatăl Cel trimițându-Mă, Acesta

Mi-a dat poruncă: ce am să zic, și ce am să vorbesc.

50. Și știu că porunca Lui este viață eternă. Deci, cele ce Eu vorbesc; după cum Mi-a spus Tatăl, așa vorbesc.

Capitolul 13 - Ioan

1. Iar înainte de sărbătoarea Paștelui, Iesus știind că a venit ora Lui, ca să treacă din lumea aceasta la Tatăl; iubind pe ai Lui, pe cei din lume; i-a iubit până la sfârșit.

2. Și făcându-se timpul cinei; fiind pus deja de Diavolul în inima lui Iuda al lui Simon Iscarioteanul ca să Îl trădeze;

3. știind că Tatăl I-a dat toate în mâini, și că a ieșit de la Dumnezeu, și la Dumnezeu merge;

4. S-a ridicat de la cină și a dezbrăcat mantiile; și luând un ștergar, S-a încins.

5. Apoi toarnă apă în spălătoare și a început să spele picioarele discipolilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6. Vine deci Simon Petru, și acela Îi zice: Domnule! Tu speli picioarele mele?

7. Iesus a răspuns și i-a zis: ceea ce fac Eu, tu nu înțelegi acum; dar vei cunoaște după acestea.

8. Petru i-a zis: nicidecum nu ai să speli picioarele mele, în etern. Iesus i-a răspuns: Dacă nu am să te spăl, nu ai parte cu Mine.

9. Simon Petru Îi zice: Domnule! Nu numai picioarele mele; ci, și mâinile și capul.

10. Iesus îi zice: cel spălat, nu are nevoie să fie spălate decât picioarele, pentru că el întreg este curat; și voi sunteți curați, dar nu toți.

11. Pentru că știuse pe cel trădându-L; de aceea a zis: nu toți sunteți curați.

12. Deci, când spălase picioarele lor și luase mantiile Lui și șede, le zice iarăși: Înțelegeți ce v-am făcut?

13. Voi Mă chemați: Învățătorul, și Domnul; și bine ziceți, pentru că sunt.

14. Deci, dacă Eu, Domnul și Învățătorul, am spălat picioarele voastre; și voi datorați să spălați picioarele unii altora.

15. Pentru că v-am dat un exemplu; ca, după cum v-am făcut Eu, și voi să faceți.

16. Adevărat! Adevărat vă zic: nu este sclav, mai mare decât domnul lui; nici trimis, mai mare decât cel trimițându-l.

17. Dacă știți acestea, sunteți fericiți dacă aveți să le faceți.

18. Nu vorbesc despre voi toți. Eu știu pe cine am ales; dar, ca Scriptura să fie împlinită, cel mestecând pâinea Mea, a ridicat călcâiul lui împotriva Mea.

19. Vă spun chiar de acum, înainte de a se face; ca să credeți când are să se facă, că Eu sunt.

20. Adevărat! Adevărat vă zic: cel primind pe oricine am să trimit Eu, pe Mine Mă primește; iar cel primindu-Mă, Îl primește pe Cel trimițându-Mă.

21. Zicând acestea, Iesus s-a tulburat în spirit; și a mărturisit, și a zis: Adevărat! Adevărat vă zic: unu dintre voi Mă va trăda.

22. Discipolii se uitau unii la alții, fiind nedumeriți despre cine zice.

23. Unu dintre discipolii Lui, pe care l-a iubit Iesus, era așezat la masă lângă sânul lui Iesus.

24. Simon Petru i-a făcut deci semn acestuia, și îi zice: spune-I! Cine este despre care zice?

25. Iar acela, căzând pe pieptul lui Iesus, Îi zice: Domnule! Cine este?

26. Iesus deci răspunde: Acela este, căruia Eu îi voi afunda bucațica, și i-o voi da. Afundând deci bucațica, o ia și o dă la Iuda al lui Simon Iscarioteanul.

27. Și după bucațică, atunci a intrat Satan în acela. Iesus deci, îi zice: ceea ce faci, fă mai repede!

28. Dar nici unu dintre cei șezând la masă, nu a cunoscut pentru ce i-a zis aceasta.

29. Pentru că unora le părea că deoarece Iuda avea punga, Iesus îi zice: cumpără cele de care avem nevoie pentru sărbătoare; sau, ca să dea ceva celor săraci.

30. Primind deci acela bucațica, îndată a ieșit. Era însă noapte.

31. Când a ieșit deci, Iesus zice: acum a fost glorificat Fiul Omului, și Dumnezeu a fost glorificat în El.

32. Dacă Dumnezeu a fost glorificat în El, și Dumnezeu Îl va glorifica în Sinea Lui; și Îl va glorifica îndată.

33. Copilași! Încă puțin sunt cu voi. Mă veți căuta; și, după cum am zis iudeilor, că unde merg Eu, voi nu puteți veni, așa vă zic și vouă acum.

34. Vă dau o poruncă nouă: „să vă iubiți unii pe alții, după cum v-am iubit Eu, ca și voi să vă iubiți unii pe alții.

35. Într-aceasta vor cunoaște toți că sunteți discipolii Mei, dacă aveți dragoste între voi.”

36. Simon Petru Îi zice: Domnule! Unde mergi? Iesus a răspuns: unde merg, tu nu poți urma acum; dar vei urma mai târziu.

37. Petru Îi zice: Domnule! De ce nu pot să Îți urmez acum? Voi da sufletul pentru Tine.

38. Iesus răspunde: vei da sufletul tău pentru Mine? Adevărat îți zic: Nicidecum nu are să cânte un cocoș, până ce ai să Mă tăgăduiești de trei ori.

Capitolul 14 - Ioan

1. Să nu se tulbure inima voastră; credeți în Dumnezeu, și credeți în Mine.

2. În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe; iar de nu, Eu vă spuneam. Pentru că Mă duc să vă pregătesc loc.

3. Și dacă am să Mă duc, și am să vă pregătesc loc, iarăși vin și vă voi lua la Mine; ca, unde sunt Eu, să fiți și voi.

4. Și unde merg Eu, știți calea?

5. Toma Îi zice: Domnule! Nu știm unde mergi; cum putem ști calea?

6. Iesus îi zice: „Eu sunt calea, și adevărul, și viața; nici unul nu vine la Tatăl, decât numai prin Mine.”

7. Dacă Mă cunoșteți pe Mine, Îl știți și pe Tatăl Meu; și chiar de acum Îl cunoașteți, și L-ați văzut.

8. Filip Îi zice: Domnule! Arată-ne pe Tatăl, și ne ajunge.

9. Iesus îi zice: de atâta timp sunt cu voi, și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cel văzându-Mă, a văzut pe Tatăl; cum zici tu: arată-ne pe Tatăl?

10. Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care Eu le spun, nu le vorbesc de la Mine; iar Tatăl rămânând în Mine face lucrările Lui.

11. Credeți-Mi! Pentru că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine; iar de nu, credeți datorită lucrărilor acestea.

12. Adevărat! Adevărat vă zic: Cel crezând în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; și va face mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl,

13. și orice aveți să cereți în Numele Meu, voi face aceasta; ca să fie glorificat Tatăl în Fiul.

14. Dacă aveți să cereți ceva în Numele Meu, Eu voi face aceasta.

15. Dacă aveți să Mă iubiți, veți respecta poruncile Mele;

16. și Eu voi ruga pe Tatăl, și vă va da un alt Mângâietor, ca să fie cu voi în etern:

17. Spiritul adevărului, pe care lumea nu Îl poate primi; pentru că nu Îl vede, nici nu Îl cunoaște. Voi Îl cunoașteți; pentru că rămâne la voi, și este în voi.

18. Nu vă voi lăsa orfani; Eu vin la voi.

19. Încă puțin, și lumea nu Mă mai vede. Dar voi Mă vedeți; pentru că Eu viețuiesc, și voi viețuiți.

20. În ziua aceea voi veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu; și voi în Mine, și Eu în voi.

21. Cel având poruncile Mele, și respectându-le, acela este cel iubindu-Mă; iar cel iubindu-Mă, va fi iubit de Tatăl Meu. Dar și Eu îl voi iubi, și Mă voi arăta Lui.

22. Iuda, nu Iscarioteanul, Îi zice: Domnule! Ce s-a făcut, că urmează să Te arăți nouă, și nu lumii?

23. Iesus a răspuns, și i-a zis: dacă cineva are să Mă iubească, va respecta Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi; și vom veni la el, și vom face locuință la el.

24. Cel neiubindu-Mă, nu respectă Cuvintele Mele; și Cuvântul pe care îl auziți, nu este al Meu; ci, al Tatălui, Cel trimițându-Mă.

25. V-am vorbit acestea, rămânând încă cu voi.

26. Dar Mângâietorul, Spiritul Cel Sfânt, pe care Îl va trimite Tatăl în Numele Meu; Acela vă va învăța toate, și vă va aminti toate pe care vi le-am spus Eu.

27. Vă las pace, vă dau pace, pe cea a Mea; Eu nu v-o dau după cum v-o dă

lumea. Să nu fie tulburată inima voastră, nici să fie înspăimântată.

28. Ați auzit că Eu v-am spus: Eu merg și vin la voi. Dacă Mă iubeați, v-ați fi bucurat că Mă duc la Tatăl; pentru că Tatăl este mai mare decât Mine.

29. Și v-am spus acum, înainte de a se împlini; ca să credeți când are să se îplinească.

30. Nu voi mai vorbi multe cu voi; pentru că vine conducătorul lumii. Dar în Mine nu are nimic;

31. ci, ca să cunoască lumea că iubesc pe Tatăl, și după cum Mi-a dat poruncă Tatăl, așa fac. Ridicați-vă, să mergem de aici!

Capitolul 15 - Ioan

1. Eu sunt vița cea adevărată, și Tatăl Meu este agricultorul.

2. Orice mlădiță în Mine, neaducând rod, o taie; și pe oricare aducând rodul, o curăță, ca să aducă rod mai mult.

3. Voi sunteți deja curați din cauza Cuvântului pe care vi l-am vorbit.

4. Rămâneți în Mine, și Eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu are să rămână în viță; așa nici voi, dacă nu aveți să rămâneți în Mine.

5. Eu sunt vița, și voi mlădițele. Cel rămânând în Mine, și Eu în El; acesta aduce rod mult; pentru că fără Mine nu puteți face nimic.

6. Dacă cineva nu are să rămână în Mine, este aruncat afară, ca mlădița, și se uscă; și le strâng, și le aruncă în foc, și este arsă.

7. Dacă aveți să rămâneți în Mine, și cuvintele Mele au să rămână în voi; ceea ce aveți să vreți, cereți, și vi se va face.

8. Într-aceasta este glorificat Tatăl Meu: ca să aduceți rod mult, și să Îmi faceți discipoli.

9. După cum M-a iubit Tatăl, și Eu v-am iubit; rămâneți în dragostea Mea.

10. Dacă aveți să respectați poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea; după cum Eu am respectat poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui.

11. V-am vorbit acestea, pentru ca bucuria Mea să fie în voi, și bucuria voastră să fie deplină.

12. Acesta este porunca Mea: ca să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.

13. Nici unu nu are dragoste mai mare decât aceasta; încât cineva să depună sufletul lui pentru prietenii lui.

14. Voi sunteți prietenii Mei; dacă aveți să faceți ceea ce vă poruncesc.

15. Nu vă mai zic: sclavi; pentru că sclavul nu a știut ce face domnului; ci v-am zis: prieteni, pentru că pe toate pe care le-am auzit de la Tatăl Meu, vi le-am încunștințat.

16. Nu voi M-ați ales, ci Eu v-am ales și v-am rânduit ca voi să mergeți și să aduceți rod, și rodul vostru să rămână; pentru ca orice aveți să cereți de la Tatăl în Numele Meu, să vă dea.

17. Vă poruncesc acestea, ca să vă iubiți unii pe alții.

18. Dacă lumea vă urăște, să știți că pe Mine M-a urât înainte de voi.

19. Dacă erați în lume, lumea iubea ce este al ei; dar, pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales din lume, din cauza aceasta vă urăște lumea.

20. Amintiți-vă de Cuvântul pe care vi l-am zis: Nu este sclav mai mare decât domnul lui. Dacă pe Mine M-au persecutat, și pe voi vă vor persecuta; dacă au respectat Cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor respecta.

21. Dar toate acestea le vor face împotriva voastră, din cauza Numelui meu; pentru că nu Îl știu pe Cel trimițându-Mă.

22. Dacă nu veneam și nu le vorbeam, nu aveam păcat; dar acum nu au scuză pentru păcatul lor.

23. Cel urându-Mă, urăște și pe Tatăl Meu.

24. Dacă nu făceam lucrările între ei, pe care nici un altul nu le făcea, nu aveam păcat; dar acum, au și văzut, și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.

25. Dar ca să fie împlinit Cuvântul cel scris în legea lor: M-au urât fără motiv.

26. Când are să vină Mângâietorul, pe care Eu vi-l voi trimite de la Tatăl,

Spiritul adevărului, care iese din partea Tatălui; Acela va mărturisi despre Mine.

27. Dar și voi mărturisiți; pentru că sunteți de la început cu Mine.

Capitolul 16 - Ioan

1. V-am vorbit acestea ca să nu vă poticniți.

2. Vă vor exclude din sinagogi; vine chiar o oră, ca la oricine omorându-vă, să i se pară că face un serviciu sacru lui: Dumnezeu.

3. Și vor face acestea, pentru că nu au cunoscut pe Tatăl, nici pe Mine.

4. Dar v-am vorbit acestea pentru ca, atunci când are să vină ora voastră, să vă amintiți de ele, că Eu v-am spus. Însă nu v-am spus acestea de la început, pentru că eram cu voi.

5. Acum însă merg la Cel trimițându-Mă, și nici unu dintre voi nu Mă întreabă: unde mergi?

6. Dar, pentru că v-am vorbit acestea, întristarea v-a umplut inima.

7. Dar Eu vă zic adevărul: vă este de folos ca Eu să Mă duc; pentru că, dacă nu am să Mă duc, Mângâietorul nicidecum nu are să vină la voi; însă dacă am să mă duc, Îl voi trimite la voi.

8. Și venind Acela va dovedi lumea referitor la păcat, și referitor la dreptate, și referitor la judecată.

9. Referitor la păcat: pentru că ei nu cred în Mine.

10. Referitor la dreptate: Pentru că Eu merg la Tatăl Meu, și nu Mă mai vedeți.

11. Referitor la judecată: Pentru că conducătorul lumii aceasta a fost judecat.

12. Încă multe am a vă zice, dar nu le puteți purta acum.

13. Dar când are să vină Acela, Spiritul adevărului, vă va conduce înspre tot adevărul; pentru că nu va vorbi de la El, ci va vorbi câte aude, și va vesti cele viitoare.

14. Acela Mă va glorifica; pentru că va primi din ce este al Meu, și vă va vesti.

15. Toate câte are Tatăl, sunt ale Mele; din cauza aceasta am zis că primește din ce este al Meu, și vă va vesti.

16. Încă puțin, și nu Mă mai priviți; și iarăși puțin, și Mă veți vedea. Pentru că merg la Tatăl.

17. Deci unii dintre discipolii Lui au zis între ei: ce este aceasta pe care ne-o zice: încă puțin, și nu Mă mai priviți; și: iarăși puțin, și Mă veți vedea; și: că merg la Tatăl?

18. Deci ziceau: ce este aceasta pe care o zice: puțin? Nu știm ce vorbește.

19. Iesus a cunoscut că au vrut să Îl întrebe, și le-a zis: despre aceasta întrebați între voi, că am zis: încă puțin, și nu Mă mai priviți; și: iarăși puțin, și Mă veți vedea?

20. Adevărat! Adevărat vă zic: voi veți plânge și veți jeli, iar lumea se va bucura; dar întristarea voastră se va face într-o bucurie.

21. Femeia când are să nască, are întristare, pentru că a venit ora ei; dar când are să fie născut copilășul, nu își mai amintește de necaz, din cauza bucuriei că a fost născut un om în lume.

22. Deci și voi: acum chiar aveți o întristare; dar iarăși vă voi vedea, și inima voastră se va bucura; și nici unu nu va lua bucuria voastră de la voi.

23. Și în ziua aceea nu Mă veți întreba nimic. Adevărat! Adevărat vă zic: dacă aveți să cereți ceva de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.

24. Dar acum nu ați cerut nimic în Numele Meu; cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

25. Am vorbit acestea prin comparații. Vine ora când nicidecum nu voi mai vorbi prin comparații; ci vă voi vesti direct despre Tatăl.

26. În ziua aceea veți cere în Numele Meu, și nu vă zic că Eu voi ruga pe Tatăl pentru voi;

27. pentru că Tatăl însuși vă iubește, fiindcă voi M-ați iubit, și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

28. Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; iarăși las lumea, și Mă duc la Tatăl.

29. Discipolii Lui, zic: Iată! Acum vorbești direct, și nu spui nici o comparație.

30. Acum știm că știi toate, și nu ai nevoie ca cineva să Te întrebe; întra-ceasta credem că ai ieșit de la Dumnezeu.

31. Iesus le-a răspuns: Acum credeți?!

32. Iată! Vine ora, și a venit, ca să fiți risipiți fiecare înspre cele ale lui, și Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.

33. V-am vorbit acestea, ca în Mine să aveți pace. În lume aveți necaz; dar îndrăzniți, Eu am învins lumea.

Capitolul 17 - Ioan

1. Iesus a vorbit acestea, și ridicând ochii Lui spre cer, a zis: Tată! A venit ora, glorifică pe Fiul Tău! Ca și Fiul să Te glorifice pe Tine,

2. după cum I-ai dat autoritate peste orice carne, ca la toți pe care I-ai dat Lui, să le dea viață eternă.

3. Iar viața eternă este aceasta: ca să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iesus Christos pe care L-ai trimis.

4. Eu Te-am glorificat pe pământ, sfârșind lucrarea pe care Mi-ai dat ca să o fac.

5. Și acum, glorifică-Mă Tu, Tată, la Tine, cu gloria pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.

6. Eu am arătat Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Erau ai Tăi, și Mi i-ai dat Mie; și au respectat Cuvântul Tău.

7. Acum au cunoscut, că toate câte Mi-ai dat, sunt de la Tine;

8. deoarece cuvintele pe care Mi le-ai dat, le-am dat lor; și ei le-au primit, și au cunoscut că am ieșit de la Tine, și au crezut că Tu M-ai trimis.

9. Eu cer pentru ei, nu cer pentru lume; ci, pentru cei pe care Mi i-ai dat, pentru că sunt ai Tăi.

10. Și toate cele ale Mele, sunt ale Tale; și cele ale Tale, sunt ale Mele; și am fost glorificat în ei.

11. Și Eu nu mai sunt în lume; dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Tată Sfinte! Păstrează-i în Numele Tău pe cei care Mi i-ai dat; pentru ca să fie una, după cum suntem noi.

12. Când am fost cu ei, Eu i-am păstrat în Numele Tău pe cei care Mi i-ai dat; și i-am păzit, și nici unu dintre ei nu s-a pierdut, decât numai fiul pierzării; ca să fie împlinită Scriptura.

13. Iar acum vin la Tine; dar vorebesc acestea în lume, ca să aibă bucuria Mea deplină în sinea lor.

14. Eu le-am dat Cuvântul Tău; dar lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

15. Nu cer ca să îi iei din lume; ci, ca să îi păzești de cel rău.

16. Ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

17. Sfințește-i în adevăr; Cuvântul Tău este adevăr.

18. După cum M-ai trimis în lume, și Eu i-am trimis în lume.

19. Și Eu Mă sfințesc pentru ei; ca să fie și ei sfinți în adevăr.

20. Dar nu cer numai pentru aceștia; ci, și pentru cei crezând în Mine prin Cuvântul lor;

21. ca toți să fie una, după cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine; ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22. Și Eu le-am dat gloria pe care Mi-ai dat-o; pentru ca să fie una, după cum noi suntem una.

23. Eu în ei și Tu în Mine, ca să fie desăvârșiți în unitate; ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și i-ai iubit, după cum M-ai iubit pe Mine.

24. Tată! Pe cei care Mi i-ai dat, vreau ca unde sunt Eu, să fie și aceia cu Mine; ca să privească gloria Mea, pe care Mi-ai dat-o, pentru că M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

25. Tată Drept! Lumea nu Te-a cunoscut, Eu însă Te-am cunoscut; și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

26. Și le-am încunoștințat Numele Tău, și Îl voi încunoștința; pentru ca dragostea cu care M-ai iubit, să fie în ei, și Eu în ei.

Capitolul 18 - Ioan

1. Zicând acestea, Iesus a ieșit împreună cu discipolii Lui dincolo de pârâul Chedron; unde era o grădină, în care a intrat El și discipolii Lui.

2. Dar știa locul și Iuda, cel trădându-L; pentru că de multe ori Iesus se întâlnea acolo cu discipolii Lui.

3. Deci Iuda, luând cohorta și servitori de-ai marilor preoți și de-ai fariseilor; vine acolo cu făclii, și cu felinare, și cu arme.

4. Iesus deci, știind toate cele venind peste El; a ieșit, și le zice: Pe cine căutați?

5. Ei I-au răspuns: Pe Iesus Nazarineanul! Iesus le zice: Eu sunt! Dar și Iuda, cel trădându-L, stătea cu ei.

6. Zicându-le deci: Eu sunt! S-au dus înapoi, și au căzut la pământ.

7. Deci iarăși i-a întrebat: pe cine căutați? Iar ei au zis: pe Iesus Nazarineanul!

8. Iesus a răspuns: v-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să meargă;

9. ca să fie împlinit Cuvântul pe care l-a zis: pe cei care Mi i-ai dat, nu am pierdut pe nici unu dintre ei.

10. Simon Petru având deci sabie, a tras-o; și a lovit pe sclavul marelui preot, și a tăiat urechea lui cea dreaptă. Iar numele sclavului era Malhus.

11. Iesus a zis deci lui Petru: bagă sabia în teacă! Potirul pe care Mi l-a dat Tatăl, nu am să îl beau?

12. Deci cohorta și căpitanul și servitorii iudeilor, au prins pe Iesus și L-au legat.

13. Și L-au dus întâi la Ana; pentru că era socrul lui Caiafa, care era mare preot al anului acela.

14. Iar Caiafa era cel sfătuind iudeii, că este de folos să moară un om pentru popor.

15. Lui Iesus însă Îi urma Simon Petru, și alt discipol; iar discipolul acela era cunoscut marelui preot, și a intrat împreună cu Iesus în curtea marelui preot.

16. Iar Petru stătea afară la ușă. Discipolul celălalt deci, cel cunoscut al marelui preot, a ieșit, și a spus portăresei; și l-a adus pe Petru înăuntru.

17. Servitoarea, adică portăreasa, îi zice deci lui Petru: nu ești și tu dintre discipolii Omului Acesta? Acela zice: nu sunt!

18. Iar sclavii și servitorii stăteau, făcând foc de cărbuni; pentru că era rece, și se

încălzeau. Dar era și Petru cu ei; stând, și încalzindu-se.

19. Marele preot a întrebat deci pe Iesus despre discipolii Lui și despre învățătura Lui.

20. Iesus i-a răspuns: Eu am vorbit în mod public, lumii; Eu i-am învățat totdeauna în sinagogă și în curtea templului, unde toți iudeii vin împreună; și în secret nu am vorbit nimic.

21. De ce Mă întrebi? Întrebă pe cei auzindu-Mă ce le-am vorbit. Iată! Aceștia știu cele ce am vorbit Eu.

22. Iar acestea spunând El, unu dintre servitorii stând lângă El, a dat o palmă lui Iesus, zicând: așa răspunzi marelui preot?

23. Iesus i-a răspuns: dacă am vorbit rău, mărturisesc despre rău; dar, dacă am vorbit bine, de ce Mă lovești?

24. Ana, L-a trimis deci legat la Caiafa, marele preot.

25. Iar Simon Petru stătea și se încâlzea. Ei deci, i-au zis: nu ești și tu dintre discipolii Lui? Acela a tăgăduit, și a zis: nu sunt!

26. Unu dintre sclavii marelui preot, fiind o rudă a celui la care Petru tăiasse urechea, zice: nu te-am văzut eu în grădina cu El?

27. Petru deci, iarăși a tăgăduit; și îndată a cântat un cocoș.

28. Îl duc deci pe Iesus de la Caiafa în pretorium. Era însă dimineața devreme. Dar ei nu au intrat în pretorium, ca să nu se spurce; ci să mănânce Paștele.

29. A ieșit deci Pilat afară la ei, și le zice: ce acuzație aduceți Omului Acesta?

30. Ei au răspuns și i-au zis: dacă nu era Acesta un răufăcător, nu ți-L predam.

31. Pilat deci le-a zis: luați-L voi, și judecați-L după legea voastră! Iudeii au zis: nouă nu ne este permis să omorăm pe nici unu.

32. Ca să fie împlinit Cuvântul lui Iesus semnalând cu ce fel de moarte urma să moară.

33. Pilat deci, a intrat iarăși în pretorium; și a chemat pe Iesus, și I-a zis: Tu ești regele iudeilor?

34. Iesus a răspuns: de la sinea ta zici aceasta, sau alții ți-au zis depre Mine?

35. Pilat a răspuns: sunt eu iudeu? Națiunea Ta, și marii preoți mi Te-au predat. Ce ai făcut?

36. Iesus a răspuns: Regatul Meu nu este din lumea aceasta; dacă Regatul Meu era din lumea aceasta, servitorii Mei se luptau, ca să nu fiu predat iudeilor. Dar acum Regatul Meu nu este de aici.

37. Deci Pilat I-a zis: deci Tu ești Rege? Iesus a răspuns: tu zici că sunt Rege! Eu pentru aceasta am fost născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul. Oricare, fiind din adevăr, ascultă de vocea Mea.

38. Pilat Îi zice: ce este adevărul? Și zicând aceasta, a ieșit iarăși la iudeii, și le zice: Eu nu găsesc nici o vină în El.

39. Dar este un obicei la voi, ca să vă eliberez pe unu la Paște. Vreți deci să vă liberez pe Regele iudeilor?

40. Au strigat deci iarăși toți, zicând: nu pe Acesta, ci pe Baraba! Iar Baraba era tâlhar.

Capitolul 19 - Ioan

1. Atunci deci, Pilat a luat pe Iesus și L-a biciuit.

2. Și soldații împletind o cunună din spini, au pus-o pe capul Lui; și o mantie purpurie au aruncat pe El.

3. Și veneau către El, și ziceau: Bucură-Te, Regele iudeilor! Și Îi dădeau palme.

4. Iar Pilat a ieșit afară și le zice: iată! Vi-L aduc afară, ca să cunoașteți că nici o vină nu găsesc în El.

5. Iesus deci, a ieșit afară purtând cununa spinoasă și mantia purpurie. Și Pilat le zice: Iată Omul!

6. Când L-au văzut deci marii preoți și servitorii, au strigat, zicând: Crucifică! Crucifică-L! Pilat le zice: Luați-L voi și Îl crucificați; pentru că eu nu găsesc vină în El!

7. Iudeii i-au răspuns: noi avem o lege, și după lege se cuvine să moară; pentru că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu.

8. Când a auzit deci Pilat cuvântul acesta, s-a temut mai mult;

9. și a intrat iarăși în pretorium, și zice lui Iesus: de unde ești Tu? Dar Iesus nu i-a dat răspuns.

10. Pilat deci, Îi zice: mie nu îmi vorbești?! Nu știi că am autoritate de a Te elibera, și autoritate de a Te crucifica?

11. Iesus i-a răspuns: nu aveai nici o autoritate împotriva Mea, dacă nu îți era dată de sus. De aceea, cel predându-Mă ție, are păcat mai mare.

12. Din momentul acesta, Pilat căuta să Îl elibereze; dar iudeii strigau, zicând: dacă ai să eliberezi pe Acesta, nu ești prieten al cezarului.

13. Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, a dus afară pe Iesus și a șezut pe scaunul de judecată, într-un loc zis: pardoseală cu pietre; iar în evreiește, Gabbata.

14. Era însă Pregătire a Paștelui, pe la a șasea oră; și le zice iudeilor: iată, Regele vostru!

15. Aceia deci strigau: ia-L! Ia-L! Crucifică-L! Pilat le-a zis: să crucific pe Regele vostru? Marii preoți au răspuns: noi nu avem rege decât numai pe cezar.

16. Atunci deci, L-a predat lor ca să fie crucificat. Au luat deci pe Iesus.

17. Și ducându-Și crucea, a ieșit în locul cel zis al Craniului, care este zis evreiește Golgota,

18. unde L-au crucificat; și cu El pe alți doi, de o parte și de alta, iar în mijloc pe Iesus.

19. Iar Pilat a scris și un titlu, și l-a pus pe cruce; era dar scris: „Iesus Nazarineanul, Regele iudeilor”.

20. Deci mulți dintre iudei, au citit titlul acesta; pentru că, locul unde a fost crucificat Iesus, era aproape de cetate; și era scris evreiește, grecește, și latinește.

21. Marii preoți ai iudeilor, au zis deci lui Pilat: nu scrie, Regele iudeilor! Ci, că Acela a zis: sunt Rege al iudeilor.

22. Pilat a răspuns: ce am scris, am scris!

23. Soldații deci, când au crucificat pe Iesus, au luat mantiile Lui, și au făcut patru părți; fiecărui soldat o parte, și cămașa. Iar cămașa era fără cusătură, țesut în întregime, începând de sus.

24. Au zis deci între ei: să nu îl rupem, ci să dăm la sorți pentru ea, a cui va fi; ca să fie împlinită Scriptura cea zicând: „Și-au împărțit mantiile Mele între ei, și pentru

cămașa meu au aruncat sorț.” Soldații au făcut deci acestea.

25. Iar lângă crucea lui Iesus, stătea mama Lui, și sora mamei Lui, Maria cea a lui Clopa și Maria Magdalena.

26. Iesus deci, văzând stând alături pe mama și pe discipolul pe care îl iubea, îi zice mamei: femeie, iată fiul tău!

27. Apoi zice discipolului: iată mama ta! Și de la ora aceea, discipolul a luat-o la cele ale lui.

28. După aceasta, Iesus știind că deja toate au fost îndeplinite, ca să fie împlinită Scriptura, zice: Mi-e sete.

29. Era pus acolo un vas plin cu oțet. Deci punând într-un isop un burete plin cu oțet, l-au dus la gura Lui.

30. Când au luat deci oțetul, Iesus a zis: S-a îndeplinit! Și aplecând capul, a dat Spiritul.

31. Deci iudeii, fiindcă era Pregătire, ca să nu rămână corpurile pe cruce în sabat; pentru că era mare ziua aceea a sabatului; au cerut la Pilat ca să fie zdrobite fluierile lor, și să fie luați jos.

32. Au venit deci soldații și au zdrobit fluierile celui dintâi și ale celuiilalt crucificat împreună cu el.

33. Dar venind la Iesus, când L-au văzut deja mort, nu au zdrobit fluierile Lui;

34. ci, unu dintre soldați a împuns coasta Lui cu o sulită; și îndată a ieșit sânge și apă.

35. Și cel văzând, a mărturisit, și mărturia lui este adevărată; și acela a știut că zice un adevăr, ca și voi să credeți.

36. Pentru că acestea s-au făcut ca să fie împlinită Scriptura: „un os al Lui nu va fi zdrobit”.

37. Și iarăși, cealaltă Scriptură, zice: „vor privi spre Cel pe care L-au străpuns”.

38. Iar după acestea, Iosif din Arimateea; fiind discipol al lui Iesus, dar pe ascuns, de frica iudeilor; a cerut la Pilat ca să ia corpul lui Iesus, și Pilat a aprobat. A venit deci și a luat corpul Lui.

39. Dar a venit și Nicodim, cel venind mai întâi la El noaptea; aducând un amestec de smirnă și aloe, cam la o sută de litroni.

40. Au luat deci corpul lui Iesus, și L-au înfășurat în fâșii cu arome; după cum le este obicei iudeilor de a îngropa.

41. Iar în locul unde a fost crucificat, era o grădină; și în grădină un mormânt nou, în care nu a fost pus nici unu.

42. Deci, din cauza Pregătirii iudeilor; pentru că mormântul era aproape, au pus acolo pe Iesus.

Capitolul 20 - Ioan

1. Iar în ziua dintâi a săptămânii, Maria Magdalena vine dis-de-dimineată la mormânt, fiind încă întineric; și vede piatra luată de la mormânt.

2. Aleargă deci, și vine la Simon Petru, și la discipolul celălalt, pe care îl iubea Iesus, și le zice: Au luat pe Domnul din mormânt, și nu știm unde L-au pus.

3. A ieșit deci Petru și discipolul celălalt, și veneau spre mormânt.

4. Iar cei doi alergau împreună; însă discipolul celălalt alerga înainte, mai repede decât Petru, și a venit primul la mormânt.

5. Și aplecându-se, vede fâșiile întinse; dar totuși nu a intrat.

6. Vine deci, urmându-i, și Simon Petru; și a intrat în mormânt și vede fâșiile întinse.

7. Dar ștergarul, care a fost pe capul Lui, nu era întinsă cu fâșiile; ci înfășurată într-un loc aparte.

8. Atunci deci, a intrat și discipolul celălalt, cel venind primul la mormânt; și a văzut, și a crezut.

9. Pentru că încă nu știau Scriptura, că El trebuie să fie înviat dintre morți.

10. Discipolii deci, s-au dus iarăși la ei.

11. Dar Maria stătea afară, plângând lângă mormânt. Plângând deci, s-a aplecat înspre mormânt;

12. și vede doi îngeri în alb, șezând unu către capul și unu către picioarele unde fusese pus corpul lui Iesus.

13. Și aceia îi zic: femeie! De ce plângi? Ea le zice: Au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.

14. Zicând acestea, în cele din urmă s-a întors, și vede pe Iesus stând; dar nu știa că este Iesus.

15. Iesus îi zice: femeie! De ce plângi? Pe cine cauți? Aceleia, părându-i că este grădinarul, Îi zice: domnule! Dacă tu L-ai dus, spune-mi unde L-ai pus; și eu Îl voi lua.

16. Iesus îi zice: Maria! Aceea, întorcându-se, Îi zice evreiește: Rabuni! Ceea ce se traduce: Învățătorule!

17. Iesus îi zice: nu te atinge de Mine! Pentru că încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Du-te dar la frații Mei, și spune-le: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru; și Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru.

18. Maria Magdalena vine, vestind discipolilor: am văzut pe Domnul! Și că i-a zis acestea.

19. Fiind deci seară, în ziua aceea, cea dintâi a săptămânii; și ușile fiind încuiate unde erau discipolii, de frica iudeilor; a venit Iesus și a stat în mijloc, și le zice: pace vouă!

20. Și zicând aceasta, le-a arătat și mâinile și coasta. S-au bucurat deci discipolii, văzând pe Domnul.

21. Iesus deci, le-a zis iarăși: pace vouă! După cum M-a trimis Tatăl, vă trimit și Eu.

22. Și zicând aceasta a suflat înspre ei, și le zice: luați Spirit Sfânt!

23. Dacă aveți să ierțați păcatele cuiva, ele le vor fi iertate; dacă aveți să țineți pe ale cuiva, ele vor fi ținute.

24. Dar Toma, unu dintre cei doisprezece, cel zis Geamăn; nu era cu ei când a venit Iesus.

25. Discipolii ceilalți i-au zis deci: am văzut pe Domnul! Iar el le-a zis: Dacă nu am să văd în mâinile Lui semnul cuielor, și nu am să pun degetul meu în semnul cuielor, și nu am să pun mâna mea în coasta Lui; nicidecum nu voi crede.

26. Și după opt zile, discipolii Lui, iarăși erau înăuntru; și Toma era cu ei. Iesus vine; ușile fiind încuiate; și a stat în mijloc, și a zis: pace vouă!

27. Apoi zice lui Toma: adu degetul tău încoace, și vezi mâinile Mele; și adu mâna ta, și o pune în coasta Mea; și nu te face necredincios, ci credincios.

28. Toma a răspuns, și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeu meu!

29. Iesus îi zice: pentru că M-ai văzut, ai crezut? Fericiți sunt cei nevăzând, și crezând.

30. Iesus a mai făcut și alte multe semne înaintea discipolilor Lui, care nu sunt scrise în cartea aceasta.

31. Dar acestea au fost scrise ca să credeți că Iesus este Christosul, Fiul lui Dumnezeu; și ca să aveți viață, crezând în Numele Lui.

Capitolul 21 - Ioan

1. După acestea, Iesus S-a arătat iarăși discipolilor la Marea Tiberiadei. S-a arătat însă astfel:

2. Erau împreună Simon Petru și Toma cel zis Geamăn, și Natanael cel din Cana Galileii, și cei ai lui Zebedei, și alți doi dintre discipolii Lui.

3. Simon Petru le zice: merg să pescuiesc. Ei au zis: venim și noi împreună cu tine. Au ieșit și s-au suit în corabie; și în noaptea aceea nu au prins nimic.

4. Iar făcându-se deja dimineață, Iesus stătea pe plajă; totuși discipolii nu știau că este Iesus.

5. Iesus deci, le zice: copilași! Nu aveți ceva de mâncare? Ei I-au răspuns: nu!

6. Iar El le-a zis: aruncați plasa înspre părțile din dreapta ale corabiei, și veți găsi. Au aruncat deci, și nu o mai puteau trage din cauza mulțimii peștilor.

7. Discipolul acela, pe care îl iubea Iesus, zice deci lui Petru: este Domnul! Simon Petru deci, auzind că este Domnul, și-a încins veșmântul, pentru că era gol; și s-a aruncat în mare.

8. Iar discipolii ceilalți, au venit cu corăbioara; pentru că nu erau departe de pământ, decât cam la două sute de coți; trăgând plasa cu pești.

9. Când s-au suit deci pe pământ, au văzut un foc de cărbune făcut, și pește așezat deasupra; și pâine.

10. Iesus le zice: aduceți din peștii pe care i-ați prins acum.

11. S-a suit deci Simon Petru, și a tras plasa pe pământ plină de pești mari; o sută cincizeci și trei; și atâția fiind, nu s-a rupt plasa.

12. Iesus le zice: veniți să mâncați! Dar nici unu dintre discipoli nu îndrăznea să Îl

întrebe: Tu cine ești? Știind că este Domnul.

13. Iesus vine și ia pâinea, și le dă; și peștele asemenea.

14. Aceasta a fost deja a treia oară când Iesus S-a arătat discipolilor, fiind înviat dintre morți.

15. Deci când au mâncat, Iesus zice lui Simon Petru: Simon al lui Iona! Mă iubești mai mult decât aceștia? El I-a zis: Da, Domnule! Tu știi că Te iubesc. El îi zice: paște mieii Mei!

16. El îi zice iarăși, a doua oară: Simon al lui Iona! Mă iubești? El Îi zice: Da, Domnule! Tu știi că Te iubesc. El îi zice: păstorește oile Mele!

17. El îi zice a treia oară: Simon al lui Iona! Mă iubești? Petru s-a întristat, pentru că i-a zis a treia oară: mă iubești? Și I-a zis: Domnule, Tu pe toate le știi; Tu cunoști că Te iubesc. Iesus îi zice: paște oile Mele!

18. Adevărat! Adevărat îți zic: când erai mai tânăr, te încingeai și umblai unde ai vrut; dar când ai să îmbătrânești, vei

întinde mâinile tale, și altul te va încinge, și te va duce unde nu vrei.

19. Iar aceasta a zis, semnalând cu ce fel de moarte va glorifica pe Dumnezeu. Și, zicând aceasta, îi spune: urmează-Mi!

20. Petru, întorcându-se, vede venind pe discipolul pe care îl iubea Iesus; care s-a și rezezat la cină pe pieptul Lui, și care a zis: Domnule! Cine este cel trădându-Te?

21. Văzându-l deci Petru pe acesta, zice lui Iesus: Domnule! Dar cu acesta ce va fi?

22. Iesus îi zice: dacă vreau ca el să rămână până vin Eu, ce te privește? Tu urmează-Mi!

23. A ieșit deci cuvântul acesta între frați, că discipolul acela nu moare. Dar Iesus nu i-a zis că nu moare; ci: dacă vreau ca el să rămână până vin Eu, ce te privește?

24. Acesta este discipolul cel mărturisind despre acestea; și știm că mărturia lui este adevărată.

25. Dar există și alte multe pe care le-a făcut Iesus; care dacă s-ar fi scris una câte una, nici chiar lumea, presupun că nu ar cuprinde cărțile scrise.

FAPTELE APOSTOLILOR

Capitolul 1 - Faptele Apostolilor

1. Am făcut relatarea dintâi, o Teofile, despre toate cele care a început să facă, și să îi învețe;

2. până în ziua în care a fost luat sus; dând poruncă prin Spirit Sfânt: apostolilor pe care i-a ales;

3. și căroră El S-a prezentat pe Sine viu, după suferința Lui, cu multe dovezi; fiind văzut de ei patruzeci de zile, și spunând cele despre Regatul lui Dumnezeu.

4. Și întâlnindu-Se cu ei, le-a poruncit: să nu vă depărtați de Ierusalim; ci, să așteptați promisiunea Tatălui, pe care ați auzit-o de la Mine;

5. Pentru că Ioan a botezat în apă, dar voi veți fi botezați în Spirit Sfânt nu după multe aceste zile.

6. Ei fiind deci veniți împreună, L-au întrebat, zicând: în timpul acesta restabilești Regatul lui Israel?

7. El a zis către ei: nu este pentru voi, de a cunoaște timpul sau perioade pe care Tatăl le-a pus în autoritatea Lui.

8. Dar veți primi putere, venind Spiritul Sfânt peste voi; și veți fi martori ai Mei în Ierusalim, și în toată Iudeea și Samaria, și până la capătul pământului.

9. Și zicând acestea, a fost ridicat, fiind privit de ei, și un nor L-a luat de la ochii lor.

10. Și ducându-Se El, cum erau ei ațintiți spre cer; iată! Doi bărbați în veșminte albe au stat lângă ei;

11. care au zis: bărbați galileeni! De ce stați privind spre cer? Acest Iesus, Cel luat sus de la voi în cer; așa va veni, precum L-ați văzut ducându-Se în cer.

12. Atunci s-au întors în Ierusalim, de la un Munte, cel chemat al Măslinilor; care este aproape de Ierusalim, având un drum de un sabat.

13. Și când au intrat, s-au suit în camera de sus; unde stăteau atât Petru, cât și Ioan și Iacob și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacob al lui Alfeu, și Simon Zelotul, și Iuda al lui Iacob.

14. Toți aceștia perseverau într-un cuget în rugăciune, împreună cu femeile, și cu Maria, mama lui Iesus, și cu frații Lui.

15. Și în zilele acelea, ridicându-se în mijlocul fraților, iar mulțimea numelor din acel loc era cam de o sută douăzeci; Petru a zis:

16. Bărbați frați! Trebuia să fie împlinită Scriptura pe care Spiritul Cel Sfânt a spus-o dinainte, prin gura lui David, despre Iuda; cel făcându-se călăuză celor arestând pe Iesus;

17. pentru că era numărât printre noi, și a avut partea serviciului acesta.

18. Acesta deci, a obținut un ogor, dintr-o plată a nedreptății; și căzând cu capul în jos, a plesnit prin mijloc, și s-au vărsat toate măruntaiele lui.

19. Și s-a făcut cunoscut tuturor celor locuind în Ierusalim; încât ogorul acela, în dialectul lor, se cheamă Acheldama, adică: Ogor al sângelui.

20. Pentru că în cartea psalmilor a fost scris: „facă-se locuința lui pustie, și să nu fie locuitorul în ea; și supravegherea lui să o ia altul!”

21. Trebuie deci, dintre bărbații cei venind împreună cu noi în orice timp în care Domnul Iesus a intrat la noi și a ieșit,

22. începând de la botezul lui Ioan până în ziua în care a fost luat sus de la noi; să se facă unu dintre ei martor al învierii Lui, împreună cu noi.

23. Și au propus doi: pe Iosif, chemat Barsabas, care era chemat și Iustos; și pe Matia.

24. Și rugându-se, au zis: Tu, Domnule, cunoscător de inimă, al tuturor, arată pe unu pe care l-ai ales dintre aceștia doi,

25. să ia locul supravegherii aceasta, și al apostoliei de la care Iuda s-a abătut; ca să se ducă în locul lui.

26. Și le-au dat sorți, și sorțul a căzut pe Matia; și a fost socotit împreună cu cei unsprezece apostoli.

Capitolul 2 - Faptele Apostolilor

1. Și împlinindu-se ziua Cinzecimii, erau toți împreună într-aceiași loc.

2. Și deodată, din cer, s-a făcut un sunet ca adus de un vânt violent, și a umplut casa întreagă unde seadeau ei.

3. Și au văzut împărțindu-li-se limbi ca de foc, și s-a așezat câte una pe fiecare dintre ei.

4. Și toți au fost umpluți de Spirit Sfânt; și au început să vorbească alte limbi, după cum le dădea Spiritul să rostească.

5. Iar în Ierusalim erau iudei locuind temporar, bărbați evlavioși din orice națiune a celor de sub cer.

6. Făcându-se dar răsunetul acesta, mulțimea a venit împreună, și era nedumerită; pentru că, fiecare îi auzea vorbind în dialectul lui.

7. Erau uimiți și se mirau, zicând: Iată! Toți aceștia, cei vorbind, nu sunt galileeni?

8. Și cum auzim noi fiecare în dialectul nostru în care am fost născuți?

9. Parți, și mezi, și elamiți, și cei locuind în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și Asia,

10. în Frigia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libiei cea dinspre Cirena; și romanii cei în trecere, atât iudei cât și prozeliți;

11. cretani și arabi; toți îi auzim vorbind în limbile noastre mărețiile lui Dumnezeu.

12. Toți însă erau uimiți și nedumeriți, zicând unul către altul: ce vrea să fie aceasta?

13. Dar alții, bațjocorind, ziceau: sunt plini de vin dulce.

14. Iar Petru, stând împreună cu cei unsprezece, a ridicat vocea lui și le-a vorbit: „bărbați iudei și toți cei locuind în Ierusalim; să vă fie cunoscută aceasta, și ascultați cuvintele mele!

15. Pentru că ei nu sunt beți, cum presupuneți voi; fiindcă este a treia oră a zilei.

16. Dar aceasta este ce a fost spus prin profetul Ioel:

17. Și va fi: „în zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Spiritul Meu

peste orice carne; și fiii voștri, și fiicele voastre vor profeti, și tinerii voștri vor vedea: viziuni, și bătrânii voștri vor visa: vise.

18. Și chiar peste sclavii Mei, și peste sclavele Mele, voi turna în zilele acelea din Spiritul Meu; și vor profeti.

19. Și voi da minuni sus în cer, și semne jos pe pământ; sânge și foc, și abur de fum.

20. Soarele va fi întors în întuneric, și luna în sânge; înainte de a veni ziua lui Iehova, cea mare și strălucită.

21. Și va fi așa: oricine care are să cheme Numele de Iehova, va fi salvat.”

22. Bărbați israeliți! Ascultați cuvintele acestea! Iesus Nazarineanul, bărbat adevărit de Dumnezeu între voi prin lucrări puternice, prin minuni și prin semne, prin care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum știți voi înșivă;

23. pe Acesta, după planul hotărât și după cunoașterea dinainte a lui Dumnezeu, voi printr-o mână a unora fărădelege, pironindu-L, L-ați suprimat;

24. pe care Dumnezeu L-a înviat, dezlegând legăturile morții, pentru că El nu era posibil să fie ținut de aceasta.

25. Pentru că David zice despre El: „priveam pe Iehova totdeauna înaintea Mea; pentru că El este la dreapta Mea, ca să nu fiu clătinat.

26. De aceea s-a bucurat inima mea, și s-a veselit limba mea; dar încă și carnea mea va locui în speranță;

27. pentru că nu vei părăsi sufletul Meu în locuința morților, nici nu vei da pe Sfântul Tău să vadă stricăciune.

28. Mi-ai încunoștințat căile vieții; Mă vei umple de veselie cu fața Ta.”

29. Bărbați frați; să fie permis să zic cu îndrăzneală către voi despre patriarhul David că a murit, și a fost îngropat; și mormântul lui este între noi până în zilele acestea.

30. Fiind deci profet, și știind că Dumnezeu i-a jurat cu jurământ, ca din rodul coapselor lui să stea pe tronul lui;

31. văzând dinainte, a vorbit despre învierea lui Christos că nici nu a fost lăsat

în locuința morților, nici carnea Lui nu a văzut stricăciune.

32. Dumnezeu a înviat pe Acest Iesus, ai cărui martori suntem noi toți.

33. Deci, fiind înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și primind de la Tatăl promisiunea Spiritului Sfânt; a turnat aceasta, pe care voi o și vedeți și o auziți.

34. Pentru că David nu s-a suit în ceruri, însă El zice: „Iehova a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea,

35. până am să pun pe dușmanii Tăi un scăunel al picioarelor Tale.”

36. Să cunoască deci cu siguranță toată casa lui Israel; că Dumnezeu L-a făcut și Domn și Christos pe Acest Iesus pe care voi L-ați crucificat.

37. Auzind însă, au fost străpuși în inimă; și au zis către Petru și către ceilalți apostoli: ce să facem, bărbați frați?

38. Iar Petru a zis către ei: căiți-vă! Și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele Lui Iesus Christos pentru iertarea păcatelor voastre; și veți primi darul Sfântului Spirit.

39. Fiindcă pentru voi este promisiunea, și pentru copiii voștri, și pentru toți cei din depărtare; pe câți are să cheme Iehova, Dumnezeul nostru.

40. Și cu multe alte cuvinte mărturisea și îi îndemna, zicând: salvați-vă din generația aceasta stricată.

41. Cei primind deci Cuvântul lui, au fost botezați; și au fost adăugate în ziua aceea cam trei mii de suflete.

42. Iar ei perseverau în învățătura apostolilor și în comuniune, în frângerea pâinii și în rugăciuni.

43. Dar s-a făcut o teamă oricărui suflet; căci multe minuni și semne erau făcute prin apostoli.

44. Iar toți credincioșii erau împreună, și aveau toate în comun.

45. Și vindeau toate averile și moșiile, și le împărțeau tuturor; după cum avea cineva nevoie.

46. Și zilnic, perseverând într-un cuget în curtea templului, și frângând pâine prin case; primeau de mâncare cu bucurie și cu modestie de inimă;

47. laudând pe Dumnezeu și având favoare la întreg poporul. Iar Domnul, în același timp, adăuga zilnic pe cei salvați.

Capitolul 3 - Faptele Apostolilor

1. Iar Petru și Ioan se suiau spre curtea templului, la rugăciunea de la ora a noua.

2. Și a fost adus cineva, un bărbat șchiop din pântecele mamei lui; pe care îl puneau zilnic la poarta curții templului, cea zisă Frumoasă, pentru a cere milostenie de la cei intrând în curtea templului;

3. care văzând pe Petru și pe Ioan urmând să intre în curtea templului, a cerut să primească milostenie.

4. Dar Petru, uitându-se direct la el, împreună cu Ioan, a zis: uită-te la noi!

5. Iar el era atent la ei, așteptând să primească ceva de la ei.

6. Petru însă a zis: argint și aur nu am; dar ceea ce am, aceasta îți dau, în Numele lui Iesus Christos Nazarineanul: umblă!

7. Și apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat. Îndată însă au fost întărite tălpile lui și gleznele;

8. și sărind, a stat în picioare și a umblat; și a intrat împreună cu ei în curtea templului, umblând și sărind și laudând pe Dumnezeu.

9. Și l-a văzut tot poporul, umblând și laudând pe Dumnezeu.

10. Dar l-au recunoscut că acesta era cel șezând pentru milostenie la poarta cea Frumoasă a curții templului; și au fost umpluți de mirare și de uimire pentru ceea ce i s-a întâmplat.

11. Dar ținându-se el de Petru și de Ioan, tot poporul, mirat a alergat împreună către ei la porticul cel zis al lui Solomon.

12. Iar Petru văzând, a răspuns către popor: bărbați israeliți! De ce vă mirați de aceasta, sau de ce vă uitați direct la noi, ca și cum printr-o putere sau o evlavie a noastră l-am făcut să umble?

13. Dumnezeu lui Abraam, și Dumnezeu lui Isaac, și Dumnezeu lui Iacob, și Dumnezeu părinților noștri a glorificat pe Servitorul Său Iesus, pe care voi L-ați trădat și L-ați tăgăduit în fața lui Pilat; iar acela judecând să fie eliberat.

14. Dar voi ați tăgăduit pe Cel Sfânt și Drept, și ați cerut să vi se dăruiască un bărbat ucigaș;

15. și ați omorât pe Începătorul vieții, pe care Dumnezeu L-a înviat dintre morți; ai cărui martori suntem noi.

16. Și prin credința în Numele Lui; pe acesta pe care îl priviți și îl știți, l-a întărit Numele Lui; și credința care este prin El, i-a dat lui întregirea aceasta înaintea voastră a tuturor.

17. Și acum fraților, știu că din necunoaștere ați făcut; precum și conducătorii voștri.

18. Dar Dumnezeu a împlinit astfel cele ce anunțase dinainte prin gura tuturor profeților; că are de suferit Christosul.

19. Câți-vă deci și întoarceți-vă, pentru a fi șterse păcatele voastre; încât să vină timpuri de înviore de la fața lui Iehova,

20. și să retrimiță pe Christos Iesus, pe Cel rânduit vouă dinainte;

21. pe care cerul trebuie să Îl primească până la timpurile de restabilire a toate; despre care a vorbit Dumnezeu prin gura sfinților Lui profeți de demult.

22. Moise chiar a zis: „Profet ca mine vă va ridica dintre frații voștri Iehova, Dumnezeul vostru; să ascultați de El în toate câte are să vorbească către voi.

23. Dar va fi așa: Orice suflet, care nu are să asculte de profetul acela, va fi nimicid din popor.”

24. Dar și toți profeții, de la Samuel și cei urmând, câți au vorbit și au vestit zilele acestea.

25. Voi sunteți fiii profeților și ai legământului pe care Dumnezeu l-a încheiat cu părinții voștri, zicând către Abraam: „și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.”

26. Dumnezeu, înviind pe Servitorul Său, vi L-a trimis întâi vouă; binecuvântându-vă prin întoarcerea fiecăruia de la rătăcirile voastre.

Capitolul 4 - Faptele Apostolilor

1. Vorbind însă ei către popor, au venit asupra lor preoți și comandantul curții templului și saducheii,

2. fiind supărați de ce învață ei poporul și vestesc prin Iesus: învierea cea dintre morți;

3. și au pus mâinile pe ei, și au fost puși sub pază pentru dimineața, pentru că era deja seară.

4. Mulți însă dintre cei auzind Cuvântul, au crezut; și s-a făcut un număr de bărbați, cam de cinci mii.

5. Apoi, dimineața, strângându-se conducătorii și bătrânii și cărturarii lor în Ierusalim,

6. și Ana, marele preot, și Caiafa, și Ioan, și Alexandru, și câți erau de neam de mare preot;

7. și punându-i în mijloc, au fost întrebați: cu ce putere, sau în ce nume ați făcut voi aceasta?

8. Atunci Petru, fiind umplut de Spirit Sfânt, a zis către ei: conducători ai poporului și bătrâni!

9. Dacă noi suntem astăzi cercetați despre o binefacere pentru un om slăbănog; prin cine a fost acesta scăpat;

10. să vă fie cunoscut tuturor și poporului întreg al lui Israel, că în Numele lui Iesus Christos Nazarineanul, pe care voi L-ați crucificat, pe care Dumnezeu L-a înviat dintre morți; prin Acesta, stă acesta înaintea voastră sănătos.

11. Acesta este piatra cea disprețuită de voi, zidarii, care a fost făcută în cap de unghi.

12. Și nu este în nici un altul salvarea; pentru că nici un nume nu este altul sub cer ce a fost dat între oameni, în care trebuie să fim noi salvați.

13. Privind însă îndrăzneala lui Petru și a lui Ioan, și dându-și seama că sunt oameni fără carte și simpli, se mirau; și i-au recunoscut că au fost împreună cu Iesus.

14. Și văzând pe omul cel vindecat stând împreună cu ei, nu aveau nimic de spus împotriva.

15. Iar poruncindu-le să se ducă afară din Sinedriu; s-au sfătuit între ei, zicând:

16. Ce avem să facem oamenilor aceștia? Pentru că prin ei a fost făcut un semn cunoscut, arătat tuturor locuitorilor Ierusalimului; și nu putem tăgădui.

17. Dar ca să nu se răspândească mai mult în popor; să îi amenințăm, să nu mai vorbească nici unuia dintre oameni pe baza Numelui acesta.

18. Și chemându-i, au poruncit să nu mai vorbească deloc, nici să îi învețe pe baza Numelui: Iesus.

19. Dar Petru și Ioan, răspunzând, au zis către ei: judecați voi, dacă este drept înaintea lui Dumnezeu de a asculta mai mult de voi decât de Dumnezeu.

20. Pentru că noi nu putem să nu vorbim cele ce am văzut și am auzit.

21. Iar ei, amenințându-i, i-au eliberat; negăsind nimic cum să îi pedepsească, din cauza poporului; pentru că toți glorificau pe Dumnezeu pentru ceea ce a fost făcut.

22. Pentru că omul asupra căruia s-a făcut semnul acesta al vindecării, era de mai mult de patruzeci de ani.

23. Fiind însă eliberați, au venit la cei ai lor; și au vestit câte au zis către ei marii preoți și bătrânii.

24. Iar ei auzind, au ridicat într-un cuget o voce către Dumnezeu, și au zis: Stăpâne! Tu, Cel făcând cerul și pământul și marea și toate cele din ele;

25. Cel zicând prin Spirit Sfânt, prin gura servitorului Tău David, tatăl nostru: „de ce s-au înfuriat națiuni, și niște popoare gândesc deșertăciuni?”

26. Regii pământului s-au ridicat, și conducătorii s-au strâns împreună împotriva lui Iehova, și împotriva Christosului Său.”

27. Deoarece, într-adevăr, în cetatea aceasta, asupra Servitorului Tău Sfânt Iesus, pe care L-ai uns; s-au strâns împreună Irod, cât și Ponțiu Pilat, împreună cu națiuni și popoare ale lui Israel;

28. ca să facă câte mâna Ta și sfatul Tău au hotărât dinainte să se facă.

29. Și pentru cele de acum; Iehova, uită-Te la amenințările lor, și dă sclavilor Tăi să vorbească cu toată îndrăzneala;

30. întinzând mâna Ta pentru vindecare și pentru a fi făcute semne și minuni prin Numele Servitorului Tău Sfânt: Iesus.

31. Și rugându-se ei, s-a clătinat locul în care erau strânși împreună; și au fost

umpluți toți de Spiritul Sfânt, și vorbeau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

32. Iar în mulțimea celor crezând, era o inimă și un suflet; și nici unu nu zicea a fi a lui ceva din averile lui, ci toate erau comune.

33. Și cu mare putere apostolii dădeau mărturia despre: învierea Domnului Iesus; și mare har era peste ei toți.

34. Pentru că nici într-o lipsă nu era cineva între ei; fiindcă toți câți erau posesori de moșii sau de case, vânzându-le, aduceau prețul celor vândute,

35. și îl puneau lângă picioarele apostolilor; dar era împărțit fiecăruia după cum avea cineva nevoie.

36. Astfel, Iosif, cel chemat de apostoli Barnaba; care este tradus: fiu al mângâierii; un levit, un cipriot prin naștere,

37. având un ogor, vânzându-l, a adus banii și i-a pus lângă picioarele apostolilor.

Capitolul 5 - Faptele Apostolilor

1. Dar un bărbat, cineva cu nume Anania, împreună cu Safira, nevasta lui, a vândut o proprietate;

2. și a oprit din preț, știind și nevasta; și aducând o parte a pus-o lângă picioarele apostolilor.

3. Dar Petru a zis: Anania! De ce a umplut Satan inima ta, să minți tu pe Spiritul Cel Sfânt, și să oprești din prețul ogorului?

4. Oare rămânând, nu ție îți rămânea? Și fiind vândută, oare nu era în autoritatea ta? De ce ai pus în inima ta fapta aceasta? Nu ai mințit unor oameni, ci lui Dumnezeu!

5. Iar Anania, auzind cuvintele acestea, căzând, și-a dat suflarea; și s-a făcut o frică mare peste toți cei auzind.

6. Iar cei mai tineri, ridicându-se, l-au învelit; și ducându-l afară, l-au îngropat.

7. Apoi, la interval cam de trei ore, a intrat și nevasta lui; neștiind ce s-a făcut.

8. Iar Petru i-a răspuns, zicând: spune-mi dacă cu atâta ați vândut ogorul? Ea însă a zis: da, cu atâta!

9. Dar Petru a zis către ea: de ce v-ați înțeles împreună să ispițiți Spiritul lui

lehoa? Iată! Picioarele celor îngropând pe bărbatul tău sunt la ușă, și te vor duce afară.

10. Ea însă a căzut îndată lângă picioarele lui, și și-a dat suflarea. Iar cei mai tineri, intrând, au găsit-o moartă; și ducând-o, au îngropat-o lângă bărbatul ei.

11. Și s-a făcut o teamă mare peste adunarea întreagă și peste toți cei auzind acestea.

12. Iar prin mâinile apostolilor se făceau semne și minuni multe în popor; și toți erau un cuget în porticul lui Solomon;

13. dar nici unu dintre ceilalți nu cuteza să se alipească de ei; însă poporul îi preamărea.

14. Dar mai mult erau adăugați credincioși Domnului; o mulțime de bărbați și de femei.

15. Așa că și pe străzi aduceau afară pe cei bolnavi, și îi puneau pe paturi și pe așternuturi; ca, venind Petru, măcar umbra lui să umbrească pe cineva dintre ei.

16. Dar s-a strâns și mulțimea din cetățile din jurul Ierusalimului; aducând bolnavi și chinuți de spirite necurate, care erau vindecați toți.

17. Dar marele preot ridicându-se, și toți cei împreună cu el; aceasta fiind partida saducheilor; au fost umpluți de invidie,

18. și au pus mâinile pe apostoli și i-au pus în închisoarea publică.

19. Dar un înger al lui lehoa, noaptea, a deschis ușile închisorii; și scoțându-i, a zis:

20. Duceți-vă; și oprindu-vă, vorbiți poporului în curtea templului toate cuvintele vieții aceasta.

21. Iar ei auzind, au intrat de dimineață în curtea templului, și îi învățau. Sosind însă marele preot și cei împreună cu el, au adunat împreună Sinedriul și tot sfatul bătrânilor fiilor lui Israel; și au trimis la închisoare ca să fie aduși.

22. Dar servitorii, ajungând, nu i-au găsit în închisoare; iar întorcându-se, au anunțat,

23. zicând: închisoarea am găsit-o încuiată în toată siguranța, și gardienii

stând înaintea ușilor; dar deschizând, nu am găsit pe nici unu înăuntru.

24. Auzind însă ei cuvintele acestea, comandantul curții templului și marii preoți, erau nedumeriți despre ei; cum s-ar face aceasta.

25. Dar sosind cineva, le-a vestit: Iată! Bărbații pe care i-ați pus în închisoare sunt în curtea templului stând și învățând poporul.

26. Atunci, comandantul, ducându-se împreună cu servitorii, i-au adus; nu cu violență, pentru că se temeau de popor, să nu fie uciși cu pietre.

27. Iar aducându-i, i-au pus în Sinedriu; și marii preoți îi întrebau,

28. zicând: printr-o poruncă v-am poruncit să nu îi învățați pe baza Numelui acesta; și iată! Ați umplut Ierusalimul de învățătura voastră, și vreți să aduceți asupra noastră sângelui Omului Acesta.

29. Dar Petru și apostolii au zis: trebuie să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni.

30. Dumnezeuul părinților noștri L-a înviat pe Iesus, pe care L-ați omorât, atârându-L pe lemn.

31. Pe Acesta, Dumnezeu L-a înălțat cu dreapta Sa, ca: Domn și Salvator, ca să dea lui Israel căință și iertare de păcate.

32. Și noi suntem martori ai cuvintelor acestea, precum este și Spiritul Cel Sfânt, pe care Dumnezeu, L-a dat celor ascultând de El.

33. Iar ei auzind, se înfuriau și se sfătuiau să îi suprime.

34. Dar ridicându-se cineva în Sinedriu, un fariseu cu nume Gamaliel, un învățător al legii, onorat de tot poporul; a poruncit să scoată puțin oamenii afară.

35. Apoi a zis către ei: Bărbați israeliți! Luați seama la voi, referitor la oamenii aceștia; ce aveți de gând să faceți.

36. Pentru că înainte de zilele acestea s-a ridicat Teudas, zicând a fi el însuși cineva; căruia i-au aderat un număr cam de patru sute de bărbați; care a fost suprimat; și toți câți au ascultat de el, au fost risipiți, și s-au făcut în nimic.

37. După acesta s-a ridicat Iuda, galileeanul în zilele înscrierii, și a atras

popor după el; și acela a pierit, și toți câți au ascultat de el au fost risipiți.

38. Și acum eu vă spun: feriți-vă de oamenii aceștia, și lăsați-i; pentru că, dacă are să fie de la oameni, planul acesta sau lucrarea aceasta va fi nimică.

39. Dar dacă este de la Dumnezeu, nu îi veți putea nimici; și nu cumva să fiți găsiți și luptători împotriva lui Dumnezeu.

40. Iar ei au fost convingși de el; și chemând apostolii, bătându-i, au poruncit să nu vorbească pe baza Numelui lui Iesus; și i-au eliberat.

41. Ei s-au dus deci din fața Sinedriului, bucurându-se că au fost considerați vrednici să fie dezonorați pentru Numele Lui.

42. Și în orice zi, în templu și prin case, nu încetau învățându-i și binevestind pe Iesus Christos.

Capitolul 6 - Faptele Apostolilor

1. Iar în zilele acelea, înmulțindu-se discipolii, s-a făcut un murmur al eleniștilor împotriva evreilor; pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la serviciul cel zilnic.

2. Cei doisprezece însă chemând la ei mulțimea discipolilor, au zis: nu este plăcut, ca noi lăsând Cuvântul lui Dumnezeu, să servim la mese.

3. Dar, fraților, căutați dintre voi șapte bărbați confirmați, plini de Spirit și de înțelepciune pe care îi vom rândui pentru nevoia aceasta.

4. Iar noi vom persevera în rugăciune și serviciul Cuvântului.

5. Și cuvântul a plăcut înaintea mulțimii întregi. Și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Spirit Sfânt; și pe Filip; și pe Prohor; și pe Nicanor; și pe Timon; și pe Parmena; și pe Nicolae, un prozelit din Antiohia;

6. pe care i-au pus înaintea apostolilor și, rugându-se au pus mâinile peste ei.

7. Și Cuvântul lui Dumnezeu creștea, și numărul discipolilor se înmulțea tare mult; și mulțime multă de preoți ascultau de credință.

8. Iar Ștefan, plin de har și de putere, făcea minuni și semne mari în popor.

9. Dar unii dintre cei din sinagoga cea zisă: a eliberaților, și a cirenienilor, și a alexandrinilor, și a celor din Cilicia și Asia; s-au ridicat disputând cu Ștefan;

10. însă nu erau în stare să stea împotriva înțelepciunii și spiritului cu care vorbea el.

11. Atunci au pus niște bărbați, zicând: l-am auzit vorbind cuvinte de hulă împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

12. Și au întărâtat poporul și pe cei bătrâni și pe cărturari; și năpustindu-se, l-au răpit și l-au adus în Sinedriu.

13. Și au pus martori falși, zicând: omul acesta nu încetează, vorbind cuvinte împotriva locului acesta sfânt și a legii.

14. Pentru că l-am auzit zicând: Iesus Nazarineanul; Acesta va dărâma locul acesta, și va schimba obiceiurile pe care ni le-a dat Moise.

15. Și uitându-se direct spre el, toți cei șezând în Sinedriu au văzut fața lui ca o față de înger.

Capitolul 7 - Faptele Apostolilor

1. Dar marele preot a zis: așa sunt acestea?

2. Iar el a spus: bărbați frați și părinți, ascultați! Dumnezeuul gloriei s-a arătat tatălui nostru Abraam fiind în Mesopotamia, înainte de a locui el în Haran;

3. și a zis către el: „ieși din țara ta, și din rudenția ta, și vino în țara pe care am să îți-o arăt”.

4. Atunci, ieșind din țara caldeenilor, a locuit în Haran; de acolo după ce moare tatăl lui, l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum;

5. dar nu i-a dat moștenire în ea nici cât o urmă de picior; ci, a promis să i-o dea în posesie lui și seminției lui după el; nefiindu-i nici un copil.

6. Iar Dumnezeu a vorbit astfel: „sămânța lui va locui vremelnic într-o țară străină și o vor subjuga, și o vor asupra pentru patru sute de ani.

7. Dar pe națiunea căreia îi vor fi subjugat, o voi judeca Eu, a spus Dumnezeu; și după acestea vor ieși și Îmi vor servi în locul acesta”.

8. Și i-a dat un legământ al circumviziei; și astfel a născut pe Isaac, și l-a circumvizis în ziua cea de a opta; apoi Isaac pe Iacob, și Iacob pe cei doisprezece patriarhi.

9. Dar patriarhi invidiind pe Iosif l-au vândut pentru Egipt; însă Dumnezeu era cu el,

10. și l-a scos din toate necazurile lui, și i-a dat har și înțelepciune înaintea faraonului, a regelui Egiptului, și l-a rânduit conducător peste Egipt și peste casa lui întreagă.

11. Dar a venit o foamete peste întreg Egiptul și Canaan, și un necaz mare; și părinții noștri nu găseau hrană.

12. Auzind însă Iacob că sunt grâne în Egipt, a trimis pe părinții noștri întâi.

13. Dar în cea de a doua oară, Iosif s-a făcut cunoscut fraților săi, și a fost arătată lui Faraon familia lui Iosif.

14. Iar Iosif trimițând, a chemat la el pe tatăl său Iacob, și toată rudenia de șaptezeci și cinci de suflete.

15. Și Iacob a coborât în Egipt, și a murit, el și părinții noștri.

16. Și au fost strămutați în Sihem, și au fost puși în mormântul care a fost cumpărat de Abraam cu preț de argint de la fiii lui Emor, în Sihem.

17. Dar după cum se apropia timpul promisiunii pe care a declarat-o Dumnezeu către Abraam, poporul creștea și se înmulțea în Egipt;

18. până ce s-a ridicat alt rege peste Egipt, care nu îl știuse pe Iosif.

19. Acesta uneltind cu viclenie împotriva neamului nostru, a asuprit părinții noștri, încât să fie făcuți să lepede pruncii lor, pentru a nu fi lăsați vii.

20. În acest timp a fost născut Moise, și el era plăcut lui Dumnezeu; care a fost crescut trei luni în casa tatălui său.

21. Dar lepădându-se de el, l-a luat fiica faraonului; și l-a crescut ca pe un fiu al ei.

22. Și Moise a fost educat în toată înțelepciunea egiptenilor, și era puternic în cuvintele și în faptele lui.

23. Iar când i s-a împlinit timpul de patruzeci de ani, s-a suit la inima lui să cerceteze pe frații lui, pe fiii lui Israel.

24. Și văzând pe cineva nedreptățit, l-a apărât; și a făcut răzbumare celui asuprit, omorând pe egiptean.

25. Iar el considera să priceapă frații, că Dumnezeu le dă scăpare printr-o mână a lui, dar ei nu au priceput.

26. Și în ziua următoare li s-a arătat; ei bătându-se, iar el îi îndemna la pace, zicând: bărbați, sunteți frați; de ce vă nedreptățiți între voi?

27. Dar cel nedreptățind pe aproapele; l-a respins, zicând: cine te-a rânduit: conducător și judecător peste noi?

28. Doar nu vrei tu să mă omori precum ai omorât ieri pe egiptean!

29. Iar Moise a fugit la cuvântul acesta; și s-a făcut locuitor vremelnic în țara Madian, unde a născut doi fii.

30. Și împlinindu-se patruzeci de ani, i s-a arătat un înger al lui Iehova în deșertul Muntelui Sinai, într-o flacără de foc a unui rug.

31. Iar Moise văzând, s-a mirat pe vedenie; însă apropiindu-se el să observe, s-a făcut o voce a lui Iehova:

32. Eu sunt Dumnezeul părinților tăi; Dumnezeul lui Abraam, și al lui Isaac, și a lui Iacob; și făcându-se înspăimântat, Moise nu a îndrăznit să cerceteze.

33. Dar Iehova i-a zis: dezleagă sandaua picioarelor tale; pentru că locul pe care ai stat, este pământ sfânt.

34. Uitând-Mă, am văzut asuprirea poporului Meu cel din Egipt, și am auzit suspinul lui; și am coborât să îi scot. Și acum, vino; te voi trimite în Egipt!

35. Pe acest Moise, pe care l-au respins, zicând: cine te-a rânduit conducător și judecător peste noi, pe acesta Dumnezeu l-a trimis conducător și eliberator, împreună cu o mână de înger; cel arătându-i-se lui în rug.

36. Acesta i-a adus afară, făcând minuni și semne în țara Egipt, și în Marea Roșie, și în deșert; patruzeci de ani.

37. Acesta este Moise, cel zicând fiilor lui Israel: „un profet ca mine vă va ridica Iehova Dumnezeu dintre frații voștri de El să ascultați”.

38. Acesta este cel fiind în adunarea din deșert, cu îngerul cel vorbindu-i în

Muntele Sinai, și cu părinții noștri; care a primit cuvinte vii, pentru a ni le da nouă;

39. căruia nu au vrut să i se facă ascultători părinții noștri; ci l-au respins, și în inima lor s-au întors spre Egipt,

40. zicând lui Aaron: fă-ne niște dumnezei, care se vor duce înaintea noastră; pentru că Moise acesta, care ne-a adus afară din țara Egipt, nu știm ce s-a făcut cu el.

41. Și au făcut un vițel în zilele acelea; și au adus sacrificiu idolului, și se veseleau de lucrările mâinilor lor.

42. Dar Dumnezeu S-a întors de la ei și i-a dat să servească armatei cerului; după cum a fost scris într-o carte a profetilor: „casă a lui Israel; voi nu ați adus pentru Mine vite junghiate și sacrificii patruzeci de ani în deșert?”

43. Dar ați ridicat cortul lui Moloh și steaua dumnezeului Remfan, figurile pe care le-ați făcut pentru a vă închina lor; iar Eu vă voi strămuta dincolo de Babilon.”

44. Cortul mărturiei era cu părinții voștri în deșert; după cum poruncise Cel vorbind lui Moise, să îl facă după modelul pe care l-a văzut;

45. pe care părinții noștri primindu-l, l-au și adus cu Iosua pe domeniul națiunilor pe care Dumnezeu le-a alungat din fața părinților noștri, până în zilele lui David;

46. care a găsit har înaintea lui Dumnezeu și a cerut să se găsească un locaș Dumnezeului lui Iacob;

47. iar Solomon l-a zidit o casă.

48. Dar Cel Prealnalt nu locuiește în cele făcute de mâini, după cum zice profetul:

49. „cerul Îmi este tron, și pământul un scaunel al picioarelor Mele. Ce fel de casă Îmi veți zidi Mie, zice Iehova; sau care este locul odihnei Mele?”

50. Nu mâna Mea a făcut toate acestea?”

51. Fiind tari la cerbice, și necircumciși în inimă și urechi; voi totdeauna vă opuneți Spiritului Cel Sfânt, și voi ca părinții voștri.

52. Pe cine dintre profeți nu i-au persecutat părinții voștri? Și au omorât pe cei vestind dinainte despre venirea Celui

Drept, ai căruia trădători și ucigași v-ați făcut acum voi,

53. care ați primit legea prin porunci de îngeri; dar nu ați păzit-o.

54. Dar auzind acestea au fost înfuriați în inimile lor, și scrâșneau dinții împotriva lui.

55. Iar el fiind plin de Spirit Sfânt, privind direct spre cer, a văzut gloria lui Dumnezeu și pe Iesus stând la dreapta lui Dumnezeu.

56. Și a zis: Iată! Văd cerurile deschise, și pe Fiul Omului stând la dreapta lui Dumnezeu.

57. Dar ei, strigând cu voce mare, au astupat urechile lor și s-au repezit într-un cuget asupra lui;

58. și, aruncându-l afară din cetate, aruncau pietre; iar martorii au pus mantiile lor lângă picioarele unui tânăr chemat Saul,

59. și aruncau pietre pe Ștefan, cel invocând și zicând: Domnule Iesus, primește spiritul meu!

60. Iar îngenunchind, a strigat cu voce mare: Domnule! Să nu le ții păcatul acesta. Și zicând aceasta, a adormit.

Capitolul 8 - Faptele Apostolilor

1. Iar Saul era de bună părere cu ei pentru suprimarea lui. S-a făcut însă în ziua aceea o persecuție mare peste adunarea cea din Ierusalim. Deci toți, în afară de apostoli, au fost împrăștiați prin ținuturile Iudeii și ale Samariei.

2. Iar pe Ștefan l-au dus să îl îngroape niște bărbați evlavioși, și au făcut o plângere mare pentru el.

3. Dar Saul pustia adunarea, intrând prin case; și, trăgând atât bărbați cât și femei, îi preda la închisoare.

4. Cei împrăștiați deci, umblau binevestind Cuvântul.

5. Iar Filip, coborând în cetatea Samariei, le predica pe Christos;

6. și mulțimile erau atente într-un cuget la cele spuse de Filip, auzind și văzând semnele pe care le făcea.

7. Pentru că mulți dintre cei având spirite necurate, strigând cu voce mare, ieșeau afară; iar mulți paralizați și ologi erau vindecați.

8. S-a făcut dar multă bucurie în cetatea aceea.

9. Dar un bărbat, cineva cu nume Simon, era dinainte în cetate, practicând magia și uimind națiunea Samariei, zicând că el este cineva mare;

10. căruia îi dădeau atenție toți, de la mic la mare, zicând: acesta este puterea lui Dumnezeu, cea chemată: mare.

11. Iar lui îi erau atenți, pentru că de mult timp îi uimise cu magiile.

12. Dar când au crezut lui Filip, binevestind despre cele ale Regatului lui Dumnezeu și despre Numele lui Iesus Christos; au fost botezați atât bărbați cât și femei.

13. Iar Simon a crezut și el; și fiind botezat, persevera alături de Filip; și privind semne și lucrări puternice făcute, a fost uimit.

14. Auzind însă apostolii din Ierusalim că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan;

15. care coborându-se, s-au rugat pentru ei ca să primească Spirit Sfânt.

16. Pentru că El, nu era căzut peste nici unu dintre ei; ci, au fost numai botezați în Numele Domnului Iesus.

17. Atunci au fost puse mâinile peste ei, și au primit Spirit Sfânt.

18. Văzând însă Simon că prin punerea mâinilor apostolilor este dat Spiritul Cel Sfânt, le-a adus bani,

19. zicând: Dați-mi și mie autoritatea aceasta; ca, asupra căruia am să pun mâinile, să primească Spirit Sfânt.

20. Petru însă a zis către el: argintul tău să fie cu tine în pierzare; pentru că ai considerat să dobândești darul lui Dumnezeu prin bani.

21. Pentru tine nu este parte, nici sorț în cuvântul acesta; pentru că inima ta nu este sinceră înaintea lui Dumnezeu.

22. Deci căiește-te de răutatea aceasta a ta, și roagă-te de Domnul, poate îți va fi iertată intenția inimii tale;

23. pentru că te văd fiind în fiere amară, și într-o legătură a nedreptății.

24. Iar Simon răspunzând, a zis: rugați-vă voi pentru mine către Domnul, ca să nu vină peste mine nimic din cele ce ați zis.

25. Deci ei, mărturisind și vorbind Cuvântul Domnului, s-au întors în Ierusalim; și binevesteau în multe sate ale samaritenilor.

26. Dar un înger al lui Iehova a vorbit către Filip, zicând: ridică-te și du-te spre miazăzi pe drumul cel coborând de la Ierusalim spre Gaza; acesta este pustiu.

27. Și ridicându-se, s-a dus; și iată! Un bărbat etiopian, un eunuc, cineva cu putere de-al reginei Candace a etiopienilor, care era peste toată trezoreria ei; care venise în Ierusalim să se închine.

28. Iar el se întorcea; și șezând în carul lui, citea pe profetul Isaia.

29. Dar Spiritul a zis lui Filip: „apropie-te și alipește-te de carul acesta.”

30. Iar Filip, alergând, l-a auzit citind pe profetul Isaia, și a zis: deci chiar cunoști cele ce citești?

31. El însă a zis: dar cum aş putea, dacă nu mă va călăuzi cineva? Și a rugat pe Filip, suindu-se, să șadă împreună cu el.

32. Iar pasajul Scripturii pe care l-a citit, era acesta: „El a fost dus ca o oaie la înjunghiere, și ca un miel fără voce înaintea celui tunzându-l, așa nu deschide gura Lui;

33. în smerenia Lui, judecata I-a fost luată. Cine va zugrăvi generația Lui? Pentru că viața Lui este luată de pe pământ.”

34. Răspunzând însă lui Filip, eunucul a zis: te rog, despre cine zice profetul acesta? Despre sine, sau despre altcineva?

35. Iar Filip deschizând gura lui, și începând de la Scriptura aceasta, i-a binevestit pe Iesus.

36. Dar ducându-se pe drum, au venit la ceva apă; și eunucul zice: iată apă! Ce mă oprește să fiu botezat?

37. (v. 37 - text apocrif)

38. Și a poruncit să stea carul, și au coborât amândoi în apă; atât Filip, cât și eunucul; și l-a botezat.

39. Dar când au ieșit din apă, un Spirit al lui Iehova l-a răpit pe Filip, și eunucul nu l-a mai văzut; dar s-a dus pe drumul lui bucurându-se.

40. Iar Filip a fost găsit l-a Azot, și umblând, binevestea în toate cetățile; până ce a venit el în Cezareea.

Capitolul 9 - Faptele Apostolilor

1. Iar Saul, suflând încă amenințare șiucidere împotriva discipolilor Domnului; venind la marele preot,

2. a cerut de la el scrisori către sinagogile din Damasc; ca, dacă are să găsească pe cineva fiind de-al „Căii”, atât bărbați, cât și femei; să îi aducă legați la Ierusalim.

3. Iar călătorind, el a ajuns să fie aproape de Damasc; și deodată a strălucit în jurul lui o lumină din cer.

4. Și căzând pe pământ, a auzit o voce, zicându-i: Saul! Saul! De ce Mă persecuți?

5. Iar el a zis: cine ești Domnule? Iar El a zis: Eu sunt Iesus Nazarineanul pe care tu Îl persecuți.

Îți este greu să dai cu piciorul în țepușe.

6. Și tremurând și înspăimântat, a zis: Domnule! Ce vrei să fac? Și Domnul i-a zis: ridică-te însăși și intră în cetate, și îți se va vorbi ce trebuie să faci tu.

7. Iar bărbații, cei călătorind împreună cu el, stăteau muți; auzind vocea, dar nevăzând pe nici unu.

8. Dar Saul s-a ridicat de la pământ; însă deschizând ochii lui, nu vedea nimic; ci, ducându-l de mână, l-au adus în Damasc.

9. Și nu vedea de trei zile; și nu a mâncat nici nu a băut.

10. Dar era cineva, un discipol în Damasc cu nume Anania; și Domnul a zis către el într-o viziune: Anania! Iar el a zis: Iată-mă Domnule!

11. Iar Domnul a zis către el: ridică-te! Du-te pe strada cea chemată „Dreaptă”, și caută într-o casă, a lui Iuda, pe unu cu nume Saul, din Tars. Pentru că iată! El se roagă;

12. și a văzut în viziune un bărbat cu nume Anania, intrând și punând mâinile peste el; ca să vadă iarăși.

13. Iar Anania a răspuns: Domnule! Am auzit de la mulți despre bărbatul acesta; câte rele a făcut sfinților Tăi în Ierusalim.

14. Și aici are autoritate de la marii preoți de a lega pe toți cei chemând Numele Tău.

15. Domnul însăși i-a zis: du-te! Pentru că acesta Îmi este un vas ales; pentru a purta

Numele Meu înaintea națiunilor, precum și a regilor, și a fiilor lui Israel.

16. Pentru că Eu îi voi arăta câte trebuie să sufere el pentru Numele Meu.

17. Iar Anania s-a dus și a intrat în casă; și punând mâinile peste el, a zis: Saul, frate! Domnul m-a trimis la tine; Iesus, Cel arătându-ți-se pe drumul pe care veneai; ca să vezi iarăși și să fi umplut de Spirit Sfânt.

18. Și îndată a căzut de pe ochii lui, ca niște solzi, și a văzut iarăși; și ridicându-se, a fost botezat.

19. Apoi luând hrană, a fost întărit; și a rămas câteva zile cu discipolii cei din Damasc.

20. Și îndată, el predica în sinagogi pe Iesus; că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

21. Iar toți cei ascultând erau uimiți, și ziceau: nu este acesta cel cotropind în Ierusalim pe cei chemând Numele acesta? Și aici, pentru aceasta venise; ca, legându-i, să îi ducă la marii preoți.

22. Saul însă se întărea mai mult; și îi nedumerea pe iudeii cei locuind în Damasc, dovedind că Acesta era Christosul.

23. Dar împlinindu-se zilele destul de multe, iudeii s-au consfătuit să îl suprime;

24. însă i s-a încuștințat lui Saul complotul lor. Dar ei păzeau și porțile, zi și noapte, ca să îl suprime.

25. Luându-l însă discipolii lui noaptea, l-au coborât peste zid, lăsându-l jos într-o coșniță.

26. Iar ajungând în Ierusalim, a încercat să se alipească discipolilor; dar toți se temeau de el, necrezând că este discipol.

27. Dar Barnaba, luându-l, l-a adus la discipoli; și le-a relatat cum pe drum l-a văzut pe Domnul, și că El îi vorbise, și cum în Damasc a vorbit cu îndrăzneală în Numele lui Iesus.

28. Și era cu ei, intrând și ieșind din Ierusalim;

29. îndrăznind să vorbească public în Numele Domnului. Și el vorbea și disputa cu grecii; dar ei căutau să îl suprime.

30. Cunoscând însă frații, l-au dus jos în Cezarea, și l-au trimis în Tars.

31. Deci adunarea, în Iudeea întreagă și în Galileea și în Samaria avea pace; zidindu-se, și umblând în frică de Iehova; și, prin mângâierea Spiritului Sfânt, se înmulțea.

32. Apoi Petru, trecând pe la toți, a coborât și la sfinții cei locuind în Lida.

33. Iar acolo a găsit un om, cineva cu nume Eneas; de opt ani zăcând pe pat; care era paralizat.

34. Și Petru i-a zis: Eneas! Iesus Christos te vindecă; ridică-te și fă-ți patul! Și îndată s-a sculat.

35. Și l-au văzut toți cei locuind în Lida și în Saron, și ei s-au întors la Domnul.

36. Iar în Iope era o discipolă, cineva cu nume Tabita, care tradus se zice Dorca. Ea era plină de fapte bune și de milostenii, pe care le făcea.

37. Dar în zilele acelea, îmbolnăvindu-se, a murit; iar spălând-o, au pus-o într-o cameră de sus.

38. Însă Lida fiind aproape de Iope, discipolii auzind că Petru este acolo, au trimis doi bărbați la el, rugându-l: să nu șovăiești să vii până la noi!

39. Iar Petru ridicându-se, a venit împreună cu ei; pe care, sosind, l-au dus în camera de sus. Și toate vădulele stăteau lângă el, plângând și arătând cămășile și mantiile câte făcuse Dorca, fiind cu ele.

40. Petru însă, scoțând pe toți afară și îngenunchind, s-a rugat; și întorcându-se către corp, a zis: Tabita, scoală-te! Iar ea a deschis ochii ei; și văzând pe Petru, a șezut.

41. Iar el dându-i mâna, a ridicat-o sus; și chemând sfinții și vădulele, le-a prezentat-o viețuind.

42. S-a făcut însă cunoscut prin întreaga Iope; și mulți au crezut în Domnul.

43. Apoi, el a rămas zile destul de multe în Iope, la cineva Simon, un tăbăcar.

Capitolul 10 - Faptele Apostolilor

1. Dar un bărbat, cineva din Cezareea cu nume Cornelius, un centurion din cohorta cea chemată: Italica;

2. evlavios și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui, făcând milostenii multe poporului, și rugându-se totdeauna lui Dumnezeu;

3. a văzut clar într-o viziune cam la ora a noua a zilei, un înger al lui Dumnezeu intrând la el și zicându-i: Cornelius!

4. Iar el privindu-l direct, și făcându-se înfricoșat, a zis: ce este domnule? El însă i-a zis: rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit spre amintire înaintea lui Dumnezeu.

5. Și acum, trimite niște bărbați în Iope, și cheamă-l pe Simon; pe cineva care este chemat și Petru.

6. Acesta găzduiește la cineva Simon; un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare. Acesta îți va spune ce trebuie să faci tu.

7. Iar ducându-se îngerul cel vorbind cu el, chemând doi dintre servitori și un soldat evlavios dintre cei devotați lui;

8. și explicându-le toate, i-a trimis la Iope.

9. Iar în ziua următoare; aceia călătorind și apropiindu-se de cetate; Petru s-a suit pe acoperiș să se roage, pe la ora a șasea.

10. Dar a flămânzit, și a vrut să guste. Iar unii dintre ei pregătind, s-a făcut peste el o uimire;

11. și privește cerul deschis și coborând un vas, ceva ca o pânză mare lăsată jos pe pământ, cu patru colțuri;

12. în care erau toate animalele cu patru picioare și târătoarele pământului și păsările cerului.

13. Și s-a făcut o voce mare către el: ridicându-te, Petre; înjunghie și mănâncă!

14. Iar Petru a zis: nicidecum Iehova; pentru că niciodată nu am mâncat ceva întinat și necurat.

15. Și o voce a zis iarăși a doua oară către el: la cele ce Dumnezeu le-a curățit, tu nu le zice întinate.

16. Aceasta însă s-a făcut de trei ori; și îndată vasul a fost luat sus în cer.

17. Dar cum Petru era nedumerit în sine, ce ar fi viziunea pe care a văzut-o; iată! Bărbații cei trimiși de Cornelius, întrebând de casa lui Simon, stăteau la poartă;

18. și, strigând, întrebau dacă Simon, cel chemat și Petru, găzduiește acolo.

19. Iar Petru, cugetând despre viziune, Spiritul a zis: Iată! Trei bărbați căutându-te.

20. Ridică-te dar, coboră și du-te împreună cu ei, neîndoindu-te de nimic; pentru că Eu i-am trimis.

21. Petru însă, coborând la bărbați, a zis: Iată! Eu sunt cel pe care îl căutați; care este cauza pentru care vă prezentați?

22. Iar ei au zis: Cornelius, centurion, un bărbat drept și temător de Dumnezeu, și mărturisit de națiunea întreagă a iudeilor; a fost divin încunoștințat de un înger sfânt să trimită să te cheme în casa lui și să audă niște cuvinte de la tine.

23. Deci chemându-i înăuntru, el i-a găzduit; iar dimineața s-a sculat și a ieșit împreună cu ei; și unii dintre frații cei din Iope, au venit împreună cu el.

24. În ziua următoare însă, a intrat în Cezareea. Iar Cornelius îi aștepta; chemând împreună pe rudele lui și pe prietenii apropiați.

25. Iar când Petru a intrat, Cornelius întâmpinându-l, căzându-i la picioare, i s-a închinat.

26. Dar Petru l-a ridicat, zicând: ridică-te, sunt un om!

27. Și discutând împreună cu el, a intrat, și îi găsește veniți împreună pe mulți.

28. Și a zis către ei: voi cunoașteți că este nepermis unui bărbat iudeu să se alipească sau să se apropie de unu de alt neam, dar mie Dumnezeu mi-a arătat să nu zic întinat sau necurat la nici un om.

29. De aceea, trimițând după mine, am venit fără împotrivire. Deci întreb, pentru ce motiv ați trimis după mine?

30. Și Cornelius a zis: acum patru zile, posteam până la ora aceasta a noua, mă rugam în casa mea; și iată! Un bărbat a stat înaintea mea într-un veșmânt strălucitor,

31. și zice: Cornelius! rugăciunea ta a fost ascultată, și milosteniile tale au fost amintite înaintea lui Dumnezeu.

32. Trimite deci la Iope, și cheamă pe Simon care este chemat și Petru; acesta găzduiește în casa lui Simon, un tăbăcar de lângă mare care venind, îți va vorbi.

33. Am trimis deci îndată la tine, și tu bine ai făcut venind. Acum deci, noi toți ne prezentăm înaintea lui Dumnezeu ca să

auzăm toate cele poruncite ție de Dumnezeu.

34. Iar Petru, deschizând gura, a zis: într-adevăr, accept că Dumnezeu nu este părtinitor;

35. ci, în oricare națiune, cel temându-se de El și lucrând dreptate, Îi este acceptabil Lui.

36. El a trimis Cuvântul fiilor lui Israel, binevestind pace prin Iesus Christos; Acesta este Domn al tuturor.

37. Voi știți lucrarea făcută prin Iudeea întreagă, începând din Galileea, după botezul pe care l-a predicat Ioan;

38. cum Dumnezeu a uns pe Iesus Cel din Nazaret cu Spirit Sfânt și cu putere; care umbla făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de Diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El.

39. Și noi suntem martori ale tuturor celor pe care le-a făcut; atât în țara Iudeilor; cât și în Ierusalim. Dar pe care L-au suprimat, atârându-L pe lemn.

40. Pe Acesta, Dumnezeu L-a înviat în ziua a treia, și L-a dat să fie făcut arătat;

41. nu poporului tot, ci unor martori, cei aleși dinainte de Dumnezeu; nouă, cei care am mâncat împreună și am băut împreună cu El, după ce El a înviat dintre morți.

42. Și ne-a poruncit să predicăm poporului, și să mărturisim că Acesta este Cel rânduit de Dumnezeu: judecător al viilor și al morților.

43. Despre Acesta mărturisesc toți profeții: iertare de păcate va primi prin Numele Lui, oricine crezând în El.

44. Încă vorbind Petru cuvintele acestea, Spiritul Cel Sfânt a căzut peste toți cei auzind Cuvântul.

45. Și credincioșii din circumcizie, câți au venit împreună cu Petru, au fost uimiți că și peste națiuni a fost turnat: darul Spiritului Sfânt.

46. Pentru că îi auzeau vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a răspuns:

47. Oare poate opri cineva apa, pentru a nu fi botezați aceștia, care au primit Spiritul Cel Sfânt ca și noi?

48. Și a poruncit să fie botezați în Numele lui Iesus Christos. Atunci l-au rugat să rămână câteva zile.

Capitolul 11 - Faptele Apostolilor

1. Iar apostolii și frații, cei fiind în Iudeea au auzit că și națiunile au acceptat Cuvântul lui Dumnezeu.

2. Dar când Petru s-a suit la Ierusalim, cei din circumcizie, disputau cu el;

3. zicând că el a intrat la niște bărbați neavând circumcizie, și a mâncat împreună cu ei.

4. Iar Petru, începând, le-a explicat pe rând, zicând:

5. Eu eram în cetatea Iope, rugându-mă, și am văzut într-o uimire o viziune; un vas coborând, ceva ca o pânză mare lăsată jos, din cer, cu patru colțuri, și a venit până la mine;

6. spre care privind atent, am observat și am văzut animalele cu patru picioare ale pământului, și fiarele sălbaticе, și târătoarele, și păsările cerului.

7. Am auzit însă și o voce, zicându-mi: ridicându-te, Petre; înjunghie și mănâncă!

8. Dar am zis: nicidecum Iehova; pentru că ceva întinat sau necurat, niciodată nu a intrat în gura mea.

9. Însă o voce din cer a răspuns a doua oară: la cele ce Dumnezeu le-a curățit, tu nu le zice întinate!

10. Iar aceasta s-a făcut de trei ori; și toate au fost trase iarăși în cer.

11. Și iată! Îndată, trei bărbați stăteau lângă casa în care eram noi; fiind trimiși din Cezareea la mine.

12. Spiritul, mi-a zis însă să vin împreună cu ei, neîndoindu-mă. Iar împreună cu mine au venit și frații aceștia șase; și au intrat în casa bărbatului.

13. Iar el ne-a spus cum a văzut îngerul în casa lui, stând și zicând: trimite la Iope, și cheamă pe Simon, cel zis și Petru;

14. care va vorbi către tine niște cuvinte prin care vei fi salvat, tu și toată casa ta.

15. Dar începând să vorbesc; a căzut Spiritul Cel Sfânt peste ei; ca și peste noi la început.

16. Mi-am amintit însă de Cuvântul Domnului, cum a zis: Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați în Spirit Sfânt.

17. Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă, pe baza credinței în Domnul Iesus Christos; cine eram eu să îl pot opri pe Dumnezeu?

18. Iar auzind acestea, s-au liniștit; și glorificau pe Dumnezeu, zicând: deci Dumnezeu a dat și națiunilor caintă pentru viață.

19. Cei împrăștiați deci din cauza necazului cel făcut referitor la Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru și în Antiohia; nevorbind Cuvântul nici unuia, decât numai iudeilor.

20. Dar unii dintre ei erau bărbați ciprioți și cirenieni, care venind în Antiohia, vorbeau și către eleniști, binevestind pe Domnul Iesus.

21. Și mâna lui Iehova era cu ei; și un număr mult crezând, s-a întors la Domnul.

22. Dar vorba despre ei a fost auzită în urechile adunării cea fiind în Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până în Antiohia;

23. care venind și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat, și îndemna pe toți cu hotărârea inimii, să rămână în Domnul;

24. pentru că era un bărbat bun, și plin de Spirit Sfânt și de credință; și o mulțime multă a fost adăugată la Domnul.

25. A ieșit însă la Tars, să îl caute pe Saul;

26. și găsimdu-l, l-a adus în Antiohia. Apoi au rămas cu ei un an întreg să se ducă împreună cu ei în adunare, și să învețe o mulțime multă. Și întâia dată discipolii au fost numiți: creștini în Antiohia.

27. Dar în zilele acestea au coborât niște profeți din Ierusalim în Antiohia.

28. Ridicându-se însă unu dintre ei, cu nume Agab, a semnalat prin Spiritul: o foamete mare urmând să fie peste întreag pământul locuit; cea care s-a făcut sub Claudiu.

29. Iar discipolii, după cum era cineva în stare, au hotărât să trimită fiecare dintre ei spre ajutor fraților cei locuind în Iudeea;

30. ceea ce au și făcut, trimițându-l la bătrâni prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

Capitolul 12 - Faptele Apostolilor

1. Dar în timpul acela, regele Irod a pus mâinile să maltrateze pe unii dintre cei din adunare;
2. iar pe Iacob fratele lui Ioan, l-a suprimat prin sabie.
3. Văzând însă că aceasta place iudeilor, a continuat prin a-l aresta și pe Petru; erau însă zilele Azimelor.
4. Și prinzându-l, l-a pus în închisoare, dându-l la patru grupe de patru soldați pentru a fi păzit; vrând să îl aducă după Paște înaintea poporului.
5. Deci Petru era păzit în închisoare; dar neîncetat era făcută rugăciune la Dumnezeu de către adunare, pentru el.
6. Iar când Irod urma să îl scoată; în noaptea aceea, Petru dormea între doi soldați, legat cu două lanțuri; și niște gardieni înaintea ușilor, păzeau închisoarea.
7. Și iată! Un înger al lui Iehova a stat lângă el; și o lumină a strălucit în clădire. Lovind însă coasta lui Petru, l-a trezit, zicând: Ridică-te repede! Și lanțurile lui au căzut de pe mâinile lui.
8. Iar îngerul a zis către el: încinge-te și încălță sandalele tale. Și a făcut așa. Și i-a zis: îmbracă mantia ta, și urmează-mi!
9. Și ieșind, îi urma; dar nu știa că este adevărat ce se făcea prin înger; ci, i se părea că vede o viziune.
10. Trecând însă de întâia gardă și de a doua, au venit la poarta cea de fier, cea ducând spre cetate, care s-a deschis de la sine; și ieșind, au mers înainte pe o stradă, și îndată îngerul s-a depărtat de la el.
11. Și Petru, revenind în sine, a zis: acum știu, cu adevărat, că Iehova a trimis îngerul Lui, și m-a scos din mâna lui Irod și din toată așteptarea poporului iudeilor.
12. Și cugetând, a venit la casa Mariei; mama lui Ioan zis și Marcu; unde erau strânși mulți împreună, rugându-se.
13. Și bătând el la ușa porții, o servitoare cu nume Roda, a venit să asculte.
14. Și recunoscând vocea lui Petru, de bucurie, nu a deschis poarta; ci, alergând înăuntru, a anunțat că Petru stă înaintea porții.

15. Ei însă au zis către ea: ești neghioabă! Dar ea insista a fi așa; iar ei ziceau: este îngerul lui.

16. Petru însă, aștepta bătând; iar ei dezchizând, l-au văzut, și erau uimiți.

17. Iar făcându-le cu mâna să fie liniștiți, le-a relatat cum l-a scos Iehova din închisoare, și a zis: vestiți acestea lui Iacob și fraților. Și ieșind, a plecat în alt loc.

18. Dar făcându-se ziuă, nu puțină tulburare era între soldați: oare ce s-a făcut cu Petru?

19. Iar Irod, căutându-l și negăsindu-l, cercetând gardienii, a poruncit să fie duși la moarte. Și coborând din Iudeea a rămas în Cezareea.

20. Dar era întăritat asupra tirienilor și sidonienilor; ei însă s-au prezentat într-un cuget, și convingând pe Blastos, cel fiind peste camera de dormit a regelui, au cerut pace; pentru că țara lor se hrănea din cea regală.

21. Însă într-o zi stabilită, Irod îmbrăcând veșmânt regal, șezând pe tribună, a cuvântat public către ei.

22. Iar publicul striga: „voce de Dumnezeu, și nu de om!”

23. Îndată însă l-a lovit un înger al lui Iehova, pentru că nu a dat gloria lui Dumnezeu înaintea lor; și mâncat fiind de viermi, și-a dat suflarea.

24. Dar Cuvântul lui Iehova creștea și se înmulțea.

25. Barnaba și Saul însă, împlinind serviciul s-au întors din Ierusalim; luând împreună cu ei pe Ioan, zis și Marcu.

Capitolul 13 - Faptele Apostolilor

1. În Antiohia însă, în adunare erau niște profeți și învățători: Barnaba și Simeon cel chemat Niger, și Luciu Cirenianul, și Manaen cel crescut împreună cu tetrarhul Irod, și Saul.

2. Dar servind ei lui Iehova și postind, Spiritul Cel Sfânt a zis: Puneți-Mi dar deoparte acum pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.

3. Atunci, postind, și rugându-se, și punând mâinile peste ei, i-au lăsat să plece.

4. Deci ei, trimiși de Spiritul Sfânt, au coborât în Seleucia; și de acolo au plutit spre Cipru.

5. Și sosind în Salamina, vesteau Cuvântul lui Dumnezeu în sinagogile iudeilor, având însă și servitor pe Ioan.

6. Trecând însă prin insula întregă până la Pafos, au găsit un bărbat magician, un profet fals iudeu, al cărui nume era Bariesus;

7. care era împreună cu proconsulul: Sergius Paulus, un bărbat priceput. Acesta chemând la el pe Barnaba și pe Saul, a căutat să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

8. Dar Elima, magicianul; căci așa este tradus numele lui; li se împotriva, căutând să abată proconsulul de la credință.

9. Dar Saul, cel ce este și Pavel, umplut de Spirit Sfânt, privind direct spre el, a zis:

10. O, tu plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea; fiu al Diavolului, dușman al oricărei dreptăți; nu vei înceta să strămbi căile cele drepte ale Domnului?

11. Și acum, iată! Mâna Domnului este peste tine; și vei fi orb, nevăzând soarele până la un timp. Și îndată a căzut peste el ceață și întuneric; și umblând împrejur, căuta o mână să îl conducă.

12. Atunci proconsulul, văzând ce s-a făcut, a crezut; mirându-se de învățătura Domnului.

13. Pornind însă de la Pafos, Pavel și cei împreună cu el, au venit în Perga Pamfiliei; iar Ioan, despărțindu-se de ei, s-a întors în Ierusalim.

14. Dar ei trecând din Perga, au sosit în Antiohia Pisidiei; și intrând în sinagogă în ziua sabatului, au șezut jos.

15. Iar după citirea legii și a profeților, conducătorii sinagogii, au trimis la ei, zicând: Bărbați frați! Dacă cineva dintre voi are un cuvânt de îndemn către popor, vorbiți!

16. Ridicându-se dar Pavel, și mișcând cu mâna, a zis: „bărbați israeliți, și cei temându-vă de Dumnezeu, ascultați!

17. Dumnezeuul poporului acesta, Israel, a ales pe părinții noștri și a înălțat poporul

în locuirea lui vremelnică în țara Egiptului; și cu braț înalt i-a scos din el.

18. Și cam timp de patruzeci de ani a suportat apucăturile lor în deșert.

19. Nimicind șapte națiuni în țara Canaan, le-a împărțit țara lor prin sorți.

20. Și după acestea, cam patrusute cincizeci de ani, le-a dat judecători până la profetul Samuel.

21. Și după aceea au cerut rege, și Dumnezeu le-a dat pe Saul, un fiu al lui Chiș, bărbat din tribul lui Beniamin; timp de patruzeci de ani.

22. Și înlăturându-l, le-a ridicat pe David ca rege; despre care a și zis, mărturisind: „am găsit pe David, cel al lui Iese, bărbat după inima Mea, care va face toate voințele Mele”.

23. Din sămânța acestuia, Dumnezeu, după promisiune, a adus lui Israel un Salvator, pe Iesus;

24. Ioan predicând înaintea feței Lui, un botez al căinței către tot poporul Israel.

25. Dar când Ioan a împlinit alergarea a zis: cine mă presupuneți a fi? Nu sunt eu; ci, iată! El vine după mine, căruia nu sunt vrednic să îi dezleg sandaia picioarelor.

26. Bărbați frați, fii ai neamului lui Abraam, și cei fiind între voi temători de Dumnezeu; Cuvântul salvării aceasta, n-a fost trimis nouă.

27. Pentru că cei locuind în Ierusalim și conducătorii lor, necunoscându-L, și nici vocile profeților, cele citite în fiecare sabat; le-au împlinit, judecându-L.

28. Dar, deși negăsind nici o vină de moarte, au cerut lui Pilat ca El să fie executat.

29. iar ei împlinind toate cele ce au fost scrise despre El, luându-L jos de pe lemn, L-au pus într-un mormânt.

30. Dar Dumnezeu L-a înviat dintre morți pe El,

31. care S-a arătat în mai multe zile celor suiți împreună cu El din Galileea în Ierusalim, care acum sunt martori ai Lui către popor.

32. Și noi vă binevestim promisiunea făcută către părinți;

33. că Dumnezeu a împlinit aceasta pentru noi, copiii lor, înviind pe Iesus;

precum a fost scris în Psalmul cel de al doilea: „Fiu al Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.”

34. Dar pentru că L-a înviat dintre morți, ne mai urmând a se întoarce în stricăciune, a spus-o astfel: „vă voi da cele sfinte promise lui David, cele de crezut.”

35. De aceea și în altul zice: „nu vei da pe Sfântul Tău să vadă stricăciune.”

36. Pentru că David servind generația lui, după sfatul lui Dumnezeu, a adormit; și a fost adăugat la părinții săi, și a văzut stricăciune.

37. Dar Cel pe care Dumnezeu L-a înviat, nu a văzut stricăciune.

38. Deci, să vă fie cunoscut, bărbați frați; că, prin Acesta vi se vestește iertare de păcate.

39. Și de toate de care nu ați putut fi îndreptățiți prin legea lui Moise; în Acesta, oricine cel crezând, este îndreptățit.

40. Deci vedeți să nu vină peste voi ce a fost spus prin profeți:

41. „Priviți, voi cei disprețuind, și vă mirați și pieriți; pentru că Eu lucrez o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nu o credeți nicidecum, dacă cineva are să v-o relateze.”

42. Iar ieșind, ei au fost rugați să le vorbească cuvintele acestea în sabatul următor.

43. Iar plecând ei de la sinagogă, mulți dintre iudei și dintre prozeliții evlavioși, au urmat lui Pavel și lui Barnaba; care vorbind către ei, i-au convins să rămână în harul lui Dumnezeu.

44. Dar în sabatul următor, aproape toată cetatea s-a strâns să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

45. Iar iudeii văzând mulțimile, s-au umplut de invidie; și contraziceau cele vorbite de Pavel, hulind.

46. Îndrăznind însă, Pavel și Barnaba au zis: era necesar să vă fie vorbit întâi vouă Cuvântul lui Dumnezeu; dar întrucât îl respingeți, și nu vă judecați pe voi vrednici de viața eternă, iată! Ne întoarcem spre națiuni.

47. Pentru că așa ne-a poruncit Iehova: „te-am pus pentru a fi o lumină a națiunilor; pentru a fi tu spre mărturie până la marginea pământului.”

48. Iar națiunile auzind, se bucurau și glorificau Cuvântul lui Dumnezeu. Și au crezut câți erau rânduiți pentru viață eternă.

49. Cuvântul lui Iehova se răspândea însă în tot ținutul.

50. Dar iudeii au întârâtat pe femeile devotate, pe cele proeminente, și pe cei dintâi ai cetății; și au ridicat o persecuție împotriva lui Pavel și Barnaba, și i-au scos afară din hotarele lor.

51. Ei însă, scuturând praful picioarelor împotriva lor, au venit în Iconia.

52. Iar discipolii au fost umpluți de bucurie și de Spirit Sfânt.

Capitolul 14 - Faptele Apostolilor

1. Apoi, În Iconia, ei au intrat împreună în sinagoga iudeilor; și au vorbit astfel încât o mulțime mare de iudei și de greci, au crezut.

2. Dar iudeii cei necredincioși, au întârâtat și au înrăit sufletele națiunilor împotriva fraților.

3. Deci au rămas destul de mult timp, vorbind cu îndrăzneală pe: Domnul, Cel adevărind Cuvântul harului Său; dând să fie făcute semne și minuni prin mâinile lor.

4. Dar mulțimea cetății s-a împărțit; și unii erau împreună cu iudeii, iar unii împreună cu apostolii.

5. Dar când s-a făcut o agitație violentă a națiunilor și a iudeilor împreună cu conducătorii lor ca să îi insulte și să îi ucidă cu pietre;

6. dându-și seama, au fugit în cetățile Licaoniei: Listra și Derbe, și în ținutul din jur.

7. Și acolo binevesteau.

8. Și în Listra ședea cineva, un bărbat neputincios de picioare, olog din pântecul mamei lui; care nu a umblat niciodată.

9. Acesta asculta pe Pavel vorbind; care uitându-se direct la el, și văzând că are credință pentru a fi scăpat,

10. a zis cu voce mare: ridică-te drept pe picioarele tale! Și el a sărit, și umbla.

11. Și mulțimile văzând ceea ce a făcut Pavel, au ridicat vocea lor în licaoneană: Dumnezeii, asemănându-se oamenilor, au coborât la noi.

12. Și pe Barnaba îl chemau: Zeus; iar pe Pavel: Hermes; întrucât el era mânuitorul cuvântării.

13. Iar preotul lui Zeus, cel fiind înaintea cetății, aducând tauri și ghirolande la porți, a vrut să sacrifice împreună cu mulțimile.

14. Auzind însă apostolii Barnaba și Pavel, rupând mantiiile lor au sărit între mulțime, strigând și zicând:

15. Bărbați! De ce faceți acestea? Și noi suntem oameni cu slăbiciuni asemenea vouă; binevestindu-vă să vă întoarceți de la deșertăciunile acestea, la un Dumnezeu viețuind; care a făcut cerul, și pământul, și marea, și toate cele din ele.

16. Care în generațiile trecute a lăsat toate națiunile să umble pe căile lor;

17. deși El nu S-a lăsat fără martori; binefăcând, dându-vă ploi din cer, și timpuri roditoare, umplând inimile voastre de hrană și de veselie.

18. Și zicând acestea, cu greu au oprit mulțimile să nu le ofere sacrificii.

19. Dar din Antiohia și Iconia, au sosit iudei; și convingând mulțimea și lovind cu pietre pe Pavel, l-au târât afară din cetate, considerându-l a fi murit.

20. Dar înconjurându-l discipolii, ridicându-se, a intrat în cetate; și în ziua următoare a ieșit împreună cu Barnaba înspre Derbe.

21. Și binevestind în cetatea aceea, și făcând discipoli pe destul de mulți, s-au întors în Lистра, și în Iconia, și în Antiohia;

22. Întărind sufletele discipolilor, îndemnând să rămână în credință; și, că prin multe necazuri trebuie să intrăm noi în Regatul lui Dumnezeu.

23. Iar rugându-se cu posturi, rânduiindu-le bătrâni pentru adunare; i-au încredințat Domnului în care crezuseră.

24. Și trecând prin Pisidia, au venit în Pamfilia;

25. și vorbind Cuvântul în Perga, au coborât în Atalia;

26. și de acolo au plutit spre Antiohia, de unde fuseseră predați harului lui Dumnezeu pentru lucrarea pe care au împlinit-o.

27. Iar sosind și strângând adunarea, au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei; și că a deschis națiunilor o ușă a credinței.

28. Au rămas însă puțin timp împreună cu discipolii.

Capitolul 15 - Faptele Apostolilor

1. Iar unii, coborând din Iudeea, învățau frații, că dacă nu aveți să fiți circumciși, potrivit obiceiului lui Moise, nu puteți fi salvați.

2. Dar făcându-se tulburare și dispută nu puțină de către Pavel și Barnaba împotriva lor; au stabilit să se suie Pavel și Barnaba și alți câțiva dintre ei, la apostolii și bătrânii din Ierusalim, referitor la contrazicerea aceasta.

3. Deci ei, petrecuți de adunare, au trecut prin Fenicia și Samaria, relatând întoarcerea națiunilor; și făceau o mare bucurie tuturor fraților.

4. Iar sosind în Ierusalim, au fost primiți de adunare, de apostoli și de bătrâni; și au vestit câte a făcut Dumnezeu cu ei.

5. S-au ridicat însă unii dintre cei din partida fariseilor credincioși, zicând: trebuie să îi circumcidem, și să le poruncim să respecte legea lui Moise.

6. Dar apostolii și bătrânii s-au strâns împreună să vadă despre cuvântul acesta.

7. Însă făcându-se multă contrazicere, ridicându-se, Petru a zis către ei: bărbați frați! Voi cunoașteți, că din primele zile, Dumnezeu a ales între voi să audă națiunile prin gura mea Cuvântul Evangheliei, și să creadă.

8. Și Dumnezeu, Cel cunoscând inima, le-a mărturisit, dându-le Spiritul Cel Sfânt ca și nouă;

9. și nu a deosebit nimic între noi și ei, curățind inimile lor prin credință.

10. Deci acum, de ce încercați pe Dumnezeu, punând jug pe gâtul discipolilor; pe care nici părinții noștri, nici noi, nu am fost în stare să îl purtăm?

11. Ci, prin harul Domnului Iesus, credem să fim salvați, în același fel ca și aceia.

12. Iar mulțimea toată a tăcut; și asculta pe Barnaba și pe Pavel relatând câte semne și minuni a făcut Dumnezeu prin ei între națiuni.

13. Dar după ce ei au tăcut, Iacob a răspuns, zicând: bărbați frați, ascultați-mă!

14. Simeon a relatat cum că întâi Dumnezeu a privit să ia dintre națiuni un popor pentru Numele Său.

15. Și cu aceasta se potrivesc cuvintele profeților, după cum a fost scris:

16. „După aceea, Mă voi întoarce și voi rezidi cortul cel căzut al lui David, și voi rezidi cele dărmate ale lui;

17. pentru ca ceilalți dintre oameni să caute pe Iehova, și toate națiunile peste care a fost chemat Numele Meu;

18. zice Iehova, Cel făcând acestea, cunoscute din vechime.”

19. De aceea, eu judec să nu fie tulburați cei dintre națiuni întorși la Dumnezeu;

20. ci, să li se scrie: să se abțină de la închinările idolilor, și de la curvie, și de la ce este sugrumat, și de la sânge.

21. Pentru că Moise, din generațiile vechi, are în orice cetate pe cei predicându-l; fiind citit în sinagogi în fiecare sabat.

22. Atunci li s-a părut potrivit apostolilor și bătrânilor, împreună cu adunarea întregă, să trimită bărbați aleși dintre ei în Antiohia, împreună cu Pavel și Barnaba: pe Iuda, cel chemat Barsabas și pe Sila; bărbați conducători între frați;

23. scriind prin mâna lor: apostolii și frații bătrâni; către frați cei dintre națiuni din Antiohia și din Siria și din Cilicia: îmbucurare!

24. Întrucât am auzit că unii dintre ai noștri, cărora nu le-am poruncit, v-au tulburat cu cuvântări, zdruncinând sufletele voastre,

25. ni s-a părut potrivit, făcându-ne de comun acord, alegând frați, să îi trimitem către voi împreună cu iubiții noștri: Barnaba și Pavel;

26. adică, cu oameni expunând sufletele lor pentru Numele Domnului nostru Iesus Christos.

27. Am trimis deci pe Iuda și pe Sila; și ei, prin cuvânt, anunțând toate acestea.

28. Pentru că s-a părut potrivit Spiritului Cel Sfânt și nouă, să nu fie pusă peste voi nici o greutate mai mare decât acestea, cele de necesitate:

29. Să vă feriți de cele jertfite idolilor și de la sânge și de la cele sugrumate și de la curvie; de care păzindu-vă, bine veți face. Fiți sănătoși!

30. Deci ei fiind lăsați au coborât, în Antiohia, și strângând mulțimea împreună au dat scrisoarea;

31. iar citind, s-au bucurat pentru mângâiere.

32. Și Iuda și Sila, fiind și ei profeți, au îndemnat frații și i-au întărit prin multe cuvinte.

33. Trecând însă un timp, au fost lăsați cu pace de la frați, către cei trimitându-i.

34. (v. 34 - text apocrif)

35. Iar Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățându-i și binevestind cu mulți alții Cuvântul Domnului.

36. Dar după câteva zile, Pavel a zis către Barnaba: întorcându-ne deci, să cercetăm frații în fiecare cetate în care am vestit Cuvântul Domnului; să vedem cum se află.

37. Barnaba însă, a hotărât să ia împreună cu el și pe Ioan, cel chemat: Marcu.

38. Dar Pavel considera că este drept, ca pe cel despărțit de ei în Pamfilia și nevenind împreună cu ei în lucrare, acesta să nu fie luat împreună cu ei.

39. S-a făcut însă o dispută, încât ei să fie despărțiți unul de altul; și Branaba luând pe Marcu să plutească spre Cipru.

40. Iar Pavel, alegând pe Sila, a ieșit; fiind încredințat de frați harului lui Iehova.

41. Și străbătea Siria și Cilicia întărind adunările.

Capitolul 16 - Faptele Apostolilor

1. A ajuns însă și în Derbe și în Listra; și iată! Acolo era un discipol, cineva cu nume: Timotei, fiu al unei femei iudeice credincioase, și al unui tată grec;

2. care era mărturisit de frații din Listra și Iconia.

3. Pe acesta l-a vrut Pavel să iasă împreună cu el; și luându-l, l-a circumcis, din cauza iudeilor cei fiind în locurile acelea; pentru că toți știau că tatăl lui era grec.

4. Iar străbătând cetățile, îi învățau să păzească: hotărârile cele judecate de apostolii și bătrânii din Ierusalim.

5. Deci adunările erau întărite în credință, și creșteau zilnic cu numărul.

6. Iar ei au trecut prin Frigia și ținutul Galatiei; fiind opriți de Spiritul Sfânt să vorbească Cuvântul în Asia.

7. Venind însă în Misia, au încercat să plece spre Bitinia; dar nu i-a lăsat Spiritul lui Iesus.

8. Dar trecând prin Misia, au coborât în Troa.

9. Și noaptea, i s-a arătat lui Pavel o viziune: cineva, un bărbat macedonian stătea rugându-l, și zicând: „trecând în Macedonia, ajută-ne!”

10. Iar văzând viziunea, îndată am căutat să ieșim înspre Macedonia, considerând că Dumnezeu ne-a chemat să îi binevestim.

11. Pornind deci din Troa, am plutit drept în Samotracia, și în ziua următoare în Neapolis;

12. și de acolo în Filipi, care este prima cetate a acelei părți a Macedoniei; o colonie. Iar în cetatea aceasta am rămas câteva zile.

13. Și în ziua sabatului am ieșit în afara porții, lângă râu; unde presupuneam să fie un loc de rugăciune. Și șezând, vorbeam femeilor venite împreună.

14. Și cineva, o femeie cu nume Lidia, o vânzătoare de purpură din cetatea Tiatira, închinătoare la Dumnezeu, asculta; inima căreia Domnul a deschis-o să dea atenție celor vorbite de Pavel.

15. Iar botezându-se, ea și casa ei; ne-a rugat, zicând: dacă m-ați considerat a fi credincioasă Domnului, intrând în casa mea, rămâneți. Și ne-a constrâns.

16. Apoi, ducându-ne la rugăciune, ne-a întâmpinat o servitoare, cineva având un spirit al lui Piton; care precizând, aducea mult câștig domnilor ei.

17. Ea, urmând lui Pavel și nouă; striga, zicând: oamenii aceștia sunt sclavi ai lui Dumnezeu Cel Preaînalt, care vă vestesc o cale a salvării.

18. Iar ea a făcut aceasta în multe zile. Dar Pavel, fiind necăjit, întorcându-se, a zis spiritului: îți poruncesc, în Numele lui Iesus Christos, să ieși din ea! Și a ieșit chiar în aceiași oră.

19. Văzând însă domniile ei, că s-a dus speranța câștigului lor; prinzând pe Pavel și pe Sila, i-au târât în piață la conducători.

20. Și aducându-i la judecători, au zis: Oamenii aceștia, iudei fiind, agită cetatea noastră;

21. și vestesc obiceiuri care nu este permis să fie primite, nici să fie făcute; noi fiind romani.

22. Și mulțimea s-a ridicat împreună împotriva lor; și judecătorii rupându-le mantiiile, au poruncit să fie bătuți cu nuiele.

23. Și dându-le multe lovituri, i-au aruncat în închisoare, poruncind gardianului să îi țină în siguranță;

24. care primind o poruncă ca aceasta, i-a aruncat în închisoarea interioară, și a încuiat picioarele lor în butuc.

25. Dar pe la miezul nopții, Pavel și Sila, rugându-se, lăudau pe Dumnezeu prin cântări; iar cei legați, îi auzeau.

26. Însă deodată s-a făcut un cutremur mare, încât s-au clătinat temeliiile închisorii; iar toate ușile s-au deschis îndată, și legăturile tuturor au fost dezlegate.

27. Iar gardianul, trezindu-se din somn și văzând deschise ușile închisorii, trăgând sabia urma să se sinucidă, considerând că cei legați fugiseră.

28. Dar Pavel a strigat cu voce mare zicând: Să nu îți faci nimic rău, pentru că toți suntem aici.

29. Cerând însă niște făclii, a sărit înăuntru; și tremurând, a căzut înaintea lui Pavel și a lui Sila;

30. Și aducându-i afară, a zis: domnilor! Ce trebuie să fac eu, ca să fiu salvat?

31. Iar ei au zis: „crede pe Domnul Iesus și vei fi salvat, tu și casa ta.”

32. Și i-au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu toți cei din casa lui.
33. Și luându-i la el în ora aceea a nopți, i-a spălat de răni; și a fost botezat îndată, el și cei ai lui.
34. Și, aducându-i în casa lui, le-a pus masa și, crezând în Dumnezeu, s-a bucurat cu toată casa lui.
35. Dar făcându-se ziua, judecătorii au trimis ofițerii, zicând: eliberează-i pe oamenii aceia!
36. Iar gardianul a anunțat cuvintele către Pavel: judecătorii au trimis să fiți eliberați; deci acum ieșind, duceți-vă în pace.
37. Dar Pavel a zis către ei: bătându-ne în public, necondamnați, oameni romani fiind, ne-au aruncat în închisoare; și acum ne scot în ascuns? Dar nu; ci, venind, să ne scoată ei!
38. Ofițerii au spus aceste cuvinte magistraților. Aceștia s-au temut când au auzit că ei erau cetățeni romani.
39. Și venind, i-au rugat; și ducându-i afară, le-au cerut să se ducă din cetate.
40. Ieșind însă din închisoare, au intrat la Lidia; și văzând pe frați, i-au încurajat, și au ieșit.

Capitolul 17 - Faptele Apostolilor

1. Iar trecând prin Amfipolis și prin Apolonia, au venit în Tesalonic; unde era o sinagogă a iudeilor.
2. Dar potrivit cu obiceiul lui Pavel, el a intrat la ei; și în trei sabbate a discutat cu ei din Scripturi;
3. explicând și dovedind că Christosul trebuia să sufere și să învie dintre morți; și că Acesta este Christosul, adică Iesus pe care eu vi-L vestesc.
4. Și unii dintre ei au fost convinși, și s-au alăturat lui Pavel și lui Sila; precum și mulțime multă dintre grecii evlavioși, și nu puține dintre cele dintâi femei.
5. Dar iudeii, invidiind, și luând cu ei niște bărbați răi dintre haimanalele pieței, și făcând o mulțime, au alarmat cetatea; și, năvălind asupra casei lui Iason, i-au căutat ca să îi aducă la popor.
6. Dar negăsindu-i, au târât pe Iason și pe niște frați, la magistrații șefi, strigând: cei

- răscolind lumea, aceștia sunt prezenți și aici;
7. pe care Iason i-a primit. Și aceștia toți făptuiesc împotriva decretelor cezarului, zicând că este alt rege: Iesus.
8. Ei au tulburat însă mulțimea și pe magistrații șefi, auzind acestea.
9. Și luând garanție de la Iason și de la ceilalți, ei i-au eliberat.
10. Frații însă, au trimis îndată, noaptea, pe Pavel și pe Sila la Bereea; care sosind, au intrat în sinagoga iudeilor.
11. Aceștia erau însă de neam mai ales decât cei din Tesalonic; care au primit Cuvântul cu toată bunăvoința, examinând zilnic Scripturile, dacă acestea sunt așa.
12. Deci mulți dintre ei au crezut; și dintre femeile grece cu vază, și dintre bărbați nu puțini.
13. Dar iudeii din Tesalonic, cunoscând că și în Bereea a fost vestit Cuvântul lui Dumnezeu de către Pavel; au venit și acolo, ațâțând și tulburând mulțimile.
14. Dar atunci, frații au trimis îndată pe Pavel să se ducă până spre mare; însă atât Sila cât și Timotei au rămas acolo.
15. Iar cei însoțind pe Pavel, l-au dus până la Atena; și primind ei poruncă către Sila și Timotei ca să vină cât mai repede la el, au plecat.
16. Însă așteptându-i Pavel în Atena, se întăra în el spiritul lui privind cetatea plină de idoli.
17. În sinagogă deci, discuta cu iudeii și cu cei devotați; și în piață, în fiecare zi cu cei întâlniți întâmplător.
18. Dar unii dintre filosofii epicurei și stoici i se împotriveau, și unii ziceau: Ce ar vrea să zică vorbărețul acesta? Iar alții: pare a fi un vestitor de dumnezei străini. Pentru că binevestea pe Iesus Christos și învierea.
19. Luându-l însă, l-au dus pe Areio-pagos, zicând: putem cunoaște ce este învățătura aceasta nouă, cea vorbită de tine?
20. Pentru că bați în urechile noastre niște lucruri străine. Vrem deci să cunoaștem ce vor să fie acestea.
21. De altfel toți atenienii și străinii cei locuind temporar petreceau timpul cu

nimic altceva decât să spună sau să audă ceva mai nou.

22. Iar Pavel, stând, în mijlocul Areiopagului, a zis: bărbați atenieni! În toate vă văd ca ținând mult la dumnezei.

23. Pentru că, trecând și privind celeenerate ale voastre, am găsit și un altar pe care a fost scris: „unui Dumnezeu necunoscut”. Deci ceea ce voi, necunoscând, venerați, aceasta vă vestesc eu.

24. Dumnezeu, Cel făcând lumea, și toate cele ce sunt în ea, Acesta fiind Domn al cerului și al pământului; nu locuiește în temple făcute de mâini omenești;

25. nici nu este îngrijit de mâini omenești, ca având trebuință de ceva; El dând tuturor viață și suflare și toate cele.

26. Și a făcut din unu orice națiune de oameni, ca să locuiască pe toată fața pământului; hotărând: timpuri dinainte stabilite, și hotarele locuinței lor;

27. ca ei să caute pe Dumnezeu; dacă într-adevăr au să Îl băjbaie și să Îl găsească, deși nefiind departe de fiecare dintre noi.

28. Pentru că în El viețuim și ne mișcăm și existăm, precum au spus și unii dintre poeții voștri: „pentru că și descendenți ai Lui suntem.”

29. Fiind deci descendenți de-ai lui Dumnezeu, să nu greșim să considerăm ce este Dumnezeiesc a fi asemănător aurului, sau argintului, sau pietrei; adică unei sclupturi a artei și născocirii omului.

30. Deci, trecând cu vederea timpurile necunoașterii, Dumnezeu vestește acum oamenilor: toți, de pretutindeni, să se căiască.

31. Pentru că a stabilit o zi, în care urmează să judece lumea cu dreptate, printr-un bărbat pe care L-a rânduit; dând tuturor o dovadă: înviindu-L dintre morți.

32. Dar auzind de o înviere a morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: te vom asculta despre aceasta și altădată.

33. Astfel, Pavel a ieșit din mijlocul lor.

34. Dar unii bărbați, alipindu-se lui, au crezut; între ei Dionisie areopagitul, și o femeie cu nume Damaris; și alții împreună cu ei.

Capitolul 18 - Faptele Apostolilor

1. După acestea, Pavel depărtându-se de Atena, a venit în Corint.

2. Și găsind un iudeu, cu nume Acuila, de neam din Pontus, venit de curând din Italia, și pe Priscila, nevasta lui; prin porunca lui Claudiu de a fi depărtați toți iudeii din Roma; a venit la ei.

3. Și fiind de aceeași meserie, a rămas la ei, și lucrau; pentru că erau de meserie: făcători de corturi.

4. Iar în sinagogă discuta în fiecare sabat, și convingea și pe iudei și pe greci.

5. Însă coborând Sila și Timotei din Macedonia, Pavel s-a ocupat cu Cuvântul; mărturisind iudeilor pe Iesus ca fiind Christosul.

6. Dar stând ei împotrivă, și hulind, el a zis către ei, scuturând mantiile: Sângele vostru fie asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum mă voi duce la națiuni.

7. Și mutându-se de acolo, a venit într-o casă a cuiva cu nume: Titiu Iust, un închinător la Dumnezeu; casa căruia era alipită împreună cu sinagoga.

8. Însă Crisp, conducătorul sinagogii a crezut în Domnul împreună cu casa lui întregă; și mulți dintre corinteni, auzind, credeau și erau botezați.

9. Dar Domnul a zis noaptea lui Pavel printr-o viziune: nu te teme, ci vorbește și să nu taci;

10. pentru că Eu sunt cu tine, și nici unu nu te va ataca ca să îți faci rău; pentru că am mult popor în cetatea aceasta.

11. Iar el, a șezut un an și șase luni; învățând între ei Cuvântul lui Dumnezeu.

12. Dar, Gallion fiind proconsul al Ahaiei, iudeii s-au ridicat într-un cuget asupra lui Pavel; și l-au dus la scaunul de judecată,

13. zicând: acesta convinge oamenii să venereze, pe Dumnezeu, împotriva legii.

14. Iar Pavel, urmând să deschidă gura, Gallion a zis către iudei: dacă era vreo nedreptățire sau vreo faptă rea; o iudei; după cuviință vă acceptam.

15. Dar dacă sunt controverse despre: Cuvânt, și despre nume, și despre legea voastră; veți vedea voi; eu nu vreau să fiu judecător al acestora.

16. Și i-a alungat de la scaunul de judecată.

17. Iar toți grecii apucând pe Sosten, conducătorul sinagogii, îl băteau înaintea scaunului de judecată; dar lui Gallion nu îi păsa nimic de acestea.

18. Iar Pavel, rămânând încă zile destul de multe despărțindu-se de frați, a plutit spre Siria; și împreună cu el: Priscila și Acuila; tunzând capul în Chencrea, pentru că avea o promisiune.

19. Au ajuns dar la Efes, și pe aceia i-a lăsat acolo; iar el intrând în sinagogă, discuta cu iudeii.

20. Dar ei, rugându-l să rămână mai mult timp, nu a acceptat;

21. ei, despărțindu-se, și zicând: mă voi întoarce iarăși la voi, vrând Dumnezeu; s-a îmbarcat de la Efes.

22. Și coborând în Cezareea, s-a suit la Ierusalim; și salutând adunarea, a coborât în Antiohia.

23. Și trecând câțva timp, a ieșit, trecând pe rând prin ținutul Galatiei și al Frigiei; întărind pe toți discipolii.

24. Dar un iudeu, cineva cu nume Apolo, alexandrinean de neam, un bărbat elocvent, fiind puternic în Scripturi; a sosit în Efes.

25. Acesta era instruit în calea lui Iehova; și, înfierbântându-se în spirit, vorbea și învăța cu acuratețe cele despre: Iesus; cunoscând numai botezul lui Ioan.

26. Și acesta a început să vorbească cu îndrăzneală în sinagogă; iar auzindu-l Priscila și Acuila, l-au luat la ei și i-au explicat mai lămurit calea lui Dumnezeu.

27. Vrând însă să treacă în Ahaia, frații au scris discipolilor îndemnându-i să îl primească; care sosind a ajutat mult celor crezând prin har.

28. Pentru că el dovedea iudeilor cu tărie în public, demonstrând prin Scripturi pe Iesus ca fiind Christosul.

Capitolul 19 - Faptele Apostolilor

1. Apoi, Apolo fiind în Corint, Pavel trecând prin părțile de sus, a venit în Efes; și a găsit niște discipoli,

2. și a zis către ei: ați primit Spirit Sfânt, când ați crezut? Iar ei au zis către el: Dar nici nu am auzit dacă este Spirit Sfânt.

3. Și el a zis: Deci în ce ați fost botezați? Iar ei au zis: în botezul lui Ioan.

4. Pavel însă a zis: Ioan a botezat ca botez al căinței; zicând poporului să creadă în Cel venind după el, adică în Iesus.

5. Iar auzind, au fost botezați în Numele Domnului Iesus.

6. Și fiind puse mâinile lui Pavel peste ei, a venit Spiritul Cel Sfânt peste ei; și vorbeau în limbi și profețeau.

7. Iar toți bărbații erau cam doisprezece.

8. Intrând însă în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală pe timp de trei luni, discutând și convingând despre Regatul lui Dumnezeu.

9. Dar unii s-au împietrit și nu au crezut, vorbind de rău Calea înaintea mulțimii; depărtându-se de ei, el a despărțit discipolii de ei, discutând zilnic în școala lui Tiran.

10. Iar aceasta s-a făcut în doi ani, încât toți cei locuind în Asia, atât iudei, cât și greci, au auzit Cuvântul Domnului.

11. Și Dumnezeu făcea lucrări de putere neobișnuite prin mâinile lui Pavel;

12. încât erau aduse peste cei bolnavi batiste și șorțuri atinse de pielea lui; și bolile dispăreau de la ei, și spiritele cele rele ieșeau afară.

13. Dar și unii dintre exorciștii iudei, cei cutreierând, s-au apucat să folosească: Numele Domnului Iesus peste cei având spiritele cele rele, zicând: vă leg prin jurământ, pe baza lui Iesus, pe care Îl predică Pavel!

14. Iar cei făcând aceasta, erau șapte fii ai unui iudeu, Sceva; un mare preot.

15. Dar spiritul cel rău, răspunzând, le-a zis: pe Iesus Îl cunosc, și pe Pavel îl cunosc; dar voi, cine sunteți?

16. Și omul în care era spiritul cel rău, sărind asupra lor, dominându-i, i-a maltratat; încât au fugit goi și răniți din casa aceea.

17. Iar aceasta s-a făcut cunoscută tuturor iudeilor și grecilor cei locuind în Efes, și a căzut o frică peste ei toți; și Numele Domnului Iesus era preamărit.

18. Și mulți dintre cei crezând, veneau mărturisind și declarând faptele lor.

19. Iar destul de mulți dintre cei practicând vrăjitoria, strângând cărțile, le ardeau înaintea tuturor; și au socotit prețurile lor, și au găsit ca fiind: cinci zeci de mii de arginți.

20. Astfel, potrivit cu puterea Domnului, Cuvântul creștea și se întărea.

21. Iar împlinindu-se acestea, Pavel și-a pus în spirit să se ducă la Ierusalim, trecând prin Macedonia și Ahaia, zicând: după ce voi fi acolo, eu trebuie să văd și Roma.

22. Trimițând însă în Macedonia pe doi dintre cei servindu-i lui, pe Timotei și pe Erast; el a rămas un timp în Asia.

23. Dar în timpul acela s-a făcut nu puțină tulburare privitytoare la: Cale.

24. Pentru că cineva un argintar cu nume Demetrios, făcând temple de argint ale Artemisei, aducea meșterilor nu puțin câștig;

25. pe care strângându-i, și pe lucrătorii de cele ca acestea, a zis: bărbați! Cunoașteți că din lucrarea aceasta este bunăstarea noastră;

26. dar vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, Pavel acesta, convingând, a abătut destulă mulțime, zicând că nu sunt dumnezei cei făcuți de mâini.

27. Dar nu numai partea aceasta este în pericol să vină în dispreț; ci, și templul mării dumnezeițe Artemis urmează să fie socotit nimic, și chiar să fie nimicită măreția ei; pe care o venerează: Asia și lumea întreagă.

28. Iar auzind, făcându-se plini de furie, strigau, zicând: mare este Artemis a efesienilor!

29. Și cetatea s-a umplut de zarvă; și s-au năpustit într-un cuget în teatru, răpind împreună cu ei pe Gaius și pe Aristarh; niște macedonieni, camarazi de drum ai lui Pavel.

30. Iar Pavel vrând să intre în public, nu i-au permis discipolii.

31. Dar și unii dintre funcționari, fiindu-i prieteni, trimițând la el, îl rugau să nu se ducă în teatru.

32. Unii deci strigau una, alții altceva; pentru că adunarea era confuză și cei mai

mulți nu știau pentru ce motiv erau veniți împreună.

33. Iar din mulțime, l-au adus pe Alexandru; împingându-l iudeii înainte. Dar Alexandru, mișcând mâna, a vrut să se apare în public.

34. Recunoscându-l însă că este iudeu, o voce s-a făcut din toți, strigând cam două ore: mare este Artemis a efesienilor!

35. Dar grefierul, astâmpărând mulțimea, zice: bărbați efeseni! Cine dintre oameni este care nu cunoaște cetatea efesienilor, ca fiind păzitoare a templului mării Artemis care a căzut din cer?

36. Acestea deci, fiind de necontrazis este de trebuință ca voi să fiți liniștiți, și să nu făptuiți nimic pripit;

37. pentru că ați adus bărbații aceștia, nici ca jefuitori de temple, nici hulind pe dumnezeița noastră.

38. Deci, dacă Demetrios și meșterii cei împreună cu el, au vreun cuvânt împotriva cuiva, zile de judecată se țin, și pronconsuli sunt; să se acuze unul pe altul.

39. Dar dacă căutați ceva despre altele, va fi stabilit în adunarea legiuită.

40. Pentru că suntem și în pericol de a fi acuzați de răscoală pentru cea de astăzi; nefiind nici un motiv prin care vom putea da seamă despre tulburarea aceasta.

41. Și zicând acestea, a eliberat adunarea.

Capitolul 20 - Faptele Apostolilor

1. Iar după ce a încetat agitația, Pavel, trimițând după discipoli; și încurajându-i și salutându-i, a ieșit ca să se ducă în Macedonia.

2. Trecând însă prin părțile acelea, și încurajând-i cu multe cuvinte, a venit în Elada.

3. Și, rămânând, trei luni; dar făcându-se un complot împotriva lui de către iudei când urma să fie dus spre Siria; a hotărât să se întorcă prin Macedonia.

4. L-au însoțit însă: Sopater al lui Pir din Bereea, iar dintre tesaloniceni Aristarh și Secund, și Gaius din Derbe, și Timotei, iar din Asia Tihic și Trofim.

5. Aceștia însă, ducându-se înainte, ne-au așteptat în Troa.

6. Iar noi, după zilele Azimelor, am plutit din Filipi; și în cinci zile am venit la ei în Troa, unde am rămas șapte zile.

7. Iar în ziua întâi a săptămânii, strângându-ne să frângem pâine, Pavel urmând să iasă în ziua următoare; a discutat cu ei, și a întins cuvântarea până la miez de noapte.

8. Iar în camera de sus unde eram strânși, erau lămpi destul de multe;

9. însă cineva, un tânăr cu nume Eutih, șezând pe fereastră, copleșit de un somn adânc; Pavel discutând îndelung; fiind doborât de somn, a căzut jos de la etajul al treilea, și a fost ridicat mort.

10. Dar Pavel, coborând, s-a aplecat asupra lui; și îmbrățișându-l, a zis: nu vă tulburați, pentru că sufletul lui este în el.

11. Iar suindu-se și frângând pâinea, și gustând, și discutând îndeajuns până în zori, astfel a ieșit.

12. Au adus însă băiatul viețuind, și erau mângâiați nemăsurat.

13. Iar noi ducându-ne înainte la corabie am fost duși la Assos, de acolo urmând să îl luăm pe Pavel; pentru că așa a fost stabilit, el urmând să meargă pe jos.

14. Iar întâlnindu-se cu noi în Assos, luându-l, au venit în Mitilene.

15. Și de acolo, plutind, am ajuns în ziua următoare în dreptul lui Chios, iar în cealaltă zi am sosit în Samos, iar în următoarea, am venit în Milet.

16. Pentru că Pavel judecase să plutească până la Efes, ca să nu fie făcut să rămână un timp în Asia; pentru că se grăbea, dacă are să fie posibil, să fie în ziua Cincizecimii în Ierusalim.

17. Dar din Milet, trimițând la Efes, a chemat pe bătrânii adunării.

18. Iar sosind la el le-a zis: voi știți din prima zi în care am pășit în Asia, cum am fost cu voi tot timpul,

19. servind ca sclav: Domnului cu toată smerenia minții și cu lacrimi și cu încercările cele întâmplare cu mine prin uneltirile iudeilor;

20. cum nu am ținut nimic din cele folositoare, să nu vă vestesc și să nu vă învăț în public și prin case;

21. mărturisind și iudeilor și grecilor: căința către Dumnezeu și credința în Domnul nostru Iesus.

22. Și acum, iată! Eu legat cu spiritul, mă duc la Ierusalim, neștiind cele ce mi se vor întâmpla în el;

23. decât că Spiritul Cel Sfânt îmi mărturisește în fiecare cetate, zicând că mă așteaptă lanțuri și necazuri.

24. Dar nici vorbă, eu nu îmi fac sufletul prețios, ca să sfârșesc alergarea mea și serviciul pe care l-am primit de la Domnul Iesus, de a mărturisi: Evanghelia harului lui Dumnezeu.

25. Și acum, iată! Știu că nicidecum nu veți mai vedea fața mea, voi toți printre care am trecut predicând Regatul.

26. De aceea, vă mărturisesc în ziua de astăzi, că sunt curat de sângele tuturor;

27. pentru că nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.

28. Luați seama la voi și la toată turma în care va pus Spiritul Cel Sfânt supraveghetori, ca să păstoriți: adunarea Domnului, pe care a câștigat-o prin sângele propriu al Său.

29. Eu știu că, după plecarea mea, vor intra între voi lupi grei, necruțând turma;

30. și dintre voi se vor ridica bărbați vorbind stricăciuni, ca să atragă discipolii după ei.

31. De aceea, vegheați, amintindu-vă că trei ani, noapte și zi, nu am încetat să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare.

32. Și acum vă incredințez lui Dumnezeu și Cuvântului harului Său, Cel putându-vă zidi și da moștenirea între toți cei sfințiți.

33. Argint, sau aur, sau mantie a nici unuia nu am poftit.

34. Voi cunoașteți că mâinile mele au servit pentru nevoile mele și pentru cei fiind cu mine.

35. Pe toate vi le-am arătat, pentru că astfel ostenind, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă amintiți de cuvintele Domnului Iesus, pentru că El a zis: Mai fericit este a da, decât a primi.

36. Și zicând acestea, s-a rugat, îngenunchind cu ei toți.

37. Dar s-a făcut plâns destul de mult al tuturor, și căzând pe gâtul lui Pavel, îl sărutau;

38. îndurerați mai mult pentru cuvântul pe care l-a zis, că ei urmează să nu mai vadă fața lui. L-au condus însă spre corabie.

Capitolul 21 - Faptele Apostolilor

1. Iar despărțindu-ne de ei, îmbarcându-ne am venit, plutind drept, la Cos, și apoi în ziua următoare la Rodos, și de acolo în Patara.

2. Și găsim o corabie trecând spre Fenicia, suindu-ne, am plecat.

3. Apărând însă Cipru, și lăsându-l la stânga, am plutit spre Siria, și am cobrât în Tir; pentru că acolo se descărca corabia de povară.

4. Iar găsim discipolii, am rămas acolo șapte zile. Aceștia, prin Spiritul, ziceau lui Pavel: să nu se suie la Ierusalim.

5. Noi însă, când s-au împlinit zilele, ieșind, am plecat; pentrecându-ne toți, împreună cu femei și copii până afară din cetate. Și îngenunchind pe țarm, și rugându-ne,

6. ne-am îmbrățișat unii pe alții; și ne-am suit în corabie; iar aceia s-au întors la cele ale lor.

7. Iar noi, sfârșind plutirea, de la Tir, am sosit în Ptolemaida; și salutând frații, am rămas la ei o zi.

8. Iar în ziua următoare, ieșind, am venit în Cezareea; și intrând în casa lui Filip evanghelistul, fiind dintre cei șapte, am rămas la el.

9. Iar acesta avea patru fete fecioare, profetind.

10. Rămânând însă mai multe zile, a coborât cineva din Iudeea, un profet cu nume Agab;

11. și venind la noi, și luând centura lui Pavel, legându-și picioarele și mâinile, a zis: acestea zice Spiritul Cel Sfânt, așa vor lega iudeii în Ierusalim pe bărbatul a căruia este centura aceasta, și îl vor preda în mâinile națiunilor.

12. Iar auzind acestea, noi și cei din loc l-am rugat să nu se suie la Ierusalim.

13. Atunci Pavel a răspuns: ce faceți, plângând și frângând inima mea? Pentru că eu sunt gata nu numai să fiu legat, ci și

să mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Iesus.

14. Dar el nefiind convins, am tăcut, zicând: facă-se voința lui Iehova!

15. Iar după zilele acestea, pregătindu-ne, ne-am suit la Ierusalim.

16. Dar au venit împreună cu noi și dintre discipolii din Cezareea, ducându-ne să fim găzduiți la cineva Manason, un vechi discipol din Cipru.

17. Sosind însă noi în Ierusalim, frații ne-au primit cu bucurie.

18. Iar în ziua următoare, Pavel a intrat împreună cu noi la Iacob, și toți bătrânii erau prezenți.

19. Și salutându-i, a relatat pe rând cele ce a făcut Dumnezeu între națiuni prin serviciul lui.

20. Iar ei, auzind, gloriificau pe Dumnezeu, și îi ziceau: vezi frate, câte zeci de mii, sunt cei crezând dintre iudei, și toți sunt zeloși pentru lege.

21. Dar ei au fost informați despre tine că înveți pe toți iudeii cei dintre națiuni o lepădare de Moise, zicând: ei să nu circumcidă copiii nici să umble potrivit cu datinile.

22. Ce este deci de făcut? Toți vor auzi că ai venit.

23. Fă deci aceasta pe care ți-o zicem: sunt la noi patru bărbați având o promisiune asupra lor.

24. Luându-i pe aceștia, curățește-te împreună cu ei, și cheltuiește pentru ei ca să își radă capul. Și vor cunoaște toți că nu este nimic din cele ce au aflat despre tine; ci, tu umbli după rânduială și păzind legea.

25. Iar pentru cei credincioși dintre națiuni, noi judecând, am scris: „să se păzească ei de ceea ce este jertfit idolilor, și de sânge, și de ce este sugrumat, și de curvie”.

26. Atunci Pavel, luând oamenii, curățindu-se împreună cu ei; în ziua următoare a intrat în templu, anunțând împlinirea zilelor curățirii până ce va fi adus darul pentru fiecare din ei.

27. Dar când urmau să se sfârșească cele șapte zile, iudeii din Asia, văzându-l în

templu, au întărâtat toată mulțimea și au pus mâinile pe el,

28. zicând: bărbați israeliți, ajutați! Acesta este omul cel învățând pe toți de pretutindeni împotriva poporului și a legii și a locului acesta; încă și pe niște greci i-a băgat în templu și a întinat locul acesta sfânt.

29. Pentru că văzuseră mai înainte pe Trofim efesianul împreună cu el în cetate, pe care considerau că Pavel l-a băgat în templu.

30. Și cetatea întregă a fost mișcată, și s-a făcut o alergare împreună a poporului; și apucându-l pe Pavel, l-au târât afară din templu, și îndată ușile au fost închise.

31. Și căutând să îl omoare, s-a suit un raport la comandantul cohorței, că întreg Ierusalimul este în tumult;

32. care luând îndată soldați și centurioni, a alergat jos la ei; iar ei văzând comandantul și soldații, au încetat să bată pe Pavel.

33. Atunci comandantul, apropiindu-se, l-a apucat și a poruncit să fie legat cu două lanțuri; și a întrebat cine ar fi și ce a săvârșit.

34. Dar unii din mulțime strigau una, alți alta, și el neputând cunoaște cu siguranță din cauza agitației, a poruncit să îl ducă în cazarmă.

35. Iar când urma să coboare treptele, l-au purtat soldații, din cauza violenței mulțimii;

36. pentru că mulțimea poporului urma, strigând: ia-l!

37. Și urmând să fie băgat în cazarmă, Pavel a zis comandantului: îmi este permis să zic ceva către tine? El însă a zis: cunoști grecește?

38. Oare nu ești tu egipteanul cel răsculat mai înainte de zilele acestea, și scoțând în deșert pe cei patru mii de bărbați cu pumnale?

39. Pavel însă a zis: eu sunt un om, un iudeu din Tars, cetățean al unei cetăți însemnate a Ciliciei. Te rog însă, permite-mi să vorbesc către popor.

40. Iar permițându-i, Pavel stând pe trepte, a mișcat cu mâna către popor.

Făcându-se deci liniște multă, s-a adresat în dialectul evreiesc, zicând:

Capitolul 22 - Faptele Apostolilor

1. Bărbați frați și părinți! Ascultați acum apărarea mea către voi.

2. Auzind însă că li se adresează în dialectul evreiesc, au făcut mai multă liniște; și el a zis:

3. Eu sunt bărbat iudeu, născut în Tars din Cilicia, dar crescut în cetatea aceasta la picioarele lui Gamaliel; instruit după strictetea legii părintești, fiind zelos pentru Dumnezeu, precum sunteți voi toți astăzi.

4. Care am persecutat Calea aceasta până la moarte, legând și predând la închisori: bărbați și femei;

5. precum mărturisește despre mine marele preot și toată bătrânețea; de la care primind și scrisori către frații din Damasc, am plecat să aduc legați la Ierusalim și pe cei fiind acolo, ca să fie pedepsiți.

6. Dar ducându-mă și apropiindu-mă de Damasc, pe la amiază, deodată din cer a strălucit lumină multă în jurul meu.

7. Și am căzut la pământ; și am auzit o voce, zicându-mi: Saul! Saul! De ce Mă persecuți?

8. Iar eu am răspuns: cine ești Domnule? Și a zis către mine: Eu sunt Iesus Nazarineanul, pe care tu Îl persecuți.

9. Însă cei fiind împreună cu mine, intr-adevăr au văzut lumina; și s-au făcut înfricoșați, dar nu au auzit vocea cea vorbindu-mi.

10. Am zis însă: ce să fac Domnule?

Iar Domnul a zis către mine: ridicându-te, du-te în Damasc; și acolo ți se va vorbi despre toate care ți-au fost rânduite să le faci.

11. Dar cum nu vedeam din cauza gloriei luminii aceea, fiind dus de mână de către cei fiind împreună cu mine; am venit în Damasc.

12. Însă cineva Anania, un bărbat evlavios

potrivit legii, fiind mărturisit de toți locuitorii iudei de acolo;

13. venind la mine și stând lângă mine, mi-a zis: Saul, frate; vezi iarăși! Și eu în ora aceeași am privit iarăși la el.

14. Iar el a zis: Dumnezeuul părinților noștri te-a ales dinainte să cunoști voința Lui, și să vezi pe Cel drept și să auzi voce din gura Lui;

15. pentru că Îi vei fi martor către toți oamenii despre cele ce ai văzut și ai auzit.

16. Și acum, de ce tărăgănezi? Ridicându-te, fi botezat; și spălăt de păcatele tale, chemând Numele Lui.

17. Apoi, întorcându-mă în Ierusalim, și rugându-mă în curtea templului, am fost făcut într-o uimire;

18. Și L-am văzut zicându-mi: grăbește și ieși repede din Ierusalim; pentru că nu vor primi mărturia ta despre Mine.

19. Și eu am zis: Domnule! Ei au cunoscut că eu am fost cel închizând și bătând prin sinagogi pe cei crezându-Te pe Tine;

20. Și când se vărsa sângele lui Ștefan, martorul Tău, am fost și eu; stând pe aproape și aprobând uciderea lui, și păzind mantiile celor suprimându-l.

21. Dar El a zis către mine: du-te; pentru că Eu am să te trimit departe între națiuni.

22. Iar ei l-au ascultat până la cuvântul acesta și au ridicat vocile lor, zicând: la de pe pământ pe cel ca acesta, pentru că nu se cuvine ca el să trăiască!

23. Și strigând ei, și rupând mantiile, și aruncând praf în aer;

24. Comandantul a poruncit să fie băgat el în cazarmă, zicând să fie cercetat cu biciuiri; ca să cunoască din care cauză strigau așa împotriva lui.

25. Dar întinzându-l pentru curele, Pavel a zis către centurionul cel stând lângă el: vă este permis să biciuiți pe un om roman și necondamnat?

26. Auzind însă centurionul, ducându-se, a raportat comandantului, zicând: ce ai de gând să faci? Pentru că omul acesta este roman.

27. Iar comandantul apropiindu-se, i-a zis: spune-mi, tu ești roman? El însă a zis: da!

28. Dar comandantul a răspuns: eu cu mulți bani am cumpărat cetățenia aceasta. Iar Pavel a zis: eu însă sunt născut așa.

29. Îndată deci, s-au depărat de la el cei urmând să îl cerceteze; iar comandantul s-a temut, cunoscând că este roman și că era legat.

30. Dar în ziua următoare, vrând să cunoască cu siguranță de ce este acuzat de iudei, l-a dezlegat și a poruncit să vină împreună marii preoți și tot Sinedriu; și aducându-l jos pe Pavel, l-a pus între ei.

Capitolul 23 - Faptele Apostolilor

1. Iar Pavel, privind direct la Sinedriu a zis: bărbați frați! Eu cu toată conștiința bună am trăit înaintea lui Dumnezeu până în ziua aceasta.

2. Dar marele preot Anania a poruncit celor stând lângă el să bată gura lui.

3. Atunci Pavel a zis către el: pe tine urmează să te bată Dumnezeu, perete văruit! Și tu șezi judecându-mă după lege; și, călcând legea, poruncești să fiu bătut?

4. Iar cei stând pe lângă el, au zis: pe marele preot al lui Dumnezeu îl ocărăști?

5. Și Pavel a zis: nu am știut, fraților, că este mare preot; pentru că a fost scris: pe un conducător al poporului tău să nu îl vorbești de rău.

6. Cunoscând însă Pavel, că o parte este cea a saducheilor iar alta a fariseilor, a strigat în Sinedriu: bărbați frați! Eu sunt fariseu, fiu de fariseu! Pentru o speranță și o înviere a morților sunt eu judecat!

7. Dar vorbind el aceasta, s-a făcut o tulburare între farisei și saducheii; și mulțimea s-a dezbinat.

8. Pentru că saducheii spun că nu este înviere, nici înger, nici spirit; iar fariseii le mărturisesc pe toate.

9. S-a făcut însă strigăt mare; și, ridicându-se unii dintre cărturarii părții fariseilor, se certau, zicând: nu găsim nimic rău în omul acesta. Dar dacă i-a vorbit un înger?

10. Dar făcându-se multă tulburare, comandantul, temându-se să nu fie Pavel sfășiat de ei; a poruncit la grupa de soldați, coborând, să îl smulgă din mijlocul lor pentru a fi dus în cazarmă.

11. Însă în noaptea următoare, stând lângă el, Domnul i-a zis: îndrăznește! Pentru că, precum ai mărturisit cele despre Mine în Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și în Roma.

12. Iar făcându-se ziuă, iudeii făcând o bandă, s-au legat cu blestem; zicând că nici nu vor mânca, nici nu vor bea, până ce au să omoare pe Pavel.

13. Erau însă mai mult de patruzeci cei făcând împreună conspirația aceasta;

14. care apropiindu-se de marii preoți și de bătrâni, au zis: ne-am blestemat cu blestemul: să nu gustăm nimic până ce avem să omorâm pe Pavel.

15. Acum deci, voi, împreună cu Sinedriul, explicați comandantului să îl aducă mâine jos la voi; ca și cum ar urma să se cunoască mai cu siguranță cele despre el; iar noi suntem gata să îl suprimăm.

16. Auzind însă fiul sorei lui Pavel despre complot; sosind, și intrând în cazarmă, a vestit lui Pavel.

17. Iar Pavel, chemând pe unu dintre centurioni, a zis: adu-l pe tânărul acesta la comandantul, pentru că are ceva să îi vestească.

18. El deci luându-l, l-a dus la comandant, și zice: Pavel, cel legat, chemându-mă la el, m-a rugat să aduc pe tânărul acesta la tine, având să îți vorbescă ceva.

19. Iar comandantul, luând mâna lui, și depărtându-se la o parte, a întrebat: Ce este ceea ce ai să îmi vestești?

20. El însă a zis: iudeii s-au pus de acord, să te roage, ca să aduci mâine pe Pavel în Sinedriu; ca și cum ar urma să se cerceteze mai cu siguranță ceva despre el.

21. Deci tu, să nu fi convins de ei; pentru că mai mult de patruzeci de bărbați dintre ei, îl pândesc; care s-au blestemat: nici să mănânce, nici să bea, până ce el are să fie suprimat; și acum ei sunt gata, așteptând promisiunea de la tine.

22. Comandantul deci, a eliberat tânărul, poruncindu-i să nu vorbescă nici unuia că i-a arătat acestea.

23. Și chemând la el doi dintre centurioni, a zis: pregătiți două sute de soldați și

șaptezeci de călăreți și două sute de lăncieri; ca să plece la Cezareea după a treia oară a nopții;

24. și niște animale de povară să stea gata, ca, purtându-l pe Pavel, să îl ducă în siguranță la guvernatorul Felix;

25. scriind o scrisoare, având această formă:

26. Claudiu Lisias, către preaputernicul guvernator Felix: Bucurie!

27. Pe bărbatul acesta, prins de către iudei, și urmând să fie suprimat de ei; intervenind asupra lor cu armata, l-am scăpat, aflând că este roman.

28. Și vrând să cunosc motivul pentru care îl acuzau, l-am adus jos la Sinedriul lor.

29. Pe el l-am găsit acuzat pentru controverse referitoare la legea lor; dar neavând nici o vină vrednică de moarte sau de lanțuri.

30. Dar dezvăluindu-mi-se un complot pus împotriva bărbatului, l-am trimis îndată la tine; poruncind și acuzatorilor să spună împotriva lui, înaintea ta. Cu bine!

31. Deci soldații, potrivit cu ce li s-a poruncit, luându-l pe Pavel, l-au dus noaptea în Antipatris;

32. iar în ziua următoare lăsând călăreții să se ducă împreună cu el; s-au întors în cazarmă.

33. Intrând ei în Cezareea, și dând guvernatorului scrisoarea, i l-au prezentat pe Pavel.

34. Dar citind-o, și întrebând din ce provincie este, și aflând că din Cilicia,

35. a zis: am să te ascult când au să sosească și acuzatorii tăi; poruncind să fie păzit în palatul lui Irod.

Capitolul 24 - Faptele Apostolilor

1. Dar după cinci zile, marele preot Anania s-a coborât cu unii bătrâni și cu un orator: Tertul; care au informat guvernatorul împotriva lui Pavel.

2. Iar el fiind chemat, Tertul a început să îl acuze, zicând: multă pace obținând prin tine, și reforme făcându-se națiunii aceasta prin prevederea ta; noi, preaputernice Felix,

3. le primim oricând și oriunde cu toată mulțumirea.

4. Dar, ca să nu te obosesc mai mult, te rog să ne ascuți pe scurt în bunătaea ta.

5. Pentru că am găsit pe bărbatul acesta, ca fiind o ciură și stârnind răscoală printre toți iudeii cei din lume; și este un conducător al sectei nazarinenilor,

6. care a încercat să profaneze chiar și templul, și pe care l-am prins.

7. (v. 7 - *text apocrif*)

8. De la care, cercetând chiar tu, vei putea cunoaște despre toate acestea de care noi îl acuzăm.

9. Dar s-au alăturat și iudeii, afirmând că acestea sunt așa.

10. Și guvernatorul, făcându-i semn să vorbească, Pavel a răspuns: cunoscând că tu fiind de mulți ani judecător în națiunea aceasta, mă apăr vorbind cu plăcere cele despre mine;

11. putând tu cunoaște că nu sunt mai mult de douăsprezece zile de când m-am suit să mă închin în Ierusalim.

12. Și nici în templu, nu m-au găsit discutând cu cineva; sau făcând vreo răscoală a mulțimii, nici în sinagogi, nici prin cetate;

13. nici nu pot să îți dovedescă despre cele de care mă acuză acum.

14. Dar îți mărturisesc aceasta; că, potrivit Căii, la care ei îți spun: sectă, așa servesc Dumnezeului părintesc, crezând în toate cele ce sunt potrivit cu legea, și în cele scrise în profeți;

15. având speranță în Dumnezeu, pe care chiar și ei o acceptă; că, urmeză să fie o înviere, atât a dreptilor cât și a nedreptilor.

16. Pentru aceasta și eu mă deprind să am totdeauna o conștiință nevinovată înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

17. Iar după ani mulți am sosit ca să fac milostenie națiunii mele și daruri,

18. prin care m-au găsit curățit în templu, nu cu mulțime, nici cu agitație.

19. Dar erau niște iudei din Asia, care trebuiau să se prezinte la tine, și să acuze, dacă ar avea ceva împotriva mea;

20. sau să spună chiar ei, ce mi-au găsit nedrept stând înaintea Sinedriului;

21. decât doar numai pentru această singură rostire pe care am strigat-o stând

între ei: „pentru învierea morților sunt eu judecat astăzi de voi!”

22. Iar Felix știind exact cele despre Cale, i-a amânat, zicând: când are să coboare comandantul: Lisias, voi hotărî asupra celor referitoare la voi;

23. poruncind centurionului să fie păzit și să aibă îngăduință și să nu oprească pe nici unu dintre cei ai lui să îi servească.

24. Iar după câteva zile, venind Felix împreună cu nevasta lui; fiind iudeică; a trimis după Pavel și l-a ascultat despre credința în Christos Iesus.

25. Discutând însă despre dreptate și înfrânare și despre judecata viitoare, Felix, făcându-se înfricoșat, a răspuns: acum du-te; dar având timp potrivit, te voi rechema.

26. Sperând însă totodată că îi vor fi dați bani de către Pavel; de aceea, trimițând și mai des după el, conversa cu el.

27. Iar împlinindu-se doi ani, Felix a primit un succes, pe Porcius Festus. dar Felix, vrând să facă o favoare iudeilor, a lăsat pe Pavel legat.

Capitolul 25 - Faptele Apostolilor

1. Deci Festus, intrând în provincie, după trei zile s-a suit din Cezareea la Ierusalim.

2. Și marii preoți și cei dintâi ai iudeilor, l-au informat împotriva lui Pavel; și îl rugau,

3. cerând o favoare, contra lui: ca să îl trimită în Ierusalim; ei făcând o cursă ca să îl suprimă pe drum.

4. Festus a răspuns deci, că Pavel este ținut în Cezareea, iar el urmează să plece în curând.

5. Deci, a zis el, cei fiind în stare, coborând împreună cu mine, să îl acuze, dacă este ceva nepotrivit în acest bărbat.

6. Rămânând însă la ei nu mai puțin de opt sau zece zile, coborând la Cezareea, șezând în ziua următoare pe scaunul de judecată, a poruncit să fie adus Pavel.

7. Iar el sosind, iudeii cei coborați din Ierusalim au stat în jurul lui; aducând împotriva multe și grele acuzații, pe care nu erau în stare să le dovedească;

8. Iar Pavel apărându-se, că, nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva

templului, nici împotriva cezarului, nu am păcătuit ceva.

9. Dar Festus, vrând să facă o favoare iudeilor, răspunzând lui Pavel, a zis: Vrei, suind la Ierusalim, să fi judecat acolo pentru acestea înaintea mea?

10. Pavel însă a zis: eu stau înaintea scaunului de judecată al cezarului, unde trebuie să fiu judecat. Pe iudei nu i-am nedreptățit cu nimic, precum și tu cunoști tare bine.

11. Deci, dacă am făcut nedreptate, sau am făptuit ceva vrednic de moarte, nu cer să fiu scutit de a muri; dar, dacă nu este nimic din cele de care mă acuză aceștia, nici unu nu mă poate dărui lor. Eu apelez la cezar.

12. Atunci Festus, convorbind cu consiliul, a răspuns: la cezar ai apelat, la cezar te vei duce!

13. Dar după câteva zile, regele Agripa și Berenice au sosit în Cezareea, salutându-l pe Festus.

14. Și rămânând acolo mai multe zile, Festus a informat regele cele referitoare la Pavel, zicând: cineva, un bărbat este lăsat de Felix legat;

15. despre care aflându-mă în Ierusalim, marii preoți și bătrânii iudeilor au informat cerând o judecată împotriva lui;

16. către care am răspuns, că nu este un obicei la romani să dăruiască pe vreun om, înainte ca cel acuzat să aibă de față acuzatorii, și să primească ocazie de apărare referitor la acuzație.

17. Deci venind ei împreună aici, nefăcând amânare, în ziua următoare, șezând pe scaunul de judecată, am poruncit să fie adus bărbatul,

18. despre care, acuzatorii stând, nu au adus nici o acuzație de niște rele despre care presupuneam eu.

19. Dar aveau împotriva lui niște dispute referitor la religia lor, și despre cineva: Iesus; un mort, de care Pavel a afirmat că viețuiește.

20. Iar eu, fiind nedumerit referitor la disputa despre acestea, l-am întrebat dacă ar vrea să plece la Ierusalim și să fie judecat acolo despre acestea.

21. Dar Pavel, apelând să fie el păzit pentru hotărârea: augustului, am poruncit să fie el păzit până ce am să îl trimit la cezar.

22. Iar Agripa a zis către Festus: am vrut să îl aud pe om chiar eu. Măine, zice el, îl vei auzi.

23. Deci în ziua următoare, Agripa și Berenice, venind cu mult fast și intrând în auditoriu împreună cu comandanții și cu bărbații cei de seamă ai cetății; iar Festus poruncind, a fost adus Pavel.

24. Și Festus zice: rege Agripa; și toți bărbații cei prezenți împreună cu noi! Priviți pe acesta, despre care toată mulțimea iudeilor au apelat la mine, atât în Ierusalim, cât și aici; strigând că el nu mai trebuie să trăiască.

25. Dar eu mi-am dat seama că el nu a făptuit nimic vrednic de moarte, iar acesta apelând la augustul, am hotărât să îl trimit;

26. despre care nu am ceva sigur să scriu domnitorului; de aceea l-am adus înaintea voastră, și mai ales înaintea ta, rege Agripa, ca, făcându-se cercetarea, să am ce să scriu.

27. Pentru că mi se pare necugetat, să trimit un deținut, fără a semnala și acuzațiile împotriva lui.

Capitolul 26 - Faptele Apostolilor

1. Iar Agripa a zis către Pavel: îți este permis să vorbești pentru tine. Atunci Pavel, întinzând mâna, s-a apărât:

2. Despre toate, de care sunt acuzat de iudei, mă consider fericit, rege Agripa, urmând astăzi să mă apăr înaintea ta;

3. mai ales, tu fiind un cunoscător al tuturor obiceiurilor și al disputelor dintre iudei. De aceea te rog să mă ascuți: îndelung răbdător.

4. Deci trăirea mea din tinerețe, cea făcută de la început în națiunea mea și în Ierusalim, au știut-o toți iudeii;

5. cunoscându-mă mai dinainte, dacă au să vrea să mărturisească; că, am viețuit: fariseu, după cea mai strictă sectă a religiei noastre.

6. Și acum, stau aici, fiind judecat pentru o speranță, cea promisă la, părinții noștri, făcută de către Dumnezeu;

7. la care speră să ajungă cele douăsprezece triburi ale noastre; servindu-I neîncetat, noapte și zi. Pentru această speranță sunt acuzat de iudei, rege Agripa!

8. De ce este judecat de necrezut de către voi, că: Dumnezeu învie morți?

9. Deci mi s-a părut că trebuie să făptuiesc multe împotriva Numelui lui Iesus Nazarineanul;

10. ceea ce am și făcut în Ierusalim, și pe mulți dintre sfinți, eu i-am închis în închisoare, primind autoritate de la marii preoți; și urmând să fie suprimați, am votat împotriva lor.

11. Și în toate sinagogile, de multe ori pedepsindu-i, îi forțam să hulească; și înfuriindu-mă tare împotriva lor, îi persecutam chiar și în cetățile din afară.

12. Pentru acestea, ducându-mă spre Damasc cu autoritate și cu o comisie de la marii preoți;

13. la amiază, pe drum, rege, am văzut strălucind în jurul meu și a celor plecați împreună cu mine, o lumină din cer, mai presus de strălucirea soarelui.

14. Și căzând noi toți pe pământ, am auzit o voce, zicând către mine în dialectul ebraic: Saul! Saul! De ce mă persecuți? Este greu pentru tine să dai cu piciorul în țepușe.

15. Iar eu am zis: cine ești Domnule? Însă Domnul a zis: Eu sunt Iesus, pe care tu Îl persecuți.

16. Ridică-te dar, și stai pe picioarele tale; fiindcă pentru aceasta M-am arătat ție, ca să te rânduiesc servitor și martor al celor în care M-ai văzut, și al celor în care Mă voi arăta ție,

17. scăpându-te din acest popor și dintre națiunile la care Eu te trimit;

18. ca să deschizi ochii lor, pentru a se întoarce de la întuneric la lumină, și din autoritatea lui Satan, la Dumnezeu; pentru ca ei să primească: iertare de păcate și moștenire între cei sfințiți prin credința în Mine.

19. De aceea, rege Agripa, nu m-am făcut neascultător viziunii cerești;

20. ci, am vestit întâi celor din Damasc, și din Ierusalim, și în tot ținutul Iudeii, cât și

națiunilor; să se căiască și să se întoarcă la Dumnezeu, făcând fapte vrednice de cântă.

21. Pentru aceasta, iudeii, prinzându-mă în curtea templului, încercau să mă omoare.

22. Deci primind ajutorul cel de la Dumnezeu, stau până în zilele acestea, mărturisind și la mic, și la mare; nespunând nimic afară de cele ce au vorbit și profeții și Moise, urmând să se facă;

23. că, suferind Christosul, fiind primul din învierea morților, urmează să vestească: lumină poporului și națiunilor.

24. Dar apărându-se el cu acestea, Festus cu voce mare, zice: ești nebun Pavel! Învățătura multă te duce la nebunie.

25. Iar Pavel zice: nu sunt nebun, preaputernice Festus, ci rostesc cuvinte ale adevărului și ale chibzuinței;

26. pentru că regele către care vorbesc cu îndrăzneală, cunoaște despre acestea; fiindcă sunt convins că nici unu dintre acestea nu îi este ascuns, căci acestea nu s-au făcut într-un colț.

27. Crezi tu, rege Agripa, pe profeți? Știi că tu crezi.

28. Iar Agripa a zis către Pavel: curând mă convingi să mă fac creștin.

29. Pavel însă zice: aș dori înaintea lui Dumnezeu, fie curând, fie mai târziu, nu numai tu, dar și toți cei ascultându-mă astăzi, să se facă precum sunt și eu, afară de lanțurile acestea.

30. Și regele s-a ridicat, și guvernatorul, și Berenice, și cei șezând împreună cu ei;

31. Și depărtându-se, vorbeau între ei, zicând: omul acesta nu făptuiește nimic vrednic de moarte sau de lanțuri.

32. Iar Agripa a zis lui Festus: omul acesta putea fi eliberat, dacă nu apela la cezari.

Capitolul 27 - Faptele Apostolilor

1. Iar hotărându-se să plutim noi spre Italia, au dat pe Pavel și pe niște alți legați unui centurion cu numele: Iulius, al cohortei: Augusta.

2. Suindu-ne dar într-o corabie de la Adramit, urmând să plutească spre locurile de jos ale Asiei; am pornit, fiind

împreună cu noi Aristarh, un macedonian din Tesalonic.

3. Și în cealaltă zi, am ajuns la Sidon; și Iulius, tratând omenos pe Pavel, i-a permis, ducându-se la prieteni, să primească îngrijire.

4. Și pornind de acolo, am plutit pe lângă Cipru, pentru că vânturile erau contrare.

5. Și plutind prin marea Ciliciei și a Pamfiliei, am venit jos în Mira Licia;

6. și acolo centurionul, găsind o corabie alexandrină plutind spre Italia, ne-a suit în ea.

7. Iar în destul de multe zile, plutind încet, și ajungând cu anevoie la Cnid; vântul neîmpingându-ne înainte; am plutit în jos spre Creta, pe la Salmone.

8. Și plutind cu anevoie pe lângă ea, am venit într-un loc chemat: „Limanuri bune”; lângă care era o cetate: Lasea.

9. Și trecând destul de mult timp, și plutirea fiind deja periculoasă; pentru că trecuse deja și postul, Pavel îi îndemna,

10. zicându-le: bărbați! Văd că plutirea urmează să fie cu primejdie și cu multă pierdere; nu numai a încălțăturii, și a corabiei, dar și a sufletelor noastre.

11. Centurionul însă era convins mai mult de cărmaciul și de căpitanul corabiei, decât de cele spuse de Pavel.

12. Iar portul fiind nepotrivit pentru iernat, cei mai mulți au sfătuit să se ducă de acolo, dacă ar putea cumva să urmeze să ajungă la Finix; un port al Cretei cu privire spre Sud-Vest și spre Nord-Vest.

13. Suflând însă ușor de la miazăzi, părându-le a stăpâni planul, ridicând ancora, au plutit pe lângă marginea Cretei.

14. Dar nu după mult timp s-a stârnit dinspre ea un vânt furtunos, cel chemat: Eurachilon.

15. Smucind însă corabia și neputându-se împotrivi vântului, lăsându-ne, eram duși.

16. Și trecând cu iuțeală pe lângă o insulă mică chemată: Clauda, cu anevoie am fost în stare să ne facem stăpâni pe barca de salvare;

17. pe care ridicând-o sus; am folosit mijloace de ajutor, legând-o cu o funie trecută pe sub corabie; și temându-se să

nu cadă în Sirta, au coborât pânzele; astfel erau purtați.

18. Fiind însă loviți violent, în ziua următoare, am făcut o aruncare de povară;

19. și în a treia zi au aruncat cu mâinile lor echipamentul corabiei.

20. Dar neapărând de mai multe zile nici soare, nici stele, și nu puțină furtună fiind pusă, a fost luată orice speranță rămasă pentru a ne scăpa.

21. Fiind însă nehrăniți de multe zile, atunci Pavel, stând în mijlocul lor, a zis: bărbați! Ascultând de mine, trebuia să nu fi plecat din Creta, și să nu fi suferit primejdia aceasta și pierderea.

22. Și acum, vă îndemn să fiți cu voie bună; pentru că nici un suflet dintre ale voastre nu va fi pierdut, numai corabia.

23. Pentru că un înger al lui Dumnezeu, al căruia sunt, și căruia Îi servesc, a stat noaptea aceasta lângă mine,

24. zicând: nu te teme, Pavele! Tu trebuie să stai înaintea cezarului; și iată! Dumnezeu ți-a dăruit pe toți cei plutind cu tine.

25. De aceea, bărbați, fiți cu voie bună; pentru că eu cred pe Dumnezeu, că așa va fi potrivit cu felul în care mi-a vorbit.

26. Dar trebuie să naufragiem în o insulă.

27. Iar făcându-se a patrusprezecea noapte, fiind purtați prin Adriatica, pe la miezul nopții, marinarii au bănuit că li se apropie un pământ,

28. și coborând măsura, au găsit douăzeci de stânjeni; și înaintând puțin și coborând iarăși măsura, au găsit cincisprezece stânjeni.

29. Și temându-se să nu cădem undeva în locuri stâncoase, aruncând patru ancore la cărmă, doreau să se facă ziua.

30. Dar marinarii, căutând să fugă din corabie, și coborând barca de salvare în mare, sub motiv ca și cum în partea dinainte urmând să arunce ancore;

31. Pavel a zis centurionului și soldaților: dacă aceștia nu au să rămână în corabie, voi nu puteți fi scăpați.

32. Atunci soldații au tăiat funiile bărcii de salvare și au lăsat-o să cadă.

33. Iar până ce urma să se facă ziua, Pavel i-a îndemnat pe toți să ia de mâncare,

zicând: astăzi sfârșiți a patrusprezecea zi așteptând, neluând nimic pentru voi.

34. De aceea, vă îndemn să luați de mâncare, pentru că aceasta este pentru scăparea voastră; căci un fir al capului nici unui dintre voi nu va pieri.

35. Zicând însă acestea, și luând pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor; și frângând, a început să mănânce.

36. Iar făcându-se toți încurajați, au luat și ei de mâncare pentru ei.

37. Iar toate sufletele în corabie eram cam două sute șaptezeci și șase.

38. Iar săturându-se de mâncare, au ușurat corabia aruncând grâul în mare.

39. Dar când s-a făcut ziua, nu au recunoscut pământul; însă au observat un golf având plajă, înspre care se sfătuiau dacă ar putea scoate corabia.

40. Și tăind ancorele, le-au lăsat în mare, slăbind totodată funiile cârmelor; și ridicând pânza mică pentru vânt, se îndreptau spre plajă.

41. Dar ajungând în jurul unei ridicături de nisip, au împotmolit nava; și partea dinainte fiind înfipită, a rămas nemișcată, iar partea dinapoi se sfărâma de violență.

42. Dar s-a făcut un plan al soldaților ca să îi omoare pe cei legați, să nu fugă cineva înotând.

43. Dar centurionul vrând să scape pe Pavel, i-a oprit de la planul lor și a poruncit la cei putând înota, aruncându-se primii, să iasă la pământ;

44. apoi restul, unii pe scânduri, iar unii pe ceva din corabie; și așa s-a făcut, ca toți să fie scăpați pe pământ.

Capitolul 28 - Faptele Apostolilor

1. Și fiind scăpați, atunci am cunoscut că insula se cheama Malta.

2. Și barbarii au avut pentru noi omenie neobișnuită; pentru că aprinzând un foc, ne-au primit pe toți, din cauza ploii cea căzută și din cauza frigului.

3. Iar Pavel, strângând o grămadă de vreascuri și punându-le pe foc; o viperă ieșind din cauza căldurii, s-a agățat de mâna lui.

4. Iar barbarii văzând fiara atârând de mâna lui, au zis între ei: desigur, omul acesta este un ucigaș; pe care, scăpat din

mare, dumnezeița Dice nu a permis să viețuiască.

5. Deci el, scuturând fiara în foc, nu a suferit nici un rău.

6. Iar ei așteptau, el să urmeze să se umfle, sau să cadă deodată mort; dar așteptând ei mult, și nevăzând nimic deosebit făcându-se în el, renunțând, au zis că el este: „un Dumnezeu”.

7. Iar în jurul locului acela erau moșii ale conducătorului insulei, cu nume Publius; care primindu-ne, ne-a găzduit cu bunăvoință trei zile.

8. Însă tatăl lui Publius zăcea ținut de febră și dizenterie; la care Pavel intrând, și rugându-se punând mâinile peste el, l-a vindecat.

9. Dar făcându-se aceasta, și ceilalți din insulă având slăbiciuni, veneau și erau însănătoșiți;

10. care ne-au și onorat cu multe onoruri, și pornind, ne-au pus cele pentru nevoi.

11. Dar după trei luni, am plecat cu o corabie alexandrină cu emblema: Dioscurilor, iernată în insulă.

12. Și sosind la Siracuză, am rămas trei zile;

13. de la care, ocolind, am ajuns la Regium; și după o zi, făcându-se un vânt din miazăzi, am venit în următoarea zi la Puteoli;

14. unde găsind frați, am fost rugați să rămânem la ei șapte zile. Și așa am venit la Roma.

15. Și frații de acolo, auzind cele despre noi, au venit în întâmpinarea noastră până la Forul lui Apiu și la Trei Taverne; pe care văzându-i Pavel, mulțumind lui Dumnezeu, a luat curaj.

16. Iar când am intrat în Roma, lui Pavel i s-a permis să rămână cu soldatul cel păzindu-l.

17. Apoi, după trei zile, el a chemat pe cei fiind fruntași dintre iudei; iar venind ei împreună, a zis către ei: bărbați frați! Eu nefăcând nimic împotriva poporului sau a obiceiurilor părintești, legat fiind din Ierusalim, am fost predat în mâinile romanilor;

18. care cercetându-mă, au vrut să mă elibereze, pentru că nici o vină de moarte nu este în mine.

19. Dar iudeii contrazicând, am fost nevoit să apelez la cesar; nu ca având ceva să acuz națiunea mea.

20. Deci pentru motivul acesta v-am chemat să vă văd și să vă vorbesc; pentru că din cauza speranței lui Israel am lanțul acesta.

21. Iar ei au zis către el: noi nici scrisori despre tine nu am primit din Iudeea, nici sosind cineva dintre frați, nu a vestit sau vorbit ceva rău despre tine.

22. Dar suntem vrednici să auzim de la tine cele ce gândești, pentru că despre secta aceasta ne este cunoscut că pretutindeni se vorbește împotriva ei.

23. Stabilind însă cu el o zi, au venit mai mulți la el în locuință; căroră le-a explicat, mărturisind Regatul lui Dumnezeu și convingându-i despre Iesus, atât din legea lui Moise, cât și din profeti; de dimineața până seara.

24. Și unii erau convinși de cele spuse, dar unii nu credeau.

25. Iar nefiind de acord unii cu alții, s-au dus; Pavel zicând un cuvânt: bine a vorbit Spiritul Cel Sfânt prin profetul Isaia către părinții noștrii;

26. zicând: „du-te la poporul acesta și spune: cu auz veți auzi, și nicidecum nu aveți să pricepeți; și privind, veți privi, și nicidecum nu aveți să vedeți.

27. Pentru că inima poporului acesta s-a îngroșat, și cu urechile au auzit greu, și au închis ochii lor; nu cumva să vadă cu ochii, și să audă cu urechile, și să priceapă cu inima, și să se întoarcă, și să îi vindec.”

28. Deci să vă fie cunoscut, că salvarea aceasta a lui Dumnezeu a fost trimisă națiunilor, și ele o vor asculta.

29. (v. 29 - *text apocrif*)

30. El a rămas însă doi ani întregi într-o locuință cu chirie; și primea pe toți cei intrând la el,

31. predicând Regatul lui Dumnezeu, și învățând cele despre Domnul Iesus Christos cu toată îndrăzneala, neoprit.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE ROMANI

Capitolul 1 - Romani

1. Pavel, sclav al lui Iesus Christos, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru Evanghelia lui Dumnezeu;

2. pe care a promis-o dinainte prin profeții Lui în Scripturi Sfinte;

3. cea despre Fiul Său, Iesus Christos, Domnul nostru, Cel născut după carne dintr-o sămânță a lui David,

4. iar după spirit de sfințenie, este Cel proclamat cu putere: Fiul al lui Dumnezeu, prin înviere dintre morți;

5. prin care am primit har și apostolie pentru ascultare în toate națiunile a unei credințe pentru Numele Lui;

6. între care sunteți și voi niște chemați ai lui Iesus Christos.

7. Către toți cei fiind în Roma iubiți ai lui Dumnezeu și sfinți prin chemare. Har vouă și pace de la un Dumnezeu-Tată al nostru, și de la un Domn-Iesus Christos.

8. Întâi mulțumesc Dumnezeului meu, prin Iesus Christos referitor la voi toți, pentru că credința voastră este vestită în lumea întreagă.

9. Pentru că martor al meu este Dumnezeu, căruia Îi îndeplinesc serviciu sacru prin spiritul meu, prin Evanghelia Fiului Său, cum că neîncetat fac amintire de voi;

10. cerând totdeauna în rugăciunile mele, dacă cumva, în sfârșit, prin voința lui Dumnezeu voi fi îngăduit să vin cândva la voi.

11. Pentru că tânjesc să vă văd, ca să vă împărtășesc vreun dar spiritual pentru a vă întări;

12. adică să fiu mângâiat între voi, unu prin credința altuia, atât a voastră cât și a mea.

13. Dar nu vreau să nu cunoașteți, fraților, că de multe ori mi-am propus să vin la voi, ca să am vreun rod și între voi ca și în celelalte națiuni; dar am fost oprit până acum.

14. Eu sunt dator atât grecilor, cât și barbarilor; atât unor înțelepți, cât și unor ignoranți.

15. Astfel, în ce depinde de mine, sunt gata să vă binevestesc și vouă celor din Roma.

16. Pentru că eu nu mă rușinez de Evanghelia, fiindcă ea este o putere a lui Dumnezeu spre salvare pentru oricine cel crezând; atât pentru iudeu, întâi, cât și pentru grec;

17. pentru că în ea este dezvăluită o dreptate a lui Dumnezeu, din credință spre credință; după cum a fost scris: „dar cel drept va trăi din credință.”

18. Pentru că o mânie a lui Dumnezeu este dezvăluită din cer peste orice neevlavie și nedreptate a oamenilor cei înăbușind adevărul în nedreptate.

19. Pentru că ceea ce este cunoscut despre Dumnezeu este arătat în ei, deoarece Dumnezeu le-a arătat.

20. Fiindcă cele nevăzute ale Lui, atât puterea Lui eternă, cât și divinitatea Lui, se văd de la creația lumii, fiind înțelese prin cele făcute; pentru ca ei să fie de nedezvinovați.

21. Deoarece cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci, s-au făcut deșerți în cugetările lor, și inima lor fără pricepere s-a întunecat.

22. Zicând că sunt înțelepți, au înebunit;

23. și au schimbat gloria lui Dumnezeu nesticăcios cu o asemănare a unei imagini de om stricăcios, și de păsări, și de animale cu patru picioare, și de târâtoare.

24. De aceea Dumnezeu i-a dat poftelor inimilor lor, spre necurăție, pentru a-și dezonora corpurile lor între ei;

25. care au schimbat adevărul lui Dumnezeu cu minciuna; și s-au închinat și au făcut serviciu sacru: creaturii în locul Creatorului; care este binecuvântat în epoci. Amen.

26. De aceea, Dumnezeu i-a dat unor pasiuni ale dezonoarei; pentru că și femeile lor au schimbat întrebuintărea naturală, cu cea împotriva naturii.

27. Asemenea și bărbații, lăsând întrebuintărea naturală a femeii, s-au

apriși în pofta lor între ei, bărbat cu bărbat făcând nerușinarea, și primind în ei răsplata care trebuia pentru rătăcirea lor.

28. Și întrucât nu au considerat să aibă pe Dumnezeu în cunoștință, Dumnezeu i-a dat într-o minte stricată să facă cele necuvenite;

29. fiind umpluți cu orice nedreptate, răutate, lăcomie, înrăire; plini de invidie, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de vicii; șoptitori,

30. bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, orgolioși, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți,

31. nepricepuți, călcători de învoieli, fără afecțiune, nemiloși;

32. care cunoscând dreptatea lui Dumnezeu; că cei făptuind cele ca acestea sunt vrednici de moarte; nu numai că ei le fac, dar sunt și de acord cu cei făptuindu-le.

Capitolul 2 - Romani

1. De aceea ești de nedezevinovățit, o, omule, oricine ești tu cel judecând, pentru că în ceea ce judeci tu pe altul, te condamni pe tine; fiindcă tu cel judecând, le făptuiești pe aceleași.

2. Dar știm că judecata lui Dumnezeu este după adevăr asupra celor făptuind cele ca acestea.

3. Cugeți însă aceasta, o, omule cel judecând pe cei făptuind cele ca acestea, și cel făcându-le; că tu vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

4. Sau disprețuiești tu bogăția bunătății și îngăduinței și îndelungii Lui răbdări, necunoscând că bunătatea lui Dumnezeu te aduce la căință?

5. Dar potrivit cu împietrirea ta, și potrivit cu inima ta necăită, îți depozitezi mânie pentru o zi de mânie și de dezvăluire a unei judecăți drepte a lui Dumnezeu;

6. care va da fiecăruia după faptele lui;

7. viață eternă celor căutând glorie și onoare și nestrăciune prin stăruință pentru faptă bună;

8. dar mânie și urgie celor certăreți și neascultători de adevăr ci ascultători de nedreptate;

9. necaz și strâmtorare peste orice suflet de om, cel făptuind răul; atât al iudeului, întâi, cât și al grecului;

10. dar glorie și onoare și pace oricui cel făptuind binele; atât iudeului, întâi, cât și grecului.

11. Pentru că la Dumnezeu nu este părtinire după față;

12. deoarece câți au păcătuit fără lege, vor și pieri fără lege; și câți au păcătuit sub lege, vor fi judecați prin lege.

13. Pentru că nu auzitorii legii sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci împlinitorii legii vor fi îndreptați.

14. Deoarece, când națiunile cele neavând lege, fac din natură cele ale legii, aceștia neavând lege, ei își sunt lege pentru ei;

15. care arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, mărturisind împreună cu ele: conștiința lor, și cugetările acuzându-se sau apărându-se între ele.

16. În ziua în care Dumnezeu judecă cele ascunse ale oamenilor, potrivit cu Evanghelia mea, prin Iesus Christos.

17. Dar dacă tu te numești iudeu, și te bazezi pe lege, și te lauzi în Dumnezeu,

18. și îți cunoști voința, și deosebești pe cele bune, fiind învățat în lege,

19. și ești convins că ești o călăuză a orbilor, o lumină a celor din întuneric,

20. un educator al celor fără de minte, un învățător al copiilor, având în lege: forma cunoștinței și adevărului;

21. tu deci, cel învățând pe altul, pe tine nu te înveți? Cel predicând: să nu furi! Furi?

22. Cel zicând: să nu comiți adulter! Comiți adulter? Cel scârbindu-te idolii, jefuiești temple?

23. Tu, care te lauzi cu legea, Îl dezonorezi pe Dumnezeu prin călcarea legii?

24. Pentru că Numele lui Dumnezeu este hulit din cauza voastră între națiuni; după cum a fost scris.

25. Pentru că circumcizia folosește dacă înfăptuiești legea; dar dacă ești un călcător al legii, circumcizia ta s-a făcut necircumcizie.

26. Dar, dacă necircumcizia are să păzească cerințele drepte ale legii;

necircumcizia lui, nu va fi considerată circumcizie?

27. Și necircumcizia cea fizică, împlinind legea, nu te va judeca pe tine; care cu Scriptură, și circumcizie, ești un călcător de lege?

28. Pentru că iudeu nu este cel pe dinafară, și nici circumcizie nu este cea pe dinafară, în carne;

29. ci, iudeu este cel pe dinăuntru, și circumcizie este cea a inimii, prin Spirit, nu prin literă; lauda căruia nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.

Capitolul 3 - Romani

1. Deci care este înțaietatea iudeului, sau care este folosul circumciziei.

2. Mult, în orice fel. Întâi pentru că lor le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu.

3. Dar ce? Dacă unii nu au crezut, necredința lor va nimici credințioșia lui Dumnezeu?

4. Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie declarat adevărat, iar orice om să fie declarat: mincinos; după cum a fost scris: „ca să fi declarat drept prin cuvintele tale, și să învingi la judecarea ta.”

5. Dar dacă nedreptatea noastră sevește să arate o dreptate a lui Dumnezeu, ce vom zice? Nu este nedrept Dumnezeu, Cel aducând mânia? Vorbesc ca un om.

6. Nicidecum! Fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

7. Dar dacă prin minciuna mea, adevărul lui Dumnezeu s-a îmbelșugat spre gloria Lui; de ce mai sunt și eu judecat ca păcătos?

8. Și de ce să nu zicem: să facem cele rele, ca să vină cele bune? După cum suntem huliți, și după cum spun unii că zicem noi; condamnarea lor este dreaptă.

9. Deci ce? Venim noi înainte? Nu, nicidecum! Pentru că am acuzat deja și pe iudei și pe greci; ca fiind toți sub păcat,

10. după cum a fost scris: nu este drept nici unu.

11. Nu este nici unu: pricepând, nu este nici unu: căutând pe Dumnezeu.

12. Toți s-au abătut, toți laolaltă sunt netrebnici; nu este cel făcând bunătate, nu este măcar unu.

13. Gâtul lor este o groapă deschisă; cu limbile lor au înșelat; venin de aspid este sub buzele lor.

14. Gura lor este plină de blestem și de amărăciune;

15. picioarele lor sunt grabnice să verse sânge;

16. ruină și nenorocire sunt pe căile lor;

17. și nu au cunoscut o cale a păcii;

18. nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

19. Știm însă că toate câte zice legea, vorbește celor de sub lege; pentru ca, orice gură să fie închisă; și toată lumea să se facă vinovată înaintea lui Dumnezeu.

20. De aceea, orice carne nu va fi îndreptățită înaintea Lui din faptele legii, pentru că prin lege este cunoștința păcatului.

21. Dar acum, fără lege, a fost arătată o îndreptățire a lui Dumnezeu; fiind mărturisită de lege și de profeți;

22. o îndreptățire însă a lui Dumnezeu prin credință în Iesus Christos, pentru toți cei crezând. Pentru că nu este deosebire;

23. deoarece toți au păcătuțit, și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu,

24. fiind îndreptățiți, în dar, prin harul Său, prin răscumpărarea cea în Iesus Christos;

25. pe care Dumnezeu L-a rânduit ca jertfă de ispășire prin credința în sângele Lui; pentru arătarea dreptății Sale, referitor la lăsarea nepedepsită a păcatelor făcute înainte prin îngăduința lui Dumnezeu;

26. pentru arătarea dreptății Sale în timpul de acum, astfel încât El să fie drept, dar și îndreptățind pe cel din credința în Iesus.

27. Unde este deci lauda? A fost înlăturată. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu! Ci, printr-o lege a credinței.

28. Deoarece cugetăm că un om este îndreptățit prin credință; fără fapte ale legii.

29. Sau Dumnezeu este numai al iudeilor? Nu și al națiunilor? Da, și al națiunilor;

30. întrucât Dumnezeu este Unu, care va îndreptății: circumcizii din credință, și necircumcizii prin credință.

31. Deci prin credință desființăm legea? Nicidecum! Ci întărim legea.

Capitolul 4 - Romani

1. Deci ce vom zice că a găsit Abraam, strămoșul nostru după carne?

2. Pentru că, dacă Abraam a fost îndreptățit din fapte, are laudă; dar nu către Dumnezeu.

3. Pentru că, ce zice Scriptura? Iar Abraam a crezut lui Dumnezeu și i s-a considerat pentru îndreptățire.

4. Dar celui lucrând, plata lui nu este considerată ca un har, ci ca o datorie.

5. Iar celui nelucrând, dar crezând în Cel îndreptățind pe cel neevlavios, credința lui este considerată pentru îndreptățire.

6. După cum și David spune despre fericirea omului căruia Dumnezeu îi consideră o îndreptățire fără fapte:

7. Fericii sunt cei cărora li s-au iertat nelegiuirile, și cărora li s-au acoperit păcatele!

8. Fericit este bărbatul căruia Iehova nicidecum nu are să îi considere păcatul!

9. Deci fericirea aceasta este pentru circumcizie? Pentru că zicem: credința i-a fost considerată lui Abraam pentru îndreptățire.

10. Deci cum a fost considerată? Fiind el în circumcizie, sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.

11. Și a primit un semn, cel al circumciziei; ca sigiliu al îndreptăririi credinței cea din necircumcizie; pentru a fi el tată al tuturor credincioșilor din necircumcizie, pentru a li se considera și lor îndreptățirea;

12. și tată al circumciziei, nu numai al celor din circumcizie; ci și al celor urmând pe urmele credinței tatălui nostru Abraam, fiind el în necircumcizie.

13. Pentru că nu prin lege i s-a dat lui Abraam sau seminției lui promisiunea ca el să fie moștenitor al lumii; ci, prin îndreptățirea credinței.

14. Pentru că, dacă cei din lege sunt moștenitori, credința a fost zădărnicită, și promisiunea a fost desființată.

15. Pentru că legea lucrează: mânie; dar unde nu este lege, nu este călcare de lege.

16. De aceea promisiunea este din credință ca să fie după har, pentru a fi sigură promisiunea pentru toată sămânța, nu numai pentru cea din lege; ci, și pentru cea dintr-o credință ca a lui Abraam, care este tată al nostru al tuturor,

17. după cum a fost scris: „te-am rânduit tată al multor națiuni.” Un tată înaintea lui Dumnezeu în care a crezut; Cel făcând vii pe cei morți, și chemând cele nefiind, ca și fiind.

18. Care contrar speranței, a crezut cu speranță pentru a se face el un tată al multor națiuni, potrivit cu ceea ce a fost spus: Așa va fi sămânța ta.

19. Și neslăbind în credință, a privit corpul lui neputincios; fiind cam de o sută de ani; și la sterpiciunea pântecelui Sarei.

20. Dar de promisiunea lui Dumnezeu nu s-a îndoit în necredință; ci, a fost întărit în credință; dând glorie lui Dumnezeu,

21. și fiind deplin încredințat că ceea ce El a promis, este în stare și să facă.

22. De aceea lui i-a fost considerată pentru îndreptățire.

23. Dar nu numai din cauza lui este scris că i-a fost considerată;

24. ci, și din cauza noastră, căroră urmează să ne fie considerată, nouă celor crezând în Cel înviind dintre morți pe Iesus, Domnul nostru;

25. care a fost dat pentru păcătoirile noastre, și a fost înviat pentru îndreptățirea noastră.

Capitolul 5 - Romani

1. Deci, fiind îndreptățiți din credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iesus Christos;

2. prin care am și avut intrarea prin credință, în harul acesta în care stăm; și să ne lăudăm din cauza speranței gloriei lui Dumnezeu.

3. Dar nu numai atât; ci, să ne lăudăm și în necezuri, știind că necezul lucrează răbdare;

4. iar răbdarea: caracter matur; caracterul matur: speranță.

5. Iar speranța nu dezamăgește; pentru că, dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Spirit Sfânt, Cel dat nouă.

6. Pentru că, fiind noi încă slabi, Christos a murit pentru neevlavioși la timp potrivit.

7. Fiindcă pentru un drept, cu greu va muri cineva; pentru că pentru cel bun, poate cineva îndrăznește chiar să moară.

8. Dar Dumnezeu ne arată dragostea Lui pentru noi; pentru că, noi fiind încă păcătoși, Christos a murit pentru noi.

9. Cu atât mai mult deci, fiind acum îndreptățiți prin sângele Lui, vom fi salvați prin El de la mânie.

10. Pentru că, dacă dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său; cu mult mai mult, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața Lui.

11. Dar nu numai atât; ci, ne și laudăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Iesus Christos; prin care am primit acum împăcarea.

12. De aceea, precum printr-un om a intrat: păcatul în lume, și prin păcat: moartea; și astfel moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuțit.

13. Fiindcă până la lege era păcat în lume; dar nefiind lege, păcatul nu este considerat.

14. Dar moartea a domnit de la Adam până la Moise și peste cei nepăcătuiți în asemănarea călcării lui Adam; care este o imagine a Celui urmând.

15. Așa și darul harului, el dar nu este precum greșeala. Pentru că dacă prin greșeala celui unu, au murit cei mulți; cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul prin har, cel al unui Om: Iesus Christos, s-au îmbelșugat pentru cei mulți.

16. Și darul nu este ca judecata, printr-unu păcătuiți; pentru că judecata a fost de la unu, pentru condamnare, dar darul harului a fost din multe greșeli, spre îndreptățire.

17. Pentru că, dacă prin greșeala celui unu, moartea a domnit printr-unu; cu mult mai mult, cei primind belșugul harului și al darului îndreptățirii, vor domni în viață printr-Unu: Iesus Christos.

18. Astfel deci, precum printr-o greșală a unuia, a fost pentru condamnare pentru toți oamenii; tot așa, și printr-o faptă

dreaptă a Unuia, este pentru îndreptățire pentru viață pentru toți oamenii.

19. Pentru că, după cum prin neascultarea unui om, cei mulți au fost făcuți: păcătoși; așa și prin ascultarea Celui Unu, vor fi făcuți cei mulți: drepti.

20. Legea însă, s-a adăugat ca să se înmulțească greșeala; dar unde greșeala s-a înmulțit, harul s-a îmbelșugat mult;

21. pentru ca, după cum păcatul a domnit prin moarte; așa și harul să domnească prin îndreptățire, pentru viață eternă, prin Iesus Christos, Domnul nostru.

Capitolul 6 - Romani

1. Deci ce vom zice? Să rămânem în păcat ca să se înmulțească harul?

2. Nicidecum! Noi care am murit față de păcat, cum să trăim încă în el?

3. Sau nu cunoașteți că toți câți am fost botezați în Christos Iesus, am fost botezați în moartea Lui?

4. Deci am fost îngropați împreună cu El prin botezul în moarte; ca, după cum a fost înviat Christos dintre morți prin gloria Tatălui, așa și noi să umblăm într-o înnoire a vieții.

5. Pentru că, dacă am fost făcuți plantați împreună cu El în asemănarea morții Lui, atunci și în asemănarea vieții vom fi plantați;

6. cunoscând aceasta: că omul nostru cel vechi a fost crucificat împreună cu El, pentru ca corpul păcatului să fie inactiv, ca să nu mai servim noi ca sclavi: păcatului;

7. Pentru că cel murind, este achitat referitor la păcat.

8. Dar, dacă am murit împreună cu Christos, credem că vom și trăi împreună cu El;

9. știind că Christos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai domnește peste El.

10. Pentru că, în felul în care a murit, El a murit față de păcat; iar în felul în care trăiește, El trăiește pentru Dumnezeu.

11. Așa și voi, considerați-vă a fi morți față de păcat; trăind însă față de Dumnezeu, în Christos Iesus.

12. Deci, păcatul să nu mai domnească în corpul vostru muritor spre ascultarea de poftele lui;

13. nici nu oferiți păcatului: mădularele voastre, ca arme ale nedreptății; ci, oferiți-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu, ca viețuind dintre morți; și mădularele voastre lui Dumnezeu, ca arme ale dreptății.

14. Pentru că păcatul nu va domni peste voi, fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har.

15. Deci ce? Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum!

16. Nu știți că celui căruia vă oferiți pe voi înșivă ca sclavi, pentru ascultare, sunteți sclavi ai celui de care ascultați: fie ai păcatului, spre moarte; fie ai ascultării, spre dreptate?

17. Dar mulțumire lui Dumnezeu; pentru că erați sclavi ai păcatului, dar ați ascultat din inimă de un tip de învățătură în care ați fost încredințați.

18. Fiind însă eliberați de păcat, ați fost făcuți sclavi: dreptăți.

19. Vorbesc omeneste din cauza slăbiciunii cărnii voastre. Pentru că, precum ați oferit mădularele voastre ca sclave necurăției și nelegiuirii, pentru nelegiuire; așa acum, oferiți mădularele voastre ca sclave dreptății, pentru sfințire.

20. Deoarece când erați sclavi ai păcatului, erați liberi față de dreptate.

21. Deci ce rod aveți atunci? Cele de care acum vă este rușine; pentru că sfârșitul acelora este moarte.

22. Dar acum, eliberați fiind de păcat, fiind însă făcuți sclavi lui Dumnezeu, aveți rodul vostru, pentru sfințire; iar sfârșitul: viață eternă.

23. Pentru că plata păcatului, este moarte; dar darul harului lui Dumnezeu, este viață eternă în Christos Iesus, Domnul nostru.

Capitolul 7 - Romani

1. Sau nu cunoașteți, fraților; pentru că vorbesc unor cunoscători ai legii; că legea domnește peste om cât viețuiește?

2. Pentru că femeia măritată, este legată prin lege de bărbatul cel viețuind; dar, dacă bărbatul are să moară, este eliberată de sub legea bărbatului ei.

3. Ca urmare deci, viețuindu-i bărbatul, va fi numită adulteră, dacă va fi cu alt bărbat; dar dacă bărbatul ei are să moară, este liberă de lege, pentru a nu fi ea adulteră, fiind cu alt bărbat al ei.

4. Astfel, frații mei și voi ați fost omorâți față de lege, prin corpul lui Christos; pentru ca voi să fiți ai Altuia, ai Celui înviat dintre morți, ca să aducem rod: lui Dumnezeu.

5. Deoarece, când eram în carne, pasiunile păcatelor, cele ce sunt prin lege, lucrau în mădularele noastre, ca să aducem rod morții.

6. Dar acum am fost dezlegați de lege, murind față de ceea în care am fost ținuți; astfel încât noi să servim ca sclavi într-o nouitate a spiritului, și nu într-o vechime a literii.

7. Deci ce vom zice? Legea este păcat? Nicidecum! Ci păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege; pentru că și pofta, nu o știam dacă legea nu zicea: „Să nu poftesti!”

8. Dar păcatul, luând ocazie prin poruncă, a lucrat în mine orice poftă; pentru că, fără lege, păcatul era mort.

9. Iar eu trăiam cândva fără lege; dar venind porunca, păcatul a înviat, iar eu am murit.

10. Și porunca, cea pentru viață, acesta s-a dovedit a fi pentru moarte.

11. Pentru că, păcatul, luând ocazie prin poruncă, m-a amăgit; și prin el, m-a omorât.

12. Așa că, legea este sfântă, și porunca este sfânt și drept și bun.

13. Deci ceea ce este bun mi-a făcut moarte? Nicidecum! Ci păcatul, ca să se arate păcat, mi-a lucrat: moarte prin ce este bun; pentru ca; păcatul să se facă, prin poruncă, peste măsură de păcătoș.

14. Pentru că știm că legea este spirituală; dar eu sunt carnal, vândut sub păcat.

15. Pentru că nu recunosc ceea ce lucrez. Fiindcă ceea ce vreau, aceasta nu făptuiesc; ci, ceea ce urăsc, aceasta fac.

16. Iar dacă ceea ce nu vreau, aceasta fac; sunt de acord cu legea, că este bună.

17. Dar acum nu mai lucrez eu aceasta; ci, păcatul, cel locuind în mine.

18. Pentru că știu că în mine, adică în carnea mea, nu locuiește nimic bun; fiindcă voința este prezentă în mine, dar a lucrărilor mele, nu.

19. Pentru că nu fac un bine, pe care îl vreau; ci, un rău, pe care nu îl vreau, aceasta făptuiesc.

20. Dar dacă aceasta fac, ceea ce nu vreau, nu mai lucrez eu aceasta; ci, păcatul, cel locuind în mine.

21. Așadar, în mine, cel vrând să fac binele găsesc legea că în mine răul este prezent.

22. Pentru că după omul dinăuntru, îmi place de legea lui Dumnezeu,

23. dar vâd în mădularele mele altă lege, războindu-se împotriva legii minții mele, și captivându-mă în legea păcatului, cea fiind în mădularele mele.

24. Eu sunt un om nenorocit! Cine mă va izbăvi din corpul morții aceasta?

25. Mulțumire însă lui Dumnezeu, prin Iesus Christos, Domnul nostru! Astfel deci, eu cu mintea servesc ca sclav: legii lui Dumnezeu; dar cu carnea: legii păcatului.

Capitolul 8 - Romani

1. Așadar, acum nu este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Christos Iesus.

2. Pentru că legea Spiritului de viață în Christos Iesus, m-a eliberat de legea păcatului și a morții.

3. Pentru că; ceea ce era imposibil pentru lege, fiind slabă prin carne; Dumnezeu, trimițându-L pe Fiul Său într-o asemănare a cărnii păcatului, și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne;

4. pentru ca dreptatea legii să fie împlinită în noi cei neumblând potrivit cărnii, ci potrivit Spiritului.

5. Pentru că, cei fiind potrivit cărnii, gândesc cele ale cărnii; dar cei fiind potrivit spiritului, gândesc cele ale Spiritului.

6. Pentru că, mentalitatea cărnii, este moarte; dar mentalitatea Spiritului, este viață și pace.

7. Pentru că, mentalitatea cărnii, este dușmănie împotriva lui Dumnezeu;

fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu, deoarece nici nu poate.

8. Iar cei fiind în carne, nu pot place: lui Dumnezeu.

9. Dar voi nu sunteți în carne, ci în Spirit; dacă Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi. Dar, dacă cineva nu are Spiritul lui Christos, acesta nu este al Lui.

10. Dar, dacă Christos este în voi, corpul este mort din cauza păcatului; însă Spiritul este viață, din cauza îndreptăririi.

11. Iar dacă Spiritul Celui înviind pe Iesus dintre morți locuiește în voi; Cel înviind pe Christos dintre morți, va face vii și corpurile voastre muritoare, prin Spiritului Său, Cel locuind în voi.

12. Astfel deci, fraților, nu suntem datori cărnii, pentru a trăi potrivit cărnii;

13. pentru că, dacă trăiți potrivit cărnii, urmați să muriți; dar, dacă prin Spirit omorâți faptele corpului, veți trăi.

14. Pentru că oricâți sunt conduși de Spiritul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii de Dumnezeu.

15. Pentru că nu ați primit spirit de sclavie, iarăși spre frică; ci, ați primit Spirit de înfiere, prin care strigăm: Abba! Tată!

16. Chiar Spiritul mărturisește împreună cu spiritul nostru, că suntem copii ai lui Dumnezeu.

17. Iar dacă suntem copii, suntem și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu, însă moștenitori împreună cu Christos; dacă suferim împreună cu El, ca să fim și gloriificați împreună cu El.

18. Pentru că, consider că suferințele timpului de acum, nu sunt vrednice de comparat cu gloria cea urmând să fie dezvăluită în noi.

19. Pentru că, așteptarea stăruitoare a creației așteaptă dezvăluirea fiilor lui Dumnezeu.

20. Deoarece creația a fost supusă deșertăciunii, nu de bunăvoie; ci, din cauza celui supunând-o;

21. în speranță că și creația va fi eliberată de sclavia stricăciunii, pentru libertatea gloriei copiilor lui Dumnezeu.

22. Pentru că, știm că toată creația suspină împreună, și este împreună în dureri de naștere până acum.

23. Dar nu numai aceasta; ci, și noi, având pârga Spiritului, și noi suspinăm în noi, așteptând o înfiere; adică răscumpărarea corpului nostru.

24. Pentru că am fost salvați în speranță; dar o speranță văzută, nu este speranță. Căci cine speră ceea ce vede?

25. Dar dacă sperăm ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

26. La fel însă, și Spiritul ajută slăbiciunii noastre. Pentru că nu știm să ne rugăm precum trebuie. Dar însuși Spiritul mijlocește cu suspine nevorbite.

27. Însă Cel cercetând inimile, știe care este mentalitatea Spiritului; pentru că El mijlocește pentru sfinți potrivit cu Dumnezeu.

28. Știm însă că toate lucrează împreună spre bine pentru cei iubind pe Dumnezeu; pentru cei fiind chemați potrivit planului.

29. Pentru că, pe care i-a cunoscut dinainte, i-a și rânduit să fie conform imaginii Fiului Său; pentru a fi El un întâi-născut între mulți frați.

30. Iar pe care i-a rânduit, pe aceia i-a și chemat; și pe care i-a chemat, pe aceia i-a și îndreptățit; iar pe care i-a îndreptățit, pe aceia i-a și glorificat.

31. Deci ce vom zice referitor la acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră?

32. Cel care nici pe Fiul nu L-a cruțat, ci L-a dat pentru noi toți; cum nu ne va dărui toate împreună cu El?

33. Cine va acuza împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel îndreptățindu-i!

34. Cine este cel acuzând? Christos Iesus, Cel mort; mai mult însă, Cel înviat, și care este la dreapta lui Dumnezeu, și care mijlocește pentru noi?

35. Cine ne va despărți de dragostea lui Christos? Necaz, sau strâmtorare, sau persecuție, sau foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie?

36. După cum a fost scris: „din cauza Ta suntem omorâți toată ziua; suntem

considerați ca niște oi pentru înjunghiere.”

37. Dar în toate acestea, suntem mai mult decât învingători; prin Cel iubindu-ne.

38. Pentru că sunt convins, că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici stăpâniri nici prezente nici viitoare, nici puteri,

39. nici înălțime, nici adâncime, nici vreo altă creatură; nu ne vor putea despărți de dragostea lui Dumnezeu, cea fiind în Christos Iesus, Domnul nostru.

Capitolul 9 - Romani

1. Eu spun un adevăr în Christos, nu mint; conștiința mea mărturisind împreună cu mine în Spirit Sfânt;

2. că îmi este o mare întristare și o neîncetată durere în inima mea.

3. pentru că doream să fiu un blestemat, despărțit de Christos, pentru frații mei, neamul meu după carne;

4. care sunt israeliți, ale căroră sunt înfierea, și gloria, și legămintele, și darea legii, și serviciul sacru, și promisiunile,

5. ai căroră sunt patriarhii, și din care este Christosul după carne. Dumnezeu Cel fiind peste toți, fie binecuvântat în epoci. Amen!

6. Dar nu este ca și cum a căzut Cuvântul lui Dumnezeu; pentru că nu toți cei din Israel, aceștia sunt Israel;

7. nici nu sunt toți copiii, pentru că sunt sămânță ai lui Abraam; ci: În Isaac ți se va chema o sămânță.

8. Adică: nu copiii cămii sunt copii ai lui Dumnezeu; ci, copiii promisiunii sunt considerați sămânță.

9. Deoarece Cuvântul promisiunii este acesta: „pe timpul acesta voi veni, și Sara va avea un fiu.”

10. Dar nu numai aceasta; ci, și Rebeca, fiind însărcinată de la unu, de la Isaac, tatăl nostru.

11. Pentru că, încă nefiind ei născuți, nici făptuind ceva bine sau rău; ca planul lui Dumnezeu potrivit alegerii, să rămână nu din fapte, ci de la Cel chemând;

12. i s-a zis ei: „cel mai mare va servi ca sclav celui mai mic.”

13. după cum a fost scris: „pe Iacob l-am iubit, dar pe Esau l-am urât.”

14. Deci ce vom zice? Nu este nedreptate la Dumnezeu? Nicidecum!

15. Pentru că lui Moise, El îi zice: „voi milui, pe care îl miluiesc; și Mă voi îndura, de care Mă îndur.”

16. Astfel deci, alegerea nu depinde de cel vrând, nici de cel alergând; ci, de Dumnezeu Cel miluind.

17. Pentru că Scriptura zice lui faraon: „chiar pentru aceasta te-am ridicat; ca să arăt în tine puterea Mea, și ca să fie vestit Numele Meu în tot pământul.”

18. Așadar, El miluiește pe care vrea, dar împietrește pe care vrea.

19. Deci îmi vei zice: Atunci de ce mă mai acuză? Pentru că cine stă împotriva voinței Lui?

20. O, omule! Dar cine ești tu, cel răspunzând înapoi lui Dumnezeu? Oare modelul va zice modelatorului: de ce m-ai făcut așa?

21. Sau olarul, nu are autoritate peste lut; din aceeași frământătură să facă fie un vas pentru onoare, fie altul pentru dezonoare?

22. Dar dacă Dumnezeu, vrând să Își arate mânia, și să facă cunoscută puterea Lui, a suportat cu multă îndelungă răbdare niște vase ale mâniei, întocmite pentru pieire;

23. și ca să facă cunoscută bogăția gloriei Lui peste niște vase ale milei, pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie?

24. Adică pe noi, pe care ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre națiuni;

25. precum zice și în Osea: „voi chema popor al Meu, pe nepoporul Meu; și iubită, pe cea neiubită.”

26. Și va fi: În locul unde li s-a spus: „nu voi sunteți poporul Meu”; acolo vor fi chemați: „fii ai Dumnezeului Cel viu.”

27. Iar Isaia strigă despre Israel: „dacă numărul fiilor lui Israel are să fie ca nisipul mării, numai rămășița va fi salvată.

28. Pentru că Iehova va înfăptui Cuvântul pe pământ, complet și grabnic.”

29. Și după cum a zis dinainte Isaia: „dacă Iehova Sabaot nu ne lăsa o sămânță, eram făcuți ca Sodoma și eram asemănați cu Gomora.”

30. Deci ce vom zice? Națiunile cele neurmărind o dreptate, au obținut dreptatea; dar, o dreptate ce este prin credință.

31. Iar Israel, urmărind o lege a dreptății, nu a ajuns la legea aceasta.

32. De ce? Pentru că nu au urmărit-o prin credință; ci, ca prin fapte. Ei s-au poticnit de piatra de poticnire;

33. după cum a fost scris: „iată! Pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de cădere; și cel crezând în El, nu va fi făcut de rușine.”

Capitolul 10 - Romani

1. Fraților! Buna plăcere a inimii mele și cererea mea către Dumnezeu pentru ei, este pentru salvare.

2. Pentru că le mărturisesc că au zel pentru Dumnezeu, dar nu potrivit cunoștinței exacte.

3. Pentru că, necunoscând dreptatea lui Dumnezeu; ci, căutând să își întemeieze dreptatea lor, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.

4. Pentru că Christos este sfârșit al legii, pentru o îndreptățire pentru oricine cel crezând.

5. Pentru că Moise scrie despre îndreptățirea cea prin lege: „omul cel făcându-le, va trăi prin ele.”

6. Dar îndreptățirea prin credință, zice așa: „nu zice în inima ta: cine se va sui în cer? Adică să Îl coboare pe Christos.

7. Sau: cine se va coborî în abis? Adică să Îl aducă sus dintre morți.

8. Dar ce zice ea? Cuvântul este aproape de tine, în gura ta și în inima ta; el este Cuvântul credinței pe care îl predicăm,

9. anume că: dacă ai să mărturisești cu gura ta pe Iesus ca Domn, și ai să crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat dintre morți, vei fi salvat.

10. Pentru că, cu inima se crede pentru îndreptățire; iar cu gura, se mărturisește pentru salvare;

11. fiindcă Scriptura zice: „oricine, crezându-L pe El, nu va fi făcut de rușine.”

12. Pentru că nu este deosebire între iudeu și grec, fiindcă Domnul este

Același alt tuturor, fiind bogat pentru toți cei ce-L invocă.

13. Pentru că: „oricine care are să invoce Numele Domnului, va fi salvat.”

14. Dar cum au să cheme pe Cel în care nu au crezut? Și cum au să creadă în Cel de care nu au auzit? Și cum au să audă fără predicatori?

15. Și cum au să predice dacă nu au să fie trimiși? După cum a fost scris: Ce plăcute sunt picioarele celor binevestind Evanghelia păcii, celor binevestind cele bune!

16. Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Pentru că Isaia zice: „Jehova! Cine a crezut mesajul nostru?”

17. Așadar credința este din auzire, iar auzirea este prin Cuvântul lui Dumnezeu.

18. Dar eu zic: oare nu au auzit? Desigur, glasul lor a ieșit peste tot pământul, și cuvintele lor până la marginile pământului.

19. Dar eu zic: oare Israel nu a cunoscut? Întâi, Moise zice: „eu vă voi face geloși pe cei care nu sunt o națiune, și vă voi mânia pe o națiune nepricepută.”

20. Iar Isaia îndrăznește și zice: „am fost găsit de cei necăutându-Mă, M-am arătat celor neîntrebând de Mine.”

21. Dar către Israel zice: „ziua întregă am întins mâinile Mele către un popor neascultător și împotrivor cu vorba.”

Capitolul 11 - Romani

1. Zic deci: A lepădat Dumnezeu pe poporul Lui? Nicidecum! Pentru că și eu sunt israelit, dintr-o sămânță al lui Abraam, din tribul lui Beniamin.

2. Dumnezeu nu a lepădat pe poporul Lui, pe care l-a cunoscut dinainte. Sau nu știți ce zice Scriptura despre Ilie? Cum se plânge lui Dumnezeu împotriva lui Israel?

3. „Jehova! Pe profeții Tăi i-au omorât, altarele Tale le-au dărâmat; și eu am fost lăsat singur, și ei caută sufletul meu.”

4. Dar ce îi spune răspunsul divin? Am păstrat pentru Mine șapte mii de bărbați, care nu au îndoit genunchiul înaintea lui Baal.

5. Așa și în timpul de acum, s-a făcut o rămășiță potrivit unei alegeri a harului.

6. Dar dacă este prin har, nu mai este prin fapte; deoarece atunci harul, nu mai este har.

7. Deci ce? Ceea ce caută Israel, aceasta nu a obținut; dar aleșii au obținut, iar ceilalți au fost împietriți;

8. după cum a fost scris: „Dumnezeu le-a dat un Spirit pentru a nu auzi; până în ziua de astăzi.”

9. Și David zice: „masa lor să se facă un laț, și o cursă, și o piedică, și o răsplată pentru ei.

10. Să se întunece ochii lor, pentru a nu vedea; și încovaie-le spatele lor, pentru totdeauna.”

11. Zic deci: S-au poticnit ca să cadă? Nicidecum! Ci, prin greșeala lor, este salvarea națiunilor; pentru a-i întârâta la gelozie.

12. Dacă însă, greșeala lor este o bogăție a lumii, și împuținarea lor o bogăție a națiunilor; cu cât mai mult, plinătatea primirii lor?

13. Pentru că, vă spun vouă, națiunilor: În cât eu sunt deci apostol al națiunilor, glorific serviciul meu;

14. poate cumva am să întârât la gelozie: carnea mea și să salvez pe unii dintre ei.

15. Pentru că, dacă lepădarea lor, este o împăcare a lumii; ce va fi primirea lor, decât viață dintre morți?

16. Iar dacă pârga este sfântă, este și aluatul; și dacă rădăcina este sfântă, sunt și ramurile.

17. Dar dacă unele dintre ramuri au fost rupte; iar tu, fiind măslin sălbatic ai fost altoit în ele și ai fost făcut împreună-părtaş al rădăcinii și grăsimii măslinului;

18. nu te lauda către ramuri. Iar dacă te lauzi, nu tu porți rădăcina; ci, rădăcina pe tine.

19. Vei zice deci: Au fost rupte ramurile, ca să fiu altoit eu.

20. Bine! Au fost rupte din cauza necredinței; dar tu stai prin credință. Nu gândi lucruri înalte, ci teme-te.

21. Pentru că dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale, nici pe tine nu te va cruța.

22. Iată deci, o bunătate și o asprime a lui Dumnezeu; o asprime peste cei căzuți,

însă o bunătate peste tine, dacă rămâi în bunătate, altfel și tu vei fi tăiat.

23. Dar și aceia, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți; pentru că Dumnezeu este puternic să îi altoiască iarăși.

24. Pentru că dacă tu ai fost tăiat din măslinul sălbatic natural, și contrar naturii, ai fost altoit în măslinul bun; cu cât mai mult acestea, cele naturale, vor fi altoite în măslinul lor.

25. Pentru că nu vreau să nu cunoașteți voi, fraților, misterul acesta; ca să nu fiți înțelepți în sinea voastră: lui Israel i s-a făcut împietrire în parte, până are să intre plinătatea națiunilor.

26. Și astfel tot Israelul va fi salvat; după cum a fost scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, El va îndepărta neevlavia de la Iacob;

27. căci acesta este legământul Meu cu ei, când am să îndepărtez păcatele lor.”

28. Într-adevăr, în privința Evangheliei, ei sunt dușmani din cauza voastră; dar în privința alegerii, sunt iubiți, din cauza părinților.

29. Pentru că darurile harului și chemarea lui Dumnezeu, sunt fără regrete.

30. Pentru că, precum voi odinioară nu ați ascultat de Dumnezeu, iar acum ați fost miluiți din cauza neascultării acestora;

31. așa și aceștia, nu au ascultat acum de mila către voi, ca să fie și ei acum miluiți.

32. Pentru că Dumnezeu i-a închis pe toți împreună în neascultare, ca să îi miluiască pe toți.

33. O, adânc de bogății, și de înțelepciune, și de cunoștință a lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui; și de, de neînțelese sunt căile Lui!

34. Pentru că, cine a cunoscut gândul lui Iehova? Sau cine a fost făcut sfătuitorul Lui?

35. Sau cine I-a dat dinainte, și să i se redea?

36. Pentru că din El, și prin El, și pentru El sunt toate. Lui fie-I gloria în epoci! Amen.

Capitolul 12 - Romani

1. Vă îndemn deci pe voi fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să prezentați corpurile voastre: sacrificiu viu, sfânt, bine-plăcut lui Dumnezeu; el este serviciul sacru al vostru: rațional.

2. Să nu vă conformați epocii aceasta; ci, transformați-vă prin înnoirea minții voastre, pentru ca voi să deosebiți care este voința lui Dumnezeu cea bună, și bine-plăcută și perfectă.

3. Pentru că, prin harul cel dat mie, spun oricui fiind între voi, să nu gândească peste ceea ce trebuie să gândească; ci, să gândească pentru a fi cumpătat, precum a împărțit Dumnezeu fiecăruia o măsură de credință.

4. Pentru că, după cum în corp avem multe mădulare, iar mădulele nu au toate aceeași lucrare;

5. așa suntem noi, cei mulți, un corp în Christos; dar pentru a fi fiecare mădulare unii pentru alții;

6. însă având diferite daruri ale harului, potrivit harului cel dat nouă: fie profeție potrivit cu măsura credinței;

7. fie serviciu, în servire; fie cel învățând, în învățătură;

8. fie cel îndemnând, în îndemnare; fie cel împărțind, în sinceritate; fie cel stând înainte, în străduință; fie cel miluind, în voie bună.

9. Dragostea să fie fără ipocrizie; urând răul, alipindu-vă binelui;

10. iubindu-vă cu amabilitate unul pe altul în dragostea frățescă; dând întâietate unul la altul, în onoare;

11. neșovăind în străduință; servind ca sclavi Domnului, fierbinți în spirit;

12. bucurându-vă în speranță; răbdând în necaz; perseverând în rugăciune;

13. împărțășind nevoile sfinților; urmărind ospitalitatea.

14. Bindecuvânați pe cei persecutându-vă; bindecuvânați, și nu blestemați.

15. Bucrați-vă cu cei bucurându-se; plângeți cu cei plângând.

16. Gândind la fel între voi; negândind la cele înalte, ci conformându-vă celor smerite. Nu vă considerați înțelepți față de voi înșivă.

17. Nerăsplătind nici unuia rău pentru rău; îngrijindu-vă de bine înaintea tuturor oamenilor.

18. Dacă este posibil, în ce depinde de voi, fiți în pace cu toți oamenii;

19. nerăzbunându-vă, iubiților; ci, dați loc mâniei lui Dumnezeu, pentru că a fost scris: „răzbunarea este a Mea, Eu voi răsplăti, zice Iehova.”

20. Dar dacă dușmanul tău flămânzește, hrănește-l; dacă însetează, dă-i să bea; pentru că, făcând aceasta, vei îngrămădi cărbuni de foc pe capul lui.

21. Nu fi învins de rău; ci, învinge răul prin bine.

Capitolul 13 - Romani

1. Orice suflet să fie supus autorităților superioare. Pentru că nu este autoritate decât de la Dumnezeu; iar cele fiind, sunt rânduite, de Dumnezeu.

2. Așa că, cel opunându-se autorității, s-a împotrivit rânduielii cea a lui Dumnezeu; iar împotrivindu-se, vor primi pentru ei o judecată.

3. Deoarece conducătorii nu sunt o frică pentru fapta bună; ci, pentru cea rea. Vrei însă să nu te temi de autoritate? Fă binele, și vei avea laudă de la ea;

4. pentru că ea îți este un servitor al lui Dumnezeu pentru bine. Dar dacă ai să faci răul, teme-te! Pentru că nu degeaba poartă sabia; ci, el este un servitor al lui Dumnezeu, un răzbunător pentru mânie pentru cei făptuind răul.

5. De aceea este o necesitate să fiți supuși, nu numai din cauza mâniei; ci, și datorită conștiinței.

6. Pentru că din cauza aceasta plățiți și taxe, deoarece ei sunt servitori ai lui Dumnezeu; ocupându-se chiar cu aceasta.

7. Dați tuturor datoriile: celui taxa: taxa; celui vama: vama; celui teama: teama; celui onoarea: onoarea.

8. Nu datorați nimănu nimic, decât de a vă iubi unul pe altul; pentru că cel iubind pe altul, a împlinit legea.

9. Pentru că: „să nu comiți adulter”, „să nu ucizi”, „să nu furi”, să nu poftesci, și orice altă poruncă mai este; se cuprinde în Cuvântul acesta: „să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

10. Dragostea nu face rău aproapelui; dragostea este deci împlinirea legii.

11. Și aceasta, știind timpul, că este deja ora să vă treziți din somn; pentru că salvarea noastră este acum mai aproape de noi, decât când am crezut.

12. Noaptea a înaintat, iar ziua s-a apropiat. Să lepădăm deci faptele întunericii, dar să îmbrăcăm armele luminii.

13. Să umblăm cuviincios, ca ziua; nu în chefuri și beții, nu în destrăbălări și în desfrânări; nu în ceartă și în invidie.

14. Ci îmbrăcați-vă cu Domnul Iesus Christos, și nu vă faceți grijă de carne pentru poftele ei.

Capitolul 14 - Romani

1. Iar pe cel slab în credință, primiți-l nu pentru o discernere de opinii.

2. Vreunul crede că poate să mănânce de toate, dar cel slab mănâncă legume.

3. Cel mănâcând, să nu disprețuiască pe cel nemănâcând; și cel nemănâcând, să nu judece pe cel mănâcând; pentru că Dumnezeu l-a primit.

4. Cine ești tu cel judecând pe un servitor al altuia? Pentru domnul lui stă sau cade el; dar va sta, pentru că Domnul poate să îl facă să stea.

5. Pentru că vreunul judecă o zi deosebită de altă zi, iar vreunul judecă orice zi la fel. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui.

6. Cel respectând ziua, pentru Domnul o respectă, și cel nerespectând ziua, pentru Domnul nu o respectă. Cel mănâcând, pentru Domnul mănâncă, pentru că mulțumește lui Dumnezeu; și cel nemănâcând, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu.

7. Pentru că nici unu dintre noi nu viețuiește pentru sine, și nici unu nu moare pentru sine.

8. Pentru că, și dacă avem să viețuim, pentru Domnul: trăim; și dacă avem să murim, pentru Domnul murim. Deci, și dacă viețuim, și dacă murim, suntem ai Domnului.

9. Fiindcă Christos pentru aceasta a murit și a înviat, ca Domn și peste morți și peste vii.

10. Dar tu de ce judeci pe fratele tău? Și tu de ce disprețuiești pe fratele tău? Pentru că toți vom sta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu.

11. Pentru că a fost scris: „viu sunt Eu! Zice Iehova, și orice genunchi se va apleca înaintea Mea, și orice limbă va mărturisi pe Dumnezeu.”

12. Astfel deci, fiecare dintre noi va da lui Dumnezeu socoteală pentru sine.

13. Deci să nu judecăm unul pe altul; ci, mai bine judecați aceasta: să nu puneți fratelui o piatră de poticnire sau o piedică.

14. Eu știu, și sunt convins în Domnul Iesus, că nimic nu este necurat în sine, decât numai pentru cel considerând a fi ceva necurat, pentru acela este necurat.

15. Pentru că, dacă fratele tău este întristat din cauza unei mâncări, nu mai umbli potrivit dragostei. Nu pierde, prin mâncarea ta, pe acela; pentru care a murit Christos.

16. Deci binele vostru, să nu fie hulit.

17. Pentru că Regatul lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură; ci, dreptate și pace și bucurie în Spirit Sfânt.

18. Pentru că cel servind ca sclav într-aceasta lui Christos, este bineplăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni.

19. Așadar, să urmărim cele ale păcii și cele ale zidirii cea între noi.

20. Nu nimici lucrarea lui Dumnezeu din cauza unei mâncări. Toate sunt curate; dar este rău pentru omul cel mâncând spre poticnirea altuia.

21. Bine este a nu mânca carne, nici a bea vin, nici să faci ceva în care fratele tău să se poticnească.

22. Convingerea pe care o ai tu, să o ai înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel nejuducându-se pe sine în ceea ce aprobă.

23. Dar dacă mănâncă cel îndoindu-se, este judecat; pentru că nu mănâncă din convingere. Iar tot ce nu este din convingere este păcat.

Capitolul 15 - Romani

1. Iar noi cei puternici suntem datori să purtăm slăbiciunile celor neputincioși.

2. Fiecare dintre noi să placă aproapei spre bine, pentru zidire.

3. Pentru că și Christos, nu Și-a plăcut Lui; ci, după cum a fost scris: Ocările celor ocărându-Te pe Tine, au căzut peste Mine.

4. Pentru că toate câte au fost scrise dinainte, au fost scrise pentru învățătura noastră; ca, prin răbdare și prin măgărirea Scripturilor, să avem speranța.

5. Dar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea aceeași gândire unii față de alții, potrivit lui Christos Iesus;

6. pentru ca, într-un cuget, printr-o gură, să glorificați pe Dumnezeu și Tată al Domnului nostru Iesus Christos.

7. De aceea primiți-vă unul pe altul, după cum v-a primit și pe voi Christos, pentru gloria lui Dumnezeu.

8. Pentru că eu spun: Christos s-a făcut servitor al circumciziei pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru a întări promisiunile date părinților;

9. iar națiunile să glorifice pe Dumnezeu pentru milă, după cum a fost scris: „de aceea Te voi mărturisi între națiuni și voi cânta psalmi Numelui Tău.”

10. Și iarăși zice: „veseliți-vă națiuni, cu poporul Lui!”

11. Și iarăși: „lăudați pe Iehova toate națiunile, și să Îl laude toate popoarele.”

12. Și iarăși zice Isaia: „va fi rădăcina lui Iese, și va fi Cel ridicat să conducă națiuni; în El vor spera națiuni.”

13. Iar Dumnezeuul speranței să vă umple de toată bucuria și de pace, în a crede, pentru a vă îmbelșuga în speranță printr-o putere a Spiritului Sfânt.

14. Dar, frații mei, am fost convins despre voi, că și voi sunteți plini de bunătate, fiind umpluți cu toată cunoștința, putând și să vă îndemnați unul pe altul.

15. Însă în parte, v-am scris mai cu îndrăzneală fraților, ca unu readucându-vă aminte, din cauza harului cel dat mie de la Dumnezeu,

16. pentru a fi eu un servitor religios al lui Christos Iesus pentru națiuni, servind ca preot: Evanghelia lui Dumnezeu; pentru ca sacrificiul pentru națiuni să se facă bine-primit, sfințit prin Spirit Sfânt.

17. Am deci ca laudă în Christos Iesus, cele referitoare la Dumnezeu.

18. Pentru că nu voi îndrăzni să vorbesc ceva despre cele ce nu a lucrat Christos prin mine pentru ascultarea națiunilor, prin cuvânt și faptă,

19. printr-o putere a semnelor și a minunilor, printr-o putere a Spiritului lui Dumnezeu. Astfel că, eu de la Ierusalim și împrejur până în Iliricum, am răspândit Evanghelia lui Christos;

20. străduindu-mă însă astfel să evenghelizez nu unde a fost numit deja Christos, ca să nu zidesc pe o temelie a altuia;

21. ci, după cum a fost scris: „cei cărora nu li s-a vestit despre El, vor vedea; și cei care nu au auzit, vor pricepe.”

22. De aceea am și fost împiedicat de multe ori să vin la voi.

23. Dar acum, nemaivând loc în ținuturile acestea, însă având de destui de mulți ani dorință să vin la voi,

24. când am să plec spre Spania. Pentru că sper, trecând, să vă văd, și să fiu condus de voi până acolo; după ce voi fi satisfăcut, în parte de voi.

25. Acum însă, plec la Ierusalim, servind sfinților;

26. pentru că Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o colectă pentru săracii dintre sfinții cei din Ierusalim.

27. Au binevoit pentru că și datoare le sunt lor; căci dacă națiunile s-au împărțășit din cele spirituale ale lor, sunt datoare să le servească și în cele pentru carne.

28. Deci, îndeplinind aceasta, și sigilând pentru ei rodul acesta, voi pleca în Spania, trecând pe la voi.

29. Știu însă că, venind la voi, eu voi veni într-o plinătate a binecuvântării lui Christos.

30. Vă rog însă, fraților, prin Domnul nostru Iesus Christos și prin dragostea Spiritului, să luptați împreună cu mine în rugăciunile către Dumnezeu pentru mine;

31. ca să fiu izbăvit de neascultătorii cei din Iudeea; și serviciul, cel pentru Ierusalim, să se facă bine-primit de cei sfinți.

32. Pentru ca, venind la voi cu bucurie, printr-o voință a lui Dumnezeu, să mă înviorez împreună cu voi.

33. Iar Dumnezeuul păcii să fie cu voi toți! Amen.

Capitolul 16 - Romani

1. Vă recomand dar pe Fibe, sora noastră, fiind și diakoniță a adunării cea din Chencrea;

2. să o primiți în Domnul cum se cuvine pentru cei sfinți, și să o ajutați în orice lucrare în care are nevoie de voi; pentru că și ea s-a făcut o ajutătoare a multora, și chiar a mea.

3. Salutați pe Priscila și pe Acuila, colaboratorii mei în Christos Iesus;

4. care pentru sufletul meu, și-au pus gâtul lor; cărora nu le mulțumesc singur, ci toate adunările națiunilor.

5. Salutați și adunarea din casa lor. Salutați pe Epenet, iubitul meu, care este primul rod al Asiei pentru Christos.

6. Salutați pe Maria, care s-a ostenit mult pentru voi,

7. salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și camarazii mei de închisoare, care sunt însemnați între apostoli, și care au fost în Christos înainte de mine.

8. Salutați pe Ampliatos, iubitul meu în Domnul.

9. Salutați pe Urban, colaboratorul nostru în Christos; și pe Stache, iubitul meu.

10. Salutați pe Apele, cel adevărat în Christos. Salutați pe cei dintre ai lui Aristobul.

11. Salutați pe Erodion, ruda mea. Salutați pe cei de-ai lui Narcis, cei fiind în Domnul.

12. Salutați pe Trifena și pe Trifosa, cele ostenindu-se în Domnul. Salutați pe Persida cea iubită, care s-a ostenit mult în Domnul.

13. Salutați pe Ruf, cel ales în Domnul; și pe mama lui și a mea.

14. Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermes, pe Patroba, pe Herma și pe frații care sunt împreună cu ei.

15. Salutați pe Filolog și pe Iulia; pe Neru și pe sora lui, și pe Olimpa, și pe toți sfinții care sunt împreună cu ei.

16. Salutați-vă unul pe altul cu un sărut sfânt. Vă salută toate adunările lui Christos.

17. Vă îndemn însă, fraților, să luați seama la cei făcând dezbinările și ocaziile de poticnire împotriva învățaturii pe care voi ați învățat-o, și feriți-vă de ei.

18. Pentru că, cei ca aceștia nu servesc ca sclavi: Domnului nostru Christos, ci pântecelui lor; și prin cuvântul plăcut și printr-o cuvântare frumoasă amăgesc inimile celor inocenți.

19. Pentru că ascultarea voastră a ajuns să fie cunoscută de toți; mă bucur deci de voi și doresc să fiți înțelepți în ce privește binele, și inocenți în ce privește răul.

20. Iar Dumnezeuul păcii va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Domnului nostru Iesus Christos să fie cu voi, amen.

21. Vă salută Timotei, colaboratorul meu; și Luciu, și Iason și Sosipatros, rudele mele.

22. Vă salută în Domnul, eu, Terțiu, cel scriind epistola.

23. Vă salută Gaius, gazda mea și a întregii adunări. Vă salută Erast, administratorul cetății; și Quart, fratele.

24. (v. 24 - text apocrif)

25. Iar Celui; putându-vă întări potrivit cu Evanghelia mea și cu predicarea despre Iesus Christos, în acord cu dezvăluirea misterului ținut ascuns din timpuri epocale,

26. dar arătat acum și prin scrierile profetice potrivit cu porunca Dumnezeului etern, fiind făcut cunoscut în toate națiunile pentru ascultarea credinței;

27. singurului Dumnezeu înțelept, căruia să Îi fie gloria, prin Iesus Christos, în epoci! Amen.

EPISTOLA ÎNTÂI CĂTRE CORINTENI

Capitolul 1 - 1Corinteni

1. Pavel, chemat să fie apostol al lui Iesus Christos printr-o voință a lui Dumnezeu, și fratele Sosten;

2. către adunarea lui Dumnezeu cea fiind în Corint, către cei sfințiți în Christos, chemați să fie sfinți împreună cu toți invocând în orice loc Numele Domnului nostru Iesus Christos; Domn al lor și al nostru;

3. Har vouă și pace de la un Dumnezeu: Tată al nostru, și de la un Domn: Iesus Christos!

4. Mulțumesc lui Dumnezeu, totdeauna despre voi, pentru harul lui Dumnezeu, cel dat vouă prin Christos Iesus;

5. pentru că în toate ați fost îmbogățiți prin El, în orice cuvânt și în orice cunoștință,

6. după cum a fost întărită mărturia lui Christos în voi;

7. încât, voi să nu fiți lipsiți în nici un dar al harului, așteptând dezvăluirea: Domnului nostru Iesus Christos,

8. care vă va întări până la sfârșit, fiind de neacuzat în ziua Domnului nostru Iesus Christos.

9. Credibil este Dumnezeu, prin care ați fost chemați la comuniune cu Fiul Său Iesus Christos, Domnul nostru.

10. Vă îndemn dar, fraților, prin Numele Domnului nostru Iesus Christos, ca toți să vorbiți în același fel, și să nu fie dezbinări între voi; ci, potrivit-vă în aceeași minte, și în aceeași opinie.

11. Pentru că mi s-a relatat despre voi, frați ai mei, prin cei ai lui Chloe, că între voi sunt certuri.

12. Spun dar aceasta, pentru că fiecare dintre voi zice: eu sunt al lui Pavel! Iar eu a lui Apolo! Iar eu al lui Chifa! Iar eu al lui Christos!

13. A fost Christos împărțit? Pavel a fost crucificat pentru voi? Sau în numele lui Pavel ați fost botezați?

14. Mulțumesc lui Dumnezeu, că nu am botezat pe nici unu dintre voi; decât pe Crisp și pe Gaius;

15. ca să nu zică cineva că ați fost botezați în numele meu.

16. Am botezat însă și casa lui Ștefana; în rest, nu știu dacă am botezat pe altcineva.

17. Pentru că Christos nu m-a trimis să botez, ci să evanghelizez; nu cu o înțelepciune a cuvântării, ca să nu zădărnicesc crucea lui Christos.

18. Deoarece cuvântarea cea despre cruce, este o nebulie pentru cei pierduți; pentru noi, cei salvați este o putere a lui Dumnezeu.

19. Pentru că a fost scris: „voi nimici înțelepciunea înțelepților, și voi înlătura priceperea celor pricepuți.

20. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este certărețul epocii aceasta? Nu a înebunit Dumnezeu înțelepciunea lumii aceasta?

21. Pentru că, întrucât lumea prin înțelepciunea ei nu a cunoscut pe Dumnezeu; în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a binevoit să salveze pe cei crezând prin nebunia predicării;

22. deoarece iudeii cer semne, și grecii caută înțelepciune,

23. dar noi predicăm pe Christos crucificat; pentru iudei este un motiv de poticnire, iar pentru națiuni este o nebulie;

24. însă lor, celor chemați, atât iudei cât și greci, îl predicăm pe Christos ca putere a lui Dumnezeu și înțelepciune a lui Dumnezeu.

25. Pentru că ceea ce este ceva nebun al lui Dumnezeu, este mai înțelept decât oamenii; și ceea ce este ceva slab al lui Dumnezeu, este mai tare decât oamenii.

26. Uitați-vă dar, fraților, la chemarea voastră; căci nu sunt mulți înțelepți potrivit cărnii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales.

27. Dar Dumnezeu a ales cele ce sunt nebune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; și Dumnezeu a ales pe cele ce sunt slabe ale lumii, ca să rușineze pe cei tari.

28. Și Dumnezeu a ales pe cele ce sunt de neam neales ale lumii, și pe cele disprețuite și pe cele nefiind, ca să desființeze pe cele fiind;

29. ca să nu se laude nici o carne înaintea lui Dumnezeu.

30. Iar din El sunteți voi în Christos Iesus care a fost făcut pentru noi înțelepciune de la Dumnezeu, și îndreptățire, și sfințire, și răscumpărare;

31. pentru că, după cum a fost scris: „cel lăudându-se, să se laude în Iehova.”

Capitolul 2 – 1Corinteni

1. Și eu, fraților, venind la voi, nu am venit vestindu-vă misterul lui Dumnezeu cu o superioritate a cuvântării sau a înțelepciunii.

2. Pentru că am hotărât să nu știu ceva între voi, decât pe Iesus Christos; și, pe Acesta crucificat.

3. Și eu am fost la voi în slăbiciune și în teamă și în mult tremur.

4. Și cuvântarea mea și predicarea mea nu erau în cuvinte convingătoare ale înțelepciunii; ci, într-o dovadă a Spiritului și a puterii;

5. pentru ca credința voastră să nu fie într-o înțelepciune a oamenilor; ci, într-o putere a lui Dumnezeu.

6. Noi dar vorbim cu o înțelepciune între cei desăvârșiți, dar nu o înțelepciune a epocii aceasta, nici a conducătorilor epocii aceasta, cei nimicindu-se.

7. Ci vorbim o înțelepciune a lui Dumnezeu, cea ascunsă în mister, pe care a rânduit-o Dumnezeu înaintea epocilor pentru gloria noastră;

8. pe care nu a cunoscut-o nici unu dintre conducătorii epocii aceasta; pentru că, dacă o cunoșteau, nu crucificau pe Domnul gloriei.

9. Dar după cum a fost scris: „cele ce ochi nu a văzut, ureche nu a auzit, și la inima omului nu s-a suit; sunt cele câte a pregătit Dumnezeu pentru cei iubindu-L.”

10. Nouă însă, Dumnezeu ni le-a dezvăluit prin Spiritul Lui; pentru că Spiritul cercetează toate, chiar și adâncurile lui Dumnezeu.

11. Pentru că, cine dintre oameni știe cele ale omului; decât spiritului omului, cel ce

este în el? Așa și pe cele ale lui Dumnezeu, nu le cunoaște nici unu; decât Spiritul lui Dumnezeu.

12. Dar noi nu am primit spiritul lumii; ci, Spiritul Cel din Dumnezeu; ca să le știm pe cele dăruite nouă de Dumnezeu;

13. pe care le și vorbim, nu în cuvinte învățate prin înțelepciunea omenească, ci în cele învățate prin Spirit; judecând cele spirituale, prin cele spirituale.

14. Dar un om sufletesc, nu primește cele ale Spiritului lui Dumnezeu, deoarece sunt o nebunie pentru el; și nu le poate cunoaște pentru că ele se judecă spiritual.

15. Iar cel spiritual judecă toate, el însă nu este judecat de nici unu.

16. Pentru că: „cine a cunoscut mintea lui Iehova? Cine Îl va învăța?” Noi însă avem mintea lui Christos.

Capitolul 3 - 1Corinteni

1. Și eu, fraților, nu am putut să vă vorbesc ca unor spirituali; ci ca unor carnali, ca unor prunci în Christos.

2. V-am dat lapte de băut, nu bucate; pentru că încă nu puteați suporta, și nici acum nu puteți,

3. pentru că sunteți încă carnali. Deoarece, când între voi este invidie și ceartă, nu sunteți carnali și nu umblați potrivit unui om?

4. Iar când cineva zice: eu sunt al lui Pavel! Iar altul: eu sunt al lui Apolo! Nu sunteți voi oameni?

5. Ce este deci Apolo? Dar ce este Pavel? Servitorii prin care ați crezut, și după cum a dat Domnul fiecăruia.

6. Eu am plantat, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească.

7. Așa că, nici cel plantând nu este ceva, nici cel udând; ci, Dumnezeu, Cel făcând să crească.

8. Dar cel plantând și cel udând sunt una; însă fiecare va primi plata lui, după osteneala lui.

9. Pentru că suntem colaboratori ai lui Dumnezeu, voi sunteți un ogor, o clădire a lui Dumnezeu.

10. Potrivit harului cel dat mie, ca un arhitect înțelept, am pus temelie; dar altul zidește pe ea. Însă fiecare să ia seama cum zidește deasupra.

11. Pentru că nici unu nu poate pune altă temelie decât cea pusă, care este Iesus Christos.

12. Iar, dacă cineva zidește pe temelie: aur, argint, pietre scumpe, lemne, fân, paie;

13. lucrarea fiecăruia se va face arătată, pentru că ziua o va face cunoscută, fiindcă este dezvăluită prin foc; și chiar focul va dovedi ce fel este lucrarea fiecăruia.

14. Dacă lucrarea cuiva, pe care a zidit-o deasupra, va rămâne; el va primi plată.

15. Dacă lucrarea cuiva va fi arsă, el va fi păgubit; iar el va fi salvat, dar așa ca prin foc.

16. Nu știți că sunteți un templu al lui Dumnezeu, și că Spiritul lui Dumnezeu locuiește în voi?

17. Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu, pe acesta îl va distruge Dumnezeu; pentru că templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt.

18. Nici unu să nu se înșele pe sine. Dacă cuiva dintre voi consideră că este înțelept în epoca aceasta, să se facă nebun, ca să devină înțelept.

19. Pentru că înțelepciunea lumii aceasta, este o nebunie împotriva lui Dumnezeu, fiindcă a fost scris: „El, Cel prinzând pe înțelepți în viclenia lor.”

20. Și iarăși: „Iehova cunoaște cugetările înțelepților că sunt deșarte.”

21. De aceea, nici unu să nu se laude cu oameni; pentru că toate sunt ale voastre:

22. Fie Pavel, fie Apolo, fie Chifa, fie lume, fie viață, fie moarte, fie cele prezente, fie cele viitoare; toate sunt ale voastre;

23. iar voi sunteți ai lui Christos, iar Christos este al lui Dumnezeu.

Capitolul 4 - 1Corinteni

1. Așa să ne considere orice om, ca pe niște servitori ai lui Christos, și administratori ai misterelor lui Dumnezeu.

2. În rest, se cere administratorilor ca fiecare să fie găsit credincios.

3. Dar pentru mine este ceva tare neînsemnat, ca să fiu judecat de voi sau un tribunal într-o zi de judecată

omenescă; căci nici chiar eu nu mă judec pe mine.

4. Pentru că nu sunt conștient de nimic împotriva mea; dar nu prin aceasta am fost îndreptățit; iar Cel judecându-mă este Domnul.

5. Așa că nu judecați ceva înainte de timp, până ce are să vină Domnul; care va și scoate la lumină cele ascunse ale întunericului, și va arăta planurile inimilor; și atunci lauda se va face fiecăruia de la Dumnezeu.

6. Iar acestea, fraților, le-am spus despre mine și Apolo, din cauza voastră; ca să învățați prin noi acestea: nu gândiți peste cele care au fost scrise; ca să nu vă faliți unu prin unu, împotriva altuia.

7. Pentru că, cine te face deosebit? Și ce ai, pe care nu l-ai primit? Iar dacă l-ai primit, de ce te lauzi, ca și cum nu l-ai primit?

8. Deja sunteți sătui! Deja sunteți îmbogățiți! Domniți fără noi! Și chiar doream să domniți, ca și noi să domnim împreună cu voi.

9. Pentru că mi se pare că Dumnezeu, pe noi apostolii, ne-a arătat ca pe niște ultimi, ca pe niște condamnați la moarte; pentru că am fost făcuți un spectacol pentru lume, și pentru îngeri, și pentru oameni.

10. Noi suntem nebuni din cauza lui Christos; iar voi înțelepți în Christos; noi slabi, iar voi tari; voi glorioși, iar noi dezonozați.

11. Până în ora de acum flămânzim și însetăm, și suntem în lipsă de îmbrăcăminte, și suntem bătuți, și pribegim,

12. și ostenim lucrând cu mâinile noastre; fiind ocărăți, binecuvântăm; fiind persecutați, îndurăm;

13. fiind defăimați ne rugăm. Am fost făcuți ca niște gunoarie ale lumii, și ca o lepădătură a tuturor până acum.

14. Nu scriu acestea rușinându-vă, ci îndemnându-vă ca pe niște copii ai mei.

15. Pentru că dacă ați avea zece mii de pedagogi în Christos, totuși nu aveți mulți părinți; fiindcă eu v-am născut în Christos Iesus prin Evanghelie.

16. Vă îndemn deci, să vă faceți niște imitatori ai mei.

17. De aceea v-am trimis pe Timotei, care este copilul meu iubit și credincios în Domnul; care vă va aminti căile mele cele în Christos, așa cum învăț eu pretutindeni în orice adunare.

18. Iar unii s-au îngâmfat, ca și cum eu nu am să vin la voi.

19. Dar voi veni curând la voi; dacă are să vrea Domnul; și voi cunoaște nu cuvântarea celor îngâmfați, ci puterea.

20. Pentru că Regatul lui Dumnezeu nu este în cuvântare, ci în putere.

21. Ce vreți? Să vin la voi cu nuiua, sau cu dragoste și cu spirit de blândețe?

Capitolul 5 - 1Corinteni

1. Se aude peste tot că între voi este curvie, și astfel de curvie care nu este nici între națiuni; încât, cineva să aibă de nevastă pe a tatălui său.

2. Și voi sunteți îngâmfați, și nu v-ați jelit mai degrabă; pentru ca cel săvârșind fapta aceasta, să fie înlăturat din mijlocul vostru.

3. Pentru că eu, fiind absent cu corpul, dar prezent cu spiritul, am judecat deja ca și fiind prezent, pe cel făptuind așa;

4. strângându-vă împreună în Numele Domnului Iesus, voi și spiritul meu, împreună cu puterea Domnului nostru Iesus;

5. ca să dați pe cel ca acesta lui Satan, pentru distrugerea cărnii, ca spiritul lui să fie salvat în ziua Domnului.

6. Lauda voastră nu este bună. Nu știți că puțină drojdie doștește întreg aluatul?

7. Renunțați deci la drojdia veche, ca să fiți un aluat nou, precum sunteți fără drojdie, pentru că și Christos, Paștele nostru a fost sacrificat.

8. De aceea să sărbătorim nu cu o plămădeală veche, nici cu o plămădeală a răutății și a vicleniei; ci, cu azimi ale sincerității și ale adevărului.

9. V-am scris în epistolă să nu vă asociați cu curvari;

10. oricum nu mă refer la curvarii lumii aceasta, sau la cei lacomi, sau la hoții, sau la idolatri; deoarece atunci trebuia să ieșiți din lume.

11. Dar acum v-am scris să nu vă asociați cu cineva numit frate, dacă are să fie curvar, sau lacom, sau idolatru, sau defăimător, sau bețiv, sau acaparator; cu cel ca acesta, nici să nu mâncați împreună.

12. Pentru că de ce să îi judec eu pe cei de afară? Nu judecați voi pe cei dinăuntru?

13. Iar pe cei din afară îi judecă Dumnezeu. Scoateți afară pe cel rău dintre voi.

Capitolul 6 - 1Corinteni

1. Îndrăznește cineva dintre voi, având o cauză împotriva altuia, să se judece înaintea celor nedrepti, și nu înaintea sfinților?

2. Sau nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea este judecată de voi, sunteți voi nevrednici de judecăți neînsemnate?

3. Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Atunci de ce nu și pe cele ce țin de viața aceasta?

4. Deci, dacă aveți judecăți pentru cele ce țin de viața aceasta; voi, pe cei dezagrați de adunare, pe aceștia îi puneți: judecători?

5. Pentru rușinare vă zic. Astfel, nu este nici un înțelept între voi, nici unu care putea judeca între frații lui?

6. Ci se judecă frate cu frate; și aceasta înaintea unor necredincioși.

7. Deci este deja o înfrângere pentru voi că aveți judecăți între voi. De ce să nu fiți mai degrabă nedreptățiți? De să nu fiți mai degrabă păgubiți?

8. Dar voi nedreptățiți și păgubiți, și aceasta pe frați.

9. Sau nu știți că cei nedrepti nu vor moștenii Regatul lui Dumnezeu? Nu vă amăgiți; nici curvarii, nici idolatrii, nici adulterii, nici efeminații, nici homosexualii,

10. nici hoții, nici lacomii, nici bețivii, nici calomnii, nici acaparatorii, nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu.

11. Și așa erați unii, dar ați fost spălați, dar ați fost sfințiți, dar ați fost îndreptățiți în Numele Domnului nostru Iesus Christos și prin Spiritul Dumnezeului nostru.

12. Toate îmi sunt permise, dar nu toate folosesc; toate îmi sunt permise, dar eu nu voi fi sub autoritatea cuiva.

13. Mâncărurile sunt pentru pântece, și pântecele pentru mâncăruri, însă Dumnezeu va distruge și pe acesta și pe acelea. Dar corpul nu este pentru curvie; ci, pentru Domnul, și Domnul pentru corp.

14. Dumnezeu însă, și pe Domnul L-a înviat, și pe noi ne va învia prin puterea Lui.

15. Nu știți că corpurile vostre sunt mădulare ale lui Christos? Luând deci mădularele lui Christos, le voi face mădulare ale unei curve? Nicidecum!

16. Sau nu știți că cel alipindu-se cu curva este un corp? Pentru că El zice: „cei doi vor fi într-o carne”.

17. Dar cel alipindu-se de Domnul, este un spirit.

18. Fugiți de curvie! Orice păcat pe care are să îl facă un om, este în afara corpului; dar curvarul păcătuiește împotriva corpului său.

19. Sau nu știți că corpul vostru este un templu al Spiritului Sfânt Cel din voi, pe care Îl aveți de la Dumnezeu; și că nu sunteți ai voștri?

20. Pentru că ați fost cumpărați cu un preț. Glorificați deci pe Dumnezeu în corpul vostru.

Capitolul 7 - 1Corinteni

1. Iar despre cele ce mi-ați scris; este bine pentru om să nu se atingă de femeie.

2. Dar, din cauza curviilor, fiecare să aibă nevasta lui și fiecare să aibă bărbatul ei.

3. Bărbatul să dea datoria, nevastei; dar de asemenea și nevasta, bărbatului.

4. Nevasta nu are autoritate asupra corpului ei, ci bărbatul. Iar la fel, și bărbatul nu are autoritate asupra corpului, ci nevasta.

5. Nu vă lipsiți unul de altul, decât prin înțelegere, pentru un timp, ca să aveți timp să vă ocupați cu rugăciunea și cu postul; și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă ispitească Satan prin nestăpânirea voastră.

6. Zic însă acestea potrivit unei îngăduințe, nu potrivit unei poruncă.

7. Dar eu vreau să fie toți oamenii ca și mine; însă fiecare are un dar al său al harului, de la Dumnezeu; unu așa, iar altul așa.

8. Iar celor necăsătoriți și văduvelor le spun: este bine pentru ei dacă au să rămână ca și mine.

9. Dar, dacă nu se stăpânesc, să se căsătorească; pentru că este mai bine să se căsătorească decât să ardă.

10. Iar celor căsătoriți, le poruncesc, nu eu, ci Domnul: nevasta să nu se despartă de bărbat.

11. Dar și dacă are să fie despărțită, să rămână nemăritată; sau să se împace cu bărbatul. Iar bărbatul să nu lase nevasta.

12. Celorlalți însă, le zic eu, nu Domnul: dacă vreun frate are nevastă necredincioasă, și ea este de acord să locuiască cu el; să nu o lase.

13. Și o nevastă, care are bărbat necredincios, și acesta este de acord să locuiască cu ea; să nu lase bărbatul.

14. Pentru că bărbatul cel necredincios este sfințit prin nevastă, și nevasta necredincioasă este sfințită prin frate; altfel copiii voștri sunt necurați, dar acum sunt sfinți.

15. Dar, dacă cel necredincios se desparte, să se despartă; în astfel de cazuri, fratele sau sora nu este înrobite; iar Dumnezeu ne-a chemat la pace.

16. Pentru că, ce ști tu nevastă, dacă vei salva bărbatul? Sau ce ști tu bărbat dacă vei salva nevasta?

17. Totuși, fiecăruia cum i-a împărțit Domnul, cum a chemat Dumnezeu pe fiecare, așa să umble. Și astfel stabilesc eu în toate adunările.

18. A fost cineva chemat, fiind circumcis? Să nu se facă necircumcis. A fost cineva chemat în necircumcizie? Să nu fie circumcis.

19. Circumcizia este nimic, și necircumcizia este nimic; ci, respectarea poruncilor lui Dumnezeu.

20. Fiecare să rămână în chemarea aceea în care a fost chemat.

21. Ai fost chemat fiind sclav? Să nu îți pese; dar, și dacă poți să te faci liber, mai de grabă folosește-te.

22. Pentru că sclavul chemat în Domnul, este un eliberat al Domnului; asemenea și cel liber, fiind chemat, este un sclav al lui Christos.

23. Voi ați fost cumpărați cu un preț; nu vă faceți sclavi ai oamenilor.

24. Fiecare, fraților, în ceea ce a fost chemat, în aceasta să rămână lângă Dumnezeu.

25. Despre cei virgini însă, nu am o poruncă de la Domnul; dar îmi dau o părere, ca unu miluit de Domnul să fie credincios.

26. Consider deci a fi bine aceasta din cauza necesității prezente; că este bine pentru om să fie astfel:

27. Este legat cu o nevastă? Nu căuta dezlegare. Ești dezlegat de nevastă? Nu căuta nevastă.

28. Dar și dacă ai să te însori, nu ai păcătuit; și dacă fecioara are să se mărite, nu păcătuiește. Dar cei ca aceștia vor avea necaz în carne; eu însă vă cruț.

29. Dar spun aceasta, fraților: timpul este scurtat; ca, de acum, și cei având neveste, să fie ca și cum nu ar avea;

30. și cei plângând, ca și cum nu ar plânge; și cei bucurându-se, ca și cum nu s-ar bucura; și cei cumpărând, ca și cum nu ar poseda;

31. și cei folosind lumea aceasta, ca și cum nu ar folosi; pentru că înfățișarea lumii aceasta trece.

32. Dar eu vreau să fiți voi fără griji. Cel neînsurat, se îngrijește de cele ale Domnului; cum are să placă Domnului.

33. Dar cel însurat, se îngrijește de cele ale lumii; cum are să placă nevestei, și este împărțit.

34. Și femeia cea nemăritată, și fecioara, se îngrijesc de cele ale Domnului; ca să fie sfinite și cu corpul și cu spiritul. Însă cea măritată se îngrijește de cele ale lumii; cum are să placă bărbatului.

35. Iar aceasta vă spun spre folosul vostru, nu ca să arunc un laț asupra voastră; ci, pentru bună cuviință și pentru apropiere de Domnul fără distragere.

36. Dar, dacă cineva consideră că nu se cuvine pentru fecioria lui, dacă are să fie trecut de floarea vârstei, și așa se cuvine

să facă; să facă ce vrea: nu păcătuiește; să se căsătorească.

37. Dar, care stă tare în inima lui, neavând o necesitate; ci, are autoritate asupra voinței lui, și a hotărât în inima lui să își păstreze fecioria, bine va face.

38. Astfel și cel căsătorindu-și fecioria lui, face bine; și cel necăsătorind-o, va face mai bine.

39. Nevasta a fost legată pentru cât timp viețuiește bărbatul ei; dar, dacă bărbatul are să moară, este liberă să se mărite cu care vrea, dar numai în Domnul.

40. Dar, după părerea mea, este mai fericită dacă rămâne așa. Pentru că consider că și eu am un Spirit al lui Dumnezeu.

Capitolul 8 - 1Corinteni

1. Iar despre cele jertfite idolilor, știm; pentru că toți avem cunoștință. Cunoștința îngâmfă, dar dragostea zidește.

2. Iar dacă i se pare cuiva, că cunoaște ceva; încă nu a cunoscut nimic, așa cum trebuie să cunoască.

3. Dar dacă cineva iubește pe Dumnezeu, acesta este cunoscut de El.

4. Deci despre mâncatul celor jertfite idolilor, știm că un idol este nimic în lume, și că nu este nici un Dumnezeu, decât Unu.

5. Pentru că, deși sunt numiți: „dumnezei”, fie în cer, fie pe pământ; așa cum sunt dumnezei mulți și domni mulți;

6. dar totuși, pentru noi este un Dumnezeu: Tatăl, din care sunt toate, și noi pentru El; și un Domn: Iesus Christos, prin care sunt toate, și noi prin El.

7. Dar cunoștința nu este în toți; pentru că unii, cu obieciul de până acum pentru idol, mănâncă jertfa adusă idolului; și conștiința lor fiind slabă, se spurcă.

8. Dar mâncarea nu ne va recomanda înaintea lui Dumnezeu; dacă nu mâncăm, nu suntem lipsiți; dacă mâncăm, nu suntem îmbelșugați.

9. Luați seama însă, nu cumva libertatea aceasta a voastră să se facă o piatră de poticnire pentru cei slabi.

10. Pentru că, dacă cineva are să te vadă pe tine, cel având cunoștință, șezând la masă în templul unui idol; conștiința lui

fiind slabă, nu va fi îndemnată pentru a mânca cele jertfite idolului?

11. Pentru că, fratele cel slab, pentru care a murit Christos, se pierde prin conștiința ta.

12. Iar păcătuiind astfel împotriva fraților, și rănind conștiința lor slabă, păcătuiști împotriva lui Christos.

13. De aceea, dacă o mâncare îl poticnește pe fratele meu, nicidecum nu am să mănânc carne, în etern; ca să nu se poticnească fratele meu.

Capitolul 9 - 1Corinteni

1. Nu sunt eu liber? Nu sunt eu apostol? Nu am văzut eu pe Iesus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea în Domnul?

2. Dacă nu sunt apostol pentru alții, totuși sunt pentru voi; pentru că voi sunteți un sigiliu al apostoliei mele în Domnul.

3. Apărarea mea împotriva celor judecându-mă este aceasta:

4. Nu avem nicidecum, drept pentru a mânca și a bea?

5. Nu avem nicidecum, drept de a duce cu noi pe o soră; adică o nevastă ca și ceilalți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6. Sau numai eu și Barnaba, nu avem drept de a nu lucra?

7. Cine este vreodată în serviciu militar pe cheltuielile lui? Cine plantează vie, și nu mănâncă rodul ei? Sau cine păstorește o turmă, și nu mănâncă din laptele turmei?

8. Vorbesc eu acestea potrivit unui om? Sau nu zice și legea aceasta?

9. Pentru că în legea lui Moise a fost scris: „să nu legi gura bouului treierând.” Oare de boi îi pasă lui Dumnezeu?

10. Sau zice anume pentru noi? Deoarece pentru noi a fost scris că plugarul este dator să are, în speranță pentru a avea parte.

11. Dacă noi am semănat vouă cele spirituale, este mare lucru dacă vom secera cele pentru carne ale voastre?

12. Dacă alții au parte de acest drept asupra voastră, nu mai degrabă noi? Dar nu am folosit dreptul acesta; ci, suportăm toate, ca să nu punem vreo piedică Evangheliei lui Christos.

13. Nu știți că cei lucrând cele sfinte mănâncă din cele ale templului; și cei servind altarul au parte împreună cu altarul?

14. Așa și Domnul, a poruncit celor vestind Evanghelia, să viețuiască din Evanghelie.

15. Dar eu nu m-am folosit de nici un dintre acestea. Nu am scris însă acestea ca să se facă așa cu mine; pentru că este bine pentru mine mai degrabă să mor, decât...Nici unu nu va zădărnici lauda mea.

16. Pentru că, dacă am să evanghelizez, nu este pentru mine o laudă, fiindcă asupra mea este pusă o necesitate; pentru că este vai de mine dacă nu am să evanghelizez.

17. Pentru că, dacă înfăptuiesc aceasta de bunăvoie, am o plată; dar dacă nu o înfăptuiesc de bunăvoie, aceasta este o administrație care mi-a fost încredințată.

18. Deci care este plata mea? Ca evanghelizând să ofer Evanghelia fără cheltuială; ca să nu folosesc din plin dreptul meu în Evanghelie.

19. Pentru că, fiind liber față de toți, m-am făcut sclav tuturor; ca să câștig pe cei mai mulți.

20. Și m-am făcut pentru iudei ca un iudeu, ca să câștig pe iudei; pentru cei de sub lege, ca unu sub lege; eu nefiind sub lege; ca să câștig pe cei de sub lege;

21. pentru cei fără lege, ca unu fără lege; eu nefiind fără legea lui Dumnezeu, ci fiind în legea lui Christos; ca să câștig pe cei fără lege.

22. M-am făcut slab pentru cei slabi, ca să câștig pe cei slabi; m-am făcut tuturor, toate, ca să salvez pe unii dintre ei.

23. Dar fac toate pentru Evanghelie, ca să mă fac copârtaș împreună cu ea.

24. Nu știți că cei alergând într-o cursă, toți aleargă, dar unu primește premiul? Alergați deci ca să îl primiți.

25. Dar orice luptător se înfrânează în toate; aceia deci, ca să primescă o cunună stricăcioasă, iar noi una nestricăcioasă.

26. De aceea, eu așa alerg, nu ca nesigur; așa lupt, nu ca lovind în aer.

27. Ci sunt aspru cu corpul meu, și îl conduc ca pe un sclav; nu cumva predicând altora, eu să mă fac dezaprobat.

Capitolul 10 - 1Corinteni

1. Pentru că nu vreau, fraților, să nu cunoașteți voi că părinții noștri toți au fost sub nor și toți au trecut prin mare;

2. și toți au fost botezați înspre Moise în nor și în mare;

3. și toți au mâncat aceeași mâncare spirituală;

4. și toți au băut aceeași băutură spirituală, pentru că au băut dintr-o stâncă spirituală care îi urma, iar stâncă era: Christos.

5. Dar Dumnezeu nu a găsit plăcere în cei mai mulți dintre ei, pentru că au fost doborâți în deșert.

6. Iar acestea au fost făcute exemplu pentru noi; pentru a nu fi noi pofitori de rele, precum au pofit și aceia.

7. Nici să vă faceți idolatri, precum unii dintre ei, după cum a fost scris: Poporul a șezut să mănânce și să bea, și s-au ridicat să danseze.

8. Nici să curvim, precum au curvit unii dintre ei, și într-o zi au căzut douăzeci și trei de mii.

9. Nici să încercăm pe Iehova, după cum au încercat unii dintre ei, și au pierit prin șerpi.

10. Nici să murmurați, după cum au murmurat unii dintre ei, și au fost nimiciți prin Nimicitorul.

11. Dar acestea s-au întâmplat acelora ca exemple; însă au fost scrise, pentru avertizarea noastră, peste care au ajuns sfârșiturile epocilor.

12. Așa că, cel părându-i-se că stă în picioare, să fie atent să nu cadă.

13. Nu v-a ajuns vreo încercare decât omenească. Dar credibil este Dumnezeu, care nu va permite să fiți încercați peste ceea ce puteți; ci, împreună cu încercarea, va face și ieșirea, ca să puteți suporta.

14. De aceea, iubiții mei, fugiți de idolatrie.

15. Vă spun ca unor înțelepți, judecați voi ceea ce spun.

16. Potirul binecuvântării, pe care îl binecuvântăm, nu este o împărtășire cu

sângele lui Christos? Pâinea pe care o frângem, nu este o împărtășire cu corpul lui Christos?

17. Pentru că este o pâine, noi cei mulți suntem un corp; fiindcă toți ne împărtășim dintr-o pâine.

18. Uitați-vă la Israelul după carne: cei mâncând jertfele, nu sunt ei părtași ai altarului?

19. Deci ce zic eu? Că un sacrificiu pentru idol este ceva? Sau că un idol este ceva?

20. Nu! Ci, că cele ce jertfesc națiunile, le jertfesc demonilor, și nu lui Dumnezeu; iar eu nu vreau să vă faceți voi părtași ai demonilor.

21. Nu puteți bea potirul Domnului, și potirul demonilor; nu puteți fi părtași ai mesei Domnului, și ai mesei demonilor.

22. Sau ațâțăm pe Domnul la gelozie? Suntem noi mai tari decât El?

23. Toate sunt permise, dar nu toate sunt de folos; toate sunt permise, dar nu toate zidesc.

24. Nici unu să nu caute folosul lui, ci pe cel al altuia.

25. Mâncați tot ce este vândut în măcelărie; nejuducând nimic din cauza conștiinței.

26. Pentru că: „al lui Iehova este pământul și tot ce îl umple.”

27. Dacă vă cheamă cineva dintre cei necredincioși, și vreți să vă duceți; mâncați orice vă este pus înainte, nejuducând nimic din cauza conștiinței.

28. Dar dacă cineva are să vă zică: aceasta este o jertfă pentru idol; să nu mâncați, din cauza dezvăluitorului acela și a conștiinței.

29. Spun conștiință, dar nu cea a ta; ci, cea altuia. Pentru că, de ce este judecată libertatea mea de altă conștiință?

30. Dacă eu iau parte cu mulțumire, de ce sunt hulit pentru ceea ce mulțumesc?

31. Astfel deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice; să faceți toate pentru gloria lui Dumnezeu.

32. Nu vă faceți motive de poticnire; nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru adunarea lui Dumnezeu;

33. după cum și eu plac tuturor în toate, necăutând folosul meu; ci, pe cel al celor mulți, ca să fie salvați.

Capitolul 11 - 1Corinteni

1. Faceți-vă imitatori ai mei, după cum și eu sunt al lui Christos.

2. Vă laud dar, că în toate vă amintiți de mine; și țineți tradițiile după cum vi le-am dat.

3. Dar vreau să știți că Christos este capul oricărui bărbat, iar bărbatul este capul femeii; Dumnezeu însă este capul lui Christos.

4. Orice bărbat, rugându-se sau profetind având ceva pe cap, face de rușine capul lui.

5. Iar orice femeie, rugându-se sau profetind cu capul neacoperit, face de rușine capul ei, pentru că este una și aceeași cu cea rasă.

6. Pentru că, dacă o femeie nu se acoperă, să se și tundă! Dar dacă este rușinos pentru o femeie să fie tunsă sau rasă; să se acopere!

7. Pentru că un bărbat, într-adevăr, nu este dator să acopere capul, fiind o imagine și o glorie a lui Dumnezeu; dar o femeie este o glorie a unui bărbat.

8. Pentru că, nu bărbatul este din femeie; ci, femeia din bărbat.

9. Pentru că nu a fost creat bărbatul pentru femeie, ci femeie pentru bărbat.

10. De aceea, femeia este datoare să aibă pe cap: vâl, din cauza îngerilor.

11. Totuși, în Domnul, nu este nici femeie fără bărbat; nici bărbat fără femeie.

12. Pentru că, după cum femeia este din bărbat; așa și bărbatul este prin femeie. Iar toate cele sunt din Dumnezeu.

13. Judecați în sinea voastră: Este cuviincios să se roage lui Dumnezeu o femeie neacoperită?

14. Dar nu vă învață nici chiar natura, că dacă un bărbat are să fie cu păr lung, este o dezonoare pentru el?

15. Dar dacă o femeie are să fie cu păr lung, este o glorie pentru ea; pentru că părul lung i-a fost dat în loc de învelitoare.

16. Dar dacă cineva pare să fie iubitor de dispută, noi nu avem un astfel de obicei; nici adunările lui Dumnezeu.

17. Dar, poruncind acestea, nu vă laud; pentru că vă strângeți împreună nu spre mai bine, ci spre mai rău.

18. Pentru că, mai întâi, aud că voi strângându-vă în adunare, sunt dezbinări între voi; și în parte, ceva cred.

19. Pentru că trebuie să fie și secte între voi, ca să se facă arătați între voi și cei aprobați.

20. Deci voi, strângându-vă împreună într-aceiași loc, nu este ca să mâncați: Cina Domnească;

21. pentru că, la mâncare, fiecare ia înainte cina lui; și vreunu este flămând, iar vreunu se îmbată.

22. Nu aveți deci case pentru a mânca și a bea? Sau disprețuiți adunarea lui Dumnezeu, și faceți de rușine pe cei neavând? Ce să vă zic? Vă voi lăuda? În aceasta nu vă laud.

23. Pentru că eu am primit de la Domnul ceea ce v-am și dat; că Domnul Iesus, în noaptea în care a fost trădat, a luat o pâine;

24. și mulțumind, a frânt și a zis: „Luați mâncați; acesta este corpul Meu, cel frânt pentru voi; faceți aceasta spre amintirea Mea.”

25. La fel și potirul, după Cină, zicând: „Potirul acesta este noul legământ în sângele Meu; faceți aceasta, de câte ori veți bea, spre amintirea Mea.”

26. Pentru că, de câte ori veți mânca pâinea aceasta, și veți bea potirul acesta, vestiți moartea Domnului, până ce are să vină El.

27. Așa că, cel care are să mănânce pâinea, și are să bea potirul Domnului în mod nevrednic, va fi vinovat de corpul și sângele Domnului.

28. Să se judece însă fiecare om pe sine; și așa să mănânce din pâine, și să bea din potir.

29. Pentru că cel mâncând și bând, mănâncă și bea o condamnare împotriva lui; dacă nu deosebește corpul Domnului.

30. De aceea sunt mulți slabi și bolnavi între voi, și dorm destui.

31. Dar dacă ne judecam pe noi înșine, nu eram judecați.

32. Însă fiind judecați de Domnul, suntem pedepsiți; ca să nu fim condamnați împreună cu lumea.

33. Astfel, frații mei, venind împreună ca să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

34. Dacă cineva este flămând, să mănânce acasă; ca să nu vă strângeți pentru judecată. Iar celelalte le voi rândui când am să vin.

Capitolul 12 - 1Corinteni

1. Dar despre darurile spirituale, fraților, nu vreau să fiți necunosători.

2. Știți că, atunci când erați națiuni păgâne, erați duși către idoli cei muți, ca fiind călăuziți așa.

3. De aceea fă încunoștințez, că nici unu, vorbind printr-un Spirit al lui Dumnezeu, nu zice: Iesus este blestemat! Și nici unu nu poate zice: Iesus este Domn! Decât prin Spirit Sfânt.

4. Dar sunt diferite feluri de daruri ale harului, însă Spiritul este același;

5. și diferite feluri de servicii, dar același Domn;

6. și diferite feluri de lucrări, dar Dumnezeu este Același, Cel lucrând toate în toți.

7. Dar manifestarea Spiritului este dată fiecăruia spre folos.

8. Pentru că, prin Spiritul, unuia îi este dată cuvântare pentru a da: înțelepciune; iar altuia: cuvântare pentru a da: cunoștință, potrivit aceluiași Spirit;

9. altuia: credință, prin același Spirit; iar altuia: daruri ale harurilor de vindecări, prin același Unu singur Spirit;

10. iar altuia: lucrări ale puterilor; iar altuia: profeție; iar altuia: deosebire de spirite; iar altuia: diferite feluri de limbi; iar altuia: traducere a limbilor.

11. Dar toate acestea le produce: Unul și același Spirit, împărțind fiecăruia în parte, după cum vrea.

12. Pentru că, după cum corpul este unu, și are multe mădulare, iar toate mădularele corpului, multe fiind, sunt un corp; astfel este și Christosul.

13. Și pentru că într-un Spirit, noi toți într-un corp am fost botezați, fie iudei, fie

greci, fie sclavi, fie liberi. Și toți am fost adăpați dintr-un Spirit.

14. Pentru că corpul, nu este un mădular, ci multe.

15. Dacă piciorul are să zică: pentru că nu sunt mână, nu sunt din corp; nu este pentru aceasta din corp?

16. Și dacă urechea are să zică: pentru că nu sunt ochi, nu sunt din corp; nu este pentru aceasta din corp?

17. Dacă întreg corpul era ochi, unde ar fi auzul? Dacă întreg corpul era auz, unde ar fi mirosul?

18. Dar acum Dumnezeu a pus mădularele, pe fiecare dintre ele, în corp după cum a vrut.

19. Dacă toate erau însă un mădular, unde ar fi corpul?

20. Dar acum sunt multe mădulare, însă un corp.

21. Ochiul însă nu poate zice mâinii: nu am nevoie de tine. Sau, iarăși, capul, picioarelor: nu am nevoie de voi.

22. Dar mult mai mult, mădularele corpului, cele părând mai slabe, sunt necesare.

23. Și pe cele ale corpului, care ne par a fi mai dezonorabile, în jurul acestora punem onoare din belșug; și cele neatrăgătoare ale noastre, au o formă mai bună.

24. Dar cele atrăgătoare ale noastre nu au nevoie. Dumnezeu însă a întocmit corpul, dând onoare din belșug: mădularului lipsit de ea;

25. ca să nu fie dezbinare în corp; ci, mădularele să fie îngrijite deopotrivă unele de altele.

26. Și dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el; dacă este glorificat un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el.

27. Voi însă sunteți corp al lui Christos, și mădular fiecare în parte;

28. și pe care Dumnezeu le-a pus în adunare: întâi apostoli, al doilea profeți, al treilea învățători, apoi puteri miraculoase, apoi daruri ale harurilor de vindecări, servicii de ajutorări, conduceri, diferite feluri de limbi.

29. Nu sunt toți: apostoli, nu sunt toți: profeți, nu sunt toți: învățători, nu sunt toți cu puteri miraculoase,

30. nu au toți daruri ale harurilor de vindecări, nu vorbesc toți în limbi, nu traduc toți.

31. Răvniți însă darurile harului cele mai mari. Și vă arat o cale nespus mai bună.

Capitolul 13 - 1Corințeni

1. Dacă am să vorbesc în limbile oamenilor și ale îngerilor, dar să nu am dragoste, m-am făcut aramă sunătoare sau chimval răsunător.

2. Și dacă o să am dar de profeție și am să știu toate misterele și toată cunoștința, și dacă o să am toată credința încât să mut munți; dar să nu am dragoste, sunt nimic.

3. Și dacă am să dau toate averile mele ca să hrănesc pe alții, și dacă am să dau corpul meu ca să ard; dar să nu am dragoste, nu îmi folosește nimic.

4. Dragostea este îndelung răbdătoare, este bună, dragostea nu este invidioasă, dragostea nu se laudă, nu se îngâmăfă,

5. nu se poartă necuviincios, nu caută cele ale ei, nu este iute la mânie, nu socotește răul,

6. nu se bucură de nedreptate, ci se bucură cu adevărul;

7. suportă toate, crede toate, speră toate, rabdă toate.

8. Dragostea nu pierde niciodată. Dar, fie profeții, ele vor fi desființate; fie limbi, ele vor înceta; fie cunoștința, ea va fi desființată.

9. Deoarece cunoaștem în parte și profețim în parte;

10. dar când are să vină ceea ce este complet; atunci, ceea ce este în parte va fi desființat.

11. Când eram copil, vorbeam ca un copil, cugetam ca un copil; când m-am făcut bărbat, am desființat cele ale copilului.

12. Pentru că, acum vedem neclar, ca într-o oglindă; dar atunci: față către față. Acum cunosc în parte, însă atunci voi cunoaște așa cum am fost și eu cunoscut.

13. Acum dar, rămân acestea trei: Credință, speranță și dragoste; iar dintre acestea, cea mai mare este dragostea.

Capitolul 14 – 1Corințeni

1. Urmăriți dragostea; dar râvniți cele spirituale, însă, mai mult ca să profețiți.

2. Pentru că, cel vorbind în limbă, nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu; fiindcă nici unu nu înțelege, iar prin Spirit vorbește mistere.

3. Dar cel profețind, vorbește oamenilor: Zidire și îndemnare și încurajare.

4. Cel vorbind în limbă se zidește pe sine; dar cel profețind, zidește o adunare.

5. Iar eu vreau să vorbiți voi toți în limbi, dar mai mult ca să profețiți. Pentru că cel profețind este mai mare decât cel vorbind în limbi, în afară numai dacă are să traducă; pentru ca adunarea să primească zidire.

6. Iar acum, fraților, dacă am să vin la voi vorbind în alte limbi, ce vă voi folosi, dacă nu am să vă vorbesc fie în dezvăluire, fie în cunoștință, fie în profeție, fie în învățătură?

7. La fel, cele neînsuflăte, dând un sunet; fie un flaut, fie o harfă; dacă nu au să dea o deosebire tonurilor; cum va fi cunoscut ce este cântat cu fluier, sau ce este cântat cu harfă?

8. Pentru că și o trompetă, dacă are să dea un sunet neclar, cine se va pregăti de război?

9. Așa și voi, prin limbă, dacă nu aveți să dați o cuvântare bine înțeleasă; cum va fi cunoscut ce este vorbit? Pentru că veți vorbi în aer.

10. Sunt atâtea feluri de voci în lume, dar nici una fără ton.

11. Dar dacă nu am să știu însemnătaea vocii, voi fi un străin pentru cel vorbind, și cel vorbind va fi un străin pentru mine.

12. Așa și voi, întrucât sunteți râvnitori de cele ale Spiritului, căutați să fiți îmbelșugați în ele, pentru zidirea adunării.

13. De aceea, cel vorbind într-o limbă, el să se roage ca să traducă.

14. Pentru că, dacă mă rog într-o limbă, spiritul meu se roagă; dar mintea mea este fără rod.

15. Deci cum este? Mă voi ruga cu spiritul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu spiritul dar și cu mintea.

16. Altfel, dacă ai să binecuvântezi cu spiritul, cum va zice: „amenul” la mulțumirea ta, omul cel ocupând locul celui neînvățat; întrucât nu știe ce zici?

17. Pentru că tu, într-adevăr, mulțumești frumos; dar celălalt nu se zidește.

18. Mulțumesc lui Dumnezeu, că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți.

19. Dar, în adunare, vreau să vorbesc cinci cuvinte cu mintea mea, ca să învăț și pe alții; decât zece mii de cuvinte într-o limbă.

20. Fraților, nu vă faceți copii cu mintea, ci fiți copii cu răutatea; iar cu mintea, faceți-vă oameni maturi.

21. În lege a fost scris: „în alte limbi și cu buze ale altora voi vorbi poporului acesta; și nici așa nu mă vor asculta, zice Iehova.”

22. Așa că limbile sunt: semn nu pentru credincioși, ci pentru cei necredincioși; iar profeția nu este pentru cei necredincioși, ci pentru cei credincioși.

23. Deci, dacă are să se strângă adunarea întregă într-același loc, și toți au să vorbească în limbi, dar au să intre niște oameni neînvățați sau necredincioși; nu vor zice că sunteți nebuni?

24. Dar dacă toți au să profetească, însă are să intre cineva necredincios sau un om neînvățat; el este muștrat de toți, este judecat de toți.

25. Cele ascunse ale inimii lui se fac arătate; și astfel, căzând cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu, vestind că într-adevăr Dumnezeu este între voi.

26. Deci cum este, fraților? Când aveți să fiți strânși împreună, fiecare are un psalm, are o învățătură, are o dezvăluire, are o vorbire în limbă, are o traducere; toate să fie făcute pentru zidire.

27. Și dacă cineva vorbește într-o limbă, să vorbească doi sau cel mult trei, și pe rând; iar unu să traducă.

28. Dar dacă nu are să fie un traducător, să tacă în adunare; însă să își vorbească lui și lui Dumnezeu.

29. Iar profeții să vorbească doi sau trei, și ceilalți să judece.

30. Dar dacă altuia șezând, are să i se descopere ceva; cel dintâi să tacă.

31. Pentru că puteți toți să profețiți, câte unu; pentru ca toți să învețe și toți să fie îndemnați.

32. Și, spiritele profeților sunt supuse profeților;

33. pentru că Dumnezeu nu este al dezordinii, ci al păcii; ca în toate adunările sfinților.

34. Femeile să tacă în adunări, pentru că nu le este permis să vorbească; ci, să fie supuse, după cum zice și legea.

35. Dar dacă vreau să învețe ceva, să întrebe acasă pe bărbații lor; pentru că este rușinos pentru femeie să vorbească în adunare.

36. Sau de la voi a ieșit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai la voi a ajuns el?

37. Dacă cuiva i se pare că este profet, sau spiritual; să recunoască cele ce vă scriu, pentru că sunt o poruncă a Domnului.

38. Dar dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă!

39. Așadar, frații mei, râvniți profetirea; și nu opriți vorbirea în limbi.

40. Dar toate să fie făcute cuviincios și în ordine.

Capitolul 15 - 1Corinteni

1. Vă încunoștințez dar, vouă fraților, Evanghelia pe care v-am vestit-o, pe care ați și primit-o, în care și stați;

2. prin care sunteți și salvați, dacă respectați acel cuvânt pe care vi l-am vestit; altfel în zadar ați crezut.

3. Pentru că v-am dat dintre cele dintâi pe care le-am primit și eu: că Christos a murit pentru păcatele noastre, potrivit Scripturilor;

4. și că a fost îngropat, și că a fost înviat în ziua cea de a treia, potrivit Scripturilor;

5. și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.

6. După aceea S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată; dintre care cei mai mulți trăiesc până acum, iar unii au adormit.

7. După aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor apostolilor.

8. Iar la urma tuturor, ca unuia născut înainte de timp, mi S-a arătat și mie.

9. Pentru că eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli, care nu sunt vrednic să fiu chemat apostol; pentru că am persecutat adunarea lui Dumnezeu.

10. Dar printr-un har al lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt; și harul Lui, cel pentru mine nu s-a făcut zadarnic; ci, m-am ostenit mai mult decât toți; dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este împreună cu mine.

11. Deci fie eu, fie aceia, așa predicăm și așa ați crezut.

12. Dar dacă Christos este predicat că a fost înviat dintre morți, cum zic unii dintre voi că nu este înviere a morților?

13. Iar dacă nu este înviere a morților, nici Christos nu a fost înviat.

14. Dar dacă Christos nu a fost înviat, atunci predicarea noastră este zadarnică; și zadarnică este și credința voastră.

15. Iar noi suntem găsiți și martori mincinoși ai lui Dumnezeu; pentru că am mărturisit împotriva lui Dumnezeu că El a înviat pe Christos, pe care nu L-a înviat, dacă deci morții nu sunt înviați.

16. Pentru că, dacă morții nu sunt înviați, nici Christos nu a fost înviat.

17. Dar, dacă Christos nu a fost înviat, credința voastră este inutilă; voi sunteți încă în păcatele voastre.

18. Ca urmare, și cei adormiți în Christos sunt pierduți.

19. Dacă numai pentru viața aceasta suntem niște sperători în Christos; suntem mai de milă decât toți oamenii.

20. Dar acum, Christos a fost înviat dintre morți, pârga celor adormiți.

21. Pentru că, întrucât prin om este moarte; și înviere dintre morți este prin om.

22. Pentru că, după cum prin Adam toți mor; așa și prin Christos, toți vor fi făcuți vii;

23. dar fiecare în ceata lui: Christos, un prim rod; după aceea cei ai lui Christos, la prezența Lui.

24. După aceea, va fi sfârșitul; când El va preda Regatul lui Dumnezeu și Tatăl; când are să nimicească orice conducere și orice autoritate și orice putere.

25. Pentru că El trebuie să domnească ca Rege până ce are să pună pe toți dușmanii sub picioarele Lui.

26. Ultimul dușman nimicit va fi: moartea.

27. Pentru că El a supus toate sub picioarele Lui; dar, când zice că toate au fost supuse, se înțelege că în afară de Cel supunându-I toate.

28. Iar când au să Îi fie supuse toate, atunci și Fiul Însuși se va supune Celui supunându-I toate Lui; pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

29. Altfel, ce vor face cei botezați pentru cei morți? Dacă morții nu sunt înviați, de ce mai sunt și botezați pentru ei?

30. De ce suntem și noi în pericol în orice oră?

31. Pe lauda pe care o am, fraților, din cauza voastră în Christos Iesus, Domnul nostru: eu zilnic mor.

32. Dacă, ca om zicând, m-am luptat cu fiare în Efes, care îmi este folosul? Dacă morții nu sunt înviați, să mâncăm și să bem; pentru că mâine murim.

33. Nu fiți amăgiți: prietenii rele, strică obiceiuri folositoare.

34. Treziți-vă cum este drept, și nu păcătuți! Pentru că unii nu au cunoștință de Dumnezeu; spre rușinea voastră spun.

35. Dar va zice cineva: Cum învie morții? Dar cu ce fel de corp vin ei?

36. Ignorantule! Ceea ce semeni tu, nu este făcut viu, dacă nu are să moară.

37. Și ceea ce semeni; tu nu semeni corpul cel viitor, ci un grăunte; poate de grâu, sau de oricare dintre celelalte.

38. Iar Dumnezeu îi dă un corp după cum a vrut; și fiecăreia dintre semințe, un corp al ei.

39. Nu orice carne este aceeași carne; ci, alta este a oamenilor, iar altă carne este a animalelor, iar altă carne este a păsărilor, iar alta este a peștilor.

40. Și sunt corpuri cerești, și sunt corpuri pământesti; dar alta este gloria celor cerești, iar alta este cea a celor pământesti.

41. Altă glorie este a soarelui, și altă glorie este a lunii, și altă glorie este a

stelilor; pentru că, stea de stea se deosebește în glorie.

42. Așa este și învierea morților. Este semănat în stricăciune, și este înviat în nesticăciune;

43. este semănat în dezonoare, este înviat în glorie; este semănat în slăbiciune, este înviat în putere.

44. Este semănat corp sufletesc, este înviat corp spiritual. Dacă este corp sufletesc, este și corp spiritual.

45. Așa și a fost scris: „omul dintâi, Adam, a fost făcut un suflet viu”; Adam cel din urmă a fost făcut un Spirit ce dă viață.

46. Dar întâi nu este cel spiritual, ci cel sufletesc; apoi, cel spiritual.

47. Omul dintâi din pământ, este pământesc; omul al doilea este din cer.

48. Cum este cel din țărână, asemenea sunt cei din țărână; și cum este Cel ceresc, asemenea sunt cei cerești.

49. Și după cum am purtat imaginea celui din țărână, vom purta și imaginea Celui ceresc.

50. Dar aceasta spun fraților: carne și sânge nu pot moșteni Regatul lui Dumnezeu; nici stricăciunea nu moștenește nesticăciunea.

51. Iată! Vă spun un mister: nu vom fi adormiți toți, dar toți vom fi schimbați;

52. într-un moment, într-o clipeală de ochi, la ultima trompetă. Pentru că trompeta va răsună și morții vor fi înviați nesticăcioși, și noi vom fi schimbați.

53. Pentru că stricăciunea aceasta trebuie să îmbrace nesticăciunea; și muritorul acesta să îmbrace nemurire.

54. Iar când stricăciosul acesta are să fie îmbrăcat cu nesticăciune, și muritorul acesta are să fie îmbrăcat cu nemurire; atunci se va împlini Cuvântul cel scris: „moartea a fost înghițită în victorie.”

55. „Unde este victoria ta, moarte? Unde este țepușul tău, moarte?”

56. Iar țepușul morții este păcatul; însă puterea păcatului este legea.

57. Dar mulțumire lui Dumnezeu, Cel ducându-ne victoria prin Domnul nostru Iesus Christos.

58. Așadar, frații mei iubiți, fiți tari, neclintiiți, sporind totdeauna în lucrarea Domnului; știind că osteneala voastră în Domnul, nu este zadarnică.

Capitolul 16 - 1Corinteni

1. Iar despre colecta cea pentru cei sfinți; precum am poruncit adunărilor Galatiei, așa faceți și voi.

2. În prima zi a săptămânii fiecare dintre voi să pună deoparte, strângând după cum are să câștige; pentru ca nu când am să vin, atunci să se facă colecte.

3. Iar când am să sosesc, pe cei care aveți să îi aprobați prin scrisori, pe aceștia îi voi trimite să ducă darul vostru la Ierusalim.

4. Iar dacă are să fie potrivit să mă duc și eu, vor pleca împreună cu mine.

5. Voi veni însă la voi când am să trec prin Macedonia; pentru că prin Macedonia trec.

6. Dar poate voi rămâne la voi, sau voi și iarna; pentru ca voi să mă petreceți ori încotro am să plec.

7. Pentru că nu vreau să vă văd acum în treacăt; ci, sper să rămân câtva timp la voi, dacă are să permită Domnul.

8. Dar voi rămâne în Efes până la Cincizecime;

9. pentru că mi s-a deschis o ușă mare și cu folos, dar sunt împotriviți mulți.

10. Dar, dacă are să vină Timotei, luați seama să fie neînfricoșat; pentru că el lucrează: lucrarea Domnului ca mine.

11. Deci să nu îl disprețuiască cineva. Petreceți-l însă în pace, ca să vină la mine; pentru că îl aștept cu frații.

12. Iar despre fratele Apolo; pe el l-am rugat mult să vină la voi cu frații, dar oricum nu a avut voință să vină acum, însă va veni când are să aibă ocazie potrivită.

13. Vegheați, stați în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă!

14. Toate ale voastre să fie făcute prin dragoste.

15. Fraților, știți casa lui Ștefana, că este un rod dintâi al Ahaiei, și că ei, s-au pus în serviciul sfinților;

16. vă rog dar, ca și voi să fiți supuși celor ca aceștia, și tuturor celor colaborând și ostenind.

17. Mă bucur însă de prezența lui Ștefana și a lui Fortunat și al lui Ahaic; pentru ca aceștia au umplut lipsa voastră;

18. deoarece au înviorat spiritul meu și al vostru. Să recunoașteți deci pe cei ca aceștia.

19. Vă salută adunările Asiei. Vă salută mult în Domnul, Acuila și Priscila împreună cu adunarea din casa lor.

20. Vă salută toți frații. Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă.

21. Salutul este cu mâna mea, a lui Pavel.

22. Dacă cineva nu iubește pe Domnul, să fie blestemat! Maranata!

23. Harul Domnului Iesus Christos fie cu voi!

24. Dragostea mea este cu voi toți în Christos Iesus! Amen.

EPISTOLA A DOUA A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

Capitolul 1 - 2Corinteni

1. Pavel, apostol al lui Christos Iesus, printr-o voință a unui Dumnezeu, și fratele Timotei; către adunarea lui Dumnezeu cea fiind în Corint, împreună cu toți sfinții cei fiind în Ahaia întreașă:
2. Har vouă și pace de la un Dumnezeu-Tată al nostru, și de la un Domn-Iesus Christos.
3. Binecuvântat fie Dumnezeu și Tată al Domnului nostru Iesus Christos; Tatăl îndurătorilor și Dumnezeu al oricărei mângâieri;
4. Cel mângâindu-ne în tot necazul nostru, pentru a putea noi mângâia pe cei ce sunt în orice necaz, prin mângâierea cu care noi suntem mângâiați de Dumnezeu.
5. Pentru că, după cum sporesc în noi suferințele pentru Christos, așa sporește și mângâierea noastră prin Christos.
6. Dar, dacă suntem în necaz, este pentru mângâierea și salvarea voastră; dacă suntem mângâiați, este pentru mângâierea voastră cea lucrând printr-o răbdare a acelorași suferințe pe care le suferim și noi.
7. Și speranța noastră pentru voi este sigură; știind că, precum sunteți părtași ai suferințelor, așa sunteți și ai mângâierii.
8. Pentru că nu vrem să nu cunoașteți fraților, despre necazul nostru cel făcându-se în Asia, că am fost tare apăsați, peste putere; încât să disperăm chiar de a mai viețui.
9. Dar noi avem în noi sentința morții; ca să nu fim încrezuți în noi, ci în Dumnezeu Cel înviind morții;
10. care dintr-o așa mare moarte ne-a izbăvit și ne va izbăvi, în care sperăm că ne va mai izbăvi încă;
11. colaborând și voi cu rugăciunile pentru noi; astfel ca, pentru darul harului dat nouă prin multe persoane, să mulțumiți prin mulți pentru noi.
12. Pentru că lauda noastră este aceasta: mărturia conștiinței noastre că ne-am comportat în lume; dar mai ales față de voi; într-o sfințenie și o sinceritate de la

Dumnezeu, și nu cu o înțelepciune carnală, ci într-un har al lui Dumnezeu.

13. Pentru că nu scriem altele decât cele ce citiți și recunoașteți; sper însă că veți recunoaște până la sfârșit,

14. după cum ne-ați și recunoscut în parte că suntem o laudă a voastră, așa cum și voi sunteți a noastră în ziua Domnului Iesus.

15. Și cu încrederea aceasta am vrut înainte să vin la voi, ca să aveți al doilea har;

16. și să trec pe la voi spre Macedonia, și iarăși din Macedonia să vin la voi și să fiu petrecut de voi spre Iudeea.

17. Vrând deci aceasta, am lucrat cumva cu ușurătate? Sau cele pe care le hotărâsc, le hotărâsc potrivit cârnii; pentru ca în mine să fie Da-ul: da și Nu-ul: nu?

18. Dar credibil este Dumnezeu că, față de voi, cuvântarea noastră nu este da și nu.

19. Pentru că Fiul lui Dumnezeu, Christos Iesus, Cel predicat între voi prin noi; prin mine și Silvan și Timotei; nu a fost făcut un Da și Nu, ci a fost un Da, făcut în El.

20. Pentru că, oricâte promisiuni sunt ale lui Dumnezeu, în El sunt acel Da; de aceea prin El este și acel Amen către Dumnezeu spre glorie prin voi.

21. Iar Cel confirmându-ne împreună cu voi în Christos, și ungându-ne, este un Dumnezeu;

22. Cel și sigilându-ne și dând arvuna Spiritului în inimile noastre.

23. Iar eu chem pe Dumnezeu: martor pentru sufletul meu, că pentru a vă cruța nu am venit încă în Corint.

24. Nu că domnim peste credința voastră; ci, suntem colaboratori cu voi ai bucuriei voastre, pentru că stați prin credință.

Capitolul 2 - 2Corinteni

1. Am hotărât însă pentru aceasta: să nu vin iarăși la voi cu întristare.

2. Pentru că, dacă vă intristez; atunci cine este cel înveselindu-mă, dacă nu cel întristat de mine?

3. Și am scris chiar aceasta, ca, venind, să nu am întristare de la cei de care trebuia să mă bucur; încrezându-mă în voi toți, că bucuria mea este a voastră a tuturor.

4. Pentru că din mult necaz și strângere de inimă v-am scris, printre multe lacrimi; nu ca să fiți întristați, ci ca să cunoașteți dragostea pe care o am din belșug pentru voi.

5. Dar, dacă cineva a întristat, nu pe mine m-a întristat; ci, în parte, ca să nu vă împovărez, pe voi toți.

6. Este destul pentru cel ca acesta pedeapsa aceasta, cea fiind de la cei mai mulți;

7. încât, dimpotrivă, voi să iertați și să mângâiați; ca nu cumva cel ca acesta să fie înghițit de întristarea prea multă.

8. De aceea vă rog să arătați dragoste pentru el;

9. pentru că, pentru aceasta am și scris, ca să cunoască dovada voastră, dacă sunteți ascultători în toate.

10. Iar căruia îi iertați ceva, îi iert și eu; pentru că și eu, ceea ce am iertat, dacă am iertat ceva, este pentru voi, în fața lui Christos;

11. ca să nu dăm câștig lui Satan asupra noastră, pentru că nu suntem necunosători ai gândurilor lui.

12. Dar venind în Troa pentru Evanghelia lui Christos, și deschizându-mi-se o ușă în Domnul;

13. nu am avut odihnă în spiritul meu, negăsind pe Tit, fratele meu; iar luându-mi rămas bun de la ei, am ieșit spre Macedonia.

14. Dar mulțumire fie lui Dumnezeu, Cel ducându-ne totdeauna în triumf în Christos, și arătând prin noi mireasma cunoștinței Lui în orice loc.

15. Pentru că noi suntem o mireasmă a lui Christos, pentru Dumnezeu, printre cei salvați și printre cei pierduți.

16. Pentru unii, suntem o mireasmă din moarte spre moarte; dar, pentru unii suntem o mireasmă din viață spre viață. Și cine este capabil pentru acestea?

17. Pentru că noi nu suntem ca cei mulți, speculând Cuvântul lui Dumnezeu; ci ca din sinceritate, ci ca din Dumnezeu,

înaintea lui Dumnezeu, vorbim în Christos.

Capitolul 3 - 2Corinteni

1. Începem iarăși să ne recomandăm? Sau avem nevoie, ca unii, de scrisori de recomandare către voi, sau de la voi?

2. Voi sunteți epistola noastră, înscrisă în inimile noastre; cunoscută și citită de toți oamenii;

3. Fiind arătați că sunteți o epistolă a lui Christos, servită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu un Spirit al unui Dumnezeu viu; nu în table de piatră, ci în table carnale, în inimi.

4. Iar o încredere ca aceasta o avem prin Christos, către Dumnezeu.

5. Nu că de la noi suntem destoinici să cugetăm ceva ca din noi; ci, destoinicia noastră este din Dumnezeu;

6. care ne-a și făcut destoinici ca servitori ai unui nou legământ, nu ai literei, ci ai Spiritului; pentru că litera omoară, dar Spiritul face viu.

7. Dar, dacă serviciul morții, întipărit cu litere în piatră, a fost făcut în glorie, încât fiii lui Israel să nu poată privi direct spre fața lui Moise, din cauza gloriei feței lui; aceea glorie fiind desființată;

8. cum nu va fi mai mult în glorie, serviciul Spiritului?

9. Pentru că, dacă serviciul condamnării a fost o glorie, cu mult mai mult serviciul îndreptării sporește în glorie.

10. Pentru că și cel ce a fost glorificat, nu a fost glorificat în această privință din cauza gloriei cea întrecându-l cu mult.

11. Pentru că, dacă cel desființat, a fost prin glorie; cu mult mai mult, cel rămas, este în glorie.

12. Având deci o speranță ca aceasta, o folosim cu multă îndrăzneală;

13. și nu precum Moise punea un văl pe fața lui, pentru a nu privi direct la sfârșitul celui desființat.

14. Dar mințile lor s-au împietrit, pentru că, până în ziua de astăzi, același văl rămâne neridicat la citirea vechiului legământ; pentru că în Christos este el desființat.

15. Dar până astăzi, când Moise este citit, se așează un văl pe inima lor.

16. Iar când are să se întoarcă la Domnul, vâul este luat.

17. Iar Domnul este Spiritul; iar unde este Domnul-Spiritul, este libertate.

18. Iar noi toți, cu o față dezvelită, reflectând gloria Domnului, suntem transformați în același chip, din glorie în glorie, așa ca de către un Domn-Spirit.

Capitolul 4 - 2Corinteni

1. De aceea având serviciul acesta, întrucât am fost miluiți, noi nu descurajăm;

2. ci, am renunțat la cele ascunse ale rușinii; neumblând cu viclenie, nici falsificând Cuvântul lui Dumnezeu; ci, prin arătarea adevărului, ne recomandăm către orice conștiință a oamenilor, înaintea lui Dumnezeu.

3. Și dacă chiar este acoperită Evanghelia noastră, este acoperită în cei pierzându-se;

4. în care Dumnezeuul epocii aceasta a orbit mințile necredincioșilor, pentru a nu le străluci lumina Evangheliei, cea a gloriei lui Christos, care este o imagine a lui Dumnezeu.

5. Pentru că nu ne predicăm pe noi, ci pe Christos Iesus: Domn; iar pe noi, sclavi ai voștri pentru Iesus.

6. Pentru că, Dumnezeu Cel zicând: „din întuneric să strălucească lumină!” A strălucit în inimile noastre pentru o luminare a cunoștinței gloriei lui Dumnezeu în fața lui Iesus Christos.

7. Dar avem comoara acesta în niște vase de lut, pentru ca măreția puterii să fie a lui Dumnezeu, și nu din noi.

8. Suntem necăjiți în orice fel, dar nu strâmtorați; nedumeriți, dar nu sperați;

9. persecutați, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu pierduți;

10. purtând totdeauna în corp omorârea lui Iesus; pentru ca și viața lui Iesus să fie arătată în corpul nostru.

11. Pentru că, noi cei viețuind, totdeauna suntem dați spre moarte din cauza lui Iesus; pentru ca, și viața lui Iesus să fie arătată în carnea noastră muritoare.

12. Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

13. Având însă același Spirit al credinței, potrivit cu ce a fost scris: „am crezut, de aceea am vorbit”; și noi credem, de aceea și vorbim;

14. știind că Cel înviind pe Domnul Iesus, ne va învia și pe noi împreună cu Iesus, și ne va prezenta împreună cu voi.

15. Fiindcă toate sunt pentru voi, pentru ca, harul, înmulțindu-se prin cei mai mulți; să facă să sporească mulțumirea, spre gloria lui Dumnezeu.

16. De aceea, nu ne descurajăm; ci, dacă omul nostru din afară se degradează, însă omul nostru dinăuntru este reînnoit zi de zi.

17. Pentru că, ușurința de o clipă a necazului nostru lucrează pentru noi o greutate eternă tot mai mare de glorie;

18. noi neprivind la cele văzute, ci la cele nevăzute; pentru că, cele văzute sunt trecătoare, dar cele nevăzute sunt eterne.

Capitolul 5 - 2Corinteni

1. Pentru că știm că, dacă are să fie desființată casa pământescă a cortului nostru, avem în ceruri o clădire de la Dumnezeu; o casă eternă, nefăcută de mâini.

2. Pentru că în aceasta suspinăm, tânjind să fim îmbrăcați cu locuința noastră cea din cer;

3. dacă într-adevăr, fiind și îmbrăcați, nu vom fi găsiți goi.

4. Pentru că și noi, cei fiind în cort, suspinăm împovărați; de care nu vrem să fim dezbrăcați, ci îmbrăcați peste el; pentru ca ce este muritor, să fie înghițit de viață.

5. Iar Cel făcându-ne chiar pentru aceasta, este Dumnezeu, Cel dându-ne arvuna Spiritului;

6. fiind deci încurajați totdeauna, și știind că fiind acasă în corp, suntem departe de Domnul;

7. pentru că umblăm prin credință, nu prin vedere.

8. Dar suntem cu curaj și ne pare bine mai degrabă să fim departe de casă, afară din corp, dar să fim acasă la Domnul.

9. De aceea ne și străduim să îi fim bineplăcuți; ori fiind acasă, ori fiind departe de casă.

10. Pentru că noi toți trebuie să fim arătați înaintea scaunului de judecată al lui Christos; ca să primescă fiecare pentru cele pe care le-a făptuit prin corp; fie bine, fie rău.

11. Cunoscând deci frica de Domnul, convingem pe oameni; iar noi am fost arătați lui Dumnezeu, dar sper să fim arătați și în conștiințele voastre.

12. Nu ne recomandăm iarăși către voi; ci, vă dăm un motiv de laudă pentru noi, ca să îl aveți pentru cei laudându-se pe față, și nu în inimă.

13. Pentru că, dacă suntem ne extaziem, este pentru Dumnezeu; dacă suntem cu mintea trează, este pentru voi.

14. Pentru că dragostea lui Christos ne constrânge, noi judecând aceasta: că, dacă Unu a murit pentru toți, ca urmare ei toți au murit.

15. Și El a murit pentru toți; ca, cei trăind, să nu mai trăiască pentru ei, ci pentru Cel murind și înviind pentru ei.

16. Astfel încât, de acum, noi nu cunoaștem pe nici unu potrivit cărnii; și dacă L-am cunoscut pe Christos potrivit cărnii, acum însă nu Îl mai cunoaștem așa.

17. Încât, dacă este cineva în Christos, este o creație nouă, cele vechi au trecut; iată, s-au făcut noi.

18. Dar toate sunt din Dumnezeu, Cel împăcându-ne cu Sine prin Christos, și dându-ne serviciul împăcării.

19. Ca și cum un Dumnezeu era în Christos împăcând lumea cu Sine, neconsiderându-le greșelile lor; și punând în noi Cuvântul împăcării.

20. Deci suntem ambasadori în locul lui Christos, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi; vă îndemnăm în locul lui Christos: împăcați-vă cu Dumnezeu!

21. Pe Cel necunoscând păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim făcuți o dreptate a lui Dumnezeu prin El.

Capitolul 6 - 2Corinteni

1. Conlucrând însă cu El, vă și îndemnăm ca să nu fie primit harul lui Dumnezeu în zadar.

2. Pentru că, El zice: „la timp potrivit te-am auzit și într-o zi a salvării te-am

ajutat.” Iată! Acum este un timp favorabil; iată! Acum este o zi a salvării.

3. Noi, nedând prin nimic nici o ocazie de poticnire, pentru ca serviciul să nu fie defăimât;

4. ci, în toate recomandându-ne ca servitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări,

5. în bătaii, în închisori, în tulburări, în osteneți, în vegheri, în posturi,

6. în curăție, în cunoștință, în îndelungă răbdare, în bunătate, în Spirit Sfânt, în dragoste neprefăcută,

7. într-o cuvântare a adevărului, într-o putere a lui Dumnezeu, prin armele dreptății cele de-a dreapta și de-a stânga,

8. prin glorie și dezonoare, prin faimă rea și prin faimă bună; ca amăgitori, dar adevărați;

9. ca necunoscuți, dar bine cunoscuți; ca murind, și iată, viețuim; ca pedepsiți, dar nu omorâți;

10. ca întristați, dar bucurându-ne totdeauna; ca săraci, dar îmbogățind pe mulți; ca nimic având, dar toate posedând.

11. Gura noastră s-a deschis către voi, corintenilor; inima noastră s-a lărgit.

12. Nu sunteți strâmtorați în noi, ci sunteți strâmtorați în afecțiunea noastră.

13. Iar ca răsplata; spun ca unor copii: lărgiți-vă și voi!

14. Nu vă înjugați nepotrivit, cu necredincioși. Pentru că ce legătură este între dreptate și fărădelege? Sau ce comuniune este între lumină și întuneric?

15. sau ce armonie este între Christos și beliar? Sau ce parte are un credincios cu un necredincios?

16. Sau ce acord are templul lui Dumnezeu cu idolii? Pentru că noi suntem un templu al unui Dumnezeu viu, după cum a spus Dumnezeu: „Eu voi locui între ei, și voi umbla printre ei; și Eu voi fi Un Dumnezeu al lor, și ei vor fi un popor al meu.”

17. De aceea, „ieșiți din mijlocul lor, și separați-vă, zice Iehova; și nu vă atingeți de ce este necurat, și Eu vă voi primi;

18. și vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fice, spune Iehova-Atotputernic.”

Capitolul 7 - 2Corinteni

1. Având deci promisiunile acestea, iubților, să ne curățim de orice învinăciune a cărnii și a spiritului, desăvârșind o sfințenie în teamă de Dumnezeu.

2. Primiți-ne! Nu am nedreptățit pe nici unu, nu am corupt pe nici unu, nu am înșelat pe nici unu.

3. Eu nu spun pentru a condamna; pentru că am spus dinainte că sunteți în inimile noastre, pentru a muri împreună și a vieții împreună.

4. Multă îmi este îndrăzneala către voi, multă îmi este lauda despre voi; am fost umplut cu mângâiere, sunt îmbelșugat cu bucurie peste tot necazul nostru.

5. Pentru că, și venind noi în Macedonia, carnea voastră nu a avut odihnă; ci fiind necăjiți în orice fel; de afară lupte, dinăuntru temeri.

6. Dar Dumnezeu, Cel mângâind pe cei smeriți, ne-a mângâiat prin prezența lui Tit.

7. Însă nu numai prin prezența lui, ci, și prin mângâierea cu care a fost mângâiat de voi; relatându-ne despre dorința voastră, despre jalea voastră, despre zelul vostru pentru mine; încât eu mai mult m-am bucurat.

8. Pentru că, și dacă v-am întristat prin acea epistolă, nu îmi pare rău. Chiar dacă mi-a părut rău; pentru că văd că epistola aceea v-a întristat, chiar dacă numai pentru o oră.

9. Acum însă mă bucur, nu pentru că ați fost întristați; ci, pentru că ați fost întristați spre căință. Fiindcă ați fost întristați potrivit lui Dumnezeu, ca să nu fiți păgubiți în nimic de la noi.

10. pentru că întristarea potrivit lui Dumnezeu, lucrează o căință spre salvare, neregetată; dar întristarea lumii, lucrează moarte.

11. Pentru că, iată! Tocmai întristarea aceasta, cea potrivit cu Dumnezeu, ce multă străduință a lucrat în voi! Ce apărare! Ce teamă! Ce indignare! Ce tângire! Ce zel! Ce răzbunare! În toate v-ați dovedit a fi curați în aceea faptă.

12. Așadar, dacă chiar v-am și scris, dar nu din cauza celui neîndreptățind, dar nici din cauza celui nedreptățit; ci, pentru ca străduința voastră cea pentru noi, să fie arătată la voi înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea am fost mângâiați. Dar peste mângâierea noastră, ne-am bucurat din belșug datorită bucuriei lui Tit; pentru că spiritul lui a fost înviorat de voi toți.

14. Pentru că, dacă m-am lăudat lui cu ceva despre voi, nu am fost rușinat; ci, precum pe toate vi le-am vorbit în adevăr, așa și lăudarea noastră înaintea lui Tit, a fost în adevăr.

15. Și înduișorările lui sunt din belșug pentru voi, amintindu-și de ascultarea voastră a tuturor; cum l-ați primit cu teamă și cu tremur.

16. Mă bucur că în toate mă încred în voi.

Capitolul 8 - 2Corinteni

1. Vă încunoștințăm însă, fraților, de harul lui Dumnezeu, cel dat în adunările Macedoniei;

2. că, prin multă încercare a necazului, belșugul bucuriei lor și sărăcia lor adâncă, au sporit spre bogăția dărnicii lor.

3. Pentru că, mărturisesc, că au dat după putere și peste putere;

4. cerându-ne cu multă stăruință harul și împărtășirea serviciului cel pentru sfinți.

5. Și nu după cum sperasem; ci, întâi s-au dat pe sine Domnului, și nouă, prin voința lui Dumnezeu.

6. Așa că, noi am îndemnat pe Tit; ca, după ce începusem mai înainte, așa să și sfârșească între voi și binefacerea aceasta.

7. Dar, precum sporiți în toate; în credință, și în cuvânt, și în cunoștință, și în orice străduință, și în dragostea din voi pentru noi; așa să sporiți în binefacerea aceasta.

8. Nu spun ca o poruncă; ci, ca prin străduința altora să încerc și sinceritatea dragostei voastre.

9. Pentru că, voi cunoașteți harul Domnului nostru Iesus Christos, că El, bogat fiind, a sărăcit pentru voi; ca voi, prin sărăcia aceea să vă îmbogățiți.

10. Și îmi dau o părere; pentru că aceasta vă este de folos vouă, care, de un an ați început nu numai să faceți, ci și să vreți.

11. Acum dar, îndepliniți și înfăptuirea; pentru ca, după cum a fost bunăvoința de a vrea, așa și de a îndeplini din ce aveți.

12. Pentru că, dacă bunăvoința stă înainte, este bine primit cu ce are cineva, nu potrivit cu ce nu are.

13. Deoarece, nu ca să fie ușurare pentru alții și strămtorare pentru voi;

14. ci, o egalizare; în timpul de acum belșugul vostru, să fie pentru lipsa altora; pentru ca și belșugul acelora, să fie pentru lipsa voastră; încât să se facă o egalizare,

15. după cum a fost scris: „cel având mult nu avea prea mult; și cel având puțin, nu avea prea puțin.”

16. Dar mulțumire fie lui Dumnezeu, Cel dând aceeași străduință pentru voi în inima lui Tit;

17. pentru că a primit într-adevăr îndemnul; dar fiind mai străduitor, a plecat la voi cu bunăvoie.

18. Noi însă am trimis cu el pe fratele, lauda căruia în Evanghelie este prin toate adunările.

19. Dar nu numai atât; ci, a fost ales de adunări ca însoțitor al nostru în dăruirea aceasta cea administrată de noi, pentru gloria Domnului și pentru a arăta bunăvoința voastră;

20. ferindu-ne de aceasta: să nu ne blameze cineva prin colecta aceasta, cea administrată de noi;

21. pentru că ne îngrijim de cele bune, nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.

22. Noi însă l-am trimis împreună cu ei pe fratele nostru pe care l-am încercat de multe ori în multe, fiind zelos; dar acum este mult mai zelos, datorită mulței lui încrederi în voi.

23. Fie referitor la Tit, părtaş al meu și conlucrător pentru voi, fie referitor la frații noștri; ei sunt trimiși ai adunărilor, o glorie a lui Christos.

24. Deci arătați-le, în fața adunărilor, dovada dragostei voastre și a laudei noastre despre voi.

Capitolul 9 - 2Corinteni

1. Pentru că, despre serviciul colectei ca pentru sfinți, este prea mult pentru mine ca să vă scriu.

2. Pentru că eu cunosc bunăvoința voastră, cu care mă laud despre voi către macedonieni; că Ahaia este pregătită de anul trecut, și zelul vostru a îmboldit pe cei mai mulți.

3. Am trimis însă pe frați, pentru că lauda noastră, cea despre voi, să nu fie zădărnicită referitor la aceasta; ca să fiți pregătiți după cum am spus;

4. ca nu cumva, dacă au să vină împreună cu mine niște macedonieni, și să vă găsească nepregătiți; noi, ca să nu zicem voi, să fim rușinați în situația aceasta a laudei.

5. Am considerat deci necesar să îndemn pe frați, ca să vină dinainte la voi și să pregătească binecuvântarea voastră promisă dinainte; astfel, aceasta să fie gata ca o binecuvântare și nu ca o zgârcenie.

6. Dar aceasta zic: Cel semănând cu cruțare, va și secera cu cruțarea lui; și cel semănând cu binecuvântări, va și secera cu binecuvântări.

7. Fiecare să dea după cum a hotărât în inimă; nu cu întristare, sau din necesitate; pentru că Dumnezeu iubește pe un dătător voios.

8. Dar Dumnezeu poate spori către voi orice har; pentru ca, având totdeauna toată îndestularea în orice; voi să sporiți în orice faptă bună,

9. după cum a fost scris: „El a împrăștiat, El a dat săracilor; dreptatea Lui rămâne în etern.”

10. Iar Cel dând sămânță semănătorului și pâine pentru hrană, va da și va mulți sămânța voastră, și El va crește roadele dreptății voastre;

11. fiind îmbogățiți în toate, pentru orice dărnicie, care lucrează prin noi o mulțumire către Dumnezeu.

12. Pentru că serviciul lucrării aceasta, nu numai că umple lipsurile sfinților, ci și sporește prin multe mulțumiri către Dumnezeu;

13. prin dovada serviciului acesta, ei glorificând pe Dumnezeu pentru supunerea mărturisirii voastre la Evanghelia lui Christos, și pentru bunăvoința comuniunii cu ei și cu toți.

14. Și în rugăciunea lor pentru voi, ei tânjesc după voi, datorită harului nemăsurat al lui Dumnezeu către voi.

15. Mulțumire fie lui Dumnezeu pentru darul Lui de nespuz.

Capitolul 10 - 2Corinteni

1. Dar eu însumi, Pavel, vă îndemn prin blândețea și bunătațea lui Christos; eu, care fiind de față, sunt smerit către voi; dar fiind absent, îndrăznesc către voi.

2. Vă rog însă, ca fiind prezent, să nu îndrăznesc cu încrederea cu care consider să îndrăznesc împotriva unora, a celor considerându-ne ca umblând potrivit cârnii.

3. Dar chiar umblând în carne, nu luptăm potrivit cârnii.

4. Pentru că armele luptei noastre nu sunt carnale; ci, sunt puternice prin Dumnezeu, pentru dărâmarea fortărețelor;

5. dărâmând raționamentele, și orice înălțime ridicată împotriva cunoașterii lui Dumnezeu, și captivând orice gând pentru ascultarea de Christos;

6. și fiind gata să pedepsim orice neascultare, când ascultarea voastră are să fie deplină.

7. La cele după înfățișare vă uitați? Dacă cineva s-a încrezut în sine că este al lui Christos, să cugete iarăși în sine aceasta: că, după cum El este al lui Christos, așa și noi.

8. Pentru că și dacă am să mă laud ceva mai mult despre autoritatea noastră, pe care ne-a dat-o Domnul pentru zidirea și nu pentru dărâmarea voastră, nu voi fi de rușine;

9. ca să nu par ca vrând să vă înfricoșez prin epistolele mele.

10. Pentru că ei zic: „epistolele sunt grele și tari; dar prezența corpului este slabă, și cuvântarea de disprețuit.”

11. Cel ca acesta să cugete aceasta: că, așa cum suntem cu Cuvântul prin epistole, absenți fiind; tot așa suntem și în faptă, prezenți fiind.

12. Pentru că nu îndrăznim să ne considerăm sau să ne comparăm pe noi, cu unii dintre cei recomandându-se pe ei. Dar ei măsurându-se pe ei prin ei, și comparându-se pe ei cu ei, aceștia nu pricep.

13. Noi însă nu ne vom lăuda dincolo de măsura câmpului de lucrare, pe care a împărțit-o Dumnezeu măsurii, ca să ajungem și până la voi.

14. Pentru că nu ne prea întindem, ca și cum neajungând noi la voi; pentru că și la voi, noi am ajuns cu Evanghelia lui Christos.

15. Nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră cu ostenelelile altuia; dar având speranță că, crescând credința voastră, ne vom lărgi între voi potrivit măsurii noastre, pentru o îmbelșugare;

16. pentru a evangheliza părțile de dincolo de voi, nu pentru a ne lăuda în câmpul de lucrare al altuia; cu cele gata făcute.

17. Iar „cel lăudându-se, laudă-se în Domnul.”

18. Pentru că nu cel recomandându-se pe sine este aprobat, ci cel pe care Domnul îl recomandă.

Capitolul 11 - 2Corinteni

1. Aș dori să suportați puțin de la mine ceva mică nebulie! Dar voi chiar mă suportați!

2. Că sunt zelos pentru voi, cu un zel al lui Dumnezeu; fiindcă v-am logodit cu un bărbat, pentru a prezenta lui Christos: o fecioară curată.

3. Dar mă tem ca nu cumva, precum șarpele a amăgit pe Eva prin viclenia lui; să fie stricate mințile voastre de la sinceritatea și curățenia care sunt în Christos.

4. Pentru că, într-adevăr, dacă cel venit predică un alt Iesus pe care noi nu L-am predicat, sau primiți: un al Spirit pe care nu L-ați primit-o; voi bine îl suportați.

5. Deoarece consider că eu nu sunt cu nimic mai prejos decât apostolii cei mai de seamă.

6. Dar chiar dacă sunt slab în cuvântare, însă nu în cunoștință; ci, în orice fel, arătându-ne în toate către voi.

7. Sau am făcut vreun păcat smerindu-mă, ca voi să fiți înălțați; pentru că v-am evanghelizat în dar Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Am jefuit alte adunări, primind provizii, pentru a fi în serviciul vostru?

9. Și, fiind prezent la voi, și fiind lipsit, nu am împovărat pe nici unu; pentru că frații veniți din Macedonia, au umplut lipsa mea. Și în toate m-am ferit și mă voi feri să vă fiu o povară.

10. În mine este un adevăr al lui Christos: Lauda aceasta nu va fi amuțită în mine în ținuturile Ahaiei.

11. De ce? Pentru că nu vă iubesc? Dumnezeu știe!

12. Dar ceea ce fac, voi face și ca să tai ocazia celor vrând o ocazie; ca, în ceea ce se laudă, să fie găsiți așa cum suntem noi.

13. Pentru că cei ca aceștia sunt: apostoli mincinoși, lucrători vicleni, transformați în „apostoli ai lui Christos”.

14. Și nu este o minune, pentru că însuși Satan se transformă într-un înger de lumină.

15. Deci nu este mare lucru dacă și servii lui se transformă ca să fie servitori ai dreptății; sfârșitul căroră va fi după faptele lor.

16. Iarăși zic: să nu mă considere cineva că sunt fără minte; iar dacă nu, primiți-mă și dacă sunt ca un nebun, ca să mă laud și eu puțin.

17. Ceea ce vorbesc, eu nu vorbesc potrivit Domnului, ci ca într-o nebulie în situația aceasta de laudare.

18. Deoarece mulți se laudă potrivit cărnii, am să mă laud și eu.

19. Pentru că voi suportați cu plăcere pe cei fără minte; voi fiind înțelepți.

20. Fiindcă voi suportați; dacă cineva vă face sclavi, dacă cineva vă mănâncă ceva, dacă cineva vă ia ceva, dacă cineva se înalță, dacă cineva vă lovește peste față.

21. Spre dezonoare spun; ca și cum noi am fost slabi. Dar în ceea ce îndrăznește cineva; în nebulie spun; îndrăznesc și eu.

22. Sunt ei evrei? Și eu! Sunt ei israeliți? Și eu! Sunt ei o sămânță a lui Abraam? Și eu!

23. Sunt ei servitori ai lui Christos? Vorbesc ca fiind nebun! Eu sunt mai mult! În osteneli, mai mult; în închisori, mai mult; în bătăi, peste măsură; aproape mort, de multe ori;

24. de cinci ori am primit patruzeci de lovituri fără una;

25. de trei ori am fost bătut cu nuiel; odată am fost lovit cu pietre; de trei ori am naufragiat; o noapte și o zi le-am făcut în largul mării;

26. în călătorii, de multe ori; în pericole pe râuri; în pericole de tâlhari; în pericole de la neamul meu; în pericole de la națiuni; în pericole în cetate; în pericole în deșert; în pericole pe mare; în pericole între frați mincinoși;

27. în osteaneală și în trudă; în vegheri, de multe ori; în foame și sete; în posturi, de multe ori; în frig și golicieune.

28. Pe lângă cele de afară, este ceea ce apasă asupra mea zilnic: grija pentru toate adunările.

29. Cine este slab, și eu nu sunt slab? Cine este poticnit, și eu nu ard?

30. Dacă trebuie să mă laud, mă voi lauda cu cele ale slăbiciunii mele.

31. Dumnezeu și Tată al Domnului Iesus, Cel fiind binecuvântat în epoci; știe că nu mint.

32. În Damasc, guvernatorul regelui Aretas, păzea cetatea damascienilor, vrând să mă prindă.

33. Dar am fost lăsat jos printr-o fereastră, într-un coș, prin zid; și am fugit afară din mâinile lui.

Capitolul 12 - 2Corinteni

1. Nu este de folos să mă laud, dar trebuie. Voi veni dar la viziuni și la dezvăluiri ale Domnului.

2. Știu un om în Christos, care înainte cu patrusprezece ani; fie în corp, nu știu, fie în afara corpului, nu știu, Dumnezeu știe; cel ca acesta a fost răpit până la al treilea cer.

3. Și îl știu pe omul cel ca acesta; fie în corp, fie fără corp, nu știu, Dumnezeu știe;

4. că a fost răpit până în paradis, și a auzit cuvinte de nerostit, care nu îi este permis omului să le vorbescă.

5. Cu cel ca acesta mă voi lăuda; dar cu mine însumi nu mă voi lăuda, decât numai cu slăbiciunile mele.

6. Pentru că dacă am să vreau să mă laud, nu voi fi nebun, deoarece voi spune un adevăr; dar mă feresc să nu mă considere cineva peste ceea ce mă vede sau aude de la mine.

7. Și ca să nu mă înalț din cauza măreției dezvăluirilor, mi-a fost dat un țepuș în carne, un sol al lui Satan; ca să mă pălmuiască, ca să nu mă înalț.

8. Pentru aceasta, de trei ori L-am rugat pe Domnul ca să îl depărteze de la mine.

9. Și El mi-a zis: harul Meu îți ajunge, pentru că puterea se desăvârșește în slăbiciune. Ca să locuiască peste mine puterea lui Christos;

10. de aceea, am plăcere în slăbiciuni, în ocări, în nevoi, în persecuții și strămtorări pentru Christos; deoarece când sunt slab, atunci sunt puternic.

11. M-am făcut nebun lăudându-mă? Voi m-ați constrâns; pentru că eu trebuia să fiu recomandat de voi, fiindcă în nimic nu am fost în urma: „apostolilor cei mai de seamă”, deși sunt nimic.

12. Într-adevăr, semnele apostolului au fost lucrate între voi; prin orice: răbdare, și prin semne, și prin minuni, și prin lucrări de putere.

13. Pentru că, ce este ceea ce v-a făcut mai prejos decât celelalte adunări; decât numai că eu nu am fost povară pentru voi? Iertați-mi nedreptatea aceasta!

14. Iată! Sunt gata să vin a treia oară la voi; și nu vă voi fi o povară, pentru că nu caut cele ale voastre, ci pe voi; pentru că nu copiii sunt dator să agonisească pentru părinți, ci părinții pentru copii.

15. Eu dar, bucuos voi cheltui, și mă voi cheltui pentru sufletele voastre. Dacă vă iubesc din belșug, sunt iubit mai puțin?

16. Fie dar așa: eu nu v-am îngreuiat; dar, fiind viclean, v-am prins prin înșelăciune!

17. Oare prin vreunul dintre care i-am trimis la voi, am tras vreun avantaj prin el?

18. Am rugat pe Tit, și am trimis împreună cu el pe fratele; a tras oare vreun avantaj Tit? Nu am umblat noi în același spirit? Nu pe aceleași urme?

19. De mult timp vi se pare că ne apărăm înaintea voastră! Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu, în Christos; dar toate, iubiților, pentru zidirea voastră.

20. Pentru că mă tem, ca nu cumva venind să vă găsec nu așa cum vreau; și eu să fiu găsit de voi așa cum nu vreți; nu cumva să fie: ceartă, rivalitate, bărfiri, calomnii, îngâmfbări, tulburări;

21. ca nu cumva venind iarăși, Dumnezeul meu să mă smerească înaintea voastră, și să jelesc pe mulți dintre cei păcătuiind mai înainte; dar necăindu-se de necurăția și curvia și destrăbălarea pe care le-au făptuit.

Capitolul 13 - 2Corinteni

1. Aceasta este a treia oară când vin la voi. Pe vorba a doi sau trei martori să fie sprijinit orice cuvânt.

2. Am spus mai înainte, ca prezent a doua oară; și zic dinainte acum, absent fiind, celor păcătuiind mai înainte și tuturor celorlalți, că dacă iarăși am să vin, nu voi cruța;

3. deoarece voi căutați o dovadă că Cel vorbind în mine este Christos, care către voi nu este slab, ci este puternic în voi.

4. Pentru că și El a fost crucificat din slăbiciune, dar viețuiește din puterea lui Dumnezeu; fiindcă și noi suntem slabi în El, dar vom viețui împreună cu El din puterea lui Dumnezeu către voi.

5. Testați-vă pe voi, dacă sunteți în credință; probați-vă pe voi! Sau nu vă cunoașteți pe voi că Iesus Christos este în voi? Numai dacă nu cumva sunteți dezaprobați.

6. Sper însă că veți cunoaște că noi nu suntem dezaprobați.

7. Dar ne rugăm la Dumnezeu, ca să nu faceți nimic rău; nu pentru că ne arătăm noi aprobați, ci ca voi să faceți ce este bine, iar noi să fim ca și niște dezaprobați.

8. Pentru că nu putem ceva împotriva adevărului, ci pentru adevăr.

9. Pentru că ne bucurăm când noi suntem slabi, iar voi sunteți puternici; aceasta ne și rugăm: perfecționarea voastră.

10. De aceea vă scriu acestea, fiind absent; pentru ca fiind prezent, să nu întrebuițez severitate, potrivit cu autoritatea pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire, și nu pentru dărâmare.

11. În rest, fraților, bucurați-vă, desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, gândiți la

fel, fiți în pace; și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.

12. Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare sfântă.

13. Vă salută toți sfinți.

14. Harul Domnului Iesus Christos, și iubirea lui Dumnezeu, și comuniunea Spiritului Sfânt să fie cu voi toți!

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE GALATENI

Capitolul 1 - Galateni

1. Pavel, apostol nu de la oameni, nici printr-un om, ci prin Iesus Christos și printr-un Dumnezeu-Tată, Cel înviindu-L dintre morți;
2. și toți frații cei ce sunt împreună cu mine; către adunările Galatiei;
3. Har vouă și pace de la un Dumnezeu-Tată al nostru, și de la un Domn-Iesus Christos;
4. Cel dându-Se pe Sine pentru păcatele noastre, ca să ne scoată afară din epoca rea actuală, potrivit voinței lui Dumnezeu și Tată al nostru;
5. căruia fie-I gloria în epocile epocilor! Amen.
6. Mă mir că sunteți abătuți așa repede de la Cel chemându-vă printr-un har al lui Christos, la o Evanghelie diferită.
7. Dar nu este alta, ci sunt unii cei tulburându-vă și vrând să strice Evanghelia lui Christos.
8. Dar chiar dacă noi, sau un înger din cer are să vă „evangelizeze” împotriva a ceea ce noi v-am evangelizat vouă, să fie blestemat!
9. Precum am spus înainte, spun iarăși și acum: dacă cineva vă „evangelizează” vouă, afară de ceea ce ați primit; să fie blestemat!
10. Pentru că acum îi mulțumesc pe oameni, sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă mai plăceam oamenilor, nu mai eram sclav al lui Christos.
11. Pentru că vă încunoștințez, fraților, că Evanghelia cea binevestită de mine, nu este după om;
12. deoarece nici eu nu am primit-o de la vreun om, nici nu am învățat-o; ci printr-o dezvăluire a lui Iesus Christos.
13. Pentru că ați auzit de comportarea mea cândva în iudaism; că persecutam peste măsură: adunarea lui Dumnezeu, și o pustiam.
14. Și înaintam în iudaism mai mult decât mulți de o vârstă cu mine din neamul

meu, fiind zelos din belșug pentru tradițiile mele părintești.

15. Dar când Dumnezeu, Cel punându-mă deoparte din pântecele mamei mele și chemându-mă prin harul Lui, a binevoit
16. să dezvăluie pe Fiu Lui prin mine, ca să Îl evanghelizez printre națiuni; nu m-am consfătuیت cu carne și sânge,
17. nici nu m-am suit la Ierusalim la apostolii cei dinaintea mea; ci, m-am dus în Arabia, și m-am întors iarăși în Damasc.
18. Apoi, după trei ani m-am suit la Ierusalim ca să îl vizitez pe Chifa, și am rămas la el cincisprezece zile;
19. dar nu am văzut pe altul dintre apostoli, decât pe Iacob, fratele Domnului.
20. Iar cele ce vă scriu, iată! Înaintea lui Dumnezeu, nu mint.
21. Apoi am venit în ținuturile Siriei și ale Ciliciei.
22. Dar eram necunoscut la față adunărilor din Iudeea, cele în Christos;
23. ci numai auziseră că cel persecutându-ne cândva, acum evanghelizează credința pe care cândva o pustia;
24. și glorificau pe Dumnezeu din cauza mea.

Capitolul 2 - Galateni

1. Apoi, după patrusprezece ani, m-am suit iarăși la Ierusalim cu Barnaba, luând împreună și pe Tit.
2. Dar m-am suit potrivit unei dezvăluiri, și le-am prezentat Evanghelia pe care o predic eu printre națiuni; dar în particular celor cu renume; ca nu cumva să alerg, sau să fi alergat în zadar.
3. Dar nici Tit, cel ce era împreună cu mine, fiind grec, nu a fost constrâns să fie circumcis
4. din cauza fraților falși furișaiți, care au venit să iscodească libertatea noastră pe care o avem în Christos Iesus, ca să ne facă sclavi;
5. cărora nu le-am cedat cu supunere nici pentru o oră, pentru ca adevărul Evangheliei să rămână la voi.

6. Dar de la cei considerați a fi ceva; orice erau ei cândva, pentru mine nimic nu diferă, Dumnezeu nu primește după fața omului; mie însă, cei considerați ca fiind ceva, nu m-au împărțit nimic.

7. Ci dimpotrivă, văzând ei că mie mi-a fost încredințată Evanghelia pentru necircumcizie, după cum lui Petru pentru circumcizie;

8. pentru că Cel lucrând în Petru apostolia circumciziei, a lucrat și în mine pentru națiuni;

9. și cunoscând harul cel dat mie, Iacob și Chifa și Ioan, cei considerați a fi stâlpi, mi-au dat mie și lui Barnaba mâna dreaptă a comuniunii, pentru ca noi să mergem la națiuni, iar ei la circumcizie;

10. numai să ne amintim de cei săraci, ceea ce m-am și străduit să fac.

11. Iar când a venit Chifa în Antiohia, i-am stat împotriva pe față; pentru că era de condamnat.

12. Pentru că, înainte de a veni unii de la Iacob, mânca împreună cu națiunile; dar când au venit, s-a retras și s-a separat, temându-se de cei din circumcizie.

13. Și s-au fățarnicit împreună cu el și ceilalți iudei, încât Barnaba a fost adus împreună cu ei în fățarnicia lor.

14. Dar când am văzut că ei nu umblă drept, după adevărul Evangheliei, am zis lui Chifa înaintea tuturor: dacă tu, iudeu fiind, viețuiești ca națiunile, și nu ca iudeii; cum obligi pe națiuni să se iudaizeze?

15. Noi prin natură suntem iudei, și nu niște păcătoși dintre națiuni;

16. dar știind că un om nu este îndreptățit din fapte ale legii, decât numai prin credință în Christos Iesus; am crezut și noi în Christos Iesus, ca să fim îndreptățiți din credință în Christos și nu prin fapte ale legii; pentru că, prin fapte ale legii nu va fi îndreptățită nici o carne.

17. Dacă însă, căutând să fim îndreptățiți prin Christos, am fost găsiți și noi păcătoși, este oare Christos un servitor al păcatului? Nicidecum!

18. Pentru că dacă pe cele ce le-am dărâmat, pe acestea iarăși le zidesc, mă dovedesc pe mine un călcător de lege.

19. Pentru că eu, prin lege, am murit față de lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

20. Am fost crucificat împreună cu Christos, dar nu mai trăiesc eu, ci Christos trăiește în mine; iar viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credință; cea în Fiul lui Dumnezeu, Cel iubindu-mă și dându-Se pe Sine pentru mine.

21. Nu resping harul lui Dumnezeu; pentru că, dacă prin lege este îndreptățire, atunci Christos a murit degeaba.

Capitolul 3 - Galateni

1. O, galateni fără minte! Cine v-a fermecat pe voi, înaintea ochilor căroră Iesus Christos a fost descris: crucificat?

2. Numai aceasta vreau să aflu de la voi: prin fapte ale legii ați primit Spiritul; sau printr-o auzire a credinței?

3. Așa de fără minte sunteți? Începând în Spirit, acum sfârșiți în carne?

4. În zadar ați suferit atâtea? Dacă, într-adevăr, chiar în zadar!

5. Deci Cel dându-vă Spiritul și lucrând fapte puternice între voi, o face prin fapte ale legii, sau printr-o auzire a credinței?

6. După cum: Abraam a crezut în Dumnezeu și i s-a considerat pentru îndreptățire.

7. Să cunoașteți deci că cei din credință, aceia sunt fiii ai lui Abraam.

8. Dar Scriptura, prevăzând că Dumnezeu îndreptățește națiunile prin credință, a binevestit dinainte lui Abraam: „în tine vor fi binecuvântate toate națiunile pământului.”

9. Așa că cei din credință, sunt binecuvântați împreună cu credinciosul Abraam.

10. Pentru că oricâți sunt din faptele legii, sunt sub blestem; pentru că a fost scris: „blestemat este oricine care nu stăruie în toate cele scrise în cartea legii, ca să le facă.”

11. Iar prin lege nici unu nu este îndreptățit înaintea lui Dumnezeu este lămurit, pentru că: „cel îndreptățit va trăi din credință.”

12. Legea însă nu este din credință, ci: cel făcând acestea, va trăi prin acestea.

13. Christos ne-a răscumpărat din blestemul legii, făcându-Se blestem pentru noi; pentru că a fost scris: „blestat este oricine atârnat pe lemn;”

14. pentru ca binecuvântarea lui Abraam să ajungă peste națiuni în Iesus Christos, ca să primim, prin credință, promisiunea Spiritului.

15. Fraților, spun potrivit omului; un legământ întărit, al unui om, nu îl anulează nimeni, nici nu îi adaugă ceva.

16. Iar promisiunile au fost rostite „lui Abraam și seminței lui”; nu zice: Și semințelor lui; ca despre multe, ci ca despre una: „Și Seminței tale”; care este Christos.

17. Aceasta zic dar: un legământ întărit dinainte de către Dumnezeu, nu îl înlătură legea făcută după patru sute treizeci de ani, încât să anuleze promisiunea.

18. Pentru că, dacă moștenirea este din lege, nu mai este din promisiune; dar Dumnezeu a dăruit-o lui Abraam prin promisiune.

19. Deci, de ce este legea? Ea a fost adăugată datorită călcărilor de lege, până ce are să vină Sămânța, căreia I s-a făcut promisiunea; fiind rânduită prin îngeri, în mâna unui mijlocitor.

20. Iar mijlocitorul nu este al unuia, dar Dumnezeu este Unu.

21. Deci legea este împotriva promisiunilor lui Dumnezeu? Nicidecum! Pentru că, dacă era dată o lege; cea putând face viu; îndreptățirea era într-adevăr prin lege.

22. Dar Scriptura a închis toate sub păcat, pentru ca promisiunea din credință în Iesus Christos, să fie dată celor crezând.

23. Dar, înainte de a veni credința, noi eram păziți sub lege, fiind închiși împreună pentru credința cea urmând să fie dezvăluită;

24. încât legea a fost făcută un îndrumător al nostru înspre Christos, ca să fim îndreptățiți din credință.

25. Însă, venind credința, nu mai suntem sub îndrumător;

26. pentru că, prin credința în Iesus Christos, toți sunteți fii ai lui Dumnezeu.

27. Deoarece câți ați fost botezați în Christos, L-ați îmbrăcat pe Christos.

28. Nu este iudeu, nici grec; nu este sclav, nici liber; nu este bărbat și femeie; pentru că toți sunteți unu în Christos Iesus.

29. Iar dacă voi sunteți ai lui Christos, atunci sunteți sămânță a lui Abraam; moștenitori potrivit unei promisiunii.

Capitolul 4 - Galateni

1. Zic însă: cât timp moștenitorul este copil, nu se deosebește cu nimic de un sclav, chiar domn fiind peste toate;

2. ci, este sub tutori și administratori, până în ziua rânduită de tatăl lui.

3. Așa și noi, când eram copii, eram făcuți sclavi de cunoștințele elementare ale lumii.

4. Dar când a venit plinătatea timpului, Dumnezeu a trimis pe Fiul Lui, născut din femeie, născut sub lege;

5. ca să răscumpere pe cei de sub lege, ca să primim înfierea.

6. Dar, pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis Spiritul Fiului Său în inimile noastre, strigând: Abba! Tată!

7. Astfel, nu mai ești sclav, ci fiu; dar, dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.

8. Atunci însă, într-adevăr, necunoscând pe Dumnezeu, ați servit ca sclavi celor nefiind dumnezei potrivit naturii lor.

9. Iar acum, cunoscând pe Dumnezeu, dar mai degrabă fiind cunoscuți de Dumnezeu; cum vă întoarceți iarăși la cunoștințele elementare, slabe și sărace, căroră iarăși vreți să le serviți ca sclavi lor?

10. Voi respectați: zile, și luni, și timpuri, și ani.

11. Mă tem pentru voi, nu cumva să mă fi ostenit în zadar pentru voi.

12. Vă rog, fraților, faceți-vă ca mine; pentru că și eu sunt ca voi. Nu m-ați nedreptățit cu nimic.

13. Dimpotrivă, știți că în neputința corpului v-am vestit Evanghelia pentru prima dată.

14. Și nu ați disprețuit, nici nu ați scuipat pe încercarea voastră prin carnea mea; ci m-ați primit ca pe un înger al lui Dumnezeu, ca pe Christos Iesus.

15. Unde este deci fericirea voastră? Pentru că, vă mărturisesc, că, dacă era posibil, scoțând ochii voștrii, mi-i dădeți mie.

16. M-am făcut, astfel, un dușman al vostru spunându-vă adevărul?

17. Ei vă râvnesc, nu onorabil; ci, vor să vă despartă, ca să îi râvniți pe ei.

18. Este bine însă să fiți râvnitori totdeauna în bine; și nu numai în prezența mea;

19. copilași ai mei, pentru care iarăși sunt în durerile nașterii, până ce are să fie format Christos în voi.

20. Dar vroiam să fiu acum prezent la voi, și să schimb vocea mea; pentru că sunt nedumerit referitor la voi.

21. Spuneți-mi, voi cei vrând să fiți sub lege, nu auziți legea?

22. Pentru că a fost scris că Abraam a avut doi fii; unu din servitoare și unu din cea liberă.

23. Dar cel din servitoare a fost născut potrivit cărnii; iar cel din cea liberă, prin promisiune.

24. Ceea ce este spus simbolic, pentru că acestea sunt două legăminte; unu de la Muntele Sinai, născând pentru sclavie, care este Agar;

25. iar Agar, este Muntele Sinai din Arabia, însă corespunde Ierusalimului de acum, pentru că ea servește ca sclavă împreună cu copiii ei.

26. Dar Ierusalimul de sus, care este o mamă a noastră, este liber.

27. Pentru că a fost scris: „veselește-te stearpă, cea nenăscând! Izbucnește și strigă, cea neavând durerile nașterii; pentru că mulți sunt copiii celei părăsite, mai mulți decât ai celei având bărbat.”

28. Iar voi, fraților, sunteți copii ai promisiunii, precum Isaac.

29. Dar, după cum atunci, cel născut potrivit cărnii a persecutat pe cel născut potrivit Spiritului; așa este și acum.

30. Însă ce zice Scriptura? Izgonește servitoarea și pe fiul ei; pentru că fiul servitoarei nicidecum nu va moșteni împreună cu fiul celei libere.

31. De aceea, fraților, noi nu suntem copii ai servitoarei; ci ai celei libere.

Capitolul 5 - Galateni

1. Christos ne-a liberat pentru libertate; rămâneți deci și nu fiți ținuți iarăși într-un jug al sclaviei.

2. Iată! Eu, Pavel, vă spun, că dacă aveți să fiți circumciși, Christos nu vă va folosi la nimic.

3. Dar mărturisesc iarăși oricărui om circumcis, că este dator să respecte legea întreagă.

4. Voi care vreți să fiți îndreptățiți prin lege, ați fost despărțiți de Christos; voi ați căzut din har.

5. Pentru că noi, prin Spirit, așteptăm o speranță a îndreptării din credință.

6. Pentru că în Christos Iesus, nici o circumcizie nu are vreo putere, nici o necircumcizie; ci, o credință lucrând prin dragoste.

7. Voi alergați bine; cine v-a oprit ca să nu ascultați de adevăr?

8. Convingerea aceasta nu este de la Cel chemându-vă.

9. Puțină plămădeală dospește aluatul întreg.

10. Eu am încredere în voi, în Domnul, că nu veți cugeta altfel; iar cel tulburându-vă, va purta condamnarea, oricine are să fie el.

11. Iar eu, fraților, dacă mai predic circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Atunci motivul poticnirii crucii a fost desființat.

12. Și de se vor castra cei tulburându-vă!

13. Pentru că voi la libertate ați fost chemați, fraților; numai libertatea să nu fie ocazie pentru carne, ci serviți ca saclavi, unii pentru alții prin dragoste.

14. Pentru că toată legea este împlinită într-un cuvânt; în acesta: „să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.”

15. Iar dacă vă mușcați și vă mâncați unul pe altul, luați seama să nu fiți nimiciți unii de alții.

16. Zic dar: umblați prin Spirit, și nicidecum nu aveți să împliniți vreo poftă a cărnii.

17. Deoarece carnea pofteste împotriva Spiritului, iar Spiritul împotriva cărnii; pentru că acestea se împotrivesc unul alteia.

18. Dar, dacă sunteți conduși de Spirit, nu sunteți sub lege.

19. Însă sunt arătate faptele cărnii, care sunt: curvie, necurăție, destrăbălare,

20. idolatrie, vrăjitorie, dușmănie, ceartă, gelozie, mânie, ambiții, dezbinări, erezii,

21. invidii, beții, chefuri și cele asemănătoare acestora; despre care vă spun dinainte, după cum am mai spus, că cei făptuind cele ca acestea nu vor moșteni Regatul lui Dumnezeu.

22. Dar roada Spiritului este: dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătațe, facere de bine, credincioșie,

23. blândete, stăpânire de sine. Împotriva celor ca acestea nu este lege.

24. Iar cei ai lui Christos Iesus, au crucificat carnea împreună cu pasiunile și poftetele ei.

25. Dacă viețuim prin Spirit să și umblăm prin Spirit.

26. Să nu ne facem glorie deșartă, întărâtându-ne unii pe alții, invidiindu-ne unii pe alții.

Capitolul 6 - Galateni

1. Fraților, chiar dacă un om are să fie căzut în vreo greșală, voi, cei spirituali, îndreptați-l pe cel ca acesta, în spirit de blândete; luând seama la tine, să nu fi și tu ispitit.

2. Purtați poverile unii altora, și astfel împliniți legea lui Christos.

3. Pentru că, dacă i se pare cuiva a fi ceva, fiind nimic, se înșală pe sine.

4. Dar fiecare să își testeze lucrarea lui; și atunci va avea lauda numai referitor la sine și nu referitor la altul.

5. Pentru că fiecare își va purta sarcina lui.

6. Cel învățând Cuvântul, să împărtășească din toate lucrurile materiale, celui învățându-l.

7. Nu vă amağiți! Un Dumnezeu nu este batjocorit; pentru că ceea ce are să semene un om, aceasta va și secera.

8. Pentru că cel semănând în carnea lui, va secera stricăciune; iar cel semănând în Spiritul, va secera din Spiritul viață eternă.

9. Să nu renunțăm făcând binele; pentru că, la timp potrivit, vom secera, dacă nu disperăm.

10. Așadar, când avem ocazie, să lucrăm binele către toți; mai ales însă către cei din casele credinței.

11. Uitați-vă cu ce litere mari v-am scris cu mâna mea!

12. Câți vreau să fie binevăzuți în carne, aceștia vă obligă să fiți circumciși, numai că să nu fie persecutați pentru crucea lui Christos.

13. Pentru că nici cei circumciși nu păzesc legea; ci, vor ca voi să fiți circumciși, ca să se laude cu carnea voastră.

14. Dar eu nicidecum nu mă laud decât cu crucea Domnului Iesus Christos; prin care o lume a fost crucificată față de mine, și eu față de lume.

15. Pentru că, în Christos Iesus, nici circumcizia nu este ceva, nici necircumcizia; ci o creație nouă.

16. Și câți vor umbla după regula aceasta, pace fie peste ei și milă; și peste Israelul lui Dumnezeu.

17. În rest, nici unu să nu îmi mai facă supărare; pentru că eu port în corpul meu: semnele lui Iesus.

18. Harul Domnului nostru Iesus Christos să fie cu spiritul vostru, fraților! Amen.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EFESENI

Capitolul 1 - Efeseni

1. Pavel, apostol al lui Iesus Christos, printr-o voință a unui Dumnezeu; către sfinții cei fiind în Efes și credincioși în Christos Iesus;
2. Har vouă și pace de la un Dumnezeu-Tată al nostru, și de la un Domn-Iesus Christos.
3. Binecuvântat fie Dumnezeu și Tată al Domnului nostru Iesus Christos; Cel binecuvântându-ne cu orice binecuvântare spirituală în locurile cerești, în Christos;
4. după cum ne-a ales în El înainte de întemeierea lumii, ca să fim noi sfinți și fără reproș înaintea Lui, în dragoste;
5. rânduindu-ne dinainte pentru înfiere prin Iesus Christos, pentru Sine, potrivit cu buna plăcere a voinței Sale,
6. spre lauda gloriei harului Său cu care ne-a miluit în Cel iubit;
7. în care avem răscumpărarea prin sângele Lui, iertarea greșelilor, potrivit cu bogăția harului Său;
8. pe care l-a îmbelșugat către noi în toată înțelepciunea și chibzuința;
9. încunoștinându-ne misterul voinței Sale, potrivit cu buna Sa plăcere pe care Și-a propus-o în Sine;
10. pentru o administrare a plinătății timpurilor, ca să aducă toate împreună iarăși prin Christos; cele din ceruri și cele de pe pământ;
11. prin El, în care am și fost făcuți moștenire, fiind rânduiți dinainte potrivit unui plan al Celui lucrând toate după hotărârea voinței Sale;
12. ca să fim spre o laudă a gloriei Sale, noi cei sperând dinainte în Christos;
13. în care și voi, auzind Cuvântul adevărului, Evanghelia salvării voastre, în care și crezând, ați fost sigilați cu Spiritul Sfânt al promisiunii;
14. care este o arvună a moștenirii noastre, pentru o răscumpărare a posesiunii Sale, spre o laudă a gloriei Lui.
15. De aceea și eu, auzind de credința cea din voi în Domnul Iesus și de dragostea cea către toți sfinții,

16. nu încetez mulțumind pentru voi, făcând amintire în rugăciunile mele;
17. ca, Dumnezeul Domnului nostru Iesus Christos, Tatăl gloriei, să vă dea Spirit de înțelepciune și de dezvăluire în cunoașterea Lui;
18. luminând ochii inimii voastre, ca să știți voi care este speranța chemării Lui, în cei sfinți;
19. și ce este nemărginita mărire a puterii Lui către noi, cei crezând, potrivit lucrării puterii tăriei Lui.
20. Pe care a lucrat-o în Christos, înviindu-l dintre morți și așezându-L la dreapta Sa, în locuri cerești;
21. mai presus de orice conducere și autoritate și putere și domnie și de orice nume numit nu numai în epoca aceasta, ci și în cea viitoare.
22. Și El a supus toate sub picioarele Lui, și L-a dat cap peste toate,
23. ale adunării; care este corpul Lui, plinătatea Celui umplând toate în toți.

Capitolul 2 - Efeseni

1. Și voi, fiind morți în greșelile și în păcatele voastre;
2. în care ați umblat cândva, potrivit epocii lumii acesteia, potrivit conducătorului autorității aerului, a spiritului cel lucrând acum în fiii neascultării;
3. între care și noi toți viețuiam cândva în poftele cărnii noastre, făcând voințele cărnii și ale cugetărilor, și eram, potrivit naturii noastre, copii ai mâniei, ca și ceilalți.
4. Dar Dumnezeu, fiind bogat în milă prin dragostea Lui multă cu care ne-a iubit;
5. și fiind noi morți în greșeli, ne-a făcut vii împreună cu Christos; datorită harului sunteți salvați!
6. Și ne-a înviat împreună și ne-a așezat împreună în cele cerești, în Christos Iesus;
7. ca să arate în epocile viitoare bogăția nemărginită a harului Său, în bunătate către noi, în Christos Iesus.

8. Pentru că datorită harului sunteți salvați, prin credință. Și aceasta nu este de la voi, ci este darul lui Dumnezeu.

9. Nu din fapte, ca să nu se laude cineva.

10. Pentru că noi suntem creatura Lui, creați în Christos Iesus pentru fapte bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu dinainte, ca să umblăm în ele.

11. De aceea, amintiți-vă că odinioară voi, națiunile potrivit cărnii; voi cei fiind ziși necircumcizie de către cea fiind zisă circumcizie, făcută de mână în carne;

12. voi erați în timpul acela fără Christos, înstrăinați de cetățenia lui Israel, și străini de legămintele promisiunii; neavând speranță, și ateți în lume.

13. Dar acum, în El, voi cei fiind cândva departe, ați fost făcuți aproape prin sângele lui Christos.

14. Pentru că El este pacea noastră, Cel făcând din cei doi: unu; și a dărâmat zidul din mijloc al despărțirii,

15. desființând dușmănia prin carnea Lui, legea poruncilor cuprinsă în decrete; ca pe cei doi să îi creeze în Sine, într-un om nou, făcând pace;

16. și să îi împace cu Dumnezeu pe amândoi într-un corp, prin cruce, omorând dușmănia prin El.

17. Și venind, v-a binevestit pace, celor de departe, și celor de aproape;

18. pentru că, prin El avem amândoi intrarea la Tatăl, printr-un Spirit.

19. Așadar, nu mai sunteți străini și fără cetățenie; ci, sunteți cetățeni ai sfinților și ai casei lui Dumnezeu,

20. fiind zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatră unghiulară fiind Însuși Christos Iesus,

21. în care toată zidirea, îmbinată împreună, crește pentru a fi un templu sfânt în Domnul;

22. în care sunteți și voi zidiți împreună, ca să fiți o locuință a lui Dumnezeu prin Spirit.

Capitolul 3 - Efeseni

1. Pentru aceasta, eu, Pavel, legatul lui Christos pentru voi, națiunile...

2. Dacă, într-adevăr, ați auzit de administrarea harului lui Dumnezeu, cea dată mie pentru voi,

3. că prin dezvăluire mi-a fost încunoștințat misterul, după cum am scris înainte pe scurt;

4. prin care, citind, puteți înțelege priceperea mea în misterul lui Christos;

5. care în alte generații nu a fost încunoștințat fiilor oamenilor, cum a fost dezvăluit acum sfinților Lui apostoli și profeților, prin Spirit;

6. că, națiunile sunt: împreună moștenitoare și un corp împreună și împreună părtașe cu noi ale promisiunii în Christos Iesus, prin Evanghelie;

7. al cărei servitor am fost făcut, potrivit darului harului lui Dumnezeu, cel dat mie potrivit cu lucrarea puterii Lui.

8. Mie, cel mai neânsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta, să evanghelizez națiunilor: bogățiile nepătrunse ale lui Christos;

9. și să le luminez tuturor care este administrarea misterului cel ascuns din epoci în Dumnezeu. Cel creând toate,

10. pentru ca înțelepciunea cea mult-felurită a lui Dumnezeu să fie încunoștințată acum, prin adunare: conducătorilor și autorităților în locurile cerești;

11. potrivit planului epocilor pe care L-a făcut cu Christos Iesus, Domnul nostru,

12. în care avem îndrăzneala și o intrare cu încredere prin credința în El.

13. De aceea, vă rog să nu vă descurajați din cauza necazurilor mele pentru voi, care sunt o glorie a voastră.

14. Pentru aceasta aplec genunchi mei înaintea Tatălui,

15. din care este numită orice familie, în ceruri și pe pământ;

16. ca să vă dea, potrivit bogăției gloriei Lui, să fiți întăriți cu putere prin Spiritul Lui, în omul dinăuntru;

17. ca să locuiască Christos prin credință în inimile voastre; ca voi, fiind înrădăcinați și întemeiați în dragoste,

18. să fiți în stare să înțelegeți împreună cu toți sfinții care este lărgimea, și lungimea, și adâncimea, și înălțimea;

19. și să cunoașteți dragostea lui Christos, cea întrecând cunoștința, ca să fiți umpluți cu toată plinătatea lui Dumnezeu.

20. Iar Celui putând face din belșug mai mult decât toate pe care le cerem sau le gândim, potrivit puterii cea lucrând în noi;

21. Lui să Îi fie gloria în adunare și prin Christos Iesus, pentru toate generațiile, în epocile, epocilor! Amen.

Capitolul 4 - Efeseni

1. Vă îndemn deci eu, cel legat în Domnul, să umblați vrednici de chemarea cu care ați fost chemați,

2. cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în dragoste,

3. străduindu-vă să respectați unitatea Spiritului, în legătura păcii.

4. Este un corp și un Spirit, după cum ați fost chemați într-o speranță a chemării voastre;

5. un Domn, o credință, un botez,

6. un Dumnezeu și Tată al tuturor, Cel ce este peste toți și prin toți și în toți.

7. Iar fiecăruia dintre noi i-a fost dat harul potrivit măsurii darului lui Christos.

8. De aceea zice: „suindu-Se în înălțime, a dus captivi pe captivi, și a dat daruri oamenilor.”

9. Iar acest „S-a suit”, ce este, decât că înainte a și coborât în părțile mai de jos ale pământului?

10. Cel coborât; Acesta este și Cel suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate.

11. Și El a dat pe unii apostoli, iar pe unii profeți, iar pe unii evanghelizatori, iar pe unii păstori și învățători;

12. pentru echiparea sfinților în lucrarea de serviciu, spre zidirea corpului lui Christos;

13. până ce avem să ajungem cu toții la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea de bărbat matur, la statura măsurii plinătății lui Christos;

14. ca să nu mai fim prunci, loviți de valuri și purtați de orice vânt al învățaturii, prin înșelătoria oamenilor, prin viclenie în uneltirea rățâcirii;

15. ci, spunând adevărul, în dragoste, să creștem în toate, spre El care este capul; Christos,

16. din care tot corpul, încheiat împreună și legat împreună, prin orice încheietură de sprijin; face potrivit lucrării fiecărei părți, în măsura ei, creșterea corpului pentru zidirea lui în dragoste.

17. Spun deci aceasta, și mărturisesc în Domnul; voi să nu mai umblați precum umblă națiunile, într-o deșertăciune a minții lor,

18. fiind întunecați în minte, înstrăinați de viața lui Dumnezeu prin necunoștința cea fiind în ei, prin împietrirea inimii lor;

19. care, fiind nesimțiți, s-au dat pe ei destrăbălării, pentru a lucra cu lăcomie orice necurăție.

20. Dar voi nu ați învățat așa de la Christos;

21. dacă, într-adevăr, L-ați auzit și ați fost învățați prin El; după cum este adevăr în Iesus;

22. Că, referitor la purtarea dinainte, voi să vă dezbrăcați de omul cel vechi, cel stricat potrivit cu poftele înșelăciunii;

23. dar să vă înouiți în spiritul minții voastre,

24. și să vă îmbrăcați cu omul cel nou, cel creat potrivit lui Dumnezeu, în dreptate și într-o sfințenie a adevărului.

25. De aceea, lepădând minciuna, vorbiți adevărul fiecare cu aproapele lui; pentru că suntem mădulare unii altora.

26. Mânați-vă, dar nu păcătuțiți; soarele să nu apună peste mânia voastră,

27. nici nu dați loc Diavolului.

28. Cel furând, să nu mai fure; ci, mai bine să se ostenească, lucrând binele cu mâinile, ca să aibă să dea celui având nevoie.

29. Din gura voastră să nu iasă vreun cuvânt stricat; ci, dacă este vreunu bun, pentru zidire, după nevoie, ca să dea har ascultătorilor.

30. Și nu întristați Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost sigilați pentru ziua răscumpărării.

31. Orice amărăciune, și furie, și mânie, și strigare, și hulă să fie înlăturate de la voi; împreună cu orice răutate.

32. Faceți-vă însă plăcuți unii către alții, miloși, iertând unul pe altul; după cum v-a iertat și Dumnezeu prin Christos.

Capitolul 5 - Efeseni

1. Faceți-vă deci imitatori ai lui Dumnezeu, ca niște copii iubiți,
2. și umblați în dragoste; după cum și Christos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi ca dar și jertfă lui Dumnezeu, pentru un miros plăcut.
3. Iar curvie și orice necurăție sau lăcomie nici să nu fie numite între voi, precum se cuvine unor sfinți;
4. și nici comportare rușinoasă, și vorbire nechibzuită, sau obscenități, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă mulțumiri.
5. Pentru că știți aceasta, cunoscând că orice curvar, sau necurat, sau lacom, care este un idolatru; nu are moștenire în Regatul lui Christos și al lui Dumnezeu.
6. Nici unu să nu vă amăgească cu cuvinte deșarte; pentru că din cauza acestora vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării.
7. Nu vă faceți deci co-părtași ai lor!
8. Deoarece cândva erați întuneric, dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați ca niște copii ai luminii;
9. pentru că roada luminii este în orice bunățate, și dreptate, și adevăr;
10. examinând ce este bineplăcut Domnului.
11. Și nu fiți co-părtași cu lucrările neroditoare ale întunericului; ci, mai bine respingeți-le;
12. pentru că cele făcute de ei în ascuns este rușinos și de a fi spus.
13. Iar toate cele condamnate, sunt arătate de lumină; pentru că lumina este cea arătând orice.
14. De aceea zic: trezește-te tu, cel dormind, și înviază dintre cei morți; și Christos va străluci peste tine.
15. Luați seama deci cu grijă cum umblați; nu ca neînțelepți ci ca înțelepți;
16. răsumpărând timpul, pentru că zilele sunt rele.
17. De aceea, nu fiți fără minte; ci pricepeți care este voința lui Iehova,
18. și nu vă îmbătați cu vin, în care este destrăbălare; ci, fiți umpluți cu Spirit,
19. vorbind între voi cu psalmi și cu cântări de laudă și cu cântări spirituale,

cântând și laudând pe Iehova în inima voastră,

20. mulțumind totdeauna pentru toate lui Dumnezeu și Tată, în Numele Domnului nostru Iesus Christos,

21. supunându-vă unii altora în teamă de Christos.

22. Nevestelor, supuneți-vă bărbaților voștri, ca Domnului;

23. pentru că bărbatul este cap al nevestei, după cum și Christos este Cap al adunării, El, Salvatorul corpului.

24. Dar, după cum adunarea este supusă lui Christos, așa și nevestele să fie supuse bărbaților în toate.

25. Bărbaților, iubiți-vă nevestele, după cum și Christos a iubit adunarea, și S-a dat pe Sine pentru ea;

26. ca să o sfințească, curățind-o în baia apei, prin cuvânt,

27. ca să își prezinte pentru Sine adunarea glorioasă, neavând pată sau zbârcitură, sau ceva din cele ca acestea; ci să fie sfântă și fără cusur.

28. Așa datorează și bărbații să își iubească nevestele, ca pe corpurile lor. Cel iubind nevasta lui, se iubește pe sine.

29. Pentru că nici unu nu și-a urât vreodată carnea lui; ci, o hrănește și o îngrijește, precum și Christos adunarea;

30. pentru că suntem mădulare ale corpului Lui.

31. De aceea va lăsa omul pe tată și pe mamă, și se va alipi de nevasta lui; și cei doi vor fi într-o carne.

32. Misterul acesta este mare, dar eu spun referitor la Christos și la adunare.

33. Însă și voi, fiecare să își iubească nevasta ca pe sine; iar nevasta să se teamă de bărbat.

Capitolul 6 - Efeseni

1. Copii! ascultați în Domnul de părinții voștri; pentru că aceasta este drept.

2. Onorează-l pe tatăl tău și pe mama ta; acesta este prima poruncă cu promisiune;

3. ca să îți meargă bine, și să dăinuiești îndelung pe pământ.

4. Și voi, taților, nu provocați la mânie pe copiii voștri; ci creșteți-i în disciplina și instruirea Domnului.

5. Sclavilor, ascultați de domnii cei potrivit cărnii, cu teamă și tremur, în simplitatea inimii voastre, ca de Christos;

6. nu într-un serviciu de sclavi de ochii lor, ca unii căutând să placă oamenilor; ci, ca sclavi ai lui Christos, făcând voința lui Dumnezeu din suflet,

7. servind ca sclavi, ca Domnului, și nu ca oamenilor;

8. știind că fiecare, fie sclav, fie liber, dacă are să facă ceva bun, aceasta va primi de la Domnul.

9. Și voi domnilor, faceți la fel către ei, lăsând amenințarea; știind că și Domnul lor și al vostru este în ceruri, și la El nu este părtinire.

10. În rest, întăriți-vă în Domnul și în supremația puterii Lui.

11. Îmbrăcați toată armura lui Dumnezeu, pentru a putea voi sta împotriva uneltirilor Diavolului;

12. fiindcă pentru noi, lupta nu este împotriva sângelui și a cărnii; ci, împotriva conducerilor, împotriva autorităților, împotriva puternicilor lumii întunericului acesta, împotriva puterilor spirituale ale răutății din locurile cerești.

13. De aceea, luați toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea; și înfăptuind toate să stați tari.

14. Stați deci în picioare, încingându-vă mijlocul cu adevărul, și îmbrăcând platoșa dreptății,

15. și v-ați încălțat picioarele cu pregătirea pentru Evanghelia păcii.

16. Peste toate luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău.

17. Și luați coiful salvării, și sabia Spiritului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

18. Rugându-vă în orice timp prin Spirit, cu orice rugăciune și cerere, și veghind pentru aceasta cu orice perseverență și cerere pentru toți sfinții;

19. și pentru mine, ca să îmi fie dat cuvânt în deschiderea gurii mele, ca să încunoștințez cu îndrăzneală misterul Evangheliei;

20. pentru care sunt un ambasador în lanț, ca să vorbesc în ea cu îndrăzneală, precum trebuie să vorbesc.

21. Iar ca să știți și voi cele despre mine, ce făptuiesc, toate vi le va încunoștința Tihic, fratele iubit și servitor credincios în Domnul;

22. pe care l-am trimis la voi chiar pentru aceasta, ca să cunoașteți cele despre noi, și să mângâie inimile voastre.

23. Pace fraților, și dragoste cu credință de la un Dumnezeu-Tată, și de la un Domn-Iesus Christos.

24. Harul să fie cu toți cei iubind pe Domnul nostru Iesus Christos, în puritate!

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIPENI

Capitolul 1 - Filipeni

1. Pavel și Timotei, sclavi ai lui Christos Iesus; către toți sfinții în Christos Iesus, cei fiind în Filipi împreună cu supraveghetorii și diakonii.

2. Har vouă și pace de la un Dumnezeu-Tată al nostru, și de la un Domn-Iesus Christos.

3. Mulțumesc Dumnezeului meu pentru toată amintirea mea despre voi,

4. totdeauna în orice cerere a mea pentru voi toți, făcând cu bucurie cererea,

5. pentru părtașia la Evanghelie, din ziua dintâi până acum;

6. încredințându-mă chiar într-aceasta, că Cel începând în voi o lucrare bună, o va îndeplini până într-o zi a lui Iesus Christos.

7. După cum este drept pentru mine să cuget aceasta despre voi toți, pentru că mă aveți în inima voastră; și atât în lanțurile mele, cât și în apărarea și confirmarea Evangheliei, voi toți fiind coperți cu mine.

8. Pentru că Dumnezeu îmi este martor, cum vă tânjesc pe voi toți cu o înduioșare a lui Christos Iesus.

9. Și aceasta mă rog, ca dragostea voastră să fie tot mai îmbelșugată în cunoștință exactă și în orice percepție;

10. ca voi să deosebiți cele excelente, ca să fiți curați și fără reproș în ziua lui Christos;

11. Fiți umpluți de rodul dreptății, cel prin Iesus Christos, pentru gloria și lauda lui Dumnezeu.

12. Dar vreau să știți, fraților, că cele întâmplare de mine, au adus mai multă înaintare Evangheliei;

13. astfel lanțurile mele au arătat ca fiind în Christos, în întreg pretoriul, și tuturor celorlalți.

14. Și cei mai mulți dintre frații în Domnul, încrezându-se datorită lanțurilor mele; îndrăznesc din belșug să vorbească fără teamă Cuvântul lui Dumnezeu.

15. Unii, într-adevăr, predică pe Christos și din invidie și ceartă; dar unii și din bunăvoință;

16. aceștia, într-adevăr, din dragoste, știind că sunt pus pentru apărarea Evangheliei;

17. dar aceia, vestesc pe Christos din rivalitate, nu sincer, gândind să ridice necaz lanțurilor mele.

18. Dar ce? Oricum, în orice fel, fie sub un pretext, fie în adevăr, Christos este vestit; și într-aceasta eu mă bucur și mă voi bucura.

19. Pentru că știu că aceasta se va întoarce pentru mine spre salvare, prin cererea voastră și prin sprijinul Spiritului lui Iesus Christos;

20. potrivit cu așteptarea și speranța mea că nu voi fi de rușine în nimic; ci, cu toată îndrăzneala, ca totdeauna, Christos va fi preamărit și acum în corpul meu, fie prin viață, fie prin moarte.

21. Fiindcă pentru mine a vieții este Christos, și a muri este un câștig.

22. Dar, dacă a vieții în carne, aceasta este pentru mine roadă pentru lucrare, atunci nu cunosc ce voi alege.

23. Sunt însă strâns de cele două: având dorința de a fi eliberat și de a fi împreună cu Christos, pentru că este cu mult mai bine;

24. dar rămânerea în carne este mai necesară pentru voi.

25. Și încrezându-mă în aceasta, știu că voi rămâne și voi continua cu voi toți, pentru înaintarea și bucuria voastră în credință;

26. pentru ca lauda voastră cu mine să fie din belșug în Christos Iesus, prin prezența mea iarăși la voi.

27. Numai să umblați vrednici de Evanghelia lui Christos; pentru ca, fie venind și văzându-vă, fie fiind absent, să aud acestea despre voi: că stați tari într-un Spirit, luptându-vă împreună cu un suflet pentru credința Evangheliei;

28. și nesperându-vă în nimic de împotriviitori, ceea ce este pentru ei o

dovadă de pierzare, iar pentru voi de salvare; și aceasta de la Dumnezeu.

29. Pentru că vouă vi s-a dăruit, referitor la Christos, nu numai să credeți în El; ci, și să suferiți pentru El,

30. având aceeași luptă pe care ați văzut-o în mine, și auziți acum că este în mine.

Capitolul 2 - Filipeni

1. Dacă este deci vreo încurajare, dacă este vreo mângâiere a dragostei, dacă este vreo comuniune a Spiritului, dacă sunt niște duioșii și îndurări,

2. faceți deplină bucuria mea ca să cugetați la fel, având aceeași dragoste, fiind împreună într-un suflet, una gândind,

3. nimic din ambiție egoistă, nici din glorie deșartă; ci, în smerenia minții, unul pe altul considerându-l fiind mai presus decât el;

4. neprivind fiecare la cele ale lui; ci fiecare și la cele ale altora.

5. Gândiți aceasta în voi, ceea ce era și în Christos Iesus;

6. care în formă de Dumnezeu fiind, nu a considerat un lucru de uzurpat, ca să fie egal cu Dumnezeu;

7. ci, S-a golit pe Sine, luând formă de sclav, făcându-se într-o asemănare a oamenilor.

8. Și, la înfățișare fiind găsit ca un om, S-a smerit pe Sine, făcându-se ascultător până la moarte; însă o moarte de cruce.

9. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat foarte mult și I-a dăruit Numele cel ce este mai presus de orice Nume,

10. ca la Numele lui Iesus să se aplece orice genunchi, al celor din ceruri, și al celor de pe pământ, și al celor de sub-pământ;

11. și orice limbă să mărturisească spre gloria lui Dumnezeu Tată, că Iesus Christos este Domn.

12. Așadar, iubirii mei după cum totdeauna ați ascultat, nu numai în prezența mea; ci, cu mult mai mult acum, în absența mea, lucrați salvarea voastră cu frică și tremur.

13. Pentru că un Dumnezeu este Cel lucrând în voi și voința și înfăptuirea, după buna Lui plăcere.

14. Faceți toate fără murmur și fără dispute;

15. ca să vă faceți fără cusur și curați, copiii ai lui Dumnezeu nevinovați în mijlocul unei generații strâmbe și stricate; în care străluciți ca niște luminători în lume,

16. ținând sus Cuvântul vieții, spre laudă pentru mine într-o zi a lui Christos, că nu am alergat în zadar, nici nu m-am ostenit în zadar.

17. Da chiar dacă sunt turnat peste jertfa și serviciul credinței voastre; mă bucur, și mă bucur împreună cu voi toți.

18. Dar în același fel, bucurați-vă și voi; și bucurați-vă împreună cu mine.

19. Sper însă, în Domnul Iesus, să vă trimit în curând pe Timotei; ca să fiu și eu înviorat în suflet, cunoscând cele despre voi.

20. Pentru că nu am pe nici unu cu suflet ca el, care va îngriji de cele ale voastre.

21. Pentru că toți caută cele ale lor, nu cele ale lui Christos.

22. Iar voi cunoașteți adevărul lui; că a servit ca sclav împreună cu mine, pentru Evanghelie, ca un copil: tatălui.

23. Pe acesta deci, sper să îl trimit, îndată ce am să văd de cele despre mine.

24. Dar am încredere în Domnul, că și eu voi veni în curând.

25. Am considerat însă necesar să îl trimit la voi pe Epafrodit, fratele și împreună-lucrător și împreună-soldat al meu; dar un trimis al vostru și un servitor pentru nevoia mea.

26. Fiindcă tânjea după voi toți; și era mâhnit pentru că ați auzit că a fost bolnav;

27. pentru că a și fost bolnav, aproape de moarte, însă Dumnezeu l-a miluit; dar nu numai pe el, ci și pe mine, ca să nu am întristare peste întristare.

28. L-am trimis deci mai în grabă; ca, văzându-l, să vă bucurați iarăși, și eu să fiu mai puțin întristat.

29. Primiți-l deci în Domnul, cu toată bucuria; și aveți onoare pentru cei ca aceștia.

30. Pentru că din cauza lucrării lui Christos a ajuns până aproape de moarte,

risicându-și sufletul; ca să umple lipsa voastra cea pentru servirea mea.

Capitolul 3 - Filipeni

1. Încolo, frații mei, bucurați-vă în Domnul. Pentru mine nu este obositor să vă scriu aceleași, dar pentru voi este o siguranță.

2. Feriți-vă de câini, ferți-vă de lucrătorii răi, ferți-vă de cei schilodiți.

3. Pentru că noi suntem circumcizia, cei îndeplinind un serviciu sacru printr-un Spirit al lui Dumnezeu; și laudându-ne în Christos Iesus, și neâncrezându-ne în carne;

4. deși eu am motiv de bucurie și în carne. Dacă vreun altuia i se pare că se poate încrede în carne, eu mai mult;

5. eu, circumcis a opta zi; din neamul lui Israel; din tribul lui Beniamin; evreu din evrei; după lege, fariseu;

6. după răvnă, persecutor al adunării; potrivit cu îndreptățirea cea prin lege, fiind făcut fără reproș.

7. Dar cele ce erau pentru mine câștig, pe acestea le-am considerat pierdere, din cauza lui Christos.

8. Dar chiar și consider deci a fi toate o pierdere, din cauza valorii mari a cunoașterii lui Christos Iesus, Domnul meu; pentru care am pierdut toate și le consider: gunoi; ca să câștig pe Christos,

9. și să fiu găsit în El nu având o îndreptățire a mea, cea din lege; ci, cea prin credință în Christos, îndreptățirea de la Dumnezeu pe baza credinței,

10. ca să Îl cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtașia suferințelor Lui, conformându-mă morții Lui,

11. dacă am să ajung cumva la învierea cea dintre morți.

12. Nu că deja am primit premiul, sau că sunt deja: perfect; dar urmăresc, poate cumva am să îl și apuc pe acela, pentru care am fost și eu apucat de Christos.

13. Fraților, eu încă nu mă consider că l-am apucat, dar una fac; uitând cele din urmă, întinzându-mă însă spre cele dinainte;

14. alerg potrivit unei ținte, pentru premiul chemării de sus al lui Dumnezeu, în Christos Iesus.

15. Deci câți suntem maturi, să cugetăm aceasta; și dacă cugetați ceva diferit, Dumnezeu vă va dezvălui și aceasta.

16. Totuși, referitor la ceea ce am ajuns, să umblăm în același fel.

17. Faceți-vă împreună-imitatori ai mei, fraților, și uitați-vă la cei umblând așa, după cum ne aveți model pe noi.

18. Pentru că mulți, despre care v-am spus de multe ori; iar acum spun și plângând; umblă ca dușmani ai crucii lui Christos.

19. Sfârșitul cărora este pierzare, Dumnezeu cărora este pântecel, și gloria este în rușinea lor; ei cugetând cele pământești.

20. Pentru că cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm un Salvator; pe un Domn, pe: Iesus Christos;

21. care va transforma corpul smereniei noastre, similar corpului gloriei Lui; datorită puterii lucrătoare, El putând chiar să își supună toate.

Capitolul 4 - Filipeni

1. Așadar, frații mei iubiți și doriți, bucuria și cununa mea; stați astfel tari în Domnul, iubiților!

2. Îndemn pe Evodia și îndemn pe Sintiche să fie cu aceeași cugetare în Domnul.

3. Dar te rog și pe tine, veritabil soț de jug, ajută-le lor, cele care împreună cu mine au luptat prin Evanghelie; și împreună cu Clement și cu ceilalți colaboratori ai mei, numele cărora sunt în cartea vieții.

4. Bucurați-vă totdeauna în Domnul; iarăși voi zice, bucurați-vă!

5. Blândețea voastră să fie cunoscută tuturor oamenilor; Domnul este aproape.

6. Nu vă îngrijorați de nimic; ci în toate, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumire, încunoștințați lui Dumnezeu cererile voastre.

7. Și pacea lui Dumnezeu, cea întrecând orice rațiune, vă va păzi inimile voastre și mințile în Christos Iesus.

8. Încolo, fraților, câte sunt adevărate, câte sunt respectuoase, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt de iubit, câte sunt vorbite de bine, dacă este vreo

virtute, dacă este vreo laudă; la acestea să cugetați.

9. Și cele ce ați învățat, și ați primit, și ați auzit, și ați văzut în mine; pe acestea înfăptuiți-le, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

10. M-am bucurat însă tare mult în Domnul, că deja v-ați înviorat gândirea despre mine; la care vă și gândeați, dar va lipsit ocazia.

11. Nu că spun datorită unei lipse, pentru că eu am învățat să fiu mulțumit în oricare situații sunt.

12. Știu și să fiu smerit, știu și să fiu îmbelșugat; în orice și în toate am învățat să fiu sătul, și să fiu flămând; și să fiu îmbelșugat, și să fiu lipsit.

13. Am tărie pentru toate în Cel întărindumă.

14. Dar bine ați făcut împărțind cu mine necazul meu.

15. Dar știți și voi, filipenilor, că la începutul Evangheliei când am ieșit din Macedonia, nici o adunare nu a împărțit

cu mine, referitor la dare și la primire; decât numai voi.

16. Pentru că, și în Tesalonic, și odată și chiar de două ori, mi-ați trimis pentru nevoia mea.

17. Nu că eu caut darul; ci caut roada, cea sporind în folosul vostru.

18. Am însă de toate, și sunt îmbelșugat; am fost umplut, primind de la Epafrodit cele de la voi: un miros de bună mireasmă, un sacrificiu primit, bine plăcut lui Dumnezeu.

19. Dar Dumnezeuul meu va împlini orice nevoie a voastră, potrivit bogăției Lui în glorie, prin Iesus Christos.

20. Iar lui Dumnezeu și Tată al nostru, să Îi fie gloria în epocile epocilor! Amen.

21. Salutați pe fiecare sfânt în Christos Iesus. Vă salută frații cei ce sunt împreună cu mine.

22. Vă salută toți sfinții, dar mai ales cei din casa cezarului.

23. Harul Domnul Iesus Christos să fie cu spiritul vostru! Amin.

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE COLOSENI

Capitolul 1 - Coloseni

1. Pavel, apostol al lui Christos Iesus, printr-o voință a unui Dumnezeu, și Timotei, fratele;

2. către sfinții și frații credincioși în Christos Iesus din Colose: har vouă și pace de la un Dumnezeu: Tată al nostru, și de la un Domn: Iesus Christos.

3. Mulțumim lui Dumnezeu-Tată al Domnului nostru Iesus Christos, rugându-ne totdeauna pentru voi;

4. auzind despre credința voastră în Christos Iesus și despre dragostea pe care o aveți pentru toți sfinții,

5. datorită speranței cea păstrată pentru voi în ceruri, de care ați auzit mai înainte în Cuvântul adevărului Evangheliei,

6. cel fiind prezent în voi, precum este și în toată lumea, rodind și crescând, ca și în voi, din ziua în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr.

7. După cum ați învățat de la Epafras, iubitul nostru cosclav, care este un servitor credincios al lui Christos pentru voi;

8. cel relatându-ne despre dragostea voastră în spirit.

9. De aceea și noi, din ziua în care am auzit, nu încetăm rugându-ne pentru voi și cerând ca să fiți umpluți de cunoașterea exactă a voinței Lui, în orice înțelepciune și înțelegere spirituală;

10. ca să umblați vrednici de Domnul, pentru a-I fi plăcuți în toate, aducând rod în orice lucrare bună, și crescând prin cunoașterea lui Dumnezeu;

11. fiind întăriți cu toată puterea, potrivit tăriei gloriei Lui, pentru orice răbdare și îndelungă răbdare, cu bucurie;

12. mulțumind Tatălui, Cel făcându-vă destoinici pentru partea moștenirii sfinților în lumină;

13. care ne-a eliberat din autoritatea întunericului, și ne-a strămutat în Regatul Fiului dragostei Lui,

14. în care avem răscumpărarea, iertarea păcatelor;

15. care este o imagine a lui Dumnezeu cel nevăzut, prim-născut al întregii creații.

16. Pentru că prin El au fost create toate, în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute; fie tronuri, fie domnii, fie conduceri, fie autorități; toate au fost create prin El și pentru El.

17. Și El este înainte de toate, și toate se mențin prin El.

18. Și El este capul corpului, al adunării; El este începutul, prim-născut dintre cei morți, ca să fie El făcut primul în toate;

19. pentru că Dumnezeu a bineplăcut ca toată plinătatea să locuiască în El,

20. și prin El să împace toate pentru Sine; făcând pace prin sângele crucii Lui; prin El, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri.

21. Și pe voi, cândva fiind înstrăinați și dușmani cu mintea, în lucrările cele rele;

22. acum însă v-a împăcat prin corpul cărnii Lui, prin moarte, ca să vă prezinte sfinți și fără cusur și de neînvinut înaintea Lui;

23. dacă, într-adevăr rămâneți în credință întemeiați și întăriți, și neclintiți de la speranța Evangheliei, de care ați auzit, cea predicată în toată creația cea de sub cer; al cărei servitor am fost făcut eu, Pavel.

24. Acum mă bucur în suferințele mele pentru voi și împlinesc lipsurile necazurilor lui Christos în carnea mea, pentru corpul Lui, care este adunarea;

25. al cărei servitor am fost făcut eu, potrivit cu administrarea lui Dumnezeu, cea dată mie pentru voi ca să întregesc Cuvântul lui Dumnezeu;

26. adică misterul cel ascuns din epoci și din generații, iar acum arătat sfinților Lui;

27. cărora Dumnezeu a vrut să le încunoștințeze care este bogăția gloriei misterului acesta între națiuni, care este: Christos în voi, speranța gloriei;

28. pe care noi Îl vestim, avertizând pe orice om și învățând pe orice om în toată înțelepciunea, ca să prezentăm pe orice om, perfect în Christos.

29. Pentru aceasta mă și ostenesc, luptând potrivit: puterii Lui lucrătoare, cea lucrând în mine cu putere.

Capitolul 2 - Coloseni

1. Pentru că vreau ca voi să știți ce mare luptă am pentru voi, și pentru cei din Laodiceea, și pentru câți nu au văzut fața mea, în carne;

2. ca să fie mângâiate inimile lor, fiind strâns uniți împreună în dragoste, și pentru toate bogățiile deplinei siguranțe a priceperii, pentru cunoașterea exactă a misterului lui Dumnezeu; care este Christos.

3. în care sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoștinței.

4. Spun aceasta, pentru ca nici unu să nu vă amăgească prin cuvântări convingătoare.

5. Deoarece, chiar și dacă în carne sunt absent, dar totuși în spirit sunt împreună cu voi; bucurându-mă și văzând ordinea voastră și fermitatea credinței voastre în Christos.

6. Deci precum ați primit pe Christos Iesus, pe Domnul, așa umblați în El;

7. fiind înrădăcinați și zidiți în El, și stabiliți în credință, după cum ați fost învățați, abundând în ea cu mulțumire.

8. Luați seama să nu fie cineva care să vă ducă ca pradă prin filosofie și prin amăgire deșartă, potrivit tradiției oamenilor, potrivit cunoștințelor elementare ale lumii, și nu potrivit lui Christos.

9. pentru că în El locuiește, trupește, toată plinătatea Dumnezeirii;

10. și voi sunteți compleți în El, care este capul oricărei conduceri și autorități;

11. în care ați fost și circumciși cu o circumcizie nefăcută de mâini, în dezbrăcarea corpului cârnii, în circumcizia lui Christos;

12. fiind îngropați împreună cu El în botez, în care ați și fost înviați împreună cu El, prin credința în puterea lucrătoare a lui Dumnezeu, Cel înviindu-L dintre morți.

13. Și pe voi, fiind morți în greșelile și în necircumcizia cârnii voastre; El v-a făcut

vii împreună cu El, iertându-vă toate greșelile;

14. ștergând înscrisul cu poruncile ce erau împotriva noastră, care ne era potrivnic, și l-a înlăturat din mijloc, prionindu-l pe cruce;

15. dezarmând conducerile și autoritățile, le-a expus în mod public, triumfând asupra lor prin ea.

16. Deci să nu vă judece cineva privitor la mâncare și privitor la băutoră, sau privitor la sârbătoare, sau la lună nouă, sau la sabate;

17. care sunt o umbră a celor viitoare, dar corpul este al lui Christos.

18. Nici unu să nu vă facă să pierdeți premiul, făcându-și voința lui în smerenie și închinare la îngeri, umblând potrivit cu cele văzute în viziuni, îngâmfat zadarnic de mintea cârnii lui;

19. și neținându-se strâns de Capul, din care tot corpul, hrănit și unit împreună prin încheieturi și legături, crește cu creșterea lui Dumnezeu.

20. Dacă ați murit împreună cu Christos, referitor la cunoștințele elementare ale lumii; de ce, ca și cum ați viețui în lume, vă supuneți rânduielilor:

21. Nu pune mâna, nici nu gusta, nici nu pipăi;

22. care toate sunt spre consum prin întrebuințare. Adică vă supuneți rânduielilor potrivit poruncilor și învățăturilor oamenilor,

23. cele care au într-adevăr o aparență de înțelepciune, într-o religie voită și smerenie și necruțare a corpului, dar nu în vreo onoare; ci sunt pentru satisfacerea cârnii.

Capitolul 3 - Coloseni

1. Deci, dacă ați fost înviați împreună cu Christos, căutați cele de sus, unde este Christos șezând la dreapta lui Dumnezeu.

2. Cugețați la cele de sus, nu la cele de pe pământ.

3. Pentru că voi ați murit, și viața voastră a fost ascunsă împreună cu Christos în Dumnezeu.

4. Când are să fie arătat Christos, viața noastră; atunci veți fi arătați și voi împreună cu El, în glorie.

5. Omorâți deci mădularele voastre cele de pe pământ: curvie, necurăție, pasiune, poftă rea, și lăcomia care este idolatrie;

6. din cauza căroră vine mânia lui Dumnezeu;

7. în care și voi ați umblat odinioară, când ați viețuit în acestea.

8. Dar acum lepădați și voi toate: Mânie, furie, răutate, hulă, vorbire rușinoasă, din gura voastră.

9. Nu vă mințiți unul pe altul, voi fiind dezbrăcați de omul cel vechi împreună cu faptele lui;

10. și îmbrăcați cu cel nou, cel înnoit în cunoștință exactă, potrivit chipului Celui creându-l;

11. unde nu este grec și iudeu, circumcizie și necircumcizie, barbar, scit, sclav, liber; ci Christos este totul în toți.

12. Îmbrăcați-vă deci ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, cu înduioșări ale compasiunii, cu bunătate, cu smerenie, cu îndelungă răbdare;

13. îngăduindu-vă unul pe altul, și iertând unii altora, dacă cineva o să aibă vreo plângere împotriva cuiva. După cum și Iehova v-a iertat vouă, așa și voi.

14. Iar peste toate acestea, îmbrăcați dragostea, care este legătura perfectă a unității.

15. Și pacea lui Christos, la care ați și fost chemați într-un corp, să domnească în inimile voastre; și faceți-vă mulțumitori.

16. Cuvântul lui Christos să locuiască în voi abundent, în toată înțelepciunea; învățându-vă și îndemnându-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă, și cu cântări spirituale; cântând cu har lui: Dumnezeu în inimile voastre.

17. Și tot ce veți face, prin cuvânt sau prin faptă, faceți toate în Numele Domnului Iesus, mulțumind prin El, lui Dumnezeu-Tată.

18. Nevestelor, supuneți-vă bărbaților voștri, precum se cuvine în Domnul.

19. Bărbaților, iubiți nevestele voastre și nu fiți amărăți pe ele.

20. Copii, ascultați de părinții voștri în toate, pentru că aceasta este bine plăcut în Domnul.

21. Taților, nu provocați copii voștri; ca să nu fie descurajați.

22. Sclavilor, ascultați în toate de domnii voștri cei după carne; nu servind ca sclavi de ochii lor, ca plăcând oamenilor; ci, cu o sinceritate a inimii, temându-vă de Domnul.

23. Ceea ce faceți, lucrați din suflet; ca Domnului, și nu ca oamenilor;

24. știind că de la Domnul veți primi răsplata moștenirii. Serviți ca sclavi: Domnului Christos.

25. Pentru că cel făcând nedreptate, va primi nedreptatea pe care a făcut-o; și nu este părtinire.

Capitolul 4 - Coloseni

1. Voi, domnilor, rânduiți sclavilor ce este drept și corect; știind că și voi aveți un Domn în cer.

2. Perseverati în rugăciune, veghind în ea cu mulțumire;

3. rugându-vă totodată și pentru noi, ca Dumnezeu să ne deschidă o ușă a Cuvântului, ca să vorbim misterul lui Christos, pentru care sunt și legat;

4. ca să îl prezint, precum se cade să vorbesc eu.

5. Umblați în înțelepciune către cei de afară, răscumpărând timpul.

6. Cuvântul vostru să fie totdeauna prin har, dres cu sare; ca să știți cum trebuie să răspundeți voi fiecăruia.

7. Toate cele referitoare la mine vi le va încunoștința Tihic, fratele iubit și servitor credincios, și sclav-împreună cu mine în Domnul;

8. pe care l-am trimis la voi chiar pentru aceasta, ca să cunoașteți cele despre noi și să mângâie inimile voastre;

9. împreună cu Onesim, fratele credincios și iubit, care este dintre voi. El vă va încunoștința toate cele de aici.

10. Vă salută Aristarh, cel captiv împreună cu mine; și Marcu, vărul lui Barnaba, referitor la care ați primit porunci, iar dacă are să vină la voi, să îl primiți,

11. și Iesus, cel zis Iustus; ei fiind din circumcizie. Aceștia singuri sunt colaboratori cu mine pentru Regatul lui

Dumnezeu, care au fost făcuți o mângâiere pentru mine.

12. Vă salută Epafra, cel ce este dintre voi, sclav al lui Christos Iesus, totdeauna luptând pentru voi în rugăciuni, ca să stați perfecți și deplini în toată voința lui Dumnezeu.

13. Pentru că mărturisesc despre el, că are multă osteneală pentru voi și pentru cei din Laodiceea și pentru cei din Ierapolis.

14. Vă salută Luca, doctorul cel iubit, și Dema.

15. Salutați pe frații din Laodiceea, și pe Nîmfa și adunarea din casa ei.

16. Și când epistola are să fie citită la voi, faceți ca să fie citită și în adunarea laodiceenilor; și să citiți și voi pe cea din Laodiceea.

17. Și spuneți lui Arhip: ia seama la seveciul pe care l-ai primit în Domnul ca să îl îplinești.

18. Salutul este cu mâna mea, a lui Pavel. Amintiți-vă de lanțurile mele. Harul să fie cu voi!

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

Capitolul 1 - 1Tesaloniceni

1. Pavel și Silvan și Timotei; către adunarea tesalonicenilor care este în Dumnezeu, Tată al nostru, și într-un Domn Iesus Christos: Har vouă și pace.

2. Mulțumim lui Dumnezeu totdeauna pentru voi toți, făcând amintire de voi în rugăciunile noastre;

3. amintindu-ne neîncetat de lucrarea credinței voastre, și de osteneala dragostei, și de răbdarea speranței în Domnul nostru Iesus Christos, înaintea lui Dumnezeu și Tată al nostru;

4. știind, frați iubiți de Dumnezeu, alegerea voastră.

5. Pentru că Evanghelia noastră nu a fost adusă la voi numai în cuvântare; ci, și prin putere, și prin Spirit Sfânt, și cu multă siguranță, după cum știți în ce fel ne-am comportat între voi, pentru voi.

6. Și voi v-ați făcut imitatorii noștri și ai Domnului, primind Cuvântul în mult necaz, cu o bucurie a Spiritului Sfânt;

7. încât voi v-ați făcut un model pentru toți credincioșii, în Macedonia și Ahaia.

8. Pentru că, de la voi, Cuvântul lui Iehova a răsunat nu numai în Macedonia și Ahaia; ci, credința voastră cea către Dumnezeu s-a răspândit în orice loc, încât nu avem nevoie să vorbim noi ceva.

9. Pentru că ei vestesc despre noi ce fel de intrare am avut către voi, și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli, ca să serviți ca sclavi unui Dumnezeu viu și adevărat;

10. și să așteptați pe Fiul Lui din ceruri, pe care l-a înviat dintre cei morți; pe Iesus, Cel scăpându-ne de mânia cea viitoare.

Capitolul 2 - 1Tesaloniceni

1. Pentru că voi, fraților, știți că intrarea noastră cea către voi, nu a fost făcută zadarnic.

2. Ci, suferind mai înainte și fiind batjocoriți în Filipi, după cum știți, am îndrăznit în Dumnezeul nostru să vorbim către voi Evanghelia lui Dumnezeu în multă luptă.

3. Pentru că îndemnul nostru nu era din rătăcire, nici din necurăție, nici din vicleșug;

4. ci, după cum am fost aprobați de Dumnezeu să ni se încredințeze Evanghelia, așa vorbim; nu ca plăcând unor oameni, ci unui Dumnezeu, cel testând pentru aprobare inimile noastre.

5. Pentru că niciodată nu ne-am prezentat cu cuvântare de lingușire, după cum știți, nici cu lăcomie ascunsă; Dumnezeu este martor.

6. Nici căutând glorie de la oameni, nici de la voi, nici de la alții; deși putem fi cu greutate ca apostoli ai lui Christos;

7. ci, ne-am făcut blânzi în mijlocul vostru, precum o doică îngrijește pe copiii ei.

8. Astfel tânjind după voi, ne-a bineplăcut să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu; ci și sufletele noastre, pentru că v-ați făcut iubiți nouă.

9. Pentru că vă amintiți, fraților, de osteneala și truda noastră; lucrând noapte și zi, pentru a nu îngreua pe cineva dintre voi, am predicat pentru voi Evanghelia lui Dumnezeu.

10. Voi și Dumnezeu sunteți martori, cum ne-am făcut evlavioși și drepti și liberi de reproș către voi, cei credincioși;

11. după cum știți, îndemnându-vă și mângâindu-vă pe fiecare dintre voi ca un tată pe copiii lui,

12. și mărturisindu-vă pentru a umbla voi în mod vrednic de Dumnezeu, cel chemându-vă la Regatul și gloria Lui.

13. Și de aceea, și noi mulțumim lui Dumnezeu neîncetat; pentru că primind Cuvântul lui Dumnezeu auzit de la noi, ați primit nu un cuvânt al oamenilor; ci, după cum este cu adevărat, ca pe un cuvânt al lui Dumnezeu, care lucrează în voi cei credincioși.

14. Pentru că voi, fraților, v-ați făcut imitatori ai adunărilor lui Dumnezeu, ale celor fiind în Christos Iesus în Iudeea; fiindcă și voi ați suferit aceleași de la cei din neamul vostru, ca și ei de la iudeii,

15. cei omorând și pe Domnul Iesus și profetii; persecutându-ne și pe noi, și neplăcând lui Dumnezeu, și sunt împotriviți tuturor oamenilor;

16. oprindu-ne să vorbim națiunilor ca să fie salvate, pentru ca păcatul lor să umple totdeauna măsura; dar mânia lui Dumnezeu a venit peste ei până la urmă.

17. Dar noi, fraților, fiind orfani de voi pentru „o oră”, cu fața, nu cu inima; ne-am străduit tare mult să vedem fața voastră cu multă dorință.

18. De aceea am vrut să venim la voi, chiar eu, Pavel, odată, și chiar de două ori; dar Satan ne-a împiedicat.

19. Pentru că cine este speranța noastră, sau bucurie sau cunună de laudă? Nu sunteți chiar voi, înaintea Domnului nostru Iesus, la venirea Lui?

20. Pentru că voi sunteți gloria și bucuria noastră.

Capitolul 3 - 1Tesalonicieni

1. De aceea, nemai răbdând, am considerat de bine, să fim lăsați singuri în Atena;

2. și am trimis pe Timotei, fratele nostru și servitor al lui Dumnezeu, în Evanghelia lui Christos, să vă întărească și să vă încurajeze în credința voastră;

3. pentru ca nici unu să nu fie clătinat în necazurile acestea, pentru că voi știți că la aceasta suntem rânduiți.

4. Pentru că și când eram la voi, vă spuneam dinainte că urmăm să fim necăjiți; după cum s-a și făcut, și știți.

5. De aceea, și eu, nemai răbdând, l-am trimis să cunoască credința voastră; ca nu cumva să vă fi ispitit: ispititorul, și osteneala noastră să fie făcută în zadar.

6. Dar Timotei tocmai venind la noi de la voi, și binevestindu-ne despre credința și dragostea voastră, și că aveți totdeauna o bună amintire despre noi; tânjind să ne vedeți, după cum și noi pe voi;

7. de aceea am fost mângâiați, fraților referitor la voi, în toată strămtorarea și necazul nostru, prin credința voastră;

8. pentru că acum trăim, dacă stați tari în Domnul.

9. Pentru că ce mulțumiri putem da în schimb lui Dumnezeu pentru voi, pentru

toată bucuria cu care ne bucurăm din cauza voastră înaintea Dumnezeului nostru ?

10. Cerând tare mult, noapte și zi, să vedem fața voastră și să împlinim lipsurile credinței voastre.

11. Dar chiar Dumnezeu și Tată al nostru, și Domnul nostru Iesus, să îndrepte drumul nostru către voi.

12. Iar pe voi, Domnul să vă facă să sporiți și să vă îmbelșugați în dragoste unul către altul și către toți, după cum și noi către voi,

13. pentru întărirea inimilor voastre ca să fiți fără reproș în sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tată al nostru, la venirea Domnului nostru cu toți sfinții Lui.

Capitolul 4 - 1Tesalonicieni

1. Încolo deci, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Iesus, ca, după cum ați primit de la noi cum trebuie să umblați voi și să plăceți lui Dumnezeu, precum și umblați; să sporiți mai mult.

2. Pentru că știți ce porunci v-am dat prin Domnul Iesus.

3. Pentru că aceasta este voința lui Dumnezeu: sfințirea voastră; să vă feriți de curvie,

4. să știți fiecare dintre voi să aibă vasul lui în sfințenie și onoare,

5. nu în pasiunea poftelor așa ca și națiunile, cele neștiind pe Dumnezeu;

6. ca nimeni să nu fie cu viclesug, și să nu neîndreptățească în treburi pe fratele lui, pentru că Iehova este răzbunător pentru toate acestea, după cum v-am și spus noi dinainte și am mărturisit deplin.

7. Pentru că Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie.

8. De aceea, cel disprețuind acestea, nu disprețuiește pe un om; ci pe Dumnezeu, Cel dând Spiritul Lui Cel Sfânt în voi.

9. Iar despre dragostea frațescă nu aveți nevoie să vă scriu; pentru că voi sunteți învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții.

10. Pentru că aceasta și faceți către toți frații cei din întreaga Macedonie. Dar vă îndemn, fraților, să sporiți mai mult;

11. și să vă străduiți să fiți liniștiți și să vă înfăptuiți pe cele ale voastre și să lucrați

cu mâinile voastre, după cum v-am poruncit;

12. ca să umblați cuviincios către cei de afară, și să nu aveți nevoie de nimic.

13. Nu vrem însă, fraților, să nu cunoașteți voi despre cei adormiți; ca să nu fiți întristați ca și ceilalți, cei neavând speranță.

14. Pentru că, dacă credem că Iesus a murit și a înviat; așa și Dumnezeu va aduce cu El pe cei adormiți, prin Iesus.

15. Pentru că vă spuneam aceasta prin Cuvântul Domnului; că noi, cei viețuind, cei rămânând până la prezența Domnului, nicidecum nu îi vom întrece pe cei adormiți.

16. Pentru că Însuși Domnul, prin strigăt de comandă, prin voce de Arhanghel și printr-o trompetă a lui Dumnezeu; se va coborî din cer, și cei morți în Christos vor învia întâi.

17. Apoi noi, cei viețuind, cei rămași, vom fi răpiți împreună cu ei în nori, pentru întâmpinarea Domnului în aer; și astfel vom fi totdeauna împreună cu Domnul.

18. De aceea, mângâiați-vă unul pe altul cu aceste cuvinte.

Capitolul 5 - 1Tesalonicieni

1. Iar despre timpuri și perioade, fraților, nu aveți nevoie să vi se scrie;

2. pentru că voi știți exact că ziua Domnului vine așa ca un hoț noaptea.

3. Deoarece când ei zic: pace și siguranță, atunci deodată vine peste ei o nimicire precum durerea nașterii peste cea însărcinată, și nicidecum nu au să scape.

4. Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, ca ziua aceea să vă apuce ca un hoț.

5. Pentru că voi toți sunteți fii ai luminii, și fii ai zilei; nu sunteți ai nopții, nici ai întunericului.

6. Așadar, să nu dormim ca ceilalți; ci, să veghem, și să fim treji.

7. Pentru că cei dormind, dorm noaptea; și cei îmbătându-se, se îmbată noaptea.

8. Iar noi, fiind ai zilei, să fim treji; îmbrăcând o platoșă a credinței și a dragostei, și un coif al speranței salvării.

9. Pentru că Dumnezeu nu ne-a rânduit pentru mânie; ci, pentru dobândirea salvării prin Domnul nostru Iesus Christos;

10. Cel murind pentru noi; ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim totodată împreună cu El.

11. De aceea, mângâiați-vă unii pe alții și zidiți-vă unul pe altul; după cum și faceți.

12. Vă rugăm însă, fraților să recunoașteți pe cei ostenind între voi și stând înaintea voastră în Domnul și muștrându-vă;

13. și să îi stimați din abundență, în dragoste, din cauza lucrării lor. Fiți în pace între voi!

14. Vă îndemnăm însă, fraților, muștrați pe cei dezordonati, mângâiați pe cei cu suflete deprimare, sprijiniți pe cei slabi, răbdați îndelung pe toți.

15. Luați seama să nu dea cineva înapoi cuiva: rău pentru rău; ci, totdeauna urmăriți binele, unii către alții și către toți.

16. Bucurați-vă totdeauna!

17. Rugați-vă neîncetat!

18. Mulțumiți pentru toate; pentru că aceasta este o voință a lui Dumnezeu, prin Christos Iesus, pentru voi.

19. Nu stingeți Spiritul!

20. Nu disprețuiți profețiile;

21. cercetați toate, țineți ce este bun.

22. Feriți-vă de orice formă a răutății.

23. Iar Dumnezeul păcii să vă sfințească în întregime; și întreg spiritul vostru, și sufletul, și corpul, să fie păstrate fără reproș la prezența Domnului nostru Iesus Christos.

24. Cel chemându-vă este credibil, care va și face.

25. Fraților, rugați-vă și pentru noi.

26. Salutați pe toți frați cu o sărutare sfântă.

27. Vă implor în Domnul, să fie citită epistola tuturor fraților.

28. Harul Domnului nostru Iesus Christos să fie cu voi! Amen.

EPISTOLA A DOUA LUI PAVEL CĂTRE TESALONICENI

Capitolul 1 - 2Tesaloniceni

1. Pavel și Silvan și Timotei; către adunarea tesalonicenilor care este în Dumnezeu, Tată al nostru, și într-un Domn-Iesus Christos;
2. Har vouă și pace de la un Dumnezeu, Tată al nostru și de la Domnul Iesus Christos.
3. Suntem datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, fraților, după cum se cuvine; deoarece credința voastră crește tare mult, și dragostea fiecăruia dintre voi toți, sporește unii către alții;
4. încât noi ne lăudăm cu voi în adunările lui Dumnezeu, pentru răbdarea și credința voastră în toate persecuțiile voastre și în necazurile pe care le suportați.
5. Aceasta este o dovadă a judecății drepte a lui Dumnezeu, ca voi să fiți considerați vrednici de Regatul lui Dumnezeu, pentru care și suferiți;
6. întrucât este drept din partea lui Dumnezeu să dea înapoi necaz celor necăjindu-vă;
7. iar vouă celor necăjiți, odihă cu noi, la dezvăluirea Domnului Iesus din cer, cu îngerii puterii Lui,
8. într-o flacăra; dând răzbunare celor neștiindu-L pe Dumnezeu și celor neascultând de Evanghelia Domnului nostru Iesus;
9. care vor suferi pedeapsă o pieire eternă de la fața Domnului și de la gloria tăriei Lui;
10. când are să vină ca să fie glorificat în sfinții Lui, și admirat, în ziua aceea, prin toți cei crezând; pentru că mărturia noastră către voi a fost crezută.
11. De aceea ne și rugăm totdeauna pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă considere vrednici de chemare, și să facă deplină orice bună plăcere a bunătații și lucrare a credinței cu putere;
12. astfel ca Numele Domnului nostru Iesus să fie glorificat în voi, și voi în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru.

Capitolul 2 - 2Tesaloniceni

1. Vă rugăm însă, fraților, referitor la prezența Domnului nostru Iesus Christos și strângerea noastră împreună cu El;
2. să nu fiți repede clătinați din minte; nici să fiți înspăimântați; nici printr-un spirit, nici printr-o cuvântare, nici printr-o scrisoare ca fiind de la noi, ca și cum ziua Domnului este aici.
3. Să nu vă amăgească cineva în nici un fel; pentru că ziua nu va veni dacă nu are să vină întâi apostazia și să fie dezvăluit omul nelegiurii, fiul pierzării;
4. cel împotrivându-se și ridicându-se mai presus de orice este zis: „Dumnezeu”, sau de ce orice obiect al închinării; încât el se așează în templul lui Dumnezeu, demonstrând că este Dumnezeu.
5. Nu vă amintiți că, fiind încă la voi, vă spuneam acestea?
6. Și acum știți ce îl oprește, pentru a fi el dezvăluit la timpul lui.
7. Pentru că misterul nelegiurii lucrează deja, dar numai până când cel oprind acum, are să fie luat din mijloc;
8. și atunci va fi dezvăluit cel nelegiuit, pe care Domnul Iesus îl va înlătura cu suflarea gurii Lui și îl va desființa cu arătarea prezenței Sale;
9. pe cel a cărui prezență este potrivit lucrării lui Satan, în orice lucrare puternică și semne și miracole false;
10. și în orice amăgire a nedreptății pentru cei pieritori, pentru că nu au primit dragostea adevărului, pentru a fi ei salvați.
11. Și de aceea, Dumnezeu a trimis o putere lucrătoare de rătăcire, pentru ca ei să creadă minciuna,
12. ca să fie judecați toți cei necrezând adevărul, ci bineplăcându-le în nedreptate.
13. Noi însă suntem datori să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, frați iubiți de Domnul; pentru că Dumnezeu v-a ales de la început pentru salvare, pentru o sfințire a Spiritului și pentru o credință a adevărului;

14. la care v-a chemat prin Evanghelia noastră, pentru dobândirea gloriei Domnului nostru Iesus Christos.

15. Așadar, fraților, fiți fermi și țineți tradițiile pe care le-ați învățat, fie prin cuvântare, fie prin scrisoarea noastră.

16. Iar însuși Domnul nostru Iesus Christos, și Dumnezeu-Tatăl nostru, Cel iubindu-ne și dându-ne mângâiere și speranță bună prin har;

17. să mângâie inimile voastre, și să vă întărească în orice faptă și cuvânt bun.

Capitolul 3 - 2Tesaloniceni

1. Încolo, fraților, rugați-vă pentru noi, ca Cuvântul Domnului să se răspândească și să fie glorificat, după cum este și la voi;

2. ca să fim scăpați de oameni necuviincioși și răi, deoarece credința nu este a tuturor.

3. Dar Domnul este credibil; care vă va întări, și vă va păzi de cel rău.

4. Avem însă încredere în Domnul, referitor la voi; că faceți și veți face cele ce poruncim.

5. Iar Domnul să îndrepte inimile voastre spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Christos.

6. Dar vă poruncim, fraților, în Numele Domnului Iesus Christos, să vă depărtați de orice frate umblând dezordonat între voi, și nu după tradițiile primite de la noi.

7. Pentru că voi știți cum trebuie să ne imitați, fiindcă noi nu am fost dezordonați între voi;

8. nici nu am mâncat gratis pâine de la cineva; ci, lucrând noapte și zi, cu osteneală și trudă, pentru a nu îngreui pe cineva dintre voi.

9. Nu că nu avem drept; dar ca să ne dăm model vouă, pentru a fi noi imitați.

10. Dar și când eram la voi, v-am poruncit aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, nici să mănânce!

11. Pentru că auzim de unii umblând dezordonat între voi; nelucrând nimic, ci ocupându-se de altele.

12. Iar celor ca aceștia le poruncim și îi îndemnăm în Domnul Iesus Christos, ca în liniște lucrând, să mănânce pâinea lor.

13. Voi însă, fraților, să nu vă pierdeți inima făcând ce este bine.

14. Dar dacă cineva nu ascultă de cuvântul nostru prin scrisoarea aceasta, pe acesta însemnați-l; nu vă asociați cu el, ca să se rușineze.

15. Și nu îl considerați ca pe un dușman, ci avertizați-l ca pe un frate.

16. Iar el, Domnul păcii, să vă dea pacea totdeauna, în orice fel. Domnul să fie cu toți.

17. Salutul este cu mâna mea, a lui Pavel; care este un semn în orice scrisoare; așa scriu eu:

18. Harul Domnului nostru Iesus Christos să fie cu voi toți! Amen.

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

Capitolul 1 - 1Timotei

1. Pavel, apostol a lui Christos Iesus, potrivit unei porunci a unui Dumnezeu-Salvator al nostru, și a lui Christos Iesus-speranța noastră;
2. către Timotei, adevărat copil în credință: har, milă, pace de la un Dumnezeu-Tată al nostru, și de la Christos Iesus-Domnul nostru.
3. Așa cum te-am îndemnat, eu plecând în Macedonia; tu să rămâi în Efes, ca să poruncești unora să nu îi învețe altceva,
4. nici să ia aminte la mituri și la genealogii nesfârșite; care duc mai degrabă la dispute decât la o administrare divină, cea prin credință.
5. Iar scopul poruncii este: dragoste dintr-o inimă curată și dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută;
6. de la care unii abătându-se, s-au întors spre vorbărie goală;
7. vrând să fie învățători ai legii, neînțelegând nici cele ce spun, nici cele despre care afirmă cu tărie.
8. Dar noi știm că legea este bună, dacă se folosește cineva de ea: corect;
9. știind aceasta, că legea nu este dată pentru un drept; ci, pentru nelegiuții și nesupuși, pentru neevlavioși și păcătoși, pentru nesfinți și lumești, pentru bătăuși de tată și bătăuși de mamă, pentru ucigași de oameni,
10. pentru curvari, pentru homosexuali, pentru hoți de oameni, pentru mincinoși, pentru falși-jurători, și dacă este orice altceva ce stă împotriva învățaturii sănătoase;
11. potrivit cu Evanghelia gloriei fericitului Dumnezeu, care mi-a fost încredințată mie.
12. Mulțumirea mea Celui întărindu-mă, lui Iesus Christos, Domnul nostru; pentru că m-a considerat credincios, punându-mă în serviciu,
13. deși mai întâi fiind un hulitor, și un persecutor, și un batjocoritor; dar am fost miluit, pentru că am făcut necunoscând, în necredință.

14. Dar harul Domnului nostru s-a îmbelșugat tare mult cu credință, și cu dragoste, cea în Christos Iesus.

15. Credibil este Cuvântul, și vrednic de toată primirea: Christos Iesus a venit în lume pentru a salva pe păcătoși, dintre care primul sunt eu.

16. Dar de aceea am fost miluit, pentru ca Iesus Christos să arate întâi în mine: toată îndelunga răbdare, pentru a fi eu un exemplu al celor urmând să creadă în El, pentru viață eternă.

17. Iar Regelui epocilor, Nemuritorului, Nevăzutului, singurului Dumnezeu; fie-I onoare și glorie în epocile epocilor. Amen.

18. Porunca acesta îți-o încredințez, copile Timotee, potrivit cu profețiile aduse mai înainte despre tine, ca prin ele să lupți lupta cea bună;

19. având o credință și o conștiință bună pe care unii lepădând-o, au naufragiat referitor la credință;

20. dintre care sunt Imeneu și Alexandru, pe care i-am predat lui Satan, ca să fie disciplinați să nu hulească.

Capitolul 2 - 1Timotei

1. Îndemn deci, înainte de toate, să fie făcute: cereri, rugăciuni, mijlociri, mulțumiri, pentru toți oamenii;

2. pentru regi, și pentru toți cei fiind în poziții superioare; ca să ducem o viață calmă și liniștită, în toată evlavie și seriozitatea.

3. Pentru că aceasta este bine și bine-primit înaintea lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;

4. care vrea să fie salvați toți oameni și să vină la cunoștința exactă a adevărului.

5. pentru că este un Dumnezeu, și un Mijlocitor între Dumnezeu și oameni, un om: Christos Iesus,

6. Cel dându-Se pe Sine preț de răscumpărare pentru toți; mărturia a fost la timpurile ei,

7. pentru care eu am fost rânduit: predicator și apostol, un învățător al

națiunilor în credință și adevăr; spun un adevăr nu mint.

8. Vreau deci să se roage bărbații în orice loc, ridicând mâini sfinte; fără mânie și dispute.

9. Similar, femeile împodobindu-se în veșmânt cuviincios, cu modestie și cumpătate; să se împodobească nu cu împletituri ale părului și cu aur sau cu perle sau cu veșminte scumpe;

10. ci, cu fapte bune, cum se cuvine femeilor profesând: teama de Dumnezeu.

11. Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.

12. Dar femeii nu îi permit să îi învețe, nici să domnească asupra bărbatului; ci să fie în tăcere.

13. Pentru că întâi a fost întocmit: Adam, apoi Eva.

14. Și Adam nu a fost amăgit; femeia însă, fiind amăgită, a ajuns la călcare de poruncă.

15. Dar va fi salvată prin nașterea de copii, dacă au să rămână în credință și în dragoste și în sfințenie, cu cumpătate.

Capitolul 3 - 1Timotei

1. Credibil este Cuvântul: dacă cineva aspiră: supravegheare, bun lucru dorește.

2. Supraveghetorul deci, trebuie să fie fără reproș, bărbat al unicei femei, cumpătat, prudent, disciplinat, ospitalier, capabil de a învăța;

3. nu un băutor de vin, nu bătăuș; necertăreț, neubitor de bani,

4. conducându-și bine casa lui, având copii în supunere cu toată seriozitatea.

5. Dar, dacă cineva nu știe să își conducă casa lui, cum va îngriji de adunarea lui Dumnezeu?

6. Deci, să nu fie recent convertit; ca nu îngâmfindu-se, să cadă în osânda cea pentru Diavolul.

7. Dar trebuie să aibă și o mărturie bună de la cei din afară, ca să nu cadă în dispreț și în cursa Diavolului.

8. Diakonii, similar, să fie serioși, nu duplicitari în cuvânt, nu dedați la vin mult, nu avari de câștig rușinos;

9. având misterul credinței într-o conștiință curată.

10. Dar și aceștia, să fie întâi testați prin încercare; apoi să servească, fiind fără reproș.

11. Femeile, la fel, să fie serioase, nu calomniatoare, treze, credincioase în toate.

12. Diakonii să fie bărbați ai unicei femei, conducând bine copiii și casele lor.

13. Pentru că cei servind bine, își dobândesc o poziție bună, și multă îndrăzneală în credința cea în Christos Iesus.

14. Îți scriu acestea, sperând să vin la tine în curând.

15. Dar dacă am să întârzii, ca să ști cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu; care este o adunare a unui Dumnezeu viețuind; stâlp și temelie a adevărului.

16. Și fără îndoială: mare este misterul evlaviei: Cel care a fost arătat în carne, a fost îndreptățit în Spirit, a fost văzut de îngeri, a fost predicat între națiuni, a fost luat în glorie.

Capitolul 4 - 1Timotei

1. Dar Spiritul spune clar că în timpurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, luând aminte la spirite înșelătoare și la învățăturile demonilor;

2. printr-o ipocrizie a unor cuvântători de minciuni, însemnați cu fier roșu în conștiința lor,

3. a unora: oprind căsătoria, poruncind abținerea de la mâncăruri pe care Dumnezeu le-a creat pentru a fi luate cu mulțumire de către cei credincioși și cunoscători ai adevărului.

4. Pentru că orice creatură a lui Dumnezeu este bună, și nimic nu este de aruncat, fiind primit cu mulțumire;

5. fiindcă este sfințit printr-un cuvânt al lui Dumnezeu și prin rugăciune.

6. Punând acestea înaintea fraților, vei fi un servitor bun al lui Christos Iesus; hrănit cu cuvintele credinței și ale învățăturii bune căreia i-ai urmat.

7. Dar de miturile lumești și băbești, ferește-te; exersează-te însă în evlavie.

8. Pentru că exersarea trupească, la puțin este folositoare; dar evlavia este folositoare la toate, ea având o

promisiune a vieții, a celei de acum și a celei viitoare.

9. Credibil este Cuvântul și vrednic de toată primirea;

10. fiindcă pentru aceasta ne ostenim și ne luptăm, pentru că am sperat într-un Dumnezeu viu, care este Izbăvitor al tuturor oamenilor, mai ales al credincioșilor.

11. Poruncește acestea, și învață-i.

12. Nici unu să nu disprețuiască tinerețea ta; ci fă-te un exemplu al credincioșilor în cuvântare, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.

13. Până vin eu, dă atenție citirii, îndemnării, învățării.

14. Nu neglija darul harului din tine care ți-a fost dat prin profeție, cu punerea mâinilor bătrânimii.

15. Meditează la acestea, fi în acestea; pentru ca înaintea ta să fie arătată tuturor.

16. Ia aminte la tine și la învățatura dată; rămâi în acestea, pentru că făcând acestea te vei salva pe tine și pe cei ascultând de tine.

Capitolul 5 - 1Timotei

1. Nu mostra aspru pe un om bătrân, ci îndeamnă-l ca pe un tată; pe tineri, ca pe frați;

2. pe femei bătrâne, ca pe mame; pe tinere, ca pe surori; în toată curăția.

3. Onorează pe văduve, pe cele fiind într-adevăr văduve.

4. Dar, dacă o văduvă are copii sau nepoți, ei să învețe întâi să fie evlavioși în casa lor, și să dea înapoi recompensă părinților; pentru că aceasta este de primit înaintea lui Dumnezeu.

5. Iar cea într-adevăr văduvă și rămasă singură, speră în Dumnezeu și stăruie noapte și zi în cereri și rugăciuni.

6. Dar cea trăind: desfătându-se; deși viețuind, a murit.

7. Poruncește și acestea, ca să fie fără reproș.

8. Iar dacă cineva nu îngrijește de ai lui, și mai ales de ai casei; a tăgăduit credința, și este mai rău decât un necredincios.

9. O văduvă să fie înscrisă pe listă nu la mai puțin de șazecei de ani; nevastă a unicului bărbat,

10. fiind mărturisită în fapte bune, dacă a crescut copii, dacă a fost ospitalieră, dacă a spălat picioarele sfinților, dacă a ajutat pe necăjiți, dacă a urmărit orice faptă bună.

11. Dar pe văduve mai tinere, respingeți-le; deoarece, când au să se înfierbânte împotriva lui Christos, ele vreau să se mărite,

12. astfel au condamnare, pentru că au lepădat credința dintâi.

13. Totodată însă, învață să fie și leneșe, cutreierând casele din jur; dar nu sunt numai leneșe, ci și limbute și iscoditoare, vorbind cele nevenuite.

14. Vreau deci ca văduvele mai tinere să se mărite, să nască copii, să gospodărească casa, să nu dea adeversarului nici o ocazie de defăimare;

15. pentru că unele s-au întors deja în urma lui Satan.

16. Dacă vreo credincioasă are văduve, să le ajute, și să nu fie împovărată adunarea; ca să ajute celor cu adevărat văduve.

17. Bătrânii, cei conducând bine să fie învredniciți de îndoită onoare; mai ales cei ostenind în cuvânt și în învățarea altora.

18. Pentru că Scriptura zice: „să nu legi gura bouului trierând; și, vrednic este lucrătorul de plata lui.”

19. Împotriva unui bătrân, nu primi acuzație, decât numai pe baza a doi sau trei martori.

20. Iar pe cei păcătuind, mustră-i înaintea tuturor; ca și ceilalți să aibă teamă.

21. Îți mărturisesc solemn înaintea lui Dumnezeu și a lui Christos Iesus și a îngerilor aleși, ca să păzești acestea fără prejudecată; nimic făcând potrivit unei părtiniri.

22. Nu pune mâinile grabnic peste nici unu; nici să fi părtaș păcatelor altora. Ține-te curat.

23. Nu bea numai apă; ci întrebuințează puțin vin, din cauza stomacului și a deselor tale îmbolnăviri.

24. Păcatele unor oameni sunt arătate dinainte, mergând înainte la judecată; iar pentru unii ele urmează.

25. La fel, și faptele cele bune, sunt arătate dinainte; iar cele ce sunt altfel, nu pot fi ascunse.

Capitolul 6 - 1Timotei

1. Câți sunt sclavi sub jug, să considere pe stăpâni vrednici de toată onoarea, ca Numele lui Dumnezeu și învățătura să nu fie hulite.

2. Iar cei având stăpâni credincioși, să nu îi disprețuiască, pentru că sunt frați; ci, mai mult să le servească ca sclavi, pentru că cei primind buna lor lucrare, sunt credincioși, și iubiți. Învăță-i acestea și îndeamnă-i.

3. Dacă cineva vă învață altceva, și nu se apropie de cuvinte sănătoase, cele ale Domnului nostru Iesus Christos, și de învățătura cea potrivit evalviei;

4. el este îngâmfat, neînțelegând nimic; ci, este îmbolnăvit de dispute și de lupte de cuvinte, din care se nasc: invidie, ceartă, reproș, bănuiele rele,

5. dispute constante ale unor oameni corupți la minte și lipsiți de adevăr; considerând evalvia a fi un câștig.

6. Dar evlavia cu mulțumire de sine, este un câștig mare.

7. Pentru că nu am adus nimic în lume, fiindcă nici nu putem scoate ceva din ea.

8. Dar având hrană și cu ce să ne acoperim, vom fi mulțumiți cu acestea.

9. Iar cei vrând să se îmbogățească, cad în tentație și în cursă și în multe pofte nebune și vătămătoare, care adâncesc oamenii în moarte și pierzare.

10. Pentru că iubirea de bani este o rădăcină a tuturor relelor; pe care unii

râvnindu-i, au răătăcit de la credință, și s-au străpuns cu multe dureri.

11. Dar tu, o omule al lui Dumnezeu, fugi de acestea; urmărește însă: dreptate, evlavie, credință, dragoste, răbdare, blândețe.

12. Luptă-te lupta cea bună a credinței, apucă viața eternă pentru care ai fost chemat, și ai mărturisit mărturisirea cea bună înaintea multor martori.

13. Îți poruncesc înaintea lui Dumnezeu Cel făcând toate vii, și înaintea lui Christos Iesus, Cel mărturisind înaintea lui Ponțiu Pilat mărturisirea cea bună;

14. Tu să respecti porunca fără pată, fără reproș până la arătarea Domnului nostru Iesus Christos.

15. Cea pe care la timpurile Lui potrivite, o va arăta fericitul și singur-Suveran, Regele celor domnind ca regi, și Domnul celor domnind ca domni.

16. Singurul având nemurire, locuind într-o lumină de neapropiat de ea, pe care nici un om nu L-a văzut, nici nu-L poate vedea; căruia să Îi fie onoare și putere eternă. Amen.

17. Poruncește celor bogați din epoca de acum să nu se îngâmfă, nici să spere într-o bogăție nesigură; ci într-un Dumnezeu, Cel oferindu-ne toate din belșug, spre desfătare;

18. să lucreze ce este bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, împărțășitori,

19. strângând comori pentru ei, o temelie bună pentru viitor, ca să apuce viața adevărată.

20. O, Timotee, păzește ce ți-a fost încredințat, ferindu-te de vorbăriile goale și lumești, și de contradicțiile fals numitei: cunoștințe;

21. pe care unii, profesând-o, s-au abătut de la credință. Harul să fie cu voi!

EPISTOLA A DOUA LUI PAVEL CĂTRE TIMOTEI

Capitolul 1 - 2Timotei

1. Pavel, apostol al lui Christos Iesus, printr-o voință a unui Dumnezeu, potrivit cu promisiunea vieții cea în Christos Iesus;

2. către Timotei-copil iubit: har, milă, pace de la un Dumnezeu-Tată, și de la Christos Iesus, Domnul nostru.

3. Mulțumiri am lui Dumnezeu, căruia îi fac serviciu sacru din strămoși într-o conștiință curată, că neîncetat am amintire despre tine în rugăciunile mele, noapte și zi;

4. amintindu-mi de lacrimile tale, tânjind să te văd, ca să fiu umplut de bucurie;

5. aducându-mi aminte de credința neprefăcută din tine, care a locuit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, dar sunt convins că și în tine;

6. din care cauză îți amintesc să reaprinzi darul harului care este în tine prin punerea mâinilor mele.

7. Pentru că Dumnezeu nu ne-a dat un spirit de timiditate; ci, de putere, și de dragoste și de cumpătare.

8. Deci să nu îți fie rușine de mărturisirea Domnului nostru, nici de mine, legatul Lui; ci, suferă răul împreună cu Evanghelia, potrivit puterii lui Dumnezeu,

9. Cel salvându-ne și chemându-ne cu chemare sfântă, nu potrivit faptelor noastre; ci, potrivit planului Lui, și harului cel dat nouă în Christos Iesus, înainte de timpuri epocale;

10. dar arătat acum prin apariția: Salvatorului nostru Christos Iesus, Cel desființând moartea și iluminând viață și nestrăicaciunea prin Evanghelie.

11. Pentru care am fost rânduit eu predicator și învățător.

12. Din care cauză și sufăr acestea; dar nu mă rușinez, pentru că știu cui I-am crezut; și sunt convins că este în stare să păzească ce I-am încredințat până în ziua aceea.

13. Să ai un model de cuvinte sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, în credință și dragoste, cele în Christos Iesus.

14. Lucrul acela bun, cel încredințat ție, păzește-l prin Spirit Sfânt, Cel locuind în noi.

15. Ști acestea, că toți cei din Asia s-au întors de la mine; dintre care sunt Figel și Ermogen.

16. Domnul să dea milă casei lui Onisifor, pentru că de multe ori m-a reînsuflețit, și nu s-a rușinat de lanțul meu;

17. ci, fiind în Roma, m-a căutat stăruitor și m-a găsit.

18. Domnul să îi dea să găsească milă de la Iehova în ziua aceea. Și cât a servit el în Efes, tu cunoști mai bine.

Capitolul 2 - 2Timotei

1. Tu deci, copilul meu, întărește-te în harul cel în Christos.

2. Și cele ce ai auzit de la mine, înaintea multor martori, încredințează acestea unor oameni credincioși, care vor fi destoinici să învețe și pe alții.

3. Suferă împreună răul, ca un soldat bun al lui Christos.

4. Nici unu, fiind în armată nu se încurcă cu cele ale vieții; ca să placă celui luându-l în armată.

5. Iar dacă cineva are să concureze în lupte, nu este încununat dacă nu are să lupte după reguli.

6. Țăranul cel ostenind, trebuie să ia parte primul din roade.

7. Gândește la ceea ce îți spun, pentru că Domnul îți va da pricepere în toate.

8. Amintește-ți de Iesus Christos, înviat dintre morți; dintr-o sămânță a lui David; potrivit Evangheliei mele,

9. în care sufăr răul până la lanțuri, ca un răufăcător. Dar Cuvântul lui Dumnezeu nu a fost legat.

10. De aceea, rabd toate pentru cei aleși; ca și ei să obțină salvarea cea în Christos Iesus, cu glorie eternă.

11. Credibil este Cuvântul: dacă am murit împreună cu El, vom și vieții împreună cu El;

12. dacă răbdăm, vom și domni împreună cu El; dacă Îl vom tăgădui, și Acela ne va tăgădui pe noi;

13. dacă suntem necredincioși, Acela rămâne credincios; pentru că nu se poate tăgădui pe Sine.

14. Amintește-le acestea, îndemnându-i solemn înaintea lui Dumnezeu să nu se lupte referitor la cuvinte, la nimic folositoare, decât la dărâmarea celor auzind.

15. Străduiește-te să te prezinți aprobat lui Dumnezeu; un lucrător care să nu se rușineze, împărțind corect Cuvântul adevărului.

16. Iar de vorbăriile deșarte, lumești, ferește-te; pentru că ei vor înainta mai mult în neevlavie,

17. și cuvântul lor va roade ca o cangrenă; dintre care este Imeneu și Filet,

18. care s-au abătut de la adevăr, spunând că învierea deja s-a făcut; și răstoarnă credința unora.

19. Totuși, temelia tare a lui Dumnezeu stă, având sigiliul acesta: Iehova cunoaște pe cei fiind ai Lui; și: Oricine, cel numind, Numele de: Iehova, să se depărtez de nedreptate.

20. Dar într-o casă mare nu sunt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele sunt pentru onoare, iar unele pentru dezonoare.

21. Deci, dacă cineva are să se curețe de aceștia, va fi un vas pentru onoare; sfințit, bine folositor Stăpânului, pregătit pentru orice lucrare bună.

22. Dar fugi de poftele tinereții; însă urmărește: dreptate, credință, dragoste, pace; împreună cu cei chemând pe Iehova dintr-o inimă curată.

23. Ferește-te de dispute nebune și nehibzuite, știind că nasc certuri.

24. Dar un sclav al lui Iehova nu trebuie să se certe; ci, să fie blând către toți, în stare să îi învețe, răbdător al răului,

25. corectând cu blândețe pe cei împotriviți; poate Dumnezeu are să le dea căință în cunoașterea exactă a adevărului;

26. și au să își revină la o minte sănătoasă din lațul Diavolului, fiind prinși de vii de către el, pentru a face voința lui.

Capitolul 3 - 2Timotei

1. Cunoaște dar aceasta, că în zilele din urmă vor veni timpuri grele.

2. Pentru că oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudaroși, aroganți, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, nesfinți,

3. fără afecțiune naturală, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, cruzi, neiubitori de bine,

4. trădători, încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu,

5. având o formă de evlavie, dar negând puterea ei. Depărtează-te și de aceștia.

6. Pentru că dintre aceștia sunt cei pătrunzând prin case și subjugând femeii ușurate împovărate de păcate, mânat de felurite poftes;

7. învățând totdeauna și neputând veni niciodată la cunoștința exactă a adevărului.

8. Iar în felul în care Ianes și Iambres s-au împotrivit lui Moise, așa și aceștia, se împotrivesc adevărului; oameni stricați la minte, dezaprobați referitor la credință.

9. Dar nu vor înainta mai mult, pentru că nebulia lor va fi arătată tuturor, precum a fost făcută și a acelora.

10. Tu însă, ai urmat îndeaproape învățătura mea, purtarea, scopul, credința, îndelunga răbdare, dragostea, perseverența,

11. persecuțiile, suferințele; câte mi s-au făcut în Antiohia, în Iconia, în Listra; ce fel de persecuții am îndurat. Dar din toate m-a scăpat Domnul.

12. Și toți însă, cei vrând să trăiască evlavios în Christos Iesus, vor fi persecutați.

13. Dar oamenii răi și amăgitori, vor înainta spre mai rău; amăgind și fiind amăgiți.

14. Tu însă rămâi în cele ce ai învățat și pe care ai fost convins să le crezi, știind de la cine ai învățat;

15. și că de copil ști Sfintele Scripturi cele putându-te înțelepți spre salvare prin credința cea în Christos Iesus.

16. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu, și de folos pentru: învățatură, pentru muștrare, pentru îndreptare, pentru disciplinare în dreptate;

17. pentru ca omul lui Dumnezeu să fie complect, deplin pregătit pentru orice lucrare bună.

Capitolul 4 - 2Timotei

1. Te îndemn solemn înaintea lui Dumnezeu și a lui Christos Iesus, Cel urmând să judece pe vii și pe morți; pentru arătarea Lui și pentru Regatul Lui:

2. Predică Cuvântul, stăruiește la timp potrivit și nepotrivit, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și învățătura.

3. Pentru că va fi un timp când nu vor suporta învățătura sănătoasă; ci, își vor îngrămădi învățători după poftele lor, gâdilându-le auzul;

4. și își vor întoarce auzul de la adevăr, și vor fi întorși la mituri.

5. Tu însă fi treaz în toate; suferă răul, fă lucrarea de evanghelist, împlinește serviciul tău.

6. Pentru că eu sunt deja turnat ca sacrificiu de băutură, și timpul plecării s-a apropiat.

7. M-am luptat lupta cea bună, am sfârșit alergarea, am respectat credința.

8. De acum îmi este rezervată cununa dreptății, pe care mi-o va da în ziua aceea Domnul, Judecătorul cel drept; însă nu

numai mie, ci și tuturor celor iubind arătarea Lui.

9. Străduiește-te să vii reprede la mine.

10. Pentru că Dema m-a părăsit, iubind epoca de acum, și a plecat în Tesalonic; Crescens în Galatia, Tit în Dalmația.

11. Numai Luca este cu mine. Luând pe Marcu, adu-l cu tine; pentru că îmi este folositor pentru serviciu.

12. Iar pe Tihic l-am trimis în Efes.

13. Venind, adu mantia pe care am lăsat-o în Troa, la Carp; și cărțile, mai ales pergamentele.

14. Alexandru, căldărarul, mi-a arătat multe rele; Domnul îi va plăti potrivit cu faptele lui.

15. Păzește-te și tu de el, pentru că tare s-a împotrivit cuvintelor noastre.

16. La întâia mea apărare, nici unu nu a venit cu mine; ci toți m-au părăsit. Să nu li se fie socotit!

17. Dar Domnul a stat lângă mine și m-a întărit; pentru ca, prin mine, predicarea să fie împlinită și să o audă toate națiunile; și am fost scăpat din gura leului.

18. Domnul mă va scăpa de orice lucrare rea și mă va salva pentru Regatul Lui cel ceresc; căruia să Îi fie gloria în epocile epocilor. Amen.

19. Salută pe Priscila și pe Acuila, și casa lui Onisifor.

20. Erast a rămas în Corint, iar pe Trofim l-am lăsat în Milet, fiind bolnav

21. Străduiește-te să vii înainte de iarnă. Te salută Eubul și Pudens și Linus și Claudia și toți frații.

22. Domnul Iesus Christos să fie cu spiritul tău! Harul să fie cu voi!

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE TIT

Capitolul 1 - Tit

1. Pavel, sclav al lui Dumnezeu, dar apostol al lui Iesus Christos, potrivit credinței aleșilor lui Dumnezeu și cunoștinței exacte a adevărului cel potrivit evlaviei,
2. pe baza unei speranțe a vieții eterne pe care Dumnezeu nemincinos a promis-o înainte de timpuri epocale;
3. dar la timpuri potrivite a arătat Cuvântul Lui, în predicarea care mi-a fost încredințată potrivit unei porunci a lui Dumnezeu, Salvatorul nostru;
4. către Tit, copil adevărat potrivit credinței comune: har și pace de la un Dumnezeu: Tată și de la Christos Iesus: Salvatorul nostru.
5. Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să organizezi cele rămase și să rânduiești bătrâni în fiecare cetate, precum ți-am poruncit eu:
6. Dacă este cineva fără reproș, bărbat al unicei neveste, având copii credincioși, nu sub acuzație de destrăbălare sau nesupuși.
7. Pentru că supraveghetorul trebuie să fie fără reproș ca administrator al lui Dumnezeu, nu încăpățânat, nu mândru, nu datat la vin, nu bătaș, nici lacom de câștig rușinos;
8. ci, ospitalier, iubitor de bine, cumpătat, drept, sfânt, disciplinat,
9. ținându-se de Cuvântul cel credibil potrivit cu învățătura; ca să fie în stare să și încurajeze prin învățătura cea sănătoasă, cât și să mustre pe cei contrazicând.
10. Pentru că sunt mulți nesupuși, limbuți, și amăgitori, mai ales cei din circumcizie,
11. cărora trebuie să li se închidă gura; care răstoarnă familii întregi, învățându-i cele ce nu se cade, pentru un câștig rușinos.
12. Cineva dintre ei, un profet de-al lor, a zis: „cretanii sunt totdeauna mincinoși, bestii rele, pântece leșee.

13. Mărturia aceasta este adevărată; din care cauză, muștră-i aspru, ca să fie sănătoși în credință,

14. nedând atenție miturilor iudaice și poruncilor oamenilor întorși de la adevăr.

15. Toate sunt curate pentru cei curați; dar pentru cei întinați și necredincioși, nimic nu este curat; ci, și mintea, și conștiința lor sunt necurate.

16. Ei mărturisesc că Îl știu pe Dumnezeu; dar cu faptele Îl tăgăduiesc, fiind detestabili și neascultători și dezaprobați pentru orice lucrare bună.

Capitolul 2 - Tit

1. Tu însă vorbește cele ce se potrivesc cu învățătura sănătoasă:

2. Bătrânii să fie treji, serioși, cumpătați, sănătoși în credință, în dragoste, în răbdare.

3. La fel bătrânele, să fie în comportare cum se cuvine sfinților; nu clevetitoare, nici făcute sclave vinului mult, învățând pe alții ce este bine;

4. ca să povățuiască tinerele, să fie iubitoare de bărbății lor, să fie iubitoare de copii,

5. cumpătate, curate, gospodine bune, supuse bărbăților lor; ca să nu fie hulit Cuvântul lui Dumnezeu.

6. La fel, îndeamnă tinerii să fie cumpătați;

7. prezentându-te pe tine în toate un exemplu de fapte bune, de necorupție în învățătură, de seriozitate,

8. de cuvântare sănătoasă de nevinvinit; pentru ca împotrivorul să fie făcut de rușine, neavând să vorbească nimic rău despre voi.

9. Sclavii să fie supuși stăpânilor lor în toate; să fie bineplăcuți, necontrazicând,

10. nefurând; ci, arătând toată buna credincioșie, ca în toate să fie împodobită învățătura cea a Dumnezeului nostru Salvator.

11. Pentru că harul lui Dumnezeu, Salvator pentru toți oamenii, a fost arătat;

12. instruindu-ne ca, tăgăduind neevlavia și poftele lumești, să trăim în epoca de acum: cumpătat și drept și evlavios;

13. așteptând speranța fericită, și apariția: gloriei marelui Dumnezeu, și a Salvatorului nostru Iesus Christos,

14. care s-a dat pe Sine pentru noi, ca să ne răscumpere din orice nelegiuire, și să își curățească pentru posesiunea Lui, un popor zelos pentru fapte bune.

15. Vorbește acestea, și îndeamnă, și mustră cu toată autoritatea. Nici unu să nu te disprețuiască.

Capitolul 3 - Tit

1. Amintește-le să fie subordonați conducătorilor, autorităților; să asculte, să fie gata pentru orice lucrare bună,

2. să nu hulească pe nici unu, să nu fie certăreți; să fie îngăduitori, arătând blândețe către toți oamenii.

3. Pentru că și noi eram cândva fără minte, rătăciți, servind ca sclavi feluritelor poftes și plăceri, trăind în răutate și invidie, urâți de alții, urându-ne unii pe alții.

4. Dar a fost arătată bunătatea, și dragostea de oameni a Salvatorului nostru: Dumnezeu.

5. El ne-a salvat, nu din fapte, cele în dragoste pe care le-am făcut noi; ci,

potrivit milei Lui, prin baia renașterii și reînnoirea Spiritului Sfânt,

6. pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Iesus Christos, Salvatorul nostru;

7. pentru ca, fiind îndreptățiți prin harul Aceluia, să ne facem moștenitori, potrivit speranței vieții eterne.

8. Credibil este Cuvântul, și despre acestea vreau să afirm cu tărie; pentru ca cei crezând în Dumnezeu, să aibe grijă să fie cei dintâi în fapte bune.

9. Ferește-te dar de dispute prostești, și de genealogii, și de certuri, și de lupte referitoare la lege; pentru că sunt nefolositoare și zadarnice.

10. Respinge un om eretic, după întâia sau a doua mustrare;

11. știind că cel ca acesta a fost corupt și păcătuieste, fiind prin sine condamnat.

12. Când am să trimit la tine pe Artema sau pe Tihic, străduiește-te să vii la mine în Nicopolis; pentru că acolo am hotărât să iernez.

13. Pe Zena, expertul legii, și pe Apolo, trimite-i cu grijă; ca să nu le lipsească nimic.

14. Să învețe însă și ai noștri să fie cei dintâi în fapte bune pentru trebuințele necesare, ca să nu fie neroditori.

15. Te salută toți cei ce sunt cu mine. Salută pe cei iubindu-ne în credință. Harul să fie cu voi toți!

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE FILIMON

Capitolul 1 - Filimon

1. Pavel, prizonier al lui Christos Iesus, și fratele Timotei; către Filimon cel iubit și împreună-lucrător cu noi,
2. și către sora Apfia și către Arhipos, împreună-soldat cu noi, și către adunarea din casa ta:
3. Har vouă și pace de la un Dumnezeu, Tată al nostru, și de la un Domn: Iesus Christos.
4. Mulțumesc Dumnezeului meu, făcând mîndrea amintire de tine în rugăciunile mele,
5. auzind despre dragostea ta și despre încrederea pe care o ai în Domnul Iesus și pentru toți sfinții;
6. astfel încât împărtășirea credinței tale, să se facă lucrătoare prin cunoașterea oricărui bine; cel în noi, pentru Christos Iesus.
7. Pentru că am avut multă bucurie și mîngâiere pe baza dragostei tale, fiindcă afecțiunile înduioșate ale sfinților au fost înviorate prin tine, frate.
8. De aceea, deși avînd multă îndrăzneală în Christos să îți poruncesc ce se cuvine,
9. te rog mai mult din cauza dragostei; eu fiind cel care sunt, Pavel, un bătrîn, iar acum și un prizonier al lui Christos Iesus.
10. Te rog pentru copilul meu, pe care l-am născut în lanțurile mele: Onisim,
11. odinioară nefolositor pentru tine, dar acum folositor și ție și mie;
12. pe care ți l-am trimis înapoi, acesta reprezintă: afecțiunile mele înduioșate;

13. pe care am vrut să îl țin la mine, ca să îmi servească în locul tău, în lanțuri pentru Evanghelie.
14. Dar nu am vrut să fac nimic fără decizia ta; pentru ca binele tău să nu fie ca potrivit unei obligații, ci potrivit bunăvoinței.
15. Pentru că poate de aceea a fost despărțit de tine pentru un timp scurt, ca îl ai etern;
16. Dar nu sclav, ci mai presus decît un sclav: ca un frate iubit, mai ales pentru mine, dar cu atît mai mult pentru tine; atît în carne, cît și în Domnul.
17. Deci, dacă mă consideri: părtaș, primește-l ca pe mine.
18. Iar dacă te-a nedreptățit în ceva, sau îți datorează ceva; socotește-mi mie aceasta.
19. Eu, Pavel, am scris cu mîna mea; eu voi plăti, ca să nu îți spun că și tu îmi datorezi.
20. Da frate, eu am folosit de la tine în Domnul: liniștește afecțiunile mele înduioșate, în Christos.
21. Ți-am scris, încrezându-mă în ascultarea ta, știind că vei face și peste cele ce îți spun.
22. Dar totodată pregătește-mi o gazdă, pentru că sper că prin rugăciunile voastre, vă voi fi dăruit.
23. Te salută Epafras, cel împreună-prizonier cu mine în Christos Iesus,
24. Marcu, Aristarh, Dema, Luca; împreună-lucrătorii cu mine.
25. Harul Domnului Iesus Christos să fie cu spiritul vostru! Amen

EPISTOLA LUI PAVEL CĂTRE EVREI

Capitolul 1 - Evrei

1. Dumnezeu, vorbind în vechime în multe părți și în multe feluri părinților prin profeți;
2. în zilele acestea din urmă ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a stabilit moștenitor a toate, prin care a făcut și lumile;
3. care fiind o reflectare a gloriei și o reprezentare a Ființei Lui, și ținând toate prin Cuvântul puterii Lui; făcând o curățire a păcatelor, S-a așezat la dreapta maiestății în înălțimi;
4. făcându-Se cu atât mai superior decât îngerii, cu cât a moștenit un Nume mai deosebit decât ei.
5. Deoarece, cui dintre îngeri a zis vreodată: „tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am născut? Și iarăși: Eu Îi voi fi Tată, și El Îmi va fi Fiu?”
6. Dar când are să Îl aducă iarăși pe Cel întâi-născut în lume, zice: „și toți îngerii lui Dumnezeu să I Se închine!”
7. Și despre îngeri zice: „Cel făcând pe îngerii Lui spirite și pe servii Lui flacără de foc.”
8. Iar către Fiul: „tronul Tău, Dumnezeule, este în epocile epocilor; și sceptrul dreptății, este un sceptrul al Regatului Tău.
9. Tu ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea Te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul Tău, cu ulei de veselie mai mult decât pe partenerii Tăi.”
10. Și: la început Tu, Iehova, ai întemeiat pământul; și cerurile sunt lucrări ale mâinilor Tale.
11. Ele vor pieri, dar Tu rămâi mereu; și toate se vor învechi ca o mantie,
12. și le face sul ca pe o mantie, și vor fi schimbate; dar Tu ești același, și anii Tăi nu se vor sfârși.
13. Dar către cine dintre îngeri a zis vreodată: „șezi la dreapta Mea, până ce am să pun pe dușmanii Tăi scăunel picioarelor Tale?”
14. Nu sunt toți spirite servind, trimise pentru serviciu pentru cei urmând să moștenescă salvare?

Capitolul 2 - Evrei

1. De aceea trebuie mai mult să luăm noi aminte la cele auzite, nu cumva să alunecăm pe alături...
2. Pentru că, dacă Cuvântul vorbit prin îngeri s-a făcut neclintit, și orice călcare și neascultare a primit o răsplată dreaptă;
3. cum vom scăpa noi, nepăsându-ne de o salvare așa de mare; care luând un început prin a fi vorbită de Domnul, a fost confirmată pentru noi de către cei auzind-o.
4. Dumnezeu mărturisind împreună cu ei, prin semne și prin minuni și prin felurite lucrări de putere și prin împărțiri ale Spiritului Sfânt, potrivit voinței Lui.
5. Pentru că nu unor îngeri a supus El viitorul pământ locuit, despre care vorbim.
6. Dar cineva a mărturisit undeva zicând: „ce este un om, ca să Îți amintești de el; sau un fiu al omului, ca să îl cercetezi?”
7. L-ai făcut puțin mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu glorie și onoare, și l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale.
8. Ai pus toate sub picioarele lui.” Pentru că, supunându-i toate, nimic nu i-a lăsat nesupus; dar acum însă, încă nu vedem că i se supun toate.
9. Dar pe Iesus, făcut puțin mai prejos de îngeri, Îl vedem încununat cu glorie și onoare din cauza suferirii morții; astfel ca prin harul lui Dumnezeu să guste moarte pentru toți.
10. Pentru că se cuvenea Lui, pentru care sunt toate și prin care sunt toate, aducând pe mulți fii la glorie; să facă complet prin suferințe pe Fondatorul salvării lor.
11. Pentru că și Cel sfințind și cei sfințiți, toți sunt din Unu; din care cauză nu se rușinează să îi cheme frați,
12. zicând: „am să vestesc Numele Tău fraților Mei, am să Îți când laude în mijlocul adunării.”
13. Și iarăși: „Eu mă voi încrede în El; și iarăși: Iată! Eu și copiii pe care Mi i-a dat Dumnezeu.”

14. Deci, deoarece copiii sunt părtași ai sângelui și cărnii, asemănător a luat și El parte la aceleași suferințe; pentru ca, prin moarte să desființeze pe cel având puterea morții, adică pe Diavolul;

15. și să elibereze pe aceștia, câți prin frică de moarte, erau supuși sclaviei în toată viața.

16. Pentru că, desigur nu de îngeri se îngrijește, ci de sămânța lui Abraam se îngrijește.

17. De aceea trebuia să fie făcut asemănător fraților Lui în toate, ca să fie făcut mare preot milos și credibil în cele referitoare la Dumnezeu, pentru a face ispășire pentru păcatele poporului.

18. pentru că, în ceea ce El a suferit fiind încercat; poate ajuta celor încercați.

Capitolul 3 - Evrei

1. De aceea, frați sfinți, părtași ai unei chemări cerești, luați aminte la apostolul și marele preot al mărturisirii noastre, la Iesus;

2. Fiind credincios Celui făcându-L, precum a fost Moise în casa Lui întreagă.

3. Pentru că Acesta a fost considerat vrednic de mai multă glorie decât Moise; după cum, cu atât mai multă onoare are cel construind-o, decât casa.

4. Pentru că orice casă este zidită de cineva; dar Cel zidind toate este Dumnezeu.

5. Și Moise, ca servitor, a fost credincios în casa Lui întreagă, pentru mărturie a celor urmând să fie vorbite;

6. dar Christos, ca Fiu, peste casa Lui, ai cărui casă suntem noi; dacă avem să ținem tare până la sfârșit, îndrăzneala și lauda speranței.

7. De aceea, după cum zice Spiritul Cel Sfânt: „astăzi dacă auziți vocea Lui,

8. nu împietriți inimile voastre, ca în provocare, în ziua încercării în deșert;

9. unde părinții voștri M-au ispitit prin probare, și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani.

10. De aceea am fost dezgustat de generația aceasta, și am zis: „Ei totdeauna se rătăcesc în inimă, și nu au cunoscut căile Mele;

11. așa că am jurat în mânia Mea: „nu vor intra în odihna Mea.”

12. Luați seama, fraților, nu cumva să fie în cineva dintre voi: o inimă rea, necredincioasă, depărtându-vă de la un Dumnezeu viu.

13. Ci, îndemnându-vă unul pe altul în fiecare zi, până ce se zice astăzi; ca să nu fie cineva dintre voi împietrit prin amăgirea păcatului.

14. Pentru că ne-am făcut parteneri ai lui Christos, dacă avem să ținem tare începutul încrederii până la sfârșit;

15. fiind zis: „astăzi, dacă auziți vocea Lui, nu împietriți inimile voastre ca în provocare.”

16. Pentru că, auzind, au provocat? Oare nu toți cei ieșiți din Egipt prin Moise?

17. Și asupra căroră S-a dezgustat patruzeci de ani? Oare nu asupra celor păcătuiind, ale căror corpuri au căzut în deșert?

18. Și căroră S-a jurat să nu intre în odihna Lui, dacă nu celor neascultători?

19. Și vedem că nu au putut intra din cauza necredinței.

Capitolul 4 - Evrei

1. Să ne temem deci, nu cumva rămânând promisiunea intrării în odihna Lui, să i se pară cuiva dintre voi că a rămas în urmă.

2. Pentru că și noi am fost binevestiți după cum au fost și aceia; dar Cuvântul auzirii nu a folosit la aceia, nefiind amestecat cu credință în cei auzind.

3. Pentru că noi, cei crezând, intrăm în odihnă, după cum a zis: „am jurat în mânia mea: Ei nu vor intra în odihna Mea”; deși lucrările au fost făcute de la întemeierea lumii.

4. Pentru că a zis undeva astfel despre ziua a șaptea: „și Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”

5. Și în locul acesta, iarăși: „ei nu vor intra în odihna Mea.”

6. Deci, pentru că rămâne să intre unii în ea, și cei dintâi binevestiți nu au intrat din cauza neascultării;

7. hotărește iarăși o zi, un astăzi; zicând în David, după atâta timp: „astăzi, dacă auziți vocea Lui, nu împietriți inimile voastre.”

8. Pentru că, dacă Iosua le dădea odihna, nu vorbea El după aceea despre altă zi.
9. Așadar, rămâne o odihnă sabatică pentru poporul lui Dumnezeu.
10. Pentru că, cel intrând în odihna Lui, s-a odihnit și el de lucrările lui; precum Dumnezeu de ale Lui.
11. Să ne străduim deci să intrăm în odihna aceea, pentru ca să nu cadă cineva în același exemplu de neascultare.
12. Deoarece Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, și mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri, și pătrunzând până la despărțirea: sufletului și a spiritului, a încheieturilor și a măduvei; și este judecător critic al gândurilor și al intențiilor inimii.
13. Și nu este vreo creație nevăzută înaintea Lui; ci, toate sunt goale și expuse înaintea ochilor Lui, către care dăm socoteala.
14. Având deci un important mare preot, străbătând cerurile, pe Iesus, Fiul lui Dumnezeu; să ținem tare mărturisirea.
15. Pentru că nu avem un mare preot neputând suferi împreună cu slăbiciunile noastre; ci, Unu încercat în toate asemenea ca noi, dar fără păcat.
16. Să ne apropiem deci cu îndrăzneală de tronul harului, ca să primim milă și să găsim har, pentru ajutor la timpul potrivit.

Capitolul 5 - Evrei

1. Pentru că orice mare preot, fiind luat dintre oameni, este rânduit pentru oameni în cele referitoare la Dumnezeu, ca să aducă daruri și jertfe pentru păcate;
2. putând fi îngăduitor cu cei neștiutori și rătăciți, întrucât și el este cuprins de slăbiciune.
3. Și din cauza ei, este dator să aducă jertfe pentru păcate; după cum pentru popor, așa și pentru sine.
4. Și nu ia pentru sine cineva acea onoare; ci, fiind chemat de Dumnezeu, după cum a fost și Aaron.
5. Așa și Christos, nu El S-a glorificat pe Sine ca să fie făcut mare preot; ci Cel vorbind către El: „Tu ești Fiul Meu, Eu astăzi Te-am născut.”

6. După cum zice și în alt loc: „Tu ești preot în etern după rânduiala lui Melhisedec.”
7. El, în zilele cărnii Lui, aducând și cereri și rugăciuni stăruitoare, cu strigăt tare și lacrimi către Cel putându-L salva din moarte; și fiind ascultat din cauza evlaviei Lui;
8. deși fiind Fiul, a învățat ascultarea din cele ce a suferit.
9. Și, fiind făcut complet, S-a făcut pentru toți cei ascultând de El, cauzator al unei salvări eterne,
10. fiind numit de Dumnezeu mare preot după rânduiala lui Melhisedec;
11. despre care Cuvântul este mult de spus și greu de explicat, întru-cât v-ați făcut greoi cu auzurile.
12. Pentru că, deși datorită timpului trebuia să fiți învățători, voi aveți iarăși nevoie să vă învețe cineva cunoștințele elementare ale începuturilor Cuvintelor lui Dumnezeu; și v-ați făcut ca unii având nevoie de lapte, și nu de hrană tare.
13. Pentru că oricine, având parte de lapte, este nedepriș în Cuvântul dreptății, pentru că este copil;
14. iar hrana tare este pentru cei maturi, cei având simțurile deprinse prin întrebuințare, pentru deosebirea binelui și a răului.

Capitolul 6 - Evrei

1. De aceea, lăsând Cuvântul lui Christos, cel al începutului, să fim aduși la maturitate; nepunând iarăși temelia câinței de faptele moarte, și a credinței în Dumnezeu,
2. a învățaturii botezurilor, și a punerii mâinilor, și a învierii morților, și a judecății eterne.
3. Și vom face aceasta, dacă are să permită Dumnezeu.
4. Pentru că este imposibil, ca cei odată luminați și gustând darul cel ceresc, și făcându-se părtași ai Spiritului Sfânt,
5. și gustând Cuvântul bun al lui Dumnezeu, și puterile epocii viitoare;
6. dar fiind căzuți, să fie restaurați iarăși în câință, crucificând iarăși pentru ei pe Fiul lui Dumnezeu și făcându-L de batjocură.

7. Pentru că un pământ, cel adăpat de ploaia venită deseori peste el, și născând o vegetație folositoare aceluia pentru care este și cultivat, primește binecuvântarea de la Dumnezeu.

8. Dar, aducând din el: spini și măcăci, este dezaprobat și aproape de blestem; sfârșitul căruia este în ardere.

9. Dar suntem convinși despre voi, iubiiților, de lucruri mai bune ținând de salvare, chiar dacă vorbim astfel.

10. Pentru că Dumnezeu nu este nedrept ca să uite de lucrarea voastră și de dragostea pe care ați arătat-o pentru Numele Lui; sevind în continuare.

11. Dar dorim ca fiecare dintre voi să arate aceeași străduință pentru deplina siguranță a speranței până la sfârșit;

12. ca să nu vă faceți leneși, ci imitatori ai celor moștenind promisiunile prin credință și îndelungă răbdare.

13. Pentru că Dumnezeu, promițând lui Abraam, întrucât nu avea pe nici unu mai mare să jure; a jurat pe Sine, zicând:

14. Desigur, „binecuvântând, te voi binecuvânta; și înmulțind, te voi înmulți.”

15. Și astfel, îndelung răbdând, a obținut promisiunea.

16. Pentru că oamenii jură pe cel ce este mai mare, și jurământul este pentru ei un sfârșit al oricărei contraziceri, fiind spre întărire.

17. Astfel Dumnezeu vrând să arate din belșug moștenitorilor promisiunii și neschimbarea voinței Lui, a intervenit cu un jurământ;

18. ca, prin două lucruri neschimbătoare, în care Dumnezeu este imposibil să mintă; să avem o mângâiere tare, noi cei adăpostindu-ne ca să apucăm speranța pusă înainte,

19. pe care o avem ca o ancoră a sufletului, și sigură, și tare, și ea intrând înăuntrul perdelei,

20. unde Iesus a intrat pentru noi ca premergător, fiind făcut mare preot în etern, după rânduiala lui Melhisedec.

Capitolul 7 - Evrei

1. Pentru că acest Melhisedec, regele Salemului, preot al lui Dumnezeu Cel Preaînalt, cel întâmpinând pe Abraam

întors de la măcelul regilor și binecuvântându-l,

2. căruia Abraam i-a împărțit zeciuială din toate; fiind tradus întâi: „rege al dreptății”, iar apoi și „rege al Salemului”, adică rege al păcii;

3. fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar fiind asemănat cu Fiul lui Dumnezeu; rămâne preot perpetuu.

4. Priveți dar, cât de mare a fost acesta, căruia patriarhul Abraam i-a dat zeciuială din pradă.

5. Și într-adevăr, cei dintre fiii lui Levi, primind preoția, au poruncă, potrivit legii, să ia zeciuială de la popor; adică de la frații lor, deși sunt ieșiți din coapsele lor.

6. Dar cel neavând genealogie din ei, a luat zeciuială de la Abraam și i-a binecuvântat pe cel având promisiunile.

7. Însă, fără nici o contrazicere, cel mic este binecuvântat de cel mai mare.

8. Și aici primesc zeciuială oameni muritori; dar acolo, unu fiind mărturisit că viețuiește.

9. Și, cum am zice, prin Abraam, chiar și Levi, cel primind zeciuială, a dat zeciuială;

10. pentru că era încă în coapsele tatălui său când l-a întâmpinat Melhisedec.

11. Dacă deci, într-adevăr perfecțiunea era prin preoția levitică; pentru că pe temeiul ei a primit poporul legea; ce nevoie mai era să se ridice un alt fel de preot după rânduiala lui Melhisedec, și să nu fie numit după rânduiala lui Aaron?

12. Pentru că schimbându-se preoția, se face din necesitate și o schimbare a legii.

13. Pentru că Cel despre care sunt zise acestea, face parte dintr-un alt trib, din care nici unu nu a servit la altar.

14. Pentru că este cunoscut că Domnul nostru a răsărit din Iuda, trib despre care Moise nu a vorbit nimic referitor la preoți.

15. Și este încă mult mai evident dacă, după asemănarea lui Melhisedec, se ridică un alt fel de preot;

16. care a fost făcut nu potrivit cu legea unei porunci carnale, ci potrivit cu puterea unei vieți nepieritoare.

17. Pentru că se aduce mărturie: „Tu ești preot în etern, după rânduiala lui Melhisedec.”

18. Pentru că se face o desființare a unei porunci de mai înainte, din cauza slăbiciunii și nefolosului lui;

19. fiindcă, într-adevăr, legea nu a desăvârșit nimic; dar se face o aducere a unei speranțe mai bune, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

20. Și, întrucât El nu a fost făcut preot fără jurământ;

21. pentru că aceia sunt preoți făcuți fără jurământ, dar El cu jurământ prin Cel zicând către El: „Iehova a jurat și nu se va căii: „Tu ești preot în etern după rânduiala lui Melhisedec.”

22. Cu atât mai mult, Iesus S-a făcut un garant al unui legământ mai bun.

23. Și ei erau mulți făcuți preoți, din cauza morții fiind împiedicați să rămână.

24. Dar El, din cauza rămânerii Lui în etern, are preoția de neschimbat.

25. De aceea și poate salva deplin pe cei apropiindu-se de Dumnezeu prin El, viețuind totdeauna ca să mijlocească pentru ei.

26. pentru că un mare preot ca Acesta se și potrivea pentru noi: sfânt, nevinovat, neîntinat, despărțit de cei păcătoși și făcut mai înalt decât cerurile;

27. care nu are nevoie, ca marii preoți, să aducă zilnic sacrificii, întâi pentru păcatele lui, apoi pentru cele ale poporului; pentru că a făcut aceasta numai odată pentru totdeauna, aducându-Se pe Sine.

28. Pentru că legea rânduiește mari preoți pe oameni având slăbiciune; dar Cuvântul jurământului, cel făcut în urma legii, rânduiește pe un Fiu făcut perfect în etern.

Capitolul 8 - Evrei

1. Iar important în cele spuse este că avem un mare preot ca Acesta, care S-a așezat la dreapta tronului maiestății în ceruri,

2. ca serv al celor sfinte și al cortului cel adevărat, pe care l-a ridicat Iehova și nu omul.

3. Pentru că orice mare preot este rânduit să aducă: daruri și jertfe; de aceea este necesar să aiibă și Acesta ceva să aducă.

4. Deci, dacă era pe pământ, nici nu era preot; fiind preoți cei aducând darurile potrivit legii,

5. care servesc imaginii reprezentative și umbrei locurilor cerești; după cum Moise, urmând să săvârșească cortul, a fost încunoștințat prin poruncă divină: „dar vezi, zice El, să faci toate după modelul cel arătat ție pe munte.”

6. Dar acum El a obținut un serviciu cu atât mai înalt, cu cât este și mijlocitor al unui legământ mai bun care a fost stabilit legal pe promisiuni mai bune.

7. Pentru că, dacă acela, cel dintâi, era fără cusur; nu se căuta loc pentru al doilea.

8. Pentru că, muștrându-i, zice: „iată! Vin zile, zice Iehova, și voi încheia un nou legământ cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda;

9. nu potrivit legământului pe care l-am făcut cu părinții lor în ziua în care am apucat mâna lor ca să îi scot din țara Egiptului; pentru că ei nu au rămas în legământul Meu, și Mie nu Mi-a păsat de ei, zice Iehova.

10. Pentru că acesta este legământul pe care îl voi încheia cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Iehova: „Voi pune legile Mele în mintea lor, și le voi scrie în inimile lor; și Eu le voi fi Dumnezeu, și ei Îmi vor fi popor.

11. Și nu are să mai învețe fiecare pe concetățeanul lui, și fiecare pe fratele lui, zicând: „cunoaște pe Iehova!” pentru că toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare

12. Pentru că voi fi milostiv cu nedreptățile lor, și nicidecum nu am să Îmi mai amintesc de păcatele lor.”

13. Zicând: „Un nou”; El a învechit pe cel dintâi; iar ce este învechit și a îmbătrânit este aproape de dispariție.

Capitolul 9 - Evrei

1. Deci și cel dintâi, avea reguli de serviciu și sfântul locaș pământesc.

2. Pentru că a fost construit un cort, cel dintâi, care este zis Sfânta, în care erau

lampadarul, și masa, și pâinile pentru punerea înaintea;

3. iar după perdea a doua, un cort, cel zis Sfânta Sfintelor;

4. având o tămâietoare de aur pentru tămâiere, și chivotul legământului acoperit peste tot cu aur, în care era vasul de aur având: mana și toiagul cel înmugurit al lui Aaron și tablele legământului.

5. Iar deasupra lui erau heruvimii gloriei, umbrind scaunul îndurării. Despre acestea nu este acum de vorbit amănunțit.

6. Iar acestea fiind astfel construite, preoții intră totdeauna în cortul dintâi săvârșind serviciile.

7. Dar în al doilea intră numai marele preot, odată pe an; nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine și pentru păcatele din neștiință ale poporului.

8. Spiritul Sfânt arătând clar aceasta; anume că încă nu a fost arătată calea către Sfânta Sfintelor, având încă existență: întâiul cort;

9. care este o asemănare pentru o anumită perioadă; potrivit căruia sunt aduse și daruri și jertfe, ele neputând desăvârși pe închinător, referitor la conștiință,

10. constând numai în mâncări și băuturi și diferite scufundări, adică reguli ale cărnii impuse până la un timp de îndreptare.

11. Dar Christos, venit ca mare preot al bunurilor viitoare, prin cortul mai mare și mai perfect; nefăcut de mâini, adică nefiind din creația aceasta,

12. și nu prin sânge de țapi și de viței, ci prin sângele Lui; a intrat odată pentru totdeauna în Sfânta Sfintelor, obținând o răscumpărare eternă.

13. Pentru că, dacă sângele țapilor și al taurilor, și cenușa unei juninci, stropind pe cei întinați, îi sfințește pentru curățirea cărnii;

14. cu cât mai mult sângele lui Christos, care prin Spirit etern S-a oferit pe Sine jertfă fără cusur lui: Dumnezeu; va curăți conștiința noastră de fapte moarte, ca să facem serviciu sacru unui Dumnezeu viu.

15. Și de aceea este El mijlocitor al unui legământ nou; pentru ca, murind pentru

răscumpărare din călcările de sub legământul dintâi, cei chemați să primească promisiunea moștenirii eterne.

16. Pentru că unde este un legământ este necesară moartea făcătorului de legământ.

17. Pentru că un legământ este valabil după moarte, întrucât nu este tare atunci când viețuiește cel făcând legământul.

18. De aceea nici cel dintâi nu a fost inaugurat fără sânge.

19. Pentru că, fiecare poruncă potrivit legii, fiind rostită de Moise către tot poporul; luând sângele vițelilor și al țapilor, cu apă și lână stacojie și isop, a stropit cartea și tot poporul,

20. zicând: Acesta este sângele legământului pe care l-a poruncit Dumnezeu pentru voi.

21. De asemenea, a stropit cu sânge și cortul și vasele pentru serviciu.

22. Și după lege, aproape toate sunt curățite cu sânge; și fără vărsare de sânge nu se face iertare.

23. Era deci necesar ca imaginile celor din ceruri să fie curățite prin acestea; dar cele cerești, prin jertfe mai bune decât acestea.

24. Pentru că Christos nu a intrat în locuri sfinte făcute de mâini, adică în imagini ale celor adevărate; ci chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea feței lui Dumnezeu.

25. Nici ca să Se aducă jertfă pe Sine de multe ori, precum marele preot intră în fiecare an în Sfânta Sfintelor prin sânge străin;

26. fiindcă atunci El trebuia să sufere deseori de la întemeierea lumii. Dar acum, la sfârșitul epocii, S-a arătat odată, pentru înlăturarea păcatului prin jertfa Lui.

27. Și după cum oamenilor le este rânduit să moară odată, iar după aceasta este o judecată;

28. așa și Christos, fiind jertfit o singură dată ca să poarte păcatele multora; Se va arăta a doua oară, fără legătură cu păcatele, la cei așteptându-L pentru salvare.

Capitolul 10 - Evrei

1. Pentru că legea, având o umbră a bunurilor viitoare, nu însăși întruchiparea lucrurilor; nu poate niciodată, prin aceleași jertfe pe care le aduc în continuare în fiecare an; să desăvârșească pe cei apropiindu-se.

2. Pentru că, nu încetau ele să fie aduse din cauză că cei servind, odată curățiți, nu mai aveau nici o conștiință de păcate?

3. Dar în ele este o amintire de păcate în fiecare an;

4. pentru că este imposibil ca sânge de tauri și de țapi să înlăture păcate.

5. De aceea, intrând în lume, El zice: „Tu nu ai vrut jertfă și dar, ci Mi-ai pregătit un corp;

6. arderi de tot și sacrificii pentru păcat nu Ți-au plăcut.

7. Atunci am zis: iată! Eu vin! În sulul cărții a fost scris despre Mine; ca să fac voința Ta, Dumnezeule!”

8. Zicând mai sus: „Tu nu ai vrut nici nu Ți-au plăcut arderi de tot și daruri și jertfe pentru păcat”; care sunt aduse potrivit legii.

9. Atunci a zis: „Iată! Eu vin să fac voința Ta, Dumnezeule!” Adică El desființează ce este întâi, ca să statornicească ce este al doilea.

10. În această voință suntem noi sfințiți, prin jertfirea: corpului lui Iesus Christos, odată pentru totdeauna.

11. Și într-adevăr, orice preot stă zilnic servind public, și aducând aceleași jertfe, de multe ori; care niciodată nu pot înlătura păcate.

12. Dar Acesta, aducând o singură jertfă pentru păcate, S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu;

13. de acum așteptând până ce dușmanii Lui au să fie puși scaunul al picioarelor Lui.

14. Pentru că, printr-o singură jertfă a făcut perfecți pentru totdeauna pe cei sfințiți.

15. Dar și Spiritul Cel Sfânt ne mărturisește; pentru că, după ce a zis:

16. Acesta este legământul pe care îl voi încheia cu ei după zilele acelea; Iehova

zice apoi: „Voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor;

17. și, nicidecum nu Îmi voi aminti de păcatele lor și de nelegiuirile lor.

18. Iar unde este iertare de acestea, nu mai este jertfă pentru păcat.

19. Având deci, fraților, îndrăzneală pentru intrarea în Sfânta Sfințelor, prin sângele lui Iesus,

20. pe o cale nouă și vie pe care a inaugurat-o pentru noi prin perdea, adică prin corpul Lui,

21. și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu;

22. să ne apropiem cu inimă adevărată, în deplină siguranță a credinței, având inimile stropite de o conștiință rea, și spălați la corp cu apă curată.

23. Să ținem cu tărie mărturisirea speranței neclintită, deoarece credibil este Cel promițând;

24. și să veghem unii asupra altora pentru a ne stimula la dragoste și la fapte bune,

25. nepărăsind adunarea noastră, după cum le este obicei unora; ci, încurajându-ne, și cu atât mai mult, cu cât vedeți apropiindu-se ziua.

26. Pentru că, păcătuiind noi în mod intenționat după ce am primit cunoștința exactă a adevărului; nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate;

27. ci, o așteptare înfricoșătoare a unei judecăți, ci a unei indignări de foc urmând să mistuie pe împotrivoritori.

28. Respingând cineva o lege a lui Moise, moare fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

29. De cât mai aspră pedeapsă vi se pare că va fi considerat vrednic cel călcând în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, și considerând spurcat sângele prin care a fost sfințit, și insultând Spiritul harului?

30. Pentru că Îl știm pe Cel zicând: „răzbuarea este a Mea, zice Iehova. Eu voi răsplăti!” Și iarăși: „Iehova va judeca pe poporul Lui!”

31. Este înfricoșător să cazi în mâinile unui Dumnezeu viu!

32. Amintiți-vă însă de zilele de mai înainte, în care luminându-vă, ați răbdat multă luptă de suferințe;

33. pe de o parte fiind puși ca într-un teatru prin defăimări și necazuri, și pe de alta făcându-vă părtași ai celor trecând prin astfel de împrejurări.

34. Pentru că ați și compătimit cu cei legați și ați primit cu bucurie răpirea averilor voastre; cunoscând că voi aveți o avere mai bună, și rămânând.

35. Nu lepădați deci încrederea voastră, care are mare răsplătire.

36. Pentru că aveți nevoie de răbdare; ca, făcând voința lui Dumnezeu, să primiți promisiunea.

37. Pentru că încă puțin, tare puțin, și Cel venind va sosi și nu va întârzia.

38. Iar cel drept al Meu va trăi din credință; dar, dacă are să dea înapoi, sufletul Meu nu are bună plăcere în el.

39. Dar voi nu sunteți de felul unuia dând înapoi spre pierzare; ci de felul unuia având credință pentru păstrarea sufletului.

Capitolul 11 - Evrei

1. Iar credința este o siguranță a celor sperate, o convingere a lucrurilor nevăzute.

2. Pentru că prin aceasta au fost confirmați cei din vechime.

3. Prin credință înțelegem că lumile au fost întocmite printr-un cuvânt al lui Dumnezeu, astfel că ce este văzut nu a fost făcut din ce este arătat.

4. Prin credință, Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain; prin care a fost confirmat că este drept, Dumnezeu confirmând despre darurile lui; și prin ea, deși mort, el încă vorbește.

5. Prin credință, Enoh a fost mutat, ca să nu vadă moarte; și nu a fost găsit, pentru că Dumnezeu l-a mutat, fiindcă înaintea mutării a fost confirmat că este bineplăcut lui Dumnezeu.

6. Iar fără credință este imposibil să îi bineplăcem; pentru că cel apropiindu-se de Dumnezeu, trebuie să creadă că El există și se face răsplătitor celor căutându-L.

7. Prin credință, Noe, fiind divin încunoștințat despre cele încă nevăzute, cuprins de teamă sfântă, a construit o arcă pentru salvarea casei lui; prin care a condamnat lumea, și s-a făcut moștenitor al dreptății cea potrivit credinței.

8. Prin credință, Abraam, fiind chemat, a ascultat să plece într-un loc pe care urma să îl primească ca moștenire; și a ieșit, necunoscând unde merge.

9. Prin credință a locuit vremelnice în țara promisiunii, ca într-una străină; locuind în corturi, cu Isaac și Iacob, împreună moștenitori ai aceleiași promisiuni.

10. Pentru că el aștepta cetatea cea având temelii, al cărei arhitect și constructor este Dumnezeu.

11. Prin credință chiar și Sara a primit putere pentru concepere de sămânță chiar și peste un timp potrivit al vârstei, pentru că a considerat credibil pe Cel promițând.

12. De aceea, și dintr-unu singur au fost născuți precum sunt stelele cerului în mulțime, și ca nisipul cel de lângă malul mării, cel nenumărabil; și toate acestea dintr-unu ca mort.

13. Toți aceștia au murit în credință, neobținând promisiunile; ci, văzându-le de departe, și salutându-le, și mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

14. Pentru că cei zicând unele ca acestea, arată că ei caută o parte.

15. Și, într-adevăr, dacă își aminteau de aceea din care ieșiseră, aveau timp să revină.

16. Dar acum, ei râvnesc după una mai bună; adică una cerească. De aceea, Dumnezeu nu se rușinează de ei, ca să fie chemat Dumnezeu al lor; pentru că le-a pregătit o cetate.

17. Prin credință, Abraam, fiind încercat, a adus jertfă pe Isaac; și el, cel primind promisiunile, îl aducea jertfă pe unicul născut;

18. despre care i-a fost vorbit: „în Isaac și se va numi sămânța”;

19. considerând că Dumnezeu poate să îl învie chiar dintre morți; de unde, ca figurativ, l-a și primit.

20. Prin credință, și referitor la cele viitoare, Isaac a binecuvântat pe Iacob și pe Esau.

21. Prin credință, Iacob fiind pe moarte, a binecuvântat pe fiecare dintre fiii lui Iosif, și s-a închinat pe vârful toaiugului său.

22. Prin credință, Iosif, fiind pe sfârșit, a amintit de exodul fiilor lui Israel; și a poruncit referitor la oasele lui.

23. Prin credință, Moise, fiind născut, a fost ascuns trei luni de părinții lui; pentru că au văzut copilașul frumos, și nu s-au temut de porunca regelui.

24. Prin credință, Moise, făcându-se mare, a refuzat să fie chemat fiu al fiicei lui faraon;

25. alegând mai bine să fie maltratată împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă desfătarea vremelnică a păcatului;

26. considerând ocara mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că privea înspre răsplată.

27. Prin credință, a părăsit Egiptul, netemându-se de mâna regelui; pentru că a perseverat, ca văzându-L pe Cel nevăzut.

28. Prin credință, a instituit Paștele și stropirea sângelui, pentru ca Cel nimicind pe cei întâi-născuți să nu îi atingă.

29. Prin credință, au trecut Marea Roșie, ca pe pământ uscat; pe care egiptenii încercând să o treacă, au fost înghițiți.

30. Prin credință, au căzut zidurile Ierihonului, fiind înconjurată șapte zile.

31. Prin credință, Rahab, curva, nu a pierit împreună cu cei neascultători; ea primind iscoadele cu pace.

32. Și ce am să mai zic? Pentru că nu îmi va ajunge timpul relatând despre Gedeon, și Barac, și Samson, și Iefta, și David, și Samuel, și despre profeți;

33. care prin credință, cucerind regate, au lucrat dreptate, au obținut promisuni, au astupat gurile leilor,

34. au stins puterea focului, au scăpat de tășurile sabiei, din slăbiciune au fost făcuți puternici, s-au făcut tari în război, au alungat armatele străinilor.

35. Niște femei au primit prin înviere pe morții lor; alții însă au fost torturați, neacceptând liberarea prin răscumpărare; ca să obțină o înviere mai bună.

36. Iar alții au primit încercare prin bațjocuri și biciuiri, și încă și prin legături și închisoare;

37. au fost uciși cu pietre, au fost încercați, au fost tăiați cu fierestrăul, au

murit prinucidere cu sabie, au pergrinat în cojoce și piei de capre, fiind în lipsuri, fiind necăjiți, fiind maltratați;

38. ei, de care lumea nu era vrednică; au rătăcit prin deșerturi și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului.

39. Și toți aceștia, fiind confirmați prin credință, nu au obținut promisiunea;

40. Dumnezeu prevăzând ceva bun pentru noi, ca să nu fie ei făcuți perfecți fără noi.

Capitolul 12 - Evrei

1. De aceea și noi, având împrejurul nostru atâta nor de martori, lepădând orice povară și păcatul cel înfășurându-ne ușor; să alergăm cu perseveranță în alergarea cea stându-ne înainte,

2. privind la Iesus; Începătorul și Desăvârșitorul credinței; care pentru bucuria cea stându-I înainte, a răbdat o cruce, disprețuind rușine, și S-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu.

3. Cugetați dar la Cel răbdând de la cei păcătoși o vorbire contrară către El; ca să nu obosiți, fiind descurajați în sufletele voastre.

4. Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge, luptând împotriva păcatului;

5. și ați uitat îndemnul care vă este spus ca unor fii: „ful Meu, nu disprețui disciplinarea lui Iehova, nici nu te descuraja muștrată fiind de El.

6. Pentru că Iehova disciplinează pe care îl iubește, și biciuiește pe orice fiu pe care îl primește.”

7. Voi răbdați pentru disciplinare; Dumnezeu se poartă cu voi ca și cu niște fii. Pentru că, cine este fiu pe care nu îl disciplinează tata?

8. Dar, dacă sunteți fără o disciplină, de care toți s-au făcut părtași; sunteți bastarzi, și nu fii.

9. Apoi am avut educatori pe părinții cărnii noastre, și i-am respectat; oare nu vom fi supuși mult mai mult Tatălui spiritelor, și vom trăi?

10. Pentru că ei ne disciplinau pentru puține zile, după părerea lor; dar El, pentru folosul nostru, în împărțășirea sfințeniei Lui.

11. Dar orice disciplinare, pentru prezent, nu pare să fie pentru bucurie, ci pentru

întristare; iar mai pe urmă dă celor educați prin ea un rod de pace al dreptății.

12. De aceea, ridicați mâinile lăsate în jos și genunchii paralizați,

13. și faceți cărări drepte pentru picioarele voastre; pentru ca ce este șchiop să nu fie scos din încheietură, ci mai degrabă să fie vindecat.

14. Urmăriți: pacea cu toți, și sfințirea, fără care nici unul nu va vedea pe Domnul;

15. supraveghind să nu fie ceva lipsit de harul lui Dumnezeu, să nu vă tulbure vreo rădăcină de amărăciune crescută în sus, și mulți să fie întinați prin ea;

16. să nu fie ceva curvar, sau lumesc ca Esau, care pentru o mâncare a vândut drepturile lui de întâi-născut.

17. Pentru că știți că și după aceea, vrând să moștenească binecuvântarea, a fost respins, deși a căutat-o cu lacrimi; pentru că nu a găsit loc pentru cântă.

18. Pentru că voi nu v-ați apropiat de un munte putând fi pipăit, și aprins de foc; nici de negură, și de întuneric, și de furtună,

19. și de sunet de trompetă, și de sunet de cuvinte din cauza căruia cei auzindu-l au cerut să nu li se mai adauge vreun cuvânt.

20. Pentru că nu suportau ce era poruncit: „chiar dacă un animal are să atingă muntele, să fie ucis cu pietre.”

21. Și ce era arătat era așa de înfricoșător, încât Moise a zis: „sunt înfricoșat și tremur.”

22. Dar v-ați apropiat de un munte, adică de Sion; și de o cetate a unui Dumnezeu viu, adică de un Ierusalim ceresc; și de zecile de mii de îngeri într-o adunare de sărbătoare;

23. și de o adunare a întâilor-născuți scriși în ceruri; și de un Judecător, adică de un Dumnezeu al tuturor; și de niște spirite ale unor drepti făcuți: perfecți;

24. și de un Mijlocitor al unui nou legământ, adică de Iesus; și de un sânge al stropirii vorbind mai bine decât al lui Abel.

25. Luați seama, să nu respingeți pe Cel vorbind; pentru că, dacă nu au scăpat aceia respingând pe cel divin-

încunoștințând pe pământ; cu atât mai mult noi, cei abătuți de la Cel avertizând din ceruri;

26. a cărui voce a clătinat atunci pământul, iar acum a promis, zicând: „Eu voi clătina încă odată nu numai pământul, ci și cerul.”

27. Iar acest „încă odată”, arată o schimbare a celor clătinate, ca fiind făcute; ca să rămână cele nefiind clătinate.

28. De aceea, primind un Regat de neclătinat; să avem har, prin care să facem serviciu sacru, bine-plăcut lui Dumnezeu, cu evlavie și reverență.

29. Pentru că, Dumnezeul nostru este și un foc mistuitor.

Capitolul 13 - Evrei

1. Dragostea frățească să rămână.

2. Nu uitați ospitalitatea, pentru că prin aceasta, unii, neștiind, au găzduit îngeri.

3. Amintiți-vă de cei legați, ca și cum ați fi legați împreună cu ei; de cei maltratați, ca fiind și voi în corp.

4. Căsătoria să fie onorabilă în toate, și patul neîntinat; pentru că Dumnezeu va judeca pe curvari și pe adulteri.

5. Felul de viață să fie fără iubire de bani, mulțumindu-vă cu cele prezente; pentru că El a zis: „nicidecum nu am să te las, și nicidecum nu am să te părăsesc;”

6. Încât încurajându-ne, să zicem: „Iehova îmi este ajutor, și nu mă voi teme. Ce îmi va face un om?”

7. Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au vorbit Cuvântul; al căror rezultat al purtării, privindu-l, imitați-le credința.

8. Iesus Christos este același; ieri, și astăzi, și în epoci.

9. Nu fiți abătuți cu învățaturi felurite și străine; pentru că este bine să fie întărită inima cu har, nu cu mâncăruri, prin care cei umblând, nu le-a folosit.

10. Noi avem un altar din care nu au autoritate să mănânce cei făcând serviciu sacru în cort.

11. Pentru că corpurile animalelor acelea, al căror sânge este adus de marele preot în Sfânta Sfințelor; sunt arse în afara taberei.

12. De aceea și Iesus, ca să sfințească poporul cu sângele Lui, a suferit în afara porții.

13. Deci să ieșim la El, în afara taberei, purtând ocara Lui.

14. Pentru că nu avem aici o cetate rămânând, ci o căutăm pe cea viitoare.

15. Prin El să aducem deci totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă; adică rodul buzelor mărturisind Numele Lui.

16. Nu uitați însă de facerea de bine, și de părtașia prin dărnicie; pentru că Dumnezeu are bunăplăcere în jertfe ca acestea.

17. Ascultați de conducătorii voștri, și fiți-le supuși; pentru că ei veghează asupra sufletelor voastre ca unii dând socoteală, ca să facă aceasta cu bucurie, și nu suspinând; aceasta fiind păgubitor pentru voi.

18. Rugați-vă pentru noi; pentru că suntem convinși că avem o conștiință bună, vrând să ne purtăm bine în toate.

19. Dar eu tare mult vă rog să faceți aceasta, ca să vă fiu înapoiat mai curând.

20. Iar Dumnezeuul păcii, Cel ridicând dintre morți pe Păstorul Cel Mare al oilor, prin sângele legământului etern; adică pe Domnul nostru Iesus;

21. să vă desvârșească pentru orice lucrare bună, ca să faceți voința Lui; lucrând în voi ce este bineplăcut înaintea Lui prin Iesus Christos; căruia să îi fie gloria în epocile epocilor. Amen.

22. Vă rog însă, fraților, să primiți Cuvântul de îndemnare; pentru că vi l-am și trimis pe scurt.

23. Să știți că fratele nostru Timotei a fost eliberat; cu care, dacă are să vină curând, vă voi vedea.

24. Salutați pe toți conducătorii voștri; și pe toți sfinții. Vă salută cei din Italia.

25. Harul să fie cu voi toți!

EPISTOLA LUI IACOB

Capitolul 1 - Iacob

1. Iacob, sclav al unui Dumnezeu, și al unui Domn: Iesus Christos; către cele douăsprezece triburi, cele din diaspora: fiți bucueroși!
2. Frații mei, considerați o mare bucurie când aveți să ajungeți în felurite încercări,
3. cunoscând că încercarea credinței voastre, lucrează răbdare.
4. Dar răbdarea trebuie să aibă o lucrare a ei perfectă, pentru ca să fiți perfecți și întregi, nelipsiți de nimic.
5. Iar dacă cineva dintre voi este lipsit de înțelepciune, să ceară de la Dumnezeu, Cel dând tuturor cu generozitate și nereproșând; și ea îi va fi dată.
6. Dar să ceară cu credință, neîndoindu-se de nimic; pentru că cel îndoit este asemenea valului mării, dus de vânt și aruncat oriunde.
7. Pentru că omul acela să nu presupună că va primi ceva de la Iehova;
8. el este un bărbat cu suflet împărțit, nestatornic în toate căile lui.
9. Iar fratele cel umil, să se laude în înălțarea lui;
10. însă cel bogat, în umilința lui, pentru că va trece ca o floare a ierbii.
11. Pentru că soarele răsare cu arșiță și uscă iarba, și floarea ei cade, și frumusețea înfățișării ei piere; așa și bogatul se va vesteji în căile lui.
12. Fericit este bărbatul care rabdă ispita; pentru că făcându-se aprobat prin încercare, va primi cununa vieții, pe care El a promis-o celor iubindu-L.
13. Nici unu, ispitit fiind, să nu zică: sunt ispitit de Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este de neispitit cu rele, și El nu ispitește pe nici unu.
14. Ci fiecare este ispitit fiind atras de pofta lui.
15. Apoi pofta, zămislind, naște: păcat, iar păcatul săvârșit aduce moarte.
16. Nu fiți duși în eroare, iubiți frați ai mei.
17. Orice dăruire bună și orice dar perfect este de sus; coborându-se de la Tatăl

luminilor, la care nu este schimbare sau umbră de mutare.

18. El după voința Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, pentru ca noi să fim niște roade dintâi ale creaturilor Lui.
 19. Așa că, iubiți frați ai mei, orice om se fie grabnic la auzire, încet la vorbire, încet la mânie;
 20. pentru că mânia omului nu lucrează o dreptate a lui Dumnezeu.
 21. De aceea, lepădând orice murdărie și revărsare de răutate; primiți cu blândețe Cuvântul sădit, cel putând salva sufletele voastre.
 22. Faceți-vă dar împlinitori ai Cuvântului, și nu numai auzitori, amăgindu-vă cu cugetări false.
 23. Pentru că, dacă cineva este un auzitor al Cuvântului, și nu un împlinitor; acesta este ca un bărbat, privind fața lui naturală într-o oglindă.
 24. Pentru că s-a privit și s-a dus, și îndată a uitat cum era el.
 25. Dar cel privind în legea perfectă a libertății, și rămânând în ea nefăcându-se un auzitor al uitării, ci un împlinitor al lucrării; acesta va fi fericit în înfăptuirea lui.
 26. Dacă i se pare cuiva că este religios, neținându-și limba în frâu, ci amăgindu-și inima; religia acestuia este deșartă.
 27. O religie curată și neîntinată înaintea unui Dumnezeu și Tată, este aceasta: a îngriji de orfani și de văduve în necazurile lor, a se păstra nepătat de lume.
- ### Capitolul 2 - Iacob
1. Frații mei, să nu aveți credința Domnului nostru Iesus Christos al gloriei; primind cu părtinire?
 2. Pentru că, dacă are să intre în sinagoga voastră un bărbat cu un inel de aur, în veșmânt strălucitor; dar are să intre și un sărac în veșminte murdare,
 3. iar voi aveți să vă uitați la cel purtând veșmântul cel strălucitor, și ziceți: tu zezi aici bine; și aveți să îi ziceți săracului: tu stai acolo, sau așează-te lângă scăunelul meu de la picioare;

4. oare nu judecați părtinitor între voi? Și oare nu v-ați făcut judecători cu cugetări rele?

5. Ascultați frați ai mei iubiți: nu a ales Dumnezeu pe cei săraci înaintea lumii, ca să fie bogați în credință și moștenitori ai Regatului pe care l-a promis celor iubindu-L?

6. Dar voi ați dezonorat pe cel sărac. Oare nu bogații vă asupresc, și nu ei vă trag în tribunale?

7. Oare nu hulesc ei numele cel bun, cel chemat peste voi?

8. Dacă, într-adevăr, împliniți o lege regală, potrivit Scripturii: „iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși”; bine faceți.

9. Dar dacă primiți după înfățișare, lucrați un păcat; fiind dezaprobați de lege ca niște călcători ai ei.

10. Pentru că oricine are să respecte legea întregă, dar are să greșescă în una; s-a făcut vinovat de toate.

11. Pentru că, Cel zicând: „să nu comiți adulter”; a zis și: „să nu ucizi.” Dar dacă nu ai să comiți adulter, însă ai să ucizi; te-ai făcut un călcător al legii.

12. Vorbiți așa, și faceți așa, ca unii urmând să fie judecați printr-o lege a libertății;

13. pentru că judecata va fi fără milă pentru cel nefăcând milă. Mila se laudă împotriva judecării.

14. Ce folos este, frații mei, dacă cineva zice că are credință, dar nu are fapte? Poate credința să îl salveze?

15. Dacă un frate sau o soră sunt lipsiți de veșminte și lipsiți de hrana zilnică,

16. iar cineva dintre voi are să zică: mergeți în pace, încălziți-vă și săturați-vă; dar nu le dați cele de trebuință ale corpului; ce folos este?

17. Așa și credința; dacă nu are fapte este moartă în ea însăși.

18. Dar va zice cineva: tu ai credință, și eu am fapte. Arată-mi credința ta fără faptele, și eu îți voi arăta credința din faptele mele.

19. Tu crezi că este un Dumnezeu. Bine faci; și demonii cred și se înfioară.

20. Dar vrei să cunoști, o omule deșert; că credința fără fapte este moartă?

21. Abraam, tatăl nostru, nu a fost îndreptățit el din fapte, aducând pe fiul său Isaac pe altar?

22. Vezi căci credința lucra împreună cu faptele lui, și din fapte, credința a fost făcută perfectă;

23. și a fost împlinită Scriptura cea zicând: „iar Abraam a crezut pe Dumnezeu, și i s-a considerat spre îndreptățire”; și a fost chemat: „prieten al lui Dumnezeu.”

24. Vedeți că omul este îndreptățit din fapte și nu numai din credință.

25. Similar însă și Rahab curva, nu a fost îndreptățită ea din fapte, primind mesagerii și scoțându-i pe altă cale?

26. Pentru că, precum corpul fără spirit este mort, așa și credința fără fapte este moartă.

Capitolul 3 - Iacob

1. Nu mulți vă faceți învățători frații mei; știind că vom primi o judecată mai aspră.

2. Pentru că toți greșim în multe. Dacă nu greșește cineva în cuvânt, acesta este un bărbat perfect, în stare să își țină în frâu și corpul întreg.

3. Dar, dacă punem frâie în gurile cailor ca ei să ne asculte, cârmuim și întreg corpul lor.

4. Iată! Și corăbiile fiind așa de mari și mânate de vânturi tari; sunt conduse de o cârmă mică unde vrea intenția cârmaciului.

5. Astfel și limba, este un mădular mic, dar se laudă cu lucruri mari. Iată! Un foc cât de mic, aprinde o pădure cât de mare.

6. Și limba este un foc; lumea nedreptății. Limba este rânduită între mădularele noastre; ea, cea murdărind întreg corpul și aprinzând roata vieții, și fiind aprinsă de gheena.

7. Pentru că orice fel de animale, și de păsări, și de târătoare, și de vietăți de mare; este împlânzit de natura omenească;

8. dar limba, nici unu dintre oameni nu o poate împlânzi. Ea este un rău de neînfrânat; plină de otravă aducătoare de moarte.

9. Cu ea binecuvântăm pe Iehova și Tată; și cu ea blestemăm pe oamenii cei făcuți după o asemănare a lui Dumnezeu.

10. Din aceeași gură iese binecuvântare și blestem. Frații mei, nu trebuie să se facă acestea așa.

11. Oare izvorul, țâșnește din aceeași crăpătură: dulcele și amarul?

12. Frații mei, poate face un smochin: măslina? Sau o viță, smochine? Nici o apă sărată nu face apă dulce.

13. Cine este înțelept și cunoscător între voi? Să arate din purtarea lui bună, faptele lui, printr-o blândețe a înțelepciunii.

14. Dar, dacă aveți în inimile voastre invidie amară și ambiție egoistă; nu vă lăudați, și nu mințiți împotriva adevărului.

15. Aceasta nu este înțelepciunea cea coborând de sus; ci, este pământească, sufletească, demonică.

16. Pentru că unde este invidie și ambiție egoistă; acolo este dezordine, și orice lucrare rea.

17. Dar înțelepciunea de sus, întâi este: curată, apoi pașnică, blândă, ușor de convins, plină de milă și de roade bune, nepărtinitoare, nefățarnică.

18. Iar roada dreptății este semănată în pace, pentru cei făcând pace.

Capitolul 4 - Iacob

1. De unde sunt războaie și de unde sunt lupte între voi? Oare nu de aici, din plăcerile voastre cele luptând în mădularele voastre?

2. Voi poftiți, și nu aveți; ucideți și invidiați, și nu puteți obține; vă luptați și vă războiți. Voi nu aveți, pentru că voi nu cereți.

3. Voi cereți, și nu primiți; pentru că cereți rău, ca să cheltuiți în plăcerile voastre.

4. Adulteri și adultere; nu știți că prietenia lumii este dușmănie cu Dumnezeu. Deci, care are să vrea să fie prieten al lumii se face dușman cu Dumnezeu.

5. Sau vi se pare că în zadar zice Scriptura: „Spiritul care locuiește în noi, tânjește cu gelozie?”

6. Dar El dă un har mai mare! De aceea ea zice: „Dumnezeu se împotrivese îngâmfaților, dar dă har smeriților.”

7. Supuneți-vă deci lui Dumnezeu; dar împotriviți-vă Diavolului, și el va fugi de la voi.

8. Aproiați-vă de Dumnezeu, și El se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; și purificați-vă inimile, voi cu suflete împărțite.

9. Simțiți-vă ticăloșia; și jeliți, și plângeți. Râsul vostru, să se întoarcă în jale; și bucuria, în mahnire.

10. Smeriți-vă înaintea lui Iehova, și El vă va înălța.

11. Nu vorbiți unul împotriva altuia, fraților. Cel vorbind împotriva fratelui, sau cel judecând pe fratele lui; vorbește împotriva legii, și judecă legea. Iar dacă judeci legea, nu ești împlinitor al legii; ci judecător.

12. Unu este dătător al legii și judecător; Cel putând salva și pierde. Iar tu cine ești, cel judecând pe aproapele?

13. Veniți acum, cei zicând: astăzi sau mâine vom pleca în cetatea aceea, și vom sta acolo un an, și vom neguțători și vom câștiga;

14. voi, care nu cunoașteți cum va fi viața voastră de mâine. Pentru că sunteți un abur, apărând pentru puțin și după aceea dispărând.

15. În loc, voi să ziceți: Dacă are să vrea Iehova, și vom viețui; vom face și în aceasta, și aceea.

16. Dar acum vă lăudați în îngâmările voastre; orice lăudare ca aceasta este rea.

17. Deci unuia, știind face bine și nefăcând, îi este păcat.

Capitolul 5 - Iacob

1. Veniți acum, bogaților; plângeți, tânguindu-vă de nenorocirile voastre cele venind peste voi.

2. Bogăția voastră a putrezit, și mantiile voastre sunt roase de molii.

3. Aurul și argintul vostru au ruginit; și rugina lor va fi mărturie împotriva voastră, și va mânca carnea voastră ca un foc. Voi ați strâns comori în zilele din urmă.

4. Iată! Plata lucrătorilor cei secerând câmpiile voastre, cea oprită de voi; strigă. Și strigătele secerătorilor au intrat în urechile lui Iehova Sabaot.

5. Ați viețuit în lux pe pământ, și v-ați desfățat; v-ați hrănit inimile voastre într-o zi de înjunghiere.

6. Ați condamnat, ați ucis pe cel drept; el nu vi se împotrivese.

7. Fiți deci îndelung răbdători, fraților, până la prezența Domnului. Iată! Țăranul așteaptă rodul prețios al pământului; îndelung răbdând pentru aceasta, până are să primească ploaie timpurie și târzie.

8. Fiți și voi îndelung răbdători, întâriți inimile voastre; pentru că prezența Domnului s-a apropiat.

9. Nu oftați fraților, unul împotriva altuia; ca să nu fiți judecați. Iată! Judecătorul stă înaintea ușilor.

10. Fraților, luați exemplu de suferința și îndelunga răbdare a profeților, cei vorbind în Numele lui Iehova.

11. Iată! Fericim pe cei răbdând: ați auzit de răbdarea lui Iov, și ați văzut sfârșitul dat de Iehova; pentru că Iehova este mult înduioșat și compătimitor.

12. Dar înainte de toate, frații mei: nu jurați; nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun alt jurământ. Ci „da” al vostru, să

fie „da”; și „nu”, să fie „nu”; ca să nu cădeți sub condamnare.

13. Suferă cineva dintre voi? Să se roage! Este cineva vesel? Să cânte cântări de laudă!

14. Este cineva bolnav între voi? Să cheme bătrânii adunării la el, și să se roage pentru el; uns fiind cu ulei în Numele Domnului.

15. Și rugăciunea credinței va scăpa pe cel bolnav, și Domnul îl va ridica; și dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.

16. Mărturisiți-vă unul altuia păcatele, și rugați-vă unul pentru altul; ca să fiți astfel vindecați. Mult poate o rugăciune energică a unui drept.

17. Ilie era un om cu o natură asemenea nouă, și s-a rugat cu o rugăciune pentru a nu ploua; și nu a plouat pe pământ trei ani și șase luni.

18. Și s-a rugat iarăși; și cerul a dat ploaie, și pământul a dat rodul lui.

19. Frații mei, dacă cineva are să se rătăcească de la adevăr, și cineva are să îl întoarcă;

20. să știe că cel întorcând pe păcătos dintr-o rătăcire a căi lui, va salva sufletul lui din moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI PETRU

Capitolul 1 - 1Petru

1. Petru apostol al lui Iesus Christos; către locuitorii străini ai diasporei: Pontului, Galatiei, Capadociei, Asiei și Bitiniei;

2. aleși potrivit unei cunoașteri dinainte a unui Dumnezeu-Tată, într-o sfințire a Spiritului, pentru ascultare și stropire cu sânge al lui Iesus Christos: Har vouă și pace; să vă fie înmulțite!

3. Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tată al Domnului nostru Iesus Christos; Cel renăscându-ne după mare mila Lui, pentru o speranță vie, prin învierea lui Iesus Christos dintre morți;

4. la o moștenire nestrucăcioasă și neîntinată și neveștejită; păstrată în ceruri pentru voi,

5. cei păziți de o putere a unui Dumnezeu, prin credință, pentru o salvare gata să fie dezvăluită în timpul din urmă.

6. În ea voi vă veseliți, deși acum, pentru puțin timp, dacă trebuie sunteți întristați prin felurite încercări;

7. pentru ca probarea credinței voastre, mult mai de preț decât aurul cel pierind, dar probat prin foc; să fie găsită pentru laudă, și glorie, și onoare, la dezvăluirea lui Iesus Christos;

8. pe care nevăzându-L, Îl iubiți; în care, nevăzându-L acum, dar crezând, vă veseliți cu o bucurie de nespus și gloriificată;

9. primind ca sfârșit al credinței: o salvare a sufletelor.

10. O salvare pentru care au căutat și au cercetat profeții, cei profetind despre harul cel pentru voi;

11. cercetând pentru care sau în ce fel de timp arăta Spiritul Cel din ei, Cel mărturisind dinainte suferințele lui Christos, și gloriile de după acestea;

12. cărora le-a fost dezvăluit că nu pentru ei, ci pentru voi serveau ei acestea, care v-au fost vestite prin cei evanghelizându-vă pe voi prin Spirit Sfânt trimis din cer. Spre acestea îngerii tânjesc să privească.

13. De aceea, încingându-vă coapsele minții voastre, fiind treji; să sperați deplin

în harul cel aducându-vi-se la dezvăluirea lui Iesus Christos.

14. Ca niște copii ai ascultării, neconformându-vă după poftele dinainte, în necunoștința voastră;

15. ci, după cum Cel chemându-vă este sfânt, faceți-vă și voi sfinți în toată purtarea;

16. pentru că a fost scris: „fiți sfinți, pentru că Eu sunt Sfânt.”

17. Și dacă chemați Tată pe Cel judecând fără a privi fețele, potrivit cu lucrarea fiecăruia; purtați-vă cu temere în timpul locuirii voastre vremelnice;

18. știind că nu cu cele stricătioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din purtarea voastră deșartă primită de la strămoși;

19. ci, cu un sânge scump, ca al unui miel fără cusur și fără pată, adică al lui Christos.

20. El fiind dinainte cunoscut, înainte de întemeierea lumii, dar fiind arătat la sfârșitul acestor timpuri pentru voi,

21. cei credincioși prin El, în Dumnezeu, Cel înviindu-L dintre morți și dându-I glorie; astfel încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

22. Curățiți fiind sufletele voastre prin ascultarea adevărului, pentru o dragoste frățească nefățarnică; iubiți-vă mult unul pe altul;

23. voi fiind renăscuți nu dintr-o sămânță stricătioasă, ci dintr-una nestrucătioasă; printr-un cuvânt al unui Dumnezeu viu și rămânând.

24. Pentru că orice carne este ca iarba, și toată gloria ei ca o floare a ierbii; iarba s-a uscat și floarea a căzut;

25. dar Cuvântul lui Iehova rămâne în etern. Iar acesta este Cuvântul cel evanghelizat către voi.

Capitolul 2 - 1Petru

1. Lepădând deci orice răutate și orice vicleșug și ipocrizii și invidii și orice vorbiri de rău;
2. ca niște copii curând născuți, să tânjiți după laptele rațional, nefalsificat; ca să creșteți prin el spre salvare,
3. dacă ați gustat că Domnul este bun;
4. de care apropiindu-vă, adică de o piatră viețuind, respinsă de oameni, dar aleasă și de preț pentru Dumnezeu;
5. și voi, ca niște pietre viețuind, sunteți zidiți ca o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale bine primite de Dumnezeu, prin Iesus Christos.
6. De aceea este cuprins în Scriptură: „iată! Pun în Sion o piatră, ca vârful de unghi; aleasă, de preț; și cel crezând în El, nu are să fie rușinat”.
7. Onoarea este deci pentru voi, cei crezând; dar pentru cei necrezând este o piatră pe care au respins-o zidarii, făcută cap de unghi;
8. și este o piatră de poticnire și o stâncă de cădere. Ei se poticesc, neascultând de Cuvânt; la aceasta au fost și rânduți.
9. Dar voi sunteți un neam ales, o preoție regală, o națiune sfântă, un popor pentru posesia Lui, ca să vestiți virtuțile Celui chemându-vă din întuneric la lumina Lui minunată;
10. voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți un popor al unui Dumnezeu; voi cei nemilostiviți, dar acum milostiviți.
11. Iubiților, vă îndemn ca pe niște străini și peregrini, să vă feriți de poftele carnale care se războiesc împotriva sufletului,
12. având purtarea voastră bună între națiuni; pentru ca, în ceea ce vorbesc împotriva voastră ca de niște răufăcători; din faptele voastre bune privite de ele, să glorifice pe Dumnezeu într-o zi a cercetării.
13. Supuneți-vă deci, pentru Domnul, oricărei porunci omenești; fie regelui ca fiind superior,
14. fie guvernantilor ca fiind trimiși de El pentru pedepsirea răufăcătorilor și pentru laudarea făcătorilor de bine.

15. Pentru că așa este voința lui Dumnezeu: Făcând bine, să amuțiți ignoranța oamenilor fără minte;

16. ca fiind voi liberi, dar neavând libertatea ca o învelitoare a răutății; ci ca niște sclavi ai unui Dumnezeu.

17. Onorați pe toți, iubiți frățietatea, temeți-vă de Dumnezeu, onorați pe regele.

18. Servitorii de casă să fie supuși stăpânilor cu toată frica; nu numai celor buni și blânzi, ci și celor dificili.

19. Pentru că aceasta, este un har dacă cineva din cauza conștiinței către Dumnezeu, suportă întristare suferind pe nedrept.

20. Pentru că ce fală este dacă păcătuiți și fiind palmuiți; veți răbda? Dar dacă, făcând bine și suferind, veți răbda, aceasta este un har de la Dumnezeu.

21. Pentru că la aceasta ați fost chemați; deoarece și Christos a suferit pentru voi, lăsându-vă un exemplu, ca să urmați urmelor Lui;

22. El care nu a făcut păcat, nici nu a fost găsit vicleșug în gura Lui;

23. care fiind insultat, nu a insultat; suferind, nu a amenințat; ci S-a dat pe Sine: Celui judecând drept;

24. care a purtat păcatele noastre în corpul Lui pe lemn; pentru ca desfăcându-ne față de păcate, să trăim pentru dreptate; prin rănile căruia ați fost însănătoșiți.

25. Pentru că erați ca niște oi rătăcite; dar acum v-ați întors la Păstorul și Supraveghetorul sufletelor voastre.

Capitolul 3 - 1Petru

1. Asemenea, nevestelor, supuneți-vă bărbaților voștri; pentru ca, dacă unii nu ascultă de cuvânt, să fie câștigați fără cuvânt, prin purtarea nevestelor lor;

2. văzând purtarea voastră curată și în temere.

3. Podoaba voastră să nu fie cea de afară, a împletiturii părului, și a purtării bijuteriilor de aur, sau a îmbrăcării mantiliilor;

4. ci, omul cel ascuns al inimii, în nestricăciunea unui spirit blând și liniștit,

care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu.

5. Pentru că astfel odinioară și femeile sfinte, cele sperând în Dumnezeu; se împodobeau supunându-se bărbaților lor;

6. precum Sara asculta de Abraam, chemându-l: domn; ai cărei copii v-ați făcut făcând binele și netemându-vă de nici o intimidare.

7. Tot așa voi bărbaților, locuiți împreună cu ele potrivit cu cunoștința, dând onoare vasului femeiesc, ca unuia mai slab; ca fiind și împreună-moștenitoare ale harului vieții; pentru a nu fi împiedicate rugăciunile voastre.

8. În sfârșit, fiți toți cu același gând; simțind împreună, fiind iubitori de frați, înduioșați, smeriți,

9. nerestituind rău pentru rău, sau insultă pentru insultă; ci dimpotrivă: binecuvântând, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântare.

10. „Pentru că cel vrând să iubească viața, și să vadă zile bune, să oprească limba de la rău, și buzele pentru a nu vorbi viclenie.

11. Să se abată însă de la rău, și să facă binele; să caute pace și să o urmărească.

12. Pentru că ochii lui Iehova sunt peste drepti, și urechile Lui spre rugăciunea lor; dar fața lui Iehova este împotriva făcătorilor de rele.”

13. Și cine este cel făcându-vă rău, dacă aveți să vă faceți imitatori ai binelui.

14. Dar și dacă ați suferi pentru dreptate, sunteți fericiți. Iar de intimidarea lor, nu vă temeți, nici nu fiți tulburați;

15. ci sfințiți în inimile voastre pe Iesus ca Domn, fiind gata totdeauna pentru răspuns de apărare oricui cerându-vă socoteală referitor la speranța cea din voi; dar cu blândețe și respect,

16. având o conștiință bună; pentru ca, în ceea ce sunteți vorbiți împotriva ca răufăcători, să fie rușinați cei defăimând: purtarea voastră cea bună în Christos.

17. Pentru că este mai bine; dacă așa ar vrea voința lui Dumnezeu; să suferiți făcând bine, decât făcând rău.

18. Pentru că și Christos a suferit odată pentru totdeauna pentru păcate; Un drept pentru niște nedrepti; ca să vă aducă lui Dumnezeu. El fiind omorât în carne, dar fiind făcut viu în spirit;

19. în care, ducându-Se, a predicat și spiritelor din închisoare,

20. odinioară neascultătoare; când aștepta îndelunga răbdare a lui Dumnezeu în zilele lui Noe, ale unuia construind o corabie, în care puțini, adică opt suflete, au fost scăpate prin apă;

21. a cărei copie: botezul, vă salvează acum și pe voi, nu o îndepărtare a murdăriei cărnii, ci o cerere către Dumnezeu a unei conștiințe bune, prin învierea lui Iesus Christos;

22. care ducându-Se în cer, este la dreapta lui Dumnezeu, fiindu-I supuși îngeri și autorități și puteri.

Capitolul 4 - 1Petru

1. Christos deci, suferind în carne pentru noi, înarmați-vă și voi cu aceeași gândire; pentru că cel suferind în carne a terminat cu păcatele,

2. ca să nu mai trăiască timpul rămas în carne pentru poftele oamenilor, ci pentru voința lui Dumnezeu.

3. Pentru că ne este de ajuns timpul trecut, pentru a fi lucrat voința națiunilor; umblând în destrăbălări, în pofte, în beții, în ospețe, în chefuri și idolatrii nelegiuite;

4. în care se miră, că voi nu alergați împreună cu ei la aceeași revărsare de destrăbălare: hulindu-vă;

5. ei care vor da socoteală Celui gata de a judeca pe vii și pe morți.

6. Fiindcă pentru aceasta le-a fost evanghelizat și morților; pentru ca să fie judecați potrivit oamenilor, în carne; dar să trăiască potrivit lui Dumnezeu, în Spirit.

7. Iar sfârșitul la toate s-a apropiat; fiți deci cumpătați, fiți treji pentru rugăciuni;

8. având înainte de toate o dragoste fierbinte între voi, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate.

9. Fiți ospitalieri unii cu alții, fără murmur.

10. Fiecare, după cum a primit un dar al harului, așa să vă serviți între voi, ca

administratori buni ai harului felurit al lui Dumnezeu.

11. Dacă vorbește cineva, să fie ca niște cuvinte ale lui Dumnezeu; dacă servește cineva, să fie ca din tăria pe care o dă Dumnezeu; pentru ca în toate să fie glorificat Dumnezeu prin Iesus Christos; pentru care sunt gloria și puterea în epocile epocilor. Amen.

12. Iubiților, nu vă mirați de focul aprins peste voi, făcut vouă pentru încercare, ca de ceva străin întâmplându-se cu voi;

13. ci, după cum împărtășiți suferințele lui Christos, bucurați-vă; pentru ca și la dezvăluirea gloriei Lui să vă bucurați: veselindu-vă.

14. Dacă sunteți ocărăți pentru Numele lui Christos, fericți sunteți; pentru că Spiritul gloriei lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

15. Pentru că nimeni dintre voi, să nu suferă ca ucigaș, sau ca hoț, sau ca răufăcător, sau ca amestecându-se în treburile altuia.

16. Dar, dacă suferă ca și creștin, să nu se rușineze; și să glorifice pe Dumnezeu în numele acesta.

17. Pentru că este timpul de a începe judecata de la casa lui Dumnezeu; iar dacă începe întâi de la noi, care va fi sfârșitul celor neascultători de Evanghelia lui Dumnezeu?

18. Și dacă cel drept este de abia salvat; atunci cel neevlavios și păcătos unde se va arăta?

19. De aceea, și cei suferind potrivit voinței lui Dumnezeu, să își încredințeze sufletele credibilului Creator, în facere de bine.

Capitolul 5 - 1Petru

1. Îndemn pe bătrânii dintre voi; eu, cel bătrân împreună cu ei, și martor al suferințelor lui Christos, și părtașul gloriei urmând să fie dezvăluită:

2. Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintre voi; nu din constrângere, ci de bunăvoie, potrivit lui Dumnezeu; nici pentru câștig rușinos, ci de bună voie;

3. nici ca domnind peste părțile încredințate vouă, ci făcându-vă exemple ale turmei.

4. Și arătându-Se Păstorul Cel Mare, veți primi cununa nevestejită a gloriei.

5. Tot astfel, voi tinerilor, supuneți-vă bătrânilor. Toți însă, încingându-vă unii către alții cu smerenia minții; pentru că Dumnezeu stă împotriva laudăroșilor; dar dă har smeriților.

6. Smeriți-vă deci sub mâna tare a lui Dumnezeu, ca să vă înalțe la timp potrivit;

7. aruncând asupra Lui toată îngrijorarea voastră, pentru că Lui Îi pasă de voi.

8. Fiți treji, vegheați! Pentru că împotrivorul vostru: Diavolul, dă târcoale ca un leu răcnind, căutând pe cine să înghită;

9. căruia împotriviți-vă fiind tari în credință, știind că același suferințe se împlinesc în frățietatea voastră din lume.

10. Iar Dumnezeul oricărui har, Cel chemându-vă la gloria Lui eternă prin Christos; voi puțin suferind; El vă va finisa, vă va stabili, și vă va face tari.

11. Lui să Îi fie puterea în epocile epocilor! Amen.

12. Prin Silvan, fratele credincios, așa îl consider; v-am scris pe scurt, îndemnând și mărturisind că acesta este un har adevărat al lui Dumnezeu, în care stați.

13. Vă salută pe voi adunarea din Babilon; și Marcu, fiul meu.

14. Salutați-vă unul pe altul cu o sărutare a dragostei. Pace vouă tuturor celor în Christos Iesus!

EPISTOLA A DOUA A LUI PETRU

Capitolul 1 - 2Petru

1. Simon Petru, sclav și apostol al lui Iesus Christos; către cei obținând o credință la fel de prețioasă cu a noastră, printr-o dreptate a Dumnezeuului nostru și a unui Salvator: Iesus Christos;
2. Har vouă, și pace; să vă fie înmulțite printr-o cunoaștere exactă a lui Dumnezeu și a lui Iesus Christos, Domnul nostru.
3. Întrucât divina Lui putere, dăruindu-ne toate cele referitoare la viață și evlavie, prin cunoașterea Celui chemându-ne prin glorie și virtute;
4. prin care ne-au fost dăruite promisiunile cele mai mari și prețioase; ca prin acestea să vă faceți părtași ai naturii divine, scăpând de stricăciunea cea din lume prin poftă,
5. tocmai pentru aceasta însă, contribuind cu toată străduința, adăugați la credința voastră: virtutea; iar la virtute: cunoașterea;
6. iar la cunoaștere: înfrânarea; iar la înfrânare: răbdarea; iar la răbdare: evlavia;
7. iar la evlavie: afecțiunea frățească; iar la afecțiunea frățească: dragostea.
8. Pentru că acestea fiind în voi și sporind; vă fac să nu fiți nici leneși, nici neroditori în cunoașterea Domnului nostru Iesus Christos.
9. Pentru că cel în care nu sunt prezente acestea, este orb, este miop, uitând de curățirea păcatelor vechi.
10. De aceea, fraților, străduiți-vă mai mult să faceți chemarea și alegerea voastră sigure; pentru că, făcând acestea, nu aveți să cădeți niciodată.
11. Pentru că astfel vi se va da din belșug intrarea în Regatul etern al Domnului nostru și Salvator: Iesus Christos.
12. De aceea, voi avea de gând să vă amintesc mereu despre acestea; deși le știți, și sunteți stabiliți în adevărul acesta.
13. Dar consider drept, cât sunt în cortul acesta, să vă trezesc prin aducere aminte;

14. știind că depunerea cortului meu este grabnică; după cum mi-a arătat și Domnul nostru Iesus Christos.

15. dar mă voi strădui ca și după plecarea mea să fie făcută oricând amintirea acestora.

16. Pentru că nu urmând niște mituri iscusit alcătuite v-am încunoștințat puterea și prezența Domnului nostru Iesus Christos; ci, noi fiind făcuți martori oculari ai măreției Aceluia.

17. Pentru că, primind de la un Dumnezeu-Tată: onoare și glorie, o astfel de voce I-a fost adusă de gloria măreață: „acesta este Fiul Meu, iubitul Meu; în care am bună plăcere.”

18. Și noi am auzit vocea aceasta adusă din cer, fiind împreună cu El pe muntele cel sfânt.

19. Și avem mai sigur Cuvântul profetic, la care bine faceți luând aminte; ca la o lampă strălucind într-un loc întunecos, până ce are să crape de ziuă, și are să răsară un luceafăr în inimile voastre.

20. Aceasta cunoscând voi întâi, că orice profeție a Scripturii nu este făcută de o deliberare particulară;

21. pentru că nu printr-o voință a omului a fost adusă cândva vreo profeție; ci, niște oameni sfinți au vorbit de la Dumnezeu, purtați de Spirit Sfânt.

Capitolul 2 - 2Petru

1. S-au făcut însă și profeți mincinoși în popor; precum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor introduce erezii ale pierzării; tăgăduind și pe Stăpânul Cel cumpărându-i, aducând pentru ei o pierzare grabnică.

2. Și mulți vor urma destrăbălările lor; din cauza cărora calea adevărului va fi hulită.

3. Și, prin lăcomie, cu cuvinte false, vor să câștige de la voi. Pentru ei judecata de demult nu întârzie, și pierzarea lor nu aștește.

4. Pentru că, dacă Dumnezeu nu a cruțat pe îngerii cei păcătuiți; ci, aruncându-i într-un adânc, cu lanțuri ale întunericului; i-a predat, fiind păstrați pentru judecată.

5. Și nu a cruțat o lume veche; ci a păzit pe Noe, pe alt optulea; un predicator al dreptății; aducând potop peste o lume de neevlavioși.

6. Și cetățile Sodoma și Gomora, făcându-le cenușă; le-a condamnat, punându-le exemplu pentru niște neevlavioși din viitor;

7. și a izbăvit pe un drept, pe Lot, cel chinuit de purtarea în destrăbălare a celor nelegiuți.

8. Pentru că cel drept, locuind printre ei; prin vedere și auzire își chinuia zi de zi sufletul lui drept cu fapte nelegiuite.

9. Deci Iehova știe să izbăvească din încercare pe evlavioși, dar să păstreze pe nedrepti pentru o zi de judecată; pentru pedeapsă.

10. Dar mai ales pe cei umblând potrivit cârnii, într-o poftă a necurăției și desconsiderând domnia. Îndrăzneți, încăpățânați; ei nu tremură hulind gloriile.

11. Pe când îngerii, cu tărie și cu putere mai mare fiind; nu aduc înaintea lui Iehova o acuzație hulitoare împotriva lor.

12. Dar aceștia, ca niște viețuitoare naturale fără rațiune, născute pentru prindere și nimicire, hulind referitor la cele ce nu cunosc; vor fi și ei nimicți în stricăciunea lor,

13. suportând ca nedrepti o plată a nedreptății lor, ei considerând o plăcere desfătarea de zi cu zi; sunt pete și murdării, desfătându-se în amăgirile lor ospătând împreună cu voi;

14. având ochi plini de adulter și neoprindu-se de la păcat, ademenind suflete nestatornice, având inimă deprinsă la lăcomie, copii ai blestemului.

15. Părăsind o cale dreaptă, s-au rătăcit; urmând calea lui Balaam, fiul lui Beor, care a iubit o plată a nedreptății.

16. Dar a avut o muștrare pentru călcarea lui de lege; o măgăriță fără voce omenească, rostind cu voce de om, a oprit nebunia „profetului”.

17. Aceștia sunt fântâni fără apă, nori duși de furtună, cărora li s-a păstrat: negura întunicului.

18. Pentru că, rostind cuvinte umflete ale deșertăciunii; ademenesc prin poște ale

cârnii, prin destrăbălări, pe cei tocmai scăpând de cei umblând în rătăcire,

19. promițându-le libertate, ei fiind sclavi ai stricăciunii. Pentru că, de care a fost învins cineva, acestuia i s-a făcut sclav.

20. Pentru că, dacă scăpând de necurățiile lumii, printr-o cunoaștere a Domnului și Salvator: Iesus Christos; dar încurcându-se iarăși în acestea, sunt învinși de ele; li s-au făcut cele de pe urmă stări mai rele decât cele dintâi.

21. Pentru că era mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea dreptății; decât, cunoscând-o, să se întoarcă de la porunca sfântă cea dată lor.

22. Lor li s-a întâmplat zicerea proverbului adevărat: „câine întors la vărsătura lui; și scroafă spălată, la tăvălirea în mocirlă.”

Capitolul 3 - 2Petru

1. Iubiților, vă scriu deja această a doua scrisoare, în ele vă trezesc mintea curată prin amintire,

2. ca să vă amintiți de cuvintele spuse dinainte de profeții sfinți, și de porunca Domnului și Salvatorului, spusă prin apostolii voștrii;

3. cunoscând întâi aceasta, că în zilele din urmă vor veni batjocoritori cu batjocură, umblând potrivit poftelor lor;

4. și zicând: „unde este promisiunea venirii Lui? Pentru că, de când au adormit părinții, toate rămân așa de la începutul creației.”

5. Fiindcă pentru ei este ascunsă aceasta, după voința lor; anume că din vechime erau: ceruri și pământ din apă și prin apă, așezat prin Cuvântul lui Dumnezeu;

6. prin acestea, lumea de atunci, fiind inundată de apă; a fost pierdută.

7. Dar cerurile și pământul de acum sunt păstrate prin același cuvânt, pentru foc; fiind ținute pentru o zi de judecată, și de pierzare a oamenilor neevlavioși.

8. Dar aceasta una, să nu fie ascunsă pentru voi, iubiților; că o zi la Iehova este ca o mie de ani, și o mie de ani ca o zi.

9. Iehova nu întârzie promisiunea, cum o consideră unii, întârziere; ci, este îndelung răbdător cu voi, nevrând să fie cineva pierdut; ci toți să vină la căință.

10. Ziua lui Iehova va veni însă ca un hoț; în ea, cerurile vor trece cu vuit mare, iar elementele fiind încălzite, vor fi descompuse; și pământul și lucrările de pe el vor fi găsite.

11. Deci fiind astfel descompuse, cum trebuie să fiți voi, în purtare sfântă și evlavie,

12. așteptând și grăbind ziua lui Dumnezeu; din cauza căreia, cerurile, fiind aprinse, vor fi descompuse; și elementele, încălzindu-se, se vor topi?

13. Dar noi, potrivit promisiunii Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care locuiește dreptate.

14. De aceea, iubiților, așteptând acestea, străduiți-vă să fiți găsiți de El în pace, nepătați și nevinovați.

15. Și considerați îndelunga răbdare a Domnului nostru o salvare; după cum v-a scris și iubitul nostru frate Pavel, potrivit înțelepciunii date lui;

16. precum și în toate epistolele lui, vorbind în ele despre acestea; în care sunt unele greu de înțeles, pe care cei neînvățați și instabili le succesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.

17. Deci voi, iubiților, cunoscând dinainte, păziți-vă ca nu cumva, fiind aduși împreună cu ei de rătăcirea celor nelegiuți; să cădeți din fermitatea voastră.

18. Ci, creșteți în har și într-o cunoaștere a Domnului nostru și Salvator-Iesus Christos. Lui să Îi fie gloria; și acum, și într-o zi a eternității!

EPISTOLA ÎNTÂI A LUI IOAN

Capitolul 1 - I Ioan

1. Ceea ce a fost de la început, ceea ce am auzit, ceea ce am văzut cu ochii noștri, ceea ce am primit și au pipăit mâinile noastre, referitor la Cuvântul vieții;

2. iar viața a fost arătată, și noi am văzut și mărturisim și vă vestim viața cea eternă, care a fost la Tatăl și ne-a fost arătată.

3. Ceea ce am văzut și am auzit vă vestim și vouă, pentru ca și voi să aveți comuniune cu noi; și comuniunea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său: Iesus Christos.

4. Și noi scriem acestea, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

5. Și acesta este mesajul pe care l-am auzit de la El, și vi-l vestim; că Dumnezeu este lumină și în El nu este nici un întuneric.

6. Dacă avem să zicem că avem părtășie cu El, și avem să umblăm în întuneric; mințim, și nu practicăm adevărul.

7. Dar, dacă avem să umblăm în lumină, după cum El este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Iesus Fiul Său, ne curățește de orice păcat.

8. Dacă avem să zicem că nu avem păcat, ne amăgim pe noi; și adevărul nu este în noi.

9. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este de încredere și drept; ca să ne ierte păcatele, și să ne curățească de orice nedreptate.

10. Dacă avem să zicem că nu am păcătuit, Îl facem mincinos; și Cuvântul Lui nu este în noi.

Capitolul 2 - I Ioan

1. Copilașii mei, vă scriu acestea ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva are să păcătuiască avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Iesus Christos, adică pe un Drept.

2. Și El este o ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

3. Și prin aceasta știm că Îl cunoaștem, dacă respectăm poruncile Lui.

4. Cel zicând: „L-am cunoscut”; dar nerespectând poruncile Lui, este un mincinos, și adevărul lui Dumnezeu nu locuiește în el.

5. Dar cel care are să respecte Cuvântul Lui, într-aceasta dragostea lui este într-adevăr perfectă; prin aceasta știm că suntem în El.

6. Cel zicând că rămâne în El, datorează să umble și el după cum a umblat Acela.

7. Iubiților, nu vă scriu o poruncă nouă; ci una veche, pe care ați avut-o de la început. Porunca cea veche este Cuvântul pe care l-ați auzit.

8. Vă scriu iarăși o poruncă nouă, ceea ce este adevărat în el și în voi; pentru că în tinerul trece, și lumina cea adevărată deja strălucește.

9. Cel zicând că este în lumină, și urând pe fratele lui; este în întuneric până acum.

10. Cel iubind pe fratele lui, rămâne în lumină, și în el nu este ocazie de poticnire.

11. Dar cel urând pe fratele lui, este în întuneric; și umblă în întuneric, și nu știe unde merge, pentru că în tinerul a orbit ochii lui.

12. Vă scriu, copilașilor, pentru că păcatele v-au fost iertate prin Numele Lui.

13. Vă scriu părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu, tinerilor, pentru că ați învins pe cel rău. V-am scris copilașilor, pentru că ați cunoscut pe Tatăl.

14. V-am scris, părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, pentru că sunteți tari; și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați învins pe cel rău.

15. Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva are să iubească lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

16. Pentru că tot ce este în lume: pofta cărnii, și pofta ochilor, și lăudăroșenia vieții; nu este din Tatăl, ci este din lume.

17. Și lumea trece, și pofta ei; dar cel făcând voiața lui Dumnezeu, rămâne în etern.

18. Copilașilor, este ora din urmă; și, după cum ați auzit că vine Anticristul, și acum s-au făcut mulți Anticriști, de la aceasta cunoaștem că este ora din urmă.

19. Ei au ieșit dintre noi, dar nu erau de ai noștri. Pentru că, dacă erau de ai noștri, rămăneau cu noi; ci ca să fie arătați că nu toți sunt de ai noștri.

20. Și voi aveți unger de la Cel sfânt; voi toți cunoașteți.

21. Nu v-am scris pentru că nu știți adevărul; ci, pentru că îl știți, și pentru că orice minciună nu este din adevăr.

22. Cine este minciinosul, dacă nu cel tăgăduind că Iesus este Christosul? Acesta este Anticristul, cel tăgăduind pe Tatăl și pe Fiul.

23. Oricine, tăgăduind pe Fiul, nu are nici pe Tatăl. Cel mărturisind pe Fiul, are și pe Tatăl.

24. Voi ceea ce ați auzit de la început, să rămână în voi; dacă are să rămână în voi ceea ce ați auzit de la început, și voi veți rămâne în Fiul și în Tatăl.

25. Și aceasta este promisiunea pe care El ne-a promis-o: viața cea eternă.

26. V-am scris acestea despre cei înșelându-vă.

27. Și voi: ungerea pe care ați primit-o de la El, rămâne în voi, și nu aveți nevoie să vă învețe cineva; ci, precum ungerea Lui vă învață despre toate, ea este și adevărată și nu este o minciună; și după cum v-a învățat ea, rămâneți în El.

28. Și acum, copilașilor, rămâneți în El; pentru că, dacă El are să fie arătat, să avem îndrăzneală și să nu fim rușinați dinaintea Lui, la prezența Lui.

29. Dacă știți că El este drept, să cunoșteți că oricine practicând dreptatea, a fost născut din El.

Capitolul 3 - Ioan

1. Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit Tatăl, că să fim chemați copii ai lui Dumnezeu; și suntem. De aceea nu ne cunoaște lumea, pentru că nu L-a cunoscut pe El.

2. Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, și încă nu s-a arătat ce vom fi; dar știm că dacă El are să fie arătat, vom

fi asemănători Lui; pentru că Îl vom vedea precum este.

3. Și oricine, având speranța aceasta în El, se curățește; după cum El este curat.

4. Oricine, practicând păcatul, practică și nelegiuirea; și păcatul este nelegiuirea.

5. Și știți că El S-a arătat ca să ridice păcatele noastre; și în El nu este păcat.

6. Oricine, rămânând în El, nu păcătuiește; oricine păcătuind, nu L-a văzut, nici nu Îl cunoaște.

7. Copilașilor, nici unu să nu vă amăgească! Cel practicând dreptatea, este drept; după cum El este drept.

8. Cel practicând păcatul este din Diavolul; pentru că Diavolul păcătuiește de la început. Pentru aceasta S-a arătat: Fiul lui Dumnezeu, ca să nimicească lucrările Diavolului.

9. Oricine, fiind născut din Dumnezeu, nu practică păcatul, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, pentru că este născut din Dumnezeu.

10. Prin aceasta sunt arătați copiii lui Dumnezeu, și copiii Diavolului: oricine nep practicând dreptate, nu este din Dumnezeu; și nici cel ne iubind pe fratele lui.

11. Pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început; ca să ne iubim unii pe alții.

12. Nu precum era Cain din cel rău, și a ucis pe fratele lui. Și din ce cauză l-a ucis? Pentru că lucrările lui erau rele; iar cele ale fratelui său erau drepte.

13. Nu vă mirați fraților, dacă vă urăște lumea.

14. Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim frații. Cel ne iubind pe fratele, rămâne în moarte.

15. Oricine, urând pe fratele lui, este un ucigaș de oameni; și știți că orice ucigaș de oameni, nu are viață eternă rămânând în el.

16. Prin aceasta am cunoscut dragostea, pentru că El Și-a pus sufletul lui pentru noi; și noi datorăm să punem sufletele pentru frați.

17. Dar, care o să aibă bunătățile lumii, și are să privească pe fratele lui având o nevoie, și are să închidă simțămintele lui

către el; cum rămâne în el dragostea lui Dumnezeu?

18. Copilașilor mei, să nu iubim cu cuvântul, nici cu limba; ci prin faptă și adevăr.

19. Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr, și vom convinge inima noastră înaintea Lui.

20. Pentru că, dacă are să ne condamne inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră, și cunoaște toate.

21. Iubiților, dacă inima nu are să ne condamne; avem îndrăzneală la Dumnezeu.

22. Și ceea ce avem să cerem, primim de la El; pentru că respectăm poruncile Lui, și facem cele plăcute înaintea Lui.

23. Și acesta este porunca Lui: să credem în Numele Fiului Său Iesus Christos; și să ne iubim unii pe alții, după cum ne-a dat poruncă.

24. Și cel respectând poruncile Lui, rămâne în El, și El în el. Și prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi: datorită Spiritului pe care ni L-a dat.

Capitolul 4 - IIoan

1. Iubiților, nu credeți în orice spirit, ci, probați spiritele, dacă sunt din Dumnezeu; pentru că mulți profeți mincinoși au ieșit în lume.

2. Prin aceasta cunoașteți Spiritul lui Dumnezeu: Orice spirit, care mărturisește pe Iesus venit în carne, este din Dumnezeu;

3. și orice spirit, care nu mărturisește pe Iesus Christos venit în carne, nu este din Dumnezeu; și acesta este cel al lui Anticrist, de care ați auzit că vine, și acum este deja în lume.

4. Voi, copilașilor, sunteți din Dumnezeu, și i-ați învins; pentru că mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume.

5. Ei sunt din lume, de aceea vorbesc ca din lume; și lumea îi ascultă.

6. Noi suntem din Dumnezeu; cel cunoscând pe Dumnezeu, ne ascultă; cel ce nu este din Dumnezeu, nu ne ascultă. Prin aceasta cunoaștem Spiritul Adevărului, și spiritul rătăcirii.

7. Iubiților, să ne iubim unii pe alții; pentru că dragostea este din Dumnezeu.

Și oricine iubind, este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cel neiubind, nu a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.

9. Prin aceasta a fost arătată dragostea lui Dumnezeu către noi; că Dumnezeu a trimis în lume pe Fiul Său Cel unic-născut, ca noi să trăim prin El.

10. În aceasta este dragostea: nu că noi L-am iubit pe Dumnezeu; ci, că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca ispășire pentru păcatele noastre.

11. Iubiților, dacă așa ne-a iubit Dumnezeu; și noi datorăm să ne iubim unii pe alții.

12. Pe Dumnezeu, nici unu nu L-a văzut vreodată; dacă avem să ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi; și dragostea Lui este perfectă în noi.

13. Prin aceasta cunoaștem că rămânem în El, și El în noi: pentru că ne-a dat din Spiritul Lui.

14. Și noi am privit și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul ca Salvator al lumii.

15. Cel care are să mărturisească, că Iesus este Fiul lui Dumnezeu; Dumnezeu rămâne în el, și el în Dumnezeu.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu către noi. Dumnezeu este dragoste; și cel rămânând în dragoste, rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu în el.

17. Prin aceasta a fost dragostea făcută perfectă cu noi, ca să avem îndrăzneală în ziua judecății; pentru că, precum este El, suntem și noi în lumea aceasta.

18. În dragoste nu este frică, ci dragostea perfectă aruncă afară frica; pentru că frica are pedeapsă, iar cel temându-se nu a fost făcut perfect în dragoste.

19. Noi iubim pe Dumnezeu, pentru că El ne-a iubit întâi.

20. Dacă cineva are să zică: eu iubesc pe Dumnezeu, și are să urască pe fratele lui, pe care l-a văzut; nu poate iubi pe Dumnezeu pe care nu L-a văzut.

21. Și porunca acesta îl avem de la El; ca, cel iubind pe Dumnezeu, să iubească și pe fratele lui.

Capitolul 5 - 1Ioan

1. Oricine, crezând că Iesus este Christosul, a fost născut din Dumnezeu; și oricine iubind pe Cel născând, iubește și pe cel născut din El.

2. Prin aceasta cunoaștem că iubim pe copiii lui Dumnezeu: când iubim pe Dumnezeu, și împlinim poruncile Lui.

3. Pentru că aceasta este dragostea către Dumnezeu: ca să respectăm poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele.

4. Pentru că tot ce a fost născut din Dumnezeu, învinge lumea; și aceasta este victoria cea învingând lumea: credința noastră.

5. Dar cine este cel învingând lumea, dacă nu cel crezând că Iesus este Fiul lui Dumnezeu.

6. Acesta este Cel venit cu apă și sânge, Iesus Christos; nu numai cu apa, ci cu apa și cu sângele; și Spiritul este Cel mărturisind, pentru că Spiritul este Adevărul.

7. Pentru că trei sunt cei mărturisind:

8. Spiritul și apa și sângele; și cei trei sunt una.

9. Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare; pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu, pe care a mărturisit-o despre Fiul Său.

10. Cel crezând în Fiul lui Dumnezeu, are mărturisirea în sine; cel necrezând pe Dumnezeu, L-a făcut mincinos, pentru că

nu a crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu despre Fiul Său.

11. Și aceasta este mărturia: că Dumnezeu ne-a dat viață eternă; și viața aceasta este în Fiul Său.

12. Cel având pe Fiul are viața; cel neavând pe Fiul, nu are viața.

13. V-am scris acestea, ca să știți că aveți viață eternă; voi, cei crezând în Numele Fiului lui Dumnezeu.

14. Și aceasta este îndrăzneala pe care o avem la El: Că, dacă avem să cerem ceva potrivit voinței Lui, ne ascultă.

15. Și dacă știm că ne ascultă ceea ce avem să cerem, știm că avem cele ce cerem de la El.

16. Dacă cineva are să vadă pe fratele lui păcătuiind un păcat nu spre moarte, să ceară; și El îi va da viața, pentru cei păcătuiind nu spre moarte. Este un păcat spre moarte, nu despre acela spun să se roage.

17. Orice nedreptate este păcat, dar este păcat nu spre moarte.

18. Știm că oricine, fiind născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci, Cel născut din Dumnezeu îl păzește, și cel rău nu se atinge de el.

19. Știm că suntem din Dumnezeu, și lumea întregă zace în cel rău.

20. Dar știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat minte ca să cunoaștem pe Cel Adevărat; și suntem în Cel Adevărat prin Fiul Său Iesus Christos. Acesta este Dumnezeul Adevărat și viața cea eternă.

21. Copilașilor, păziți-vă de idoli.

EPISTOLA A DOUA A LUI IOAN

Capitolul 1 - 2Ioan

1. Bătrânul, către aleasa doamnă și către copiii ei, pe care îi iubesc în adevăr; și nu numai eu ci și toți cei cunoscând adevărul;

2. din cauza adevărului cel rămânând în noi și va fi cu noi în etern.

3. Cu voi fie har, milă, pace; de la un Dumnezeu Tată, și de la Iesus Christos, Fiul Tatălui; prin adevăr și dragoste.

4. Tare m-am bucurat că am găsit pe unii, dintre copiii tăi umblând în adevăr, după cum am primit noi poruncă de la Tatăl.

5. Și acum te rog, doamnă; nu ca scriindu-ți o poruncă nouă, ci pe care o avem de la început: „ca să ne iubim unii pe alții.”

6. Și aceasta este dragostea: ca să umblăm potrivit poruncilor Lui. Acesta este porunca, după cum ați auzit de la început: „ca să umblați în dragoste.”

7. Pentru că mulți amăgitori au ieșit în lume, ei nemărturisind pe Iesus Christos venit în carne. Acesta este amăgitorul și Anticristul.

8. Luați seama la voi, ca să nu pierdeți ceea ce am lucrat noi; ci să primiți o plată deplină.

9. Oricine mergând înainte, și nerămânând în învățătura lui Christos, nu îl are pe Dumnezeu; cel rămânând în învățătura acesta, are și pe Tatăl și pe Fiul.

10. Dacă cineva vine la voi, și nu aduce învățătura aceasta, să nu îl primiți în casă, și să nu îi ziceți: fi bucuros!

11. Pentru că cel zicându-i: fi bucuros! Se face părtaş cu faptele lui cele rele.

12. Având multe să vă scriu, nu am vrut cu hârtie și cerneală; ci sper să vin la voi să vă vorbesc gură către gură; pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

13. Copiii surorii tale cea adunată, te salută.

EPISTOLA A TREIA A LUI IOAN

Capitolul 1 - 3Ioan

1. Bătrânul; către iubitul Gaius pe care eu îl iubesc în adevăr.
2. Iubitule, mă rog să îți meargă bine în toate, și să fi sănătos, după cum îi merge bine sufletului tău.
3. Pentru că m-am bucurat tare mult venind frați, și mărturisind despre adevărul tău; după cum tu umbli în adevăr.
4. Bucurie mai mare nu am, decât aceasta: să fi auzit de copiii mei umblând în adevăr.
5. Iubitule, tu faci cu credințioșie ceea ce lucrezi pentru frați, și aceasta chiar și pentru străini,
6. care au mărturisit despre dragostea ta înaintea adunării; pe care vei face bine trimițându-i în mod vrednic de Dumnezeu.
7. Pentru că ei au plecat pentru Numele Lui, neluând nimic de la cei dintre națiuni.
8. Noi deci datorăm să primim pe cei ca aceștia, ca să ne facem împreună-lucrători cu adevărul.

9. Am scris ceva adunării, dar Diotref, cel plăcându-i să fie întâiul între ei; nu ne primește.

10. De aceea, dacă am să vin, voi aminti de faptele lui pe care le face, clevetindu-ne cu cuvinte rele. Și nemulțumindu-se cu acestea, nici el nu primește frații; și pe cei vrând să îi primească, îi împiedică și îi exclude din adunare.

11. Iubitule! Nu imita ce este rău, ci ce este bine. Cel făcând bine, este din Dumnezeu; cel făcând rău, nu L-a văzut pe Dumnezeu.

12. Lui Demetre i s-a adus mărturie de către toți, chiar și de către adevăr; dar și noi mărturisim, și ști că mărturia noastră este adevărată.

13. Aveam multe să-ți scriu, dar nu vreau să îți scriu cu cerneală și condei.

14. Sper însă să te văd curând, și vom vorbi gură către gură.

15. Pace ție! Te salută prietenii. Salută prietenii pe nume.

EPISTOLA LUI IUDA

1. Iuda, sclav al lui Iesus Christos, dar frate al lui Iacob; către cei chemați, fiind iubiți în Dumnezeu-Tată, și păstrați în Iesus Christos:

2. Milă vouă și pace și dragoste, să fie înmulțite.

3. Iubiților, dând toată sânguința să vă scriu despre salvarea noastră comună; am avut obligația să vă scriu, îndemnându-vă să luptați pentru credința dată sfinților odată pentru totdeauna.

4. Pentru că s-au strecurat unii oameni, cei demulți scriși dinainte pentru judecata aceasta, neevlavioși; schimbând harul Dumnezeului nostru în destrăbălare și tăgăduind pe singurul nostru Stăpân: Dumnezeu și pe Domnul Iesus Christos.

5. Dar vreau să vă amintesc; deși știind voi odată pentru totdeauna; că Dumnezeu, scăpând pe popor din țara Egiptului, după aceea a nimicit pe cei necrezând.

6. Și pe îngeri, pe cei nepăstrând starea lor dintâi, ci părăsind locuința lor; El i-a păstrat în lanțuri eterne, sub întuneric, pentru judecata zilei cea mare;

7. după cum Sodoma și Gomora și cetățile din jurul lor, curvind în mod asemănător cu aceștia, și umblând după carnea altuia; sunt puse înainte ca exemplu, suferind pedeapsa judiciară a unui foc etern.

8. Asemenea, desigur, și acești visători își întinează carnea, disprețuiesc domnia și hulesc gloriile.

9. Dar Mihael, arhanghelul, când, disputând cu Diavolul, a discutat despre corpul lui Moise; nu a îndrăznit să aducă împotriva o acuzație de hulă, ci a zis: „Iehova să te certe!”

10. Aceștia însă hulesc toate câte nu le știu; și, în câte cunosc prin fire ca viețuitoarele fără minte, într-acestea se strică.

11. Vai de ei! Pentru că s-au dus pe calea lui Cain, și s-au repezit în rătăcirea lui Balaam pentru o plată; și au pierit în vORBIREA ÎMPOTRIVITOARE A LUI CORE.

12. Aceștia sunt stânci ascuse la mesele voastre de dragoste, ospătându-se fără

teamă împreună cu voi, și păstorindu-se pe ei; niște nori fără apă purtați de vânturi; niște pomi tomnatici fără rod; de două ori morți; dezrădăcinați;

13. niște valuri înfuriate ale mării, spumegând rușinile lor; niște stele rătăcitoare cărora le este păstrată negura întunericului în etern.

14. Dar Enoch, al șaptelea de la Adam, a profețit și el despre aceștia zicând: Iată! A venit Iehova cu zecile de mii de sfinți ai Lui;

15. ca să facă judecată împotriva tuturor, și să dovedească pe toți neevlavioșii despre faptele lor neevlavioase pe care le-au făcut fără evlavie; și despre toate asprimile, pe care le-au vorbit împotriva Lui niște păcătoși neevlavioși.

16. Aceștia sunt cărtitori, nemulțumiți de soarta lor, umblând potrivit pofteilor lor; gura lor vorbește cuvinte trufașe, admirând persoane pentru câștig.

17. Dar voi, iubiților, amintiți-vă de cuvintele cele dinainte spuse de apostolii Domnului nostru Iesus Christos;

18. pentru că ei v-au zis: „în timpul din urmă vor fi batjocoritori umblând potrivit pofteilor lor cele neevlavioase.”

19. Aceștia sunt cei făcând dezbinări, sufletești, neavând Spirit.

20. Dar voi, iubiților, zidindu-vă în credința voastră sfântă, rugându-vă prin Spirit Sfânt;

21. păstrați-vă în dragostea lui Dumnezeu, așteptând mila Domnului nostru Iesus Christos, pentru o viață eternă.

22. Și îndurați-vă de cei care sunt îndoșiți;

23. iar pe alții salvați-i cu teamă, smulgându-i din foc; urând și cămașa pătată de carne.

24. Iar Celui, putând să vă păzească neclătinați și să vă pună înaintea gloriei Sale fără cusur, în exultare;

25. singurului Dumnezeu Salvator al nostru, prin Iesus Christos-Domnul nostru, să li fie glorie, măreție, putere și autoritate, înainte de orice epocă și acum, și în toate epocile. Amen.

APOCALIPSA LUI IOAN

Capitolul 1 - Apocalipsa

1. O dezvăluire a lui Iesus Christos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate sclavilor Săi cele ce trebuie să se facă în curând. Și El a prezentat-o prin semne, trimițând-o prin îngerul Său, sclavului Său Ioan;

2. care a mărturisit Cuvântul lui Dumnezeu, și mărturia lui Christos, câte a văzut.

3. Fericit este cel citind, și cel auzind cuvintele profeției, și respectând cele scrise în ea; pentru că timpul este aproape.

4. Ioan; către cele șapte adunări care sunt în Asia: har vouă și pace de la Cel fiind și Cel ce a fost și Cel venind, și de la cele șapte Spirite care sunt înaintea tronului Său;

5. și de la Iesus Christos, martorul Cel credibil, Cel întâi-născut dintre cei morți, și Conducător al regilor pământului. Celui, iubindu-ne și eliberându-ne din păcatele noastre prin sângele Lui,

6. și ne-a făcut un Regat, preoți pentru Dumnezeu și Tată al Său; Lui să Îi fie gloria și puterea în epocile epocilor. Amen.

7. Iată! El vine cu norii, și orice ochi Îl va vedea; și cei care L-au străpuns. Și toate triburile pământului se vor jeli din cauza Lui. Da! Amen.

8. Eu sunt Alfa și Omega și Iehova Dumnezeu; Cel fiind, Cel ce a fost și Cel venind; Cel Atotputernic.

9. Eu, Ioan, fratele vostru și împreună-părtaș cu voi la necazul și la Regatul și la răbdarea în Iesus; eram în insula cea chemată Patmos, din cauza Cuvântului lui Dumnezeu și a mărturiei lui Iesus.

10. În ziua Domnească am fost în Spirit, și am auzit înăpoia mea o voce mare, ca a unei trompete,

11. zicând: ceea ce vezi, scrie într-o carte, și trimite celor șapte adunări: la Efes, și la Smirna, și la Pergam, și la Tiatira, și la Sardis, și la Filadelfia, și la Laodiceea.

12. Și m-am întors să văd vocea care vorbea cu mine; și întorcându-mă am văzut șapte lampadare de aur.

13. Și în mijlocul lampadelor pe cineva asemănător Fiului Omului, îmbrăcat până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur.

14. Iar capul și părul Lui erau albe ca o lână albă, ca o zăpadă; și ochii Lui, ca o flacără de foc;

15. și picioarele Lui, asemănătoare aramei fine, ca fiind arsă în cuptor; și vocea Lui, ca un sunet de ape multe;

16. și având în mâna Lui dreaptă șapte stele; și din gura Lui ieșind o sabie ascuțită cu două tășuri; și înfățișarea Lui cum luminează soarele în puterea lui.

17. Și când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui, ca mort; și El a pus dreapta Lui peste mine, zicând: Nu te teme! Eu sunt! Cel dintâi, și Cel din urmă,

18. și Cel viețuind; și am fost mort, dar iată! Sunt viu în epocile epocilor; și am cheile morții și ale locuinței morților.

19. Scrie deci cele ce ai văzut, și cele ce sunt, și cele ce urmează să se facă după acestea.

20. Misterul celor șapte stele, pe care le-ai văzut pe dreapta Mea, și cele șapte lampadare de aur: cele șapte stele, sunt îngeri ai celor șapte adunări; și cele șapte lampadare, sunt cele șapte adunări.

Capitolul 2 - Apocalipsa

1. Îngerului adunării din Efes, scrie-i: acestea zice Cel ținând cele șapte stele în dreapta Lui, Cel umblând în mijlocul celor șapte lampadare de aur:

2. Știu faptele tale, și osteneala ta, și răbdarea ta; și că nu poți suporta pe cei răi; și ai testat pe cei zicându-și apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși;

3. și ai răbdare, și ai suferit din cauza Numele Meu, și nu ai obosit.

4. Dar am împotriva ta, că ai părăsit dragostea ta cea dintâi.

5. Amintește-ți de unde ai căzut; și căiește-te, și fă faptele dintâi. Dar dacă

nu; vin la tine, și voi muta lampadarul tău din locul lui, dacă nu ai să te căiești.

6. Dar ai aceasta; că urăști faptele Nicolaiților; pe care și eu le urăsc.

7. Cel având ureche; să audă ce zice adunărilor, Spiritul: celui învingând, îi voi da să mănânce din pomul vieții; care este în paradisul lui Dumnezeu.

8. Și îngerului adunării din Smirna, scrie-i: acestea zice Cel dintâi și Cel din urmă, care a fost mort și viețuiește:

9. Știu necazul tău, și sărăcia ta; dar ești bogat. Și hula de la cei zicându-se a fi iudei, și nu sunt; ci o sinagogă a lui Satan.

10. Nu te teme de cele ce urmează să suferi. Iată! Diavolul urmează să arunce dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile. Fi credincios până la moarte, și îți voi da cununa vieții.

11. Cel având ureche; să audă ce zice adunării, Spiritul: cel învingând, nu are să fie nicidecum vătămat de moartea cea de a doua.

12. Și îngerului adunării din Pergam, scrie-i: acestea zice Cel având sabia cea ascuțită, cu două tăișuri:

13. Știu unde locuiești: unde este tronul lui Satan; și ții cu tărie Numele Meu, și nu ai tăgăduit credința Mea chiar și în zilele lui Antipas, martorul Meu, credinciosul Meu; care a fost omorât la voi, unde locuiește Satan.

14. Dar am puține împotriva ta; că ai acolo pe unii ținând învățătura lui Balaam, care a învățat pe Balac să pună o piatră de poticnire înaintea fiilor lui Israel, ca să mănânce din cele sacrificate idolilor și să curvească.

15. Așa ai și tu pe unii ținând tot așa învățătura nicolaiților.

16. Cătește-te deci! Dar dacă nu; vin la tine curând, și Mă voi război cu ei cu sabia gurii Mele.

17. Cel având ureche; să audă ce zice adunărilor, Spiritul: celui învingând, îi voi da mana cea ascunsă. Și îi voi da o pietricică albă; și pe pietricică un nume nou, pe care nici unu nu îl știe, decât cel primindu-l.

18. Și îngerului adunării din Tiatira, scrie-i: acestea zice Fiul lui Dumnezeu, Cel având ochii Lui ca o flacără de foc, și picioarele Lui asemănătoare aramei fine:

19. Știu faptele, și dragostea, și credința, și serviciul și răbdarea ta, și faptele tale cele din urmă mai multe decât cele dintâi.

20. Dar am împotriva ta; că lași pe femeia Izabela, cea zicându-se profeteasă, și ea învață și amăgește pe sclavii Mei, să curvească și să mănânce cele sacrificate idolilor.

21. Și i-am dat timp ca să se căiască; dar nu vrea să se căiască de curvia ei.

22. Iată! O voi arunca pe un pat; și pe cei curvind cu ea, într-un necaz mare; dacă nu se vor căi de faptele ei.

23. Iar pe copiii ei, îi voi omorî cu moarte; și toate adunările vor cunoaște, că Eu sunt Cel cercetând rinichi și inimi; și vă voi da fiecăruia potrivit cu faptele voastre.

24. Dar vă zic vouă, celorlalți din Tiatira, câți nu aveți învățătura aceasta, care nu ați cunoscut adâncurile lui Satan, după cum zic ei: nu pun asupra voastră altă povară.

25. Totuși, ceea ce aveți, țineți cu tărie până ce vin!

26. Și celui învingând, și celui respectând până la sfârșit lucrările Mele; îi voi da autoritate peste națiuni.

27. Și le va păstori cu un sceptru de fier așa cum sunt sfărmate vasele cele de lut; precum am primit și Eu de la Tatăl Meu.

28. Și îi voi da steaua cea de dimineață.

29. Cel având ureche; să audă ce zice adunărilor, Spiritul.

Capitolul 3 - Apocalipsa

1. Și îngerului adunării din Sardis, scrie-i: acestea zice Cel având cele șapte Spirite ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Știu faptele tale; că ai nume că trăiești, dar ești mort.

2. Fi veghetor, și întărește celelalte lucruri care urmau să moară; pentru că nu am găsit faptele tale perfecte înaintea Dumnezeului Meu.

3. Amintește-ți deci, cum ai primit și ai auzit; și respectă și te căiește. Dacă deci, nu ai să veghezi, voi veni ca un hoț; și nu

ai să cunoști nicidecum la ce oră voi veni peste tine.

4. Dar ai în Sardis puține nume care nu au murdărit mantiiile lor; și ei vor umbla cu Mine în veșminte albe, pentru că sunt vrednici.

5. Cel învingând, va fi îmbrăcat astfel în mantii albe; și nu voi șterge nicidecum numele lui din cartea vieții, și voi mărturisii numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.

6. Cel având ureche; să audă ce zice adunărilor, Spiritul.

7. Și îngerului adunării din Filadelfia, scrie-i: acestea zice Cel Sfânt, Cel Adevărat, Cel având cheia lui David, Cel deschizând și nici unu nu va încuia, Cel încuind și nici unu nu va deschide.

8. Știu faptele tale. Iată! Am pus înaintea ta o ușă deschisă, pe care nici unu nu o poate încuia; pentru că ai putere mică, dar ai respectat Cuvântul Meu, și nu ai tăgăduit Numele Meu.

9. Iată! Îți dau din sinagoga lui Satan pe cei zicându-se a fi iudei și nu sunt. Iată! Îi voi face ca să vină și să se închine înaintea picioarelor tale, și au să cunoască că Eu te-am iubit.

10. Pentru că ai respectat Cuvântul răbdării Mele, și Eu te voi păzi de ora încercării; cea urmând să vină peste pământul întreg, ca să încerce pe cei locuind pe pământ.

11. Eu vin curând; ține tare ceea ce ai, ca nici unu să nu ia cununa ta.

12. Pe cel învingând îl voi face o coloană în templul Dumnezeului Meu, și nu are să mai iasă afară nicidecum; și voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu, și numele cetății Dumnezeului meu: Noul Ierusalim, cel coborând din cer de la Dumnezeuul Meu; precum și Numele Meu cel nou.

13. Cel având ureche; să audă ce zice adunărilor, Spiritul.

14. Și îngerului adunării din Laodicea, scrie-i: acestea zice Cel ce este Amen, Martorul Cel Credibil și Adevărat, începutul creației lui Dumnezeu:

15. Știu faptele tale; că nu ești nici rece, nici fierbinte. Aș vrea să fi fost rece, sau fierbinte.

16. Astfel, pentru că ești călduț, nici fierbinte, nici rece; urmează să te vărs din gura mea.

17. Pentru că zici: sunt bogat și m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic, și nu ști că tu ești cel nenorocit și vrednic de milă, și sărac, și orb, și gol.

18. Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și mantii albe, ca să te îmbraci, și să nu fie arătată rușinea goliciunii tale; și alifie pentru ochi să ungi ochii tăi ca să vezi.

19. Eu mustru și disciplinez pe câți am să îi iubesc; fi deci zelos și căiește-te.

20. Iată! Eu stau la ușă și bat. Dacă cineva are să audă vocea Mea, și are să deschidă ușa; voi intra la el, și voi cina cu el, și el cu Mine.

21. Celui învingând îi voi da să se așeze cu Mine în tronul Meu; așa cum și Eu am învins și M-am așezat cu Tatăl Meu în tronul Lui.

22. Cel având ureche; să audă ce zice adunării, Spiritul.

Capitolul 4 - Apocalipsa

1. După acestea am văzut: Și iată! O ușă deschisă în cer, și vocea cea dintâi pe care o auzisem ca a unei trompete, vorbind cu mine, zicând: Suie-te aici, și îți voi arăta cele ce trebuie să se facă după acestea.

2. Îndată am fost făcut în Spirit. Și iată! În cer era așezat un tron, și pe tron șezând Cineva.

3. Și Cel șezând era la vedere asemănător pietrei de iaspis și de sardiu; și în jurul tronului era un curcubeu, la vedere asemănător smaraldului.

4. Și împrejurul tronului erau douăzeci și patru de tronuri; și pe tronuri douăzeci și patru de bătrâni șezând, îmbrăcați în mantii albe, și pe capetele lor erau cununi de aur.

5. Și din tron ies fulgere și voci și tunete; și șapte lămpi de foc arzând înaintea tronului, care sunt cele șapte Spirite ale lui Dumnezeu.

6. Și înaintea tronului era ca o mare de sticlă, asemănătoare cristalului; și în mijlocul tronului și împrejurul tronului erau patru viețuitoare, pline de ochi înaintea și înapoi.

7. Și viețuitoarea cea dintâi, era asemănătoare leului; și viețuitoarea a doua, era asemănătoare vițelului; și viețuitoarea a treia, având fața ca a unui om; și viețuitoarea a patra era asemănătoare vulturului zburând.

8. Și cele patru viețuitoare, având fiecare dintre ele șase aripi; sunt pline de ochi împrejur și înăuntru, și nu au odihnă zi și noapte, zicând: sfânt, sfânt, sfânt este Iehova Dumnezeu Cel Atotputernic; Cel ce a fost, Cel fiind și Cel venind.

9. Și când viețuitoarele vor da glorie și onoare și mulțumire, Celui șezând pe tron, Celui viețuind în epocile epocilor;

10. cei douăzeci și patru de bătrâni vor cădea înaintea Celui șezând pe tron, și se vor închina Celui viețuind în epocile epocilor, și vor arunca cununile lor înaintea tronului, zicând:

11. Vrednic ești, Iehova și Dumnezeul nostru, să primești gloria și onoarea și puterea; pentru că Tu ai creat toate, și prin voința Ta sunt și au fost create.

Capitolul 5 - Apocalipsa

1. Și am văzut în mâna dreaptă a Celui șezând pe tron un sul, scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, sigilată cu șapte sigilii.

2. Și am văzut un înger tare anunțând cu voce mare: cine este vrednic să deschidă sulul, și să desfacă sigiliile lui?

3. Și nici unu din cer, nici de pe pământ, nici de sub pământ, nu putea deschide sulul, nici să se uite în el.

4. Și eu am plâns mult, pentru că nici unu nu a fost găsit vrednic să deschidă sulul, nici să se uite în el.

5. Și unu dintre bătrâni, îmi zice: nu plânge! Iată! Leul din tribul lui Iuda, rădăcina lui David; a învins, ca să deschidă sulul, și cele șapte sigilii ale ei.

6. Și am văzut în mijlocul tronului și al celor patru viețuitoare, și în mijlocul bătrânilor, un Miel, stând ca junghiat; având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte Spirite ale lui Dumnezeu, trimise spre tot pământul.

7. Și El a venit și a luat sulul din mâna dreaptă a Celui șezând pe tron.

8. Și când a luat sulul, cele patru viețuitoare și cei douăzeci și patru de

bătrâni s-au prosternut înaintea Mielului; având fiecare o harfă și cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.

9. Și ei cântau un cântec nou, zicând: „vrednic ești să ieși sulul, și să deschizi sigiliile lui; pentru că ai fost înjunghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin sângele Tău; din orice trib, și limbă și popor și națiune;

10. și i-ai făcut un Regat și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor domni ca regi peste pământ.”

11. Și am văzut și am auzit voce de îngeri mulți, împrejurul tronului, și al viețuitoarelor, și al bătrânilor; și numărul lor era de zeci de mii de zeci de mii, și mii de mii,

12. zicând cu voce mare: „vrednic este Mielul Cel junghiat să primească puterea, și bogăția, și înțelepciune, și tărie, și onoare, și glorie, și binecuvântare.”

13. Și orice creatură care este în cer, și pe pământ, și sub pământ, și pe mare, și pe toate cele din ele, le-am auzit zicând: „Celui șezând pe tron, și Mielului; să fie binecuvântarea, și onoarea, și gloria, și puterea, în epocile epocilor.”

14. Și cele patru viețuitoare ziceau: Amen! Și bătrânii s-au prosternut, și s-au închinat.

Capitolul 6 - Apocalipsa

1. Și am văzut când Mielul a deschis unu dintre cele șapte sigilii; și am văzut pe una dintre cele patru viețuitoare zicând, cu voce ca de tunet: Vino!

2. Și am văzut: Și iată! Un cal alb; și cel șezând pe el având un arc, și i s-a dat o cunună; și a ieșit învingând și ca să învingă.

3. Și când a deschis sigiliul cel de al doilea, am văzut pe viețuitoarea a doua zicând: Vino!

4. Și a ieșit un altul, un cal roșu aprins; și celui șezând pe el i s-a dat să ia pacea de pe pământ, și ca să se înjunghie unii pe alții; și i s-a dat o sabie mare.

5. Și când a deschis sigiliul cel de al treilea, am văzut pe viețuitoarea a treia zicând: Vino! Și am văzut: Și iată! Un cal negru; și cel șezând pe el având o balanță în mâna lui.

6. Și am auzit ca o voce în mijlocul celor patru viețuitoare zicând: o măsură de grâu pentru un dinar, și trei măsuri de orz pentru un dinar; și să nu vatâmi uleiul și vinul!

7. Și când a deschis sigiliul cel de al patrulea, am auzit vocea viețuitoarei a patra zicând: Vino!

8. Și am văzut: Și iată! Un cal gălbui-verzui; și cel șezând deasupra lui, numele lui era: moartea; și locuința morților urma cu el. Și li s-a dat autoritate peste a patra parte a pământului ca să omoare cu sabie și cu foamete, și cu moarte, și prin fiarele pământului.

9. Și când a deschis sigiliul cel de al cincilea, am văzut sub altar sufletele celor înjunghiați din cauza Cuvântului lui Dumnezeu și din cauza mărturiei pe care au ținut-o;

10. și strigau cu voce mare, zicând: Până când, Stăpânul Cel Sfânt și Adevărat; nu judeci, și nu răzbuni, sângele nostru de la locuitorii pământului?

11. Și li s-a dat fiecăruia un veșmânt alb; și li s-a spus ca să se odihnească încă puțin timp, până au să fie complecțați și de cei împreună-sclavi cu ei și frații lor cei urmând să fie omorâți ca și ei.

12. Și am văzut când a deschis sigiliul cel de al șaselea: S-a făcut un cutremur mare, și soarele s-a făcut negru ca un sac de păr, și luna întreagă s-a făcut ca un sânge,

13. și stelele cerului au căzut pe pământ; precum un smochin aruncă fructele lui târziu, fiind scuturat de un vânt mare.

14. Și cerul, s-a îndepărtat ca un sul înfășurându-se, și orice munte și insulă au fost mutate din locurile lor.

15. Și regii pământului, și cei mari, și centurionii, și cei bogați, și cei tari, și orice sclav și liber, s-au ascuns în peșterile și în stâncile pământului.

16. Și ei zic munților și stâncilor: cădeți peste noi, și ascundeți-ne de la fața Celui șezând pe tron și de la mânia Mielului;

17. pentru că a venit ziua cea mare a mâniei lor, și cine poate să reziste?

Capitolul 7 - Apocalipsa

1. După aceasta am văzut patru îngeri stând pe cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului; ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

2. Și am văzut alt înger, suindu-se de la răsărit de soare, având sigiliul lui Dumnezeu viețuind; și a strigat cu voce mare către cei patru îngeri, cărora li s-a dat să vatâme pământul și marea,

3. zicând: „să nu vătâmați pământul, nici marea, nici copacii; până ce avem să sigilăm pe sclavii Dumnezeului nostru pe frunțile lor.”

4. Și am auzit numărul celor sigilați: o sută patruzeci și patru de mii; sigilați din fiecare trib al lui Israel.

5. Din tribul lui Iuda, douăsprezece mii de sigilați; din tribul lui Ruben, douăsprezece mii; din tribul lui Gad, douăsprezece mii;

6. din tribul lui Așer, douăsprezece mii; din tribul lui Neftali, douăsprezece mii; din tribul lui Manase, douăsprezece mii;

7. din tribul lui Simeon, douăsprezece mii; din tribul lui Levi, douăsprezece mii; din tribul lui Isahar, douăsprezece mii;

8. din tribul lui Zabulon, douăsprezece mii; din tribul lui Iosif, douăsprezece mii; din tribul lui Benjamin, douăsprezece mii de sigilați.

9. După acestea am văzut: Și iată! O mulțime mare, pe care nici unu nu o poate număra, din orice națiune și triburi și popoare și limbi; stând înaintea tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în veșminte albe și cu ramuri de palmier în mâinile lor.

10. Și ei strigă cu voce mare, zicând: „salvarea este a Dumnezeului nostru Cel șezând pe tron, și a Mielului.”

11. Și toți îngerii stăteau împrejurul tronului și al bătrânilor și al celor patru viețuitoare. Și au căzut înaintea tronului, pe fețele lor; și s-au închinat lui Dumnezeu,

12. zicând: „amen! Binecuvântarea, și gloria, și înțelepciunea, și mulțumirea, și onoarea, și puterea, și tăria, fie-I

Dumnezeului nostru, în epocile epocilor. Amen.”

13. Și unu dintre cei bătrâni a răspuns, zicându-mi: „Aceștia, cei îmbrăcați în veșmintele cele albe; cine sunt, și de unde vin?”

14. Și i-am zis: Domnul meu, tu știi. Și mi-a zis: „Aceștia sunt cei veniți din necazul cel mare; și ei au spălat veșmintele lor, și le-au albit în sângele Mielului.

15. De aceea sunt ei înaintea tronului lui Dumnezeu, și Îi servesc zi și noapte în templul Lui; și Cel șezând pe tron, va întinde cortul peste ei.

16. Nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta, nici nu are să îi mai dogorească soarele, nici vreo arșiță;

17. pentru că Mielul Cel din mijlocul tronului, îi va păstori și îi va duce la izvoarele apelor vieții; și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

Capitolul 8 - Apocalipsa

1. Și când a deschis sigiliul cel de al șaptelea, s-a făcut tăcere în cer cam jumătate de oră.

2. Și am văzut pe cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trompete.

3. Și a venit alt înger, și a stat pe altar; având o tămâietoare de aur. Și i s-a dat tămâie multă, ca să o ofere cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul cel de aur, cel dinaintea lui Dumnezeu.

4. Și fumul tămâiei s-a suit cu rugăciunile sfinților, din mâna îngerului dinaintea tronului.

5. Și îngerul a luat tămâietoarea și a umplut-o din focul altarului, și a aruncat spre pământ; și s-au făcut tunete, și voci, și cutremur.

6. Și cei șapte îngeri, cei având cele șapte trompete, s-au pregătit ca să răsun.

7. Și cel dintâi a răsunat. Și s-au făcut grindină și foc amestecate în sânge, și au fost aruncate pe pământ; și a treia parte a pământului a fost arsă, și toată iarba verde a fost arsă.

8. Și îngerul al doilea a răsunat. Și ca un munte mare arzând cu foc a fost aruncat

în mare. Și a treia parte a mării s-a făcut sânge;

9. și a treia parte dintre creaturile cele din mare, cele având suflete, au murit; și a treia parte a corăbiilor au fost nimicite.

10. Și îngerul al treilea a răsunat. Și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o lampă; și a căzut peste a treia parte a râurilor, și peste izvoarele apelor.

11. Și numele stelei se numește: Pelin; și a treia parte a apelor s-a făcut în pelin. Și mulți oameni au murit din cauza apelor; pentru că au fost făcute amare.

12. Și îngerul al patrulea a răsunat. Și a fost lovită a treia parte a soarelui, și a treia parte a lunii, și a treia parte a stelelor; ca să fie întunecată a treia parte din ele, și ziua să nu lumineze a treia parte a ei, și noaptea de asemenea.

13. Și am văzut: Și am auzit un vultur, zburând în mijlocul cerului, zicând cu voce mare: „vai, vai, vai de cei locuind pe pământ, din cauza celorlalte voci ale trompetei celor trei îngeri, cei urmând să răsun.”

Capitolul 9 - Apocalipsa

1. Și îngerul al cincilea a răsunat. Și am văzut o stea din cer căzând spre pământ; și lui i s-a dat cheia fântânii abisului.

2. Și el a deschis fântâna abisului, și s-a ridicat fum din fântână ca un fum al unui cuptor mare; și soarele și aerul au fost întunecate de fumul fântânii.

3. Și din fum au ieșit lăcuste pe pământ. Și li s-a dat autoritate, precum au autoritate scorpionii pământului.

4. Și li s-a zis să nu vatăme iarba pământului, nici vreo verdeață, nici vreun copac; ci numai pe oamenii cei care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor.

5. Și li s-a dat ca să nu îi omoare, ci ca să fie chinuți cinci luni; și chinul lor era ca și chinul unui scorpion când are să înțepă pe vreun om.

6. Și în zilele acelea oamenii vor căuta moartea, și nu o vor găsi nicicum; și vor tânji să moară, și moartea fuge de ei.

7. Și înfățișările lăcustelor erau asemănătoare cailor pregătiți pentru război. Și pe capetele lor erau ca niște

cuprind asemenea aurului; și fețele lor erau ca niște fețe de oameni.

8. Și aveau păr, ca un păr de femeie; și dinții lor erau ca ai unor lei.

9. Și aveau platoșe, ca niște platoșe de fier; și răsunetul aripilor lor era ca răsunetul carelor cu mulți cai, alergând la război.

10. Și aveau cozi asemenea scorpionilor; și țepi. Și autoritatea lor era în cozile lor, ca să vatăme oamenii cinci luni.

11. Ele au rege peste ele pe îngerul abisului; numele lui este în evreiește: Abaddon, și în grecește are nume de: Apolon.

12. Vaiul cel dintâi a trecut. Iată! Mai vin încă două vaiuri după acestea.

13. Și îngerul al șaselea a răsunat. Și am auzit o voce din cele patru coarne ale altarului cel de aur, cel dinaintea lui Dumnezeu;

14. zicând îngerului al șaselea, cel având trompeta: dezlegă pe cei patru îngeri legați la râul cel mare Eufrat!

15. Și au fost dezlegați cei patru îngeri, cei pregătiți pentru aceea oră și ziua și luna și an; ca să omoare a treia parte a oamenilor.

16. Și numărul armatei cavaleriei era două zeci de mii de ori zece mii; am auzit numărul lor.

17. Și astfel am văzut caii în viziune, și pe cei șezând pe ei: Având platoșa de foc, și de hiacint, și de pucioasă.

18. Prin plăgile acestea trei, au fost omorâți a treia parte a oamenilor; de focul și de fumul și de pucioasa ieșind din gurile lor.

19. Pentru că autoritatea cailor este în gura lor și în cozile lor; deoarece cozile lor sunt asemenea șerpilor, având capete, și cu ele vatămă.

20. Și restul oamenilor, care nu au fost omorâți prin plăgile acestea, nu s-au căit de faptele mâinilor lor; ca să nu se închine la demonii și la idolii cei de aur, și cei de argint, și cei de aramă, și cei de piatră, și cei de lemn; care nu pot nici vedea, nici auzi, nici umbla.

21. Și nu s-au căit de uciderile lor, nici de vrăjitoriile lor, nici de curvia lor, nici de furturile lor.

Capitolul 10 - Apocalipsa

1. Și am văzut un alt înger tare, coborând din cer, îmbrăcat cu un nor, și curcubeul era pe capul lui, și fața lui era ca soarele, și picioarele lui erau ca niște coloane de foc;

2. și având în mâna lui un sul deschis. Și a pus piciorul lui cel drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ;

3. și a strigat cu voce mare precum răcnește un leu. Și când a strigat, cele șapte tunete au vorbit cu vocile lor.

4. Și când au vorbit cele șapte tunete am vrut să scriu; și am auzit o voce din cer, zicând: „sigilează cele ce au vorbit cele șapte tunete, și nu le scrie!”

5. Și îngerul pe care l-am văzut stând pe mare și pe pământ, a ridicat mâna lui cea dreaptă spre cer,

6. și a jurat pe Cel viețuind în epocile epocilor; care a creat cerul și cele din el, și pământul și cele de pe el, și marea și cele din ea; că nu va mai fi timp;

7. ci, în zilele vocii îngerului al șaptelea, când urmează să răsune, va fi sfârșit misterul lui Dumnezeu, precum a binevestit sclavilor Lui, profeții.

8. Și vocea pe care am auzit-o vorbind din cer, a vorbit iarăși cu mine, și zicând: „mergi, ia sulul cel deschis în mâna îngerului cel stând pe mare și pe pământ!”

9. Și m-am dus la înger, zicându-i să îmi dea sulul. Și el îmi zice: „Ia-l și mănâncă! Și el va amări stomacul tău, dar în gura ta va fi dulce ca o miere.”

10. Și am luat sulul din mâna îngerului, și l-am mâncat; și în gura mea a fost ca o miere dulce, și când am mâncat-o, stomacul meu s-a amărât.

11. Și îmi zice: „tu trebuie să profeteși iarăși referitor la popoare, și la națiuni, și la limbi, și la regi mulți.”

Capitolul 11 - Apocalipsa

1. Și mi s-a dat o trestie asemenea unui sceptru, zicând: ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu, și altarul, și pe cei închinându-se în el.

2. Iar curtea cea din afara templului, las-o deoparte și să nu o măsoari; pentru că a fost dată națiunilor, și ele vor călca cetatea cea sfântă: patruzeci și două de luni.

3. Și voi da celor doi martori ai mei, și vor profeti o mie două sute șazeci de zile, îmbrăcați în sac.

4. Aceștia sunt cei doi măslini și cele două lampadare, stând înaintea Dumnezeului pământului.

5. Și dacă cineva vrea să îi vatăme, iese foc din gura lor și îi mistuie pe dușmanii lor; și dacă cineva vrea să îi vatăme, așa trebuie să fie și el omorât.

6. Aceștia au autoritatea să încuie cerul, ca să nu cadă ploaie în zilele profetei lor, și au autoritate peste ape să le schimbe în sânge; și să lovească pământul cu orice plagă, ori de câte ori vor vrea.

7. Și când au să sfârșească mărturia lor, fiara cea ridicându-se din abis, va face război cu ei; și îi va învinge și îi va omori.

8. Și cadavrele lor vor fi pe strada cetății cea mare, care spiritual este chemată: Sodoma și Egipt; unde a fost crucificat și Domnul lor.

9. Și unii dintre popoare, și triburi, și limbi, și națiuni, văd cadavrele lor trei zile și jumătate; și nu lasă să fie puse cadavrele lor în mormânt.

10. Și cei locuind pe pământ se bucură de ei și se veselesc, și vor trimite daruri unii altora; pentru că aceștia, cei doi profeti, au chinuit pe cei locuind pe pământ.

11. Și după cele trei zile și jumătate, a intrat în ei un Spirit de viață din Dumnezeu, și au stat pe picioarele lor; și o teamă mare a căzut peste cei privindu-i.

12. Și au auzit o voce mare din cer, zicându-le: suiți-vă aici! Și s-au suit spre cer, în nor; și dușmanii lor i-au privit.

13. Și în ora aceea s-a făcut un cutremur mare; și a zecea parte a cetății a căzut; și au fost omorâți în cutremur șapte mii de nume de oameni. Și cei rămași s-au înfricoșat, și au dat glorie Dumnezeului cerului.

14. Vaiul cel de al doilea a trecut. Iată! Vaiul cel de al treilea vine curând.

15. Și îngerul al șaptelea a răsunat. Și s-au făcut voci mari în cer, zicând: Regatul lumii s-a făcut al Domnului nostru și al Christosului Său; și El va domni ca Rege în epocile epocilor.

16. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, cei șezând înaintea lui Dumnezeu pe tronurile lor, au căzut pe fețele lor și s-au închinat lui Dumnezeu,

17. zicând: „Îți mulțumim Iehova, Dumnezeu Cel Atotputernic, Cel fiind, și Cel ce ai fost; că ai luat puterea Ta cea mare și domnești ca Rege.

18. Și națiunile s-au mâniat; și a venit mânia Ta, și timpul morților ca să fie judecați, și să dai plata sclavilor Tăi, profesilor, și sfinților, și celor temându-se de Numele Tău, celor mici și celor mari; și să distrugi pe cei stricând pământul.”

19. Și templul lui Dumnezeu, cel din cer, a fost deschis; și chivotul legământului Său, a fost văzut în templul Său. Și s-au făcut fulgere, și voci, și tunete, și cutremur, și grindină mare.

Capitolul 12 - Apocalipsa

1. Și în cer a fost văzut un semn mare: o femeie îmbrăcată cu soarele, și luna sub picioarele ei, și cu o cunună de douăsprezece stele pe capul ei.

2. Și fiind însărcinată și striga fiind în durerile nașterii și chinuindu-se să nască.

3. Și în cer a fost văzut un alt semn; și iată! Un balaur mare, roșu ca focul, având șapte capete și zece coarne; și pe capetele lui: șapte coroane.

4. Și coada lui trage a trei parte a stelelor cerului și le aruncă înspre pământ. Și balaurul a stat înaintea femeii cea urmând să nască; ca atunci când ea are să nască, să mănânce copilul ei.

5. Și ea a născut un fiu, de parte bărbătească; care urmează să păstorească toate națiunile cu un sceptru de fier. Și copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul Lui.

6. Și femeia a fugit în deșert; unde are acolo un loc pregătit de Dumnezeu, ca ei să o hrănească acolo o mie două sute șazeci de zile.

7. Și în cer s-a făcut război: Mihail și îngerii lui s-au războit cu balaurul; și balaurul și îngerii lui s-au războit,
8. și nu a fost mai tare, nici loc nu s-a mai găsit pentru ei în cer.
9. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, cel chemat: Diavol și Satan, cel amăgind pământul întreg, a fost aruncat spre pământ; și îngerii lui au fost aruncați cu el.
10. Și am auzit în cer o voce mare, zicând: „acum s-a făcut izbăvirea, și puterea, și Regatul Dumnezeului nostru, și autoritatea Christosului Său; pentru că acuzatorul fraților noștri, cel acuzându-i zi și noapte înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.
11. Și ei l-au învins din cauza sângelui Mielului, și din cauza Cuvântului mărturiei lor; și nu au iubit sufletul lor, până la moarte.
12. De aceea bucurați-vă, ceruri, și voi locuind în ele! Vai de pământ și de mare! Pentru că Diavolul a coborât la voi; având mânie, știind că are puțin timp.
13. Și când Balaurul a văzut că a fost aruncat pe pământ, a persecutat pe femeia care a născut copilul de parte bărbătească.
14. Și femeii i-au fost date cele două aripi ale vulturului cel mare, ca să zboare înspre deșert, înspre locul ei; acolo unde este hrănită: un timp, și timpuri, și jumătate de timp; departe de fața șarpelui.
15. Și șarpele a aruncat din gura lui, după femeie, apă ca un râu; ca să o facă să fie dusă de râu.
16. Și pământul a ajutat femeia; și pământul a deschis gura lui, și a înghițit râul pe care l-a aruncat balaurul din gura lui.
17. Și balaurul s-a mâniat pe femeie, și s-a dus să facă război cu rămășițele seminței ei; cei respectând poruncile lui Dumnezeu, și având mărturia lui Iesus.

Capitolul 13 - Apocalipsa

1. Și am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară având zece coarne și șapte capete; și pe capetele ei erau zece coroane, și pe capetele ei, nume de hulă.
2. Și fiara pe care am văzut-o era asemănătoare leopardului, și picioarele ei ca ale unui urs, și gura ei ca gura unui leu. Și balaurul i-a dat puterea sa, și tronul său, și autoritatea sa.
3. Și unu dintre capetele ei era ca înjunghiat de moarte; și rana morții ei a fost vindecată. Și întreg pământul se mira în urma fiarei.
4. Și s-au închinat balaurului, pentru că a dat autoritatea sa fiarei; și s-au închinat fiarei, zicând: Cine este asemănător fiarei, și cine se poate război cu ea?
5. Și i s-a dat o gură de vorbit lucruri mari și hule; și i s-a dat autoritate să lucreze patruzeci și două de luni.
6. Și ea a deschis gura ei pentru hule împotriva lui Dumnezeu, ca să hulească Numele și cortul Lui, și pe cei locuind în cer.
7. Și i s-a dat să facă război cu sfinții și să îi învingă; și i s-a dat autoritate peste orice trib, și popor, și limbă, și națiune.
8. Și se vor închina la ea toți cei locuind pe pământ; numele cărora nu a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului Cel junghiat.
9. Dacă cineva are ureche, să audă!
10. Dacă cineva este pentru captivitate, merge în captivitate; dacă cineva va omorî cu sabie, el trebuie să fie omorât cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.
11. Și am văzut altă fiară ridicându-se din pământ; și având două coarne asemănătoare mielului, și vorbea ca un balaur.
12. Și ea exercită toată autoritatea fiarei dintâi înaintea ei; și face pământul și pe cei locuind pe el ca să se închine la fiara cea dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.
13. Și ea face semne mari; încât să facă să se coboare chiar foc din cer pe pământ, înaintea oamenilor.

14. Și amăgește pe cei locuind pe pământ prin semnele care i s-au dat să le facă înaintea fiarei, zicând celor locuind pe pământ să facă o imagine a fiarei care are rana de sabie și viețuia.

15. Și i s-a dat să dea spirit: imaginii fiarei; încât imaginea fiarei să și vorbească, și să facă să fie omorâți toți câți nu au să se închine imaginii fiarei.

16. Și face ca la toți cei mici, și cei mari, și cei bogați, și cei săraci, și cei liberi, și cei sclavi; să li se dea un semn pe mâna lor cea dreaptă, sau pe fruntea lor;

17. și, ca cineva să nu poată cumpăra sau vinde, decât cel având semnul, numele fiarei, sau numărul numelui ei.

18. Aici este înțelepciunea. Cel având minte, să calculeze numărul fiarei; pentru că este număr de om, și numărul ei este: șase sute saizeci și șase.

Capitolul 14 - Apocalipsa

1. Și am văzut: și iată! Mielul stând pe Muntele Sion; și cu El o sută patruzeci și patru de mii, având scris pe frunțile lor Numele Său și Numele Tatălui Său.

2. Și am auzit o voce din cer, ca un sunet de ape multe și ca un sunet de tunet mare; și vocea pe care am auzit-o, era ca a cântăreților cu harfa cântând la harfele lor.

3. Și cântau o cântare nouă înaintea tronului și înaintea celor patru viețuitoare și a bătrânilor. Și nici unu nu putea învăța cântarea, decât numai cei o sută patruzeci și patru de mii, cei răscumpărați de pe pământ.

4. Ei sunt cei ce nu s-au întinat cu femeii, pentru că sunt feciori. Aceștia sunt cei urmând Mielului oriunde merge; aceștia au fost răscumpărați dintre oameni, o pârgă pentru Dumnezeu și pentru Miel.

5. Și în gura lor nu s-a găsit minciună; ei sunt fără cusur.

6. Și am văzut alt înger zburând în mijlocul cerului; având o Evanghelie eternă să evanghelizeze la cei locuind pe pământ, și la orice națiune, și trib, și limbă, și popor,

7. zicând cu voce mare: „temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I glorie; pentru că a venit ora judecății Lui; și închinați-vă

Celui făcând cerul și pământul, și marea și izvoarele apelor!”

8. Și alt înger, al doilea, a urmat, zicând: „a căzut, a căzut Babilonul cel mare; care a adăpat toate națiunile din vinul mâniei curviei ei!”

9. Și alt înger, al treilea, le-a urmat, zicând cu voce mare: „dacă cineva se închină la fiară și la imaginea ei, și primește un semn pe fruntea lui, sau pe mâna lui;

10. va bea și el din potirul mâniei lui Dumnezeu; cel turnat neamestecat în cupa mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se suie în epocile epocilor; și nu au repaus zi și noapte cei închinându-se la fiară și la imaginea ei; și dacă cineva primește semnul numelui ei.

12. Aici este răbdarea sfinților, cei respectând poruncile lui Dumnezeu și credința în Iesus.”

13. Și am auzit o voce din cer, zicând, scrie: „fericiți sunt morții, cei murind de acum în Domnul! Da, zice Spiritul; ca să se odihnească de ostenele lor, pentru că faptele lor urmează cu ei.”

14. Și am văzut: Și iată! Un nor alb, și pe nor șezând cineva asemănător Fiului Omului; având pe capul Lui o cunună de aur, și în mâna Lui o seceră ascuțită.

15. Și alt înger a ieșit din templu, strigând cu voce mare Celui șezând pe nor: „trimite secera Ta și seceră; pentru că a venit ora să seceri, fiindcă s-a uscat secerișul pământului.”

16. Și Cel șezând pe nor a aruncat secera Lui pe pământ; și pământul a fost secerat.

17. Și alt înger a ieșit din templul cel din cer, având și el o seceră ascuțită.

18. Și alt înger a ieșit din altar, cel având autoritate peste foc; și a strigat cu voce mare către cel având secera cea ascuțită, zicând: „trimite secera ta cea ascuțită și seceră ciorchinii viei pământului, pentru că strugurii ei s-au copt.”

19. Și îngerul a aruncat secera lui pe pământ și a secerat via pământului și i-a

aruncat în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu.

20. Și teascul a fost călcat afară din cetate; și din teasc a ieșit sânge până la frâiele cailor, pe o mie șase sute de stadii.

Capitolul 15 - Apocalipsa

1. Și am văzut în cer alt semn mare și minunat: șapte îngeri, având șapte plăgi, cele din urmă; pentru că prin ele este împlinită mânia lui Dumnezeu.

2. Și am văzut o mare sticloasă amestecată cu foc; și pe învingătorii fiarei, și ai imaginii ei, și ai numărului numelui ei, stând pe marea cea sticloasă, având harfele lui Dumnezeu.

3. Și ei cântă cântarea lui Moise, sclavul lui Dumnezeu; și cântarea Mielului, zicând: „mari și minunate sunt lucrările Tale, Iehova, Dumnezeul Cel Atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Regele națiunilor!

4. Cine nu are să se teamă, Iehova, și nu va glorifica Numele Tău? Pentru că Tu singur ești sfânt; fiindcă toate națiunile vor veni și se vor închina înaintea Ta, deoarece judecățile Tale drepte au fost arătate.”

5. Și după acestea am văzut și a fost deschis templul cortului mărturiei în cer;

6. și cei șapte îngeri, având cele șapte plăgi, au ieșit din templu; îmbrăcați în in curat, strălucit, și încinși împrejurul pieptului cu brâie de aur.

7. Și una din cele patru viețuitoare a dat celor șapte îngeri, șapte cupe de aur, pline cu mânia lui Dumnezeu Cel viețuind în epocile epocilor.

8. Și templul a fost umplut de fum, din gloria lui Dumnezeu și din puterea Lui; și nici unu nu putea intra în templu până au să fie sfârșite cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

Capitolul 16 - Apocalipsa

1. Și am văzut o voce mare din templu, zicând celor șapte îngeri: Mergeți și vărsați pe pământ cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu.

2. Și cel dintâi s-a dus, și a vărsat cupa lui pe pământ; și s-a făcut o ulcerăție rea și de nevindecat peste oamenii cei având

semnul fiarei, și peste cei închinându-se imaginii ei.

3. Și cel de al doilea a vărsat cupa lui în mare; și ea s-a făcut sânge, ca a unui mort; și orice suflet viețuind a murit; adică cele ce sunt în mare.

4. Și cel de al treilea, a vărsat cupa lui în râuri și în izvoarele apelor, și ele s-au făcut sânge.

5. Și am auzit îngerul apelor zicând: „drept ești, Cel fiind și Cel ce ai fost, Cel Sfânt; pentru că ai judecat acestea.

6. Pentru că ei au vărsat sânge de sfinți, și de profeți, și sânge le-ai dat să bea; vrednici sunt.”

7. Și am auzit altarul zicând: „da, Iehova, Dumnezeul Cel Atotputernic; adevărate și drepte sunt judecățile Tale!”

8. Și cel de al patrulea a vărsat cupa lui peste soare; și i s-a dat să dogorească oamenii cu foc.

9. Și oamenii au fost dogorâți cu arșiță mare; și au hulit Numele lui Dumnezeu Cel având autoritatea peste plăgile acestea, și nu s-au căit ca să li dea glorie.

10. Și cel de al cincilea a vărsat cupa lui peste tronul fiarei; și regatul ei s-a făcut întunecos, și își mușcau limbile de durere.

11. Și au hulit pe Dumnezeul cerului din cauza durerilor lor, și din cauza ulcerățiilor lor; și nu s-au căit de faptele lor.

12. Și cel de al șaselea a vărsat vasul lui peste râul cel mare, Eufrat; și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea regiilor de la răsărituri de soare.

13. Și am văzut ieșind din gura balaurului, și din gura fiarei, și din gura profetului mincinos, trei spirite necurate, ca niște broaște.

14. Pentru că sunt spirite de demoni, făcând semne; cei care se duc la regii pământului întreg, ca să îi strângă spre războiul zilei cea mare a Dumnezeului Cel Atotputernic.

15. Iată! Eu vin ca un hoț. Fericit este cel veghind și păzind mantiile lui; ca să nu umble gol, și să fie văzută rușinea lui.

16. Și el i-a strâns în locul cel chemat eveiește: Armaghedon.

17. Și cel de al șaptelea a vărsat cupa lui în aer; și o voce mare a ieșit din templu și de la tron, zicând: „s-a făcut!”

18. Și s-au făcut fulgere, și voci, și tunete, și s-a făcut un cutremur așa de mare.

19. Și cetatea cea mare a fost făcută în trei părți; și cetățile națiunilor au căzut, și Babilonul cel mare a fost amintit înaintea lui Dumnezeu, ca să îi dea potirul vinului furiei mâniei Lui.

20. Și orice insulă a fugit, și munți nu au mai fost găsiți.

21. Și grindină mare, de un talant, se coboară din cer peste oameni; și oamenii au hulit pe Dumnezeu din cauza plăgii grindinei, pentru că plaga ei este tare violentă.

Capitolul 17 - Apocalipsa

1. Și unu dintre cei șapte îngeri, cei având cele șapte cupe; a venit și a vorbit cu mine, zicând: „vino, îți voi arăta judecata curvei cea mare; cea șezând pe ape multe,

2. cu care au curvit regii pământului, și cei locuind pe pământ s-au îmbătat de vinul curvei ei.”

3. Și m-a dus, în Spirit, într-un deșert. Și am văzut o femeie șezând pe o fiară stacojie, plină cu nume de hulă; având șapte capete și zece coarne.

4. Și femeia era îmbrăcată cu purpură și stacojiu, și împodobită cu aur și pietre prețioase și perle; având în mâna ei un potir de aur, plin de urăciuni și de necurățiile curvei ei.

5. Și pe fruntea ei, fiind scris un nume: mister, Babilonul cel mare; mama curvelor și a urăciunilor pământului.

6. Și am văzut femeia îmbătată de sângele sfinților și de sângele martorilor lui Iesus. Și văzând-o, m-am mirat cu mirare mare.

7. Și îngerul mi-a zis: „de ce te-ai mirat? Îți voi spune misterul femeii și a fiarei cea purtând-o; cea având șapte capete și zece coarne.

8. Fiara pe care ai văzut-o, a fost și nu mai este; și urmează să se suie din abis, și merge spre pierzare. Și cei locuind pe pământ, ale căror nume nu a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții; se vor mira, văzând fiara că a fost, și nu este, și va fi prezentă.

9. Aici este mintea, cea având înțelepciune: cele șapte capete sunt șapte munți, unde femeia șade pe ei, și sunt șapte regi:

10. Cinci au căzut, unul este, altul încă nu a venit; și când are să vină, el trebuie să rămână puțin.

11. Și fiara care a fost și nu este, ea este al optulea; și este din cei șapte, și merge spre pierzare.

12. Și cele zece coarne, pe care le-ai văzut, sunt zece regi, care încă nu au primit regat; dar primesc autoritate, ca regi, o oră împreună cu fiara.

13. Aceștia au un gând; și dau fiarei puterea și autoritatea lor.

14. Aceștia se vor război cu Mielul, și Mielul îi va învinge; pentru că este Domn al domnilor, și Rege al regilor; și cei ce sunt cu El sunt chemați, și aleși, și credincioși.”

15. Și mi-a zis: „apele pe care le-ai văzut, unde șade curva, sunt popoare, și mulțimi, și națiuni, și limbi.

16. Și cele zece coarne pe care le-ai văzut, și fiara; aceștia vor urî curva și o vor face pustiită și goală, și cărnurile ei le vor mânca, și pe ea o vor arde în foc.

17. Pentru că Dumnezeu a dat în inimile lor să facă gândul Lui; și să realizeze un acord și să dea fiarei regatul lor, până vor fi îndeplinite cuvintele lui Dumnezeu.

18. Și femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, cea având regat peste regii pământului.

Capitolul 18 - Apocalipsa

1. După acestea am văzut alt înger coborându-se din cer, având autoritate mare; și pământul a fost luminat de gloria lui.

2. Și a strigat cu voce tare, zicând: „a căzut, a căzut Babilonul cel mare! Și s-a făcut o locuință a demonilor, și închisoare a oricărui spirit necurat, și închisoare a oricărei păsări necurate și urăcioase;

3. pentru că națiunile au băut din vinul furiei curviei ei, și regii pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit din puterea luxului ei.

4. Și am auzit altă voce din cer, zicând: „ieșiți din ea, poporul Meu; ca să nu fiți

părtași împreună cu ea la păcatele ei, și ca să nu primiți din plăgile ei!

5. Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit până la cer; și Dumnezeu Și-a amintit de nedreptățile ei.

6. Răsplățiți-i precum v-a răsplătit și ea vouă; și restituiți-i îndoit potrivit cu faptele ei. În potirul în care a amestecat ea, amestecați-i îndoit!

7. Pe cât s-a glorificat pe sine, și a trăit în lux; pe atât dați-i chin și jale! Pentru că ea zice în inima ei: „Șed ca o regină, și nu sunt văduvă; și nu am să văd durere nicidecum.”

8. De aceea într-o singură zi vor veni plăgile ei; moarte și jale și foamete. Pentru că tare este Iehova, Dumnezeu Cel judecând-o.

9. Și regii pământului, cei curvind cu ea și trăind în lux, vor plânge și se vor tângui pentru ea; când au să vadă fumul arederii ei;

10. stând la depărtare de teama chinului ei, zicând: „vai, vai cetatea cea mare, Babilon, cetatea cea tare! Pentru că într-o singură oră a venit judecata ta!”

11. Și negustorii pământului plâng și jelesc pentru ea, pentru că nici unu nu mai cumpără stocul lor de mărfuri;

12. stoc de aur și de argint și de piatră scumpă și de perle și de in subțire și de purpură și de mătase și de pânză stacojie și de orice lemn aromat și de orice vas de fildeș și de orice vas de lemn prețios și de aramă și de fier și de marmură,

13. și scorișoară și aromă și mir și tămâie și vin și ulei și cai și căruțe și sclavi și suflete de oameni.

14. Și rodul copt al poftei sufletului tău, s-a dus de la tine; și toate cele grase și strălucite, au pierit de la tine; și nu le vor mai găsi nicidecum.

15. Negustorii de acestea, cei îmbogățiți de la ea vor sta departe, de teama chinului ei; plângând și jelind,

16. zicând: „vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu in subțire și purpură și pânză stacojie, și împodobită cu aur și pietre scumpe și perle.

17. Pentru că într-o singură oră a fost pustiită atâta bogăție!” Și orice cărmaci,

și oricare călătorind pe mare, și marinari, și toți câți lucrează pe mare; au stat departe.

18. Și văzând fumul arderii ei, strigau, zicând: „care este similară cetății cea mare?”

19. Și aruncau țărână pe capetelelor; și strigau plângând și jelind, zicând: „vai, vai, cetatea cea mare; în care toți cei având corăbii pe mare, s-au îmbogățit din scumpeturile ei! Pentru că într-o singură oră a fost pustiită!”

20. Veselește-te de ea, cerule; și voi sfinților, și apostolilor, și profeților! Pentru că Dumnezeu a decis judecata voastră asupra ei!”

21. Și un înger tare a ridicat o piatră mare ca de moară; și a aruncat-o în mare, zicând: „cu astfel de violență va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare; și nu are să mai fie găsită nicidecum!

22. Și voce de cântăreți din harfă, și de muzicanți, și de flautiști, și de trompetiști, nu are să mai fie auzită nicidecum în tine; și orice meșter, de orice meșteșug, nu are să mai fie găsit nicidecum în tine;

23. și lumină de lampă, nu are să mai lumineze nicidecum în tine; și voce de mire și de mireasă, nu are să mai fie auzită nicidecum în tine. Pentru că negustorii tăi erau cei mai mari ai pământului; pentru că prin vrăjitoria ta au fost amăgite toate națiunile,

24. și în ea a fost găsit sânge de profeți și de sfinți, și al tuturor celor junghiați pe pământ.”

Capitolul 19 - Apocalipsa

1. După acestea, am auzit în cer ca o voce de mulțime multă, zicând: Aleluia! Salvarea și gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru.

2. Pentru că judecățile lui sunt adevărate și drepte, fiindcă a judecat pe curva cea mare, cea care a sricat pământul cu curvia ei; și a răzbutat sângele sclavilor Lui din mâna ei.

3. Și a zis a doua oară: Aleluia! Și fumul ei se suie în epocile epocilor.

4. Și cei douăzeci și patru de bătrâni, și cele patru viețuitoare, s-au prosternut și s-

au închinat lui Dumnezeu Cel șezând pe tron, zicând: „amen! Aleluia!”

5. Și de la tron a ieșit o voce mare, zicând: „lăudați pe Dumnezeuul nostru, toți sclavii Lui; și cei temându-se de El, cei mici și cei mari!”

6. Și am auzit o voce de mulțime multă, ca un sunet de ape multe, și ca un sunet de tunete tari, zicând: „Aleluia! Pentru că Iehova, Dumnezeuul nostru Cel Atotputernic, domnește ca Rege.

7. Să ne bucurăm, și să ne veselim, și să Îi dăm Lui gloria; pentru că a venit nunta Mielului, și nevasta Lui s-a pregătit.

8. Și i s-a dat să îmbrace în subțire, strălucitor, curat; pentru că inul subțire sunt faptele drepte ale sfinților.”

9. Și mi-a zis: Scrie: „fericiți sunt cei chemați la cina nunții Mielului!” Și mi-a zis: „acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu.”

10. Și m-am proșternut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui. Și îmi zice: „vezi, nu face aceasta! Eu sunt un împreună-sclav cu tine, și cu frații tăi cei având mărturia despre Iesus. Închină-te lui Dumnezeu! Pentru că mărturia lui Iesus, este Spiritul profeției.

11. Și am văzut cerul deschis, și iată! Un cal alb; și Cel șezând pe el fiind chemat: Credincios și Adevărat. Și El judecă și se războiește în dreptate.

12. Iar ochii Lui erau ca o flăcără de foc, și pe capul Lui erau multe coroane având un Nume scris, pe care nici unu nu îl știe, decât numai El.

13. Și este îmbrăcat cu o mantie stropită cu sânge; și Numele Lui a fost chemat: Cuvântul lui Dumnezeu.

14. Și armatele cele din cer, Îi urmau Lui pe cai albi; îmbrăcate cu in subțire, alb, curat.

15. Și din gura Lui iese o sabie ascuțită, ca să lovească națiunile cu ea; și El le va păstori cu un sceptru de fier. Și El calcă teascul vinului furiei mâniei Dumnezeuului Cel Atotputernic.

16. Și pe mantia și pe coapsa Lui, are scris un Nume: „Regele regilor, și Domn al domnilor.”

17. Și am văzut un înger stând în soare, și a strigat cu voce mare, zicând tuturor păsărilor, cele zburând în mijlocul cerului: „veniți, strângeți-vă la cina cea mare a lui Dumnezeu;

18. ca să mâncați carne de regi, și carne de comandanți, și carne a unor puternici, și carne de cai, și a celor șezând pe ei, și carne de oameni liberi cât și de sclavi, și de mici, și de mari.

19. Și am văzut fiara și pe regii pământului și armatele lor, strânse ca să facă război cu Cel șezând pe cal și cu armata Lui.

20. Și fiara a fost prinsă, și cu ea profetul mincinos; cel făcând înaintea ei semn fiarei, și pe cei închinându-se imaginii ei. Cei doi au fost aruncați de vii în lacul de foc, cel arzând cu pucioasă.

21. Și ceilalți au fost omorâți cu sabia Celui șezând pe cal, cea ieșind din gura Lui; și toate păsările s-au săturat din carnea lor.

Capitolul 20 - Apocalipsa

1. Și am văzut un înger, coborându-se din cer; având în mâna lui cheia abisului și un lanț mare.

2. Și a apucat pe balaur; șarpele cel vechi, care este Diavol și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani.

3. Și l-a aruncat în abis, și a încuiat și a sigilat deasupra lui; ca să nu mai amăgească națiunile până ce au să se sfârșească cei o mie de ani. După acestea trebuie să fie dezlegat pentru puțin timp.

4. Și am văzut niște tronuri; și ei au șezut pe ele, și li s-a dat să facă judecată. Și am văzut sufletele celor executați din cauza mărturiei despre Iesus și din cauza Cuvântului lui Dumnezeu, și cei care nu s-au închinat la fiară nici la imaginea ei, și nu au primit semnul pe fruntea și pe mâna lor; și ei au revenit la viață, și au domnit ca regi cu Christos o mie de ani.

5. Aceasta este învierea cea dintâi.

6. Fericit și sfânt este cel având parte de învierea cea dintâi! Asupra acestora moartea a doua nu mai are autoritate; ci, vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui

Christos, și vor domni ca regi cu El, cei o mie de ani.

7. Și când au să fie sfârșiți cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat din închisoarea lui;

8. și va ieși să amăgească națiunile, cele ce sunt în cele patru colțuri ale pământului; pe Gog și pe Magog; ca să îi strângă pentru război. Numărul lor este ca nisipul mării.

9. Și s-au suit pe lățimea pământului, și au înconjurat tabăra sfinților, și cetatea cea iubită; și a coborât foc din cer, și i-a mistuit.

10. Și Diavolul, cel înșelându-i a fost aruncat în lacul de foc și de pucioasă, unde este și fiara și profetul mincinos; și vor fi chinuiți zi și noapte, în epocile epocilor.

11. Și am văzut un tron mare, alb, și pe Cel șezând pe el.

12. Și am văzut pe cei morți, pe cei mari și pe cei mici; stând înaintea tronului. Și niște suluri au fost deschise; și alt sul a fost deschis, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați din cele scrise în suluri, potrivit cu faptele lor.

13. Și marea a dat pe morții cei din ea; și moartea și locuința morților au dat pe morții cei din ele. Și au fost judecați, fiecare potrivit cu faptele lui.

14. Și moartea și locuința morților au fost aruncate în lacul de foc. Aceasta este moartea cea de a doua: Lacul de foc.

15. Și dacă cineva nu a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în lacul de foc.

Capitolul 21 - Apocalipsa

1. Și am văzut cer nou și pământ nou, pentru că cerul dintâi și pământul dintâi s-au dus; și marea nu mai este.

2. Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer de la Dumnezeu; pregătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

3. Și am văzut o voce mare dinspre tron zicând: „Iată! Cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! Și El va locui cu ei, și ei vor fi popoarele Lui; și Dumnezeu Însuși va fi cu ei.

4. Și El va șterge orice lacrimă din ochii lor; și moartea nu va mai fi, nici întristare,

nici strigăt, nici durere, nu va mai fi; pentru că cele dintâi s-au dus.

5. Și Cel șezând pe tron a zis: „Iată! Eu fac toate noi. Și zice: Scrie! Deoarece cuvintele acestea sunt credibile și adevărate.”

6. Și el mi-a zis: „Ele s-au împlinit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Eu voi da celui însetat din izvorul apei vieții în dar.

7. Cel învingând va moșteni acestea; și Eu îi voi fi Dumnezeu, și el Îmi va fi fiu.

8. Dar cei lași, și necredincioși, și dezgustători, și ucigași, și curvari, și vrăjitori, și idolatri, și toți minciñoșii; partea lor este în lacul cel arzând cu foc și cu pucioasă, care este moartea cea de a doua.”

9. Și a venit unu dintre cei șapte îngeri, cei având cele șapte cupe, cele pline cu cele șapte plăgi, cele din urmă; și a vorbit cu mine, zicând: „vino aici; îți voi arăta mireasa, nevasta Mielului.”

10. Și m-a dus, în Spirit, pe un munte mare și înalt; și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalim, coborând din cer, de la Dumnezeu,

11. având gloria lui Dumnezeu. Luminătorul ei era asemănător pietrei prețioase, ca o piatră de iaspis cristalin;

12. având un zid mare și înalt, având douăsprezece porți, și la porți doisprezece îngeri; și nume scrise, cele ce sunt ale celor douăsprezece triburi ale fiilor lui Israel.

13. Spre răsărit, trei porți; și spre miazănoapte, trei porți; și spre miazăzi, trei porți; și spre apus, trei porți.

14. Și zidul cetății, având douăsprezece temelii; și pe ele cele douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

15. Și cel vorbind cu mine avea o măsură, o trestie de aur; ca să măsoare cetatea, și porțile ei, și zidul ei.

16. Și cetatea este așezată în patru colțuri; și lungimea ei este cât lățimea. Și el a măsurat cetatea cu trestia; douăsprezece mii de stadii: Lungimea, și lățimea, și înălțimea ei sunt egale.

17. Și a măsurat zidul ei; o sută patruzeci și patru de coți, după o măsură de om, care este a unui înger.

18. Și materialul zidului era iaspis; și cetatea era de aur curat, asemănător sticlei curate.

19. Temeliile zidului cetății fiind împodobite cu orice fel de piatră prețioasă: Temelia cea dintâi: iaspis; cea de a doua: safir; cea de a treia: halchedon; cea de a patra: smerald;

20. cea de a cincea: sardonix; cea de a șasea: sardiu; cea de a șaptea: crisolit; cea de a opta: beril; cea de a noua: topaz; cea de a zecea: crisopraz; cea de a unsprăzecea: hiacint; cea de a douăsprezecea: ametist.

21. Și cele douăsprezece porți erau douăsprezece perle; fiecare dintre porți era dintr-o perlă. Și strada cetății era de aur curat, ca o sticlă transparentă.

22. Și nu am văzut templu în ea; pentru că Iehova, Dumnezeu Cel Atotputernic este templul ei, și Mielul.

23. Și cetatea nu are nevoie de soare, nici de lună, ca să lumineze pentru ea; pentru că gloria lui Dumnezeu a luminat-o, și lampa ei este Mielul.

24. Și națiunile vor umbla prin lumina ei, și regii pământului aduc gloria lor în ea.

25. Și porțile ei nu au să fie încuiate ziua nicidecum; pentru că noapte nu va fi acolo.

26. Și în ea vor aduce gloria și onoarea națiunilor.

27. Și nicidecum nu are să intre în ea ceva întinat, și cel făcând urâciune și minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.

Capitolul 22 - Apocalipsa

1. Și el mi-a arătat un râu de apă a vieții, strălucitor ca un cristal; ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

2. În mijlocul străzii ei, și de o parte și de alta a râului, este arborele vieții; făcând douăsprezece roade, dând rodul lui în fiecare lună; și frunzele arborelui sunt pentru vindecarea națiunilor.

3. Și orice blestem nu va mai fi. Și tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea; și

sclavii Lui Îi vor aduce serviciu sacru Lui;

4. și ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi scris pe frunțile lor.

5. Și nu va mai fi noapte; și nu au nevoie de lumină de lampă și de lumină de soare, pentru că Iehova Dumnezeu va lumina peste ei. Și vor domni ca regi în epocile epocilor.

6. Și mi-a zis: „cuvintele acestea sunt credibile și adevărate. Și Iehova, Dumnezeul Spiritelor profeților, a trimis pe îngerul Lui să arate sclavilor Săi cele ce trebuie să se întâmple în curând.”

7. Și iață! Eu vin curând! Fericit este cel respectând cuvintele cărții aceasta.

8. Și eu, Ioan, sunt cel auzind și văzând acestea; și când am auzit și am văzut, m-am prosternut ca să mă închin înaintea picioarelor îngerului cel arătându-mi acestea.

9. Și el mi-a zis: „vezi, nu face aceasta! Eu sunt un împreună-sclav cu tine, și cu frații tăi, profeții, și cu cei respectând cuvintele cărții aceasta. Închină-te lui Dumnezeu!”

10. Și mi-a zis: „să nu sigilezi cuvintele profeției cărții aceasta; pentru că timpul este aproape.

11. Cel nedrept să mai nedreptățească; și cel spurcat, să mai fie spurcat; și cel drept, să mai facă dreptate; și cel sfânt, să mai fie sfințit.”

12. Iată! Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine; ca să dau fiecăruia precum este fapta lui.

13. Eu sunt Alfa și Omega; Cel Dintâi și cel din Urmă; Începutul și Sfârșitul.

14. Fericțiți sunt cei spalând veșmintele lor; pentru ca dreptul lor să fie asupra arborelui vieții, și să intre prin porți în cetate.

15. Afară sunt câinii, și vrăjitorii, și curvarii, și ucigașii, și idolatrii, și oricine iubind și făcând minciuna.

16. Eu, Iesus, am trimis pe îngerul Meu, ca să vă mărturisească acestea prin adunări. Eu sunt rădăcina și urmașul lui David; steaua cea strălucitoare de dimineață.

17. Și Spiritul și mireasa zic: „vino!” Și cel auzind, să zică: Vino! Și cel însetând, să vină; cel vrând, să ia apa vieții în dar!

18. Eu mărturisesc oricui auzind cuvintele cărții aceasta: dacă cineva are să adauge la acestea, Dumnezeu îi va adăuga plăgile cele scrise în cartea aceasta.

19. Și dacă cineva are să scoată din cuvintele cărții profeției aceasta,

Dumnezeu va scoate partea lui de la arborele vieții și din cetatea cea sfântă; cele despre care au fost scrise în cartea aceasta.

20. Cel mărturisind acestea, zice: „Da, Eu vin curând!” Amen! Vino Domnule Iesuse!

21. Harul Domnului Iesus Christos să fie cu toți sfinții! Amen.

Psalmul 1

1. Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi și nu stă pe calea păcătoșilor și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori;
2. ci plăcerea lui este în legea lui Iehova și cugetă la legea Lui zi și noapte.
3. Și el este ca un pom sădit lângă pâraie de apă, care își dă rodul la timpul lui și a cărui frunză nu se veștejește; și tot ce face prosperă.
4. Nu tot așa sunt cei răi; ci ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.
5. De aceea cei răi nu vor rămâne în picioare la judecată, nici păcătoșii în adunarea celor drepti.
6. Pentru că Iehova cunoaște calea celor drepti, dar calea celor răi va pieri.

Psalmul 2

1. Pentru ce se agită națiunile și cugetă popoarele deșertăciune?
2. Regii pământului se ridică și conducătorii se sfătuiesc împreună împotriva lui Iehova și împotriva Unsului Său:
3. „Să Le rupem legăturile și să aruncăm departe de noi funiile Lor!”
4. Cel care locuiește în ceruri va râde, Iehova Își va bate joc de ei.
5. Atunci le va vorbi în mânia Sa și-i va îngrozi în furia Sa:
6. „Și Eu am uns pe Regele Meu peste Sion, muntele sfințeniei Mele”.
7. Voi vesti hotărârea: „Iehova Mi-a zis: «Tu ești Fiul Meu; Eu astăzi Te-am născut.
8. Cere-Mi și-Ți voi da națiunile de moștenire și marginile pământului în stăpânire:
9. Tu le vei zdrobi cu un toiaș de fier, le vei sfărâma ca pe vasul unui olar»”.
10. Și acum, regilor, fiți înțelepți, primiți învățătură, judecători ai pământului:
11. Serviți lui Iehova cu teamă și bucurați-vă tremurând!
12. Sărutați pe Fiul, ca să nu Se mânie și să nu pieriți pe cale, pentru că mânia Lui se va aprinde curând. Ferice de toți care se încred în El.

Psalmul 3

Un psalm al lui David, făcut cu prilejul fugii lui dinaintea fiului său Absalom

1. Iehova, ce mulți sunt dușmanii mei, ce numeroși sunt cei care se ridică împotriva mea!
2. Mulți spun despre sufletul meu: „Nu mai este salvare pentru el la Dumnezeu!”
Oprire.
3. Dar Tu, Iehova, ești un scut în jurul meu. Tu ești gloria mea și Cel care îmi înalță capul.
4. Cu glasul meu voi striga către Iehova și El îmi va răspunde de pe muntele sfințeniei Sale. *Oprire.*
5. Eu m-am culcat și am adormit; m-am trezit, pentru că Iehova mă susține.
6. Nu mă voi teme de zecile de mii ale poporului, care s-au ridicat împotriva mea de jur împrejur.
7. Ridică-Te, Iehova; scapă-mă Dumnezeu meu! Pentru că i-ai lovit peste obraz pe toți dușmanii mei, ai zdrobit dinții celor răi.
8. A lui Iehova este salvarea; binecuvântarea Ta fie peste poporul Tău.
Oprire.

Psalmul 4

Către mai-marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu corzi. Un psalm al lui David.

1. Răspunde-mi când strig, Dumnezeu dreptății mele: m-ai scos la loc larg din strâmtorare; îndură-Te de mine și ascultă-mi rugăciunea!
2. Fii ai oamenilor, până când va fi dată de rușine gloria mea? Până când veți iubi deșertăciunea, veți căuta minciuna?
Oprire.
3. Dar să știți că Iehova Și-a ales pe cel evlavios, Iehova va auzi când voi striga către El.
4. Mâniati-vă și nu păcătuțiți; cugetați în inimile voastre în patul vostru și fiți liniștiți. *Oprire.*
5. Aduceți jertfe de dreptate și încredeți-vă în Iehova.

6. Mulți spun: „Cine ne va arăta binele?”
Înalță peste noi lumina feței Tale, Iehova!

7. Tu mi-ai pus bucurie în inimă mai mult decât în timpul când grâul lor și mustul lor erau din belșug.

8. Mă voi culca și voi dormi în pace pentru că numai Tu, Iehova, mă faci să locuiesc în siguranță.

Psalmul 5

Către mai-marele cântăreților. De cântat cu flautele. Un psalm al lui David.

1. Pleacă-Ți urechea la cuvintele mele, Iehova; ia aminte la suspinul meu.

2. Ascultă glasul strigătului meu, Regele meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine mă rog.

3. Iehova, dimineața vei auzi glasul meu; dimineața mă voi îndrepta spre Tine și voi aștepta.

4. Pentru că Tu nu ești un Dumnezeu cărui să-I placă răutatea. Cel rău nu va locui cu Tine.

5. Cei trufași nu vor rămâne înaintea ochilor Tăi; Tu-i urăști pe toți lucrătorii nelegiurii.

6. Tu vei face să piară cei care vorbesc minciuni. Pe omul sângelui și înșelător, Iehova îl urăște.

7. Dar eu, în belșugul bunătații Tale, voi intra în casa Ta; mă voi închina înaintea templului sfințeniei Tale, în temere de Tine.

8. Iehova, condu-mă în dreptatea Ta, din cauza dușmanilor mei; netezește calea Ta înaintea mea.

9. Pentru că nu este nimic adevărat în gura lor; lăuntru lor este stricăciune, gâttele lor este un mormânt deschis, cu limba lor lingușesc.

10. Să fie vinovați, Dumnezeule, să cadă prin propriile lor planuri; alungă-i din cauza mulțimii fărădelegilor lor, pentru că s-au răzvrătit împotriva Ta.

11. Și toți cei care se încred în Tine se vor bucura: vor cânta de bucurie întotdeauna și Tu îi vei ocroti; și cei care iubesc Numele Tău se vor veseli în Tine.

12. Pentru că Tu, Iehova, îl vei binecuvânta pe cel drept, ca un scut îl vei înconjura cu bunăvoință.

Psalmul 6

Către mai-marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu corde. Pe harpa cu opt corde. Un psalm al lui David.

1. Iehova, nu mă mostra în mânia Ta și nu mă disciplina în furia Ta.

2. Îndură-Te de mine, Iehova, pentru că sunt fără putere; vindecă-mă, Iehova, pentru că îmi tremură oasele.

3. Sufletul meu este foarte tulburat: și Tu, Iehova, până când?

4. Întoarce-Te, Iehova, scapă-mi sufletul; salvează-mă, pentru bunătaatea Ta.

5. Pentru că în moarte nu este aducere-aminte de Tine; în locuința morților, cine îți va mulțumi?

6. Sunt obosit de geamătul meu, toată noaptea îmi scald așternutul, îmi înmoi patul cu lacrimile mele.

7. Ochiul meu se topește de întristare, îmbătrânește din cauza tuturor asupritorilor mei.

8. Depărtați-vă de la mine, toți lucrătorii nelegiurii, pentru că Iehova a auzit glasul plângerii mele!

9. Iehova a auzit cererea mea; Iehova a primit rugăciunea mea.

10. Toți dușmanii mei vor fi dați de rușine și foarte tulburați; se vor întoarce, vor fi dați de rușine dintr-o dată.

Psalmul 7

O cântare de jale a lui David, cântată lui Iehova din cauza cuvintelor beniamitului Cuș.

1. Iehova Dumnezeuul meu, în Tine m-am încrezut: salvează mă de toți urmăritorii mei și scapă-mă,

2. ca să nu-mi sfășie sufletul ca un leu care zdrobește și să nu fie nici un salvator.

3. Iehova, Dumnezeuul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este nelegiure în mâinile mele,

4. dacă am răsplătit cu rău celui care era în pace cu mine; da, l-am eliberat pe cel care mă asuprea fără temei,

5. să-mi urmărească dușmanul sufletul și să-l ajungă și să calce la pământ viața mea și să-mi așeze gloria în țărână.

Oprire.

6. Ridică-Te, Iehova, în mânia Ta; înalță-Te împotriva furiei asupritorilor mei și trezește-Te pentru mine: Tu ai pruncit judecata.

7. Și adunarea popoarelor Te va înconjura; și peste ea întoarce-Te pe înălțime.

8. Iehova va judeca popoarele. Judecă-mă, Iehova, după dreptatea mea și după corectitudinea mea care este în mine.

9. Să se sfârșească răutatea celor răi și întărește-l pe cel drept, Tu, care cercetezi inimile și rinichii, Dumnezeuzeu drept!

10. Scutul meu este de la Dumnezeu, care îi salvează pe cei drepti cu inima.

11. Dumnezeu este un judecător drept și un Dumnezeu care Se mânie în fiecare zi.

12. Dacă el nu se întoarce, Își va ascuți sabia: Și-a încordat arcul și l-a pregătit,

13. și a pregătit pentru el instrumentele morții; săgețile Sale le-a făcut arzătoare.

14. Iată, el este în durerile nașterii pentru nelegiuire și zămisleşte necaz și naște minciună.

15. A săpat o groapă și a adâncit-o; și a căzut în groapa pe care a făcut-o.

16. Răutatea lui se va întoarce asupra capului lui și violența lui va coborî pe creștetul lui.

17. Voi lăuda pe Iehova pentru dreptatea Lui și voi cânta psalmi Numelui: Iehova, Celui Preaînalt.

Psalmul 8

Către mai-marele cântăreșilor. De cântat pe ghitit. Un psalm al lui David.

1. Iehova Stăpânul nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul! Tu ai pus măreția Ta mai presus de ceruri.

2. Din gura pruncilor și a sugarilor Ți-ai întemeiat laudă, din cauza adversarilor Tăi, ca să amuțești pe dușman și pe răzbunător.

3. Când privesc cerurile Tale, lucrarea degetelor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat,

4. îmi zic: „Ce este omul, ca să Ți amintești de el, și fiul omului, ca să-l cercetezi?”

5. L-ai făcut cu puțin mai prejos decât îngerii și l-ai încununat cu glorie și cu onoare.

6. L-ai făcut să stăpânească peste lucrările mâinilor Tale; ai pus toate sub picioarele lui:

7. oi și boi, toate, și, de asemenea, fiarele câmpului;

8. păsările cerurilor și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor“.

9. Iehova, Stăpânul nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!

Psalmul 9

Către mai-marele cântăreșilor. Se cântă ca și "Mori pentru fiul". Un psalm al lui David.

1. Voi mărturisii pe Iehova prin tot omul lăuntric, voi arăta toate lucrările admirabile ale Tale.

2. Mă voi bucura și mă voi veseli în Tine, voi cânta psalmi Numelui Tău, Preaînalt.

3. Când dușmanii mei au dat înapoi, s-au poticnit și au pierit dinaintea Ta:

4. pentru că Tu mi-ai susținut dreptul și cauza mea, Tu Te-ai așezat pe tron, judecând cu dreptate.

5. Ai muștrat națiunile, l-ai făcut pe cel rău să piară; le-ai șters numele în epocile epocilor.

6. O, dușmanule! Distrugerile s-au sfârșit pentru totdeauna: tu ai distrus și cetăți; chiar amintirea lor a pierit cu ele.

7. Dar Iehova șade pe tron pentru totdeauna; Și-a pregătit tronul Său pentru judecată.

8. Și va judeca lumea cu dreptate, va face judecată popoarelor cu nepărtinire.

9. Și Iehova va fi un turn înalt pentru cel asuprit, un turn înalt în timpuri de necaz.

10. Și cei care cunosc Numele Tău se vor încrede în Tine, pentru că Tu nu-i părăsești pe cei care Te caută, Iehova.

11. Cântați psalmi lui Iehova care locuiește în Sion; spuneți printre popoare faptele Sale.

12. Pentru că Cel care răzbună sângele Își amintește de ei, nu uită strigătul celor întristați.

13. Îndură-Te de mine, Iehova! Privește întristarea mea din partea celor care mă urăsc, Tu, care mă ridici din porțile morții,

14. ca să spun toată lauda Ta la porțile fiicei Sionului. Mă voi bucura în salvarea Ta.

15. Națiunile s-au cufundat în groapa pe care au făcut-o; piciorul lor s-a prins în cursa pe care au ascuns-o.

16. Iehova S-a făcut cunoscut, a făcut judecată: cel rău este prins în laț, în lucrarea mâinilor lui. (Joc de instrumente). *Oprire*.

17. Cei răi se vor întoarce în locuința morților, toate națiunile care-L uită pe Dumnezeu.

18. Pentru că cel sărac nu va fi întotdeauna uitat; speranța celor întristați nu va pieri pentru totdeauna.

19. Ridică-Te, Iehova, ca să nu învingă omul: națiunile să fie judecate înaintea Ta!

20. Iehova, umple-i de teamă, ca să știe națiunile că nu sunt decât oameni. *Oprire*.

Psalmul 10

1. De ce, Iehova, stai departe, Te ascunzi în timpuri de necaz?

2. Cel rău, în mândria lui, îl urmărește aprig pe cel întristat; vor fi prinși în cursele pe care le-au urzit.

3. Pentru că cel rău se îngâmăfă cu dorința sufletului lui și-l binecuvântează pe cel lacom, Îl disprețuiește pe Iehova.

4. Cel rău, în trufia feței lui, spune: „El nu cercetează!“ Toate gândurile lui sunt: „Nu este Dumnezeu!“

5. Căile lui reușesc întotdeauna; judecățile Tale sunt prea înalte ca să-i fie înainte; el suflă împotriva tuturor adversarilor lui.

6. El zice în inima lui: „Nu voi fi clătinat, din generație în generație nu voi fi în nenorocire!“

7. Gura lui este plină de blestem și de înșelăciune și de asuprire; sub limba lui este răutate și nelegiuire.

8. Stă la pândă în locurile ascunse ale satelor; ochii lui pândesc pe cel fără ajutor.

9. Pândește în ascuns, ca un leu din hățișul lui; pândește ca să-l prindă pe cel întristat; îl prinde pe cel întristat, trăgându-l în cursa lui.

10. Se ghemuiește, se pleacă, și cei fără ajutor cad prin tăria lui.

11. El zice în inima lui: „Dumnezeu a uitat. Își ascunde fața, nu va vedea niciodată“.

12. Ridică-Te, Iehova, Dumnezeule, ridică-Ți mâna! Nu uita pe cei întristați!

13. Pentru ce-L disprețuiește cel rău pe Dumnezeu? El zice în inima lui: „Tu nu vei cerceta!“

14. Tu ai văzut, pentru că privești necazul și întristarea, ca să le răsplătești cu mâna Ta. Cel fără ajutor Ți se încredințează Ție, Tu ești ajutorul orfanului.

15. Zdrobește brațul celui rău și cercetează nelegiuirea celui rău până n-o vei mai găsi.

16. Iehova este Rege în epocile epocilor; națiunile au pierit din țara Sa.

17. Iehova, Tu ai ascultat dorința celor întristați! Tu le-ai întărit inima, Tu Ți-ai plecat urechea,

18. ca să faci dreptate celui orfan și celui asuprit, pentru ca omul care este din țărână să nu mai înspăimânte.

Psalmul 11

Către mai-marele cântăreților. Compus de David.

1. M-am încrezut în Iehova. Pentru ce spunei sufletului meu: „Fugiți, pășari, spre muntele vostru“?

2. Pentru că, iată, cei răi întind arcul, își pregătesc săgeata pe coardă, ca să tragă în întuneric asupra celor drepti cu inima.

3. Dacă sunt distruse temeliiile, ce va face cel drept?

4. Iehova este în templul sfințeniei Sale, Iehova Își are tronul în ceruri. Ochii Săi privesc, pleoapele Sale cercetează pe fiii oamenilor.

5. Iehova cercetează pe cel drept și pe cel rău; și sufletul Său îl urăște pe cel care iubește violența.

6. El va ploua peste cei răi curse, foc și pucioasă și partea paharului lor va fi un vânt arzător.

7. Pentru că Iehova este drept, iubește dreptatea; cei drepti vor vedea fața Sa.

Psalmul 12

Către mai-marele cântăreților. De cântat pe harpa cu opt corde. Un psalm al lui David.

1. Salvează-ne, Iehova, pentru că cel evlavios nu mai este, pentru că dispar cei credincioși dintre fiii oamenilor.
2. Ei vorbesc neadevăr unul către altul; vorbesc cu buză lingușitoare, cu inimă fățarnică.
3. Iehova va tăia toate buzele lingușitoare, limba care vorbește lucruri mari,
4. pe cei care spun: „Cu limba noastră vom învinge; buzele noastre sunt cu noi: cine este stăpân peste noi?”
5. „Din cauza asupririi celor întristați, din cauza geamătului celor săraci, acum Mă voi ridica“, spune Iehova, „voi pune în siguranță pe cel împotriva căruia se suflă cu dispreț“.
6. Cuvintele lui Iehova sunt cuvinte curate, argint curățit în cuptor de pământ, purificat de șapte ori.
7. Tu, Iehova, îi vei păzi, îi vei apăra de generația aceasta în epocă.
8. Cei răi umblă pretutindeni când josnicia este înălțată printre fiii oamenilor.

Psalmul 13

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Până când, Iehova, mă vei uita neîncetat? Până când Îți vei ascunde fața de mine?
2. Până când mă voi sfătui în sufletul meu, cu durere în inima mea, în fiecare zi? Până când se va ridica dușmanul meu mai presus de mine?
3. Privește, răspunde-mi, Iehova, Dumnezeul meu. Luminează-mi ochii, ca nu cumva să adorm somnul morții,
4. ca nu cumva să spună dușmanul meu: „L-am învins!“, ca să nu se bucure adversarii mei când mă clatin.
5. Dar eu m-am încrezut în bunătatea Ta; omul meu lăuntric se va bucura în salvarea Ta.
6. Voi cânta lui Iehova, pentru că mi-a făcut bine.

Psalmul 14

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!“ S-au stricat oamenii, au făcut lucruri urâte; nu este nici unul care să facă binele.
2. Iehova a privit din ceruri peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă este vreunul cu pricepere, care-L caută pe Dumnezeu.
3. Toți s-au abătut, toți s-au stricat; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.
4. Nu au cunoștință lucrătorii nelegiurii? Ei mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâine; nu-L cheamă pe Iehova.
5. Acolo s-au temut cu mare frică, pentru că Dumnezeu este în mijlocul generației celui drept.
6. Rădeți voi de planul celui întristat, dar Iehova este adăpostul lui.
7. O, de ar veni din Sion salvarea lui Israel! Când va aduce Iehova înapoi pe cei captivi ai poporului Său, Iacob se va veseli, Israel se va bucura.

Psalmul 15

Un psalm al lui David.

1. Iehova, cine va sta în cortul Tău? Cine va locui pe muntele sfințeniei Tale?
2. Cel care umblă fără vină și lucrează dreptate și vorbește adevărul din inima lui;
3. el nu defăimează cu limba lui, nu face rău semenului său și nu face ca aproapele său să fie disprețuit;
4. în ochii lui, omul josnic este de disprețuit, dar îi onorează pe cei care se tem de Iehova; el, dacă jură în paguba lui, nu schimbă promisiunea;
5. nu-și dă banii cu dobândă și nu ia mită împotriva celui nevinovat. Cel care face acestea nu se va clătina niciodată.

Psalmul 16

O cântare a lui David.

1. Păzește-mă, Dumnezeule, pentru că în Tine mă încred.
2. Eu am spus lui Iehova: „Tu ești Stăpânul meu! Bunătatea mea nu se înalță până la Tine!“

3. Despre sfinții care sunt pe pământ și despre cei aleși ai spus: „Toată plăcerea Mea este în ei”.

4. Durerile celor care aleargă după un alt dumnezeu se vor înmulți; nu voi turna darurile lor de băutură de sânge și nu voi pune numele lor pe buzele mele.

5. Iehova este partea moștenirii mele și a paharului meu; Tu îmi asiguri sorțul.

6. Frânghiile de măsurat mi-au căzut în locuri plăcute, da, am o moștenire frumoasă.

7. Voi binecuvânta pe Iehova care mă sfătuieste; chiar în timpul nopților, lăuntrul meu mă învață.

8. Am pus întotdeauna pe Iehova înaintea mea; pentru că El este la dreapta mea, nu mă voi clătina.

9. De aceea mi se bucură inima și mi se veseleşte sufletul, chiar carnea mea se va odihni în siguranță.

10. Pentru că nu vei părăsi sufletul meu în locuința morților, nu vei îngădui ca Sfântul Tău să vadă putrezirea.

11. Îmi vei face cunoscută cărarea vieții; fața Ta este belșug de bucurie, la dreapta Ta sunt desfătări pentru totdeauna.

Psalmul 17

O rugăciune a lui David.

1. Ascultă, Iehova, cauza dreaptă, ia aminte la strigătul meu, pleacă urechea la rugăciunea mea, care nu se înalță de pe buze înșelătoare.

2. Dreptul meu să vină din prezența Ta, ochii Tăi să privească la dreptate.

3. Tu mi-ai cercetat omul dinăuntru, m-ai cercetat noaptea, m-ai încercat în cuptor, n-ai găsit nimic; gândul meu nu este altfel decât cuvântul meu.

4. În ce privește faptele oamenilor, după Cuvântul buzelor Tale, eu m-am păzit de căile celui violent.

5. Când Tu îmi ții pașii pe cărările Tale, picioarele nu mi se clatină.

6. Te-am chemat, pentru că îmi vei răspunde, Dumnezeuule; pleacă-Ți urechea spre mine, ascultă cuvintele mele.

7. Arată-Ți bunătatea Ta cea minunată, Tu, care prin dreapta Ta salvezi de adversari, pe cei care se încred în Tine.

8. Păzește-mă ca lumina ochiului, ascunde-mă sub umbra aripilor Tale

9. de cei răi, care mă asupresc, de dușmanii mei de moarte, care mă înconjoară.

10. Sunt închiși în propria lor grăsime; cu gura lor vorbesc cu mândrie.

11. Acum ne înconjoară la fiecare pas al nostru; își îndreaptă ochii ca să ne arunce la pământ.

12. Este asemenea unui leu lacom să sfășie și ca un leu tânăr care pândește în locuri ascunse.

13. Ridică-Te, Iehova, ia-o înaintea lui, doboară-l! Scapă-mi sufletul de cel rău cu sabia Ta,

14. de oameni, cu mâna Ta, Iehova, de oamenii lumii acesteia; partea lor este în această viață și le umpli pântecul cu bunurile Tale ascunse. Ei au fii din belșug și lasă prisosul lor copiilor lor.

15. Eu voi vedea fața Ta în dreptate; când mă voi trezi, mă voi sătura de chipul Tău.

Psalmul 18

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David, servitorul lui Iehova. El a îndreptat către Iehova cuvintele cântării acesteia, în ziua când Iehova l-a scăpat din mâna tuturor dușmanilor săi și din mâna lui Saul. El a zis:

1. Te iubesc, Iehova, tăria mea!

2. Iehova este stânca mea și cetățuia mea și salvatorul meu; Dumnezeuul meu, stânca mea în care mă încred, scutul meu și tăria salvării mele, turnul meu cel înalt!

3. Voi chema pe Iehova care este vrednic de laudă și voi fi scăpat de dușmanii mei.

4. M-au înconjurat legăturile morții și m-au înspăimântat șuvoaiele nelegiurii.

5. M-au înfășurat legăturile Locuinței morților, m-au prins lațurile morții.

6. În strămtorarea mea L-am chemat pe Iehova și am strigat către Dumnezeuul meu. Din templul Său a auzit glasul meu și strigătul meu a ajuns înaintea Lui, la urechile Sale.

7. Atunci pământul s-a zguduit și s-a cutremurat și temeliele munților s-au clătinat și s-au zguduit, pentru că El Se mâniase.

8. Fum se ridica din nările Lui și foc mistuitor ieșea din gura Lui: cărbuni aprinși țâșneau din ea.

9. Și a plecat cerurile și a coborât; și un întuneric gros era sub picioarele Lui.

10. Călărea pe un heruvim și zbura și plutea pe aripile vântului.

11. A făcut din întuneric ascunzătoarea Lui, cortul Lui împrejurul Lui: întuneric de ape, nori deși ai cerurilor.

12. Din strălucirea care era înaintea Lui treceau norii Săi deși: grindină și cărbuni de foc.

13. Și Iehova a tunat din ceruri și Cel Preaînalt a făcut să-l răsune glasul: grindină și cărbuni de foc.

14. Și-a aruncat săgețile și i-a împrăștiat; și a aruncat fulgere multe și i-a risipit.

15. Atunci s-au văzut albiile apelor și s-au descoperit temeliiile lumii, la muștrarea Ta, Iehova, prin vuietul suflării nărilor Tale.

16. El Și-a întins mâna din înălțime, m-a apucat, m-a scos din ape mari;

17. m-a scăpat de dușmanul meu puternic și de cei care mă urau, pentru că erau mai puternici decât mine.

18. S-au aruncat asupra mea în ziua necazului meu, dar Iehova a fost sprijinul meu.

19. Și m-a scos la loc larg, m-a scăpat, pentru că Și-a găsit plăcerea în mine.

20. Iehova mi-a răsplătit după dreptatea mea, mi-a dat după curăția mâinilor mele,

21. pentru că am păzit căile lui Iehova și nu m-am îndepărtat cu răutate de Dumnezeu meu,

22. pentru că toate judecățile Lui au fost înaintea mea și nu am îndepărtat de la mine hotărârile Lui.

23. Și am fost drept înaintea Lui și m-am păzit de nelegiuirea mea.

24. Și Iehova mi-a răsplătit după dreptatea mea, după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Săi.

25. Cu cel bun, Te arăți bun, cu omul perfect, Te arăți perfect.

26. Cu cel pur Te arăți pur, cu cel viclean Te porți după viclenia lui.

27. Pentru că Tu vei salva poporul întristat și vei coborî ochii trufași.

28. Pentru că Tu faci să lumineze lumina mea: Iehova Dumnezeuul meu luminează întunericul meu.

29. Deoarece cu Tine alerg împotriva unei cete înarmate și cu Dumnezeuul meu trec peste zid.

30. Dumnezeu: calea Lui este perfectă; Cuvântul lui Iehova este încercat, El este un scut pentru toți cei care se încred în El.

31. Pentru că cine este Dumnezeu în afară de Iehova? Și cine este o stâncă în afară de Dumnezeuul nostru?

32. Dumnezeu, Care mă încinge cu putere și-mi face calea perfectă,

33. Care îmi face picioarele ca ale cerboaicelor și mă face să stau pe înălțimile mele,

34. Care îmi deprinde mâinile la luptă și brațele mele întind un arc de aramă!

35. Și Tu mi-ai dat scutul salvării Tale, și dreapta Ta m-a susținut și bunătatea Ta m-a făcut mare.

36. Tu mi-ai pus în loc larg pașii sub mine și gleznele nu mi s-au clătina.

37. I-am urmărit pe dușmanii mei și i-am ajuns și nu m-am întors până nu i-am nimicit.

38. I-am zdrobit și nu s-au putut ridica; au căzut sub picioarele mele.

39. Și Tu m-ai încins cu putere pentru luptă; ai plecat sub mine pe cei care se ridicau împotriva mea.

40. Și ai făcut ca dușmanii mei să-și întorcă spatele spre mine; și i-am nimicit pe cei care mă urau.

41. Ei strigau, dar nu era nici un salvator; strigau către Iehova, dar nu le-a răspuns.

42. Și i-am sfărâmat ca pulberea în vânt, i-am aruncat departe, ca noroiul străzilor.

43. Tu m-ai scăpat din neînțelegerile poporului; m-ai făcut cap al națiunilor; un popor pe care nu-l cunoșteam îmi servește.

44. Îndată ce au auzit cu urechea lor, m-au ascultat; fiii străinului mi se supun lingșindu-mă.

45. Fiii străinului și-au pierdut inima și au ieșit tremurând din locurile lor ascunse.

46. Viu este Iehova și binecuvântată fie Stâncă mea! Și înălțat fie Dumnezeuul salvării mele,

47. Dumnezeu, Care m-a răzbunat și mi-a supus popoarele,

48. Care m-a scăpat de dușmanii mei! Da, m-ai înălțat deasupra celor care se ridică împotriva mea, m-ai scăpat de omul violent.

49. De aceea, Iehova, Te voi lăuda printre națiuni și voi cânta psalmi Numelui Tău.

50. El, Care a dat mari izbăviri regelui Său și arată bunătate unsului Său: lui David și seminței lui, în epocă.

Psalmul 19

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Cerurile vestesc gloria lui Dumnezeu și întinderea arată lucrarea mâinilor Sale.

2. O zi istorisește altei zile acest lucru și o noapte îl face cunoscut altei nopți;

3. nu este nici o vorbire și nu sunt cuvinte, glasul lor nu se aude.

4. Sfoara lor se întinde peste tot pământul și vorbirea lor până la marginea lumii. În ele a întins un cort soarelui.

5. El iese ca un mire din camera lui de nuntă; ca un viteaz, se bucură să-și alerge cursa.

6. Ieșirea lui este la un capăt al cerurilor și drumul său până la celălalt capăt; și nimic nu se ascunde de căldura sa.

7. Legea lui Iehova este perfectă, înviorând sufletul. Mărturia lui Iehova este sigură, făcând înțelept pe cel simplu.

8. Rânduielele lui Iehova sunt drepte, înveselind inima. Porunca lui Iehova este curată, luminând ochii.

9. Teama de Iehova este curată, rămânând în epocă. Judecățile lui Iehova sunt adevăr, sunt drepte toate împreună.

10. Ele sunt mai de preț decât aurul și decât mult aur fin; și mai dulci decât mierea și decât picurul din faguri.

11. Și servitorul Tău este învățat prin ele; este o mare răsplată în păzirea lor.

12. Cine își înțelege greșelile? Curățește-mă de cele ascunse ale mele!

13. Păzește, de asemenea, pe servitorul Tău de păcatele mândriei, să nu stăpânească ele peste mine; atunci voi fi perfect și voi fi nevinovat de o mare fărădelege.

14. Fie cuvintele gurii mele și cugetarea omului lăuntric plăcute înaintea Ta, Iehova, Stânca mea și Răscumpărătorul meu!

Psalmul 20

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Să-ți răspundă Iehova în ziua necazului! Să te ocrotească Numele Dumnezeului lui Iacob!

2. Să-ți trimită ajutor din locașul sfânt și să te întărească din Sion.

3. Să-și amintească de toate darurile tale și să-ți primească arderea-de-tot! *Oprire.*

4. Să-ți dea după inima ta și să-ți împlinească toate planurile!

5. Ne vom bucura de salvarea Ta și în Numele Dumnezeului nostru vom ridica steagurile noastre. Iehova să împlinească toate cererile tale!

6. Acum știu că Iehova salvează pe unsul Său; El îi va răspunde din cerurile sfînțeniei Sale, prin fapte puternice de salvare ale dreptei Sale.

7. Unii se încred în care și alții în cai, dar noi ne încredem în Numele de Iehova, Dumnezeul nostru.

8. Ei s-au plecat și au căzut; dar noi suntem ridicați și stăm în picioare.

9. Salvează-ne, Iehova! Să ne răspundă Regele în ziua când vom chema.

Psalmul 21

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Iehova, regele se va bucura de puterea Ta și cât de mult se va veseli el în salvarea Ta!

2. Tu i-ai dat dorința inimii lui și nu ai refuzat cererea buzelor lui. *Oprire.*

3. Pentru că îl întâmpini cu binecuvântările bunătății, ai pus pe capul lui o coroană de aur curat.

4. A cerut de la Tine viața: Tu i-ai dat - viață lungă în epocă și pentru epocă!

5. Mare este gloria lui în salvarea Ta; l-ai îmbrăcat cu strălucire și măreție.

6. Pentru că l-ai rânduit în epocă spre binecuvântări, l-ai umplut de bucurie înaintea feței Tale.

7. Pentru că regele se încrede în Iehova, și prin bunătatea Celui Preaînalt, nu se va clătina.

8. Mâna ta îi va găsi pe toți dușmanii tăi; dreapta ta îi va ajunge pe cei care te urăsc.

9. Îi vei face ca un cuptor de foc în timpul prezenței tale; Iehova, în mânia Sa, îi va înghiți și focul îi va mistui.

10. Vei face să piară rodul lor de pe pământ și sămânța lor dintre fiii oamenilor.

11. Pentru că au uneltit rău împotriva ta, au pus la cale planuri pe care nu le-au putut împlini.

12. Pentru că îi vei face să întoarcă spatele, când îți vei pregăti corzile arcului tău împotriva feței lor.

13. Fii înălțat, Iehova, în puterea Ta! Noi vom cânta și vom lăuda puterea Ta.

Psalmul 22

Către mai-marele cântăreților. Se cântă ca și "Căprioara zorilor". Un psalm al lui David.

1. Dumnezeuul meu! Dumnezeuul meu! Pentru ce m-ai părăsit și stai departe de salvarea mea, de cuvintele geamătului meu?

2. Dumnezeuul meu! Strig ziua și nu-mi răspunzi; și noaptea, și nu am odihna.

3. Totuși Tu ești Cel Sfânt, Tu, care locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

4. Părinții noștri s-au încrezut în Tine; s-au încrezut și Tu i-ai scăpat.

5. Au strigat către Tine și au fost salvați; s-au încrezut în Tine și n-au fost dați de rușine.

6. Dar eu sunt vierme, și nu om; ocară oamenilor și disprețuitul poporului.

7. Toți cei care mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap:

8. „Se încrede în Iehova, să-l scape, să-l salveze, pentru că Își găsește plăcerea în el!”

9. Dar Tu ești Cel care m-ai scos din pântece; Tu mi-ai dat încredere la sânii mamei mele.

10. Din pântece Ți-am fost dat Ție; din pântecel mamei mele, Tu ești Dumnezeuul meu.

11. Nu Te depărta de mine, pentru că necazul este aproape, pentru că nu este nimeni să ajute.

12. Mulți tauri m-au înconjurat, cei puternici din Basan m-au împresurat.

13. Și-au deschis gura împotriva mea ca un leu care sfâșie și răcnește.

14. Sunt vărsat ca apa și toate oasele mi se desfac. Inima îmi este ca ceara, se topește înăuntrul meu.

15. Mi se usucă puterea ca lutul și mi se lipește limba de cerul gurii; și m-ai adus în țărâna morții.

16. Pentru că niște câini m-au înconjurat, o ceată de răufăcători m-a împresurat; mi-au străpuns mâinile și picioarele.

17. Îmi pot număra toate oasele: ei se uită la mine și mă privesc;

18. își împart hainele mele între ei și pentru cămașa mea aruncă sorții.

19. Dar Tu, Iehova, nu Te depărta! Tăria mea, grăbește-Te să-mi ajuți!

20. Scapă-mi sufletul de sabie, pe mine singurul de laba câinelui.

21. Scapă-mă din gura leului. Mi-ai răspuns dintre coarnele bivoliilor.

22. Voi vesti Numele Tău fraților mei, Te voi lăuda în mijlocul adunării.

23. Cei care vă temeți de Iehova, lăudați-L; toată sămânța lui Iacob, gloriificați-L; și temeți-vă de El, toată sămânța lui Israel.

24. Pentru că El n-a disprețuit, nici n-a desconsiderat necazul celui întristat și nu Și-a ascuns fața de la el; ci, când a strigat către El, l-a auzit.

25. De la Tine vine lauda mea în adunarea cea mare. Îmi voi împlini promisiunile înaintea celor care se tem de El.

26. Cei săraci vor mânca și se vor sătura; cei care-L caută pe Iehova Îl vor lăuda; inima voastră va trăi pentru totdeauna.

27. Toate marginile pământului își vor aminti și se vor întoarce la Iehova și toate familiile națiunilor se vor închina înaintea Ta.

28. Pentru că regatul este a lui Iehova și El stăpânește între națiuni.

29. Toți cei puternici ai pământului vor mânca și se vor închina: toți cei care coboară în țărână se vor pleca înaintea

Lui, și cel care nu-și poate păstra sufletul viu.

30. O sămânță Îi va sluji; se va vorbi despre Iehova generației care va veni.

31. Vor veni și vor istorisi dreptatea Lui unui popor care se va naște - că El a făcut aceasta.

Psalmul 23

O cântare a lui David.

1. Iehova este Păstorul meu: nu voi duce lipsă de nimic.

2. El îmi dă odihnă în pășuni verzi, mă duce la ape liniștite.

3. El îmi înviorează sufletul; mă conduce pe cărări drepte, datorită Numelui Său.

4. Chiar dacă aș umbla prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău: pentru că Tu ești cu mine; toiagul Tău și nuiaua Ta mă mângâie.

5. Tu îmi întinzi o masă înaintea dușmanilor mei; mi-ai uns capul cu untdelemn, paharul meu este plin de dă pe deasupra.

6. Da, bunătaea și îndurarea mă vor însoți în toate zilele vieții mele și voi locui în casa lui Iehova, zile îndelungate.

Psalmul 24

Un psalm al lui David.

1. Al lui Iehova este pământul și tot ce cuprinde el, lumea și cei care locuiesc în ea;

2. pentru că El l-a întemeiat pe mări și El l-a întărit pe râuri.

3. Cine se va sui pe muntele lui Iehova? Și cine va sta în locul sfințeniei Sale?

4. Cel care are mâinile nevinovate și inima curată, care nu-și înalță sufletul la deșertăciune și nu jură ca să înșele.

5. El va primi binecuvântare de la Iehova și dreptate de la Dumnezeuul salvării lui.

6. Aceasta este generația celor care-L cheamă, a celor care caută fața Ta; Iacobe! *Oprire.*

7. Porți, ridicăți-vă capetele! Și ridicăți-vă, porți ale epocii, și va intra Regele gloriei.

8. Cine este acest Rege al gloriei? Iehova cel tare și puternic, Iehova cel puternic în luptă.

9. Porți, ridicăți-vă capetele! Și ridicăți-vă, porți ale epocii, și va intra Regele gloriei.

10. Cine este acest Rege al gloriei? Iehova al oștirilor, El este Regele gloriei. *Oprire.*

Psalmul 25

Un psalm al lui David.

1. La Tine, Iehova, îmi înalț sufletul.

2. Dumnezeuul meu, în Tine mi-am pus încrederea; să nu fiu dat de rușine, să nu triumfe dușmanii mei asupra mea.

3. Nu, nici unul din cei care Te așteaptă pe Tine nu va fi dat de rușine; de rușine vor fi cei care lucrează cu viclenie, fără temeii.

4. Fă-mi cunoscut căile Tale, Iehova, învață-mă cărările Tale!

5. Condu-mă în adevărul Tău și învață-mă, pentru că Tu ești Dumnezeuul salvării mele; pe Tine Te aștept toată ziua.

6. Amintește-Ți de îndurarea Ta, Iehova, și de bunătaea Ta, pentru că sunt dintotdeauna.

7. Nu-Ți aminti de păcatele tinereții mele, nici de nelegiuirile mele; după îndurarea Ta, amintește-Ți de mine, pentru bunătaea Ta, Iehova.

8. Iehova este bun și drept, de aceea arată El păcătoșilor calea.

9. El îi face pe cei smeriți să umble în dreptate și îi învață pe cei smeriți calea Sa.

10. Toate cărările lui Iehova sunt îndurare și adevăr pentru cei care păzesc legământul Său și mărturiile Sale.

11. Pentru Numele Tău, Iehova, îmi vei ierta nelegiuirea, pentru că este mare.

12. Cine este omul care se teme de Iehova? El îl va învăța calea pe care s-o aleagă.

13. Sufletul său va locui în mijlocul binelui, sămânța sa va stăpâni pământul.

14. Iehova se destăinuie celor care se tem de El, pentru a le face cunoscut legământul Său.

15. Ochii mei sunt întotdeauna către Iehova, pentru că El îmi scoate picioarele din cursă.

16. Întoarce-Te spre mine și îndură-Te de mine, pentru că sunt singur și întristat.

17. Necazurile inimii mele s-au mărit; scoate-mă din strâmtorarea mea.
18. Privește întristarea mea și durerile mele și iartă-mi toate păcatele.
19. Privește pe dușmanii mei, pentru că sunt mulți și mă urăsc cu o ură violentă.
20. Păzește-mi sufletul și scapă-mă; să nu fiu dat de rușine, pentru că m-am încrezut în Tine.
21. Corectitudinea și dreptatea să mă păzească, pentru că în Tine îmi pun speranța.
22. Dumnezeuule, răscumpără pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 26

Un psalm al lui David.

1. Iehova, judecă-mă, pentru că am umblat în corectitudinea mea și m-am încrezut în Iehova: nu mă voi clătina.
2. Cercetează-mă, Iehova, și încearcă-mă; purifică-mi: rinichii și inima,
3. pentru că bunătatea Ta este înaintea ochilor mei și am umblat în adevărul Tău.
4. Nu m-am așezat alături de oamenii de nimic și nu am umblat cu cei vicleni.
5. Am urât adunarea celor care fac răul și nu mă voi așeza cu cei răi.
6. Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție și voi înconjura altarul Tău, Iehova,
7. ca să fac să se audă glas de mulțumire și să istorisesc toate lucrările Tale minunate.
8. Iehova, am iubit locașul casei Tale și locul unde este gloria Ta.
9. Nu lua sufletul meu împreună cu păcătoșii, nici viața mea împreună cu oamenii sângelui,
10. în ale căror mâini sunt răutăți și a căror dreaptă este plină de mită.
11. Dar eu voi umbla în nevinovăția mea. Răscumpără-mă și îndură-Te de mine.
12. Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă: voi binecuvânta pe Iehova în adunări.

Psalmul 27

Un psalm al lui David.

1. Iehova este lumina mea și salvarea mea: de cine să mă tem? Iehova este tăria vieții mele: de cine să-mi fie frică?
2. Când cei răi, adversarii mei și dușmanii mei, s-au apropiat de mine ca să-mi

mănânce carnea, s-au împiedicat și au căzut.

3. Chiar dacă o oștire ar tăbări împotriva mea, inima mea nu se va teme; chiar dacă se va ridica război împotriva mea, tot voi avea încredere.

4. Un lucru i-am cerut lui Iehova, pe acesta îl voi căuta: să locuiesc în casa lui Iehova toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea lui Iehova și să întreb în templul Său.

5. Pentru că, în ziua cea rea, El mă va ascunde în coliba Sa, mă va păstra ascuns în taina cortului Său, El mă va înălța pe o stâncă.

6. Și acum mi se va înălța capul deasupra dușmanilor mei care sunt în jurul meu; și voi aduce în cortul Său jertfe în strigăte de bucurie; voi cânta și voi cânta psalmi lui Iehova.

7. Ascultă, Iehova; cu glasul meu strig: îndură-Te de mine și răspunde-mi.

8. Inima mea spune din partea Ta: căutați fața Mea. Voi căuta fața Ta, Iehova!

9. Nu-Ți ascunde fața de mine, nu îndepărta cu mânie pe servitorul Tău. Tu ai fost ajutorul meu; nu mă lăsa, nici nu mă părăsi, Dumnezeul salvării mele!

10. Dacă m-ar părăsi tatăl meu și mama mea, Iehova mă va primi.

11. Iehova, învață-mă calea Ta și condamnă pe cărarea cea dreaptă, din cauza dușmanilor mei.

12. Nu mă lăsa la bunul plac al dușmanilor mei; pentru că martori falși se ridică împotriva mea, și cei care suflă violență.

13. Dacă n-aș fi avut încredere că voi vedea bunătatea lui Iehova pe pământul celor vii...!

14. Așteaptă-L pe Iehova; întărește-te și să ți se încurajeze inima: da, așteaptă-L pe Iehova.

Psalmul 28

Un psalm al lui David.

1. Iehova, strig, către Tine, Stâncă mea! Nu Te întoarce de la mine tăcând, ca nu cumva, dacă păstrezi tăcere față de mine, să ajung asemenea celor care coboară în groapă.

2. Ascultă glasul cererilor mele când strig către Tine, când îmi ridic mâinile către locul sfințeniei Tale!

3. Nu mă lua împreună cu cei răi, nici cu lucrătorii nelegiurii, care vorbesc de pace cu aproapele lor, dar în inima lor este răutate!

4. Dă-le după lucrarea lor și după răutatea faptelor lor; dă-le după lucrarea mâinilor lor, răsplătește-le după ceea ce au făcut!

5. Pentru că nu iau aminte la lucrările lui Iehova, nici la lucrarea mâinilor Sale, El îi va surpa și nu-i va mai zidi.

6. Binecuvântat să fie Iehova, pentru că a auzit glasul cererilor mele!

7. Iehova este tăria mea și scutul meu; în El s-a încrezut inima mea și am fost ajutat; și inima mea este plină de veselie și-L voi lăuda în cântarea mea.

8. Iehova este tăria lor și El este cetățuia salvatoare a unsului Său.

9. Salvează pe poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta; și păstorește-i și înalță-i în epocă.

Psalmul 29

Un psalm al lui David.

1. Dați lui Iehova, fii ai celor puternici, dați lui Iehova: glorie și tărie!

2. Dați lui Iehova gloria Numelui Său! Adorați-L pe Iehova în sfântă splendoare!

3. Glasul lui Iehova este peste ape; Dumnezeu gloriei tună - Iehova pe ape mari.

4. Glasul lui Iehova este puternic, glasul lui Iehova este măreț.

5. Glasul lui Iehova sfărâmă cedrii: Iehova sfărâmă cedrii Libanului

6. și-i face să salte ca un vițel, Libanul și Sirionul ca un bivoli tânăr.

7. Glasul lui Iehova face să izbucnească flăcări de foc.

8. Glasul lui Iehova face să tremure deșertul; Iehova face să tremure deșertul Cades.

9. Glasul lui Iehova face cerboaiacele să nască și dezbracă pădurile; și în templul Său totul spune: „Glorie!”

10. Iehova șade peste potop, Iehova șade ca rege pentru totdeauna!

11. Iehova va da putere poporului Său, Iehova va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Psalmul 30

Un psalm. O cântare pentru sfințirea Casei, compusă de David.

1. Te voi înălța, Iehova, pentru că m-ai ridicat și nu i-ai lăsat pe dușmanii mei să se bucure de mine.

2. Iehova, Dumnezeul meu, am strigat către Tine și m-ai vindecat.

3. Iehova, Tu mi-ai scos sufletul din locuința morților; Tu mi-ai păstrat viața, dintre cei care coboară în groapă.

4. Cântați psalmi lui Iehova, voi, sfinții Săi, și lăudați amintirea sfințeniei Sale.

5. Pentru că o clipă este mânia Sa, o viață, bunăvoința Sa; seara rămâne plânsul și dimineața este un cântec de bucurie.

6. Și eu, când îmi mergea bine, spuneam: „Niciodată nu mă voi clătina”.

7. Iehova, prin bunăvoința Ta ai întărit muntele meu. Ți-ai ascuns fața, am fost tulburat;

8. Iehova, am strigat către Tine și I-am cerut Dumnezeului meu:

9. „Ce folos este acolo în sângele meu, dacă voi coborî în groapă? Te va lăuda țărâna? Va vesti ea adevărul Tău?”

10. Ascultă, Iehova, și îndură-Te de mine! Iehova, fii ajutorul meu!”

11. Tu mi-ai schimbat jalea în veselie, mi-ai dezlegat sacul și m-ai încins cu bucurie,

12. pentru ca sufletul să-Ți cânte psalmi și să nu tacă. Iehova, Dumnezeul meu, întotdeauna Te voi lăuda!

Psalmul 31

Către mai marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. În Tine, Iehova, mi-am pus încrederea; să nu fiu dat de rușine niciodată: salvează-mă în dreptatea Ta!

2. Pleacă-Ți urechea spre mine; salvează-mă degrabă! Fii pentru mine o stâncă de adăpost, o casă, un loc întărit, ca să mă salvezi!

3. Pentru că Tu ești stâncă mea și cetățuia mea; pentru Numele Tău, condu-mă și călăuzește mă!

4. Scoate-mă din cursa pe care mi-au întins-o în ascuns, pentru că Tu ești tăria mea.

5. În mâna Ta îmi încredințez Spiritul; Tu m-ai răscumpărat, Iehova, Dumnezeul adevărului!

6. Urâsc pe cei care se alipesc de idoli deșerți; cât despre mine, mă încred în Iehova.

7. Mă voi veseli și mă voi bucura în bunătaea Ta, pentru că Tu ai privit în tristarea mea, Tu ai cunoscut necazurile sufletului meu

8. și nu m-ai dat în mâna dușmanului; mi-ai pus picioarele la loc larg.

9. Îndură-Te de mine, Iehova, pentru că sunt în strâmtorare! Ochiul meu se topește de în tristare, sufletul meu și pânțelele meu;

10. mi se sfârșește viața în în tristare și anii mei în suspin; mi se usucă puterea din cauza nelegiurii mele și mi se topesc oasele.

11. Din cauza tuturor dușmanilor mei, sunt o batjocură și pentru vecinii mei, mai mult, și o groază pentru cunoștii mei; cei care mă văd afară fug de mine.

12. Sunt uitat de inima lor ca un mort; am ajuns ca un vas sfărâmat.

13. Pentru că am auzit defăimările multora - spaimă din toate părțile! - când s-au sfătuit împreună împotriva mea: ei uneltesc să-mi ia viața.

14. Dar eu mă încred în Tine, Iehova; eu spun: „Tu ești Dumnezeul meu!”

15. Zilele mele sunt în mâna Ta; scapă-mă din mâna dușmanilor mei și de cei care mă urmăresc.

16. Fă să strălucească fața Ta peste servitorul Tău! Salvează-mă, în bunătaea Ta!

17. Iehova, să nu fiu dat de rușine pentru că Te-am chemat; să fie dați de rușine cei răi, să tacă în locuința morților.

18. Să amuțească buzele mincinoase care vorbesc cu trufie împotriva celui drept, cu mândrie și dispreț!

19. Ce mare este bunătaea Ta pe care ai păstrat-o pentru cei care se tem de Tine, pe care o arăți celor care se încred în Tine, înaintea fiilor oamenilor!

20. Tu îi ascunzi la adăpostul feței Tale de uneltirile omului, îi ocrotești într-o colibă limbile puse pe ceartă.

21. Binecuvântat fie Iehova, pentru că El a arătat bunătaea Sa minunată față de mine într-o cetate întărită.

22. Și eu spuneam în neliniștea mea: „Sunt secerat dinaintea ochilor Tăi!” Totuși Tu ai auzit glasul cererilor mele când am strigat către Tine.

23. Iubiți pe Iehova, toți sfinții Săi! Iehova păzește pe cei credincioși și răsplătește din plin celui care lucrează cu mândrie.

24. Întăriți-vă și inima să vă fie tare, voi toți care-L așteptați pe Iehova!

Psalmul 32

Un psalm al lui David. O învățătură.

1. Ferice de acela a cărui fărădelege este iertată, al cărui păcat este acoperit!

2. Ferice de omul căruia Iehova nu-i socotește nelegiurarea și în spiritul căruia nu este viclenie!

3. Când tăceam, mi se topeau oasele de geamătul meu toată ziua.

4. Pentru că zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi s-a schimbat vigoarea în seceta verii. *Oprire.*

5. Ți-am făcut cunoscut păcatul meu și nu mi-am acoperit nelegiurarea; am spus: „Voi mărturisi lui Iehova fărădelegile mele”. Și Tu ai iertat nelegiurarea păcatului meu. *Oprire.*

6. De aceea, orice evlavios să se roage Ție la timpul când poți fi găsit. Cu siguranță, în potop de ape mari, acestea nu-l vor ajunge.

7. Tu ești adăpostul meu; Tu mă păzești de necaz, Tu mă înconșori cu cântări de salvare. *Oprire.*

8. „Eu te voi instrui și te voi învăța calea pe care trebuie să mergi; Eu te voi sfătui, având ochiul Meu asupra ta”.

9. Nu fiți ca un cal sau ca un catâr, care n-au pricepere, a căror podoabă sunt frâul și zăbala pentru a-i struni când nu vor să se apropie de tine.

10. Multe în tristări sunt pentru cel rău, dar cel care se încrede în Iehova va fi înconșurat de bunătae.

11. Bucurați-vă în Iehova și veseliți-vă, voi, cei drepți! Și strigați de bucurie, voi, toți cei drepți cu inima!

Psalmul 33

1. Voi cei drepți, bucurați-vă în Iehova! Oamenilor drepți le stă bine lauda.

2. Lăudați pe Iehova cu harfa, cântați-I psalmi pe lira cu zece coarde.

3. Cântați-I o cântare nouă! Cântați cu măiestrie din instrumentele voastre, cu strigăt de bucurie,

4. deoarece Cuvântul lui Iehova este drept și toată lucrarea Sa este în adevăr.

5. El iubește dreptatea și judecata; pământul este plin de bunătatea lui Iehova.

6. Cerurile au fost făcute prin Cuvântul lui Iehova și toată oștirea lor prin suflarea gurii Lui.

7. El adună laolaltă apele mării, El pune adâncurile în cămări.

8. Tot pământul să se teamă de Iehova! Toți locuitorii lumii să se teamă înaintea Lui!

9. Pentru că El a spus și a fost; El a poruncit și a luat ființă.

10. Iehova răstoarnă sfatul națiunilor, zădărnicește hotărârile popoarelor.

11. Sfatul lui Iehova rămâne pentru totdeauna, hotărârile inimii Sale, din generație în generație.

12. Ferice de națiunea al cărei Dumnezeu este Iehova, de poporul pe care l-a ales ca moștenire a Lui!

13. Iehova privește din ceruri; El îi vede pe toți fiii oamenilor.

14. Din locașul Său cel pregătit, El ia aminte la toți locuitorii pământului.

15. El este Cel care le întocmește tuturor inima, El ia aminte la toate lucrările lor.

16. Un rege nu este salvat prin mulțimea oștirii sale; viteazul nu este scăpat prin mărirea puterii sale.

17. Calul este în zadar pentru a învinge și nu salvează nicidecum prin mărirea puterii lui.

18. Iată, ochiul lui Iehova este peste cei care se tem de El, peste cei care așteaptă bunătatea Lui,

19. ca să le scape sufletul de la moarte și să-i păstreze în viață în timpul foametei.

20. Sufletul nostru așteaptă pe Iehova. El este ajutorul nostru și scutul nostru.

21. Da, în El ni se va bucura inima, deoarece în sfântul Său Nume ne-am pus încrederea.

22. Fie, Iehova, bunătatea Ta peste noi, după cum am așteptat noi de la Tine.

Psalmul 34

Un psalm alcătuit de David, când s-a purtat ca nebunul în fața lui Abimelec și a plecat izgonit de el.

1. Voi binecuvânta pe Iehova în orice timp, lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea.

2. Sufletul meu se va lăuda cu Iehova, cei blânzi vor auzi aceasta și se vor bucura.

3. Măriți pe Iehova împreună cu mine și să înălțăm împreună Numele Său!

4. Eu L-am căutat pe Iehova și El mi-a răspuns și m-a scăpat de toate temerile mele.

5. Ei au privit spre El și au fost luminați și fețele lor n-au rămas de rușine.

6. Acest întristat a strigat și Iehova l-a auzit și l-a salvat din toate necazurile lui.

7. Îngerul lui Iehova își așază tabăra în jurul aceluia care se tem de El și-i scapă.

8. Gustați și vedeți că Iehova este bun! Ferice de omul care se încrede în El!

9. Temeți-vă de Iehova, voi, sfinții Săi, pentru că nimic nu le lipsește celor care se tem de El.

10. Leii tineri duc lipsă și flămânzesc, dar cei care-L caută pe Iehova nu duc lipsă de nici un bine.

11. Veniți, fiilor, ascultați-mă: vă voi învăța temerea de Iehova.

12. Cine este omul căruia îi place viața, care iubește zilele, ca să vadă binele?

13. Păzește-ți limba de rău și buzele de a rosti viclenie.

14. Depărtează-te de rău și fă binele, caută pacea și urmărește-o.

15. Ochii lui Iehova privesc spre cei drepți și urechile Lui sunt la strigătul lor.

16. Fața lui Iehova este împotriva celor care fac răul, ca să le șteargă amintirea de pe pământ.

17. Cei drepți strigă și Iehova aude și-i scapă din toate necazurile lor.

18. Iehova este aproape de cei cu inima zdrobită și-i salvează pe cei cu spiritul măhnit.

19. Multe sunt necazurile celui drept, dar Iehova îl scapă din toate:

20. El îi păzește toate oasele, nici unul din ele nu este zdrobit.

21. Răul îl va ucide pe cel rău și cei care-l urăsc pe cel drept vor fi condamnați.

22. Iehova răscumpără sufletul servitorilor Săi; și nici unul din cei care se încred în El nu va fi condamnat.

Psalmul 35

Un psalm al lui David.

1. Ceartă-Te Tu, Iehova, cu cei care se ceartă cu mine; luptă-Te Tu cu cei care se luptă cu mine!

2. Ia pāvāza și scutul și ridică-Te în ajutorul meu.

3. Întinde sulița și închide calea înaintea celor care mă urmăresc! Spune sufletului meu: „Eu sunt salvarea ta“.

4. Rușinați și înfrunțați să fie cei care-mi caută viața; să fie dați înapoi și încurcați cei care plănuiesc nenorocirea mea.

5. Să fie ca pleava înaintea vântului și Îngerul lui Iehova să-i alunge.

6. Calea să le fie întunecoasă și alunecoasă și Îngerul lui Iehova să-i urmărească!

7. Pentru că fără temeii au pregătit în ascuns o cursă pentru mine, fără motiv au săpat o groapă pentru sufletul meu.

8. O distrugere să vină peste el pe neașteptate și cursa lui, pe care a ascuns-o, să-l prindă: să cadă în ea spre distrugere.

9. Și sufletul meu se va veseli în Iehova, se va bucura de salvarea Lui.

10. Toate oasele mele vor spune: „Iehova, cine este ca Tine, care-l scapi pe cel întristat de cel care este mai puternic decât el, da, pe cel întristat și pe cel sărac de cel care îl jefuiește?“

11. Martori violenți se ridică, mă întrebă ce nu știu.

12. Îmi întorc rău pentru bine; sufletul meu este părăsit.

13. Iar eu, când ei erau bolnavi, mă îmbrăcam cu sac, îmi smeream sufletul în

post și rugăciunea mea se întorcea în sânul meu.

14. M-am purtat ca și cu prietenul meu, ca și cu fratele meu; m-am plecat trist, ca unul care-și jelește mama.

15. Dar, la poticnirea mea, ei s-au bucurat și s-au adunat; defăimătorii s-au strâns împotriva mea și eu n-am știut. M-au sfășiat și nu au încetat;

16. ca niște fățarnici batjocoritori la ospețe, au scrășnit din dinți împotriva mea.

17. Domnule, până când vei privi? Scapă-mi sufletul din distrugerile lor, pe singurul de leii tineri!

18. Îți voi aduce mulțumiri în adunarea cea mare, Te voi lauda în mijlocul unui popor mare.

19. Să nu se bucure de mine cei care pe nedrept îmi sunt dușmani, să nu-și facă semne cu ochiul cei care mă urăsc fără temeii!

20. Pentru că ei nu vorbesc de pace; ci cugetă înșelătorii împotriva oamenilor liniștiți ai țării.

21. Și și-au deschis larg gura împotriva mea; au spus: „Ha, ha! Ochiul nostru a văzut!“

22. Tu ai văzut, Iehova! Nu tăcea; Domnule, nu Te depărta de mine!

23. Trezește-Te și ridică-Te, ca să-mi faci dreptate, Dumnezeu și Domnul meu, ca să mă aperi!

24. Judecă-mă după dreptatea Ta, Iehova, Dumnezeul meu; și să nu se bucure ei de mine!

25. Să nu zică în inima lor: „Aha, ce doream!“ Să nu spună: „L-am înghițit!“

26. Să fie toți rușinați și înfrunțați, cei care se bucură de nenorocirea mea. Să fie acoperiți de rușine și ocară cei care se înalță cu mândrie împotriva mea!

27. Să strige de bucurie și să se veselească cei care găsesc plăcere în dreptatea mea și să zică neîncetat: „Mărit să fie Iehova, care își găsește plăcerea în pacea servitorului Său!“

28. Și limba mea va vorbi despre dreptatea Ta, lauda Ta, toată ziua.

Psalmul 36

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David, Servitorul lui Iehova.

1. Fărădelegea celui rău spune înăuntrul inimii mele: „Nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lui”;
2. pentru că se măgulește în ochii lui, chiar când neleguirea lui apare vrednică de ură.
3. Cuvintele gurii lui sunt neleguire și înșelăciune; a încetat să fie înțelept, să facă binele.
4. Cugetă neleguire în patul lui; se află pe o cale care nu este bună; nu respinge răul.
5. Iehova, bunătatea Ta este în ceruri; credinșia Ta, până la nori.
6. Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu; judecățile Tale sunt un mare adânc. Iehova, Tu izbăvești pe om și pe animal.
7. Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! Astfel fiii oamenilor se adăpostesc la umbra aripilor Tale.
8. Ei se vor sătura din belșug din grăsimea casei Tale și-i vei adăpa din râul desfătărilor Tale.
9. Pentru că la Tine este izvorul vieții; în lumina Ta vom vedea lumina.
10. Continuă bunătatea Ta față de cei care Te cunosc și dreptatea Ta față de cei drepti cu inima!
11. Să nu m-ajungă piciorul mândriei și mâna celor răi să nu mă alunge!
12. Acolo au căzut lucrătorii neleguirii: au fost răsturnați și n-au putut să se ridice.

Psalmul 37

Un psalm al lui David.

1. Nu te mânia din cauza celor care fac răul, nu fi invidios pe cei care practică neleguirea;
2. pentru că vor fi cosiți îndată ca iarba și se vor veșteji ca iarba verde.
3. Încrede-te în Iehova și fă binele; locuiește în țară și hrănește-te cu credinșia;
4. și desfătează-te în Iehova și El îți va împlini cererile inimii tale!
5. Încredințează lui Iehova calea ta și încrede-te în El: și El va lucra;

6. și va face să iasă dreptatea ta ca lumina și dreptul tău ca ziua la amiază.
7. Rămâi liniștit în Iehova și așteaptă-L cu răbdare. Nu te mânia din cauza celui care prosperă în calea lui, din cauza omului care-și împlinește intențiile rele.
8. Lasă mânia și părăsește furia; nu te mânia, aceasta duce numai la rău.
9. Pentru că cei care fac răul vor fi tăiați și cei care-L așteaptă pe Iehova vor stăpâni țara.
10. Încă puțin, și cel rău nu va mai fi; și vei privi locul său și nu va mai fi.
11. Și cei blânzi vor moșteni țara și se vor desfăta într-un belșug de pace.
12. Cel rău unelțește împotriva celui drept și scrășnește din dinți împotriva lui;
13. Iehova va râde de el, pentru că vede că-i vine ziua.
14. Cei răi au scos sabia și și-au întins arcul ca să-l doboare pe cel întristat și sărac, ca să-i înjunghie pe cei care umblă în dreptate:
15. sabia lor va intra în inima lor și arcurile lor se vor sfărâma.
16. Mai mult face puținul celui drept, decât belșugul multor răi;
17. pentru că brațele celor răi vor fi zdrobite, dar Iehova susține pe cei drepti.
18. Iehova cunoaște zilele celor fără pată și moștenirea lor va fi pentru totdeauna:
19. ei nu vor fi rușinați în timp de necaz și se vor sătura în zilele de foamete.
20. Pentru că cei răi vor pieri, și dușmanii lui Iehova, ca grăsimea micilor: vor pieri, ca fumul vor pieri.
21. Cel rău ia cu împrumut și nu dă înapoi, dar cel drept se îndură și dă;
22. pentru că cei binecuvântați de El vor stăpâni țara, dar cei blestemați de El vor fi nimicii.
23. De Iehova sunt întăriți pașii omului și El își găsește plăcerea în calea lui;
24. dacă va cădea, nu se va prăbuși de tot, pentru că Iehova îi susține mâna.
25. Am fost tânăr și am îmbătrânit și n-am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui cerșind pâine;
26. el este îndurător în orice zi și dă cu împrumut și sămânța lui va fi o binecuvântare.

27. Depărtează-te de rău și fă binele, și rămâi în epocă;
28. Pentru că Iehova iubește dreptatea și nu-i va părăsi pe sfinții Săi: ei vor fi păziți întotdeauna, dar sămânța celor răi va fi nimicită.
29. Cei drepti vor stăpâni țara și vor locui în ea pentru mult timp.
30. Gura celui drept rostește înțelepciune și limba lui vorbește dreptate;
31. Legea Dumnezeului său este în inima lui, pașii lui nu se vor clătina.
32. Cel rău pândește pe cel drept și caută să-l omoare;
33. Iehova nu-l va lăsa în mâna lui și nu-l va condamna când va fi judecat.
34. Așteaptă-L pe Iehova și păzește calea Lui; și El te va înălța ca să stăpânești țara: vei vedea când cei răi vor fi nimiciti.
35. L-am văzut pe cel rău în mare putere și întinzându-se ca un copac verde în locul său de naștere.
36. Dar a trecut și, iată, nu mai era; și l-am căutat și nu s-a mai găsit.
37. Ia seama la cel integru și privește pe cel drept, pentru că sfârșitul acestui om este pacea.
38. Dar cei care se răzvrătesc vor fi nimiciti împreună; viitorul celor răi va fi tăiat.
39. Dar salvarea celor drepti este de la Iehova, tăria lor în timp de necaz.
40. Și Iehova îi va ajuta și-i va scăpa: îi va scăpa de cei răi și-i va salva, pentru că s-au încrezut în El.

Psalmul 38

Un psalm al lui David. Spre aducere aminte.

1. Iehova, nu mă mostra în mânia Ta și nu mă pedepsi în aprinderea Ta.
2. Pentru că săgețile Tale m-au străpuns și mâna Ta a coborât asupra mea.
3. Nimic nu este sănătos în carnea mea din cauza mâniei Tale; nici un pic de pace în oasele mele, din cauza păcatului meu.
4. Pentru că nelegiuirile mele au trecut peste capul meu ca o povară apăsătoare, sunt prea grele pentru mine.
5. Rănile mele miros greu, curg, din cauza nebuliei mele.

6. Sunt copleșit și gârbovit peste măsură; toată ziua umblu jelind.
7. Pentru că coapsele mele sunt pline de arsură și nimic sănătos nu este în carnea mea.
8. Sunt sfârșit și zdrobit peste măsură; răcnesc de durere în frământarea inimii mele.
9. Iehova, toată dorința mea este înaintea Ta și geamătul meu nu-Ți este ascuns.
10. Inima îmi bate puternic, puterea m-a părăsit; cât despre lumina ochilor mei, nici ea nu mai este cu mine.
11. Cei care mă iubesc și însoțitorii mei s-au depărtat de rana mea. Și cei apropiați stau departe.
12. Și cei care caută viața mea îmi întind curse; și cei care îmi caută răul vorbesc răutăți și gândesc înșelăciuni toată ziua.
13. Și eu, ca un surd, nu aud; și, ca un mut, nu deschid gura.
14. Și am ajuns ca un om care nu aude și în gura căruia nu sunt răspunsuri.
15. Pentru că pe Tine Te aștept, Iehova! Tu vei răspunde, Iehova, Dumnezeul meu!
16. Pentru că am spus: „Să nu se bucure ei de mine! Când îmi alunecă piciorul, ei se înalță împotriva mea“.
17. Pentru că sunt aproape să cad și durerea mea este întotdeauna înaintea mea;
18. Pentru că îmi voi mărturisi nelegiuirea; sunt neliniștit din cauza păcatului meu.
19. Și dușmanii mei sunt plini de viață, sunt puternici; și cei care mă urăsc fără temei sunt mulți.
20. Și cei care răsplătesc cu rău pentru bine îmi sunt adversari, pentru că eu urmăresc ce este bine.
21. Iehova, nu mă părăsi! Dumnezeul meu, nu Te depărta de mine!
22. Grăbește-Te să mă ajuți, Iehova, salvarea mea!

Psalmul 39

Către mai-marele cântăreților: către Iedutun. Un psalm al lui David.

1. Am zis: „Îmi voi păzi căile, ca să nu păcătuiesc cu limba mea: voi pune frâu

gurii mele cât timp este cel rău înaintea mea“.

2. Am fost mut, în tăcere; am tăcut când era vorba de bine; și durerea mea a crescut.

3. Inima mea ardea înăuntrul meu; în cugetarea mea s-a aprins focul, am vorbit cu limba mea:

4. „Iehova, fă-mi cunoscut sfârșitul meu și cât este măsura zilelor mele; fă-mă să știu cât de trecător sunt“.

5. Iată, Tu mi-ai dat zile cât un lat de mână și durata vieții mele este ca nimic înaintea Ta; în adevăr, orice om care stă în picioare este numai o suflare. *Oprire.*

6. În adevăr, omul umblă ca o umbră; în adevăr, se frământă în zadar, îngrămădește bunuri și nu știe cine le va strânge.

7. Și acum, ce aștept eu, Iehova? Speranța mea este în Tine.

8. Scapă-mă de toate nelegiuirile mele; nu mă lăsa batjocurii nebulului.

9. Am rămas mut, nu mi-am deschis gura, pentru că Tu ai făcut aceasta.

10. Depărtează lovitura Ta de la mine. Sunt mistuit de loviturile mâinii Tale.

11. Când îl pedepsești pe om, muștrându-l din cauza nelegiuirii, faci să dispară frumusețea lui precum molia; în adevăr, orice om este numai o suflare. *Oprire.*

12. Ascultă-mi rugăciunea, Iehova, și pleacă urechea la strigătul meu. Nu fi surd la lacrimile mele, pentru că sunt un străin, un pribeag înaintea Ta, ca toți părinții mei.

13. Abate-Ți privirile de la mine și îmi voi regăsi puterea înaintea de a mă duce și să nu mai fiu.

Psalmul 40

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. L-am așteptat cu răbdare pe Iehova; și El S-a plecat spre mine și mi-a auzit strigătul.

2. M-a scos din groapa pieirii, din noroiul mocirlei, și mi-a pus picioarele pe stâncă, mi-a întărit pașii.

3. Și mi-a pus în gură o cântare nouă, lauda Dumnezeului nostru. Mulți vor

vedea aceasta și se vor teme și se vor încrede în Iehova.

4. Ferice de omul care și-a pus încrederea în Iehova și nu se îndreaptă spre cei mândri și spre cei care se abat spre minciună.

5. Tu ai înmulțit, Iehova, Dumnezeul meu, lucrările Tale minunate și gândurile Tale față de noi: nu se pot înșirui înaintea Ta. Să le vestesc și să le spun, sunt prea numeroase pentru a le istorisi.

6. În jertfă și dar de mâncare nu Ți-ai găsit plăcerea: mi-ai străpuns urechile; n-ai cerut ardere-de-tot, nici jertfă pentru păcat.

7. Atunci am zis: „Iată, vin; în sulul cărții este scris despre mine.“

8. Este desfătarea mea, Dumnezeul meu, să fac plăcerea Ta, și legea Ta este înăuntrul inimii mele“.

9. Am vestit dreptatea în adunarea cea mare; iată, nu mi-am oprit buzele, Iehova, Tu o știi.

10. N-am ascuns dreptatea Ta în lăuntru meu, am vorbit despre credințioșia Ta și despre salvarea Ta; n-am ascuns bunătatea Ta și adevărul Țău adunării celei mari.

11. Tu, Iehova, nu îndepărta de la mine îndurările Tale; bunătatea Ta și adevărul Țău să mă păzească întotdeauna.

12. Pentru că m-au înconjurat rele fără număr, nelegiuirile mele m-au ajuns și nu pot să le privesc; sunt mai multe decât perii capului meu și inima mea m-a părăsit.

13. Să-Ți placă, Iehova, să mă scapi. Iehova, grăbește-Te să mă ajuți!

14. Să fie toți împreună rușinați și încurcați cei care-mi caută sufletul ca să-l piardă! Să fie dați înapoi și să fie înfrunțați cei care-și găsesc plăcerea în nenorocirea mea!

15. Să fie pustiiți din cauza rușinii lor cei care-mi zic: „Ha-ha! Ha-ha!“

16. Să se bucure și să se veselească în Tine toți cei care Te caută! Cei care iubesc salvarea Ta să zică neîncetat: „Mărit să fie Iehova!“

17. Eu însă sunt întristat și sărac: Iehova Se gândește la mine. Tu ești ajutorul meu

și salvatorul meu; Dumnezeuul meu, nu întârzia.

Psalmul 41

Cântre mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Ferice de cel care-l înțelege pe sărac! În ziua răului, Iehova îl va scăpa.
2. Iehova îl va păzi și-l va păstra în viață: va fi fericit pe pământ și nu-l vei lăsa în voia dușmanilor lui.
3. Iehova îl va susține pe patul de zăcere; Tu îi vei primumi tot patul său când va fi bolnav.
4. Am zis: „Iehova, ai milă de mine, vindecă-mi sufletul, pentru că am păcătuit împotriva Ta“.
5. Dușmanii mei îmi doresc răul: „Când va muri și când îi va pieri numele?“
6. Și dacă vine unul să mă vadă, vorbește neadevăruri; inima lui își adună nelegiuire; iese afară și vorbește despre ea.
7. Toți cei care mă urăsc șoptesc împreună împotriva mea; plănuiesc răul împotriva mea:
8. „O lucrare a lui Belial se ține de el, și acum, pentru că zace, nu se va mai ridica“.
9. Chiar și prietenul meu apropiat, în care mă încredeam, care mânca pâinea mea, a ridicat călcâiul împotriva mea.
10. Dar Tu, Iehova, ai milă de mine și ridică-mă și le voi răsplăti.
11. Prin aceasta cunosc că Tu îți găsești plăcerea în mine, că dușmanul meu nu triumfă asupra mea.
12. Și pe mine, Tu m-ai păstrat în nevinovăția mea și m-ai așezat înaintea Ta în epocă.
13. Binecuvântat fie Iehova, Dumnezeuul lui Israel, din eternitate în eternitate! Amen, da, amen!

Psalmul 42

Câtred mai marele cântăreților. O învățătură a fiilor lui Core.

1. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!
2. Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeuul cel viu.

Când voi veni și mă voi arăta înaintea lui Dumnezeu?

3. Lacrimile mele au fost pâinea mea zi și noapte, când mi se zicea toată ziua: „Unde este Dumnezeuul tău?“

4. Îmi aminteam de acestea și-mi vărsam sufletul în mine: cum mergeam cu mulțimea, cum înaintam împreună cu ei, cu strigăt de bucurie și de laudă, până la casa lui Dumnezeu, o mulțime în sărbătoare.

5. Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, și ești frământat înăuntru meu? Pune-ți speranța în Dumnezeu, pentru că iarăși Îl voi lauda: fața Sa este salvarea.

6. Dumnezeuul meu, sufletul meu este mâhnit înăuntru meu, de aceea îmi amintesc de Tine din țara Iordanului și din Hermon, din muntele Mițear.

7. Un adânc cheamă un alt adânc, la vuietul căderilor Tale de apă; toate valurile Tale și talazurile Tale au trecut peste mine.

8. Ziua, Iehova va porunci bunătatea Sa; și noaptea, cântarea Lui va fi cu mine, o rugăciune către Dumnezeuul vieții mele.

9. Voi spune către Dumnezeu, stâncă mea: „Pentru ce m-ai uitat? Pentru ce umblu în jale din cauza apăsării dușmanului?“

10. Ca o zdrobire în oasele mele este batjocura adversarilor mei, când îmi spun toată ziua: „Unde este Dumnezeuul tău?“

11. Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, și de ce ești frământat înăuntru meu? Pune-ți speranța în Dumnezeu, pentru că iarăși Îl voi lauda. El este salvarea feței mele și Dumnezeuul meu.

Psalmul 43

1. Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza împotriva unei națiuni fără evlavie! Scapă-mă de omul înșelător și nelegiuit!

2. Pentru că Tu ești Dumnezeuul tăriei mele; pentru ce m-ai respins? Pentru ce umblu în jale din cauza asupririi dușmanului?

3. Trimite lumina Ta și adevărul Tău; ele mă vor conduce, mă vor aduce la muntele sfințeniei Tale și la locuințele Tale!

4. Și voi veni la altarul lui Dumnezeu, la Dumnezeu, bucuria veseliei mele, și Te

voi lăuda cu harfa, Dumnezeu, Dumnezeul meu!

5. Pentru ce ești mâhnit, suflète al meu, și de ce ești frământat înăuntrul meu? Pune-ți speranța în Dumnezeu, pentru că iarăși Îl voi lăuda: El este salvarea feței mele și Dumnezeul meu.

Psalmul 44

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core. O învățătură.

1. Dumnezeu, am auzit cu urechile noastre, părinții noștri ne-au istorisit lucrarea pe care ai făcut-o în zilele lor, în zilele de demult.

2. Tu, cu mâna Ta, ai alungat națiuni și i-ai sădit pe ei, ai lovit popoare și i-ai întins pe ei.

3. Pentru că nu prin sabia lor au luat țara în stăpânire și nu brațul lor i-a salvat, ci dreapta Ta și brațul Tău și lumina feței Tale, pentru că Ți-ai găsit plăcerea în ei.

4. Tu ești Regele meu, Dumnezeu; poruncește salvarea pentru Iacob!

5. Prin Tine îi vom doborî pe dușmanii noștri, prin Numele Tău îi vom călca în picioare pe cei care se ridică împotriva noastră.

6. Pentru că nu în arcul meu mă încred și nu sabia mea mă va salva;

7. ci Tu ne-ai salvat de dușmanii noștri și i-ai făcut de rușine pe cei care ne urăsc.

8. Cu Dumnezeu ne lăudăm toată ziua și vom lăuda pentru totdeauna Numele Tău. *Oprire.*

9. Dar Tu ne-ai respins și ne-ai făcut de rușine și nu mai ieși cu oștirile noastre;

10. ne-ai făcut să dăm înapoi dinaintea dușmanului și cei care ne urăsc au jefuit pentru ei înșiși;

11. ne-ai dat ca pe niște oi de mâncat și ne-ai împrăștiat printre națiuni;

12. ai vândut pe poporul Tău pe nimic și n-ai prosperat prin prețul vânzării lor;

13. ne-ai făcut de ocară față de vecinii noștri, de batjocura și de râsul celor din jurul nostru;

14. ne-ai făcut un proverb printre națiuni, o clătinare de cap printre popoare.

15. Toată ziua disprețul meu este înaintea mea și rușinea feței mele m-a acoperit,

16. din cauza glasului celui care insultă și batjocorește, din cauza dușmanului și a răzbnătorului.

17. Toate acestea au venit peste noi și noi nu Te-am uitat și n-am fost necredincioși legământului Tău;

18. inima noastră nu s-a întors înapoi și pașii noștri nu s-au abătut din calea Ta,

19. deși ne-ai zdrobit în locuința șacalilor și ne-ai acoperit cu umbra morții.

20. Dacă am fi uitat Numele Dumnezeului nostru și ne-am fi întins mâinile către un dumnezeu străin,

21. n-ar fi cercetat Dumnezeu aceasta? pentru că El cunoaște misterele inimii.

22. Dar din cauza Ta suntem dați morții toată ziua, suntem socotiți ca niște oi de tăiat.

23. Trezește-Te! Pentru ce dormi, Iehova? Ridică-Te! Nu ne respinge pentru totdeauna!

24. Pentru ce Îți ascunzi fața și uiți întristarea și apăsarea noastră?

25. Pentru că sufletul nostru este încovoiat până în țărână, pântecele nostru este lipit de pământ.

26. Ridică-Te, ajută-ne și răscumpără-ne, pentru bunătatea Ta!

Psalmul 45

Către mai-marele cântăreților. De cântat cum se cântă: "Crinii". Un psalm al fiilor lui Core. O învățătură. O cântare a celui preaiubit.

1. Inima mea clocotește de un cuvânt bun; spun ce am compus despre regele. Limba mea este pana unui scriitor iscusit.

2. Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor; harul este turnat pe buzele Tale: de aceea Dumnezeu Te-a binecuvântat în epocă.

3. Încinge-Ți sabia la coapsă, viteazule, măreția Ta și splendoarea Ta;

4. și, victorios în măreția Ta, înaintează pentru adevăr, blândețe și dreptate, și dreapta Ta Îți va arăta fapte înfricoșătoare.

5. Săgețile Tale sunt ascuțite - sub Tine vor cădea popoare - în inima dușmanilor Regelui.

6. Tronul Tău, Dumnezeule, este în epocile epocilor; sceptrul Regatului Tău, este un sceptru de dreptate.

7. Tu ai iubit dreptatea și ai urât răutatea; de aceea, Dumnezeule, Dumnezeul Tău Te-a uns cu un untdelemn de bucurie mai presus decât pe tovarășii Tăi.

8. Toate veșmintele Tale sunt smirnă, aloe și casie; din palate de fildeș Te-au înveselit instrumente cu coarde.

9. Fiice de regi sunt printre doamnele Tale de onoare; regina stă la dreapta Ta în aur de Ofir.

10. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă-ți urechea; și uită pe poporul tău și casa tatălui tău;

11. și Regele îți va dori frumusețea; pentru că este Domnul tău, adoră-!l!

12. Și cu un dar, fiica Tirului, cei mai bogați din popor vor căuta bunăvoința ta.

13. Fiica Regelui este plină de glorie înăuntru; veșmântul său este întretesut cu aur.

14. Ea va fi adusă Regelui în veșminte brodate; fecioarele care o urmează, însoțitoarele ei, îți vor fi aduse.

15. Vor fi aduse cu bucurie și veselie, vor intra în palatul Regelui.

16. În locul părinților tăi vor fi fiii tăi; îi vei pune căpetenii peste toată țara.

17. Voi aminti Numele Tău în toate generațiile; de aceea popoarele Te vor lăuda în epocile epocilor.

Psalmul 46

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core. De cântat pe alamot. O cântare.

1. Dumnezeu este adăpostul și tăria noastră, un ajutor în necazuri, întotdeauna ușor de găsit.

2. De aceea nu ne vom teme, chiar dacă s-ar răsturna pământul și s-ar clătina munții în inima mărilor,

3. chiar dacă apele lor ar vui și ar spumega, de s-ar cutremura munții prin înălțarea lor. *Oprire.*

4. Este un râu ale cărui pâraie înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al locuințelor Celui Preaînalt.

5. Dumnezeu este în mijlocul ei, ea nu se va clătina. Dumnezeu o va ajuta în revărsatul zorilor.

6. Națiunile vuiesc, regatele se clatină; El a făcut să I se audă glasul: pământul se topește.

7. Iehova oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacob este un turn înalt pentru noi. *Oprire.*

8. Veniți, priviți faptele lui Iehova, ce pustiiri a făcut pe pământ.

9. El a făcut să înceteze războaiele până la marginea pământului; El zdrobește arcul și frânge sulița, arde carele în foc.

10. Opriți-vă, și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu voi fi înălțat printre națiuni, voi fi înălțat pe pământ.

11. Iehova oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacob este un turn înalt pentru noi. *Oprire.*

Psalmul 47

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core.

1. Bateți din palme, toate popoarele! Strigați către Dumnezeu cu cântec de bucurie!

2. Pentru că Iehova, Cel Preaînalt, este de temut, un Rege mare peste tot pământul.

3. El ne-a supus popoare și națiuni sub picioarele noastre.

4. El a ales moștenirea noastră, gloria lui Iacob, pe care l-a iubit. *Oprire.*

5. Dumnezeu S-a suit în cântec de triumf, Iehova, în sunetul trâmbiței.

6. Cântați psalmi lui Dumnezeu, cântați psalmi! Cântați psalmi Regelui nostru, cântați psalmi!

7. Pentru că Dumnezeu este Rege peste tot pământul: cântați psalmi cu înțelepciune!

8. Dumnezeu este rege peste națiuni, Dumnezeu stă pe tronul sfințeniei Sale.

9. Mai-marii popoarelor s-au adunat la poporul Dumnezeului lui Abraam; pentru că ale lui Dumnezeu sunt scuturile pământului. El este înălțat nespus de mult.

Psalmul 48

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core.

1. Iehova este mare și foarte vrednic de laudă în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele sfințeniei Sale.
2. Frumos în înălțime, bucuria întregului pământ este muntele Sionului, în părțile de nord, cetatea Marelui Rege;
3. Dumnezeu este cunoscut în palatele ei ca un turn înalt.
4. Pentru că, iată, regii s-au adunat, au trecut împreună:
5. au văzut: au fost uimiți; au fost tulburați, au fugit înspăimântați.
6. Acolo i-a apucat un tremur, o teamă ca a unei femei care naște.
7. Prin vântul de la răsărit ai zdrobit corăbiile din Tarsis.
8. Cum am auzit, așa am văzut în cetatea lui Iehova oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru: Dumnezeu o întărește în epocă. *Oprire.*
9. Dumnezeule, la bunătatea Ta ne-am gândit în mijlocul templului Tău!
10. Dumnezeule, ca Numele Tău, așa este lauda Ta, până la marginile pământului; dreapta Ta este plină de dreptate.
11. Să se bucare muntele Sionului, să se veselească fiicele lui Iuda, pentru judecățile Tale.
12. Înconjurați Sionul și ocoliți-l; numărați turnurile sale,
13. luați aminte la întăritura sa, cercetați palatele sale, ca să povestiți generației care va veni.
14. Pentru că acest Dumnezeu este Dumnezeul nostru în epocile epocilor; El va fi călăuză noastră până la moarte.

Psalmul 49

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core.

1. Voi, toate popoarele, ascultați aceasta; voi, toți locuitorii lumii, plecați urechea,
2. fii ai oamenilor de rând și fii ai celor mari, bogatul și săracul deopotrivă!
3. Gura mea va vorbi înțelepciune și cugetarea inimii mele va fi pricepere.
4. Mă voi pleca spre parabolă, voi deschide cu harfa enigma mea.

5. Pentru ce m-aș teme în ziua cea rea, când mă înconjoară nelegiuirea celor care mă urmăresc îndeaproape?

6. Ei se încred în averea lor și se mândresc în belșugul bogăției lor.

7. Un om nu va putea nicidecum să-l răscumpere pe fratele său, nici să-l dea lui Dumnezeu un preț de răscumpărare pentru el.

8. Pentru că răscumpărarea sufletului lor este așa de scumpă, că trebuie să renunțe la ea în epocă,

9. ca să trăiască pentru totdeauna, să nu vadă groapa.

10. Pentru că el vede că înțelepții mor, nebunul și prostul pier deopotrivă și lasă altora averea lor.

11. Gândul lor lăuntric este că veșnice le sunt casele, locuințele lor din generație în generație: ei dau numele lor ținuturilor.

12. Dar omul în cinste nu rămâne; el este asemenea fiarelor care pier.

13. Această cale a lor este nebunia lor; și cei care vin după ei găsesc plăcere în cuvintele lor. *Oprire.*

14. Zac în locuința morților ca oile; moartea se va hrăni cu ei, iar dimineața cei drepți vor stăpâni peste ei; și frumusețea lor va fi mistuită în locuința morților, fără să mai aibă locuință.

15. Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din mâna Locuinței morților, pentru că mă va primi. *Oprire.*

16. Nu te teme când se îmbogățește un om, când gloria casei lui crește;

17. pentru că nu va lua nimic când va muri: gloria lui nu va coborî după el;

18. cu toate că în timpul vieții lui și-a binecuvântat sufletul; și ești laudat când o duci bine,

19. tot la generația părinților săi va merge: nu vor vedea lumina niciodată.

20. Omul în cinste și fără pricepere, este asemenea fiarelor care pier.

Psalmul 50

Un psalm al lui Asaf.

1. Dumnezeu, Dumnezeu Iehova a vorbit și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apusul lui.

2. Din Sion, perfecțiunea frumuseții, Dumnezeu a strălucit.

3. Dumnezeu nostru va veni și nu va tăcea. Focul va mistui înaintea Lui și o furtună puternică va fi în jurul Lui.
4. El va chema cerurile de sus și pământul, ca să judece pe poporul Său:
5. „Strângeți-Mi pe sfinții Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă“.
6. Și cerurile vor vesti dreptatea Sa, pentru că Dumnezeu Însuși este Judecător. *Oprire.*
7. „Ascultă, poporul Meu, și voi vorbi; Israele, și voi mărturisi în mijlocul tău. Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău.
8. Nu te voi muștra pentru jertfele tale, nici pentru arderile tale de tot, care sunt continuu înaintea Mea.
9. Nu voi lua nici un taur din casa ta, nici țapi din stauțele tale.
10. Pentru că orice animal al pădurii este al Meu, vitele pe mii de dealuri.
11. Cunosc toate păsările munților și tot ce se mișcă pe câmp este al Meu.
12. Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, pentru că a Mea este lumea și tot ce cuprinde ea.
13. Voi mânca Eu carnea taurilor? și voi bea sângele țapilor?
14. Adu jertfă lui Dumnezeu lauda și împlinește-ți promisiunile față de Cel Preaînalt.
15. Și cheamă-Mă în ziua necazului: Eu te voi salva și tu Mă vei glorifica!
16. Dar celui rău, Dumnezeu îi zice: «Ce ai tu ca să înșiri rânduielile Mele și să pui legământul Meu în gura ta,
17. tu, care urăști muștrarea și care ai aruncat cuvintele Mele înapoia ta?
18. Când vedeai un hoț, te învoiai cu el, și partea ta era cu cei adulteri;
19. îți dai gura la rău și limba ta urzește viclesug;
20. stai și vorbești împotriva fratelui tău, defăimezi pe fiul mamei tale;
21. ai făcut acestea și am tăcut. Ai gândit că sunt ca tine, dar te voi muștra și ți le voi pune sub ochi».
22. Luați seama deci la aceasta, voi, care-L uitați pe Dumnezeu, ca să nu vă sfâșii și să nu fie nimeni care să vă scape!

23. Cel care aduce jertfă de laudă Mă glorifică și celui care-și rânduieste calea îi voi arăta salvarea lui Dumnezeu“.

Psalmul 51

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David, când a venit la el prorocul Natan, după ce David intrase la Bat-Șeba.

1. Ai milă de mine, Dumnezeule, după bunătatea Ta! După măreția îndurărilor Tale, șterge-mi fărădelele.
2. Spală-mi deplin fărădelele mele și curățește-mă de păcatul meu.
3. Pentru că-mi cunosc nelegiuirile și păcatul meu este întotdeauna înaintea mea.
4. Împotriva Ta, numai împotriva Ta am păcătuț și am făcut ce este rău înaintea ochilor Tăi; așa că ești îndreptățit când vorbești, ești curat când judeci.
5. Iată, am fost născut în neleguire și în păcat m-a zămislit mama mea.
6. Iată, Ție Ți place adevărul în omul dinăuntru și mă vei face să cunosc înțelepciunea.
7. Curățește-mă cu isop, și voi fi curat; spală-mă, și voi fi mai alb decât zăpada.
8. Fă-mă să aud veselie și bucurie, ca să se bucure oasele pe care le-ai zdrobit.
9. Ascunde-Ți fața de păcatele mele și șterge toate nelegiuirile mele.
10. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și înnoiește înăuntru meu un spirit statornic.
11. Nu mă îndepărta de la fața Ta și nu lua de la mine Spiritul Tău Cel Sfânt.
12. Dă-mi iarăși bucuria salvării Tale și susține-mă cu un Spirit binevoitor.
13. Pe cei care încalcă legea îi voi învăța căile Tale și păcătoșii se vor întoarce la Tine.
14. Scapă-mă de vina sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul salvării mele: limba mea va cânta tare dreptatea Ta.
15. Domnule, deschide-mi buzele, și gura mea va vesti lauda Ta.
16. Pentru că nu-Ți place jertfa, altfel aș aduce-o; arderea-de-tot nu-Ți este plăcută.

17. Jertfe pentru Dumnezeu sunt un spirit zdrobit. Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și smerită!

18. Fă bine Sionului, în bunătatea Ta; zidește zidurile Ierusalimului.

19. Atunci vei găsi plăcere în jertfe ale dreptății: în arderea de-tot și în jertfa întreagă; atunci se vor aduce tauri pe altarul Tău.

Psalmul 52

Către mai-marele cântăreților. O învățătură a lui David, cu ocazia celor spuse lui Saul de către Doeg Edomitul, când zicea: "David a intrat în casa lui Ahimelec".

1. Pentru ce te mândrești cu răul, omule puternic? Bunătatea lui Dumnezeu ține toată ziua.

2. Limba ta născocoște răutăți, ca un brici ascuțit, lucrând viclenie.

3. Ai iubit răul mai mult decât binele, minciuna mai mult decât Cuvântul drept. *Oprire.*

4. Ai iubit toate cuvintele nimicirii, limbă vicleană!

5. De aceea Dumnezeu te va sfârâma pentru totdeauna; te va lua și te va smulge din cortul tău și te va deșrădăcina din pământul celor vii. *Oprire.*

6. Și cei drepecți vor vedea și se vor teme și vor râde de el:

7. „Iată omul care nu-L lua pe Dumnezeu ca tărie a sa, ci s-a încrezut în mulțimea bogățiilor lui și s-a întărit în lăcomia lui“.

8. Dar eu sunt ca un măslin verde în casa lui Dumnezeu; mă voi încrede în bunătatea lui Dumnezeu în epocile epocilor.

9. Te voi lăuda în epoci, pentru că Tu ai făcut aceasta; și voi aștepta în Numele Tău, pentru că este bun înaintea sfinților Tăi.

Psalmul 53

Către mai marele cântăreților. De cântat pe flaut. O învățătură a lui David.

1. Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!“ S-au stricat oamenii și au făcut răutăți dezgustătoare; nu este nici unul care să facă binele.

2. Dumnezeu a privit din ceruri peste fiii oamenilor, să vadă dacă este vreunul care să priceapă, care să-L caute pe Dumnezeu.

3. Toți s-au abătut, toți împreună s-au stricat; nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar.

4. N-au cunoștință lucrătorii nelegiurii? Ei mănâncă pe poporul Meu cum mănâncă pâine; nu-L cheamă pe Dumnezeu.

5. Acolo unde nu era motiv de frică au fost cuprinși de frică; pentru că Dumnezeu risipește oasele celui care tabără împotriva ta. I-ai făcut de rușine, pentru că Dumnezeu i-a disprețuit.

6. O, de ar veni din Sion salvarea lui Israel! Când Dumnezeu va aduce înapoi pe captivii poporului Său, Iacob se va veseli, Israel se va bucura.

Psalmul 54

Către mai-marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu coarde. O învățătură a lui David, când au venit zifiții să spună lui Saul: "Știi că David este ascuns printre noi?"

1. Dumnezeule, salvează-mă prin Numele Tău și fă-mi dreptate prin puterea Ta.

2. Dumnezeule, ascultă-mi rugăciunea, pleacă urechea la cuvintele gurii mele.

3. Pentru că străini s-au ridicat împotriva mea și oameni violenți îmi caută viața; ei nu L-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. *Oprire.*

4. Iată, Dumnezeu este ajutorul meu; Iehova este între cei care susțin sufletul meu.

5. El va întoarce răul asupra dușmanilor mei; nimicește-i, după adevărul Tău.

6. Îți voi oferi jertfe de bunăvoie, voi lăuda Numele Tău, Iehova, pentru că ești bun;

7. pentru că El m-a scăpat din orice necaz și ochiul meu a privit peste dușmanii mei.

Psalmul 55

Către mai-marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu coarde. O învățătură a lui David.

1. Pleacă urechea, Dumnezeule, la rugăciunea mea și nu Te ascunde de cererea mea!
2. Ascultă-mă și răspunde-mi! Sunt tulburat în plângerea mea și gem,
3. de glasul dușmanului, de apăsarea celui rău: pentru că ei aruncă nelegiuire peste mine și mă urmăresc cu mânie.
4. Inima mea este neliniștită înăuntrul meu și spaima de moarte au căzut asupra mea.
5. Frică și cutremur au venit peste mine și un fior de groază m-a acoperit.
6. Și am spus: O, de aș avea aripi ca un porumbel, aș zbura și m-aș odihni.
7. Iată, aș fugi departe, aș rămâne în deșert. *Oprire.*
8. M-aș grăbi să scap departe de vântul năprasnic, de furtună.
9. Înghite-i, Iehova, împarte-le limba; pentru că am văzut violență și certuri în cetate.
10. Zi și noapte îi dau ocol pe ziduri; și nelegiuire și răutate sunt în mijlocul ei;
11. stricăciunea este în mijlocul ei și asuprirea și înșelăciunea nu se depărtează din piețele ei.
12. Pentru că nu un dușman m-a insultat, aș fi suportat; nu cel care mă urăște s-a îngâmfat împotriva mea, atunci m-aș fi ascuns de el;
13. ci tu, un om ca mine, sfătuitorul meu și prietenul meu;
14. noi am avut dulci destăinuiri împreună, am mers cu mulțimea la casa lui Dumnezeu.
15. Să-i apuce moartea, să coboare vii în locuința morților! Pentru că răutatea este în locuința lor, în mijlocul lor.
16. Cât despre mine, eu strig către Dumnezeu; și Iehova mă va salva.
17. Seara și dimineața și la amiază, cuget și plâng; și El va auzi glasul meu.
18. El a răscumpărat în pace sufletul meu din lupta care era împotriva mea: pentru că mulți au fost în jurul meu.

19. Dumnezeu a auzit și-i va copleși: El, care rămâne din vechime. *Oprire.* Pentru că nu este nici o schimbare în ei și nu se tem de Dumnezeu.

20. El și-a întins mâinile peste cei care sunt în pace cu el, a profanat legământul Său.

21. Gura lui era alunecoasă ca untul, dar în inima lui era război; cuvintele lui erau moi ca untdelemnul, dar sunt săbii scoase.

22. Aruncă asupra lui Iehova povara ta și El te va susține. El nu va îngădui niciodată să se clatine cel drept.

23. Și Tu, Dumnezeule, îi vei coborî în adâncul pieirii. Oamenii sângelui și ai vicleniei nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; dar eu mă voi încrede în Tine.

Psalmul 56

Către mai-marele cântăreților. Se cântă ca "Porumbel din stejari depărtați". O cântare de laudă a lui David, când filistenii l-au prins la Gat.

1. Îndură-Te de mine, Dumnezeule! Pentru că omul ar vrea să mă înghită. Luptând împotriva mea toată ziua, mă asuprește.

2. Toată ziua dușmanii mei ar vrea să mă înghită, pentru că mulți sunt cei care luptă împotriva mea cu trufie.

3. În ziua în care mă îngrozesc, în Tine mă încred.

4. În Dumnezeu voi lăuda Cuvântul Său; în Dumnezeu mă încred: nu mă voi teme; ce-mi poate face carnea?

5. Toată ziua îmi succesc cuvintele, toate gândurile lor sunt împotriva mea spre rău!

6. Se adună, se ascund, îmi urmăresc pașii, pentru că pândesc sufletul meu.

7. Vor scăpa ei prin nelegiuire? Prăbușește popoarele cu mânie, Dumnezeule!

8. Tu numeri rătăcirile mele; pune lacrimile mele în burduful Tău: nu sunt ele în cartea Ta?

9. Atunci dușmanii mei vor da înapoi, în ziua când voi striga; știu aceasta, pentru că Dumnezeu este pentru mine.

10. În Dumnezeu voi lăuda Cuvântul; în Iehova voi lăuda Cuvântul.

11. În Dumnezeu mă încred: nu mă voi teme; ce-mi poate face omul?

12. Jurămintele pe care Ți le am făcut sunt asupra mea, Dumnezeu; Îți voi aduce jertfe de mulțumire.

13. Pentru că mi-ai salvat sufletul de la moarte; nu-mi vei păzi picioarele de cădere, ca să umblu înaintea lui Dumnezeu în lumina celor vii?

Psalmul 57

Către mai-marele cântăreților. De cântat că "Nu nimici." A lui David, când a fugit în peșteră, dinaintea lui Saul.

1. Îndură-Te de mine, Dumnezeu, îndură-Te de mine! Pentru că în Tine se adăpostește sufletul meu; și sub umbra aripilor Tale mă adăpostesc, până vor trece nenorocirile.

2. Voi striga către Dumnezeul cel Preaînalt, către Dumnezeu, care toate mi-a împlinit.

3. El a trimis din ceruri și m-a salvat, El a acoperit de rușine pe cel care voia să mă înghită. *Oprire.* Dumnezeu a trimis bunătatea Sa și adevărul Său.

4. Sufletul meu este în mijlocul leilor; stau culcat printre cei care suflă flăcări - fiii oamenilor, ai căror dinți sunt sulite și săgeți și a căror limbă este o sabie ascuțită.

5. Înălță-Te, Dumnezeu, mai presus de ceruri, gloria Ta să fie peste tot pământul!

6. Ei au pregătit un laț pentru pașii mei; sufletul meu s-a încovoiat; au săpat o groapă înaintea mea, au căzut în mijlocul ei. *Oprire.*

7. Inima mea este tare, Dumnezeu, inima mea este tare: voi cânta, da, voi cânta psalmi.

8. Trezește-te, suflete al meu! Treziți-vă, liră și harfă! Mă voi trezi în zori.

9. Te voi lăuda printre popoare, Iehova! Îți voi cânta psalmi printre popoare!

10. Pentru că bunătatea Ta este mare până la ceruri, și adevărul Tău până la nori.

11. Înălță-Te, Dumnezeu, mai presus de ceruri; gloria Ta să fie peste tot pământul!

Psalmul 58

Către mai-marele cântăreților. Ca "Nu nimici". O cântare de laudă a lui David.

1. Tace dreptatea cu adevărat? o vorbiți voi? Judecați voi cu dreptate, fii ai oamenilor?

2. Dimpotrivă, în inimă comiteți nedreptăți, cumpăniți violența în țară.

3. Cei răi se abat de la naștere, rătăcesc din pântece, vorbind minciuni.

4. Veninul lor este ca veninul unui șarpe, ca vepera surdă, care-și astupă urechea,

5. care nu ascultă de glasul fermecătorilor, al vrăjitorului iscusit în vrăjitorii.

6. Dumnezeu, zdrobește-le dinții în gură! Smulge colții leilor tineri, Iehova!

7. Să se topească precum apele care se scurg! Când își potrivesc săgețile, să fie ca tocite!

8. Să fie ca un melc care se topește mergând! Ca stârpitura unei femei: să nu vadă soarele!

9. Mai înainte ca oalele voastre să fi simțit spini, verzi sau arzând, îi va lua vârtejul.

10. Cel drept se va bucura când va vedea răzbușarea; își va spăla picioarele în sângele celui rău.

11. Și omul va zice: „Sigur, este un rod pentru cel drept; sigur, este un Dumnezeu care judecă pe pământ!“

Psalmul 59

Către mai-marele cântăreților. Pe "Nu nimici". O cântare a lui David, când Saul a trimis să-i împresoare casa, ca să-l omoare.

1. Scapă-mă de dușmanii mei, Dumnezeu! Pune-mă la adăpost de cei care se ridică împotriva mea.

2. Scapă-mă de lucrătorii nelegiurii și salvează-mă de oamenii sângelui.

3. Pentru că, iată, îmi pândesc sufletul; cei puternici s-au adunat împotriva mea - nu pentru nelegiuirea mea, nici pentru păcatul meu, Iehova!

4. Fără vreo vină a mea, ei aleargă și se pregătesc; trezește-Te să mă întâmpini și privește!

5. Și Tu, Iehova, Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel, ridică-Te ca să cercetezi toate națiunile; nu Te îndura de nici unul din urzitorii nelegiurii. *Oprire.*

6. Se întorc seara, urlă ca un câine și înconjoară cetatea.

7. Iată, varsă insulte din gura lor, săbii sunt pe buzele lor, pentru că ei zic: „Cine aude?”

8. Dar Tu, Iehova, vei râde de ei, Îți vei bate joc de toate națiunile.

9. Puterea mea! voi lua seama la Tine; pentru că Dumnezeul este turnul meu înalt.

10. Dumnezeul îndurării mele mă va întâmpina; Dumnezeul mă va face să privesc asupra dușmanilor mei.

11. Nu-i ucide, ca să nu uite poporul meu; fă-i să rătăcească prin puterea Ta și prăbușește-i, Domnule, scutul nostru!

12. Păcatul gurii lor este cuvântul buzelor lor; să fie prinși în mândria lor, și pentru blestemul și pentru minciuna pe care le rostesc!

13. Nimicește-i cu mânie, nimicește-i și să nu mai fie, ca să știe că Dumnezeul domnește în Iacob până la marginile pământului. *Oprire.*

14. Și se întorc seara, urlă ca un câine și înconjoară cetatea.

15. Rătăcesc încoace și încolo după mâncare; murmură, dacă nu sunt sătui.

16. Dar eu voi cânta puterea Ta și, dimineața, voi lauda bunătatea Ta; pentru că mi-ai fost un turn înalt și un loc de scăpare în ziua necazului meu.

17. Puterea mea! Ție Îți voi cânta psalmi, pentru că Dumnezeul este turnul meu înalt, Dumnezeul îndurării mele.

Psalmul 60

Către mai-marele cântăreților. Se cântă ca și "Crinul mărturiei". O cântare a lui David, spre învățătură; făcută când purta război cu sirienii din Mesopotamia și cu sirienii din Țoba, și când Ioab s-a întors și a lovit în Valea Sării douăsprezece mii de edomiți.

1. Dumnezeule, ne-ai respins, ne-ai împrăștiat, Te-ai mâniat; întoarce-ne iarăși!

2. Ai cutremurat pământul, l-ai despicat; repară-i spărurile, pentru că se clatină.

3. Ai făcut pe poporul Tău să vadă greul, ne-ai făcut să bem vin amețitor.

4. Ai dat un steag celor care se tem de Tine, ca să-l înalțe pentru adevăr. *Oprire.*

5. Pentru ca preaiubiții Tăi să fie scăpați, salvează cu dreapta Ta și răspunde-mi!

6. Dumnezeul a vorbit în sfințenia Sa: „Mă voi bucura mult, voi împărți Sihemul și voi măsura valea Sucot.

7. Al Meu este Galaadul și al meu Manase; și Efraim este tăria capului Meu; Iuda este legiitorul Meu;

8. Moab este ligheanul în care Mă spăl; asupra Edomului Îmi arunc sandaui; Filistia, scoate strigăte de bucurie pentru mine!

9. Cine mă va conduce în cetatea cea tare? Cine mă va duce până la Edom?

10. Nu Tu, Dumnezeule, care ne ai respins? Și nu ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

11. Dă-ne ajutor împotriva dușmanului, pentru că zadarnic este ajutorul omului.

12. Cu Dumnezeul vom face fapte mari și El va călca în picioare pe dușmanii noștri.

Psalmul 61

Către mai-marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu coarde. Un psalm al lui David.

1. Ascultă, Dumnezeule, strigătul meu, ia aminte la rugăciunea mea.

2. De la marginea pământului voi striga către Tine, când inima îmi va fi copleșită. Mă vei conduce pe o stâncă prea înaltă pentru mine.

3. Pentru că Tu ai fost un adăpost pentru mine, un turn tare înaintea dușmanului.

4. Voi locui în cortul Tău pentru totdeauna. Mă voi adăposti în ascunzișul aripilor Tale. *Oprire.*

5. Pentru că Tu, Dumnezeule, ai ascultat jurămintele mele, mi-ai dat moștenirea celor care se tem de Numele Tău.

6. Vei adăuga zile la zilele regelui: anii săi vor fi ca generație după generație.

7. Va rămâne în epocă înaintea lui Dumnezeu. Poruncește ca bunătatea și adevărul să-l păzească.

8. Astfel voi cânta psalmi Numelui Tău în epocă, împlinindu-mi jurămintele zi de zi.

Psalmul 62

Către mai-marele cântăreților. După Iedutun. Un psalm al lui David.

1. Numai în Dumnezeu rămâne liniștit sufletul meu; de la El vine salvarea mea.

2. Numai El este stânca mea și salvarea mea, turnul meu înalt; nu mă voi clătina mult.

3. Până când vă veți năpusti asupra unui om, să-l doborâți toți ca pe un perete aplecat, ca pe un zid gata să cadă?

4. Ei se sfătuiesc numai să-l doboare din înălțimea lui; își găsesc plăcerea în minciună; cu gura lor binecuvântează, dar în inima lor blestemă. *Oprire.*

5. Dar tu, suflete al meu, odihnește-te în pace în Dumnezeu, pentru că de la El vine ce aștept.

6. Numai El este stânca mea și salvarea mea, turnul meu înalt; nu mă voi clătina.

7. La Dumnezeu este salvarea mea și gloria mea, stânca tăriei mele; adăpostul meu este în Dumnezeu.

8. Încrede-te în El în toate timpurile, poporule; vărsați-vă inima înaintea Lui: Dumnezeu este adăpostul nostru. *Oprire.*

9. Fiii oamenilor de rând sunt numai o suflare, fiii celor mari sunt minciună; puși în cumpănă împreună, sunt mai puțin decât o suflare.

10. Nu vă încredeți în asuprire și nu vă puneți speranța deșartă în hoție; când crește bogăția, nu vă lipiți inima de ea.

11. O dată a vorbit Dumnezeu, de două ori am auzit aceasta: că puterea este a lui Dumnezeu.

12. Și a Ta, Dumnezeule, este bunătatea, pentru că Tu răsplătești fiecărui om după fapta lui.

Psalmul 63

Un psalm al lui David, Făcut când era în pustia lui Iuda.

1. Dumnezeule, Tu ești Dumnezeul meu, pe Tine Te caut în zori de zi; sufletul meu însetează după Tine, carnea mea tânjește după Tine, într-un pământ sec și uscat, fără apă.

2. Așa Te-am privit în sfântul locaș, ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

3. Pentru că bunătatea Ta este mai bună decât viața, buzele mele Te vor lăuda.

4. Așa Te voi binecuvânta toată viața mea, îmi voi ridica mâinile în Numele Tău.

5. Sufletul meu se va sătura ca de măduvă și de grăsime și gura mea va lăuda cu buze de bucurie.

6. Când îmi amintesc de Tine în patul meu, mă gândesc la Tine în vegherile nopții:

7. pentru că Tu ai fost ajutorul meu și la umbra aripilor Tale voi cânta de veselie.

8. Sufletul meu Te urmează de aproape; dreapta Ta mă susține.

9. Dar cei care caută să-mi ia viața vor merge în părțile de jos ale pământului;

10. vor fi dați puterii sabiei, vor fi partea șacalilor.

11. Dar regele se va bucura în Dumnezeu; oricine jură pe El se va lăuda, pentru că gura celor care vorbesc minciună va fi astupată.

Psalmul 64

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Ascultă-mi, Dumnezeule, glasul în plângerea mea! Păzește-mi viața de spaima dușmanului!

2. Ascunde-mă de uneltirea celor răi, de mulțimea gălăgioasă a lucrătorilor nelegiurii,

3. care și-au ascuțit limba ca o sabie și și-au potrivit săgeata: un cuvânt amar;

4. ca să tragă din ascunzători asupra celui integru: deodată trag asupra lui și nu se tem.

5. Ei se încurajează într-un lucru rău, se înțeleg împreună ca să ascundă curse; ei zic: „Cine va vedea?”

6. Pun la cale nelegiurii: „Am terminat; planul este pregătit!” Un adânc este lăuntru și inima fiecăruia.

7. Dar Dumnezeu va trage o săgeată asupra lor; deodată sunt răniți.

8. Și limba lor îi va face să cadă unul peste altul; toți cei care-i văd vor da din cap.

9. Și toți oamenii se vor teme și vor istorisi fapta lui Dumnezeu și vor privi cu înțelepciune lucrarea Sa.

10. Cel drept se va bucura în Iehova și se va încrede în El; și toți cei drepecți cu inima se vor lăuda.

Psalmul 65

Către mai-marele cântăreșilor. Un psalm al lui David. O cântare.

1. Pe Tine, Dumnezeule, Te așteaptă lauda în tăcere, în Sion, și Ți va fi împlinit jurământul.

2. Tu, care ascuți rugăciunea, la Tine va veni orice făptură.

3. Nelegiuirile m-au copleșit; Tu vei ierta fărădelegile noastre.

4. Ferice de cel pe care l-ai ales Tu și l-ai apropiat: el va locui în curșile Tale. Ne vom sătura de bunătatea casei Tale, a templului Tău cel sfânt.

5. Ne vei răspunde prin lucruri înfricoșătoare, cu dreptate, Dumnezeul salvării noastre, Tu, încrederea tuturor marginilor pământului și a depărtărilor mării!

6. Cel care prin puterea Sa a întemeiat munșii, Cel încins cu tărie,

7. care potolește urletul mărilor, urletul valurilor lor și zarva popoarelor!

8. Și cei care locuiesc la margini ale pământului se tem de semnele Tale. Tu faci să cânte de bucurie venirea dimineșii și a serii.

9. Tu ai cercetat pământul, l-ai adăpat și-l îmbogățești din belșug: râul lui Dumnezeu este plin de apă. Tu le pregătești grânele, pentru că așa l-ai rânduit.

10. Ți adăpi brazdele, îi netezești bulgării, îl înmoi cu ploi, îi binecuvântezi rodul.

11. Încununezi anul cu bunătatea Ta și pașii Tăi picură belșugul.

12. Picură peste pășunile deșertului, și dealurile se încing cu bucurie.

13. Pășunile sunt îmbrăcate cu turme și văile se acoperă de grâne: ele scot strigăte de bucurie, da, cântă.

Psalmul 66

Către mai-marele cântăreșilor. O cântare. Un psalm.

1. Strigați de bucurie către Dumnezeu, tot pământul!

2. Cântați gloria Numelui Său! Faceți glorioasă lauda Lui!

3. Spuneți lui Dumnezeu: „Cât de înfricoșătoare sunt lucrările Tale! Din cauza mărimii puterii Tale, dușmanii Tăi Te lingușesc.

4. Tot pământul Ți se va închina și-Ți va cânta psalmi; va cânta psalmi Numelui Tău“. *Oprire.*

5. Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu. El este înfricoșător în faptele Sale față de fiii oamenilor.

6. El a prefăcut marea în uscat; au trecut fluviul cu piciorul; acolo ne-am bucurat în El.

7. El stăpânește prin puterea Sa pentru totdeauna. Ochii Săi urmăresc nașionile, ca să nu se înalte cei răzvrățiți. *Oprire.*

8. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeuul nostru și faceți să se audă glasul laudei Sale,

9. El, care ne-a păstrat sufletul în viață și n-a îngăduit să ni se clatine piciorul.

10. Pentru că Tu, Dumnezeule, ne-ai încercat; ne-ai încercat cum se încearcă argintul;

11. ne-ai adus în laș, ai pus o greutate copleșitoare pe rinichii noștri;

12. ai lăsat oamenii să treacă peste capul nostru; am trecut prin foc și prin apă și ne-ai adus la un loc de belșug.

13. Voi intra în casa Ta cu arderi-de-tot, îmi voi împlini jurămintele față de Tine,

14. ce au promis buzele mele și ce a vorbit gura mea în necazul meu.

15. Ți voi aduce animale grase ca arderi-de-tot, cu tămăia berbecilor; Ți voi jertfi tauri cu țapi. *Oprire.*

16. Veniți, ascultați, toți cei care vă temeți de Dumnezeu, și voi spune ce a făcut El pentru sufletul meu.

17. Am strigat cu gura mea către El și El a fost înălțat prin limba mea.

18. Dacă aș fi privit nelegiuirea în inima mea, Iehova nu m-ar fi auzit:

19. totuși Dumnezeu a auzit, a fost atent la glasul rugăciunii mele.

20. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care n-a respins rugăciunea mea, nici bunătatea Sa de la mine!

Psalmul 67

Către mai-marele cântăreților. De cântat pe instrumente cu coarde. Un psalm. O cântare.

1. Dumnezeu să Se îndure de noi și să ne binecuvânteze, să facă să strălucească fața Sa peste noi! *Oprire.*

2. Ca să se cunoască pe pământ calea Ta, printre toate națiunile salvarea Ta!

3. Să Te laude popoarele, Dumnezeule, toate popoarele să Te laude!

4. Să se bucure națiunile și să cânte de bucurie, pentru că vei judeca popoarele cu dreptate și vei conduce națiunile pe pământ. *Oprire.*

5. Să Te laude popoarele, Dumnezeule, toate popoarele să Te laude!

6. Pământul își va da rodul; Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne va binecuvânta.

7. Dumnezeu ne va binecuvânta; și toate marginile pământului se vor teme de El.

Psalmul 68

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David. O cântare.

1. Să se ridice Dumnezeu, să se împrăștie dușmanii Săi și să fugă dinaintea Lui cei care-L urăsc!

2. Îi vei risipi cum se risipește fumul, cei răi vor pieri dinaintea lui Dumnezeu cum se topește ceara înaintea focului!

3. Dar cei dreپți se vor bucura, vor sălta înaintea lui Dumnezeu și se vor veseli cu bucurie.

4. Cântați lui Dumnezeu, cântați psalmi Numelui Său! Faceți drum Celui care înaintează prin deșerturi: Numele Lui este Iah; și bucurați-vă înaintea Lui.

5. În sfântul Său locaș, Dumnezeu este tatăl orfanilor și apărătorul văduvelor.

6. Dumnezeu îi face pe cei singuri să locuiască într-o familie; pe cei încâtușaiți îi scoate ca să se bucure de belșug; dar cei răzvrățiți locuiesc într-un loc uscat.

7. Dumnezeule, când ai ieșit înaintea poporului Tău, când ai umblat prin deșert - *Oprire*

8. s-a cutremurat pământul, chiar cerurile au picurat înaintea lui Dumnezeu; acel Sinai s-a cutremurat înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel.

9. Dumnezeule, Tu ai turnat ploaie de belșug și, când a fost slăbită moștenirea Ta, Tu ai întărit-o.

10. Turma Ta a locuit în ea; Tu ai pregătit, în bunătatea Ta, bunuri pentru cel întristat, Dumnezeule.

11. Iehova a dat Cuvânt; mare este ostirea vestitoarelor.

12. Regii oștirilor fug; ei fug, iar cea care rămâne acasă împarte prada.

13. Când vei odihniți în stauale, sunteți ca aripile unei porumbițe acoperite de argint și al cărei penaj este ca aurul verde.

14. Când Cel Atotputernic i-a împrăștiat în ea pe regi, țara a devenit albă, ca zăpada din Țalmon.

15. Un munte al Basanului este muntele lui Dumnezeu, un munte cu multe piscuri, un munte al Basanului.

16. Pentru ce, munți cu multe piscuri, priviți cu invidie muntele pe care Dumnezeu Și l-a dorit ca locuință? Da, Iehova va locui acolo pentru totdeauna.

17. Carele lui Dumnezeu sunt douăzeci de mii, mii și mii; Domnul este în mijlocul lor: un Sinai în locașul sfânt.

18. Te-ai suit pe înălțime, ai luat sclavia roabă, ai primit daruri în om, chiar și pe cei răzvrățiți, pentru ca Iah Dumnezeu să aibă locuință.

19. Binecuvântat să fie Iehova, care zilnic ne copleșește cu darurile Sale, Dumnezeu, salvarea noastră. *Oprire.*

20. Dumnezeul nostru este Dumnezeu salvării; și de la Iehova Dumnezeu sunt izbăvirile de la moarte.

21. Da, Dumnezeu va zdrobi capul dușmanilor Săi, creștetul capului celui care umblă în nelegiuirile lui.

22. Iehova a zis: „Îi voi aduce înapoi din Basan, îi voi aduce înapoi din adâncurile mării,

23. ca să-ți înmoi piciorul în sânge, ca limba câinilor tăi să și aibă partea din dușmani.

24. Ei au văzut umbletele Tale, Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu, Regelui meu, în locașul sfânt:

25. cântăreții mergeau înainte, apoi cântăreții din instrumente cu coarde, în mijloc fecioare cântând din tamburine.

26. Binecuvântați în adunări pe Dumnezeu, pe Iehova, voi, cei din izvorul lui Israel!

27. Acolo este Benjamin, cel mic, conducătorul lor; căpeteniile lui Iuda, ceata lor; căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.

28. Dumnezeul tău a poruncit puterea ta. Întărește, Dumnezeule, ce ai făcut pentru noi!

29. Datorită templului Tău, la Ierusalim, regii Îți vor aduce daruri.

30. Muștră fiara din trestii, mulțimea taurilor, cu vițeei popoarelor: fiecare se supune oferind bucați de argint. Risipește popoarele care își găsesc plăcerea în război.

31. Cei mari vor veni din Egipt; Etiopia se va grăbi să-și întindă mâinile spre Dumnezeu.

32. Cântați lui Dumnezeu, regi ai pământului, cântați psalmi lui Iehova. *Oprire.*

33. Celui care călărește pe cerurile cerurilor din vechime! Iată, El face să răsunе glasul Său, un glas puternic.

34. Recunoașteți puterea lui Dumnezeu: măreția Lui este peste Israel și puterea Lui în nori.

35. Înfricoșător ești Dumnezeule, din sfintele Tale locașuri! Dumnezeul lui Israel, El dă putere și tărie poporului. Binecuvântat să fie Dumnezeu!

Psalmul 69

Către mai-marele cântăreților. De cântat ca și "Cinii". Un psalm al lui David.

1. Salvează-mă, Dumnezeule, pentru că mi-au pătruns apele până la suflet!

2. Mă afund în noroi adânc și nu este loc de pus piciorul; am intrat în adâncimile apelor și șuvoiul m-a acoperit!

3. Am obosit strigând, mi s-a uscat gâtul, mi se topesc ochii așteptându-L pe Dumnezeul meu.

4. Cei care mă urăsc fără temeii sunt mai mulți decât perii capului meu; cei care vor să mă piardă, care pe nedrept îmi sunt dușmani, sunt puternici; atunci am dat înapoi ce n-am furat.

5. Dumnezeule, Tu cunoști nebulia mea, și greșelile mele nu Ți sunt ascunse.

6. Să nu fie dați de rușine din cauza mea cei care Te așteaptă pe Tine, Stăpâne Iehova al oștirilor! Să nu se rușineze din cauza mea cei care Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel!

7. Fiindcă pentru Tine am purtat disprețul; rușinea mi-a acoperit fața.

8. Am ajuns un străin pentru frații mei și un necunoscut pentru fiii mamei mele.

9. Pentru că râvna casei Tale m-a mistuit și insultele celor care Te insultă pe Tine au căzut asupra mea.

10. Și am plâns, sufletul meu a postit; și aceasta a fost spre disprețul meu.

11. Când mi-am făcut veșmânt de sac, am ajuns un proverb pentru ei.

12. Cei care stau la poartă vorbesc de mine și sunt cântecul bețivilor.

13. Dar cât despre mine, rugăciunea mea este către Tine, Iehova, la timpul potrivit: Dumnezeule, în bunătatea Ta cea mare, răspunde-mi, după adevărul salvării Tale!

14. Scoate-mă din noroi, și să nu mă mai afund! Să fiu scăpat de cei care mă urăsc și din adâncimile apelor!

15. Să nu mă acopere șuvoaiile de ape și să nu mă înghită adâncul și groapa să nu și închidă gura peste mine!

16. Răspunde-mi, Iehova, pentru că bună este bunătatea Ta; după belșugul îndurărilor Tale, întoarce-Te spre mine

17. și nu-Ți ascunde fața de sclavul Tău, pentru că sunt în strâmtorare. Răspunde-mi degrabă!

18. Apropie-Te de sufletul meu, fii răscumpărătorul lui! Răscumpără-mă din cauza dușmanilor mei!

19. Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și disprețul meu: toți adversarii mei sunt înaintea Ta.

20. Ocară mi-a frânt inima și sunt copleșit; și am așteptat compătimire, dar degeaba, și mângâietori, dar n-am găsit nici unul.

21. Și mi-au pus fiere în mâncare și, în setea mea, mi-au dat să beau oțet.

22. Masa lor să fie o cursă înaintea lor, și prosperitatea un laț;

23. să li se întunece ochii, ca să nu vadă, și coapsele să li se clatine neîncetat.

24. Varsă-Ți furia peste ei și să i ajungă aprinderea mâniei Tale.

25. Pustie să le fie locuința și nimeni să nu locuiască în corturile lor.

26. Pentru că ei îl persecută pe cel pe care l-ai lovit Tu și vorbesc de durerea celor răniți de Tine.

27. Aducă nelegiuire la nelegiuirea lor, și să nu intre în dreptatea Ta;

28. să fie șterși din cartea vieții și să nu fie înscrși cu cei dreți.

29. Dar eu sunt nenorocit și sufăr: salvarea Ta, Dumnezeule, să mă ridice pe înălțime!

30. Voi lăuda Numele lui Dumnezeu în cântare și îl voi preamări cu mulțumire;

31. și va fi mai plăcut lui Iehova decât un taur, un bou cu coarne și cu copita despicată.

32. Cei întristați vor vedea și se vor bucura; voi, care-L căutați pe Dumnezeu, inima voastră va trăi.

33. Pentru că Iehova îi aude pe cei săraci și nu-i disprețuiește pe cei încătușați ai Săi.

34. Să-L laude cerurile și pământul, mările și tot ce se mișcă în ele.

35. Pentru că Dumnezeu va salva Sionul și va zidi cetățile lui Iuda; și vor locui acolo și-l vor stăpâni;

36. și sămânța servitorilor Săi îl va moșteni și cei care iubesc Numele Său vor locui în el.

Psalmul 70

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David, spre aducere aminte.

1. Grăbește-Te, Dumnezeule, să mă salvezi; Iehova, să mă ajuti!

2. Să fie dați de rușine și încurcați cei care-mi caută viața; să dea înapoi și să se

rușineze cei care găsesc plăcere în necazul meu;

3. să se retragă din cauza rușinii lor cei care zic: „Ha! Ha!“

4. Toți cei care Te caută să se veselească și să se bucure în Tine; și cei care iubesc salvarea Ta să spună întotdeauna: „Mărit să fie Dumnezeu!“

5. Dar eu sunt întristat și sărac: Dumnezeule, grăbește-Te la mine! Tu ești ajutorul meu și Salvatorul meu: Iehova, nu întârzia!

Psalmul 71

1. În Tine, Iehova, mă încred: să nu fiu dat de rușine niciodată.

2. Salvează-mă, în dreptatea Ta, și scapă-mă; pleacă-Ți urechea spre mine și salvează-mă;

3. fii pentru mine stâncă de locuit, la care să alerg întotdeauna; Tu ai poruncit să fiu salvat, pentru că Tu ești stâncă mea și cetățuia mea.

4. Dumnezeul meu, scapă mă din mâna celui rău, din mâna celui nedrept și asupritor.

5. Pentru că Tu ești speranța mea, Stăpâne Iehova, încrederea mea din tinerețea mea.

6. Pe Tine m-am sprijinit de la naștere; Tu m-ai scos din pântecele mamei mele: pe Tine Te voi lăuda întotdeauna.

7. Sunt ca o minune pentru mulți; dar Tu ești adăpostul meu tare.

8. Gura mea este plină de lauda Ta, de gloria Ta, toată ziua.

9. Nu mă respinge la bătrânețe; nu mă părăsi când îmi slăbește puterea.

10. Pentru că dușmanii mei vorbesc împotriva mea și cei care-mi pândesc viața se sfătuiesc împreună,

11. spunând: „L-a părăsit Dumnezeu; urmăriți-l și prindeți-l, pentru că nu este nimeni care să-l scape!“

12. Dumnezeule, nu fi departe de mine! Dumnezeul meu, grăbește-Te să vii în ajutorul meu!

13. Să fie dați de rușine, să piară cei care sunt dușmani ai sufletului meu! Să fie acoperiți de ocară și de rușine cei care caută nenorocirea mea.

14. Dar eu voi spera întotdeauna și Îți voi aduce neîncetat toate laudele Tale.

15. Gura mea va spune toată ziua dreptatea Ta, salvarea Ta: pentru că nu le cunosc măsura.

16. Voi merge în puterea Stăpânului Iehova Dumnezeu; voi aminti dreptatea Ta, numai a Ta.

17. Dumnezeule, Tu m-ai învățat din tinerețea mea, și până acum am vestit lucrările Tale minunate.

18. Și chiar până la bătrânețe și păr cărunt, Dumnezeule, nu mă părăsi, până voi face cunoscut brațul Tău generației acesteia, puterea Ta tuturor celor care vor veni.

19. Și dreptatea Ta, Dumnezeule, este foarte înaltă. Tu ai făcut lucruri mari: Dumnezeule, cine este ca Tine?

20. Tu, care ne-ai făcut să vedem necazuri multe și grele, ne vei da din nou viața și ne vei scoate din nou din adâncurile pământului.

21. Vei spori măreția mea și Te vei întoarce și mă vei mângâia.

22. Și eu Te voi lăuda cu lira, voi lăuda adevărul Tău, Dumnezeul meu, Îți voi cânta psalmi cu harfa, Sfântul lui Israel!

23. Buzele mele și sufletul meu, pe care l-ai răscumpărat, vor striga de bucurie când Îți voi cânta psalmi.

24. Și limba mea va spune toată ziua dreptatea Ta; pentru că vor fi dați de rușine, pentru că vor fi încurcați cei care caută nenorocirea mea.

Psalmul 72

Un psalm pentru Solomon.

1. Dumnezeule, dă judecățile Tale regelui, și dreptatea Ta fiului regelui.

2. El va judeca pe poporul Tău cu dreptate, și pe întristații Tăi cu nepărtinire.

3. Munții vor aduce pace poporului, ca și dealurile, prin dreptate.

4. El va face dreptate întristaților poporului, va salva pe fiii săracului și va zdrobi pe asupritor.

5. Ei se vor teme de Tine, din generație în generație, cât va fi soarele și luna.

6. El va coborî ca ploaia pe câmpul cosit, ca ploile abundente care adapă pământul.

7. În zilele lui, cel drept va înflori; și va fi belșug de pace până nu va mai fi luna.

8. Și el va domni de la mare la mare și de la râu până la marginile pământului.

9. Înaintea lui se vor pleca locuitorii deșertului și dușmanii săi vor linge țărâna.

10. Regii Tarsisului și ai insulelor vor aduce daruri, regii din Seba și Saba vor prezenta tribut.

11. Da, toți regii se vor pleca înaintea lui, toate națiunile îi vor sluji.

12. Pentru că el va scăpa pe săracul care strigă și pe întristatul care n-are ajutor.

13. Va avea milă de cel lipsit și de cel sărac și va salva sufletele săracilor.

14. Va răscumpăra sufletul lor din asuprire și violență și sângele lor va fi prețios în ochii lui.

15. Și el va trăi și i se va da din aurul Sebei și se vor ruga neîncetat pentru el; și el va fi binecuvântat toată ziua.

16. Va fi belșug de grâne pe pământ, pe vârful munților; rodul lui se va legăna ca Libanul; și cei din cetate vor înflori ca iarba pământului.

17. Numele lui va fi pentru totdeauna; Numele lui va dăinui înaintea soarelui; și se vor binecuvânta în el; toate națiunile îl vor numi fericit.

18. Binecuvântat să fie Iehova Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel, care singur face lucruri minunate!

19. Și binecuvântat să fie Numele Său glorios pentru totdeauna! Și tot pământul să fie plin de gloria Lui! Amen, da, amen!

20. Rugăciunile lui David, fiul lui Isai, sau sfârșit.

Psalmul 73

Un psalm al lui Asaf.

1. În adevăr, Dumnezeu este bun față de Israel, față de cei cu inima curată.

2. Și pentru mine, puțin a lipsit ca să-mi alunece picioarele; aproape gata să-mi alunece pașii;

3. pentru că îi invidiam pe cei aroganți, văzând prosperitatea celor răi.

4. Pentru că n-au tulburări până la moartea lor și corpul lor este sănătos.

5. Nu au parte de necazuri omenești și nu sunt loviți ca oamenii.

6. De aceea mândria le este ca un colier, violența îi acoperă ca un veșmânt;

7. le ies ochii de grăsime; depășesc imaginațiile inimii lor;

8. batjocoresc și vorbesc cu răutate de asuprire; vorbesc de sus,

9. își înalță gura până la ceruri și limba lor cutreieră pământul.

10. De aceea poporul Lui se întoarce spre ei și li se toarnă apă din belșug,

11. Și ei spun: „Cum va cunoaște Dumnezeu? și este cunoștință la Cel Preaînalt?“

12. Iată, aceștia sunt cei răi și ei prosperă în lume, își adună bogății.

13. În adevăr, în zadar mi-am curățit inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție:

14. pentru că am fost lovit toată ziua și pedepsit în fiecare dimineață.

15. Dacă aș fi zis: „Voi vorbi astfel“, iată, aș fi fost necredincios generației fiilor Tăi.

16. Când m-am gândit să înțeleg aceasta, a fost o muncă grea în ochii mei,

17. până am intrat în locașurile sfinte ale lui Dumnezeu: am înțeles sfârșitul lor.

18. În adevăr, îi pui în locuri alunecoase, îi faci să cadă în ruine.

19. Cum sunt distruși într-o clipă! Sunt sfârșiți, mistuiți de spaime.

20. Ca un vis la deșteptare, Iehova, le vei disprețui chipul când Te vei trezi.

21. Când mi se frământa inima și mă chinuiam înăuntrul meu,

22. eram prost și nu știam, eram o fiară înaintea Ta.

23. Dar eu sunt întotdeauna cu Tine: Tu m-ai apucat de mâna dreaptă,

24. mă vei călăuzi cu sfatul Tău și, după aceea, mă vei primi în glorie.

25. Pe cine am eu în ceruri? Și n-am avut plăcere pe pământ decât în Tine.

26. Carnea mea și inima mea se topesc; Dumnezeu este stânca inimii mele și partea mea pentru totdeauna.

27. Pentru că, iată, cei care sunt departe de Tine vor pieri; Tu îi vei nimici pe toți cei care curvesc abătându-se de la Tine.

28. Dar pentru mine este bine să mă apropiez de Dumnezeu: mi-am pus încrederea în Stăpânul Iehova, ca să istorisesc toate faptele Tale.

Psalmul 74

O învățătură a lui Asaf.

1. Dumnezeu, pentru ce ne-ai respins pentru totdeauna? Fumegă mânia Ta împotriva turmei pășunii Tale?

2. Amintește-Ți de adunarea Ta, pe care ai câștigat-o din vechime, pe care ai răscumpărat-o ca să fie partea Ta de moștenire - de muntele Sionului, unde ai locuit!

3. Înălță-Ți pașii spre locurile pustiite neîncetat: dușmanul a stricat totul în sfântul locaș.

4. Adversarii Tăi răcnesc în mijlocul locurilor Tale de adunare; au pus semnele lor ca semne.

5. Un om se făcea cunoscut când ridica securea în desișul pădurii;

6. și acum, cu securi și ciocane, îi zdrobesc toate sculpturile împreună.

7. Au pus foc sfântului Tău locaș, au profanat până la pământ locuința Numelui Tău.

8. Au spus în inima lor: „Să-i nimicim pe toți!“ Au ars toate locurile de închinare ale lui Dumnezeu în țară.

9. Semnele noastre nu le mai vedem; nu mai este nici un profet și printre noi nu este nimeni care să știe până când.

10. Până când, Dumnezeu, va rosti adversarul batjocuri? Va disprețui dușmanul Numele Tău pentru totdeauna?

11. Pentru ce Îți tragi mâna și dreapta Ta? Scoate-o din sânul Tău: nimicește-i!

12. Totuși Dumnezeu este Regele meu din vechime, lucrând izbăviri în mijlocul pământului.

13. Tu ai despiciat marea prin puterea Ta, Tu ai zdrobit capetele monștrilor în ape.

14. Tu ai sfărâmat capetele leviatanului, l-ai dat ca hrană celor care populează deșertul.

15. Tu ai făcut să tâșnească izvorul și pârâul, Tu ai secat râurile din vechime curgătoare.

16. A Ta este ziua, a Ta și noaptea; Tu ai întemeiat luna și soarele.

17. Tu ai așezat toate marginile pământului; vara și iarna, Tu le-ai întocmit.

18. Amintește-Ți de aceasta, că dușmanul L-a batjocorit pe Iehova și un popor nebun a disprețuit Numele Tău.

19. Nu da fiarei sălbatică sufletul porumbeștei Tale; nu uita pentru totdeauna turma întristaților Tăi.

20. Ai în vedere legământul! Pentru că locurile întunecoase ale pământului sunt pline de locuințe ale violenței.

21. Să nu se întoarcă rușinat cel asuprit; cel întristat și săracul să laude Numele Tău!

22. Ridică-Te, Dumnezeu, apără-Ți cauza! Amintește-Ți cum Te insultă cel nebun toată ziua.

23. Nu uita glasul adversarilor Tăi: agitația celor care se ridică împotriva Ta crește mereu.

Psalmul 75

Către mai-marele cântăreților. Ca "Nu nimici". Un psalm al lui Asaf. O cântare.

1. Te laudăm, Dumnezeu, Te laudăm; și Numele Tău este aproape: lucrările Tale minunate o spun.

2. Când va veni timpul convenit, Eu voi face judecată dreaptă.

3. Pământul și toți locuitorii săi s-au topit: Eu i-am întărit stâlpii. *Oprire.*

4. Am zis celor mândri: „Nu vă îngâmfați!” Și celor răi: „Nu ridicați cornul!”

5. Nu vă ridicați cornul atât de sus, nu vorbiți cu mândrie, cu gâtul întins!

6. Pentru că nici de la răsărit, nici de la apus, nici din deșert nu vine înălțarea,

7. pentru că Dumnezeu este Cel care judecă: El coboară pe unul și înalță pe altul.

8. Pentru că în mâna lui Iehova este un potir; și el spumegă de vin, e plin de amestecătură. Și El varsă din el; da, toți cei răi de pe pământ îi vor suge drojdiile, le vor bea.

9. Dar eu întotdeauna voi istorisi, voi cânta psalmi Dumnezeului lui Iacob.

10. Și toate puterile celor răi le voi îndepărta; puterile celor drepti vor fi înălțate.

Psalmul 76

Către mai-marele cântăreților. De cântat cu instrumente cu coarde. Un psalm al lui Asaf. O cântare.

1. Dumnezeu este cunoscut în Iuda, Numele Său este mare în Israel.

2. Și cortul Său este în Salem, și locuința Lui în Sion;

3. acolo El a zdrobit fulgerele arcului, scutul și sabia și lupta. *Oprire.*

4. Tu ești mai strălucitor, mai măreț decât munții de pradă.

5. Cei cu inima tare au fost jefuiți, și-au dormit somnul; și nici unul dintre viteji nu și-a putut folosi mâinile.

6. La muștrarea Ta, Dumnezeul lui Iacob, și carul și calul sunt aruncați într-un somn de moarte.

7. Tu ești de temut! Și cine poate sta înaintea Ta, când Te mâinii?

8. Ai făcut să se audă judecata din ceruri; pământul s-a temut și a tăcut,

9. când Tu Te-ai ridicat, Dumnezeu, pentru judecată, pentru salvarea tuturor celor întristați de pe pământ. *Oprire.*

10. Pentru că mânia omului Te va lauda; cu rămășița mâinii Te vei încinge.

11. Faceți jurăminte și împliniți-le față de Iehova Dumnezeul vostru! Toți cei din jurul Lui să aducă daruri Celui de temut.

12. El va zdrobi spiritul căpeteniilor; El este de temut pentru regii pământului.

Psalmul 77

Către mai-marele cântăreților. După Iedutun. Un psalm al lui Asaf.

1. Glasul meu se îndreaptă către Dumnezeu și voi striga; glasul meu se îndreaptă către Dumnezeu și El mă va asculta.

2. În ziua necazului meu L-am căutat pe Iehova; mâna mea era întinsă în timpul nopții și nu a obosit; sufletul meu refuza să fie mângâiat.

3. Îmi aminteam de Dumnezeu și gemeam; mă plângeam și spiritul îmi era coplesit. *Oprire.*

4. Tu îmi ții pleoapele deschise; sunt tulburat și nu pot vorbi.

5. Mă gândesc la zilele de altădată, la anii de demult.

6. Îmi amintesc noaptea de cântarea mea; cuget în inima mea și spiritul meu caută stăruitor.

7. Va respinge Iehova pentru totdeauna? Și nu-Și va mai arăta El bunăvoința?

8. A încetat bunătatea Lui pentru totdeauna? S-a sfârșit Cuvântul din generație în generație?

9. A uitat Dumnezeu să fie îndurător? Sau Și-a închis îndurările în mânie? *Oprire.*

10. Și am zis: „Aceasta este slăbiciunea mea“. Și-a schimbat Cel Preaînalt mâna dreaptă?

11. Îmi voi aminti, de faptele lui Iah; pentru că îmi voi aminti de minunile Tale de altădată

12. și voi gândi la toată lucrarea Ta și voi cugeta la faptele Tale.

13. Dumnezeule, calea Ta este în sfântul locaș. Cine este un dumnezeu măreț ca Dumnezeu?

14. Tu ești Dumnezeu care face minuni; Tu ai făcut cunoscută puterea Ta printre popoare.

15. Ai răscumpărat cu brațul pe poporul Tău, pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif. *Oprire.*

16. Apele Te-au văzut, Dumnezeule, apele Te-au văzut, au tremurat, și adâncurile s-au zguduit.

17. Norii au turnat ape; cerurile au făcut să răsunе un glas și săgețile Tale s-au răspândit.

18. Glasul tunetului Tău era în vârtej, fulgerele au luminat lumea; pământul s-a cutremurat și s-a zguduit.

19. Calea Ta era în mare și cărările Tale în apele mari; și urmele Tale nu s-au cunoscut.

20. Ai condus pe poporul Tău ca pe o turmă, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

Psalmul 78

O învățătură a lui Asaf.

1. Ascultă, poporul meu, legea mea; pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele.

2. Îmi voi deschide gura în parabolă, voi vesti lucruri ascunse de demult,

3. pe care le-am auzit și le-am cunoscut și pe care ni le-au istorisit părinții noștri.

4. Nu vom ascunde de fiii lor, vom istorisi generației care va veni laudele lui

Iehova și puterea Lui și lucrările Lui minunate pe care le-a făcut.

5. Pentru că El a așezat o mărturie în Iacob și a pus o lege în Israel, pe care a poruncit părinților noștri să le aducă la cunoștință fiilor lor,

6. pentru ca generația care va veni, fiii care se vor naște, să le cunoască, să se ridice și să le istorisească fiilor lor;

7. și să-și pună încrederea în Dumnezeu și să nu uite faptele lui Dumnezeu și să păzească poruncile Lui;

8. și să nu fie ca părinții lor, o generație încăpățanată și răzvrătită, o generație care nu și a întărit inima și al cărei spirit nu a fost credincios față de Dumnezeu.

9. Fiii lui Efraim, înarmați, trăgând cu arcul, au dat înapoi în ziua luptei.

10. N-au ținut legământul lui Dumnezeu și au refuzat să umble în legea Lui;

11. și au uitat faptele Sale și lucrările Sale minunate pe care Li le arătase.

12. Sub privirile părinților lor a făcut minuni în țara Egiptului, în câmpia Țoanului.

13. A despiciat marea și i-a făcut să treacă; și a făcut apele să stea ca o grămadă;

14. și i-a condus ziua cu un nor și toată noaptea cu o lumină de foc.

15. A despiciat stânci în deșert și le-a dat să bea ca din adâncuri, din belșug;

16. și a făcut să fășnească izvoare din stâncă și a făcut să curgă ape ca râuri.

17. Totuși, ei au continuat să păcătuiască împotriva Lui, să se răzvrătească împotriva Celui Preaînalt în deșert.

18. Și L-au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor, cerând mâncare după pofta lor;

19. și au vorbit împotriva lui Dumnezeu; au spus: „Ar putea Dumnezeu să întindă o masă în deșert?“

20. Iată, El a lovit stâncă și au fășnit ape și s-au revărsat râuri. „Ar putea El să dea și pâine sau să facă rost de carne pentru poporul Său?“

21. De aceea, Iehova a auzit și S-a mâniat și focul s-a aprins împotriva lui Iacob și mânia, de asemenea, s-a ridicat împotriva lui Israel,

22. pentru că n-au crezut în Dumnezeu și nu și-au pus încrederea în salvarea Lui.

23. Totuși, El a poruncit norilor de sus și a deschis ușile cerurilor;
24. și a plouat peste ei mană, ca să mănânce, și le-a dat grâul cerurilor;
25. omul a mâncat pâinea celor puternici; le-a trimis hrană din belșug.
26. El a făcut să sufle în ceruri vântul de est și, prin puterea Sa, a adus vântul de sud;
27. și a plouat carne peste ei ca pulberea, și păsări înaripate ca nisipul mării;
28. și le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, în jurul locuințelor lor.
29. Ei au mâncat și s-au săturat bine: El le-a dat ceea ce pofteau.
30. Nu se abătuseră încă de la pofta lor, mâncarea lor era încă în gura lor,
31. când mânia lui Dumnezeu s-a ridicat împotriva lor și i-a ucis pe cei mai tari ai lor și i-a doborât pe cei aleși ai lui Israel.
32. Cu toate acestea, ei tot au păcătuit și n-au crezut în lucrările Lui minunate.
33. Și El le-a curmat zilele ca o suflare și anii lor în spaimă.
34. Când îi ucidea, atunci se interesau de El și se întorceau și-L căutau pe Dumnezeul de dimineață;
35. și își aminteau iar că Dumnezeu este stâncă lor, iar Dumnezeul Cel Preaînalt, Răscumpărătorul lor.
36. Dar Îl înșelau cu gura lor și Îl mințeau cu limba lor;
37. și inima lor nu era tare pentru El și n-au fost credincioși legământului Său.
38. Dar El a fost îndurător, a iertat nelegiuirea și nu a nimicit; ci, de multe ori, Și-a abătut mânia și nu Și-a trezit toată furia.
39. Și Și-a amintit că erau carne, o suflare care trece și nu se mai întoarce.
40. De câte ori s-au răzvrătit împotriva Lui în deșert și L-au îndurerat în pustietate!
41. Și s-au întors din nou și L-au ispitit pe Dumnezeu și L-au întristat pe Sfântul lui Israel!
42. Nu și-au amintit de mâna Lui, de ziua când i-a răscumpărat de la asupritor,
43. când a pus semnele Sale în Egipt și minunile Sale în câmpia Țoanului

44. și le-a prefăcut în sânge râurile și șuvoaiele lor de apă, încât n-au putut să bea;
45. a trimis împotriva lor muște care i-au mâncat și broaște care i-au nimicit;
46. și a dat roadele lor omizii, și munca lor lăcustei;
47. le-a distrus viile cu grindină, iar smochinii lor, cu lapoviță;
48. și a dat vitele lor grindinei, și turmele lor fulgerelor.
49. A aruncat asupra lor mânia Sa aprinsă, furia și indignarea și necazul - o ceată de îngeri ai nenorocirii.
50. A deschis o cale mâniei Sale, nu le-a cruțat sufletul de moarte, ci a dat viața lor pradă ciumei;
51. și i-a lovit pe toți întâii-născuți în Egipt, cele dintâi roade ale puterii în corturile lui Ham.
52. Și a făcut pe poporul Său să plece, ca pe niște oi, și i-a condus ca pe o turmă în deșert;
53. și i-a condus în siguranță, încât să nu le fie frică, și marea i a acoperit pe dușmanii lor.
54. Și i-a adus în hotarul Lui cel sfânt, acest munte pe care dreapta Sa l-a câștigat.
55. Și a alungat dinaintea lor națiuni și le-a împărțit cu sfoara o moștenire și a făcut ca triburile lui Israel să locuiască în corturile lor.
56. Dar ei L-au ispitit și s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu Cel Preaînalt și n-au păzit mărturiile Sale;
57. ci au dat înapoi și au lucrat cu necredincioșie, ca părinții lor; s-au abătut ca un arc înșelător.
58. Și L-au mâniat cu înălțimile lor și I-au stărnit gelozia cu chipurile lor cioplite.
59. Dumnezeu a auzit și S-a mâniat și S-a dezgustat foarte mult de Israel.
60. Și a părăsit locașul din Șilo, cortul pe care-l ridicase între oameni;
61. și a dat puterea Sa în captivitate, și frumusețea Sa în mâna asupritorului.
62. Și a dat sabiei pe poporul Său și S-a mâniat foarte mult pe moștenirea Sa:

63. focul i-a mistuit pe tinerii Săi și fecioarele Sale n-au fost sărbătorite cu cântări de nuntă;

64. preoții Săi au căzut prin sabie și văduvele lor n-au plâns.

65. Atunci Iehova S-a trezit ca din somn, ca un viteaz care strigă însuflețit de vin,

66. și i-a lovit din spate pe dușmanii Săi și i-a rânduit spre rușine pentru totdeauna.

67. Și a respins cortul lui Iosif și n-a ales seminția lui Efraim,

68. ci a ales seminția lui Iuda, muntele Sion, pe care l-a iubit.

69. Și a zidit sfântul Său locaș ca locurile preainalte, ca pământul pe care l-a întemeiat în epocă.

70. Și l-a ales pe David, servitorul Său, și l-a luat de la staulele oilor;

71. l-a adus din urma oilor care alăptau, ca să păstorească pe Iacob, poporul Său, și pe Israel, moștenirea Sa.

72. Și el i-a păstorit după integritatea inimii lui și i-a condus cu iscusința mâinilor lui.

Psalmul 79

Un psalm al lui Asaf.

1. Dumnezeu, națiunile au năvălit în moștenirea Ta, au profanat templul Tău cel sfânt, au transformat Ierusalimul în dărâmături.

2. Corpurile neînsuflețite ale servitorilor Tăi le-au dat ca hrană păsărilor cerurilor, carnea sfinților Tăi fiarelor pământului.

3. Le-au vărsat sângele ca apa în jurul Ierusalimului și n-a fost nimeni ca să-i înmormânteze.

4. Am ajuns de ocară pentru vecinii noștri, de răs și de batjocură pentru cei din jurul nostru.

5. Până când, Iehova? Te vei mânیا pentru totdeauna? Va arde gelozia Ta ca focul?

6. Varsă-Ți mânia peste națiunile care nu Te-au cunoscut și peste regatele care nu cheamă Numele Tău;

7. pentru că au mâncat pe Iacob și i-au pustii locuința.

8. Nu-Ți aminti împotriva noastră de nelegiuirile strămoșilor; să ne întâmpine degrabă îndurările Tale, pentru că suntem foarte înjosiți.

9. Ajută-ne, Dumnezeul salvării noastre, pentru gloria Numelui Tău! Și scapă-ne și iartă-ne păcatele, pentru Numele Tău.

10. Pentru ce să zică națiunile: „Unde este Dumnezeul lor?” Să fie cunoscută printre națiuni, înaintea ochilor noștri, răzbunarea sângelui vărsat al servitorilor Tăi!

11. Să ajungă înaintea Ta geamătul celui încătușat! După măreția brațului Tău, păzește pe fiii morții;

12. și întoarce vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară cu care Te-au insultat pe Tine, Iehova!

13. Și noi, poporul Tău și turma pășunii Tale, Îți vom mulțumi în epocă; din generație în generație vom vesti lauda Ta.

Psalmul 80

Către mai-marele cântăreților. De cântat ca și "Crinii mărturiei". Un psalm al lui Asaf.

1. Păstor al lui Israel, pleacă urechea, Tu, Cel care-l conduci pe Iosif ca pe o turmă! Tu, Cel care șezi între heruvimi, strălucește!

2. Trezește-Ți puterea înaintea lui Efraim și Beniamin și Manase și vino să ne salvezi!

3. Dumnezeu, întoarce-ne! Și fă să strălucească fața Ta și vom fi salvați.

4. Iehova, Dumnezeul oștirilor, până când va fumege mânia Ta împotriva rugăciunii poporului Tău?

5. I-ai hrănit cu o pâine de lacrimi și i-ai adăpat cu lacrimi din plin.

6. Ai făcut din noi un motiv de ceartă pentru vecinii noștri și dușmanii noștri își bat joc de noi.

7. Dumnezeul oștirilor, întoarce-ne! Și fă să strălucească fața Ta și vom fi salvați.

8. Ai adus o viță din Egipt; ai alungat națiunile și ai sădit-o:

9. ai pregătit loc înaintea ei și a prins rădăcini și a umplut țara.

10. Munții au fost acoperiți de umbra ei și ramurile ei erau cedrii lui Dumnezeu.

11. Și-a întins lăstarii până la mare și mlădițele ei până la râu.

12. Pentru ce i-ai dărâmat gardurile, încât toți cei care trec pe drum o smulg?

13. Mistrețul din pădure o rămă și fiara câmpului o mănâncă.

14. Dumnezeuul oștirilor, întoarce-Te, Te rugăm; privește din ceruri și vezi și cercetează via acestea

15. și răsadul pe care dreapta Ta l-a sădit și mlădița pe care Ți-ai întărit-o.

16. Ea este arsă de foc, este tăiată; ei pier la muștrarea feței Tale.

17. Fie mâna Ta peste omul dreptei Tale, peste fiul omului pe care Ți l-ai întărit.

18. Și nu ne vom întoarce de la Tine. Învieoază-ne, și vom chema Numele Tău.

19. Iehova, Dumnezeuul oștirilor, întoarce-ne! Fă să strălucească fața Ta și vom fi salvați.

Psalmul 81

Către mai-marele cântăreților. De cântat la ghiuit. Un psalm al lui Asaf.

1. Cântați cu veselie lui Dumnezeu, puterea noastră; scoateți strigăte de bucurie către Dumnezeuul lui Iacob.

2. Înălțați o cântare, faceți să răsune tamburina, harfa plăcută, cu lira.

3. Sunați din trâmbiță la lună nouă, la timpul rânduit, în ziua sărbătorii noastre;

4. pentru că este o lege pentru Israel, o poruncă a Dumnezeuului lui Iacob.

5. El a așezat-o ca o mărturie în Iosif, când a ieșit traversând țara Egiptului, unde am auzit o limbă pe care n-o cunoșteam.

6. Am îndepărtat povara de pe umărul său, mâinile sale au fost eliberate de coș.

7. Ai strigat în necaz și te-am scăpat; ți-am răspuns din locul ascuns al tunetului; te-am încercat la apele Meriba. *Oprire.*

8. Ascultă, poporul Meu, și îți voi mărturisi; Israele, dacă M-ai asculta!

9. Să nu fie printre voi nici un dumnezeu străin și să nu te închini unui dumnezeu străin.

10. Eu sunt Iehova Dumnezeuul tău, care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg și o voi umple.

11. Dar poporul Meu n-a ascultat de glasul Meu și Israel nu M-a vrut.

12. Atunci i-am lăsat în împietrirea inimii lor, au umblat după sfaturile lor.

13. Dacă M-ar asculta poporul Meu, dacă ar umbla Israel pe căile Mele!

14. Îndată i-aș supune pe dușmanii lor și Mi-aș întoarce mâna împotriva adversarilor lor.

15. Cei care-L urăsc pe Iehova I s-ar supune; și timpul lor ar ține în epocă.

16. El i-ar hrăni cu grăsimea grâului; și te-aș sătura cu miere din stâncă.

Psalmul 82

Un psalm al lui Asaf.

1. Dumnezeuu stă în adunarea lui Dumnezeu; El judecă în mijlocul dumnezeilor.

2. Până când veți judeca nedrept și veți accepta pe cei răi? *Oprire.*

3. Faceți dreptate celui slab și orfanului, faceți dreptate celui întristat și celui nevoiaș.

4. Salvați pe cel slab și pe cel sărac, scăpați-i din mâna celor răi.

5. Ei nu cunosc, nici nu înțeleg, umblă în întuneric; toate temeliiile pământului se clatină.

6. Am zis: „Sunteți dumnezei și toți sunteți fii ai Celui Preaînalt.

7. Dar veți muri ca omul și veți cădea ca una din căpetenii“.

8. Ridică-Te, Dumnezeule, judecă pământul; pentru că Tu vei moșteni toate națiunile.

Psalmul 83

O cântare. Un psalm al lui Asaf.

1. Dumnezeule, nu păstra tăcerea; nu tăcea, Dumnezeule, și nu rămâne liniștit!

2. Pentru că, iată, dușmanii Tăi se agită și cei care Te urăsc, înalță capul.

3. Urzesc cu viclenie planuri împotriva poporului Tău și se sfătuiesc împotriva celor ascunși ai Tăi.

4. Ei au zis: „Veniți, și să-i nimicim ca națiune și să nu mai fie amintit numele lui Israel“.

5. Pentru că s-au sfătuit împreună cu o inimă, au făcut o alianță împotriva Ta:

6. corturile Edomului și ismaeliții, Moabul și hagareniții,

7. Ghebal, și Amon, și Amalec, Filistia cu locuitorii Tirului;

8. și Asiria s-a unit cu ei; ei sunt un braț pentru fiii lui Lot. *Oprire.*

9. Fă-le ca lui Madian, ca lui Sisera, ca lui Iabin, la pâraul Chison,

10. care au pierit la En-Dor, care au devenit gunoi pentru pământ.

11. Fă-le conducătorilor lor ca lui Oreb și Zeeb, și tuturor căpeteniilor lor, ca lui Zebah și Ţalmuna;

12. pentru că au spus: „Să luăm în stăpânire locuințele lui Dumnezeu“.

13. Dumnezeul meu, fă-i ca vârtejul, ca pleava înaintea vântului.

14. Ca focul care mistuie pădurea și ca flacăra care aprinde munții,

15. așa urmărește-i cu furtuna Ta și înspăimântă-i cu vijelia Ta.

16. Acoperă-le fețele de rușine, ca să caute Numele Tău, Iehova!

17. Să fie dați de rușine și să fie înspăimântați pentru totdeauna, să fie încurcați și să piară;

18. și să știe că Tu, al cărui nume este Iehova, numai Tu ești Cel Preaînalt peste tot pământul.

Psalmul 84

Către mai-marele cântăreților. De cântat la ghiit. Un psalm al fiilor lui Core.

1. Cât de plăcute sunt locașurile Tale, Iehova al oștirilor!

2. Sufletul meu dorește și chiar tânjește după curțile lui Iehova; omul lăuntric și carnea mea strigă după Dumnezeul cel viu.

3. Chiar vrabia a găsit o casă, și rândunica un cuib pentru ea, unde și-a pus puii; altarele Tale, Iehova al oștirilor, Regele meu și Dumnezeul meu!

4. Ferice de cei care locuiesc în casa Ta; ei Te vor lăuda fără încetare! *Oprire.*

5. Ferice de omul a cărui putere este în Tine: în inima lor sunt croite drumuri!

6. Trecând prin valea plângerii, ei o fac un izvor; și ploaia timpurie o acoperă cu binecuvântări.

7. Ei merg din putere în putere, se înfățișează înaintea lui Dumnezeu în Sion.

8. Iehova, Dumnezeul oștirilor, ascultă rugăciunea mea; pleacă urechea, Dumnezeul lui Iacob! *Oprire.*

9. Tu, scutul nostru, vezi, Dumnezeule, și privește fața unsului Tău.

10. Pentru că mai bună este o zi în curțile Tale decât o mie în altă parte. Aș vrea mai bine să stau în pragul casei Dumnezeului meu, decât să locuiesc în corturile răutății.

11. Pentru că Iehova Dumnezeu este un soare și un scut; Iehova va da har și glorie; nu va refuza nici un bine celor care umblă în nevinovăție.

12. Iehova al oștirilor, ferice de omul care se încrede în Tine!

Psalmul 85

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al fiilor lui Core.

1. Iehova, Tu ai fost binevoitor țării Tale, ai adus înapoi pe captivii lui Iacob.

2. Ai iertat nelegiuirea poporului Tău, le-ai acoperit toate păcatele. *Oprire.*

3. Ți-ai abătut toată furia, Te-ai întors din aprinderea mâniei Tale.

4. Întoarce-ne, Dumnezeul salvării noastre, și fă să înceteze supărarea Ta față de noi.

5. Te vei mânia pe noi pentru totdeauna? Vei face ca mânia Ta să țină din generație în generație?

6. Nu vrei să ne înviezi iarăși, pentru ca poporul Tău să se bucure în Tine?

7. Iehova, arată-ne bunătatea Ta și dă-ne salvarea Ta.

8. Voi asculta ce va spune Dumnezeu, Iehova, pentru că El va vorbi de pace poporului Său și sfinților Săi. Dar ei să nu se mai întorcă la nebulie.

9. Da, salvarea Lui este aproape de cei care se tem de El, pentru ca gloria să locuiască în țara noastră.

10. Bunătatea și adevărul s-au întâlnit, dreptatea și pacea s-au sărutat.

11. Adevărul va răsări din pământ și dreptatea va privi din ceruri.

12. Și Iehova va da ce este bine și țara noastră își va da rodul.

13. Dreptatea va merge înaintea Lui și va pune pașii Săi pe cale.

Psalmul 86

O rugăciune a lui David.

1. Iehova, pleacă-Ți urechea, răspunde-mi, pentru că sunt întristat și sărac.
2. Păzește-mi sufletul, pentru că sunt unul dintre sfinți! Tu, Dumnezeul meu, salvează pe servitorul Tău care se încrede în Tine.
3. Îndură-Te de mine, Iehova, pentru că strig către Tine toată ziua.
4. Înveselește sufletul servitorului Tău, pentru că spre Tine, Iehova, îmi înalț sufletul.
5. Pentru că Tu, Iehova, ești bun și gata să ierți și bogat în bunătate către toți cei care Te cheamă.
6. Iehova, pleacă urechea la rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererilor mele.
7. În ziua necazului meu Te voi chema, pentru că îmi vei răspunde.
8. Iehova, nimeni nu este ca Tine între dumnezei și nimic nu este ca faptele Tale.
9. Toate națiunile pe care le-ai făcut vor veni și se vor închina înaintea Ta, Iehova, și vor glorifica Numele Tău.
10. Pentru că Tu ești mare și faci lucrări minunate, Tu ești Dumnezeu, numai Tu.
11. Iehova, învață-mă calea Ta. Voi umbla în adevărul Tău: fă-mi inima neîmpărțită, ca să se teamă de Numele Tău.
12. Te voi lăuda din toată inima mea, Iehova, Dumnezeul meu, și voi glorifica Numele Tău pentru totdeauna.
13. Pentru că mare este bunătatea Ta față de mine și Tu mi-ai salvat sufletul din adânc Locuință a morților.
14. Dumnezeule, niște îngâmfaiți s-au ridicat împotriva mea și adunarea celor violenți îmi caută viața; și nu Te-au pus înaintea lor.
15. Dar Tu, Iehova, ești un Dumnezeu îndurător și milos, încet la mânie și bogat în bunătate și adevăr.
16. Întoarce-Te spre mine și îndură-Te de mine, dă puterea Ta sclavului Tău și salvează pe fiul slavei Tale.
17. Arată-mi un semn spre bine, ca să vadă cei care mă urăsc și să fie dați de rușine; pentru că Tu, Iehova, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Psalmul 87

Un psalm al fiilor lui Core. O cântare.

1. Temelia Lui este în munții sfințeniei.
2. Iehova iubește porțile Sionului mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
3. Lucruri glorioase se spun despre tine, cetate a lui Dumnezeu. *Oprire.*
4. Voi aminti de Rahab și de Babilon celor care mă cunosc; iată Filistia și Tir, cu Etiopia: acesta s-a născut acolo.
5. Și despre Sion se va spune: acesta și acela s-au născut în el; și El, Cel Preainalt, îl va întări.
6. Când Iehova va înscrie popoarele, va număra: Acesta s-a născut acolo. *Oprire.*
7. Cei care cântă și joacă vor spune: Toate izvoarele mele sunt în Tine.

Psalmul 88

O cântare. Un psalm al fiilor lui Core. Către mai-marele cântăreților. De cântat cu flautul. O învățătură a lui Heman, ezrahitul.

1. Iehova, Dumnezeul salvării mele, zi și noapte am strigat înaintea Ta.
2. Să ajungă rugăciunea mea înaintea Ta, pleacă-Ți urechea la strigătul meu.
3. Pentru că sufletul meu este sătul de rele și viața mea se apropie de locuința morților.
4. Sunt socotit printre cei care coboară în groapă, sunt ca un om fără putere,
5. întins printre cei morți, asemenea celor uciși care sunt culcați în mormânt, de care nu-Ți mai amintești și care sunt îndepărtați de la mâna Ta.
6. M-ai pus în groapa cea mai adâncă, în locuri întunecoase, în adâncuri.
7. Mânia Ta apasă greu asupra mea și m-ai copleșit cu toate valurile Tale. *Oprire.*
8. Ai îndepărtat de la mine pe cunoscuții mei, m-ai făcut o urăciune pentru ei; sunt închis și nu pot ieși.
9. Mi se topește ochiul de întristare; Te-am chemat, Iehova, în fiecare zi; mi-am întins mâinile către Tine.
10. Veți face o minune pentru cei morți? Sau se vor ridica umbrele să Te laude? *Oprire.*
11. Se va istorisi bunătatea Ta în mormânt, credințioșia Ta în Adânc?

12. Se va cunoaște minunea Ta în întuneric și dreptatea Ta în țara uitării?
13. Dar eu, Iehova, strig către Tine și de dimineată Te întâmpină rugăciunea mea.
14. Iehova, pentru ce îmi respingi sufletul, îmi ascunzi fața Ta?
15. Din tinerețe sunt necăjit și trag să mor; sunt cuprins de spaimele Tale, nu știu unde sunt.
16. Flăcările mâniei Tale au trecut peste mine, spaimele Tale m-au nimicit:
17. m-au înconjurat ca niște ape toată ziua, m-au cuprins toate împreună.
18. Ai îndepărtat de la mine pe credincioși și prieteni, cunoscuții mei sunt întuneric.

Psalmul 89

O învățătură a lui Etan Ezrahitul.

1. Voi cânta întotdeauna bunățile lui Iehova; din generație în generație voi face cunoscut credințioșii Ta cu gura mea.
2. Pentru că am zis: „Bunătatea va fi întărită pentru totdeauna; chiar în ceruri vei întări credințioșii Ta“.
3. „Am făcut legământ cu alesul Meu, i-am jurat lui David, servitorul Meu:
4. «Îți voi întări sămânța pentru totdeauna și îți voi zidi tronul din generație în generație»“. *Oprir.*
5. Și cerurile vor lăuda minunea Ta, Iehova, și credințioșii Ta în adunarea sfinților.
6. Pentru că cine se poate asemăna cu Iehova în cer? Cine este asemenea lui Iehova între fiii celor puternici?
7. Dumnezeu este foarte de temut în adunarea sfinților și înfricoșător în mijlocul tuturor celor care-L înconjoară.
8. Iehova, Dumnezeul oștirilor, cine este ca Tine, puternic, Iah? Și credințioșii Ta Te înconjoară.
9. Tu stăpânești mândria mării; când se ridică valurile ei, Tu le potolești.
10. Tu ai zdrobit Egiptul ca pe un om ucis; cu brațul tăriei Tale i-ai risipit pe dușmanii Tăi.
11. Ale Tale sunt cerurile și al Tău pământul; lumea și tot ce cuprinde ea, Tu le-ai întemeiat.

12. Nordul și sudul, Tu le-ai creat; Taborul și Hermonul strigă de bucurie în Numele Tău.
13. Al Tău este brațul puterii; mâna Ta este tare, dreapta Ta este mult înălțată.
14. Dreptatea și judecata sunt temelii tronului Tău; bunătatea și adevărul merg înaintea feței Tale.
15. Ferice de poporul care cunoaște strigătul de bucurie! Ei umblă în lumina feței Tale, Iehova!
16. Ei se bucură toată ziua în Numele Tău și se înalță în dreptatea Ta.
17. Pentru că Tu ești gloria puterii lor și, după buna Ta plăcere, puterea noastră va fi mult înălțată.
18. Pentru că Iehova este scutul nostru și Sfântul lui Israel, Regele nostru.
19. Atunci ai vorbit în viziune despre Sfântul Tău și ai spus: „Am dat ajutor unui om puternic, am înălțat mult pe unul ales din popor.
20. L-am găsit pe David, servitorul Meu; l-am uns cu untdelemnul Meu cel sfânt;
21. mâna Mea îl va sprijini și brațul Meu îl va întări;
22. Dușmanul nu-l va supune și fiul nelegiurii nu-l va apăsa.
23. Ci voi zdrobi pe adversarii săi înaintea feței lui și voi lovi pe cei care-l urăsc.
24. Și credințioșii Mei și bunătatea Mea vor fi cu el și puterea lui se va înălța prin Numele Meu.
25. Și voi pune mâna lui pe mare, și dreapta lui pe râuri.
26. El va striga către Mine: «Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și stânca salvării mele!»
27. Și Eu îl voi face cel întâi-născut, cel mai înălțat dintre regii pământului.
28. Îi voi păstra bunătatea Mea pentru totdeauna și legământul Meu îi va fi asigurat.
29. Și îi voi face sămânța să dăinuiască pentru totdeauna și tronul său ca zilele cerurilor.
30. Dacă fiii săi vor părăsi legea Mea și nu vor umbla în judecățile Mele,
31. dacă vor profana hotărârile Mele și nu vor păzi poruncile Mele,

32. atunci voi cerceta fărădelegea lor cu nuiăua și nelegiuirea lor cu lovituri;

33. dar nu-Mi voi retrage bunătatea Mea de la el și nu voi dezminți credințioșia Mea,

34. nu-Mi voi călca legământul și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele Mele.

35. Am jurat odată pe sfințenia Mea, nu-l voi minți pe David.

36. Sămânța lui va dăinui pentru totdeauna și tronul lui ca soarele înaintea Mea;

37. ca luna va fi întărit pentru totdeauna și martorul în cer este tare“. *Oprire.*

38. Dar Tu l-ai respins și l-ai disprețuit, Te-ai mâniat împotriva unsului Tău.

39. Ai nesocotit legământul servitorului Tău, i-ai profanat coroana până la pământ;

40. i-ai dărâmat toate zidurile, i-ai ruinat întăriturile.

41. Toți care trec pe drum îl jefuiesc; a ajuns de batjocura vecinilor lui.

42. Ai înălțat dreapta asupritorilor lui, i-ai înveselit pe toți dușmanii lui,

43. da, ai întors tășul sabiei lui și nu l-ai susținut în luptă.

44. Ai făcut să înceteze strălucirea lui și i-ai aruncat tronul la pământ.

45. I-ai scurtat zilele tinereții, l-ai acoperit de rușine. *Oprire.*

46. Iehova, până când Te vei ascunde pentru totdeauna? Va arde mânia Ta ca un foc?

47. Adu-Ți aminte cât de trecător sunt: pentru ce deșertăciune i-ai creat pe toți fiii oamenilor?

48. Care om trăiește și nu va vedea moartea? Își va salva el sufletul din mâna Locuinței morților? *Oprire.*

49. Unde sunt, Iehova, îndurările Tale dintâi, pe care, în credințioșia Ta, le-ai jurat lui David?

50. Adu-Ți aminte, Iehova, de ocara servitorilor Tăi, pe care o port în sânul meu de la multe popoare,

51. cu care dușmanii Tăi au batjocorit, Iehova, cu care au batjocorit pașii unsului Tău.

52. Binecuvântat să fie Iehova pentru totdeauna! Amen, da, amen!

Psalmul 90

O rugăciune a lui Moise, omul lui Dumnezeu.

1. Iehova, Tu ai fost locuința noastră din generație în generație.

2. Mai înainte de a se fi născut munții și ca Tu să fi format pământul și lumea, din eternitate în eternitate Tu ești Dumnezeu.

3. Tu îl întorci pe om în țărână și zici: „Întoarceți-vă, fii ai oamenilor!“

4. Pentru că o mie de ani, în ochii Tăi, sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă în noapte.

5. Îi duci ca un torent; sunt ca un somn - dimineața sunt ca iarba care înverzește:

6. dimineața înflorește și înverzește, seara este tăiată și se usucă.

7. Pentru că suntem mistuiți de mânia Ta și însăpământați de furia Ta.

8. Ai pus nelegiuirile noastre înaintea Ta, cele ascunse ale noastre în lumina feței Tale.

9. Pentru că toate zilele noastre trec sub mânia Ta; ne sfârșim anii ca un geamăt.

10. Zilele anilor noștri ajung la șaptezeci de ani și dacă, datorită puterii, ajung la optzeci de ani, totuși mândria lor este durere și deșertăciune; pentru că trec repede și noi zburăm.

11. Cine cunoaște puterea mâniei Tale și furia Ta, potrivit cu temerea de Tine?

12. Învăță-ne să ne numărăm astfel zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă.

13. Întoarce-Te, Iehova, până când? Ai compasiune față de servitorii Tăi.

14. Satură-ne dimineața de bunătatea Ta, ca să cântăm de veselie și să ne bucurăm toate zilele noastre.

15. Bucură-ne, tot atâtea zile cât ne-ai întristat, tot atâția ani cât am văzut răul.

16. Să se arate servitorilor Tăi lucrarea Ta, și fiilor lor măreția Ta.

17. Și bunăvoința lui Iehova Dumnezeului nostru să fie peste noi; și întărește lucrarea mâinilor noastre peste noi; da, lucrarea mâinilor noastre, întărește-o.

Psalmul 91

1. Cel care locuiește în locul ascuns al Celui Preaînalt va rămâne la umbra Celui Atotputernic.
2. Spun despre Iehova: „Adăpostul meu și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care mă încred“.
3. Pentru că El te va salva din lațul păsărarului, de ciuma distrugătoare.
4. El te va acoperi cu penele Sale și te vei adăposti sub aripile Sale; adevărul Său este scut și pavăză.
5. Nu te vei teme de groaza nopții, nici de săgeata care zboară ziua,
6. nici de ciuma care umblă în întuneric, nici de pieirea care pustiește în plină zi.
7. O mie vor cădea alături de tine și zece mii la dreapta ta; dar de tine nu se va apropia.
8. Doar vei privi cu ochii tăi și vei vedea răsplătirea celor răi.
9. Pentru că: „Iehova este adăpostul meu!“ Din Cel Preaînalt faci locuința ta,
10. nici un rău nu ți se va întâmpla și nici o rană nu se va apropia de cortul tău.
11. Pentru că El va porunci îngerilor Săi pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale:
12. ei te vor purta pe mâini, ca să nu-ți lovești piciorul de vreo piatră.
13. Vei păși peste leu și peste șarpele veninos, vei călca în picioare leul tânăr și șarpele.
14. „Pentru că Mă iubește, îl voi salva, îl voi pune pe înălțime, pentru că a cunoscut Numele Meu.
15. Mă va chema și îi voi răspunde; voi fi cu el în strămtorare, îl voi salva și îl voi glorifica.
16. Îl voi sătura cu zile îndelungate și-i voi arăta salvarea Mea“.

Psalmul 92

Un psalm. O cântare pentru ziua Sabatului.

1. Bine este să laudăm pe Iehova și să cântăm psalmi Numelui Tău, Preaînalte;
2. să vestim bunătatea Ta dimineața, și credințioșia Ta, nopțile,
3. cu instrumentul cu zece coarde și cu lira; pe joc de instrumente cu harfa.

4. Pentru că Tu, Iehova, m-ai bucurat prin fapta Ta, voi cânta de bucurie datorită lucrărilor mâinilor Tale.
5. Cât de mari sunt lucrările Tale, Iehova! Gândurile Tale sunt foarte adânci.
6. Omul prost nu cunoaște aceasta și nebunul nu înțelege.
7. Când cei răi răsar ca iarba și toți lucrătorii nelegiurii înfloresc, este ca să fie nimiciți pentru totdeauna.
8. Dar Tu, Iehova, ești înălțat pentru totdeauna.
9. Pentru că, iată, dușmanii Tăi, Iehova, pentru că, iată, dușmanii Tăi vor pieri, toți lucrătorii nelegiurii vor fi risipiți.
10. Dar Tu vei înălța cornul meu ca pe al bivolului; eu voi fi uns cu untdelemn proaspăt.
11. Și ochiul meu va privi peste dușmanii mei și urechile mele vor auzi despre cei răi care se ridică împotriva mea.
12. Cel drept va înverzi ca palmierul, va crește ca cedrul din Liban.
13. Cei sădiți în casa lui Iehova vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
14. Ei vor aduce rod și la bătrânețe, vor fi plini de sevă și verzi,
15. pentru ca să arate că Iehova este drept. El este stânca mea și nu este nici o nedreptate în El.

Psalmul 93

1. Iehova este rege, este îmbrăcat cu măreție; Iehova S-a îmbrăcat, S-a încins cu putere: de aceea lumea este tare, nu se va clătina.
 2. Tronul Tău este întărit dintotdeauna, Tu ești din eternitate.
 3. Râurile s-au înălțat, Iehova, râurile și-au înălțat glasul, râurile și au înălțat valorile mugind.
 4. Iehova, în locurile înalte, este mai puternic decât glasul apelor mari, decât valorile puternice ale mării.
 5. Mărturiile Tale sunt foarte sigure. Sfințenia își are locul în casa Ta, Iehova, zile îndelungate.
- ## **Psalmul 94**
1. Dumnezeuul răzbunărilor, Iehova, Dumnezeuul răzbunărilor, să se arate strălucirea Ta!

2. Ridică-Te, judecător al pământului! Răsplătește celor mândri!
3. Până când cei răi, Iehova, până când se vor bucura cei răi,
4. vor rosti, vor spune cuvinte arogante, se vor lăuda toți lucrătorii nelegiurii?
5. Ei calcă pe poporul Tău, Iehova, și apasă moștenirea Ta.
6. Ucid pe văduvă și pe străin și omoară pe orfani;
7. și zic: nu va vedea Iah și nu va lua aminte Dumnezeuul lui Iacob.
8. Înțelegeți voi, cei fără minte din popor! Și voi, nebunilor, când vă veți înțelegeții?
9. Cel care a sădit urechea nu va auzi? Cel care a întocmit ochiul nu va vedea?
10. Cel care învață națiunile nu va pedepsi, El, care-i învață cunoștința pe oameni?
11. Iehova cunoaște gândurile omului, că sunt deșertăciune.
12. Ferice de omul pe care-l disciplinezi Tu: Iah, și-l înveți din legea Ta,
13. ca să-l pui la adăpost de zilele rele, până se va săpa groapa pentru cel rău!
14. Pentru că Iehova nu va lăsa pe poporul Său și nu va părăsi moștenirea Sa;
15. pentru că judecata se va întoarce la dreptate și toți cei drepecți cu inima o vor urma.
16. Cine se va ridica pentru mine împotriva celor răi? Cine va sta cu mine împotriva lucrătorilor nelegiurii?
17. Dacă n-ar fi fost Iehova ajutorul meu, puțin ar fi lipsit ca sufletul meu să locuiască în tăcere.
18. Când am zis: „Mi-alunecă piciorul!“, bunătatea Ta, Iehova, m-a susținut.
19. În mulțimea gândurilor dinăuntrul meu, mângâierile Tale au făcut plăcere sufletului meu.
20. Va fi unit cu Tine tronul răutății, care face din asuprire o lege?
21. Ei se strâng contra sufletului celui drept și condamnă sângele nevinovat.
22. Dar Iehova va fi turnul meu înalt și Dumnezeuul meu, stâncă mea de adăpost.
23. El va întoarce asupra lor nelegiuirea lor și-i va nimici pentru răutatea lor; Iehova Dumnezeuul nostru îi va nimici.

Psalmul 95

1. Veniți, să cântăm tare lui Iehova, să strigăm de bucurie către stâncă salvării noastre!
2. Să venim înaintea Lui cu laudă, să strigăm de bucurie către El cu psalmi.
3. Pentru că Iehova este un Dumnezeu mare și un Rege mare, mai presus de toți dumnezeii.
4. Adâncurile pământului sunt în mâna Lui și vârfurile munților sunt ale Lui.
5. A Lui este marea și El a făcut-o; și uscatul, mâinile Lui L-au întocmit.
6. Veniți să ne închinăm și să ne plecăm, să îngenunchem înaintea lui Iehova care ne-a făcut!
7. Pentru că El este Dumnezeuul nostru; și noi suntem poporul pășunii Lui și turma mâinii Lui. Astăzi, dacă auziți glasul Lui,
8. „nu vă împietriți inima ca la Meriba, ca în ziua de la Masa, în deșert,
9. unde părinții voștri M-au ispitit, M-au încercat și au văzut lucrarea Mea.
10. Patruzeci de ani M-am dezgustat de generația aceasta și am zis: «Este un popor a cărui inimă se rătăcește; și n-au cunoscut căile Mele».
11. Astfel că am jurat în mânia Mea: «Nu vor intra în odihna Mea!»»

Psalmul 96

1. Cântați lui Iehova o cântare nouă; cântați lui Iehova, tot pământul!
2. Cântați lui Iehova, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi salvarea Lui!
3. Istorisiți printre națiuni gloria Lui, printre toate popoarele lucrările Sale minunate!
4. Pentru că mare este Iehova și foarte vrednic de laudă; El este de temut mai presus de toți dumnezeii.
5. Pentru că toți dumnezeii popoarelor sunt idoli, dar Iehova a făcut cerurile.
6. Măreție și splendoare sunt înaintea Lui, putere și frumusețe în sfântul Său locaș.
7. Familii de popoare, dați lui Iehova, dați lui Iehova glorie și putere!
8. Dați lui Iehova gloria Numelui Său! Aduceți un dar de mâncare și intrați în curțile Lui!

9. Închinați-vă lui Iehova în sfântă splendoare, tremurați înaintea Lui, tot pământul!

10. Spuneți printre națiuni: „Iehova este rege! De aceea lumea este tare, nu se va clătina“. El va judeca popoarele cu dreptate.

11. Să se bucure cerurile și să se veselească pământul, să mugească marea și tot ce o umple!

12. Să se bucure câmpia și tot ce este pe ea! Atunci toți copacii pădurii vor cânta de bucurie

13. Înaintea lui Iehova, pentru că El vine, pentru că El vine să judece pământul. El va judeca lumea cu dreptate și popoarele după credințioșia Sa.

Psalmul 97

1. Iehova este rege: să se veselească pământul, să se bucure insulele cele multe!

2. Nori și negură sunt în jurul Lui, dreptatea și judecata sunt temelie tronului Său.

3. Un foc merge înaintea Lui și mistuie de jur-împrejur pe adversarii Săi.

4. Fulgerele Sale luminează lumea; pământul a văzut și s-a cutremurat.

5. Munții s-au topit ca ceara înaintea lui Iehova, înaintea Stăpânului întregului pământ.

6. Cerurile vestesc dreptatea Sa și toate popoarele văd gloria Sa.

7. Să se rușineze toți cei care slujesc unui chip cioplit, care se laudă cu idoli; voi, toți dumnezeii, închinați-vă Lui.

8. Sionul a auzit și s-a bucurat și ficele lui Iuda s-au veselit de judecățile Tale, Iehova!

9. Pentru că Tu, Iehova, Tu ești Cel Preainalt peste tot pământul, Tu ești foarte înălțat, mai presus de toți dumnezeii.

10. Voi, care-L iubiți pe Iehova, urăți râul; El păzește sufletele sfinților Săi, îi scapă din mâna celor răi.

11. Lumina este semănată pentru cel drept și bucuria pentru cei drepti cu inima.

12. Voi, cei drepti, bucurați-vă în Iehova și lăudați amintirea sfințeniei Sale!

Psalmul 98

Un psalm.

1. Cântați lui Iehova o cântare nouă, pentru că a făcut lucruri minunate: dreapta Sa și brațul sfințeniei Sale au lucrat salvarea pentru El.

2. Iehova a făcut cunoscut salvarea Sa, Și-a descoperit dreptatea în ochii națiunilor.

3. Și-a amintit de bunătatea Sa și de credințioșia Sa față de casa lui Israel; toate marginile pământului au văzut salvarea Dumnezeului nostru.

4. Strigați de bucurie către Iehova, tot pământul! Izbucniți și strigați cu cântări de triumf și cântați psalmi!

5. Cântați psalmi lui Iehova cu harfa, cu harfa și cu glas de cântare!

6. Cu trâmbițe și sunet de corn, strigați de bucurie înaintea Regelui: Iehova!

7. Să mugească marea și tot ce o umple, lumea și cei care locuiesc în ea,

8. să bată din palme râurile, să cânte de bucurie munții împreună

9. înaintea lui Iehova! Pentru că El vine să judece pământul: El va judeca lumea cu dreptate și popoarele cu nepărtinire.

Psalmul 99

1. Iehova este rege, să tremure popoarele! El șade între heruvimi: să se cutremure pământul!

2. Iehova este mare în Sion și înălțat mai presus de toate popoarele.

3. Să laude Numele Tău cel mare și înfricoșător - El este sfânt -

4. și puterea Regelui care iubește judecata. Tu întemeiezi dreptatea, Tu faci judecată și dreptate în Iacob.

5. Înălțați pe Iehova Dumnezeul nostru și închinați-vă înaintea așternutului picioarelor Sale: El este sfânt!

6. Moise și Aaron, dintre preoții Săi, și Samuel, dintre cei care cheamă Numele Său, au strigat către Iehova și El le-a răspuns.

7. Le-a vorbit în stâlpu de nor: ei au păzit mărturiile Sale și legea pe care le-a dat-o.

8. Iehova, Dumnezeul nostru, Tu le-ai răspuns: Tu ai fost pentru ei un Dumnezeu iertător și răzbunător al faptelor lor.

9. Înălțați pe Iehova Dumnezeuul nostru și închinați-vă pe muntele sfințeniei Lui; pentru că Iehova Dumnezeuul nostru este sfânt!

Psalmul 100

Un psalm de mulțumire.

1. Strigați de bucurie către Iehova, tot pământul!
2. Slujiți lui Iehova cu bucurie, veniți înaintea Lui cu cântări de triumf!
3. Să știți că Iehova este Dumnezeu. El ne-a făcut, și nu noi; suntem poporul Lui și turma pășunii Lui.
4. Intrați pe porțile Lui cu mulțumiri, în curțile Sale cu laude! Lăudați-L, binecuvântați-I Numele!
5. Pentru că Iehova este bun; bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna și credințioșia Lui din generație în generație.

Psalmul 101

Un psalm al lui David.

1. Voi cânta bunătatea și judecata; Ție, Iehova, Îți voi cânta psalmi.
2. Mă voi purta cu înțelepciune pe o cale perfectă: când vei veni la mine? Voi umbla în curăția inimii mele înăuntrul casei mele.
3. Nu voi pune înaintea ochilor mei nici un lucru al lui Belial; urăsc purtarea celor care se abat: ea nu se va lipi de mine.
4. Inima stricată se va depărta de la mine; nu voi cunoaște răul.
5. Pe cel care-l vorbește de rău în ascuns pe aproapele său îl voi nimici; nu-l voi suferi pe cel care are ochi mândri și inimă îngâmfată.
6. Ochii mei vor fi peste cei credincioși din țară, ca să locuiască lângă mine: cel care umblă pe o cale perfectă, acela îmi va sluji.
7. Cel care practică înșelăciunea nu va locui înăuntrul casei mele; cel care spune minciuni nu va sta înaintea ochilor mei.
8. În fiecare dimineață îi voi nimici pe toți cei răi din țară, ca să stârlesc din cetatea lui Iehova pe toți lucrătorii nelegiurii.

Psalmul 102

Rugăciune unui necajit, când este copleșit și își varsă plângerea înaintea lui Iehova.

1. Ascultă-mi rugăciunea, Iehova, și să ajungă strigătul meu până la Tine!
2. Nu-mi ascunde fața Ta în ziua necazului meu, pleacă-Ți urechea spre mine; răspunde-mi degrabă în ziua când strig.
3. Pentru că zilele mele pier ca fum și oasele îmi ard ca un tăciune.
4. Inima îmi este lovită și se usucă întocmai ca iarba; pentru că am uitat să-mi mănânc pâinea.
5. Mi se lipsesc oasele de carne, de glasul geamătului meu.
6. Am ajuns ca un pelican din deșert, sunt ca o cucuvea din dărâmături.
7. Veghez și sunt ca o pasăre singuratică pe un acoperiș.
8. Dușmanii mei mă batjocoresc toată ziua; cei furioși împotriva mea jură pe mine.
9. Pentru că am mâncat cenușă ca pâine și mi-am amestecat băutura cu lacrimi,
10. din cauza furiei Tale și a mâniei Tale; pentru că Tu m-ai ridicat și m-ai aruncat jos.
11. Zilele mele sunt ca o umbră care se lungește și mă usuc ca iarba.
12. Dar Tu, Iehova, rămâi pentru totdeauna, și amintirea Ta din generație în generație.
13. Tu Te vei ridica, Te vei îndura de Sion; pentru că este timpul să Te înduri de el, pentru că a venit timpul hotărât.
14. Pentru că servitorilor Tăi le plac pietrele sale și au milă de țărâna lui.
15. Și națiunile se vor teme de Numele: Iehova și toți regii pământului de gloria Ta.
16. Pentru că Iehova va rezidi Sionul, Se va arăta în gloria Sa.
17. El va privi la rugăciunea celui lipsit și nu va disprețui rugăciunea lor.
18. Aceasta se va scrie pentru generația care va veni; și poporul care va fi creat va lăuda pe Iah;
19. pentru că a privit din înălțimea sfântului Său locaș; Iehova a privit din ceruri spre pământ,

20. ca să audă suspinul celui încătușat și să-i dezlege pe fiii morții;
21. ca să fie vestit în Sion Numele: Iehova și lauda Sa în Ierusalim,
22. când se vor aduna popoarele și regatele împreună, ca să slujească lui Iehova.
23. El mi-a frânt puterea în drum, mi-a scurtat zilele;
24. am zis: „Dumnezeul meu, nu mă lua la jumătatea zilelor mele; anii Tăi sunt din generație în generație!
25. Tu ai întemeiat pământul la început și cerurile sunt lucrarea mâinilor Tale;
26. ele vor pieri, dar Tu vei rămâne; și toate se vor învechi ca o haină, le vei schimba ca pe un veșmânt și se vor schimba,
27. dar Tu ești Același și anii Tăi nu se vor sfârși.
28. Fiii servitorilor Tăi vor rămâne și sămânța lor se va întări înaintea Ta“.

Psalmul 103

Un psalm al lui David.

1. Binecuvântează, suflète al meu, pe Iehova! Și tot ce este în mine Numele Său cel sfânt!
2. Binecuvântează, suflète al meu, pe Iehova! Și nu uita nici una din binefacerile Lui:
3. El, care-ți iartă toate nelegiuirile tale, care-ți vindecă toate bolile tale,
4. care-ți răscumpără viața din groapă, care te încununează cu bunătate și îndurări,
5. care-ți satură de bunătați simțurile; te înnoiești ca vulturul, întinerind.
6. Iehova face dreptate și judecată tuturor celor asupriți.
7. El a făcut cunoscut căile Sale lui Moise, faptele Sale fiilor lui Israel.
8. Iehova este îndurător și plin de milă, încet la mânie și plin de bunătațe.
9. El nu va mostra fără încetare, nici nu-și va ține mânia pentru totdeauna.
10. El nu ne-a făcut după păcatele noastre, nici nu ne-a răsplătit după nelegiuirile noastre.
11. Pentru că, pe cât sunt de înalte cerurile față de pământ, atât de mare este

bunătatea Lui față de cei care se tem de El;

12. cât este de departe răsăritul de apus, atât a îndepărtat El nelegiuirile noastre de la noi.

13. Cum se îndură un tată de fii, așa Se îndură Iehova de cei care se tem de El.

14. Pentru că El știe din ce suntem făcuți: Își amintește că suntem țărână.

15. Omul: zilele lui sunt ca iarba; înfloarește ca floarea câmpului,

16. pentru că trece vântul peste ea și nu mai este și locul său n-o mai recunoaște.

17. Dar bunătatea lui Iehova este dintotdeauna și pentru totdeauna peste cei care se tem de El și dreptatea Lui pentru fiii fiilor,

18. pentru cei care păzesc legământul Său și își amintesc de rânduielile Lui ca să le împlinească.

19. Iehova Și-a întărit tronul Său în ceruri și Regatul Lui stăpânește peste tot.

20. Binecuvântați pe Iehova, îngerii Săi puternici în tărie, care împliniți Cuvântul Său, ascultând de glasul Cuvântului Său!

21. Binecuvântați pe Iehova, toate oștirile Lui, servitorii Lui, care faceți voința Lui!

22. Binecuvântați pe Iehova, toate lucrările Lui, în toate locurile stăpânirii Lui! Binecuvântează, suflète al meu, pe Iehova!

Psalmul 104

1. Binecuvântează, suflète al meu, pe Iehova! Iehova, Dumnezeul meu, Tu ești foarte mare, Tu ești îmbrăcat în măreție și splendoare!

2. Cel care Se învește cu lumina ca și cu o manta; întinde cerurile ca un cort;

3. Cel care pune bărnele cămărilor Lui înalte în ape; din nori Își face car; umblă pe aripile vântului;

4. Cel care face îngerii Săi: spirite, servitorii Săi: flăcări de foc.

5. El a așezat pământul pe temeliiile lui: el nu se va clătina în epocă.

6. L-ai acoperit cu adâncul ca și cu un veșmânt; apele stăteau deasupra munților:

7. la mustrea Ta, ele au fugit, la glasul tunetului Tău, s-au grăbit să fugă,

8. munții s-au ridicat, văile s-au coborât, până la locul pe care l-ai rânduit Tu pentru ele.

9. Tu ai pus o margine peste care nu vor trece; nu se vor mai întoarce să acopere pământul.

10. El este Cel care a trimis izvoarele în văi, ele curg între munți,

11. ele adapă toate fiarele câmpului; măgarii sălbatici își potolesc setea;

12. lângă ele locuiesc păsările cerului; ele fac să le răsunе glasul între ramuri.

13. El este Cel care adapă munții din cămările Sale înalte; pământul se satură cu rodul lucrărilor Tale;

14. Cel care face să crească iarbă pentru vite și plante pentru a sluji omului, făcând să iasă pâine din pământ,

15. și vin, care înveșește inima omului; cu untdelemn face să strălucească fața; și cu pâine întărește inima omului.

16. Copacii lui Iehova se satură, cedrii Libanului, pe care i-a sădit,

17. unde își fac păsările cuiburi; chiparoșii sunt locuința berzei.

18. Munții cei înalți sunt pentru țăpii sălbatici; stâncile, adăpost pentru șafani.

19. El este Cel care a făcut luna pentru anotimpuri; soarele își cunoaște apusul.

20. Tu aduci întuneric și se face noapte: atunci ies toate fiarele pădurii după pradă;

21. puii de leu răcnesc după pradă și-și cer hrana de la Dumnezeu.

22. Soarele răsare, ele se retrag și se culcă în vizuinele lor.

23. Omul iese la lucrul său și la munca sa până seara.

24. Cât de multe sunt lucrările Tale, Iehova! Toate le-ai făcut cu înțelepciune. Pământul este plin de bogățiile Tale.

25. Marea aceasta mare și întinsă în toate părțile! Acolo se mișcă vietăți fără număr, mici și mari.

26. Acolo umblă corăbiile, leviatanul acela pe care l-ai făcut Tu, ca să se joace în ea.

27. Toate așteaptă de la Tine, ca să le dai hrana la timp.

28. Tu le dai, ele adună; Tu îți deschizi mâna, ele se satură de bunătați.

29. Îți ascunzi fața, ele se tulbură; le iei suflarea, ele mor și se întorc în țărâna lor.

30. Trimiți Spiritul Tău: ele sunt create și înnoiești fața pământului.

31. Gloria lui Iehova va fi pentru totdeauna: Iehova Se va bucura de lucrările Sale.

32. El privește spre pământ, și el se cutremură; atinge munții și ei fumegă.

33. Voi cânta lui Iehova toată viața mea, voi cânta psalmi Dumnezeului meu cât voi fi.

34. Fie plăcută Lui cugetarea mea; eu mă voi bucura în Iehova.

35. Păcătoșii se vor sfârși de pe pământ și cei răi nu vor mai fi. Binecuvântează, suflate al meu, pe Iehova! Lăudați pe Iah!

Psalmul 105

1. Lăudați pe Iehova, chemați Numele Lui! Faceți cunoscut printre popoare faptele Lui!

2. Cântați-I, cântați-I psalmi. Gândiți-vă la toate lucrările Lui minunate!

3. Glorificați-vă în sfântul Său Nume: să se bucure inima celor care-L caută pe Iehova!

4. Căutați pe Iehova și puterea Lui, căutați neîncetat fața Lui.

5. Amintiți-vă de lucrările Lui minunate pe care le-a făcut, de semnele Lui și de judecățile gurii Lui,

6. voi, sămânță a lui Abraam, servitorul Său, fii ai lui Iacob, aleșii Săi!

7. El, Iehova este Dumnezeul nostru; judecățile Lui sunt pe tot pământul.

8. El Și-a amintit întotdeauna de legământul Său, de Cuvântul pe care l-a poruncit pentru o mie de generații,

9. pe care l-a făcut cu Abraam și de jurământul Său către Isaac.

10. Și l-a întărit lui Iacob ca hotărâre, lui Israel ca legământ pentru totdeauna,

11. spunând: „Ție îți voi da țara Canaanului, sorțul moștenirii voastre“,

12. când erau un număr mic de oameni, foarte puțini și străini în ea,

13. și mergeau de la națiune la națiune, de la un regat la un alt popor,

14. El n-a îngăduit nimănui să-i asuprească și a mustrat regi pentru ei,

15. zicând: „Nu vă atingeți de unșii Mei și nu faceți nici un rău profeților Mei!“

16. Și a chemat foamete peste pământ; a frânt tot toiagul pâinii.

17. A trimis un om înaintea lor: Iosif a fost vândut ca sclav.

18. I-au strâns picioarele în butuci, sufletul său a intrat în fiare,

19. până la timpul când s-a împlinit ce a spus: Cuvântul lui Iehova, l-a încercat.

20. Regele a trimis și l-a dezlegat; stăpânitorul popoarelor l-a eliberat.

21. L-a pus domn peste casa lui și cârmuitor peste toate avuțiile lui:

22. ca să lege după plac pe căpeteniile lui și să-i învețe pe bătrânii lui înțelepciunea.

23. Atunci Israel a intrat în Egipt și Iacob a locuit ca străin în țara lui Ham.

24. Și El a înmulțit foarte mult pe poporul Său și l-a făcut mai puternic decât asupritorii lui.

25. Le-a schimbat inima ca să urască pe poporul Său, ca să uneltească împotriva servitorilor Săi.

26. L-a trimis pe Moise, servitorul Său, pe Aaron, pe care-l alesese.

27. Ei au pus semnele Lui între ei și minuni în țara lui Ham.

28. A trimis negură și s-a făcut întuneric; și nu s-au răzvrătit împotriva Cuvântului Său.

29. Le-a schimbat apele în sânge și le-a omorât peștii.

30. Țara lor a forfotit de broaște, până în camerele regilor lor.

31. El a vorbit, și au venit tăuni, țânțari în toate hotarele lor.

32. În loc de ploaie, le-a dat grindină, flăcări de foc în țara lor.

33. Și a bătut viale lor și smochinii lor și a sfărâmat copacii din ținutul lor.

34. El a vorbit, și au venit lăcustele și omizi fără număr;

35. și au devorat orice verdeață din țara lor și au devorat rodul pământului lor.

36. Și a lovit pe orice întâi născut în țara lor, cel dintâi al întregii lor puteri.

37. Și i-a scos cu argint și cu aur; și nu era nici unul care să se clatine în triburile lui.

38. Egiptul s-a bucurat de plecarea lor, pentru că frica de ei căzuse asupra lor.

39. El a întins un nor drept acoperământ și un foc ca să lumineze noaptea.

40. Ei au cerut, și El a adus prepelițe și i-a săturat cu pâine din ceruri.

41. A deschis stânca și au țâșnit ape; au curs ca un râu în locuri uscate,

42. pentru că Și-a amintit de Cuvântul Său cel sfânt, de Abraam, servitorul Său.

43. Și a scos pe poporul Său cu bucurie, pe aleșii Săi cu strigăt de bucurie.

44. Și le-a dat țările națiunilor, și au stăpânit munca popoarelor,

45. ca să păzească rânduielele Lui și să respecte legile Lui. Lăudați pe Iah!

Psalmul 106

1. Lăudați pe Iah! Lăudați pe Iehova pentru că este bun, pentru că bunătatea Lui este pentru totdeauna.

2. Cine va spune faptele puternice ale lui Iehova? Cine va face să răsună toată lauda Sa?

3. Ferice de cei care păzesc judecata, care practică dreptatea în orice timp.

4. Amintește-Ți de mine, Iehova, cu bunăvoință față de poporul Tău! Cercetează-mă prin salvarea Ta,

5. ca să văd binele aleșilor Tăi, să mă bucur de bucuria națiunii Tale, să mă laud cu moștenirea Ta!

6. Noi am păcătuțit împreună cu părinții noștri, am săvârșit nelegiuirea, am lucrat cu răutate.

7. Părinții noștri, în Egipt, n-au fost atenți la lucrările Tale minunate; nu și-au amintit de mulțimea îndurărilor Tale, ci s-au răzvrătit lângă mare, la Marea Roșie.

8. Totuși El i-a salvat, pentru Numele Său, ca să arate puterea Sa.

9. Și a mustrat Marea Roșie, și ea a secat; și i-a trecut prin adâncuri ca prin deșert.

10. Și i-a salvat din mâna celui care-i ura și i-a răscumpărat din mâna dușmanului.

11. Și apele i-au acoperit pe asupritorii lor: n-a rămas nici unul din ei.

12. Atunci au crezut cuvintele Lui, au cântat lauda Lui.

13. Au uitat repede lucrările Lui, n-au așteptat sfatul Său.

14. Și au fost plini de poftă în deșert și L-au ispitit pe Dumnezeu în pustietate.

15. Și El le-a dat ce au cerut, dar a trimis uscăciune în sufletele lor.

16. L-au invidiat pe Moise în tabără, pe Aaron, sfântul lui Iehova:

17. pământul s-a deschis și l-a înghițit pe Datan și a acoperit ceata lui Abiram.

18. Și un foc s-a aprins în ceata lor; o flacără i-a mistuit pe cei răi.

19. Au făcut un vițel în Horeb și s-au închinat unui chip turnat.

20. Și au schimbat gloria lor cu imaginea unui bou care mănâncă iarbă.

21. L-au uitat pe Dumnezeu, Salvatorul lor, care făcuse lucruri mari în Egipt,

22. lucrări minunate în țara lui Ham, lucruri înfricoșătoare la Marea Roșie.

23. Și a spus că i-ar fi omorât, dacă Moise, alesul Său, n-ar fi stat la spărtură înaintea Lui ca să abată mânia Lui, să nu-i omoare.

24. Și au disprețuit țara cea plăcută; n-au crezut Cuvântul Său;

25. și au murmurat în corturile lor: n-au ascultat de glasul lui Iehova.

26. Și El Și-a ridicat mâna împotriva lor, că-i va face să cadă în deșert

27. și că va face să cadă sămânța lor printre națiuni și-i va împrăștia prin țări.

28. Și ei s-au alipit de Baal-Peor și au mâncat jertfele morților.

29. Și L-au provocat prin faptele lor și a izbucnit o plagă printre ei.

30. Atunci s-a ridicat Fineas și a făcut judecată și plaga a fost oprită.

31. Și aceasta i s-a socotit ca dreptate din generație în generație, pentru totdeauna.

32. Și L-au mâniat la apele Meriba și a fost rău pentru Moise din cauza lor,

33. pentru că i-au întărit Spiritul; și el a vorbit nechibzuit cu buzele lui.

34. N-au nimicit popoarele, cum le spusese Iehova,

35. ci s-au amestecat cu națiunile și au învățat faptele lor

36. și au servit idolilor lor, iar ei le-au fost o cursă.

37. Și au jertfit demonilor pe fiii lor și pe fiicele lor

38. și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor lor și al fiicelor lor, pe care i-au jertfit idolilor Canaanului; și țara a fost profanată de sânge.

39. Și s-au întinat prin faptele lor și au curvit prin practicile lor.

40. Și mânia lui Iehova s-a aprins împotriva poporului Său și El S-a dezgustat de moștenirea Sa.

41. Și i-a dat în mâna națiunilor și cei care-i urau au stăpânit peste ei.

42. Și dușmanii lor i-au asuprit și au fost supuși sub mâna lor.

43. De multe ori El i-a scăpat, dar ei L-au întristat prin sfatul lor și au fost înjosiți prin nelegiuirea lor.

44. Dar El a privit la necazul lor, când a auzit strigătul lor.

45. Și Și-a amintit, în favoarea lor, de legământul Său și I-a părut rău, după mulțimea îndurărilor Sale.

46. Și a făcut să găsească milă înaintea tuturor celor care-i luaseră captivi.

47. Salvează-ne, Iehova Dumnezeuul nostru, și adună-ne dintre națiuni, ca să lăudăm sfântul Tău Nume, ca să ne lăudăm cu lauda Ta!

48. Bindecuvântat să fie Iehova, Dumnezeuul lui Israel, din eternitate și pentru eternitate! Și tot poporul să zică: „Amen! Lăudați pe Iah!“

Psalmul 107

1. Lăudați pe Iehova, pentru că este bun, pentru că bunătatea Lui este pentru totdeauna!

2. Așa să spună cei răscumpărați ai lui Iehova, pe care i-a răscumpărat din mâna asupritorului

3. și i-a adunat din țări, de la răsărit și de la apus, de la nord și de la mare.

4. Ei rătăceau prin deșert, pe o cale neumblată, nu găseau cetate de locuit.

5. Flămânzi și însetați, sufletul li se sfârșea în ei.

6. Atunci au strigat către Iehova în strâmtorarea lor; El i-a scăpat din necazurile lor

7. și i-a condus pe o cale dreaptă, ca să ajungă într-o cetate de locuit.

8. O, de L-ar lăuda pe Iehova pentru bunătatea Lui și pentru lucrările Lui minunate față de fiii oamenilor!

9. Pentru că El a săturat sufletul însetat și a umplut de bunătați sufletul flămând.

10. Cei care locuiau în întuneric și în umbra morții, încătușați în apăsare și în fiare,

11. pentru că s-au răzvrătit împotriva cuvintelor lui Dumnezeu și au disprețuit sfatul Celui Preaînalt;

12. și El le-a smerit inima prin suferință, s-au poticnit și nu era nimeni care să-i ajute.

13. Atunci au strigat către Iehova în strâmtorarea lor; El i-a scăpat din necazurile lor.

14. I-a scos din întuneric și din umbra morții și le-a rupt lanțurile.

15. O, de L-ar lăuda pe Iehova pentru bunătatea Lui și pentru lucrările Lui minunate față de fiii oamenilor!

16. Pentru că El a zdrobit porțile de aramă și a sfărâmat zăvoarele de fier.

17. Nebunii, pentru calea fărădelegii lor și din cauza fărădelegilor lor, sunt chinuți.

18. Sufletul lor se dezgustase de orice hrană și se apropiau de porțile morții.

19. Atunci au strigat către Iehova în strâmtorarea lor; El i-a scăpat din necazurile lor.

20. A trimis Cuvântul Său și i-a vindecat și i-a scos din gropile lor.

21. O, de L-ar lăuda pe Iehova pentru bunătatea Lui și pentru lucrările Lui minunate față de fiii oamenilor!

22. Și să aducă jertfe de mulțumire și să istorisească lucrările Lui cu strigăt de bucurie.

23. Cei care coboară pe mare în corăbii, care fac comerț pe ape mari,

24. aceia văd lucrările lui Iehova și lucrările Lui minunate în adânc.

25. Pentru că El a vorbit și a stârnit vânt furtunos, care a ridicat valurile mării.

26. Se ridică spre ceruri, coboară în adâncuri, sufletul lor se topește din cauza primejdiei;

27. se întorc și se clatină ca un om beat și toată înțelepciunea lor ajunge zadarnică.

28. Atunci au strigat către Iehova în strâmtorarea lor; și El i-a scos din necazurile lor.

29. El oprește furtuna, schimbând-o în liniște, și valurile se potolesc.

30. Și ei se bucură că s-au liniștit și El îi conduce în portul pe care-l doreau.

31. O, de L-ar lăuda pe Iehova pentru bunătatea Lui și pentru lucrările Lui minunate față de fiii oamenilor!

32. Să-L înalțe în adunarea poporului și să-L laude în sfatul bătrânilor!

33. El schimbă râurile în deșert și izvoarele de apă în pământ uscat,

34. pământul roditor în pământ sărat, din cauza răutății locuitorilor lui.

35. El schimbă deșertul în iaz de apă și pământul uscat în izvoare de apă.

36. Și acolo El îi face să locuiască pe cei flămânzi și ei întemeiază o cetate de locuit;

37. și seamănă câmpii și sădesc vii, care le aduc rod.

38. Și El îi binecuvântează și ei se înmulțesc mult; și El nu lasă să li se micșoreze turmele;

39. și ei sunt împuținați și copleșiți prin asuprire, nenorocire și suferință.

40. El varsă dispreț asupra celor mari și-i face să rătăcească printr-un deșert fără drum,

41. dar El ridică pe cel sărac din întristare și înmulțește familiile ca niște turme.

42. Cei drepți vor vedea și se vor bucura și orice nelegiuire își va închide gura.

43. Cine este înțelept va lua seama la aceste lucruri și va înțelege îndurările lui Iehova.

Psalmul 108

O cântare. Un psalm al lui David.

1. Inima mea este tare, Dumnezeule! Voi cânta, da, voi cânta psalmi chiar cu sufletul meu.

2. Treziți-vă, liră și harfă! Mă voi trezi în zori.

3. Te voi lăuda printre popoare, Iehova, și-Ți voi cânta psalmi printre popoare:

4. pentru că bunătatea Ta este mare, mai presus de ceruri, și adevărul Tău până la nori.

5. Înălță-Te, Dumnezeu, mai presus de ceruri și gloria Ta să fie peste tot pământul!

6. Pentru ca preaiubiții Tăi să fie scăpați, salvează prin dreapta Ta și răspunde-mi!

7. Dumnezeu a vorbit în sfințenia Sa: „Mă voi bucura mult, voi împărți Sihemul și voi măsura valea Sucot.

8. Al Meu este Galaadul, al Meu Manase; și Efraim este țaria capului Meu; Iuda este legiuitorul Meu;

9. Moab este ligheanul în care Mă spăl; asupra Edomului Îmi arunc sandaui; Filistia, scoate strigăte de bucurie pentru Mine!“

10. Cine mă va conduce în cetatea cea tare? Cine mă va duce până la Edom?

11. Nu Tu, Dumnezeu, care ne ai respins? Și nu ieși, Dumnezeu, cu oștirile noastre?

12. Dă-ne ajutor împotriva dușmanului, pentru că zadarnic este ajutorul omului.

13. Cu Dumnezeu vom face fapte mari; și El îi va călca în picioare pe dușmanii noștri.

Psalmul 109

Cântec mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Dumnezeu! laudei mele, nu tăcea!

2. Pentru că gura celui rău și gura înșelăciunii s-au deschis împotriva mea, vorbesc împotriva mea cu limbă mincinoasă

3. și mi-au înconjurat cu cuvinte de ură și luptă împotriva mea fără temei.

4. Pentru dragostea mea, ei mi-au fost adversari, dar eu mă rog.

5. Și ei mi-au întors rău pentru bine și ură pentru dragostea mea.

6. Pune peste el un nelegiuit, și un adversar să stea la dreapta lui.

7. Când va fi judecat, să fie găsit vinovat și rugăciunea să-i fie ca un păcat!

8. Zilele lui să fie puține și slujba lui s-o ia altul!

9. Fiii lui să rămână orfani și soția lui, văduvă!

10. Fiii lui să fie vagabonzi și să cerșească și să umble căutându-și pâinea departe de locurile lor pustiite!

11. Cămătarul să arunce plasa peste tot ce este al lui și străinii să-i jefuiască munca!

12. Să nu fie nimeni care să-și întindă bunătatea peste el și nimeni să nu se îndure de orfanii lui!

13. Urmașii lui să fie lepădați, să li se șteargă numele în generația următoare!

14. Nelegiuirea părinților lui să fie amintită înaintea lui Iehova și păcatul mamei lui să nu se șteargă!

15. Să fie neîncetat înaintea lui Iehova, ca să le șteargă amintirea de pe pământ,

16. pentru că nu și-a amintit să se îndure, ci a persecutat pe cel întristat și sărac și pe cel cu inima zdrobită, ca să-lucidă.

17. Și a iubit blestemul, să vină peste el! Și nu și-a găsit plăcerea în binecuvântare, să fie departe de el!

18. Să fie îmbrăcat cu blestemul ca haină a lui și să intre înăuntru lui ca apa, și în oasele lui ca untdelemnul!

19. Să-i fie ca un veșmânt cu care se acoperă și ca un brâu cu care să se încingă întotdeauna!

20. Aceasta să fie, de la Iehova, răsplata adversarilor mei și a celor care vorbesc de rău împotriva sufletului meu.

21. Dar Tu, Iehova, Stăpâne, lucrează pentru mine, datorită Numelui Tău; pentru că îndurarea Ta este bună, salvează-mă,

22. pentru că sunt întristat și sărac și inima îmi este rănită înăuntru meu.

23. Trec ca o umbră când se alungește, sunt aruncat încoace și încolo ca lăcusta.

24. Genunchii mi se clatină de post și carnea mi-a slăbit, este fără grăsime.

25. Și eu am ajuns de batjocura lor; când mă văd, ei dau din cap.

26. Ajută-mă, Iehova, Dumnezeul meu! Salvează-mă, după bunătatea Ta,

27. și ei să știe că aceasta este mâna Ta, că Tu, Iehova, ai făcut aceasta!

28. Ei să blesteme, dar Tu binecuvântează. Dacă se ridică, să se rușineze și servitorul Tău să se bucure.

29. Adversarii mei să fie îmbrăcați cu dispreț și să se acopere cu rușinea lor ca și cu o manta.

30. Voi mulțumi mult lui Iehova cu gura mea și Îl voi lauda în mijlocul mulțimii,

31. pentru că a stat la dreapta celui sărac, ca să-l salveze de cei care-i judecau sufletul.

Psalmul 110

Un psalm al lui David.

1. Iehova a zis Domnului meu: „Sezi la dreapta Mea, până îi voi pune pe dușmanii Tăi: așternut al picioarelor Tale“.

2. Iehova va trimite din Sion sceptrul puterii Tale: „Domnește în mijlocul dușmanilor Tăi!“

3. În ziua puterii Tale, poporul Tău va fi un dar de bunăvoie în sfântă splendoare; din sânul aurorei va veni la Tine roua tinerilor Tăi.

4. Iehova a jurat și nu-I va părea rău: „Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melhisedec“.

5. Iehova la dreapta Ta îi va zdrobi pe regi în ziua mâniei Sale.

6. El va judeca printre națiuni, va umple cu corpuri moarte; va zdrobi pe conducătorul unei țări mari.

7. El va bea din pârâu pe cale, de aceea își va înălța capul.

Psalmul 111

1. Lăudați pe Iah! Voi lăuda pe Iehova cu toată inima, în sfatul celor drepti și în adunare.

2. Mari sunt lucrările lui Iehova, cercetate de toți cei care își găsesc plăcerea în ele.

3. Lucrarea Lui este glorioasă și măreață și dreptatea Lui rămâne pentru totdeauna.

4. El a lăsat o aducere-aminte a lucrărilor Sale minunate, Iehova este plin de îndurare și milos.

5. El dă hrană celor care se tem de El; Își amintește întotdeauna de legământul Său.

6. El a arătat poporului Său puterea lucrărilor Sale, ca să le dea moștenirea națiunilor.

7. Lucrările mâinilor Sale sunt adevăr și judecată; toate rânduilele Lui sunt sigure,

8. întărite pentru totdeauna, pentru eternitate, făcute în adevăr și dreptate.

9. A trimis poporului Său răscumpărarea, a poruncit legământul Său pentru totdeauna; Numele Lui este sfânt și înfricoșător.

10. Teama de Iehova este începutul înțelepciunii; toți cei care le împlinesc vor avea o bună înțelegere; lauda Lui rămâne pentru totdeauna.

Psalmul 112

1. Lăudați pe Iah! Ferice de omul care se teme de Iehova, care găsește multă plăcere în poruncile Lui!

2. Sămânța lui va fi puternică în țară; generația celor drepti va fi binecuvântată.

3. Averea și bogățiile vor fi în casa lui și dreptatea lui rămâne pentru totdeauna.

4. Lumina răsare în întuneric pentru cei drepti. El este plin de îndurare și milos și drept.

5. Ferice de omul care este îndurător și dă cu împrumut! El își va susține cauza în judecată;

6. de aceea nu se va clătina niciodată. Amintirea celui drept va fi pentru totdeauna.

7. Nu se va teme de o veste rea; inima lui este tare, încrezându-se în Iehova;

8. inima lui este întărită; el nu se teme, până când va privi peste dușmanii săi.

9. El răspândește, dă săracilor; dreptatea lui rămâne pentru totdeauna; cornul său se va înălța în glorie.

10. Cel rău va vedea și se va mânia, va scrâșni din dinți și se va topi. Dorința celor răi va pieri.

Psalmul 113

1. Lăudați pe Iehova! Lăudați, voi, servitori ai lui Iehova, lăudați Numele lui Iehova!

2. Fie Numele lui Iehova binecuvântat, de acum și pentru totdeauna!

3. De la răsăritul soarelui până la apusul lui, fie Numele lui Iehova lăudat!

4. Iehova este preainalt, mai presus de toate națiunile; gloria Lui este mai presus de ceruri.

5. Cine este ca Iehova Dumnezeuul nostru? El Și-a așezat locuința în înălțime.

6. El Se pleacă să privească în ceruri și pe pământ.

7. El îl ridică din țărână pe cel sărac, îl înalță din gunoi pe cel lipsit,

8. ca să șadă cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său.

9. El face ca femeia steapă să locuiască într-o casă, o mamă veselă în mijlocul copiilor ei. Lăudați pe Iah!

Psalmul 114

1. Când a ieșit Israel din Egipt, casa lui Iacob dintr-un popor de limbă străină,
2. Iuda a fost sfântul Său locaș, Israel stăpânirea Sa.
3. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s-a întors înapoi,
4. munții au sărit ca berbecii, dealurile ca miei.
5. Ce ai tu, mare, de fugi? tu, Iordanule, de te întorci înapoi?
6. Voi, munților, de săriți ca berbecii? voi, dealurilor, ca miei?
7. Cutremură-te înaintea Stăpânului, pământule, înaintea Dumnezeului lui Iacob,
8. care a schimbat stâncă în iaz de apă, piatra tare în izvor de ape!

Psalmul 115

1. Nu nouă, Iehova, nu nouă, ci Numelui Tău dă-i glorie, pentru bunătatea Ta, pentru adevărul Tău!
2. Pentru ce să zică națiunile: „Unde este dar Dumnezeul lor?”
3. Dar Dumnezeul nostru este în ceruri: tot ce I-a plăcut a făcut.
4. Idolii lor sunt argint și aur, lucrarea mâinilor omului.
5. Au gură și nu vorbesc, au ochi și nu văd,
6. au urechi și nu aud, au nas și nu miros,
7. au mâini și nu ating, au picioare și nu umblă, nu scot nici un sunet din gâtul lor.
8. Da, cei care i-au făcut, toți cei care se încred în ei, sunt ca ei.
9. Israele, încrede-te în Iehova! El este ajutorul lor și scutul lor.
10. Casă a lui Aaron, încredeți-vă în Iehova! El este ajutorul lor și scutul lor.
11. Cei care vă temeți de Iehova, încredeți-vă în Iehova! El este ajutorul lor și scutul lor.
12. Iehova Și-a amintit de noi: El va binecuvânta, va binecuvânta casa lui Israel, va binecuvânta casa lui Aaron,
13. va binecuvânta pe cei care se tem de Iehova, pe cei mici împreună cu cei mari.

14. Iehova vă va înmulți, pe voi și pe copiii voștri.

15. Voi sunteți binecuvântați de Iehova, care a făcut cerurile și pământul.
16. Cerurile sunt cerurile lui Iehova, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor.
17. Nu morții Îl laudă pe Iah, nici toți cei care coboară în tăcere;
18. ci noi Îl vom binecuvânta pe Iah, de acum și pentru totdeauna. Lăudați pe Iah!

Psalmul 116

1. Iubesc pe Iehova, pentru că a auzit glasul meu, cererile mele.
2. Pentru că Și-a plecat urechea spre mine, de aceea Îl voi chema în tot timpul zilelor mele.
3. Legăturile morții mă înconjuraseră și mă ajunseseră spaimele Locuinței morților; găsisem necaz și întristare;
4. dar am chemat Numele lui Iehova: „Te rog, Iehova, scapă-mi sufletul!”
5. Iehova este plin de îndurare și drept; și Dumnezeul nostru este milos.
6. Iehova păzește pe cei simpli; eram doborât și El m-a salvat.
7. Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, pentru că Iehova ți-a făcut bine!
8. Pentru că Tu ai salvat sufletul meu de la moarte, ochii mei de lacrimi, picioarele mele de cădere.
9. Voi umbla înaintea lui Iehova pe pământul celor vii.
10. Am crezut, de aceea am vorbit. Am fost foarte necăjit.
11. În neliniștea mea, spuneam: „Orice om este mincinos!”
12. Cum voi răsplăti lui Iehova toate binefacerile Lui față de mine?
13. Voi înălța paharul salvării și voi chema Numele de Iehova;
14. îmi voi împlini jurămintele față de Iehova, înaintea întregului Său popor.
15. Scumpă este în ochii lui Iehova moartea sfinților Săi.
16. Te rog, Iehova, pentru că sunt cu adevărat sclavul Tău; sunt sclavul Tău, fiul slavei Tale; Tu mi-ai dezlegat legăturile.
17. Ție Ți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema Numele lui Iehova.

18. Îmi voi împlini jurămintele față de Iehova, da, înaintea întregului Său popor,
19. în curțile casei lui Iehova, în mijlocul tău, Ierusalime. Lăudați pe Iah!

Psalmul 117

1. Lăudați pe Iehova, toate națiunile; măriți-L, toate popoarele!
2. Pentru că mare este bunătatea Lui față de noi și adevărul lui Iehova rămâne pentru totdeauna. Lăudați pe Iah!

Psalmul 118

1. Lăudați pe Iehova, pentru că este bun, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!
2. Să spună Israel: „Pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!“
3. Să spună casa lui Aaron: „Pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!“
4. Să spună cei care se tem de Iehova: „Pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!“
5. În necaz L-am chemat pe Iah, Iah mi-a răspuns și m-a scos la loc larg.
6. Iehova este pentru mine, nu mă voi teme; ce-mi va face omul?
7. Iehova este pentru mine între cei care mă ajută; și eu voi privi peste cei care mă urăsc.
8. Mai bine este să-ți pui încrederea în Iehova, decât să te încrezi în om;
9. mai bine este să-ți pui încrederea în Iehova decât să te încrezi în cei mari.
10. Toate națiunile mă înconjuraseră; și în Numele Iehova le-am nimicit.
11. Mă înconjuraseră, da, mă înconjuraseră; și în Numele lui Iehova le-am nimicit.
12. Mă înconjuraseră ca niște albine; s-au stins ca un foc de spini: și în Numele lui Iehova le am nimicit.
13. Tu m-ai împins foarte tare, ca să cad, dar Iehova m-a ajutat.
14. Iah este tăria mea și cântarea mea și El a devenit salvarea mea.
15. Strigătul de triumf și de salvare este în corturile celor drepti: dreapta lui Iehova face fapte mari!
16. Dreapta lui Iehova este înălțată, dreapta lui Iehova face fapte mari!

17. Nu voi muri, ci voi trăi și voi istorisi faptele lui Iah.

18. Iah m-a disciplinat cu asprime, dar nu m-a dat morții.

19. Deschideți-mi porțile dreptății; voi intra prin ele, voi lăuda pe Iah.

20. Aceasta este poarta lui Iehova: cei drepti vor intra prin ea.

21. Îți voi mulțumi pentru că mi-ai răspuns și ai devenit salvarea mea.

22. Piatra pe care au lepădat-o ziditorii a ajuns cap de unghi.

23. De la Iehova a fost aceasta; este minunat în ochii noștri.

24. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Iehova; să ne bucurăm și să ne veselim în ea.

25. Iehova, salvează-ne, Te rog! Iehova, dă prosperitate, Te rog!

26. Binecuvântat fie cel care vine în Numele lui Iehova! V-am binecuvântat din casa lui Iehova.

27. Iehova este Dumnezeu și El ne-a dat lumină. Legați cu funii jertfa până la coarnele altarului.

28. Tu ești Dumnezeul meu, și Te voi lăuda; Dumnezeul meu, Te voi înălța.

29. Lăudați pe Iehova, pentru că este bun, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

Psalmul 119

1. Ferice de cei complet ascultători pe cale, care umblă în legea lui Iehova.

2. Ferice de cei care păzesc mărturiile Sale, care Îl caută din toată inima,

3. da, care nu fac nici o nedreptate; ei umblă în căile Sale.

4. Tu ai poruncit rânduielile Tale, ca să fie păzite cu grijă.

5. O, de-ar urmări căile mele să păzească hotărârile Tale!

6. Atunci nu-mi va fi rușine când voi lua seama la toate poruncile Tale.

7. Te voi lăuda cu o inimă dreaptă, când voi învăța judecățile dreptății Tale.

8. Voi păzi hotărârile Tale, nu mă părăsi de tot!

9. Cum își va ține tânărul curată cărarea? Ținându-se după Cuvântul Tău.

10. Te-am căutat din toată inima mea; nu mă lăsa să mă abat de la poruncile Tale.

- 11.** Am ascuns Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta.
- 12.** Binecuvântat ești, Iehova, învață-mă hotărârile Tale.
- 13.** Am istorisit cu buzele mele toate judecățile gurii Tale.
- 14.** M-am bucurat pe calea mărturiilor Tale ca de toate bogățiile.
- 15.** Voi medita la rânduielile Tale și voi lua seama la cărările Tale.
- 16.** Mă voi desfăta în hotărârile Tale, nu voi uita Cuvântul Tău.
- 17.** Fă bine servitorului Tău, și voi trăi și voi păzi Cuvântul Tău.
- 18.** Deschide-mi ochii, și voi vedea lucrurile minunate care sunt în legea Ta.
- 19.** Sunt străin în țară; nu-mi ascunde poruncile Tale.
- 20.** Întotdeauna sufletul îmi este zdrobit de dor după judecățile Tale.
- 21.** Tu i-ai muștrat pe cei mândri, cei blestemați, care se abat de la poruncile Tale.
- 22.** Ridică de peste mine batjocura și disprețul, pentru că am păzit mărturiile Tale.
- 23.** Chiar cei mari s-au așezat să vorbească împotriva mea; servitorul Tău meditează la hotărârile Tale.
- 24.** Mărturiile Tale, de asemenea, sunt desfătarea mea, sfătuitoarea mea.
- 25.** Sufletul mi se lipește de țărână; fă-mă să trăiesc după Cuvântul Tău.
- 26.** Am istorisit căile mele și Tu mi-ai răspuns; învață-mă hotărârile Tale.
- 27.** Fă-mă să înțeleg calea rânduielilor Tale și voi medita la minunile Tale.
- 28.** Sufletul meu se topește în lacrimi, din cauza întristării: întărește-mă, după Cuvântul Tău.
- 29.** Depărtează de la mine calea minciunii și, în îndurarea Ta, dă-mi legea Ta.
- 30.** Am ales calea credincioșiei, am pus înaintea mea judecățile Tale.
- 31.** Rămân alipit de mărturiile Tale: Iehova, nu mă lăsa de rușine!
- 32.** Voi alerga pe calea poruncilor Tale, când îmi vei scoate inima la larg.
- 33.** Învață-mă, Iehova, calea hotărârilor Tale și o voi păzi până la sfârșit.
- 34.** Dă-mi pricepere și voi păzi legea Ta și o voi ține din toată inima.
- 35.** Fă-mă să umblu pe cărarea poruncilor Tale, pentru că în ea îmi găsesc plăcerea.
- 36.** Pleacă-mi inima la mărturiile Tale și nu la câștig.
- 37.** Abate-mi ochii ca să nu privească deșertăciunea; fă-mă să trăiesc în calea Ta.
- 38.** Întărește Cuvântul Tău pentru servitorul Tău care se teme de Tine.
- 39.** Depărtează de la mine disprețul de care mă tem, pentru că judecățile Tale sunt bune.
- 40.** Iată, mi-a fost dor de rânduielile Tale: fă-mă să trăiesc în dreptatea Ta.
- 41.** Și să vină la mine bunătatea Ta, Iehova, salvarea Ta, după Cuvântul Tău;
- 42.** și voi avea ce să răspund celui care mă batjocorește, pentru că m-am încrezut în Cuvântul Tău;
- 43.** și nu lua de tot din gura mea Cuvântul adevărului, pentru că am așteptat judecățile Tale.
- 44.** Atunci voi păzi legea Ta neîncetat, în epocile epocilor.
- 45.** Și voi umbla în loc larg, pentru că am căutat rânduielile Tale.
- 46.** Și voi vorbi despre mărturiile Tale înaintea regilor și nu mi va fi rușine.
- 47.** Și îmi voi găsi desfătarea în poruncile Tale pe care le-am iubit.
- 48.** Și îmi voi ridica mâinile spre poruncile Tale pe care le-am iubit și voi medita la hotărârile Tale.
- 49.** Amintește-Ți de Cuvântul către servitorul Tău, pe care m-ai făcut să-l aștept.
- 50.** Aceasta este mângâierea mea în întristarea mea, că al Tău Cuvânt m-a făcut să trăiesc.
- 51.** Cei mândri m-au batjocorit mult: eu nu m-am abătut de la legea Ta.
- 52.** Mi-am amintit de judecățile Tale de altădată, Iehova, și m-am mângâiat.
- 53.** O mânie arzătoare m-a cuprins din cauza celor răi care părăsesc legea Ta.
- 54.** Hotărârile Tale mi-au fost cântări în casa prbiegiei mele.
- 55.** Mi-am amintit noaptea de Numele Tău, Iehova, și am păzit legea Ta.

56. Aceasta mi-a fost pentru că am păzit rânduielile Tale.

57. Partea mea, Iehova, am spus, este să păzesc cuvintele Tale.

58. Am căutat fața Ta din toată inima: îndură-Te de mine, după Cuvântul Tău.

59. M-am gândit la căile mele și mi-am întors pașii spre mărturiile Tale.

60. M-am grăbit și n-am întârziat să păzesc poruncile Tale.

61. Legăturile celor răi m-au înconjurat; n-am uitat legea Ta.

62. Mă trezesc la miezul nopții ca să Te laud pentru judecățile dreptății Tale.

63. Sunt asociatul tuturor celor care se tem de Tine și al celor care păzesc rânduielile Tale.

64. Pământul este plin de bunătatea Ta, Iehova; învață-mă hotărârile Tale!

65. Tu i-ai făcut bine servitorului Tău, Iehova după Cuvântul Tău.

66. Învață-mă o bună înțelegere și cunoștință, pentru că m-am încrezut în poruncile Tale.

67. Mai înainte de a fi umilit, rățaceam; dar acum păzesc Cuvântul Tău.

68. Tu ești bun și binefăcător; învață-mă hotărârile Tale!

69. Cei mândri au născocit minciuni împotriva mea; eu voi păzi rânduielile Tale din toată inima.

70. Inima lor este îngroșată ca grăsimea; eu îmi găsesc desfătarea în legea Ta.

71. Este bine pentru mine că am fost smerit, ca să învăț hotărârile Tale.

72. Legea gurii Tale este mai bună pentru mine decât mii de bucăți de aur și de argint.

73. Măinile Tale m-au făcut și m-au întocmit: dă-mi pricepere, și voi învăța poruncile Tale.

74. Cei care se tem de Tine mă vor vedea și se vor bucura, pentru că aștept Cuvântul Tău.

75. Știu, Iehova, că judecățile Tale sunt dreptate și că din credincioșie m-ai smerit.

76. Fie, Te rog, bunătatea Ta mângâierea mea, după Cuvântul Tău față de servitorul Tău.

77. Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi; pentru că legea Ta este desfătarea mea.

78. Cei mândri să fie dați de rușine, pentru că m-au asuprit fără temei; eu cuget la rânduielile Tale.

79. Cei care se tem de Tine să se întoarcă la mine și cei care cunosc mărturiile Tale.

80. Fie inima mea fără vină în hotărârile Tale, ca să nu-mi fie rușine!

81. Mi se sfârșește sufletul după salvarea Ta; aștept Cuvântul Tău.

82. Mi se topesc ochii după Cuvântul Tău; și am spus: „Când mă vei mângâia?”

83. Pentru că am ajuns ca un burduf pus în fum; eu nu uit hotărârile Tale.

84. Câte sunt zilele servitorului Tău? Când vei face judecată asupra celor care mă persecută?

85. Cei mândri mi-au săpat gropi; aceasta nu este după legea Ta.

86. Toate poruncile Tale sunt credincioșie; ei mă persecută fără temei: ajută-mă!

87. Puțin a lipsit să mă șteargă de pe pământ; dar eu n-am părăsit rânduielile Tale.

88. Fă-mă să trăiesc după bunătatea Ta și eu voi păzi mărturia gurii Tale.

89. Iehova, Cuvântul Tău este întărit în ceruri pentru totdeauna.

90. Credincioșia Ta este din generație în generație; Tu ai întemeiat pământul și el rămâne tare.

91. Prin judecățile Tale aceste lucruri rămân tari astăzi, pentru că toate Îți sunt servitori.

92. Dacă n-ar fi fost legea Ta desfătarea mea, aș fi pierit în necazul meu.

93. Niciodată nu voi uita rânduielile Tale, pentru că prin ele m-ai făcut să trăiesc.

94. Al Tău sunt, salvează-mă, pentru că am căutat rânduielile Tale.

95. Cei răi mă așteaptă ca să mă omoare; eu sunt atent la mărturiile Tale.

96. Am văzut sfârșitul oricărei perfecțiuni; porunca Ta este foarte întinsă.

97. Cât iubesc legea Ta! Toată ziua cuget la ea.

98. Poruncile Tale mă fac mai înțelept decât dușmanii mei, pentru că ele sunt întotdeauna cu mine.

99. Am mai multă pricepere decât toți învățătorii mei, pentru că meditez la mărturiile Tale.

100. Înțeleg mai mult decât bătrânii, pentru că păzesc rânduielile Tale.

101. Mi-am păzit picioarele de orice cale rea, ca să păzesc Cuvântul Tău.

102. Nu m-am abătut de la judecățile Tale, pentru că Tu m-ai învățat.

103. Ce dulce este Cuvântul Tău pentru cerul gurii mele! Mai mult decât mierea pentru gura mea!

104. Prin rânduielile Tale am primit pricepere, de aceea urăsc orice cale a minciunii.

105. Cuvântul Tău este o candelă pentru piciorul meu și o lumină pentru cărarea mea.

106. Am jurat, și voi ține, să păzesc judecățile dreptății Tale.

107. Sunt foarte întristat, Iehova, fă-mă să trăiesc după Cuvântul Tău.

108. Primește, Te rog, Iehova, darurile de bunăvoie ale gurii mele și învață-mă judecățile Tale.

109. Sufletul meu este neîncetat în mâna mea, dar nu uit legea Ta.

110. Cei răi mi-au întins o cursă, dar nu m-am rătăcit de la rânduielile Tale.

111. Mărturiile Tale îmi sunt moștenire pentru totdeauna, pentru că ele sunt bucuria inimii mele.

112. Mi-am plecat inima să împlinesc hotărârile Tale pentru totdeauna, până la sfârșit.

113. Urăsc pe cei cu inima prefăcută, dar iubesc legea Ta.

114. Tu ești adăpostul meu și scutul meu; aștept Cuvântul Tău.

115. Depărtați-vă de la mine, voi, care faceți răul, și eu voi păzi poruncile Dumnezeului meu!

116. Susține-mă, după Cuvântul Tău, și voi trăi și nu mă lăsa să fiu dat de rușine în așteptarea mea.

117. Susține-mă, și voi fi salvat și voi privi neîncetat hotărârile Tale.

118. Tu i-ai respins pe toți cei care s-au abătut de la hotărârile Tale, pentru că viclenia lor este minciună.

119. Ai îndepărtat pe toți cei răi de pe pământ, ca zgura; de aceea iubesc mărturiile Tale.

120. Mi se înfioară carnea de frica Ta și mă tem de judecățile Tale.

121. Am făcut judecată și dreptate; nu mă lăsa în voia asupritorilor mei.

122. Fii garantul servitorului Tău spre bine; să nu mă asuprească cei mândri.

123. Mi se topesc ochii după salvarea Ta și după Cuvântul dreptății Tale.

124. Lucrează pentru servitorul Tău după bunătatea Ta și învață-mă hotărârile Tale.

125. Eu sunt servitorul Tău; dă-mi pricepere și voi cunoaște mărturiile Tale.

126. Este timpul ca Iehova să lucreze; ei au desființat legea Ta.

127. De aceea iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul, da, mai mult decât aurul fin.

128. De aceea socotesc drepte toate rânduielile cu privire la toate; urăsc orice cale a minciunii.

129. Mărturiile Tale sunt minunate, de aceea le păzește sufletul meu.

130. Descoperirea cuvintelor Tale luminează, dând pricepere celor simpli.

131. Mi-am deschis gura și am suspinat, pentru că doresc fierbinte poruncile Tale.

132. Întoarce-Te spre mine și îndură-Te de mine, cum obișnuiești față de cei care iubesc Numele Tău.

133. Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău; și nici o nelegiuire să nu stăpânească peste mine.

134. Răscumpără-mă din asuprirea omului, și voi păzi rânduielile Tale.

135. Fă să strălucească fața Ta peste servitorul Tău și învață-mă hotărârile Tale.

136. Râuri de apă curg din ochii mei, pentru că nu se păzește legea Ta.

137. Tu ești drept, Iehova, și judecățile Tale sunt drepte.

138. Tu ai poruncit mărturiile Tale în dreptate și în nespusă credincioșie.

139. Zelul meu mă mistuie, pentru că asupritorii mei au uitat cuvintele Tale.

140. Cuvântul Tău este foarte curat și servitorul Tău îl iubește.

141. Sunt mic și disprețuit; nu uit rânduielele Tale.

142. Dreptatea Ta este dreptate pentru totdeauna și legea Ta este adevăr.

143. Necazul și strâmtorarea m-au cuprins; poruncile Tale sunt desfătarea mea.

144. Dreptatea mărturiilor Tale este pentru totdeauna; dă-mi pricepere și voi trăi.

145. Am strigat din toată inima; răspunde-mi, Iehova! Voi păzi hotărârile Tale.

146. Strig către Tine; salvează-mă și voi păzi mărturiile Tale.

147. Am întrecut revărsatul zorilor și am strigat; am așteptat Cuvântul Tău.

148. Ochii mei au întrecut străjile nopții ca să meditez la Cuvântul Tău.

149. Ascultă glasul meu, după bunătatea Ta, Iehova! Fă-mă să trăiesc după judecata Ta.

150. Cei care urmăresc răutatea se apropie; ei sunt departe de legea Ta.

151. Iehova, Tu ești aproape și toate poruncile Tale sunt adevăr.

152. De mult am cunoscut, din mărturiile Tale, că Tu le-ai întemeiat pentru totdeauna.

153. Privește la suferința mea și scapă-mă, pentru că nu am uitat legea Ta.

154. Apără-mi cauza și răscumpără-mă, fă-mă să trăiesc după Cuvântul Tău.

155. Salvarea este departe de cei răi, pentru că ei nu caută hotărârile Tale.

156. Multe sunt îndurările Tale, Iehova; fă-mă să trăiesc după judecățile Tale.

157. Mulți sunt persecutorii mei și asupritorii mei; nu m-am abătut de la mărturiile Tale.

158. I-am văzut pe înșelători și m-am dezgustat, pentru că ei nu păzesc Cuvântul Tău.

159. Vezi cât de mult iubesc rânduielele Tale; Iehova, fă-mă să trăiesc după bunătatea Ta.

160. Tot Cuvântul Tău este adevăr și orice judecată a dreptății Tale este pentru totdeauna.

161. Cei mari m-au persecutat fără temei, dar inima mea tremură la Cuvântul Tău.

162. Mă bucur de Cuvântul Tău ca unul care găsește o pradă mare.

163. Urâsc minciuna și n-o pot suferi; iubesc legea Ta.

164. De șapte ori pe zi Te laud pentru judecățile dreptății Tale.

165. Mare este pacea celor care iubesc legea Ta și nimic nu-i face să se poticnească.

166. Aștept salvarea Ta, Iehova, și împlinesc poruncile Tale.

167. Sufletul meu a păzit mărturiile Tale și le iubesc foarte mult.

168. Am păzit rânduielele Tale și mărturiile Tale, pentru că toate căile mele sunt înaintea Ta.

169. Să ajungă strigătul meu înaintea Ta, Iehova! dă-mi pricepere, după Cuvântul Tău.

170. Să ajungă cererea mea înaintea Ta. Scapă-mă, după Cuvântul Tău.

171. Buzele mele vor revărsa laudă, când mă înveți hotărârile Tale.

172. Limba mea va vorbi cu putere de Cuvântul Tău, pentru că toate poruncile Tale sunt dreptate.

173. Fie mâna Ta în ajutorul meu, pentru că am ales rânduielele Tale.

174. Am dorit mult salvarea Ta, Iehova, și legea Ta este desfătarea mea.

175. Să trăiască sufletul meu, și Te va lauda; și judecățile Tale să-mi fie ajutor.

176. Rătăcesc ca o oaie pierdută: caută pe servitorul Tău, pentru că nu uit poruncile Tale.

Psalmul 120

O cântare a treptelor.

1. L-am chemat pe Iehova în necazul meu și mi-a răspuns.

2. Iehova, scapă-mi sufletul de buza mincinoasă, de limba înșelătoare.

3. Ce ți se va da și ce ți se va adăuga ție, limbă înșelătoare?

4. Săgeți ascuțite ale unui viteaz, cu cărbuni aprinși de inenpăr.

5. Vai de mine, pentru că stau pentru un timp la Meșec, locuiesc în corturile Chedarului!

6. Sufletul meu a locuit prea mult cu cei care urăsc pacea!

7. Eu sunt pentru pace; dar, când vorbesc eu, ei sunt pentru război.

Psalmul 121

O cântare a treptelor.

1. Îmi ridic ochii spre munți; de unde îmi va veni ajutorul?

2. Ajutorul meu vine de la Iehova, care a făcut cerurile și pământul.

3. El nu va îngădui să ți se clatine piciorul; Cel care te păzește nu va dormita.

4. Iată, Cel care păzește pe Israel nu va dormita, nici nu va dormi.

5. Iehova este Cel care te păzește, Iehova este umbra ta pe mâna ta dreaptă.

6. Soarele nu te va bate ziua, nici luna noaptea.

7. Iehova te va păzi de orice rău, îți va păzi sufletul.

8. Iehova va păzi ieșirea ta și intrarea ta, de acum și pentru totdeauna.

Psalmul 122

O cântare a treptelor. A lui David.

1. M-am bucurat când mi-au spus: „Să mergem la casa lui Iehova!”

2. Picioarele noastre stau în porțile tale, Ierusalime!

3. Ierusalime, care ești zidit ca o cetate făcută dintr-o bucată!

4. Acolo se suie triburile, triburile lui Iah, o mărturie pentru Israel, ca să laude Numele lui Iehova.

5. Pentru că acolo sunt așezate tronurile de judecată, tronurile casei lui David.

6. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului; cei care te iubesc vor prospera.

7. Pacea să fie între zidurile tale, prosperitatea în palatele tale.

8. Pentru frații mei și prietenii mei voi spune: Pacea să fie înăuntrul tău.

9. Pentru casa lui Iehova Dumnezeuului nostru voi căuta binele tău.

Psalmul 123

O cântare a treptelor.

1. Îmi ridic ochii spre Tine, care locuiești în ceruri.

2. Iată, ca ochii sclavilor către mâna stăpânilor lor, ca ochii slavei către mâna

stăpânei ei, așa sunt ochii noștri către Iehova Dumnezeuul nostru, până Se va îndura de noi.

3. Îndură-Te de noi, Iehova, îndură-Te de noi, pentru că suntem sătui peste măsură de dispreț.

4. Sufletul nostru este sătul peste măsură de batjocura celor fără griji, de disprețul celor mândri. O cântare a treptelor. A lui David.

Psalmul 124

O cântare a treptelor. A lui David.

1. De n-ar fi fost Iehova pentru noi, - să spună Israel -

2. de n-ar fi fost Iehova pentru noi, când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

3. atunci ne-ar fi înghițit de vii, când li s-a aprins mânia împotriva noastră,

4. atunci apele ne-ar fi acoperit, un râu ar fi trecut peste sufletul nostru;

5. atunci apele umflate ar fi trecut peste sufletul nostru.

6. Binecuvântat să fie Iehova, care nu ne-a dat pradă dinților lor!

7. Sufletul nostru a scăpat ca o pasăre din lațul păsărarilor: lațul s-a rupt și noi am scăpat.

8. Ajutorul nostru este în Numele lui Iehova, care a făcut cerurile și pământul.

Psalmul 125

O cântare a treptelor.

1. Cei care se încred în Iehova sunt ca muntele Sionului, care nu se clatină; el rămâne pentru totdeauna.

2. Ierusalim! Munții sunt în jurul lui și Iehova este în jurul poporului Său, de acum și pentru totdeauna.

3. Pentru că toiagul răutății nu se va odihni în partea celor drepți, pentru ca cei drepți să nu-și întindă mâinile spre neleguire.

4. Iehova, fă bine celor buni și celor drepți cu inima.

5. Iar pe cei care se abat pe căile lor sucite, Iehova îi va face să meargă cu lucrătorii nelegiurii. Pacea să fie peste Israel!

Psalmul 126

O cântare a treptelor.

1. Când a întors Iehova pe captivii Sionului, eram ca cei care visează.
2. Atunci gura ne era plină de râs și limba de strigăte de bucurie. Atunci se spunea printre națiuni: „Iehova a făcut lucruri mari pentru ei!”
3. Iehova a făcut lucruri mari pentru noi: suntem bucuroși.
4. Întoarce, Iehova, pe captivii noștri ca pâraiele din sud.
5. Cei care seamănă cu lacrimi vor secera cu cântec de bucurie.
6. Cel care merge plângând, purtând sămânța de semănat, se va întoarce cu cântec de bucurie, purtându-și snopii.

Psalmul 127

O cântare a treptelor. A lui Solomon.

1. Dacă nu zidește Iehova casa, în zadar lucrează cei care o zidesc; dacă nu păzește Iehova ceteata, în zadar veghează cel care o păzește.
2. În zadar vă treziți de dimineață, vă culcați târziu și mâncați pâinea durerilor. Astfel, El dă somn preaiubitului Său.
3. Iată, fiii sunt o moștenire de la Iehova, rodul pântecelui este o răsplată.
4. Ca niște săgeți în mâna unui viteaz, așa sunt fiii tinereții.
5. Ferice de omul care și-a umplut tolba cu ele; lor nu le va fi rușine când vor vorbi cu dușmanii la poartă.

Psalmul 128

O cântare a treptelor.

1. Ferice de oricine se teme de Iehova și umblă în căile Lui.
2. Pentru că vei mânca din munca mâinilor tale, vei fi fericit și-ți va merge bine.
3. Soția ta va fi ca o viță roditoare înăuntrul casei tale; fiii tăi, ca niște ramuri de măslin în jurul mesei tale.
4. Iată, așa va fi binecuvântat omul care se teme de Iehova.
5. Iehova să te binecuvânteze din Sion! Și să vezi binele Ierusalimului în toate zilele vieții tale
6. și să vezi pe fiii fiilor tăi! Pacea să fie peste Israel!

Psalmul 129

O cântare a treptelor.

1. Adesea m-au asuprit, din tinerețea mea, - s-o spună Israel -
2. adesea m-au asuprit, din tinerețea mea, dar nu m-au învins.
3. Plugarii au arat pe spatele meu, au tras brazdele lor lungi.
4. Iehova este drept; El a tăiat funiile celor răi.
5. Să fie acoperiți de rușine și să dea înapoi toți cei care urăsc Sionul!
6. Să fie ca iarba de pe acoperișuri, care se usucă înainte de a fi smulsă,
7. cu care secerătorul nu-și umple mâna, nici legătorul de snopi brațul,
8. și trecătorii nu spun: „Binecuvântarea lui Iehova să fie peste voi! Vă binecuvântăm în Numele lui Iehova!”

Psalmul 130

O cântare a treptelor.

1. Din adâncuri Te chem, Iehova!
2. Iehova, ascultă glasul meu! Urechile Tale să fie atente la glasul cererilor mele.
3. Iah, dacă vei lua aminte la nelegiuiri, Iehova, cine va rămâne?
4. Dar la Tine este iertare, ca să fii de temut.
5. Eu Îl aștept pe Iehova, sufletul meu așteaptă, și sper în Cuvântul Său.
6. Sufletul meu Îl așteaptă pe Iehova mai mult decât străjerii dimineața, da, decât străjerii dimineața.
7. Israele, pune-ți speranța în Iehova; pentru că la Iehova este bunătațe și la El este belșug de răscumpărare!
8. Și El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

Psalmul 131

O cântare a treptelor. A lui David.

1. Iehova, inima mea nu este mândră și ochii mei nu se înalță și nu umblu în lucruri prea mari și prea minunate pentru mine.
2. Dar nu mi-am liniștit și nu mi-am potolit eu sufletul ca un copil înțărcat lângă mama lui? Sufletul meu este în mine ca un copil înțărcat.
3. Israele, pune-ți speranța în Iehova, de acum și pentru totdeauna!

Psalmul 132

O cântare a treptelor.

1. Iehova, amintește-Ți de David, de toate necazurile lui!
2. Cum i-a jurat el lui Iehova, a făcut un jurământ Puternicului lui Iacob:
3. „Nu voi intra în cortul casei mele, nu mă voi sui pe așternutul patului meu,
4. nu voi îngădui ochilor mei să doarmă, pleoapelor mele să dormiteze,
5. până nu voi găsi un loc pentru Iehova, locașuri pentru Puternicul lui Iacob“.
6. Iată, noi am auzit de el la Efrata, l-am găsit în câmpiile Iaar.
7. „Să intrăm în locașurile Lui, să ne închinăm înaintea așternutului picioarelor Lui!
8. Ridică-Te, Iehova, la odihna Ta, Tu și chivotul puterii Tale!
9. Preoții Tăi să se îmbrace cu dreptate și sfinții Tăi să cânte de bucurie!
10. Pentru David, servitorul Tău, nu întoarce fața de la unsul Tău!“
11. Iehova i-a jurat lui David în adevăr, nu Se va întoarce de la aceasta: „Din rodul corpului tău voi pune pe tronul tău.
12. Dacă fiii tăi vor păzi legământul Meu și mărturiile Mele, în care îi voi învăța, fiii lor vor ședea pentru totdeauna pe tronul tău“.
13. Pentru că Iehova a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui; și a zis:
14. „Acesta este odihna Mea pentru totdeauna, aici voi locui, pentru că l-am dorit.
15. Voi binecuvânta din belșug hrana sa, voi sătura cu pâine pe săracii săi;
16. și-i voi îmbrăca pe preoții săi cu salvare; și sfinții săi vor izbucni în cântări de bucurie.
17. Acolo voi face să înmugurească puterea lui pentru David, voi pregăti o lumină pentru unsul Meu.
18. Îi voi acoperi pe dușmanii săi cu rușine și cununa lui va înflori peste el“.

Psalmul 133

O cântare a treptelor. A lui David.

1. Iată ce bine și ce plăcut este să locuiască frații uniți împreună!
2. Este ca untdelemnul prețios pe cap, care curge pe barbă, pe barba lui Aaron, care curge pe marginea veșmintelor lui;
3. ca roua Hermonului, care coboară pe munții Sionului, pentru că acolo a poruncit Iehova: binecuvântarea, viața pentru totdeauna.

Psalmul 134

O cântare a treptelor.

1. Iată, binecuvântați pe Iehova, toți servitorii lui Iehova, care stați nopțile în casa lui Iehova!
2. Ridicați-vă mâinile spre sfântul locaș și binecuvântați pe Iehova!
3. Iehova, care a făcut cerurile și pământul, să te binecuvânteze din Sion!

Psalmul 135

1. Lăudați pe Iah! Lăudați Numele lui Iehova; lăudați-L, servitorii ai lui Iehova,
2. care stați în casa lui Iehova, în curțile casei Dumnezeului nostru!
3. Lăudați pe Iah, pentru că Iehova este bun; cântați psalmi Numelui Său, pentru că este plăcut.
4. Pentru că Iah Și-a ales pe Iacob, pe Israel ca o comoară deosebită a Lui.
5. Pentru că eu știu că Iehova este mare și că Stăpânul nostru este mai presus de toți dumnezeii.
6. Iehova a făcut tot ce l-a plăcut în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adâncurile.
7. El care face să se ridice norii de la marginea pământului, care face fulgere pentru ploaie, care face să iasă vântul din vistierile Lui;
8. El, care i-a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, de la om până la animal;
9. care a trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, împotriva lui Faraon și împotriva tuturor servitorilor lui;
10. care a lovit multe națiuni și a ucis regi puternici:

11. pe Sihon, regele amoriților, și pe Og, regele Basanului, și toate regatele Canaanului;

12. și care le-a dat țara de moștenire, de moștenire lui Israel, poporul Său.

13. Iehova, Numele Tău este pentru totdeauna, Iehova, amintirea Ta este din generație în generație,

14. pentru că Iehova va judeca pe poporul Său și Se va întoarce cu bunăvoință spre servitorii Săi.

15. Idolii națiunilor sunt argint și aur, lucrare a mâinilor omului:

16. au gură și nu vorbesc, au ochi și nu văd,

17. au urechi și nu aud, nici nu este vreo răsufare în gura lor.

18. Cei care-i fac, toți cei care se încred în ei, sunt ca ei.

19. Casă a lui Israel, binecuvântați pe Iehova! Casă a lui Aaron, binecuvântați pe Iehova!

20. Casă a lui Levi, binecuvântați pe Iehova! Voi, care vă temeți de Iehova, binecuvântați pe Iehova!

21. Binecuvântat să fie, din Sion, Iehova care locuiește în Ierusalim! Lăudați pe Iah!

Psalmul 136

1. Lăudați pe Iehova, pentru că este bun, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

2. Lăudați pe Dumnezeu dumnezeilor, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

3. Lăudați pe Domnul domnilor, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

4. Pe Cel care singur face minuni mari, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

5. Care a făcut cerurile cu înțelepciune, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

6. Care a întins pământul pe ape, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

7. Care a făcut luminători mari, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

8. Soarele, ca să stăpânească ziua, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

9. Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

10. Care a lovit Egiptul în întâii săi născuți, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

11. Și a scos pe Israel din mijlocul lor, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

12. Cu mână tare și cu braț întins, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

13. Care a împărțit în două Marea Roșie, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

14. Și a trecut pe Israel prin mijlocul ei, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

15. Și a aruncat pe Faraon și oștirea lui în Marea Roșie, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

16. Care a condus pe poporul Său prin deșert, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

17. Care a lovit regi mari, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

18. Și a ucis regi puternici, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

19. Pe Sihon, regele amoriților, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

20. Și pe Og, regele Basanului, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

21. Și a dat țara lor de moștenire, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

22. De moștenire lui Israel, servitorul Său, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

23. Care Și-a amintit de noi în înjosirea noastră, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

24. Și ne-a scăpat de dușmanii noștri, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

25. Care dă pâine la orice carne, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

26. Lăudați pe Dumnezeu cerurilor, pentru că bunătatea Lui rămâne pentru totdeauna!

Psalmul 137

1. Lângă râurile Babilonului, acolo ne-am așezat și am plâns, când ne-am amintit de Sion.
2. În sălciile din mijlocul lui ne am atârnat harfele.
3. Pentru că acolo, cei care ne luaseră sclavi ne cereau cântări și cei care ne făceau să gemem, bucurie: „Cântați-ne din cântările Sionului!”.
4. Cum să cântăm o cântare a lui Iehova pe un pământ străin?
5. Dacă te voi uita, Ierusalime, dreapta mea să uite pe ea.
6. Să mi se lipească limba de cerul gurii mele, dacă nu-mi voi aminti de tine, dacă nu voi înălța Ierusalimul mai presus de cea dintâi dintre bucuriile mele!
7. Iehova, amintește-Ți de fiii Edomului care, în ziua Ierusalimului, ziceau: „Radeți-l, radeți-l până la temeliiile sale!”
8. Fii-că a Babilonului, care vei fi distrusă, ferice de cel care-ți va face la fel cum ne-ai făcut tu!
9. Ferice de cel care-i va apuca pe pruncii tăi și-i va zdrobi de stâncă!

Psalmul 138

Un psalm al lui David.

1. Te voi lăuda din toată inima mea, voi cânta psalmii Tăi înaintea dumnezeilor.
2. Mă voi închina spre templul sfințeniei Tale și voi lăuda Numele Tău, pentru bunătatea Ta și pentru adevărul Tău, pentru că Tu ai înălțat Cuvântul Tău împreună cu întregul Tău Nume.
3. În ziua când am strigat, mi-ai răspuns, m-ai încurajat puternic în sufletul meu.
4. Toți regii pământului Te vor lăuda, Iehova, când vor auzi cuvintele gurii Tale;
5. și vor cânta căile lui Iehova, pentru că mare este gloria lui Iehova.
6. Pentru că Iehova este foarte înălțat, dar îi privește pe cei înjosiți și îi cunoaște de departe pe cei mândri.
7. Dacă umblu în mijlocul necazului, Tu mă vei face să trăiesc, Ți vei întinde mâna împotriva mâniei dușmanilor mei și dreapta Ta mă va salva.

8. Iehova va împlini ceea ce este pentru mine. Iehova, bunătatea Ta este pentru totdeauna; nu părăsi lucrările mâinilor Tale.

Psalmul 139

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Iehova, Tu m-ai cercetat și mă cunoști,
2. Tu știi când mă așez și când mă ridic, de departe îmi pătrunzi gândul.
3. Tu știi când umblu și când mă culc și cunoști toate căile mele.
4. Încă nu-mi ajunge cuvântul pe limbă și, iată, Iehova, Tu îl cunoști în totul.
5. Tu mă ții strâns pe dinapoi și pe dinainte și Ți-ai pus mâna peste mine.
6. O cunoștință prea minunată pentru mine! Este atât de înaltă, că n-o pot ajunge.
7. Unde să mă duc de la Spiritul Tău și unde să fug de la fața Ta?
8. Dacă mă sui în ceruri, Tu ești acolo; dacă mă culc în locuința morților, iată, Tu ești acolo;
9. dacă aș lua aripile zorilor, dacă aș locui la capătul mării,
10. și acolo mâna Ta mă va conduce și dreapta Ta mă va apuca.
11. Dacă aș spune: „Cel puțin întunericul mă va acoperi”, - atunci noaptea va fi lumină în jurul meu;
12. chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine și noaptea strălucește ca ziua, întunericul este ca lumina.
13. Pentru că Tu mi-ai întocmit rinichii, Tu m-ai țesut în pânțelele mamei mele.
14. Te voi lăuda că m-ai făcut într-un mod uimitor și admirabil. Minunate sunt lucrările Tale și sufletul meu o știe foarte bine.
15. Oasele mele nu au fost ascunse de Tine când am fost făcut în locul secret, țesut ca o broderie, în locurile de jos ale pământului.
16. Ochii Tăi m-au văzut când eram doar un embrion și în cartea Ta au fost scrise toate mădularile mele: zi de zi se formau când nu era încă nici unul.

17. Și cât de scumpe îmi sunt gândurile Tale, Dumnezeule, cât de mare este numărul lor!

18. Dacă aş vrea să le număr, sunt mai numeroase decât nisipul. Când mă trezesc, sunt tot cu Tine!

19. De l-ai ucide, Dumnezeule, pe cel rău! Și voi, oameni ai sângelui, depărtați-vă de mine!

20. Ei, care vorbesc cu răutate împotriva Ta, dușmanii Tăi, care te cheamă în deșert!

21. Să nu-i urăsc eu, Iehova, pe cei care Te urăsc și să nu-mi fie scârbă de cei care se ridică împotriva Ta?

22. Îi urăsc cu o ură perfectă; sunt dușmani pentru mine.

23. Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile!

24. Și vezi dacă este în mine vreo cale rea și condu-mă pe calea eternă!

Psalmul 140

Către mai-marele cântăreților. Un psalm al lui David.

1. Iehova, scapă-mă de omul rău! Păzește-mă de omul violent,

2. care cugetă răutăți în inimă; în fiecare zi se strâng pentru război.

3. Își ascut limba ca un șarpe, venin de viperă este sub buzele lor. *Oprire.*

4. Iehova, ferește-mă de mâinile celui rău, păzește-mă de omul violent, care gândește să mi împiedice pașii!

5. Cei mândri mi-au ascuns o cursă și lațuri, au întins o plasă pe cale, mi-au pus capcane. *Oprire.*

6. Am zis lui Iehova: „Tu ești Dumnezeul meu. Pleacă urechea, Iehova, la glasul cererilor mele.

7. Iehova Stăpânul este țaria salvării mele. Tu mi-ai acoperit capul în ziua bătăliei.

8. Nu împlini, Iehova, dorința celui rău, nu lăsa să-i reușească planul: ei se vor îngâmfa“. *Oprire.*

9. Iar capul celor care mă înconjoară, să-i acopere răutatea buzelor lor!

10. Cărbuni aprinși să cadă asupra lor. Fă-i să cadă în foc, în ape adânci, ca să nu se mai ridice!

11. Să nu se întărească omul cu limbă rea în țară; pe omul violent, răul să-l urmărească până la ruină!

12. Știu că Iehova va apăra cauza celui necăjit, dreptul celor săraci.

13. Da, cei drepti vor lăuda Numele Tău, cei integri vor locui înaintea Ta.

Psalmul 141

Un psalm al lui David.

1. Iehova, Te-am chemat, grăbește-Te, la mine. Pleacă urechea la glasul meu când strig către Tine.

2. Rugăciunea mea să se îndrepte ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, ca jertfa de seară!

3. Pune, Iehova, o strajă gurii mele, păzește ușa buzelor mele.

4. Nu-mi abate inima la vreun lucru rău, ca să fac fapte rele cu oamenii care sunt lucrători ai nelegiurii: și să nu mănânc din mâncărurile lor gustoase.

5. Să mă lovească cel drept, este o favoare; și să mă mustre, este untdelemn pe cap; capul meu nu-l va refuza, pentru că rugăciunea mea va fi și împotriva faptelor lor rele.

6. Judecătorii lor vor fi aruncați de pe stâncă și ei vor auzi cuvintele mele, pentru că sunt plăcute.

7. Cum se taie și se despică pământul, oasele noastre sunt risipite la gura Locuinței morților.

8. Pentru că ochii mei sunt spre Tine, Iehova Stăpâne, în Tine mă încred; nu-mi părăsi sufletul!

9. Păzește-mă de cursa pe care mi-au întins-o ei și de capcanele lucrătorilor nelegiurii.

10. Cei răi să cadă în plasele lor, iar eu să trec pe lângă ele!

Psalmul 142

O învățătură a lui David, când era în peșteră. O rugăciune.

1. Cu glasul meu strig către Iehova; cu glasul meu Îl rog pe Iehova.

2. Îmi vârs plângerea înaintea Lui, fac cunoscut necazul meu înaintea Lui.

3. Când spiritul meu era copleșit în mine, atunci Tu îmi cunoșteai cărarea. Pe calea pe care umblam, mi-au ascuns o cursă.

4. Privește la dreapta și vezi: nimeni nu mă cunoaște, orice loc de scăpare este pierdut pentru mine; nimeni nu se îngrijește de sufletul meu.

5. Am strigat către Tine, Iehova. Am zis: „Tu ești adăpostul meu, partea mea pe pământul celor vii“.

6. Ia aminte la strigătul meu, pentru că sunt foarte apăsător, scapă-mă de cei care mă persecută, pentru că sunt mai tari decât mine.

7. Scoate sufletul meu din închisoare, ca să laud Numele Tău. Cei drepti mă vor înconjura, pentru că Tu îmi vei face bine.

Psalmul 143

Un psalm al lui David.

1. Iehova, ascultă-mi rugăciunea, pleacă urechea la cererile mele! În credincioșia Ta, răspunde-mi, în dreptatea Ta!

2. Și nu intra la judecată cu servitorul tău, pentru că înaintea Ta nici un om viu nu este drept.

3. Pentru că dușmanul urmărește sufletul meu, îmi calcă viața la pământ: mă face să locuiesc în locuri întunecoase, ca cei morți de demult.

4. Și spiritul meu este copleșit în mine, inima mea este nemângâiată înăuntrul meu.

5. Îmi amintesc de zilele de altădată, mă gândesc la toate faptele Tale, cuget la lucrarea mâinilor Tale.

6. Îmi întind mâinile spre Tine; sufletul meu însetează după Tine, ca un pământ uscat. *Oprire.*

7. Iehova, grăbește-Te, răspunde-mi! Mi se topește spiritul: nu-mi ascunde fața Ta! Altfel voi fi ca cei care coboară în groapă.

8. Fă-mă să aud dimineața bunătatea Ta, pentru că mă încred în Tine. Arată-mi calea pe care să umblu, pentru că la Tine îmi înalț sufletul.

9. Scapă-mă de dușmanii mei, Iehova; în Tine mă ascund.

10. Învață-mă să fac voința Ta, pentru că Tu ești Dumnezeu meu. Spiritul Tău cel bun să mă conducă într-o țară a dreptății.

11. Pentru Numele Tău, Iehova, fă-mă să trăiesc; în dreptatea Ta, scoate-mi sufletul din necaz.

12. Și, în bunătatea Ta, nimicește-i pe dușmanii mei și distruge-i pe toți asupritorii sufletului meu, pentru că eu sunt servitorul Tău.

Psalmul 144

Un psalm al lui David.

1. Binecuvântat să fie Iehova, stâncă mea, care-mi deprinde mâinile pentru luptă, degetele mele pentru bătălie,

2. Bunătatea mea și cetățuia mea, turnul meu înalt și salvatorul meu, scutul meu și Cel în care mă adăpostesc, Cel care-mi supune poporul meu!

3. Iehova, ce este omul ca să iei cunoștință de el, fiul omului, ca să îți seama de el?

4. Omul este ca o suflare, zilele lui sunt ca umbra care trece.

5. Iehova, pleacă cerurile Tale și coboară! Atinge munții, și vor fumegea!

6. Fă să strălucească fulgerul și împrăștie-i! Trimite-Ți săgețile și pune-i pe fugă!

7. Întinde-Ți mâinile din înălțime, salvează-mă și scapă-mă din apele mari, din mâna fiilor celor străini,

8. a căror gură vorbește deșertăciune și a căror dreptă este o dreptă a minciunii.

9. Dumnezeuule, Îți voi cânta o cântare nouă, Îți voi cânta psalmi cu lira de zece coarde,

10. Ție, care dai salvare regilor, care-l scapi pe David, servitorul Tău, de sabia vătămătoare.

11. Salvează-mă și scapă-mă din mâna fiilor celor străini, a căror gură vorbește deșertăciune și a căror dreptă este o dreptă a minciunii.

12. Pentru ca fiii noștri să fie ca niște plante care cresc în tinerețea lor, fiucele noastre ca niște pietre de unghi sculptate în felul unui palat.

13. Grânarele noastre să fie pline, dând de toate; turmele noastre să fie înmulțite cu miile, cu zecile de mii, în pășunile noastre;

14. vacile noastre să fie prăsitoare, să nu fie nici o ruptură și nici o ieșire și nici un strigăt pe străzile noastre.

15. Ferice de un astfel de popor! Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Iehova!

Psalmul 145

1. Te voi înălța, Dumnezeul meu, Regele meu, și voi binecuvânta Numele Tău în epocile epocilor.
2. În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi lăuda Numele Tău în epocile epocilor.
3. Mare este Iehova și foarte vrednic de laudă și măreția Sa este nepătrunsă.
4. Generație către generație va lăuda lucrările Tale și va istorisi faptele Tale puternice.
5. Voi vorbi de glorioasa splendoare a măreției Tale și de faptele Tale minunate.
6. Și ei vor spune puterea faptelor Tale înfricoșătoare și eu voi vesti faptele Tale cele mari.
7. Ei vor face să răsunе amintirea mării Tale bunătați și vor cânta tare dreptatea Ta.
8. Iehova este îndurător și milos, încet la mânie și mare în bunătate.
9. Iehova este bun față de toți și îndurările Lui sunt peste toate lucrările Sale.
10. Toate lucrările Tale Te vor lăuda, Iehova, și sfinții Tăi Te vor binecuvânta!
11. Ei vor vorbi despre gloria Regatului Tău și vor vesti puterea Ta,
12. ca să fie cunoscute fiilor oamenilor faptele Sale puternice și măreția glorioasă a Regatului Tău.
13. Regatul Tău este un Regat al tuturor epocilor și stăpânirea Ta este în toate generațiile.
14. Iehova îi susține pe toți cei care cad și îi ridică pe toți cei încovoiați.
15. Ochii tuturor așteaptă de la Tine și Tu le dai hrana lor la timpul ei.
16. Tu Îți deschizi mâna și saturi după dorința tot ce are viață.
17. Iehova este drept în toate căile Sale și bun în toate lucrările Sale.
18. Iehova este aproape de toți cei care-L cheamă, de toți cei care-L cheamă în adevăr.
19. El împlinește dorința celor care se tem de El; le aude strigătul și-i scapă.
20. Iehova păzește pe toți cei care-L iubesc, dar nimiceste pe toți cei răi.
21. Gura mea va rosti lauda lui Iehova și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt, în epocile epocilor!

Psalmul 146

1. Lăudați pe Iah! Laudă, suflete al meu, pe Iehova!
2. Voi lăuda pe Iehova cât voi trăi, voi cânta psalmi Dumnezeului meu cât voi fi.
3. Nu vă încredeți în cei mari, în fiul omului, în care nu este salvare.
4. Suflarea lui iese, el se întoarce în pământul lui; în aceeași zi planurile lui pier.
5. Ferice de acela care-L are pe Dumnezeul lui Iacob ca ajutor al lui, a cărui speranță este în Iehova Dumnezeul său,
6. care a făcut cerurile și pământul, marea și tot ce este în ele, care păzește adevărul pentru totdeauna,
7. care face judecată pentru cei asupriți, care dă pâine celor flămânzi: Iehova îi eliberează pe cei încătușați.
8. Iehova deschide ochii orbilor, Iehova îi ridică pe cei încovoiați, Iehova îi iubește pe cei drepti.
9. Iehova îi păzește pe străini; susține pe orfan și pe văduvă, dar sucește calea celor răi.
10. Iehova va fi Rege pentru totdeauna; Dumnezeul tău, Sioane, este din generație în generație! Lăudați pe Iah!

Psalmul 147

1. Lăudați pe Iah, pentru că este bine! Cântați psalmi Dumnezeului nostru, pentru că este plăcut: se cuvine laudă.
2. Iehova zidește Ierusalimul, adună pe cei risipiți ai lui Israel;
3. El îi vindecă pe cei cu inima zdrobită și le leagă rănilor.
4. El socotește numărul stelelor: le dă nume la toate.
5. Mare este Domnul nostru, și mare în putere; înțelepciunea Lui este nemărginită.
6. Iehova îi susține pe cei smeriți, El îi înjosește până la pământ pe cei răi.
7. Răspundeți lui Iehova cu mulțumire, cântați psalmi cu harfa Dumnezeului nostru,
8. care acoperă cerurile cu nori, care pregătește ploaie pentru pământ, care face să răsară iarba pe munți,

9. care dă vitelor hrana lor, puilor de corb care strigă.

10. El nu-Și găsește plăcere în puterea calului, nu are plăcere în picioarele omului.

11. Plăcerea lui Iehova este în cei care se tem de El, în cei care și pun speranța în bunătatea Lui.

12. Ierusalime, laudă pe Iehova! Sioane, laudă pe Dumnezeuul tău!

13. Pentru că El întărește zăvoarele porților tale, El binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău,

14. El dă pace în hotarele tale, te satură cu grăsimea grâului.

15. El trimite porunca Sa pe pământ, Cuvântul Său aleargă foarte repede.

16. El dă zăpadă ca lâna, presară bruma ca cenușa;

17. El aruncă gheața Sa ca niște bucăți; cine poate sta înaintea gerului Său?

18. El trimite Cuvântul Său și le topește; face să sufle vântul Său: apele curg.

19. El descoperă cuvintele Sale lui Iacob, hotărârile Sale și judecățile Sale lui Israel.

20. El n-a făcut așa cu nici o națiune; și ele n-au cunoscut judecățile Lui. Lăudați pe Iah!

Psalmul 148

1. Lăudați pe Iah! Lăudați pe Iehova din ceruri! Lăudați-L în locurile înalte!

2. Lăudați-L, toți îngerii Săi! Lăudați-L, toate oștirile Sale!

3. Lăudați-L, soare și lună, lăudați-L, toate stelele luminii!

4. Lăudați-L, ceruri ale cerurilor și voi, ape, care sunteți mai presus de ceruri.

5. Să laude Numele lui Iehova; pentru că El a poruncit, și au fost create.

6. Și le-a așezat în epocile epocilor; a dat o hotărâre și nu va trece.

7. Lăudați pe Iehova de pe pământ, voi, monștri ai mării și toate adâncurile;

8. foc și grindină, zăpadă și abur, vânt al furtunii care împlinești Cuvântul Său,

9. munți și toate dealurile, pomi roditori și toți cedrii,

10. fiare și toate vitele, reptile și păsări înaripate,

11. regi ai pământului și toate popoarele, cei mari și toți judecătorii pământului,

12. feciori și fecioare, bătrâni și tineri;

13. să laude Numele lui Iehova, pentru că Numele Său este foarte înălțat; măreția Sa este mai presus de pământ și de ceruri

14. și El a înălțat cornul poporului Său, lauda tuturor sfinților Săi, a fiilor lui Israel, poporul care este aproape de El. Lăudați pe Iah!

Psalmul 149

1. Lăudați pe Iah! Cântați lui Iehova o cântare nouă, lauda Lui în adunarea sfinților!

2. Să se bucure Israel de Cel care l-a făcut, fiii Sionului să se veselească de Regele lor!

3. Să laude Numele Său cu joc, să-I cânte psalmi cu tamburina și cu harfa!

4. Pentru că Iehova găsește plăcere în poporul Său, El îi împodobește pe cei smeriți cu salvare.

5. Să se bucure sfinții în glorie, să cânte de bucurie în paturile lor!

6. Laudele preînalte ale lui Dumnezeu să fie în gura lor și o sabie cu două tăișuri în mâna lor,

7. ca să îplinească răzbunare împotriva națiunilor, pedepse asupra popoarelor;

8. ca să-i lege pe regii lor cu lanțuri și pe onorații lor cu obezi de fier;

9. ca să îplinească împotriva lor judecata care este scrisă. Această glorie este pentru toți sfinții Săi. Lăudați pe Iah!

Psalmul 150

1. Lăudați pe Iah! Lăudați pe Dumnezeu în sfântul Său locaș! Lăudați-L în întinderea puterii Lui!

2. Lăudați-L în faptele Sale puternice! Lăudați-L pentru întinderea măreției Sale!

3. Lăudați-L cu sunet de trâmbiță! Lăudați-L cu lira și cu harfa!

4. Lăudați-L cu tamburină și cu joc! Lăudați-L cu instrumente cu coarde și cu fluier!

5. Lăudați-L cu chimvale sunătoare, lăudați-L cu chimvale răsunătoare!

6. Tot ce are suflare să laude pe Iah! Lăudați pe Iah!

PROVERBELE

Capitolul 1 - Proverbe

1. Proverbele lui Solomon, fiul lui David, rege al lui Israel,
2. pentru a cunoaște înțelepciunea și îndrumarea, pentru a deosebi cuvintele înțelegerii,
3. pentru a primi îndrumare în prevedere, dreptate, judecată și nepărtinire;
4. ca să dea chibzuință celor simpli, cunoștința și discernământul celui tânăr;
5. cine este înțelept va auzi și va adăuga învățatură și cel inteligent va primi sfaturi înțelepte;
6. ca să înțeleagă un proverb și o pildă, cuvintele înțelepților și ghicitorile lor.
7. Temerea de Iehova este începutul cunoștinței; nebunii disprețuiesc înțelepciunea și îndrumarea.
8. Ascultă, fiul meu, îndrumarea tatălui tău și nu părăsi învățătura mamei tale.
9. Pentru că ele vor fi o cunună de har pentru capul tău și lăntișoare în jurul gâtului tău.
10. Fiul meu, dacă niște păcătoși te vor ademini, nu te învoi.
11. Dacă vor zice: „Vino cu noi, să pândim sânge, să întindem curse fără temeii celui nevinovat;
12. să-i înghițim de vii, ca Locuința morților; și întregi, ca pe cei care se coboară în groapă;
13. vom găsi tot felul de averi scumpe, ne vom umple casele cu pradă;
14. aruncă sorțul tău printre noi: vom avea toți o pungă“;
15. fiul meu, să nu pornești la drum cu ei, ferește-ți piciorul de cărarea lor;
16. pentru că picioarele lor aleargă spre rău și se grăbesc să verse sânge.
17. Pentru că în zadar se întinde lațul înaintea ochilor tuturor celor înaripate.
18. Și aceștia își pândesc sângele lor înșiși, întind cursă pentru sufletele lor.
19. Așa sunt cărările oricui este lacom de câștig: el ia viața stăpânilor lui.
20. Înțelepciunea strigă afară, își înalță glasul în locuri largi;

21. proclamă la capătul străzilor zgomotoase, la porțile deschise în cetate își rostește cuvintele;
 22. „Până când, nepricepuților, veți iubi nepriceperea și batjocoritorii își vor găsi plăcerea în batjocura lor și nebunii vor urî cunoștința?;
 23. Întoarceți-vă la muștrarea mea! Iată, voi revărsa Spiritul meu peste voi, vă voi face cunoscut cuvintele mele.
 24. Deoarece eu am chemat și voi ați refuzat, mi-am întins mâna și nimeni n-a luat seama,
 25. ci ați respins orice sfat al meu și n-ați vrut nici o muștrare a mea,
 26. voi râde și eu în nenorocirea voastră, îmi voi bate joc, când vă va cuprinde frica.
 27. Când vă va cuprinde frica deodată, ca o furtună, și nenorocirea voastră va veni ca o vijelie, când necaz și strâmtorare vor veni peste voi,
 28. atunci mă vor chema, dar nu voi răspunde; mă vor căuta îndată, dar nu mă vor găsi,
 29. pentru că au urât cunoștința și n-au ales temerea de Iehova,
 30. n-au vrut nici un sfat al meu, au disprețuit orice muștrare a mea,
 31. deci vor mânca din rodul căii lor și se vor sătura cu sfaturile lor.
 32. Pentru că rătăcirea celor simpli îi va ucide și bunăstarea nebunilor îi va nimici,
 33. dar oricine mă ascultă va locui în siguranță și va fi liniștit, fără frică de rău“.
- ### Capitolul 2 - Proverbe
1. Fiul meu, dacă vei primi cuvintele mele și vei păstra la tine poruncile mele,
 2. încât să-ți pleci urechea la înțelepciune, să-ți îndrepti inima spre înțelegere,
 3. da, dacă vei striga după înțelegere, vei înălța glasul pentru înțelegere,
 4. dacă o vei căuta ca pe argint și o vei cerceta ca pe comorile ascunse,
 5. atunci vei înțelege temerea de Iehova și vei găsi cunoștința lui Dumnezeu.

6. Pentru că Iehova dă înțelepciune; din gura Lui ies cunoștința și înțelegere.
7. El păstrează sfatul sănătos pentru cei drepti, El este scut celor care umblă în integritate,
8. păzind căile judecării drepte și ținând calea celor sfinți ai Săi.
9. Atunci vei deosebi dreptatea și judecata și nepărtinirea, orice cărare bună.
10. Când înțelepciunea va intra în inima ta și cunoștința va fi plăcută sufletului tău,
11. discreția te va susține, înțelegerea te va păzi,
12. ca să te scape de calea celui rău, de omul care rostește înșelăciuni,
13. de cei care părăsesc cărrile dreptății, ca să umble pe căile întunericii,
14. care se bucură să facă rău, se desfătează în înșelăciunile celui rău,
15. ale căror cărrari sunt sucite, și care sunt stricați în căile lor;
16. ca să te scape de femeia străină, de străina care ademenește prin cuvintele ei,
17. care părăsește pe prietenul tinereții ei și uită legământul Dumnezeuului ei;
18. iar casa ei se pleacă spre moarte și cărrările ei duc la cei morți;
19. toți cei care merg la ea nu se mai întorc și nu ajung pe cărrările vieții;
20. ca să umbli pe calea celor buni și să ții cărrările celor drepti!
21. Pentru că cei drepti vor locui în țară și cei integri vor rămâne în ea;
22. dar cei răi vor fi nimiciți din țară și cei necredincioși vor fi dezrădăcinați din ea.

Capitolul 3 - Proverbe

1. Fiul meu, nu uita învățătura mea și inima ta să păzească poruncile mele;
2. pentru că ele îți vor adăuga lungime zilelor și ani de viață și pace.
3. Bunătatea și adevărul să nu te părăsească. Leagă-le în jurul gâtului tău; scrie-le pe tăblița inimii tale:
4. și vei căpăta favoare și bună înțelegere în ochii lui Dumnezeu și ai omului.
5. Încrede-te în Iehova cu toată inima ta și nu te sprijini pe înțelegerea ta!
6. Cunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărrările.

7. Nu fi înțelept în ochii tăi; teme-te de Iehova și depărtează-te de rău.
8. Aceasta va fi sănătate pentru corpul tău și înviorează pentru oasele tale.
9. Onorează pe Iehova cu avutul tău și cu cele dintâi roade din tot venitul tău:
10. astfel grânarele ți se vor umple cu belșug și teascurile tale se vor revărsa de must.
11. Fiul meu, nu disprețui îndrumarea lui Iehova și nici nu desconsidera muștrarea Lui;
12. pentru că Iehova îl muștră pe acela pe care îl iubește, ca un tată pe fiul în care își găsește plăcerea.
13. Ferice de omul care găsește înțelepciune și de omul care dobândește înțelegere!
14. Pentru că dobândirea ei este mai bună decât câștigarea argintului și venitul ei este mai bun decât al aurului fin.
15. Este mai de preț decât coralii și tot ce-ți poți dori nu este egal cu ea.
16. În dreapta ei este lungime de zile; în stânga ei, bogății și onoare.
17. Căile ei sunt căi plăcute și toate cărrările ei sunt pace.
18. Ea este un pom al vieții pentru cei care o îmbrățișează și cel care se ține de ea cu tărie este binecuvântat.
19. Iehova prin înțelepciune a fundat pământul, și a fixat cerurile prin înțelegere.
20. Prin cunoștința Lui, a deschis abisurile și cerurile picură rouă.
21. Fiul meu, să nu se depărteze acestea dinaintea ochilor tăi. Păzește înțelepciunea eficientă și planul;
22. și ele vor fi viață pentru sufletul tău și podoabă pentru gâtul tău.
23. Atunci vei umbla în siguranță pe calea ta și piciorul tău nu se va poticni.
24. Când te vei culca, nu te vei teme; da, te vei culca și somnul îți va fi dulce.
25. Nu te teme de spaima neașteptată, nici de pustiirea celor răi, când vine;
26. pentru că Iehova va fi încrederea ta și-ți va feri piciorul să fie prins.
27. Nu opri binele de la cei cărora li se cuvine, când este în puterea mâinii tale să-l faci.

28. Nu zice aproapelui tău: „Pleacă și vino din nou, și mâine îți voi da“, când ai la tine.

29. Nu plănui răul împotriva aproapelui tău, văzând că locuiește în siguranță lângă tine.

30. Nu te certa fără motiv cu cineva, dacă nu ți-a făcut nici un rău.

31. Nu invidia pe omul violent și nu alege nici una din căile lui.

32. Pentru că cel stricat este o urâciune pentru Iehova, dar prietenia Sa este cu cei drepți.

33. Blestemul lui Iehova este în casa celui rău, dar El binecuvântează locuința celor drepți.

34. El, în adevăr, Își bate joc de cei batjocoritori, dar dă har celor smeriți.

35. Cei înțelepți vor moșteni gloria, dar rușine va fi înălțarea nebunilor.

Capitolul 4 - Proverbe

1. Ascultați, fiilor, îndrumarea unui tată și luați seama să cunoașteți înțelegerea;

2. pentru că vă dau o bună învățătură; nu părăsiți învățătura mea.

3. Pentru că eu am fost fiu la tatăl meu, delicat și singur în ochii mamei mele.

4. Și el mă învăța și-mi zicea: „Inima ta să păstreze cuvintele mele; păzește poruncile mele și trăiește!

5. Dobândește înțelepciune, dobândește înțelegere. Nu uita, nici nu te abate de la cuvintele gurii mele.

6. N-o părăsi, și ea te va susține; iubește-o, și ea te va păzi.

7. Începutul înțelepciunii obține înțelepciune și, prin tot ce a achiziționat, obține înțelegere.

8. Înălț-o, și ea te va înălța, ea te va duce la onoare, dacă o vei îmbrățișa.

9. Ea va da capului tău o ghirlandă de har, te va împodobi cu o coroană de glorie.

10. Ascultă, fiul meu, și primește cuvintele mele, și anii vieții tale se vor înmulți.

11. Te voi învăța calea înțelepciunii, te voi conduce pe cărările dreptății.

12. Când vei merge, pașii tăi nu vor fi strâmtorați; și când vei alerga, nu te vei poticni.

13. Ține cu tărie îndrumarea, nu-i da drumul! Păzește-o, pentru că ea este viața ta!

14. Nu intra pe cărarea celor răi și nu merge pe calea celor nelegiuți.

15. Ferește-te de ea, nu trece pe ea, abate-te de la ea și treci mai departe!

16. Pentru că ei nu dorm, dacă n-au făcut rău, și nu au somn, dacă n-au făcut pe cineva să cadă.

17. Pentru că ei mănâncă pâinea răutății și beau vinul violenței.

18. Dar calea celor drepți este ca lumina strălucitoare, care luminează tot mai mult, până când ziua e deplină.

19. Calea celor răi este ca întunericul gros: ei nu știu de ce se poticnesc.

20. Fiul meu, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la spusile mele!

21. Să nu se depărteze de ochii tăi, păstrează-le în adâncul inimii tale!

22. Pentru că ele sunt viață pentru cei care le află, și sănătate pentru toată carnea lor.

23. Păzește-ți inima mai mult decât tot ce se păzește, pentru că din ea ies izvoarele vieții.

24. Depărtează de la tine înșelăciunea gurii și alungă de la tine stricăciunea buzelor.

25. Ochii tăi să privească drept și pleoapele tale să caute drept înaintea ta.

26. Cumpănește cărarea picioarelor tale și toate căile tale să fie bine rânduite.

27. Nu te abate nici la dreapta, nici la stânga; depărtează-ți piciorul de la rău!

Capitolul 5 - Proverbe

1. Fiul meu, ia seama la înțelepciunea mea; pleacă-ți urechea la înțelegerea mea,

2. ca să păstrezi discreția, și buzele tale să păstreze cunoștința.

3. Pentru că buzele femeii străine picură miere și cerul gurii ei este mai alunecos decât untdelemnul;

4. dar la urmă ea este amară ca pelinul, ascuțită ca o sabie cu două tăișuri.

5. Picioarele ei coboară la moarte, pașii ei conduc în locuința morților.

6. Ca nu cumva să se gândească la calea vieții, căile ei rătăcesc: ea nu știe.

7. Și acum, fiilor, ascultați-mă și nu vă abateți de la cuvintele gurii mele.

8. Depărtează-ți calea de la ea și nu te apropia de ușa casei ei,
9. ca nu cumva să dai onoarea ta altora, și anii tăi celui nemilos;
10. ca nu cumva străinii să se sature cu averea ta și roadele trudei tale să fie în casa altuia,
11. și să jelești la sfârșitul tău, când carnea ta și corpul tău vor pieri,
12. și să zici: „Cum am urât eu îndrumarea și a disprețuit inima mea mustrarea,
13. și n-am ascultat de glasul învățătorilor mei, nici nu mi-am plecat urechea la cei care mă îndrumau!
14. Eram deja aproape de orice rău, în mijlocul mulțimii și al adunării!“
15. Bea ape din fântâna ta, și ape curgătoare din puțul tău.
16. Să se reverse izvoarele tale ca pâraiele de apă pe străzi?
17. Să fie numai ale tale, nu și ale străinilor cu tine!
18. Izvorul tău să fie binecuvântat și bucură-te de soția tinereții tale.
19. Ca o cerboaică iubită și o căprioară plăcută, sânii ei să-ți facă plăcere în orice timp, fii îmbătat neîncetat de dragostea ei.
20. Și de ce, fiul meu, să fii îmbătat de o femeie străină și să îmbrățișezi sânul alteia?
21. Deoarece căile omului sunt înaintea ochilor lui Iehova și El reglează toate cărările lui.
22. Pe cel rău propriile lui nelegiuiri îl vor prinde și va fi ținut cu funiile păcatului său.
23. El va muri din lipsă de îndrumare și se va rătăci în mărimea nebuniei lui.

Capitolul 6 - Proverbe

1. Fiul meu, dacă te-ai pus garant pentru aproapele tău, dacă ai bătut palma cu un străin,
2. ești prins în cursă prin cuvintele gurii tale, ești înlănțuit de cuvintele gurii tale;
3. fă aceasta acum, fiul meu, și eliberează-te, pentru că ai căzut în mâna aproapelui tău: du-te, smerește-te și insistă pe lângă aproapele tău.
4. Nu da somn ochilor tăi, nici ațipire pleoapelor tale.

5. Eliberează-te, ca o căprioară din mâna vânătorului și ca o pasăre din mâna păsărarului.
6. Mergi la furnică, leneșule, ia seama la căile ei și fii înțelept;
7. care nu are nici o căpetenie, supraveghetor sau conducător,
8. își pregătește pâinea vara, își adună hrana la seceriș.
9. Până când, leneșule, vei sta culcat? Când te vei scula din somnul tău?
10. Puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru odihnă,
11. și sărăcia ta va veni ca un hoț și lipsa ta ca un om înarmat.
12. Un om al lui Belial, un om rău este cel care umblă cu înșelăciunea gurii;
13. el clipește din ochi, vorbește cu picioarele, face semne cu degetele.
14. Înșelăciuni sunt în inima lui; el uneltește răul în orice timp, seamănă neînțelegeri.
15. De aceea nenorocirea lui va veni deodată, într-o clipă va fi zdrobit și fără îndreptare.
16. Aceste șase le urăște Iehova, da, șapte sunt o urăciune pentru sufletul Său:
17. ochii mândri, o limbă mincinoasă, și mâini care varsă sânge nevinovat,
18. o inimă care uneltește planuri rele, picioare care se grăbesc să alerge la rău,
19. un martor fals care suflă minciuni și cel care seamănă neînțelegeri între frați.
20. Fiul meu, păzește porunca tatălui tău și nu părăsi învățătura mamei tale!
21. Leagă-le neîncetat de inima ta, prinde-le în jurul gâtului tău!
22. Când vei merge, te va conduce; când vei dormi, te va păzi; și te vei trezi, va vorbi cu tine.
23. Pentru că porunca este o lampă și învățătura o lumină; și mustrările îndrumării sunt calea vieții:
24. ca să te păzească de femeia rea, de limba lingușitoare a femeii străine.
25. Nu-i pofti frumusețea în inima ta, nici să nu te prindă cu pleoapele ei.
26. Pentru că printr-o femeie curvă omul ajunge doar la o bucată de pâine și soția altuia vânează sufletul scump.

27. Poate un om să ia foc în sân și să nu-i ardă hainele?
28. Poate cineva să umble pe cărbuni aprinși și să nu-și frigă picioarele?
29. Așa și cel care intră la soția aproapelui său: oricine se va atinge de ea nu va fi nevinovat.
30. Nu este disprețuit un hoț, dacă fură ca să-și sature sufletul când este flămând;
31. dar când este prins, va da înapoi înșeptit; va da toată averea casei lui.
32. Oricine comite adulter cu o femeie este fără minte; cel care o face își distruge propriul său suflet.
33. Va căpăta rană și dispreț și nu i se va șterge rușinea.
34. Pentru că gelozia este furia bărbatului și el nu va cruța în ziua răzbunării.
35. Nu se va uita la nici un preț de răscumpărare, nici nu va fi mulțumit, chiar dacă vei înmulți darurile.

Capitolul 7 - Proverbe

1. Fiul meu, păzește cuvintele mele și păstrează cu tine poruncile mele!
2. Păzește poruncile mele și trăiește; și învățătura mea, ca lumina ochiului tău.
3. Leagă-le la degetele tale, scrie-le pe tăblița inimii tale!
4. Spune înțelepciunii: „Tu ești sora mea!” Și numește înțelegerea ruda ta,
5. ca ele să te ferească de femeia străină, de străina care lingusește prin cuvintele ei.
6. Pentru că la fereastra casei mele am privit printre zăbrelele mele
7. și am zărit printre cei neîncercați, am observat printre fii un tânăr fără minte,
8. trecând pe strada apropiată de colțul ei și mergea pe cale spre casa ei,
9. în amurg, în seara zilei, în întunecimea nopții și în întuneric.
10. Și, iată, l-a întâmpinat o femeie având înfățișarea unei curve și inima șireată.
11. Era gălăgioasă și fără astâmpăr; picioarele nu-i stăteau acasă:
12. când afară, când în piețe; și pândeau la orice colț.
13. Și l-a apucat și l-a sărutat, cu față nerușinată i-a zis:
14. „Am jertfe de pace cu mine; astăzi mi-am împlinit promisiunile.

15. De aceea am ieșit să te întâlnesc, să-ți caut stăruitor fața și te-am găsit!
16. Mi-am împodobit patul cu coverturi tapisate, de în colorat, din Egipt;
17. mi-am stropit așternutul cu mir, aloe și scortșoară.
18. Vino să ne îmbătăm de iubire până dimineața, să ne desfătăm cu dezmierdări.
19. Pentru că soțul nu este acasă; a plecat într-o călătorie lungă,
20. a luat punga de bani cu el, va veni acasă în ziua de lună plină“.
21. Cu ispitirea ei multă, ea l-a ademenit; cu linguşirea buzelor ei, l-a convins.
22. El a mers deodată după ea, cum merge un bou la înjunghiere și ca un cerb care aleargă spre cursă,
23. până când o săgeată îi străpunge ficatul: cum se grăbește o pasăre spre laț și nu știe că își pierde viața.
24. Și acum, fiilor, ascultați-mă și luați aminte la cuvintele gurii mele.
25. Să nu ți se abată inima pe căile ei, să nu rătăcești pe cărările ei.
26. Pentru că ea a doborât pe mulți, rânindu-i, și toți cei ucși de ea au fost puternici.
27. Casa ei este calea spre locuința morților, coborând la cămările morții.

Capitolul 8 - Proverbe

1. Nu strigă înțelepciunea și nu face înțelegerea să i se audă glasul?
2. Își ia locul pe vârful locurilor înalte, pe drum, la răspântii;
3. lângă porți, la intrarea cetății, la trecerea spre uși, ea strigă tare:
4. „Către voi, oamenilor, strig! Și glasul meu este către fiii oamenilor!
5. Voi, cei simpli, înțelegeți chibzuința; și voi, nebunilor, fiți înțelegători cu inima!
6. Ascultați, pentru că voi vorbi lucruri mărețe și deschiderea buzelor mele va fi pentru lucruri drepte;
7. pentru că cerul gurii mele va rosti adevăr, iar răutatea este o urâciune pentru buzele mele.
8. Toate cuvintele gurii mele sunt în dreptate, nu este nimic sucit sau stricat în ele.

9. Toate sunt clare pentru cel care înțelege și drept pentru cei care găsesc cunoștință.

10. Primiți îndrumarea mea, și nu argintul, și cunoștință mai bine decât aurul ales:

11. pentru că înțelepciunea este mai bună decât rubinele și toate lucrurile de dorit nu sunt egale cu ea.

12. Eu, înțelepciunea, locuiesc cu chibzuința și găsesc cunoștința cugetării.

13. Temerea de Iehova este urărea răului. Eu urăsc mândria și îngâmfarea și calea rea și gura înșelătoare.

14. Ale mele sunt sfatul și înțelepciunea sănătoasă: eu sunt inteligența; eu am putere.

15. Prin mine domnesc regii și dau hotărâri drepte conducătorii.

16. Prin mine stăpânesc căpeteniile și cei mari, toți judecătorii pământului.

17. Eu iubesc pe cei care mă iubesc și cei care mă caută mă vor găsi.

18. Bogății și onoare sunt cu mine, bunuri statornice și dreptate.

19. Rodul meu este mai bun decât aurul fin, da, decât aurul curat; și câștigul meu, decât argintul ales.

20. Eu umblu pe calea dreptății, în mijlocul cărărilor judecății,

21. ca să fac pe cei care mă iubesc să moștenească avere; și le voi umple vistiriile.

22. Iehova ma făcut: început al căii Lui, înaintea lucrărilor Sale din acel timp.

23. Din epocă am fost fundată, ca cap, înainte de a fi pământul.

24. Când nu erau adâncuri am fost născută, când nu erau izvoare bogate în apă.

25. Înainte de a fi fost întemeiați munții, înaintea dealurilor, am fost născută,

26. când El încă nu făcuse pământul, nici câmpiile, nici începutul pulberii lumii.

27. Când El pregătea cerurile, eu eram acolo; când trăgea un cerc pe fața adâncului,

28. când așeza norii sus, când fântânile adâncului deveneau tari,

29. când impunea mării hotărârea Sa, ca apele să nu treacă peste porunca Lui, când stabilea temelilele pământului,

30. atunci eu îi eram meșter și zilnic îi eram desfătare, veselindu-mă întotdeauna înaintea Lui,

31. veselindu-mă în partea locuită a pământului Său; și desfătările mele erau în fiii oamenilor.

32. Și acum, fiilor, ascultați-mă, și ferice de cei care țin căile mele!

33. Ascultați îndrumarea și fiți înțelepți și n-o respingeți.

34. Ferice de omul care mă ascultă, veghind zilnic la porțile mele, așteptând la ușorii ușilor mele.

35. Pentru că cine mă găsește, găsește viața și va obține bunăvoința lui Iehova.

36. Dar cine păcătuiește împotriva mea își face rău sufletului său. Toți cei care mă urăsc iubesc moartea“.

Capitolul 9 - Proverbe

1. Înțelepciunea și-a construit casa, a cioplit cei șapte stâlpi ai ei;

2. și-a înjunghiat jertfa, și-a amestecat vinul, și-a pregătit și masa.

3. Și-a trimis servitoarele; ea strigă pe vârfulurile locurilor înalte ale cetății:

4. „Cine este neștiutor să vină aici!“ Celui fără minte îi zice:

5. „Veniți, mâncați din pâinea mea și beți din vinul pe care l-am amestecat.

6. Lăsați neștiința și trăiți; și mergeți pe calea înțelegerii!“

7. Cine corectează pe un batjocoritor capătă rușine; și cine mustră pe cel rău capătă o pată.

8. Nu muștra pe un batjocoritor, ca nu cumva să te urască. Muștra pe un înțelept, și te va iubi.

9. Dă unui înțelept, și el va deveni mai înțelept; învață pe un drept, și el va spori în învățatură.

10. Temerea de Iehova este începutul înțelepciunii și cunoștința Celui Sfânt este înțelegerea.

11. Pentru că prin mine, zilele ți se vor înmulți și ți se vor adăuga ani de viață.

12. Dacă ești înțelept, pentru tine însuși ești înțelept; și dacă ești batjocoritor, singur vei suferi.

13. Femeia ne bună este gălăgioasă; ea este proastă și nu știe nimic.

14. Și se așază la intrarea casei sale, pe un scaun, în locurile înalte ale cetății,

15. ca să cheme pe trecătorii care merg drept pe căile lor:

16. „Cine este neștiutor să se abată încoace!” Și celui fără minte, ea îi zice:

17. „Dulci sunt apele furate și pâinea furată pe furiș este plăcută!”

18. Dar el nu știe că acolo sunt morții; oaspeții ei sunt în adâncurile Locuinței morților.

Capitolul 10 - Proverbe

1. Proverbele lui Solomon. Un fiu înțelept îl învesește pe tată, dar un fiu nebun este mahnirea mamei sale.

2. Comorile răutății nu folosesc la nimic, dar dreptatea scapă de la moarte.

3. Iehova nu va îngădui să flămânzească sufletul celui drept, dar respinge lăcomia celor răi.

4. Cine lucrează cu mână leneșă sărăcește, dar mâna celor harnici îmbogățește.

5. Cine adună vara este un fiu înțelept, cine doarme la seceriș este un fiu care face rușine.

6. Pe capul celui drept sunt binecuvântări, dar gura celor răi acoperă violența.

7. Amintirea celui drept va fi spre binecuvântare, dar numele celor răi va putrezi.

8. Cel înțelept cu inima primește porunci, dar cel nebun cu buzele va cădea.

9. Cine umblă în integritate umblă în siguranță, dar cine își sucește căile va fi cunoscut.

10. Cine face cu ochiul provoacă mahnire și cel nebun cu buzele va cădea.

11. Gura celui drept este un izvor de viață, dar gura celor răi acoperă violența.

12. Ura stârnește certuri, dar dragostea acoperă toate fărădelegile.

13. Înțelepciunea se găsește pe buzele celui înțelept, dar o nuia este pentru spatele celui fără minte.

14. Înțelepții păstrează cunoștința, dar gura nebulului este distrugere apropiată.

15. Avera bogatului este cetatea sa tare; distrugerea săracilor este sărăcia lor.

16. Munca celui drept este pentru viață; câștigul celui rău pentru păcat.

17. Respectarea îndrumării este cărarea spre viață, dar cine părăsește mustrarea se rătăcește.

18. Cine acoperă ura cu buze mincinoase și cine răspândește defăimarea este nebun.

19. În mulțimea vorbelor nu lipsește păcatul, dar cine își stăpânește buzele lucrează înțelept.

20. Limba celui drept este argint ales; inima celor răi este puțin lucru.

21. Buzele celui drept păstoresc pe mulți, dar nebunii mor din lipsă de minte.

22. Binecuvântarea lui Iehova îmbogățește și El nu adaugă nici o durere la ea.

23. Pentru nebun este ca o joacă să facă răutate, dar un om priceput are înțelepciune.

24. De ce se teme cel rău, i se va întâmpla, dar dorința celor drepti va fi împlinită.

25. Cum trece vârtejul, așa nu mai este cel rău; dar cel drept are o temelie pentru totdeauna.

26. Ca oțetul pentru dinți și ca fumul pentru ochi, așa este leneșul pentru cei care îl trimit.

27. Temerea de Iehova lungeste zilele, dar anii celor răi vor fi scurtați.

28. Speranța celor drepti este bucurie, dar așteptarea celor răi va pieri.

29. Calea lui Iehova este putere pentru cel integru, dar distrugere pentru lucrătorii nelegiurii.

30. Cel drept niciodată nu se va clătina, dar cei răi nu vor locui în țară.

31. Gura celui drept scoate înțelepciune, dar limba înșelătoare va fi tăiată.

32. Buzele celui drept cunosc ce este plăcut, dar gura celor răi este înșelăciune.

Capitolul 11 - Proverbe

1. O balanță falsă este o urăciune pentru Iehova, dar o greutate plină este desfătarea Lui.

2. Mândria aduce rușinea; dar cu cei smeriți este înțelepciunea.

3. Integritatea celor drepti îi călăuzește, dar viclenia celor necredincioși îi distruge.

4. Averea nu folosește în ziua mâniei, dar dreptatea scapă de la moarte.

5. Dreptatea celui integru îi netezește calea, dar cel rău cade prin propria lui răutate.

6. Dreptatea celor drepti îi eliberează, dar cei înșelători sunt prinși în propria lor lăcomie.

7. Când moare un om rău, piere așteptarea, și speranța celor păcătoși piere.

8. Cel drept este scăpat din necaz și cel rău vine în locul lui.

9. Fărnicul distruge pe aproapele său cu gura; dar cei drepti sunt eliberați prin cunoștință.

10. Când le merge bine celor drepti, cetatea se bucură; și când pier cei răi este strigăt de bucurie.

11. Cetatea se înalță prin binecuvântarea celor drepti, dar se surpă prin gura celor răi.

12. Cine disprețuiește pe aproapele său este fără inimă; dar omul priceput tace.

13. Cine umblă cu vorba dezvăluie lucruri ascunse, dar cel cu spirit credincios ascunde lucrul.

14. Unde nu este sfat, poporul cade; dar mulțimea sfătuitorilor dă siguranță.

15. Îi va merge rău celui care se pune garant pentru altul, dar cel care îl urăște pe cel care se pune garant este în siguranță.

16. Femeia plăcută dobândește onoare și cei violenți dobândesc bogății.

17. Omul milos își face bine sufletului său, dar cel crud își tulbură propria carne.

18. Cel rău face o lucrare înșelătoare, dar cine seamănă dreptate are o răsplată sigură.

19. Așa cum dreptatea este spre viață, tot așa cine urmărește răul este spre moartea sa.

20. Cei stricați cu inima sunt o urâciune pentru Iehova, dar cei corecți pe cale sunt desfătarea Lui.

21. Hotărât, cel rău nu va fi considerat nevinovat, dar sămânța celor drepti va fi salvată.

22. O femeie frumoasă și fără minte este un inel de aur în râțul unui porc.

23. Dorința celor drepti este numai bine; așteptarea celor răi este mânie.

24. Este unul care împărtășie și totuși prosperă; și este unul care oprește mai mult decât este drept, dar numai spre lipsă.

25. Sufletul care binecuvântează va fi săturat și cel care udă pe alții va fi udat și el.

26. Cel care reține grâul este blestemat de popor; dar binecuvântarea este pe capul celui care-l vinde.

27. Cine caută stăruitor binele caută bunăvoință; dar răul va veni peste cel care-l caută cu stăruință.

28. Cine se încrede în bogățiile lui va cădea, dar cei drepti vor înverzi ca frunza.

29. Cine își tulbură casa va moșteni vânt; și nebulul va fi servitorul celui înțelept cu inima.

30. Rôdul celui drept este un pom al vieții și cel înțelept câștigă suflete.

31. Iată, cel drept va fi răsplătit pe pământ: cu atât mai mult răul și păcătosul!

Capitolul 12 - Proverbe

1. Cine iubește disciplina iubește cunoștința, dar cine urăște muștrarea este prost.

2. Cel bun va primi bunăvoința lui Iehova, dar pe omul uneltitor de rele îl va condamna.

3. Omul nu se va întări prin răutate, dar rădăcina celor drepti nu se va clătina.

4. Femeia vrednică este o cunună pentru soțul ei, dar cea care îi face rușine este ca putregaiul în oasele lui.

5. Gândurile celor drepti sunt drepte; sfaturile celor răi sunt înșelăciune.

6. Cuvintele celor răi sunt curse ca să verse sânge, dar gura celor drepti îi va scăpa.

7. Răsturnați-i pe cei răi și nu vor mai fi; dar casa celor drepti va rămâne.

8. Un om este prețuit după înțelepciunea lui, dar cel cu inima stricată va fi disprețuit.

9. Mai bine cel smerit și care are un servitor, decât cel care se consideră mare și duce lipsă de pâine.

10. Un om drept se îngrijește de viața animalului său, dar, în lăuntru lor, cei răi sunt nemiloși.

11. Cine își ară ogorul se va sătura cu pâine, dar cine umblă după deșertăciuni este fără minte.

12. Cel rău dorește câștigul celor răi, dar rădăcina celor drepti este roditoare.

13. În greșeala cu buzele este o cursă rea, dar cel drept va ieși din strămtorare.

14. Un om se satură de bunuri prin rodul gurii; și omului i se va da răsplata mâinilor lui.

15. Calea nebunului este dreaptă în ochii săi, dar cel înțelept ascultă sfatul.

16. În aceeași zi: nebunul își face cunoscută mânia, dar omul prevăzător acoperă dezonozarea.

17. Cine rostește adevărul vestește dreptate, dar un martor fals: înșelăciunea.

18. Cine vorbește cu ușurătate este asemenea străpunerilor unei săbii, dar limba înțeleptului este vindecare.

19. Buza adevărului va fi întărită pentru totdeauna, dar limba minciunii este numai pentru o clipă.

20. Înșelăciunea este în inima celor care urzesc răul, dar bucuria este pentru sfătuitoarii la pace.

21. Nici un rău nu se va întâmpla celui drept, dar cei răi se vor umple de rău.

22. Buzele mincinoase sunt o urâciune pentru Iehova, dar cei care lucrează după adevăr sunt desfătarea Lui.

23. Un om chibzuit ascunde cunoștința, dar inima nebunilor vestește nebunia.

24. Mâna celor harnici va conduce, dar lenevia va da tribut.

25. Apăsarea din inima omului o face să se plece, dar un cuvânt bun o înveselește.

26. Cel drept călăuzește pe aproapele său, dar calea celor răi îi rătăcește.

27. Leneșul nu frige ce a vânat, dar averea scumpă omului este pentru cel harnic.

28. Pe calea dreptății este viață și pe calea ei nu este moarte.

Capitolul 13 - Proverbe

1. Un fiu înțelept ascultă îndrumarea tatălui, dar cel batjocoritor n-ascultă muștrarea.

2. Un om va mânca bine din rodul gurii, dar sufletul înșelătorilor: violență.

3. Cine își păzește gura își păzește sufletul; distrugere va fi pentru cine își deschide larg buzele.

4. Sufletul leneșului dorește și n-are nimic, dar sufletul celor harnici va fi săturat.

5. Cel drept urăște minciuna, dar cel rău se face neplăcut și ajunge de rușine.

6. Dreptatea îl păzește pe cel care este integru pe cale, dar răutatea îl răstoarnă pe păcătos.

7. Unul face pe bogatul și n-are nimic; altul face pe săracul și are avere mare.

8. Răscumpărarea pentru viața unui om este bogăția sa; dar săracul n-aude muștrarea.

9. Lumina celor drepti arde voioasă, dar lampa celor răi se va stinge.

10. Din mândrie vine numai ceartă, dar înțelepciunea este cu cei care se lasă sfătuiți.

11. Averea strânsă prin deșertăciune scade, dar cine strânge prin muncă o va spori.

12. Speranța amănată îmbolnăvește inima, dar dorința împlinită este un pom al vieții.

13. Cine disprețuiește Cuvântul se va distruge, dar cine se teme de poruncă va fi răsplătit.

14. Învățătura înțeleptului este un izvor de viață, ca să abată de la lașurile morții.

15. Buna înțelegere aduce bunăvoință, dar calea celor înșelători este aspră.

16. Orice chibzuit lucrează cu cunoștință, dar nebunul dă de gol nebunia.

17. Solul rău cade în nenorocire, dar trimisul credincios aduce sănătate.

18. Sărăcia și rușinea vor fi pentru cine refuză îndrumarea, dar cine ia seama la muștrare va fi onorat.

19. Dorința împlinită este dulce pentru suflet; dar este o urâciune pentru nebuni să se depărteze de rău.

20. Cine umblă cu înțelepții devine înțelept, dar cine se însoțește cu nebunii își va face rău.

21. Răul urmărește pe păcătoși; dar binele celor drepti va fi răsplătit.

22. Un om bun lasă o moștenire fiilor fiilor săi, dar averea păcătosului este păstrată pentru cel drept.

23. Multă hrană este în arătura săracilor, dar este pierdere din lipsă de judecată.

24. Cine cruță nuiaua urâște pe fiul său, dar cine îl iubește stăruie în disciplina lui.

25. Cel drept mănâncă până i se satură sufletul, dar pântecele celor răi va duce lipsă.

Capitolul 14 - Proverbe

1. Înțelepciunea femeilor le zidește casa, dar nebunia o surpă cu mâinile ei.

2. Cine umblă în dreptatea lui se teme de Iehova, dar cel sucit în căile lui îl disprețuiește.

3. În gura nebunului este o nuia a mândriei, dar buzele înțelepților îi păzesc.

4. Unde nu sunt boi, ieslea este goală; dar mult câștig este în puterea bouului.

5. Un martor credincios nu va minți, dar un martor fals rostește minciuni.

6. Un batjocoritor caută înțelepciune și nu este, dar cunoștința este ușoară pentru cel inteligent.

7. Depărtează-te de cel nebun, pentru că nu pe buzele lui găsești cunoștința.

8. Înțelepciunea celui chibzuit este să-și înțeleagă calea, dar nebunia nebunilor este înșelăciune.

9. Nebunii își bat joc de păcat, dar între cei drepti este bunăvoință.

10. Inima își cunoaște propria amărăciune și un străin nu se amestecă în bucuria ei.

11. Casa celor răi va fi răsturnată, dar cortul celor drepti va înflori.

12. Este o cale care pare dreaptă omului, dar sfârșitul ei sunt: căile morții.

13. Chiar când râde, inima este plină de durere; și sfârșitul bucuriei este întristarea.

14. Inima care se abate se va satura de propriile căi, iar omul de bine se va satura de ce este în el însuși.

15. Cel simplu crede orice vorbă, dar cel chibzuit ia seama la umblarea lui.

16. Înțeleptul se teme și se depărtează de rău, dar nebunul este îngâmfat și încrezut.

17. Cel iute la mânie se poartă cu nebulie și omul intrigilor se face urât.

18. Cei proști moștenesc nebulie, dar cei chibzuiți sunt încununați cu cunoștință.

19. Cei răi se pleacă înaintea celor buni; și cei nelegiuți, la porțile celui drept.

20. Săracul este urât chiar și de aproapele său, dar bogatul are mulți prieteni.

21. Cine disprețuiește pe aproapele său păcătuiește, dar ferice de cine se îndură de cei întristați!

22. Nu se rătăcesc cei care uneltesc răul? Dar bunătața și adevărul sunt pentru cei care plănuiesc binele.

23. În orice muncă este câștig, dar vorbăria buzelor aduce numai lipsuri.

24. Bogăția este cununa înțelepților; nebunia celor nebuni este nebulie.

25. Un martor adevărat scapă suflete, dar înșelăciunea rostește minciuni.

26. În temerea de Iehova este tăria încrederii: și copiii săi vor avea un loc de adăpost.

27. Temerea de Iehova este un izvor de viață, ca să abată de la lațurile morții.

28. În mulțimea poporului stă gloria regelui, dar în lipsa poporului stă pieirea conducătorului.

29. Să fii încet la mânie este mare înțelegere, dar cel cu spiritul nerăbdător înalță nebunia.

30. O inimă sănătoasă este: viața cărnii, dar gelozia: putrezirea oaselor.

31. Cine asuprește pe sărac jignește pe Creatorul său, dar cine îl onorează se îndură de cel nevoiaș.

32. Cel rău este izgonit prin răutatea lui, dar cel drept este plin de încredere la moartea sa.

33. Înțelepciunea se odihnește în inima celui inteligent, dar ce este în nebun se face cunoscut.

34. Dreptatea înalță o națiune, dar păcatul este rușinea popoarelor.

35. Bunăvoința regelui este pentru un servitor înțelept, dar mânia sa este pentru cel care face rușine.

Capitolul 15 - Proverbe

1. Un răspuns blând abate furia, dar un cuvânt aspru stârnește mânia.

2. Limba înțelepților folosește drept cunoștința, dar gura nebunilor revarsă nebulie.

3. Ochii lui Iehova sunt în orice loc, privind la cei răi și la cei buni.

4. Blândețea limbii este un pom al vieții, dar strămbătatea din ea este o zdrobire a spiritului.

5. Nebunul disprețuiește îndrumarea tatălui său, dar cine ia aminte la mustrare devine chibzuit.

6. În casa celui drept este o mare comoară, dar în venitul celui rău este tulburare.

7. Buzele înțelepților răspândesc cunoștință, dar nu tot așa este inima nebunilor.

8. Jertfa celor răi este o urâciune pentru Iehova, dar rugăciunea celor drepți este desfătarea Sa.

9. Calea celui rău este o urâciune pentru Iehova, dar El iubește pe cel care urmărește dreptatea.

10. O aspră corectare este pentru cel care părește cărarea; cine urăște mustrarea va muri.

11. Locuința morților și abisul sunt înaintea lui Iehova: cu cât mai mult inimile fiilor oamenilor!

12. Un bațjocitor nu iubește pe unul care-l mustră; el nu va merge spre cei înțelepți.

13. O inimă voioasă înveselește fața, dar, prin întristarea inimii, spiritul este înfrânt.

14. Inima unuia inteligent caută cunoștință, dar gura nebunilor se hrănește cu nebulie.

15. Toate zilele celui întristat sunt rele, dar o inimă fericită este un ospăț neîncetat.

16. Mai bine puțin, cu temere de Iehova, decât o mare avere cu tulburare.

17. Mai bun este un prânz de verdețuri și dragoste, decât un bou îngrășat și ură.

18. Omul mânios stârnește ceartă, dar cel încet la mână potolește neînțelegerea.

19. Calea leneșului este ca un gard de spini, dar cărarea celor drepți este netedă.

20. Un fiu înțelept face bucurie tatălui, dar un om nebun disprețuiește pe mama lui.

21. Nebunia este bucurie pentru cel fără minte, dar un om înțelegător își îndreaptă calea.

22. Fără sfat, planurile nu izbutesc, dar prin mulțimea sfătuitorilor sunt întărite.

23. Un om are bucurie prin răspunsul gurii lui și ce bun este un cuvânt la timpul lui!

24. Cărarea vieții duce în sus pentru cel înțelept, ca să se depărteze de locuința morților, de jos.

25. Iehova va dezrădăcina casa celor mândri, dar va întări hotarul văduvei.

26. Gândurile rele sunt o urâciune pentru Iehova, dar cuvintele curate îi sunt plăcute.

27. Cel lacom de câștig își tulbură casa, dar cine urăște mita va trăi.

28. Inima celui drept se gândește ce să răspundă, dar gura celor răi revarsă lucruri rele.

29. Iehova este departe de cei răi, dar aude rugăciunea celor drepți.

30. Lumina ochilor înveselește inima, o veste bună întărește oasele.

31. Urechea care ascultă mustrarea de viață va rămâne printre înțelepți.

32. Cine refuză îndrumarea își disprețuiește sufletul, dar cine ascultă mustrarea capătă minte.

33. Temerea de Iehova este îndrumarea înțelepciunii și înaintea onoarei este smerenia.

Capitolul 16 - Proverbe

1. Planurile inimii sunt ale omului, dar răspunsul limbii este de la Iehova.

2. Toate căile omului sunt curate în ochii lui, dar Iehova cântărește spiritele.

3. Încredințează-ți lui Iehova lucrările, și gândurile tale vor fi întărite.

4. Iehova a făcut orice lucru pentru scopul său, da, chiar și pe cel rău pentru ziua nenorocirii.

5. Orice inimă îngâmfată este o urâciune pentru Iehova; hotărât, el nu va fi considerat nevinovat.

6. Prin bunătate și adevăr este ispășită nelegiuirea și prin temerea de Iehova se abate de la rău.

7. Când Îi plac lui Iehova căile unui om, îi pune chiar și pe dușmanii săi în pace cu el.

8. Mai bine puțin cu dreptate, decât mari venituri fără dreptate.

9. Inima omului își propune calea, dar Iehova îi îndreaptă pașii.

10. O hotărâre divină este pe buzele regelui: gura lui nu va greși în judecată.

11. Balanța dreaptă și cântarul sunt ale lui Iehova; toate greutatea din sac sunt lucrarea Lui.

12. Este o urâciune pentru regi să comită răutate, pentru că tronul se întărește prin dreptate.

13. Buzele drepte sunt desfătarea regilor și ei îl iubesc pe cel care vorbește drept.

14. Mânia regelui sunt solii morții, dar un om înțelept o va potoli.

15. În lumina feței regelui este viață și bunăvoința lui este ca norul unei ploii târzii.

16. Cu mult mai bine este să dobândești înțelepciune decât aur fin! Și mai de preț dobândirea inteligenței decât a argintului!

17. Calea celor drepti este să se depărteze de rău; acela care ia aminte la calea sa își păzește sufletul.

18. Mândria merge înaintea pieirii, și un spirit îngâmfat înaintea căderii.

19. Mai bine este să fii într-un spirit smerit cu cei blânzi, decât să împarți prada cu cei mândri.

20. Cine ia seama la cuvânt va găsi binele și oricine se încrede în Iehova este fericit!

21. Cel înțelept cu inima este numit inteligent; și dulceața buzelor sporește învățătura.

22. Înțelepciunea este un izvor de viață pentru cel care o are, dar să îndrumi pe nebun este nebunie.

23. Inima celui înțelept dă prudență gurii lui și sporește învățătura pe vorbele lui.

24. Cuvintele plăcute sunt un fagure de miere, dulci pentru suflet și sănătate pentru oase.

25. Este o cale care pare dreaptă omului, dar sfârșitul ei sunt căile morții.

26. Cel care lucrează, pentru el lucrează, pentru că gura lui îl obligă.

27. Un om al lui Belial sapă pentru rău și pe buzele lui este ca un foc arzător.

28. Un om înșelător seamănă ceartă și un purtător de vorbe dezbină prieteni buni.

29. Un om violent amăgește pe aproapele său și-l duce pe o cale care nu este bună.

30. Cine închide ochii ca să plănuiască lucruri înșelătoare; mușcându-și buzele, săvârșește răul.

31. Perii albi sunt o cunună de glorie; dacă ea se găsește pe calea dreptății.

32. Cel încet la mânie este mai de preț decât cel viteaz, și cel care își stăpânește spiritul, decât cel care ia o cetate.

33. Se aruncă sorțul în poală, dar orice hotărâre este a lui Iehova.

Capitolul 17 - Proverbe

1. Mai bine o bucată de pâine uscată și liniște, decât o casă plină de carne dar ceartă.

2. Un servitor înțelept va stăpâni peste un fiu care face rușine și va avea parte de moștenire printre frați.

3. Vasul topitorului este pentru argint și cuptorul pentru aur, dar Iehova încearcă inimile.

4. Răufăcătorul pleacă urechea la buze nelegiuite; mincinosul pleacă urechea la limba stricată.

5. Cine râde de un sărac jighește pe Creatorul său. Cine se bucură de nenorocire nu va fi considerat nevinovat.

6. Copiii copiilor sunt cununa bătrânilor și gloria copiilor sunt părinții lor.

7. Vorbirea aleasă nu se potrivește unui om josnic, cu atât mai puțin buzele mincinoase unui om de seamă.

8. Un dar este o piatră prețioasă în ochii celui care îl are: ori încotro se îndreaptă, reușește.

9. Cine acoperă greșeala caută dragoste, dar cine o repetă dezbină prieteni buni.

10. O muștrare îl pătrunde pe cel care are discernământ mai adânc decât o suță de lovituri pe un nebun.

11. Un răzvrătit caută numai răul, dar un sol nemilos va fi trimis împotriva lui.

12. Mai bine să întâlnești o ursoaică lipsită de puii ei, decât un nebun în nebunia lui.

13. Celui care răsplătește binele cu rău nu i se va depărta răul de casă.

14. Începutul certeii este cum s-ar da drumul apelor; părăsește cearta înainte de a se aprinde.

15. Cine îndreptățește pe cel rău și cine condamnă pe cel drept sunt amândoi o urâciune pentru Iehova.

16. La ce folosește un preț în mâna unui nebun ca să cumpere înțelepciune, când el n-are minte deloc?

17. Prietenul iubește oricând și un frate se naște pentru strămtorare.

18. Un om fără minte bate palma, punându-se garant pentru aproapele său.

19. Cine iubește greșeala iubește cearta; cine își înalță poarta caută pieirea.

20. Cine are o inimă stricată nu găsește nici un bine și cel cu limba sucită cade în rău.

21. Cine naște un nebun spre durerea lui și tatăl unui om rău n-are bucurie.

22. O inimă veselă dă sănătate, dar un spirit zdrobit usucă oasele.

23. Un om rău scoate un dar din sân, ca să strice căile judecății.

24. Înțelepciunea este înaintea celui care are discernământ, dar ochii nebulului sunt la marginile pământului.

25. Un fiu nebun este supărare pentru tatăl său și amărăciune pentru cea care l-a născut.

26. Nu este bine să-l pedepsești pe cel drept, nici să-i lovești pe mai-mari pentru dreptatea lor.

27. Cine are cunoștință își controlează cuvintele și un om înțelegător are un spirit calm.

28. Chiar un nebun, când tace, este considerat înțelept; iar cel care își închide buzele, inteligent.

Capitolul 18 - Proverbe

1. Cine se izolează caută plăcerea lui, este cu totul împotriva oricărei înțelepciuni.

2. Un nebun nu-și găsește plăcerea în înțelegere; ci, numai în descoperirea inimii sale.

3. Când vine cel rău, vine și disprețul; și cu disprețul, rușinea.

4. Cuvintele gurii unui om sunt ape adânci; izvorul înțelepciunii este un izvor care țâșnește.

5. Nu este bine să cauți la fața celui rău, ca să-l nedreptățești pe cel drept la judecată.

6. Buzele unui nebun stârnesc ceartă și gura lui aduce lovituri.

7. Gura unui nebun este distrugerea lui și buzele lui sunt un laț pentru sufletul său.

8. Cuvintele unui purtător de vorbe sunt ca niște bucate alese și coboară în cămările sufletului.

9. Acela care este leneș în lucrul său este frate cu nimicitorul.

10. Numele lui Iehova este un turn tare: cel drept aleargă în el și se așază într-un adăpost înalt.

11. Bogăția celui bogat este cetatea lui tare și ca un zid înalt în închipuirea lui.

12. Înainte de cădere, inima omului este îngâmfată; și smerenia este înaintea onoarei.

13. A răspunde înainte să fi ascultat, aceasta este nebunie și rușine pentru cine o face.

14. Spiritul omului îi sprijină neputința, dar cine poate susține un spirit zdrobit?

15. Inima celui inteligent dobândește cunoștință și urechea înțelepților o caută.

16. Darul unui om îi face loc și-l aduce înaintea celor mari.

17. Cine vine întâi în cauza lui pare drept; apoi vine aproapele său și-l cercetează.

18. Sorțul pune capăt certurilor și hotărăște între cei puternici.

19. Un frate jignit este mai greu de câștigat decât o cetate tare și certurile sunt ca zăvoarele unui palat.

20. Cu rodul gurii sale se satură pântecul omului; cu rodul buzelor lui este săturat.

21. Moartea și viața sunt în puterea limbii și cei care o iubesc vor mânca din rodul ei.
22. Cine a găsit o soție a găsit un lucru bun și a primit har de la Iehova.
23. Săracul vorbește cu rugăminți, dar bogatul răspunde cu asprime.
24. Un om cu prieteni se va ruina, dar există un prieten mai apropiat decât un frate.

Capitolul 19 - Proverbe

1. Mai de preț este un sărac care umblă în integritatea lui, decât cel stricat cu buzele sale și nebun.
2. De asemenea, nu este bine ca un suflet să fie fără cunoștință; și cel grăbit în umblare face pași greșiți.
3. Nebunia omului îi sucește calea și inima lui se întărește împotriva lui Iehova.
4. Bogăția aduce mulți prieteni, dar săracul este despărțit de prietenul său.
5. Un martor fals nu va fi considerat nevinovat și cine rostește minciuni nu va scăpa.
6. Mulți caută bunăvoința unui om de seamă și fiecare este prieten cu un om care dăruiește.
7. Toți frații unui sărac îl urăsc: cu atât mai mult se depărtează de el prietenii săi! El îi urmărește prin cuvinte, ei nu sunt de găsit.
8. Cine dobândește minte își iubește sufletul; cine păzește înțelegerea va găsi binele.
9. Un martor fals nu va fi considerat nevinovat și cine rostește minciuni va pieri.
10. Traiul bun nu se potrivește unui nebun, cu atât mai puțin unui servitor să aibă stăpânire peste căpeteni.
11. Discreția unui om îl face încet la mânie și este glorie pentru el să treacă peste o greșală.
12. Mânia regelui este ca răcnetul unui leu, dar bunăvoința sa este ca roua pe iarbă.
13. Un fiu nebun este nenorocirea tatălui său și certurile unei soții sunt ca o streșină care picură neîncetat.

14. Casa și averea sunt o moștenire de la părinți, dar o soție chibzuită este de la Iehova.

15. Lenea cufundă într-un somn adânc și sufletul leneș va flămânzi.
16. Cine păzește porunca își păzește sufletul; cine își disprețuiește căile va muri.
17. Cine se îndură de sărac împrumută pe Iehova și El îi va reda ceea ce a dat.
18. Cercetează-l pe fiul tău cât timp este speranță, dar să nu-ți pui sufletul ca să-l omori.
19. Un om aprig la mânie va fi pedepsit; pentru că, dacă-l vei scăpa, va trebui s-o faci din nou.
20. Ascultă sfatul și primește îndrumarea, ca să fii înțelept la sfârșitul tău.
21. Multe sunt gândurile în inima omului, dar planul lui Iehova, acela se împlinește.
22. Ceea ce face farmecul unui om este bunătața lui; și un sărac este mai de preț decât un mincinos.
23. Temerea de Iehova duce la viață și cel care o are se va odihni satisfăcut, fără să fie vizitat de rău.
24. Un leneș își pune mâna în vas și nu și-o duce nici măcar la gură.
25. Bate-l pe batjocoritor, și cel simplu va lua seama; muștră-l pe cel inteligent, și el va înțelege cunoștința.
26. Cine ruinează pe tată și a-lungă pe mamă este un fiu care face rușine și aduce dispreț.
27. Încetează, fiul meu, să ascuți îndrumarea care îndepărtează de cuvintele cunoștinței.
28. Un martor al lui Belial batjocorește judecata și gura celor răi înghite nelegiuirea.
29. Judecățile sunt pregătite pentru batjocoritori și biciuirile pentru spatele nebulilor.
- ### Capitolul 20 - Proverbe
1. Vinul este batjocoritor, băutura tare este zgomotoasă; oricine se abate la ele nu este înțelept.
2. Mânia unui rege este ca răcnetul unui leu: cine îl provoacă la mânie păcătuiește împotriva propriului său suflet.

3. Este o onoare pentru cineva să se retragă din ceartă, dar orice nebun se aruncă în ea.
4. Leneșul nu va ara din cauza iernii; la seceriș va cerși și nu va avea nimic.
5. În inima omului, sfatul este o apă adâncă și un om cu înțelegere scoate din ea.
6. Mulți oameni își vor vesti propria bunătate; dar cine va găsi un om credincios?
7. Cel drept umblă în integritatea lui; ferice de copiii săi după el!
8. Un rege care șade pe tronul judecării risipește tot răul cu ochii săi.
9. Cine poate zice: „Mi-am curățit omul lăuntric, sunt curat de păcatul meu“?
10. Greutăți diferite, măsuri diferite: amândouă sunt o urâciune pentru Iehova.
11. Chiar un copil se cunoaște din faptele lui, dacă purtarea lui este curată și dacă este dreaptă.
12. Și urechea care aude și ochiul care vede, Iehova le-a făcut pe amândouă.
13. Nu iubi somnul, ca nu cumva să sărăcești; deschide-ți ochii și vei fi săturat cu pâine.
14. „Rău! Rău!“ zice cumpărătorul, dar se laudă după ce a plecat.
15. Există aur și o mulțime de corali, dar buzele cunoștinței sunt o bijuterie prețioasă.
16. Ia-i haina, pentru că s-a pus garanție pentru altul și ține-l garanție din pricina unor străini.
17. Pâinea înșelăciunii este dulce pentru om, dar după aceea gura lui se va umple cu pietriș.
18. Planurile sunt întărite prin sfat; și fă războiul cu sfat bun.
19. Cine umblă cu vorba descoperă lucruri ascunse; de aceea nu te amesteca cu cel vorbăreț.
20. Celui care blestemă pe tatăl său sau pe mama sa i se va stinge lampa în mijlocul întunericului.
21. O moștenire căpătată în grabă la început nu va fi binecuvântată la sfârșit.
22. Nu zice: „Voi răsplăti cu rău!“ Așteaptă pe Iehova și El te va elibera!

23. Greutăți diferite sunt o urâciune pentru Iehova și o balanță falsă nu este bună.
24. Pașii omului sunt de la Iehova; și cum poate un om să-și înțeleagă propria cale?
25. Este o cursă pentru un om să spună în grabă: „Este sfințit!“ și să cerceteze numai după ce a promis.
26. Un rege înțelept risipește pe cei răi și aduce roata peste ei.
27. Suflarea omului este o lampă a lui Iehova, cercetând toate cămărilor sufletului.
28. Îndurarea și adevărul îl păstrează pe rege și prin bunătate își întărește tronul.
29. Gloria tinerilor este puterea lor și frumusețea bătrânilor este capul cărunt.
30. Bătăile care rănesc curăță răul, și loviturile, cămărilor sufletului.

Capitolul 21 - Proverbe

1. Inima regelui este în mâna lui Iehova niște izvoare de apă: El o îndreaptă încotro vrea.
2. Orice cale a omului este dreaptă în ochii săi, dar Iehova cântărește inimile.
3. A practica dreptatea și judecata este mai plăcut lui Iehova decât jertfa.
4. Ochii trufași și o inimă îngâmfată, lampa celor răi, sunt păcat.
5. Gândurile celor harnici duc numai la belșug, dar ale oricui este grăbit, numai la lipsă.
6. Dobândirea comorilor printr-o limbă mincinoasă este o răsufflare trecătoare a celor care caută moartea.
7. Pustiirea îi mătură pe cei răi, pentru că refuză să facă ce este drept.
8. Calea unui om vinovat este foarte sucită, dar lucrarea celui curat este dreaptă.
9. Este mai bine să locuiești într-un colț al acoperișului decât să ai o femeie certăreată și o casă în comun.
10. Sufletul celui rău dorește răul, aproapele său nu găsește bunăvoință în ochii lui.
11. Când batjocoritorul este pedepsit, cel simplu devine înțelept; și când cel înțelept este învățat, el primește cunoștință.

12. Unul care este drept privește cu înțelepciune casa celui rău. El răstoarnă pe cei răi în nenorocire.

13. Cine își astupă urechile la strigătul săracului va striga și el și nu va fi auzit.

14. Un dar în ascuns potolește mânia, și un cadou în sân, furia aprinsă.

15. Este bucurie pentru cel drept să facă ce este drept, dar aceasta este ruină pentru lucrătorii nelegiurii.

16. Omul care rătăcește de la calea prudenței va locui în adunarea celor morți.

17. Cine iubește veselia va fi un sărac; cine iubește vinul și untdelemnul nu va fi bogat.

18. Cel rău este o răscumpărare pentru cel drept și cel înșelător în locul celor drepti.

19. Este mai bine să locuiești într-un pământ pustiu, decât cu o femeie certăreată și supărăcioasă.

20. O comoară scumpă și untdelemn sunt în locuința unui înțelept, dar un om nebun le înghite.

21. Cine urmează dreptatea și bunătatea găsește viață, dreptate și onoare.

22. Un înțelept cucerește cetatea celor puternici și surpă țaria încrederii ei.

23. Cine își ține gura și limba își păzește sufletul de neazuri.

24. Mândru, îngâmfat, batjocoritor este numele celui care lucrează cu mânie și îngâmfare.

25. Pofta leneșului îl ucide, pentru că mâinile lui refuză să lucreze:

26. poștește cu lăcomie toată ziua; dar cel drept dă și nu reține.

27. Jertfa celor răi este urâciune: cu atât mai mult când este adusă cu un scop rău!

28. Un martor mincinos va pieri, dar omul care ascultă va vorbi întotdeauna.

29. Un om rău își împietrește fața, dar cel drept își întărește calea.

30. Nu este nici înțelepciune, nici pricepere, nici sfat împotriva lui Iehova.

31. Calul este pregătit pentru ziua luptei, dar izbăvirea este a lui Iehova.

Capitolul 22 - Proverbe

1. Un nume bun este mai de preț decât mari bogății și bunăvoința este mai bună decât argintul și aurul.

2. Bogatul și săracul se întâlnesc unul cu altul; Iehova este Cel care i-a făcut pe toți.

3. Un om perspicace vede răul și se ascunde, dar cei simpli merg înainte și sunt pedepsiți.

4. Răsplata smereniei, a temerii de Iehova, este: bogății, onoare și viață.

5. Spini și curse sunt pe calea celui sucit; cine își păzește sufletul se depărtează de ele.

6. Antrenează-l pe copil, pe calea pe care trebuie să meargă, și când va fi bătrân, nu se va abate de la ea.

7. Bogatul stăpânește peste săraci și datornicul este servitorul creditorului.

8. Cine seamănă nedreptate va secera nelegiurie și nuiaua mănicii lui va avea un sfârșit.

9. Cine are ochi binevoitor va fi binecuvântat, pentru că dă săracului din pâinea lui.

10. Alungă pe batjocoritor și cearta se va sfârși, iar neînțelegerea și rușinea vor înceta.

11. Regele este prietenul celui care iubește curăția de inimă, pe ale cărui buze este har.

12. Ochii lui Iehova păstrează cunoștința, dar răstoarnă cuvintele celui viclean.

13. Leneșul zice: „Este un leu afară, voi fi ucis pe străzi!”

14. Gura femeilor străine este o groapă adâncă; cel care nu este plăcut lui Iehova va cădea în ea.

15. Nebunia este lipită de inima copilului; nuiaua disciplinei o va îndepărta de la el.

16. Cine asuprește pe sărac o face ca să se îmbogățească; cine dă celui bogat sigur va duce lipsă.

17. Pleacă-ți urechea și ascultă cuvintele înțelepților și îndreaptă-ți inima la învățătura mea.

18. Pentru că este plăcut dacă le vei păstra înăuntrul tău; ele se vor potrivi împreună pe buzele tale.

19. Pentru ca încrederea ta să fie în Iehova, și-am făcut cunoscut eu ție astăzi.

20. Nu și-am scris eu lucruri minunate în sfaturi și cunoștință,

21. ca să-ți fac cunoscut siguranța cuvintelor adevărului, ca să răspunzi cuvinte ale adevărului celor care te probează.

22. Nu jefui pe sărac pentru că este sărac, nici nu asupri la poartă pe cel întristat,

23. pentru că Iehova le va apăra cauza și va prăda sufletul celor care-i prădează.

24. Nu te împrieteni cu un om mândros și nu merge cu un om furios,

25. ca nu cumva să înveți cărările lui și să-ți ajungă o cursă pentru suflet.

26. Nu fi dintre cei care bat palma, dintre cei care sunt garanți pentru datorii.

27. Dacă n-ai nimic să plătești, de ce să-ți ia patul de sub tine?

28. Nu muta vechea piatră de hotar pe care au pus-o părinții tăi.

29. Ai văzut un om harnic în lucrul său? El va sta înaintea regilor, nu va sta înaintea celor neînsemnați.

Capitolul 23 - Proverbe

1. Când te așezi să mănânci cu un conducător, ia seama bine cine este înaintea ta;

2. și pune-ți un cuțit în gât, dacă ești om mândros.

3. Nu pofti bunătațile lui, pentru că sunt hrană amăgitoare.

4. Nu te trudi să devii bogat; lasă-te de propria ta pricepere:

5. îți vei pune ochii pe ea, s-a dus; pentru că, în adevăr, își face aripi și zboară ca un vultur spre ceruri.

6. Nu mânca hrana celui care are un ochi rău, nici nu pofti bunătațile lui,

7. pentru că, așa cum gândește în sufletul său, așa este el. „Mănâncă și bea“, îți va zice; dar inima lui nu este cu tine.

8. Bucățica pe care ai mâncat-o o vei vărsa și vei irosi cuvintele tale dulci.

9. Nu vorbi în auzul unui nebun, pentru că va disprețui înțelepciunea cuvintelor tale.

10. Nu muta vechea piatră de hotar și nu intra în ogoarele orfanilor,

11. pentru că Răscumpărătorul lor este puternic: El le va apăra cauza împotriva ta.

12. Pune-ți inima la învățătură și urechile la cuvintele cunoștinței.

13. Nu cruța copilul de corectare, pentru că îl vei bate cu nuiaua, nu va muri.

14. Îl vei bate cu nuiaua, dar îi vei elibera sufletul din locuința morților.

15. Fiul meu, dacă inima ta va fi înțeleaptă, inima mea se va bucura, da, a mea;

16. și rinichii mei se vor veseli, când buzele tale vor vorbi lucruri drepte.

17. Inima ta să nu-i invidieze pe păcătoși, ci teme-te de Iehova toată ziua.

18. Pentru că sigur este un viitor, iar așteptarea ta nu va fi zadarnică.

19. Tu, fiul meu, ascultă și fii înțelept și îndreaptă-ți inima pe cale.

20. Nu fi printre băutorii de vin, printre mândrețorii neînfrânați.

21. Pentru că bețivul și mândrețul vor săraci; și somnolența îmbracă în zdrențe.

22. Ascultă pe tatăl tău care te-a născut și nu disprețui pe mama ta, când este în vârstă.

23. Cumpără adevărul și nu-l vinde; înțelepciunea, disciplina și înțelegerea.

24. Tatăl celui drept se va bucura mult și cine a dat naștere unui înțelept se va bucura de el.

25. Să se bucure tatăl tău și mama ta și să aibă bucurie cea care te-a născut.

26. Fiul meu, dă-mi inima ta, și ochii tăi să-și găsească plăcerea în căile mele.

27. Pentru că o prostituată este o groapă adâncă, iar o femeie străină, un puț îngust;

28. de asemenea, ea pândește ca un hoț și înmulțește pe cei vicleni între oameni.

29. Pentru cine este: „Of!“? Pentru cine este: „Vai de mine!“? Ale cui certurile? A cui plângerea? Ale cui rănile fără motiv? A cui roșeața ochilor?

30. Ale celor care întârzie mult la vin, ale celor care merg să încerce vinul amestecat.

31. Nu te uita la vin când este roșu, când sclipește în pahar și alunecă ușor.

32. La sfârșit mușcă asemenea unui șarpe și înțeapă ca o viperă.

33. Ochii tăi vor privi femei străine și inima ta va spune lucruri striccate.

34. Și vei fi asemenea celui culcat în inima mării și asemenea celui culcat pe vârful unui catarg:

35. „M-au bătut, nu mă doare! m-au lovit, n-am știut! Când mă voi trezi? Îl voi căuta din nou!“

Capitolul 24 - Proverbe

1. Nu fi invidios pe oamenii răi, nici nu dori să fii cu ei;

2. pentru că inima lor cugetă la distrugere și buzele lor vorbesc despre răutate.

3. Prin înțelepciune se construiește o casă și prin înțelegere este întărită;

4. și prin cunoștință se umplu cămărilor cu toate bunurile scumpe și plăcute.

5. Un om înțelept este puternic și un om al cunoștinței își întărește puterea;

6. deoarece cu un sfat bun vei purta războiul și în mulțimea sfătuitoarelor este eliberare.

7. Înțelepciunea este prea înaltă pentru nebun, el nu-și va deschide gura la poartă.

8. Cine se gândește să facă rău va fi numit răufăcător.

9. Intenția nebuniei este păcat și batjocoritorul este o urâciune pentru oameni.

10. Dacă îți pierzi curajul în ziua necazului, puterea ta este mică.

11. Scapă pe cei care sunt duși la moarte și nu te retrage de la cei care merg clătînându-se la măcel.

12. Dacă zici: „Iată, noi n-am știut aceasta!“, nu va lua seama Cel care cântărește inimile? Și Cel care îți păzește sufletul știe aceasta și răsplătește omului după lucrarea sa.

13. Mănâncă miere, fiul meu, pentru că este bună; și un fagure este dulce pentru cerul gurii tale.

14. Tot așa, cunoaște înțelepciunea pentru sufletul tău; dacă ai găsit-o, va fi un viitor și așteptarea ta nu va fi zadarnică.

15. Răule, nu pândi locuința celui drept! Nu pustii locul său de odihnă!

16. Pentru că cel drept cade de șapte ori și iarăși se ridică, dar cei răi se afundă în rău.

17. Nu te bucura când cade dușmanul tău și să nu ți se veselească inima când el se împiedică,

18. pentru ca nu cumva Iehova să vadă aceasta și să fie rău în ochii Săi și să-Și întoarcă mânia de la el!

19. Nu te neliniști din cauza răufăcătorilor, nu fi invidios pe cei răi,

20. pentru că nu va fi nici un viitor pentru cel rău; lampa celor răi se va stinge.

21. Fiul meu, teme-te de Iehova și de rege; nu te amesteca cu cei schimbători,

22. pentru că nenorocirea lor va veni deodată; și cine cunoaște ruina unora sau a altora?

23. Aceste lucruri de asemenea vin de la cei înțelepți: Nu este bine să cauți la înfățișare în judecată.

24. Cine zice celui rău: „Ești drept!“, va fi blestemat de popoare, va fi urât de națiuni.

25. Dar cei care îl mustără vor fi plăcuți și o bună binecuvântare va veni peste ei.

26. Sărută buzele cine dă un răspuns drept.

27. Pregătește-ți afară lucrarea și pune-ți ogorul în ordine și după aceea construiește-ți casa.

28. Nu fi martor împotriva aproapelui tău fără motiv; ai vrea tu să înșeli cu buzele tale?

29. Nu zice: „Îi voi face cum mi-a făcut, voi răsplăti omului după lucrarea sa“.

30. Am trecut pe lângă ogorul unui leneș și pe lângă via unui om fără minte.

31. Și, iată, peste tot era năpădit de spini și mărăcinișii îl acoperiseră și zidul de piatră era surpat.

32. M-am uitat, am pus la inimă, am văzut, am primit învățătură:

33. puțin somn, puțină ațipire, puțină încrucișare a mâinilor pentru odihnă

34. și sărăcia ta va veni ca un hoț, iar lipsurile tale, ca un om înarmat.

Capitolul 25 - Proverbe

1. Acestea de asemenea sunt proverbe ale lui Solomon, pe care le-au transcris oamenii lui Ezechia, împăratul lui Iuda.

2. Gloria lui Dumnezeu este să ascundă un lucru, dar gloria regilor este să cerceteze un lucru.

3. Cerurile în înălțime și pământul în adâncime și inima regilor sunt de nepătruns.

4. Scoate zgura din argint și va ieși un vas pentru argintar;

5. scoate pe cel rău dinaintea regelui și tronul lui se va întări în dreptate.

6. Nu te considera mare în prezența regelui și nu te așeza în locul celor mari;

7. pentru că mai bine este să și te zică: „Vino mai sus!”, în fața celui mare pe care îl văd ochii tăi, decât să fii pus mai jos.

8. Nu participa în grabă la o ceartă, ca nu cumva să nu știi ce să faci la sfârșitul ei, când aproapele tău te-ar face de rușine.

9. Discută-ți cauza cu aproapele tău, dar nu dezvăluie secretul altuia,

10. ca nu cumva cel care aude să te facă de rușine și faima ta cea rea să nu se mai schimbe.

11. Ca niște mere de aur în coșulețe de argint este un cuvânt spus la timp.

12. Ca un cercel de aur și o podoabă de aur fin este un înțelept care muștră, pentru o ureche atentă.

13. Ca frigul zăpezii în timpul secerișului este un mesager credincios pentru cei care îl trimit: pentru că înviorează sufletul stăpânilor săi.

14. Nori și vânt fără ploaie, așa este un om care se laudă cu un dar fals.

15. Prin îndelungă-răbdare este convins un conducător și o limbă dulce zdrobește oase.

16. Ai găsit miere? Mănâncă atât cât este suficient pentru tine, ca nu cumva să te sature de ea și s-o verși.

17. Pune-ți rar piciorul în casa aproapelui tău, ca nu cumva să se sature de tine și să te urască.

18. Ca un ciocan și o sabie și o săgeată ascuțită este un om care depune mărturie falsă împotriva aproapelui său.

19. Ca un dinte rupt și un picior care se clatină este încrederea într-un înșelător în ziua necazului.

20. Ca unul care se dezbracă de haină pe vreme rece și ca oțetul pe sodă, așa este cel care cântă cântece unei inimi triste.

21. Dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i pâine să mănânce; și, dacă este însetat, dă-i apă să bea:

22. pentru că vei îngrămădi cărbuni de foc pe capul lui și Iehova îți va răsplăti.

23. Vântul de nord aduce ploaie; tot așa, limba defăimătoare, o față mâniaoasă.

24. Este mai bine să locuiești într-un colț al acoperișului, decât să ai o femeie certărească și o casă în comun.

25. Ca apele reci pentru un suflet însetat, așa este o știre bună dintr-o țară îndepărtată.

26. Ca o fântână tulbure și un izvor stricat este cel drept care se clatină înaintea celui rău.

27. Nu este bine să mănânci multă miere; și a cerceta lucrurile grele este o greutate.

28. Cine nu are stăpânire asupra spiritului său este o cetate dărâmată, fără ziduri.

Capitolul 26 - Proverbe

1. Ca zăpada vara și ca ploaia la seceriș, așa nu se potrivește gloria pentru un nebun.

2. Ca vrabia când sare ici și colo, ca rândunica atunci când zboară, așa și blestemul neîntemeiat nu va veni.

3. Biciul este pentru cal, frâul pentru măgar și nuiaua pentru spatele nebunilor.

4. Nu răspunde unui nebun după nebunia lui, ca să nu fii și tu asemenea lui.

5. Răspunde unui nebun după nebunia lui, ca să nu fie înțelept în ochii lui.

6. Cine trimite o știre prin mâna unui nebun își taie picioarele, bea nedreptate.

7. Picioarele ologului atârnă moale; așa este un proverb în gura nebunilor.

8. Ca o pungă de nestemate într-o grămadă de pietre, așa este cel care dă onoare unui nebun.

9. Ca un spin care intră în mâna unuia beat, așa este un proverb în gura nebunilor.

10. Un stăpân care murdărește pe oricine: așa este ca cel ce angajează și pe nebun și pe trecători.

11. Cum un câine se întoarce la vărsătura lui, un nebun își repetă nebunia.

12. Ai văzut pe cineva înțelept în ochii săi? Este mai multă speranță pentru un nebun decât pentru el.

13. Leneșul zice: „Este un leu fioros pe drum! Un leu este în mijlocul străzilor!”

14. Cum se întoarce ușa în balamalele ei, așa și leneșul în patul lui.
15. Leneșul își pune mâna în vas: îi este greu s-o ducă iarăși la gură.
16. Un leneș este mai înțelept în ochii săi decât șapte care răspund cu judecată.
17. Ca unul care apucă un câine de urechi este trecătorul care se amestecă într-o ceartă care nu-l privește.
18. Ca un nebun care aruncă tăciuni de foc, săgeți și moarte,
19. așa este un om care-l înșală pe aproapele său și zice: „N-a fost doar o glumă?”
20. Unde nu sunt lemne, focul se stinge; și unde nu este purtător de vorbe, cearta încetează.
21. Cărbuni pentru jărat și lemn pentru foc, așa este un om certăreț pentru aprinderea certeii.
22. Cuvintele unui purtător de vorbe sunt ca niște bucate alese și care coboară în părțile cele mai dinăuntru ale pântecelei.
23. Buze arzătoare și o inimă rea sunt ca un vas de pământ acoperit cu zgură de argint.
24. Cine urăște se prefacă cu buzele lui, dar adună înșelăciune înăuntru lui.
25. Când glasul lui este plăcut, nu-l crede, pentru că șapte urăciuni sunt în inima lui.
26. Deși ura este acoperită de prefăcătorie, răutatea lui se va arăta în adunare.
27. Cine sapă o groapă va cădea în ea; și piatra se întoarce peste cel care o rostogolește.
28. O limbă mincinoasă urăște pe cei care sunt răniți de ea și o gură lingușitoare lucrează ruină.

Capitolul 27 - Proverbe

1. Nu te lăuda cu ziua de mâine, pentru că nu știi ce va aduce o zi.
2. Altul să te laude, iar nu gura ta; un străin, și nu buzele tale.
3. O piatră este grea și nisipul este greu, dar supărarea unui nebun este mai grea decât amândouă.
4. Furia este crudă și mânia este cumplită; dar cine poate rezista înaintea geloziei?
5. O mustrare pe față este mai bună decât o dragoste ascunsă.

6. Rănila celui care iubește sunt credincioșie, dar sărutările celui care urăște sunt înșelătoare.
7. Sufletul sătul calcă în picioare fagurele de miere, dar pentru sufletul flămând orice lucru amar este dulce.
8. Ca o pasăre care rătăcește de la cuibul ei, așa este un om care rătăcește de la locul lui.
9. Untdelemnul și mireasma înveselesc inima; și bunătatea unui prieten este sfatul care vine din inimă.
10. Nu părăsi pe prietenul tău și pe prietenul tatălui tău și nu intra în casa fratelui tău în ziua nenorocirii tale. Mai bine este un vecin aproape decât un frate departe.
11. Fii înțelept, fiul meu, și înveselește-mi inima, ca să am ce să răspund celui care îmi reproșează.
12. Un om perspicace vede răul și se ascunde; cei simpli trec înainte și sunt pedepsiți.
13. Ia-i haina, pentru că este garanție pentru altul și ține-l garant pentru o femeie străină.
14. Binecuvântarea aproapelui cu voce tare dis-de-dimineață este socotită ca un blestem.
15. O streășină care picură neîncetat într-o zi ploioasă și o femeie certăreață se aseamănă.
16. Cine o va opri oprește vântul și dreapta sa apucă untdelemn.
17. Fierul se ascute cu fier; tot așa, un om provoacă fața prietenului său.
18. Cine îngrijește de smochin va mânca din rodul lui, iar cine îl păzește pe stăpânul său va fi onorat.
19. După cum în apă fața răspunde feței, așa și inima omului, omului.
20. Locuința morților și abisul sunt nesătule; așa și ochii omului: nu se satură niciodată.
21. Vasul topitorului este pentru argint și cuptorul pentru aur; așa și omul pentru gura care-l laudă.
22. Dacă-l vei pisa pe nebun în piua printre grăunțe cu un pisălog, tot nu se va îndepărta nebunia de la el.

23. Ia seama bine la înfățișarea turmelor tale; uită-te bine la cirezile tale,
 24. pentru că averea nu este pentru totdeauna; și cununa din generație în generație!
 25. Fânul este îndepărtat și se arată iarba verde și iarba munților este strânsă.
 26. Mieii sunt pentru îmbrăcămintea ta și țapii sunt prețul unui ogor;
 27. și laptele caprelor este destul pentru hrana ta, pentru hrana casei tale și pentru viața servitoarelor tale.

Capitolul 28 - Proverbe

1. Cel rău fuge când nu-l urmărește nimeni, dar cei drepecți îndrăznesc ca un leu tânăr.
 2. Din pricina fărădelegii unei țări, capii ei sunt mulți, dar printr-un om priceput în cunoștință se prelungește statornicia.
 3. Un sărac care-i asuprește pe cei neajutorați este un șuvoi de ploaie care lasă fără pâine.
 4. Cei care părăsesc legea îi laudă pe cei răi, dar cei care păzesc legea se luptă cu ei.
 5. Oamenii răi nu înțeleg judecata, dar cei care-L caută pe Iehova înțeleg totul.
 6. Mai mult prețuiește săracul care umblă în integritate, decât cel stricat care umblă pe două căi, deși este bogat.
 7. Cine păzește legea este un fiu inteligent, dar cine se asociază cu cei destrăbălați aduce rușine tatălui său.
 8. Cine își înmulțește averea prin camătă și prin câștig nedrept o adună pentru cel care este milos cu cei săraci.
 9. Cine își întoarce urechea ca să n-audă legea – chiar și rugăciunea lui este o urăciune.
 10. Cine face pe cei drepecți să rățăcească pe o cale rea va cădea el însuși în groapa sa; dar cei integri vor moșteni binele.
 11. Un om bogat este înțelept în ochii săi, dar săracul care are discernământ îl cercetează.
 12. Când înving cei drepecți este mare glorie, dar când se înalță cei răi, oamenii se ascund.
 13. Cine își acoperă fărădelegile nu va prospera, dar cine le mărturisește și le părăsește va căpăta dragoste.

14. Fericit este omul care se teme întotdeauna, dar cine își împietrește inima va cădea în nenorocire.

15. Ca un leu care răcnește și un urs care caută pradă, așa este un conducător rău peste un popor sărac.

16. Conducătorul lipsit de înțelegere este și un mare asupritor; cine urăște lăcomia își va lungi zilele.

17. Un om împovărat de sângele cui va fugi până la groapă; nimeni să nu-l oprească.

18. Cine umblă în dreptate va fi salvat, dar cine este stricat, umblând pe două căi, va cădea deodată.

19. Cine își ară ogorul se va sătura cu pâine, dar cine umblă după oameni de nimic se va sătura de sărăcie.

20. Un om credincios este binecuvântat mult, dar cine se grăbește să se îmbogățească nu va rămâne nevinovat.

21. Nu este bine să cauți la înfățișare; chiar pentru o bucată de pâine, omul va păcătui.

22. Cine are un ochi rău aleargă după avere și nu știe că sărăcia va veni peste el.

23. Cel care muștră pe un om va căpăta după aceea mai multă favoare decât cel care lingusește cu limba.

24. Cine jefuiește pe tatăl său și pe mama sa și zice: „Nu este păcat!“ este tovarăș cu un nimitor.

25. Cine se îngâmfă în suflet stârnește ceartă, dar cine se încrede în Iehova va prospera.

26. Cine se încrede în propria lui inimă este un nebun, dar cine umblă cu înțelepciune va fi eliberat.

27. Cine dă săracului nu va duce lipsă, dar cine își ascunde ochii va fi copleșit de blesteme.

28. Când se înalță cei răi, oamenii se ascund; dar când pier, cei drepecți se înmulțesc.

Capitolul 29 - Proverbe

1. Omul care, muștrat des, își înțepenește grumazul, va fi zdrobit deodată și fără leac.

2. Când se înmulțesc cei drepecți, poporul se bucură; dar când conduce cel rău, poporul geme.

3. Cine iubește înțelepciunea înveselește pe tatăl său, dar un asociat al prostituatelor risipește averea.
4. Un rege întărește țara prin judecată dreaptă, dar cine ia mită o răstoarnă.
5. Un om care îl lingușește pe aproapele său îi întinde un laț pentru pașii lui.
6. În nelegiuirea unui om rău este o cursă, dar cel drept va cânta și se va bucura.
7. Cel drept ia cunoștință de cauza săracilor; cel rău nu are înțelegere.
8. Oamenii batjocoritori pun cetatea pe foc, dar înțelepții abat mânia.
9. Dacă un om înțelept se ceartă cu un nebun, fie că se mânia, fie că râde, n-are odihnă.
10. Cei însetați de sânge urăsc pe cel integru, dar cei drepti se îngrijesc de sufletul lui.
11. Un nebun își arată toată mânia spiritului, dar înțeleptul și-o stăpânește.
12. Dacă un conducător ascultă de cuvinte mincinoase, toți servitorii săi sunt răi.
13. Săracul și asupritorul se întâlnesc: Iehova le luminează ochii la amândoi.
14. Un rege care judecă pe săraci cu credincioșie își va întări tronul pentru totdeauna.
15. Nuiua și muștrarea dau înțelepciune, dar un copil lăsat în voia lui aduce rușine mamei lui.
16. Când se înmulțesc cei răi, fărădelegea se înmulțește, dar cei drepti vor vedea căderea lor.
17. Corectează-ți fiul, și el îți va da odihnă și va oferi desfătări sufletului tău.
18. Când nu este nici o viziune, poporul este fără frâu; dar fericite de cel care respectă legea.
19. Un servitor nu este corectat prin cuvinte: el, în adevăr, înțelege, dar nu răspunde.
20. Ai văzut pe cineva grăbit în cuvintele lui? Este mai multă speranță pentru un nebun decât pentru el.
21. Cine își răsfață din copilărie servitorul, la urmă îl va avea ca fiu al casei.
22. Un om mândros stârșește ceartă și un om furios face multe păcate.

23. Mândria unui om îl înjosește, dar cel smerit în spirit va primi onoare.
24. Cine împarte cu hoțul își urăște sufletul; aude planul, dar nu spune ceva.
25. Frica de om întinde o cursă, dar cine își pune încrederea în Iehova este apărat.
26. Mulți caută fața conducătorului, dar judecata dreaptă a omului este de la Iehova.
27. Un om nedrept este o urâciune pentru cei drepti și cine este drept pe cale este o urâciune pentru cel rău.

Capitolul 30 - Proverbe

1. Cuvintele lui Agur, fiul lui Iache, profeția rostită de omul acesta pentru Itiel, chiar pentru Itiel și Ucal:
2. În adevăr, eu sunt mai prost decât oricine și nu am perspicacitate omului;
3. n-am învățat înțelepciune, nici n-am cunoștința Celui Sfânt.
4. Cine s-a suit în ceruri și s-a coborât? Cine a adunat vântul în pumnii săi? Cine a legat apele într-o manta? Cine a întărit toate marginile pământului? Care este Numele Său și care este Numele fiului Său, dacă știi?
5. Fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este curat. El este un scut pentru cei care își pun încrederea în El.
6. Nu adăuga la cuvintele Lui, ca să nu te mustre și să fii găsit mincinos.
7. Două lucruri îți cer; nu mi le refuza înainte de a muri:
8. depărtează de la mine deșertăciunea și minciunile; nu mi da nici sărăcie, nici bogăție; hrănește-mă cu pâinea de care am nevoie zilnic,
9. ca nu cumva, fiind sătul, să Te tăgăduiesc și să zic: „Cine este Iehova?” Sau ca nu cumva, fiind sărac, să fur și să iau în deșert Numele Dumnezeului meu.
10. Nu vorbi prea mult despre servitorul stăpânului său, ca nu cumva să te blestem și să fii considerat vinovat.
11. Este o generație care blestemă pe tatăl său și nu binecuvântează pe mama sa.
12. Este o generație care este curată în ochii ei, deși nu este spălată de necurăția ei.
13. Este o generație a cărei ochi sunt trufași și cum își înalță pleoapele!

14. o generație ai cărei dinți sunt săbii, și măselele ei, cuțite, ca să devoreze pe cei întristați de pe pământ și pe cei nevoiași dintre oameni.

15. Lipitoarea are două fiice: „Dă! Dă!“ Sunt trei lucruri niciodată sătule, patru care nu zic „Este de ajuns!“:

16. Locuința morților și pântecele steril, pământul care nu se satură de apă și focul care nu zice: „Este de ajuns!“

17. Ochiul care-și bate joc de tată și disprețuiește ascultarea de mamă va fi scobit de corbii din vale și va fi mâncat de vulturii tineri.

18. Sunt trei lucruri prea minunate pentru mine și patru pe care nu le înțeleg:

19. calea unui vultur pe cer, calea unui șarpe pe o stâncă, calea unei corăbii în mijlocul mării și calea unui bărbat la o tânără.

20. Așa este calea unei femei adultere. Ea mănâncă și își șterge gura și zice: „N-am făcut ceva rău“.

21. Sub trei lucruri se cutremură pământul și sub patru nu mai poate:

22. sub un servitor când el domnește și sub un nebun când se satură cu carne;

23. sub o femeie disprețuită când se mărită și sub o servitoare atunci când moștenește pe stăpâna ei.

24. Sunt patru ființe mici pe pământ și sunt deosebit de înțelepte:

25. furnicile, un popor fără putere, totuși își pregătesc hrana vara;

26. șafanii sunt doar un popor slab, totuși își fac casa în stâncă;

27. lăcustele n-au rege, totuși pornesc toate în cete;

28. prinzi păianjenul cu mâinile, totuși este în palatele regilor.

29. Sunt trei care au un pas mareț și patru au un mers frumos:

30. leul puternic între animale, care nu se abate dinaintea nimănui;

31. un cal bine încins la coapse sau țapul și un rege împotriva căruia nimeni nu se poate ridica.

32. Dacă ai lucrat nebunește, îngâmfându-te, sau dacă ai gândit rău, pune mâna la gură!

33. Pentru că stoarcerea laptelui dă unt și lovirea nasului dă sânge și întărătarea mâniei dă ceartă.

Capitolul 31 - Proverbe

1. Cuvintele regelui Lemuel, cuvintele divine cu care mama lui îl învăța:

2. Ce să-ți spun, fiul meu? Și ce să-ți spun, fiul pântecelei mele? Și ce să-ți spun, fiul promisiunilor mele?

3. Nu da femeilor tăria ta, nici căile tale celor care distrug pe regi.

4. Lemuele, nu este pentru regi, nu este pentru regi să bea vin, nici pentru conducători să zică: „Unde este băutura tare?“

5. Ca nu cumva să bea și să uite legea și să succească judecata vreunuia dintre fiii întristării.

6. Dați băutură tare celui care este gata să piară și vin celui cu sufletul amărât:

7. să bea și să-și uite sărăcia și să nu-și mai amintească de necazul lui.

8. Deschide-ți gura pentru cel mut, pentru cauza tuturor celor părășiți.

9. Deschide-ți gura, judecă drept și fă dreptate celui întristat și nevoiaș.

10. Cine poate găsi o femeie virtuoasă? Pentru că prețul ei este cu mult mai presus de coralii.

11. Inima soțului ei se încrede în ea și el nu va duce lipsă de venit.

12. Ea îi face bine și nu rău, în toate zilele vieții ei.

13. Ea caută lână și in și lucrează de bunăvoie cu mâinile ei.

14. Ea este asemenea corăbiilor negustorilor: își aduce hrana de departe.

15. Și ea se trezește când încă este noapte și dă de mâncare casei ei și datorita zilei servitoarelor ei.

16. Ea se gândește la un ogor și-l cumpără; din rodul mâinilor ei plantează o vie.

17. Ea își încinge coapsele cu putere și își întărește brațele.

18. Ea vede că este bun câștigul ei; lumina ei nu se stinge noaptea.

19. Ea pune mâinile pe furcă și palmele ei țin fusul.

20. Ea își întinde mâna către cel întristat; și își întinde mâinile către cel nevoiaș.

- 21.** Ea nu se teme de zăpadă pentru casa ei, pentru că toată casa ei este îmbrăcată în stacojiu.
- 22.** Ea își face singură cuverturi; îmbrăcămintea ei este în subțire și purpură.
- 23.** Soțul ei este cunoscut la porți, când stă între bătrânii țării.
- 24.** Ea face cămăși de in și le vinde și oferă cingători negustorului.
- 25.** Putere și demnitate sunt îmbrăcămintea ei și ea râde de ziua care vine.
- 26.** Ea își deschide gura cu înțelepciune și pe limba ei este legea bunătății.
- 27.** Supraveghează căile casei ei și nu mănâncă pâinea leneviei.
- 28.** Fiii ei se ridică și o numesc fericită și soțul ei o laudă:
- 29.** „Multe fiice au lucrat cu putere, dar tu le întreci pe toate“.
- 30.** Farmecul este înșelător și frumusețea este deșartă; femeia temătoare de Iehova, aceea va fi laudată.
- 31.** Răsplățiți-o pentru rodul mâinilor ei și propriile ei lucrări s-o laude la porți.

ECLEZIAST

Capitolul 1 - Ecleziast

1. Cuvintele Eclesiastului, fiul lui David, rege în Ierusalim.
2. Deșertăciunea deșertăciunilor, zice Eclesiastul, deșertăciunea deșertăciunilor! Totul este deșertăciune!
3. Ce folos are omul din toată munca lui cu care se muncește sub soare?
4. Generație trece și generație vine, dar pământul este stabilit pentru timp îndelungat.
5. Și soarele răsare și soarele apune și se grăbește spre locul său unde răsare.
6. Vântul se duce spre sud și se întoarce spre nord; se duce și se întoarce; și vântul revine la circuitul lui.
7. Toate râurile curg în mare și marea nu se umple; spre locul de unde vin râurile, într-acolo se întorc iarăși.
8. Toate lucrurile sunt pline de neîmplinire, așa cum nimeni nu poate spune. Ochiul nu se satură văzând, nici urechea nu se mulțumește auzind.
9. Ce a fost, aceea va fi; și ce s-a făcut, aceea se va face; și nu este nimic nou sub soare.
10. Este ceva despre care s-ar putea spune: „Iată, acesta este nou”? Era deja în epocă care au fost înainte.
11. Nu este nici o aducere-aminte de cele trecute; nici nu va fi amintire despre cele care vor veni, pentru cei care vor fi după aceea.
12. Eu, Eclesiastul, am fost rege peste Israel în Ierusalim.
13. Și mi-am pus inima să caut și să cercetez prin înțelepciune despre tot ce se face sub ceruri: aceasta este o preocupare obositoare pe care a dat-o Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să fie ocupați cu ea.
14. Am văzut toate lucrările care se fac sub soare; și, iată, totul este deșertăciune și goană după vânt!

15. Ce este strâmb nu se poate îndrepta și ce lipsește nu se poate număra.

16. Am vorbit cu omul meu lăuntric, zicând: „Iată, am ajuns mare și am dobândit înțelepciune mai mult decât toți cei care au fost înainte de mine peste Ierusalim și inima mea a văzut multă înțelepciune și cunoștință“.

17. Și mi-am pus omul meu lăuntric la cunoașterea înțelepciunii și la cunoașterea nebulniei și a prostiei; am aflat că aceasta de asemenea este goană după vânt.

18. Pentru că în multă înțelepciune este mult necaz; și cel care înmulțește cunoștința înmulțește întristarea.

Capitolul 2 - Ecleziast

1. Am zis în lăuntru meu: „Vino acum să te încerc cu bucurie: deci bucură-te de plăcere!“ Dar, iată, aceasta de asemenea este deșertăciune.
2. Am zis despre răsete: „Nebunie!“ Și despre bucurie: „Ce folosește aceasta?“
3. Am căutat în lăuntru meu cum să-mi înveslesc corpul cu vin, în timp ce îmi voi conduce lăuntru meu cu înțelepciune, și cum să stăpânesc prostia, până voi vedea ce este bine pentru fiii oamenilor să facă sub ceruri în toate zilele vieții lor.
4. Mi-am făcut lucruri mari: mi-am construit case, mi-am plantat vii.
5. Mi-am făcut grădini și parcuri și am plantat pomi în ele, de orice fel de rod.
6. Mi-am făcut iazuri de apă, să ud cu ele pădurea unde cresc arborii.
7. Am dobândit sclavi și sclave și am avut sclavi născuți în casa mea; am avut de asemenea mari averi de cirezi și turme, mai mult decât toți cei care au fost înainte de mine în Ierusalim.
8. Mi-am adunat argint și aur și comori ca ale regilor și ale provinciilor; mi-am

adus cântăreți și cântărețe și confortul fiilor oamenilor: o soție și țiitoare.

9. Și am devenit mare și i-am întrecut pe toți cei care au fost înaintea de mine în Ierusalim; totuși înțelepciunea mea a rămas cu mine.

10. Și orice au dorit ochii mei nu le am refuzat, nu mi-am oprit inima de la nici o bucurie; pentru că inima mea s-a bucurat de toată truda mea și aceasta mi-a fost partea din toată munca mea.

11. Apoi am privit la toate lucrările pe care mâinile mele le-au lucrat și la munca cu care m-am muncit ca să le fac; și, iată, totul era deșertăciune și goană după vânt și nu am avut nici un folos sub soare.

12. Și m-am întors să privesc înțelepciunea și nebulnia și prostia. Pentru că ce va face omul care vine după rege? Ceea ce s-a făcut deja!

13. Și am văzut că înțelepciunea întrece cu atât nebulnia, cu cât lumina întrece întunericul.

14. Înțeleptul își are ochii în cap, dar nebunul umblă în întuneric. Dar tot eu am observat că același lucru se întâmplă tuturor.

15. Și am zis în inima mea: „Cum se întâmplă nebunului, așa mi se va întâmpla chiar mie; și atunci pentru ce am fost eu mai înțelept?” Atunci am zis în inima mea că aceasta, de asemenea, este deșertăciune.

16. Pentru că nu va fi nici o amintire pentru totdeauna a înțeleptului mai mult decât a nebunului; pentru că totul se va uita deja în zilele care vin. Și cum poate înțeleptul întocmai ca nebunul?

17. Și am urât viața, pentru că lucrarea care se face sub soare mi-a fost o povară; pentru că totul este deșertăciune și goană după vânt.

18. Și am urât toată munca mea cu care m-am muncit sub soare, pentru că trebuia s-o las omului care va fi după mine.

19. Și cine știe dacă el va fi înțelept sau nebun? Totuși el va stăpâni peste toată

munca mea cu care m-am trudit și cu care am fost înțelept sub soare. Aceasta de asemenea este deșertăciune.

20. Atunci am ajuns până acolo că inima mi s-a abătut spre disperare pentru lucrarea cu care m-am trudit sub soare.

21. Pentru că este un om a cărui muncă a fost cu înțelepciune și cu cunoștință și cu îndemânare și lasă unui om care nu s-a muncit cu ea, să fie partea lui. Aceasta de asemenea este deșertăciune și un mare rău.

22. Căci ce are omul din toată munca sa și din munca inimii sale cu care s-a chinuit sub soare?

23. Pentru că toate zilele lui sunt dureri, iar osteneala lui, necaz; chiar noaptea lăuntru lui nu are odihnă. Aceasta de asemenea este deșertăciune.

24. Nu este nimic mai bun pentru om decât să mănânce și să bea și să-și facă sufletul să se bucure de munca lui. Am văzut, de asemenea, că și aceasta este din mâna lui Dumnezeu.

25. Căci cine poate mânca și cine se poate veseli mai mult decât mine?

26. Pentru că El dă unui om care este bun în ochii Săi înțelepciune și cunoștință și bucurie, dar celui păcătos îi dă grija să strângă și să adune, pentru ca să dea celui care este bun înaintea lui Dumnezeu. Aceasta, de asemenea, este deșertăciune și goană după vânt.

Capitolul 3 - Ecleziast

1. Pentru orice lucru este o vreme și pentru orice ocupație un timp sub ceruri:

2. un timp pentru a se naște și un timp pentru a muri; un timp pentru a planta și un timp pentru a smulge ce este plantat;

3. un timp pentru a ucide și un timp pentru a vindeca; un timp pentru a dărâma și un timp pentru a construi;

4. un timp pentru a plânge și un timp pentru a râde; un timp pentru a jeli și un timp pentru a dansa de bucurie;

5. un timp pentru a arunca pietre și un timp pentru a strânge pietre; un timp

pentru a îmbrățișa și un timp pentru a se feri de îmbrățișare;

6. un timp pentru a căuta și un timp pentru a pierde; un timp pentru a păstra și un timp pentru a arunca;

7. un timp pentru a rupe și un timp pentru a coase; un timp pentru a tăcea și un timp pentru a vorbi;

8. un timp pentru a iubi și un timp pentru a urî; un timp pentru război și un timp pentru pace.

9. Ce folos are cel care lucrează din truda lui?

10. Am văzut grija pe care a dat-o Dumnezeu fiilor oamenilor, ca să fie ocupați cu ea.

11. El a făcut orice lucru frumos la timpul său; a pus și eternitatea în inima lor, încât omul nu poate cuprinde de la început până la sfârșit lucrarea pe care o face Dumnezeu.

12. Am înțeles că nu este nimic mai bun pentru ei decât să se bucure și să facă bine în viața lor;

13. și, de asemenea, ca fiecare om să mănânce și să bea și să vadă binele în toată munca lui, acesta este darul lui Dumnezeu.

14. Am înțeles că tot ce face Dumnezeu va fi pentru totdeauna; nu este nimic de adăugat la aceasta și nimic de scăzut din ea; și Dumnezeu a făcut, ca ei să se teamă înaintea Lui.

15. Ceea ce este a fost de mult și ceea ce va fi a fost deja; și Dumnezeu aduce înapoi ce a trecut.

16. Și, mai mult, am văzut sub soare că, în locul pentru judecată, acolo era răutate; și că, în locul pentru dreptate, acolo era răutate.

17. Am zis în inima mea: „Dumnezeu va judeca pe cel drept și pe cel rău, pentru că este rânduit un timp pentru orice lucrare și pentru orice faptă“.

18. Am zis în inima mea: „Așa este cu fiii oamenilor, ca Dumnezeu să-i încerce

și ca ei să vadă că nu sunt decât animale“.

19. Pentru că ce se întâmplă fiilor oamenilor se întâmplă și animalelor; chiar același lucru li se întâmplă: cum moare unul, așa moare și celălalt; și o suflare au toți, iar omul n-are nici o superioritate față de animal, pentru că totul este deșertăciune.

20. Toți merg spre același loc, toți sunt din țărână și toți se întorc în țărână.

21. Cine cunoaște spiritul fiilor oamenilor? Merge el sus, și spiritul animalelor merge el jos, în pământ?

22. Și am văzut că nimic nu este mai bine decât ca omul să se bucure de ceea ce face, pentru că aceasta este partea lui; pentru că cine-l va aduce să vadă ce va fi după el?

Capitolul 4 - Eccleziast

1. Și m-am întors și am văzut toate asupririle care se fac sub soare: și iată lacrimile celor asupriți și nici un mângâietor pentru ei! Și puterea era de partea asupritorilor lor, iar ei n-aveau nici un mângâietor.

2. Atunci am lăudat pe cei morți, care au murit deja, mai mult decât pe cei vii, care trăiesc încă.

3. Și mai bine decât amândoi este cel care încă nu este, care n-a văzut lucrul rău care se face sub soare.

4. Și am văzut toată truda și toată iscusința la lucru: aceasta este gelozia omului față de aproapele său. Aceasta de asemenea este deșertăciune și goană după vânt.

5. Nebunul își încrucișează mâinile și mănâncă propria lui carne.

6. Mai bine un pumn plin de odihnă decât amândouă mâinile pline de trudă și goană după vânt.

7. Și m-am întors și am văzut: deșertăciune sub soare:

8. este unul și fără un al doilea și n-are nici fiu, nici frate, totuși toată truda lui nu are sfârșit și ochiul său nu se satură de

bogații. Și: „Pentru cine mă trudesce eu și-mi lipsesc sufletul de bine?” Aceasta de asemenea este deșertăciune și o preocupare neplăcută.

9. Mai bine doi decât unul, pentru că au o bună plată pentru truda lor.

10. Pentru că, dacă ar cădea, unul va ridica pe însoțitorul lui; dar vai de cine este singur când cade și nu are pe altul să-l ridice!

11. Iarăși, dacă se culcă doi împreună, le este cald; dar cum poate unul singur să se încălzească?

12. Și dacă ar învinge cineva pe unul, doi îi vor rezista; și o funie împletită în trei nu se rupe ușor.

13. Mai bine un tânăr sărac și înțelept, decât un rege bătrân și nebun, care nu primește să fie avertizat;

14. Pentru că din închisoare a ieșit el ca să domnească și s-a născut sărac în regatul lui.

15. Am văzut pe toți cei vii care umblă sub soare, cu copilul, urmașul care-i va ocupa locul.

16. Fără sfârșit era tot poporul, toți care stăteau înaintea lor; totuși cei care vor veni după el nu se vor bucura de el. Cu adevărat, și aceasta este deșertăciune și goană după vânt.

Capitolul 5 - Ecclesiast

1. Păzește-ți piciorul când mergi în casa lui Dumnezeu și apropie-te mai bine să ascuți decât să aduci jertfa nebulilor; pentru că ei nu știu că fac rău.

2. Nu te pripri cu gura ta și să nu îți se grăbească lăuntru tău să rostească ceva înaintea lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în ceruri și tu pe pământ; pentru aceasta, cuvintele tale să fie cumpătate!

3. Pentru că un vis vine din mulțimea treburilor, și un glas al nebunului, din mulțimea cuvintelor.

4. Când faci o promisiune lui Dumnezeu, nu întârzia s-o împlinesti, pentru că El nu

găsește nici o plăcere în nebuni; împlinește ce ai promis!

5. Mai bine este să nu promiți decât să promiți și să nu împlinesti.

6. Nu îngădui gurii tale să-ți îndrepte carnea spre păcat și nu zice înaintea îngerului că a fost o greșeală. Pentru ce să Se mânie Dumnezeu la glasul tău și să nimicească lucrarea mâinilor tale?

7. Pentru că în mulțimea visurilor sunt deșertăciuni, tot așa și în mulțimea cuvintelor; dar teme-te de Dumnezeu!

8. Dacă vezi asupra celui sărac și judecata și dreptatea încălcate prin violență într-o provincie, să nu te miri de aceasta; pentru că un mai-înalt veghează peste cel înalt, și sunt alții mai înalți.

9. Mai mult, pământul este de folos în toate privințele: regele este dependent de ogor.

10. Cel care iubește argintul nu se va sătura de argint, nici cel care iubește belșugul, de câștig. Aceasta, de asemenea, este deșertăciune.

11. Când se înmulțesc bunurile, se înmulțesc cei care le mănâncă; și ce folos are stăpânul lor, decât că le privește cu ochii săi?

12. Dulce este somnul lucrătorului, fie că a mâncat puțin, fie mult; dar pe cel bogat, belșugul nu-l lasă să doarmă.

13. Este un rău dureros pe care l-am văzut sub soare: bogății păstrate spre răul celui care le stăpânește;

14. sau acele bogății se pierd printr-o întâmplare rea; și dacă a născut un fiu, nu rămâne nimic în mâna lui.

15. Cum a ieșit gol din pântecul mamei lui, așa se va întoarce, cum a venit; și nu va lua nimic din truda lui, să ducă în mâna lui.

16. Și acesta, de asemenea, este un rău dureros: că în toate privințele, așa cum a venit, așa se va duce; și ce folos are el că s-a trudit pentru vânt?

17. În toate zilele lui, de asemenea, el mănâncă în întineric și are mult necaz și boală și supărare.

18. Iată ce am văzut bun și frumos: ca să mănânce și să bea și să vadă binele în toată truda lui cu care se trudește sub soare, în toate zilele vieții lui pe care i le-a dat Dumnezeu; pentru că aceasta este partea lui.

19. De asemenea, orice om căruia i a dat Dumnezeu bogății și bunuri și putere, să mănânce din ele și să și ia partea și să se bucure de truda lui: aceasta este un dar al lui Dumnezeu;

20. pentru că nu-și va aminti mult de zilele vieții lui, pentru că Dumnezeu dă un răspuns în bucuria inimii lui.

Capitolul 6 - Eccleziast

1. Este un rău pe care l-am văzut sub soare și este des printre oameni:

2. unul căruia îi dă Dumnezeu bogății, bunuri și onoare și sufletului său nu-i lipsește nimic din tot ce dorește, dar Dumnezeu nu-i dă putere să mănânce din ele, ci un străin mănâncă din ele; aceasta este deșertăciune și un rău dureros.

3. Dacă un om naște o sută de fii și trăiește mulți ani, astfel că zilele anilor lui sunt multe, dar nu i se satură sufletul de bine și n-are nici înmormântare, zic: un născut prematur este mai bine decât el,

4. pentru că vine în deșertăciune și pleacă în întineric și numele său este acoperit cu întineric;

5. mai mult, n-a văzut și nici n-a cunoscut soarele: acesta are odihnă mai degrabă decât acela.

6. Și chiar dacă ar fi trăit de două ori o mie de ani, tot n-ar fi văzut nici un bine; nu merg toți spre același loc?

7. Toată truda omului este pentru gura lui și totuși sufletul nu se satură.

8. Căci ce avantaj are înțeleptul mai mult decât prostul? Ce are cel sărac care știe să umble înaintea celor vii?

9. Mai bine este ce vezi cu ochii decât rătăcirea sufletului; aceasta de asemenea este deșertăciune și goană după vânt.

10. Ceea ce este, deja i s-a pus numele, și ce este omul se cunoaște și el nu poate să se judece cu cel care este mai puternic decât el.

11. Pentru că sunt multe lucruri care înmulțesc deșertăciunea, ce folos are omul?

12. Pentru că cine știe ce este bine pentru om în viață, în toate zilele vieții lui deșarte pe care o petrece ca o umbră? Pentru că cine poate spune omului ce va fi după el sub soare?

Capitolul 7 - Eccleziast

1. Mai mult face un renume decât untdelemnul prețios, și ziua morții decât ziua nașterii.

2. Mai bine să mergi în casa de jale, decât să mergi în casa de ospăț, întrucât acolo vezi sfârșitul oricărui om; și cel care trăiește își pune la inimă lucrul acesta.

3. Mai bună este mâhnirea decât râsul, pentru că, prin întristarea feței, inima se face mai bună.

4. Inima înțelepților este în casa de jale, dar inima nebunilor în casa de veselie.

5. Mai bine este pentru un om să asculte muștrarea înțeleptului, decât să asculte cântarea nebunilor.

6. Pentru că, asemeni pârâitului spinilor sub oală, așa este râsul nebunului: aceasta de asemenea este deșertăciune.

7. Cu siguranță, asuprirea îl înnebunește pe înțelept și darul nimicește inima.

8. Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui. Mai bun este un spirit răbdător decât un spirit îngâmfat.

9. Nu te grăbi să te mâni în spiritul tău, pentru că mânia se odihnește în sânul nebunilor.

10. Nu spune: „Cum se face că zilele de mai înainte erau mai bune decât acestea?” Pentru că nu cu înțelepciune întrebi despre lucrul acesta.

11. Înțelepciunea este bună ca și o moștenire, și folositoare celor care văd soarele.

12. Pentru că în umbra înțelepciunii, în umbra banilor; dar avantajul cunoașterii este că înțelepciunea le protejează viața celor care o au!

13. Privește lucrarea lui Dumnezeu: căci cine poate face drept ce a făcut El strâmb?

14. În ziua prosperității, bucură-te de bine; și în ziua nenorocirii ia seama: tot Dumnezeu a pus pe una alături de cealaltă, ca omul să nu afle nimic de după el.

15. Am văzut de toate în zilele deșertăciunii mele: este unul drept care piere în dreptatea lui și este unul rău care își lungeste zilele în răutatea lui.

16. Nu fi prea drept, nici nu te face prea înțelept! Pentru ce să te distrugi pe tine însuși?

17. Nu fi prea rău, nici nu fi nebun! Pentru ce să mori înainte de timpul tău?

18. Este bine să apuci aceasta și, de asemenea, nici de la aceea să nu-ți oprești mâna: pentru că cel care se teme de Dumnezeu iese din toate.

19. Înțelepciunea întărește pe cel înțelept mai mult decât zece oameni puternici care sunt într-o cetate.

20. Cu siguranță, nu este nici un om drept pe pământ, care să facă binele și să nu păcătuiască.

21. De asemenea, nu lua aminte la toate vorbele care se spun, ca nu cumva să auzi pe servitorul tău vorbindu-te de rău.

22. Pentru că știe lăuntru tău că și tu la fel i-ai vorbit de rău de multe ori pe alții.

23. Toate acestea le-am încercat cu înțelepciune. Am zis: „Voi fi înțelept!” Dar aceasta era departe de mine.

24. Departe a rămas ceea ce era departe și adânc a rămas ce era adânc, cine le poate găsi?

25. M-am întors, eu și lăuntru meu, ca să cunosc și să cercetez și să caut

înțelepciunea și rațiunea și să cunosc și nebulnia răutății și rățacirea prostiei.

26. Și am găsit mai amară decât moartea: femeia, a cărei inimă este lațuri și curse, ale cărei mâini sunt lanțuri: cel plăcut lui Dumnezeu va scăpa de ea, dar cel păcătos va fi prins de ea.

27. Iată, aceasta am găsit, spune Ecclesiastul, punând una lângă alta ca să le găsesc explicația,

28. aceasta caută încă sufletul meu și n-am găsit: un bărbat între o mie am găsit, dar n-am găsit o femeie între toate acelea.

29. Iată numai ce am găsit: că Dumnezeu l-a făcut pe om drept; dar ei au căutat multe născociri.

Capitolul 8 - Ecclesiast

1. Cine este asemenea celui înțelept? Și cine cunoaște explicația lucrurilor? Înțelepciunea omului face să-i strălucească fața și asprimea feței lui se schimbă.

2. Eu zic: Păzește porunca regelui și aceasta din cauza jurământul față de Dumnezeu.

3. Nu te grăbi să pleci dinaintea lui; nu stăruie într-un lucru rău, pentru că el face orice îi place,

4. deoarece cuvântul unui rege este cu autoritate, și cine-i va zice: «Ce faci?»»

5. Cel care păzește porunca nu va cunoaște nici o nenorocire și inima omului înțelept cunoaște timpul și judecata,

6. deoarece pentru orice lucru este un timp și o judecată; pentru că nenorocirea omului este mare peste el,

7. pentru că el nu știe ce va fi; căci cine-i poate spune cum va fi?

8. Nu este nici un om care să aibă stăpânire asupra spiritului, să oprească spiritul, și nimeni nu are putere asupra zilei morții; și nu este nici o scăpare în război; și răutatea nu va scăpa pe cei care o făptuiesc.

9. Toate acestea le-am văzut și mi am îndreptat inima spre orice lucrare care se face sub soare: este un timp când un om stăpânește peste altul spre nenorocirea lui.

10. Și am mai văzut pe cei răi înmormântați și ducându-se; și cei care lucrau cu dreptate au plecat de la locul sfânt și au fost uitați în cetate. Aceasta de asemenea este deșertăciune.

11. Pentru că sentința împotriva unei fapte rele nu se execută imediat, de aceea, în ei, inima fiilor oamenilor este plină ca să facă rău.

12. Deși un păcătos face rău de o sută de ori și își prelungeste zilele, totuși știu că va fi bine de cei care se tem de Dumnezeu, pentru că ei se tem înaintea Lui.

13. Dar nu va fi bine de cel rău, nici nu-și va prelungi zilele ca o umbră, pentru că el nu se teme înaintea lui Dumnezeu.

14. Este o deșertăciune care se face pe pământ: că sunt drepti cărora li se întâmplă potrivit cu fapta celor răi și sunt răi cărora li se întâmplă potrivit cu fapta celor drepti. Am zis că și aceasta este deșertăciune.

15. Și am lăudat bucuria, pentru că nu este nimic bun pentru om sub soare decât să mănânce și să bea și să fie vesel; pentru că aceasta va rămâne cu el din munca lui în zilele vieții lui pe care i le-a dat Dumnezeu sub soare.

16. Când mi-am pus inima să cunosc înțelepciunea și să mă uit la lucrarea care se face pe pământ – pentru că, sunt unii care nu văd somn cu ochii lor nici zi, nici noapte.

17. Atunci am văzut că toată lucrarea este a lui Dumnezeu, că omul nu poate înțelege lucrarea care se face sub soare; pentru că, oricât s-ar munci omul să caute, totuși nu va găsi; și chiar dacă un înțelept gândește că știe, nu va fi în stare să înțeleagă.

Capitolul 9 - Ecclziast

1. Pentru că toate acestea mi-am pus omul dinăuntru, să cercetez toate acestea: că cei drepti și înțelepti și faptele lor sunt în mâna lui Dumnezeu; omul nu cunoaște nici dragostea, nici ura. Totul este înaintea lor.

2. Toate sunt la fel tuturor: aceeași întâmplare celui drept și celui rău, celui bun, și celui curat și celui necurat, celui care jertfește și celui care nu jertfește. Cum este cel bun, așa este și cel păcătos; cel care jură, ca și cel care se teme de jurământ.

3. Acesta este un rău în tot ce se face sub soare, că același accident se întâmplă tuturor; și, de asemenea, lăuntru fiilor oamenilor este plin de rău, iar prostia este în lăuntru lor cât trăiesc; și după aceea se duc la cei morți.

4. Deoarece pentru cel care este unit cu toți cei vii există speranță; deoarece un câine viu este mai bun decât un leu mort.

5. Pentru că cei vii știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic, nici nu mai au vreo răsplată, fiindcă amintirea lor se uită.

6. Dragostea lor de asemenea, și ura lor, și ardoarea lor a pierit deja și nu mai au nici o parte niciodată în tot ce se face sub soare.

7. Mergi, mănâncă-ți pâinea cu bucurie și bea-ți vinul cu inimă bună, pentru că Dumnezeu a primit deja lucrările tale.

8. Hainele să-ți fie albe întotdeauna și untdelemnul să nu-ți lipsească de pe cap.

9. Bucură-te de viață cu soția pe care o iubești, în toate zilele vieții deșertăciunii tale, pe care El ți-a dat-o sub soare, în toate zilele deșertăciunii tale; pentru că aceasta este partea ta în viață și în truda ta cu care te obosești sub soare.

10. Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu puterea ta; pentru că în Locuința morților, unde te duci, nu este nici lucrare, nici plan, nici cunoștință, nici înțelepciune.

11. M-am întors și am văzut sub soare că alergarea nu este pentru cei rapizi, nici lupta pentru cei puternici; nici chiar pâine pentru cei înțelepți, nici bogății pentru cei cu discernământ, nici favoare pentru cei care au cunoștințe; pentru că timpul și împrejurările îi întâlnesc pe toți.

12. Pentru că, de asemenea, omul nu-și cunoaște timpul; ca peștii prinși în plasa înșelătoare și ca păsările prinse în laț, ca ei sunt prinși în cursă fiii oamenilor într-un timp al nenorocirii, care cade deodată asupra lor.

13. Am văzut de asemenea aceasta ca înțelepciune sub soare și a fost pentru mine:

14. era o cetate mică și puțini oameni în ea; și a venit un rege mare împotriva ei și a împresurat-o și a ridicat întărituri mari împotriva ei.

15. Și se afla în ea un om sărac și înțelept, care a scăpat cetatea prin înțelepciunea lui, dar nimeni nu și-a adus aminte de omul acela sărac.

16. Atunci am zis: „Înțelepciunea este mai bună decât tăria“, dar înțelepciunea omului sărac este disprețuită și cuvintele lui nu sunt ascultate.

17. Cuvintele înțelepților sunt ascultate în liniște mai mult decât strigătul celui care stăpânește printre nebuni.

18. Înțelepciunea este mai bună decât armele de război; dar un singur păcătos strică mult bine.

Capitolul 10 - Eccleziast

1. Muștele moarte fac să miroasă urât să fermenteze untdelemnul făcătorului de mir; tot așa, puțină nebulie este mai grea decât înțelepciunea și onoarea.

2. Inima înțeleptului este la dreapta lui, dar inima nebulului la stânga lui.

3. Și chiar când cel care este nebul umblă pe cale, îi lipsește mintea și spune oricui că este nebul.

4. Dacă spiritul conducătorului se ridică împotriva ta, nu-ți părăsi locul, pentru că liniștea calmează păcatele mari.

5. Este un rău pe care l-am văzut sub soare, ca o greșală care vine de la conducător:

6. nebulia este așezată în mari demnități, iar cei bogați stau într-o poziție de jos.

7. Am văzut sclavi călare și căpetenii mergând pe jos ca niște sclavi.

8. Cel care sapă o groapă va cădea în ea și pe cel care dărâmă un zid îl mușcă un șarpe.

9. Cel care mută pietre se rănește cu ele; cel care despică lemne se poate lovi cu ele.

10. Dacă fierul este tocit și nu i se ascute tăișul, atunci este nevoie de mai multă putere; dar înțelepciunea este de folos ca să dea reușită.

11. Dacă șarpele mușcă pentru că nu este descântec, atunci descântătorul nu are nici un folos.

12. Cuvintele din gura înțeleptului sunt plăcute; dar buzele nebulului îl înghit pe el însuși.

13. Începutul cuvintelor gurii lui este prostie, iar sfârșitul vorbirii lui este nebulie răutăcioasă.

14. Și nebunul înmulțește cuvintele. Omul nu știe ce va fi; și cine-i va spune ce va fi după el?

15. Munca nebulilor îi obosește, pentru că ei nu știu cum să meargă spre cetate.

16. Vai de tine, țară, când regele tău este un copil și căpeteniile tale se ospătează dimineața!

17. Ferice de tine, țară, când regele tău este un fiu nobil, și căpeteniile tale mănâncă la timp, pentru întărire, iar nu pentru beție!

18. De multă lene construcția cade și prin lenevirea mâinilor picură în casă.

19. Ospățul se face pentru veselie și vinul înveselește viața, dar banii răspund la toate.

20. Nu blestema pe rege nici chiar în gândul tău și nu blestema pe cel bogat în dormitorul tău: pentru că pasărea

cerurilor va duce glasul și cea care are aripi va da pe față cuvintele.

Capitolul 11 - Ecleziazat

1. Aruncă-ți pâinea pe ape, pentru că după multe zile o vei găsi.

2. Împarte la șapte și chiar la opt, pentru că nu știi ce rău va veni peste pământ.

3. Dacă norii sunt plini de ploaie, se golesc pe pământ; și dacă un copac cade spre sud sau spre nord, în locul unde cade copacul, acolo va rămâne.

4. Cel care se uită după vânt nu va semăna și cel care privește la nori nu va secera.

5. Cum nu știi care este calea vântului, cum se fac oasele în pânțele celei însărcinate, tot așa nu cunoști lucrarea lui Dumnezeu, care face totul.

6. Dimineța seamănă-ți sămânța și seara nu lăsa să ți se odihnească mâna; pentru că nu știi care va reuși: aceasta sau aceea sau dacă amândouă vor fi la fel de bune.

7. Cu adevărat, dulce este lumina și este plăcut pentru ochi să vadă soarele.

8. Iar dacă un om trăiește mulți ani, să se bucure în ei toți; totuși să-și amintească de zilele de întuneric, pentru că vor fi multe; tot ce vine este deșertăciune.

9. Bucură-te, tinere, în tinerețea ta și să te înveselească inima ta în zilele tinereții tale și umblă pe căile inimii tale și după privirea ochilor tăi; dar să știi că, pentru toate acestea, Dumnezeu te va chema la judecată.

10. Îndepărtează deci necazul din inima ta și alungă răul din carnea ta, deoarece tinerețea și zorile vieții sunt deșertăciune.

Capitolul 12 - Ecleziazat

1. Și adu-ți aminte de Creatorul tău în zilele tinereții tale, înainte de a veni zilele cele rele și de a se apropia anii despre care vei zice: „N-am nici o plăcere în ei“,

2. Înainte de a se întuneca soarele și lumina și luna și stelele și de a se întoarce norii după ploaie,

3. în ziua când tremură paznicii casei și se încovoie cei tari și încetează râșnitorii, pentru că sunt puțini, și se întunecă cei care se uită pe ferestre

4. și se închid ușile dinspre stradă; când slăbește uruiul râșnitorilor și te trezești la glasul păsării și se aud înăbușit toate fiicele cântării;

5. te temi, de asemenea, de ce este înalt și spaimele sunt pe cale și migdalul este în floare și lăcusta este o povară și dorința s-a dus, pentru că omul merge spre casa lui de lungă durată și bocitorii cutreieră străzile;

6. înainte ca funia de argint să se slăbească și vasul de aur să se sfărâme și urciorul să se spargă la izvor și roata să se strice la fântână

7. și țărâna să se întoarcă în pământ, cum era, și spiritul să se întoarcă la Dumnezeu, care l-a dat.

8. Deșertăciunea deșertăciunilor, spune Eclesiastul, totul este deșertăciune!

9. Și mai mult, pentru că Eclesiastul a fost înțelept, a mai învățat pe popor cunoașterea, și el a cugetat și a căutat, a pus în ordine multe proverbe.

10. Eclesiastul a căutat să afle cuvinte plăcute; și ceea ce s-a scris este drept, cuvinte ale adevărului.

11. Cuvintele înțelepților sunt ca niște țepușe, și culegerile lor, ca niște piroane înfipte: sunt date de un singur păstor.

12. și, pe lângă aceasta, fiul meu, ia seama la ele; a face multe cărți n-are sfârșit și mult studiu este o oboseală a cărnii.

13. Să ascultăm încheierea tuturor celor spuse: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui! Pentru că aceasta este datoria oricărui om.

14. Pentru că Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, cu orice lucru ascuns, fie bun, fie rău.

ANEXA I.

EVANGHELIA DESPRE DOMNUL IESUS CHRISTOS:

1) VENIREA ÎN EXISTENȚĂ A FIULUI:

Biblia vorbește despre Fiul lui Dumnezeu, ca fiind născut din Dumnezeu (1Ioan 5:18; Ioan 1:14), de aceea El este numit: Fiul lui Dumnezeu (Matei 16:16; Ioan 3:16-18; 20:31).

El a venit în existență în începutul primei zile a creației (comp. Apocalipsa 3:14 cu Geneza 1:1; 1Ioan 2:13,14), prin rostirea lui Dumnezeu, El a ieșit din Tatăl ca Cuvânt (Isaia 55:11).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *De ce Iesus este numit Fiu a lui Dumnezeu? Când a venit El în existență? Cine L-a adus în existență?*

2) FIUL LUI DUMNEZEU ÎN CER:

După ce s-a născut din Tatăl, Fiul lui Dumnezeu a fost numit: „**Cuvântul**” (Ioan 1:1,2; 1Ioan 1:1-3), deoarece El împlinea poruncile Tatălui, dar a mai fost numit: „**înțelepciunea**” (Proverbe 8:12,22-30 comp. cu 1Corinteni 1:24), deoarece, El avea nevoie să aibă înțelepciune pentru a ști cum să împlinească poruncile Tatălui. Dumnezeu a creat toate lucrurile prin Cuvântul Său (Evrei 11:3; Psalm 33:6), sau cu ajutorul Înțelepciunii și a priceperii (Ieremia 10:12), da, toate au fost făcute prin El (Geneza 1:26; Ioan 1:2-3; Coloseni 1:16).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *Cum a fost numit Fiul și de ce? Prin ce a creat Dumnezeu toate lucrurile?*

3) VENIREA LUI IESUS PE PĂMÂNT:

O altă etapă a vieții Fiului, începe cu golirea Lui de forma Sa divină, spirituală și cerească, El a devenit ca o sămânță ce era înainte de modelare. Iar Spiritul Sfânt L-a transferat pe Fiul ca sămânță, dezbrăcat de glorie și de divinitatea Sa, din cer în Maria. Fecioara Maria era sămânța lui David, adică provenea din linie genealogică a regelui David, din Avraam, iar unirea seminței din cer cu ovulul Maria, ce constituia „**sămânța lui David**” (Ioan 7:42; Romani 1:1-3; 2Timotei 2:8), sămânța lui Avraam (Galateni 3:16), a făcut ca Iesus după carne să provină din David, însă ca sămânță spirituală El provenea din cer (Ioan 3:31; 8:22). Dumnezeu a avut grijă ca aceea sămânță venită din David să fie curată, fără păcat (comp. Cu Maleahi 3:15), și să conțină doar caracteristicile pozitive din sfinții: Avraam, Isaac, Iacob, David, etc. Astfel ca Fiul să nu moștenească păcatul transmis de Adam rasei umane (Luca 2:21-24; Romani 5:12). Spiritul Sfânt a lucrat la formarea omului Iesus în Maria, fără ca Iesus să moștenească păcatul de la Adam (Luca 1:28-35). Astfel El a devenit om perfect, fără păcat echivalentul lui Adam înainte de căderea acestuia în păcat (Romani 5:14-15,19; 1Corinteni 15:45).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *Cum a venit Iesus pe pământ? De ce este El numit: sămânța lui David? A avut păcat El, ce fel de om a fost El?*

4) LUCRAREA FIULUI PE PĂMÂNT:

La 30 de ani s-a botezat în apă, atunci a fost uns cu Spiritul Sfânt, devenind Rege și Domn (Matei 3:16-17; Evrei 1:8-9). Apoi cca. 3 ani a făcut lucrarea lui Dumnezeu,

predicând, făcând discipoli, exorcizând, vindecând, făcând minuni, înviind morții (Fapte 2:22; 10:38).

Domnul Iesus a venit pe pământ din mai multe motive, după cum urmează: (1) Să-și dea viața ca răscumpărare pentru păcatele omenirii (Marcu 10:45); (2) Să ne învețe adevărul atât prin cuvinte (Luca 4:43), cât și prin fapte, lăsându-ne un exemplu perfect (1Petru 2:21). Iesus L-a dezvăluit mai bine pe Dumnezeu prin persoana Sa, ca oamenii să-l poată cunoaște pe Dumnezeul nevăzut (2Corinteni 5:19; Ioan 1:18; 14:7-9). (3) Iesus a devenit cea mai potrivită persoană pentru rolul de Mare Preot deoarece a trecut prin aceleași ispite ca oamenii, astfel poate să îi înțeleagă bine când aceștia sunt ispitiți (Evrei 4:15; 5:8-10). (4) A împlinit legământul Abraamic și Davidic cu privire la o sămânță ce va conduce pe scaunul lui David și prin ea vor fi binecuvântate toate națiunile (Geneza 22:18; 2Samuel 7:13-16; Luca 1:31-33; Galateni 3:16). (5) Domnul Iesus Christos a zidit un alt popor: adunarea Sa, începând cu facerea primilor discipoli la care le-a dat porunci și rânduieli (Matei 16:18-19; Ioan 13:14-16,34; Fapte 1:2,8).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *Ce s-a întâmplat la 30 de ani în viața lui Iesus? Ce lucrare a pornit atunci? Pentru ce a venit El pe pământ?*

5) MOARTEA SA PE CRUCE:

El a fost răstignit de soldații romani la îndemnul conducătorilor religioși evrei (Ioan 18:35; 19:6-7).

Sacrificiul său, prin moarte a realizat următoarele lucruri: (1) Și-a dat viața ca preț de răscumpărare, adică fiind pedepsit în locul nostru deoarece din cauza păcatului noi trebuia să murim (2Corinteni 5:14-15; Marcu 10:45; 1Timotei 2:5-6); (2) prin sângele Lui se șterg păcatele (Efeseni 1:7; 1Ioan 1:7) și astfel oamenii care cred în El sunt împăcați cu Dumnezeu (Romani 5:1; Coloseni 1:20); (3) Prin moartea Sa, au fost nimicite lucrările Diavolului (1Ioan 3:8; Evrei 2:14); (4) Prin moartea Sa, s-a pus capăt legii lui Moise (Coloseni 2:14; Efeseni 2:15); (5) s-a pus capăt diferenței dintre iudei și neamuri (Efeseni 2:11-19; Fapte 15:9-11).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *De ce a murit Iesus? Ce a realizat moartea Sa pe cruce? Ce poate face sângele Lui?*

6) ÎNVIEREA LUI IESUS:

Dumnezeu prin spiritul Sfânt de viață l-a înviat din morți pe Iesus a treia zi (1Corinteni 15:3,4; Evrei 13:20; Romani 8:11).

Iesus a înviat într-un corp spiritual (1Corinteni 15:44; 2Corinteni 3:17-18; Filipeni 3:21; 1Timotei 3:16), însă pentru ca apostolii să înțeleagă că a înviat din morți, și trăiește, El și-a transformat (materializat) acest corp spiritual într-un corp fizic, după cum aburul se poate transforma în apă, iar apa în gheață. În mod asemănător, Iesus după înviere a apărut și dispărut ca un spirit, dar a și fost văzut și pipăit ca corp de carne (Luca 24:13-31,36-40; Ioan 20:19-29). La înviere El a primit toată autoritatea în cer și pe pământ (Matei 28:18).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *Cine l-a înviat pe Iesus și cum? În ce corp a înviat El? Cum de s-a arătat în chip vizibil apostolilor? Ce a primit El l-a înviere?*

7) ÎNĂLȚAREA LA CER:

După 40 de zile de la înviere, El s-a Înălțat la cer (Fapte 1:3) și S-a prezentat înaintea Tatălui cu sângele Său (Evrei 9:12,24).

Atunci El a început să-și exercite autoritatea primită la învierea Sa peste îngeri și peste adunarea Sa (Efeseni 1:20-23; 1Petru 3:22), și chiar peste autoritățile guvernamentale umane (1Petru 2:13-14).

De atunci, așteptă ziua când toți dușmanii Săi vor fi făcuți așternut al picioarelor Sale (Psalm 110:1-2; Evrei 10:12-13).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *Când s-a înălțat Iesus la cer? Cu ce s-a prezentat în fața Tatălui? Peste cine a început să-și exercite autoritatea? Ce așteaptă El de atunci?*

8) VENIREA DIN NOU A DOMNULUI:

O altă etapă a vieții lui Iesus, va începe la venirea Sa în glorie pe pământ a doua oară (Evrei 9:28; Ioan 14:2,3). El va pleca din al treilea cer, de la dreapta Tatălui (Fapte 3:20-21; Coloseni 3:1), și va ajunge în cerul material (primul cer), la nivelul norilor, și atunci venirea Lui va deveni una vizibilă, El se va arăta într-un corp vizibil, „**cu norii**” (Apocalipsa 1:7), sau „**pe nori**” (Matei 24:30), și astfel își va răpi, în primul rând: adunarea Sa, care este mireasa Sa, această întâlnire dintre adunare și Domnul va fi în văzduh (1 Tesaloniceni 4:15-17).

Apoi, El se va coborî pe muntele Măslinilor (Zaharia 14:3,4). De fapt, El „**va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer**” (Fapte 1:11). Astfel venirea Sa, va fi vizibilă pentru oricine (Zaharia 12:10; Luca 21:27; Apocalipsa 1:7; Fapte 1:9-11). Domnul Iesus, a plecat de pe Muntele Măslinilor în mod vizibil, până când un nor l-a ascuns de privirea ucenicilor, apoi de acolo în mod invizibil a plecat în cerurile spirituale așezându-se la dreapta lui Dumnezeu (Fapte 1:9-11), revenirea Lui va fi reversul acestui proces.

Astfel se arată lui Israel ca aceștia să se căiască de faptul că ei L-au dat la moarte pe Fiul lui Dumnezeu (Zaharia 12:10; Romani 11:24-26). Iar apoi Domnul îi va apăra de armatele venite contra lor (Zaharia 14:1-16), dar îi nimicește pe cei răi (Apocalipsa 19:11-21).

Astfel prin venirea Sa, îi va judeca și pedepsi pe cei răi (Matei 25:31-46), și astfel va instaura regatul de o mie de ani, în care El va conduce cu sfinții (Apocalipsa 5:9-10; 20:6; Daniel 7:22,27).

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *Cum va fi venirea Fiului omului, invizibilă sau vizibilă? Ce va face El la venirea Lui în văzduh, pe Muntele Măslinilor, și contra celor răi? Ce regat va instaura El?*

9) DOMNIA SA DE 1000 ANI ȘI PREDAREA DOMNIEI TATĂLUI:

Domnul va conduce ca rege peste pământ o mie de ani. Iesus Christos va fi rege peste pământ și Îl va readuce la starea de paradis, asemănător cu Grădina Edenului (Matei 19:28; Isaia 32:15-17; 35:1-2,7; 65:17-22).

Iar ultima etapă, începe cu sfârșitul mileniului, când după ce Iesus a domnit o mie de ani (Apocalipsa 20:6), și după ce a fost nimicită orice stăpânire rea, chiar și moartea va fi stârpită, atunci Iesus va preda domnia primită de la Tatăl, din nou Tatălui, deoarece El și-a îndeplinit misiunea, de a nimici pe dușmani și a face ca Dumnezeu să fie totul în toți (1Corinteni 15:24-28). Atunci va începe veșnicia, iar Fiul va continua să existe alături de Tatăl, ca și la început, iar domnia lui Iesus nu va avea sfârșit (Luca 1:33; Daniel 7:27), în sensul că efectul domniei Sale va fi etern.

Întrebări pentru cei cu care discutăm: *Cât va conduce Iesus? Ce se va întâmpla la sfârșitul mileniului? La cine predă Fiul domnia?*

ANEXA II.

Condiții ale salvării și obținerii vieții veșnice:

1) Auzirea Evangheliei sau a veștii bune (Efeseni 1:13). Trebuie să auzim Evanghelia care ne înștiințează că Dumnezeu ne-a creat drepti dar omul a păcătuit, și noi ca urmași a lui Adam: păcățuim și călcăm legea lui Dumnezeu fie din greșeală, fie voit (Ecleziast 7:29; Romani 5:12) și suntem vinovați în fața Sfântului Dumnezeu! – Romani 3:10-12. Însă Dumnezeu ne poruncește să ne căim: Fapte 2:38; 3:19; 17:30.

2) Evanghelia ne îndemnă la: căința față de Dumnezeu (Fapte 20:21; Evrei 6:1-2). Cuvântul „căință” (SCC) tradus în unele Biblii cu „pocăință” (BC), înseamnă părere de rău pentru gândurile, vorbele și faptele rele prin care am călcat legea lui Dumnezeu. Cuvântul pentru „căință” din grecescul „metanoeo”, tradus înseamnă: „schimbarea minții”, astfel schimbându-ne: mentalitatea modul cum vedem lucrurile, schimbăm nu doar gândirea, ci și vorbirea și faptele care izvorăsc din gândirea noastră. Însușindu-ne legea lui Christos, a Noului Legământ, vedem prin Spiritul Sfânt (Ioan 16:8), cât de păcătoși sau nelegiuți am fost, și astfel în virtutea acestei cunoștințe ne căim total de toate călcările legii lui Iesus.

Căința aceasta duce însă la fapte schimbate, la un alt mod de viață!

3) Evanghelia ne îndemnă la: credința în Iesus (Fapte 16:31; 20:21; Efeseni 1:13). Cuvântul grecesc „pistis”, care este tradus cu „credință” are și sensul de „credincioșie”, arătând că credința aceasta duce la credincioșie, loialitate nu este doar una formală. Iar credința nu este doar o acceptare pasivă; ci, o încredere neclintită în lucrurile în care sperăm (Evrei 11:1), o încredere în Dumnezeu (Evrei 11:6), în Christos (Ioan 14:1), în promisiunile lui Dumnezeu (Evrei 6:12), și ea vine din inimă (Romani 10:9).

A crede în Iesus, nu înseamnă doar a crede că El există, sau că El este Fiul lui Dumnezeu, a crede în Iesus, înseamnă *a te încrede în El*, în ce privește salvarea ta, nebizuindu-te pe faptele tale bune, pe evlavia ta; ci, pe El și jertfa Lui. Credința în El implică a ne încrede în El în toate domeniile vieții, și a asculta în toate de El (Ioan 3:36). Ascultarea de Domnul, datorită încrederii în El duce la:

4) A deveni discipol a Lui prin învățarea poruncilor Lui și împlinirea lor (Matei 28:19-20; Ioan 4:1).

Conform cu Matei 28:19-20, SCC: “**Ducându-vă deci, faceți discipoli din toate națiunile: învățându-i să respecte toate câte v-am poruncit. Și iată! Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul epocii**”.

Un credincios devine discipol al Lui învățând toate câte Învățătorul a poruncit și apoi împlinindu-le în viață!

De aceea, prima dată omul este făcut: discipol sau ucenic prin învățătură și prin ascultarea lui și apoi este botezat (Ioan 4:1). Ascultarea de Domnul implică: lepădare de sine, a lua crucea zilnic și a-L urma pe Domnul (Matei 16:24; Luca 9:23), a i te dedica Lui pe deplin (2Corinteni 8:5). Și doar după ce credinciosul și-a însușit învățătura Domnului, o trăiește. Apoi urmează:

5) Mărturia cu gura de dinainte de botez (Romani 10:9-10).

Omul care a devenit discipol al Domnului prin căință, credință, învățarea și împlinirea poruncilor Domnului, este dus la o apă curgătoare, unde el are ocazia să își mărturisească credința în Domnul Iesus. Astfel, înainte de scufundarea în apă, el va rosti o rugăciune la Iesus în care va mărturisii din inimă că Dumnezeu l-a înviat pe Iesus, Fiul

Său și l-a făcut Domn, și în această calitate Îl invocă pentru a primi spălarea de păcate (Romani 10:9-10; Fapte 22:16).

Această rugăciune va fi o mărturie publică în fața martorilor nevăzuți (îngerii) și în fața martorilor văzuți (credincioșii prezenți), după cum se spune la 1Timotei 6:12.

Apoi urmează:

6) Botezul sau scufundarea în apă curgătoare în Numele lui Iesus Christos (Fapte 2:38; 19:5).

În limba greacă pentru botez este expresia: „**baptizo**”, ce înseamnă: „*scufundare, cufundare, afundare, imersiune*”. Astfel, botezul în apă este o scufundare completă într-o apă curgătoare (Matei 3:5-6; vezi și Ezechiel 47:1-12), pentru o clipă, care se face *în Numele lui Iesus Christos* mediatorul Noului Legământ (Fapte 2:38; Fapte 10:48). Botezul *în Numele lui Iesus* înseamnă o scufundare în persoana lui Iesus (comp.Fapte 2:38 cu Romani 6:3). Astfel, în botezul în apă, noi murim față de păcat, față de lume, carnea păcătoasă este tăiată, fiind circumciși de Christos, suntem îngropați cu Christos față de viața veche, iar când am ieșit din apă, înviem împreună cu Christos la o viață nouă pentru Dumnezeu (Romani 6:2-11; Coloseni 2:11-12).

Botezul este „**cererea**” către Dumnezeu (1Petru 3:21, SCC). El mai este „**baia renașterii**” (Tit 3:5 SCC), și este locul unde ne naștem din apă și Spirit (Ioan 3:5), devenind astfel fii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12-13).

În botez experimentăm: îmbrăcarea noastră cu Christos (Galateni 3:27), unde inimile noastre vor fi: „**stropite de o conștiință rea, și spălați la corp cu apă curată**” (Evrei 10:22). Botezul realizează toate aceste lucruri, doar dacă cel care s-a botezat, a îndeplinit condițiile de dinainte de botez! După ce am ieșit din apa botezului urmează:

7) La ieșirea din apă, rugăciunea la Dumnezeu, pentru a primi Spiritul de înfiere (Luca 3:21; Romani 8:15-17).

Conform Bibliei, cei care s-au născut ca fii prin botezul în apă, ei imediat sunt înfiați! În Galateni 4:6-7, se spune: „**Dar, pentru că sunteți fii, Dumnezeuul a trimis Spiritul Fiului Său în inimile noastre, strigând: Abba! Tată! Astfel, nu mai ești sclav, ci fiu; dar, dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu**”.

În primul rând, observăm că fiilor lui Dumnezeu născuți din El, Dumnezeu le trimite Spiritul Fiului Său, care strigă: Tată. Astfel, li se toarnă dragostea lui Dumnezeu prin Spiritul în inimile lor (Romani 5:5). Înfierea sau adopțiunea, este o mărturie publică și dublă a Spiritului Sfânt și a spiritului nostru, că nu mai suntem robi ai Satanei, ci am devenit fii ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Christos (Romani 8:15-17). Dacă nașterea din nou este o lucrare lăuntrică, în om, înfierea ne duce să strigăm cuvintele: „**Tată**”, este ca un certificat exterior, care atestă că un om este fiu al lui Dumnezeu! – Romani 8:15-17.

ANEXA III.

Dovezi din Scripturi:

Fapte 17:3, SCC: “**explicând și dovedind că Christosul trebuia să sufere și să învie dintre morți...**”

Fapte 18:28, SCC: “**...demonstrând prin Scripturi pe Iesus ca fiind Christosul”.**

Biblia, cartea lui Dumnezeu:

- *De cine a fost scrisă Biblia?* – 2Petru 1:21.
- *De unde vine mesajul ei și pentru cine a fost dat?* – 2Timotei 3:16-17.
- *Ce informații importante cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu?* - 1Corinteni 8:6; 10:11; Psalm 19:7-8.
- *Cum putem trage foloase din Sfintele Scripturi?* – Iosua 1:8; Luca 11:28; Proverbe 16:20.
- *Care vor fi foloasele de durată dacă studiezi Biblia?* – Ioan 17:3.

Adevăratul Dumnezeu în Biblie:

- *Cine este Adevăratul Dumnezeu în Biblie?* – 1Corinteni 8:5-6; Apocalipsa 4:11.
- *Care este Numele Său personal?* – Psalm 83:18; 99:6.
- *Unde locuiește Dumnezeu, și ce fel de corp are El?* – 1Regi 8:43; Ioan 4:24.
- *Ce calități principale are Cel Preainalt?* – 1Ioan 4:8; Deuteronom 32:4; Iov 12:13; Isaia 6:3.
- *Avem nevoie de icoane sau alte obiecte pentru a ne închina lui?* – Exod 20:4-5; Ioan 4:23-24; Romani 1:22-23,25.
- *Cum putem să ne apropiem de Dumnezeu?* – Ioan 4:23-24; Psalm 145:18.

Fiul lui Dumnezeu: Iesus Christos:

- *Are Iesus Christos o existență înainte de a se naște din Maria?* – Ioan 3:31; 8:23; 17:5.
- *Are Domnul Iesus un început în existența Sa?* – Coloseni 1:15-16; Apocalipsa 3:14.
- *Când a fost El născut din Tatăl?* – 1Ioan 2:13-14; 5:18.
- *De ce a venit Iesus pe pământ?* – Marcu 10:45; Ioan 18:37.
- *Ce a făcut ca sufletul în locuința morților?* – Fapte 2:24-32; 1Petru 3:18-20; Luca 23:43.
- *A înviat Domnul Iesus?* – 1Corinteni 15:4; Fapte 1:2-3.
- *Ce titluri a primit Iesus după înălțarea la cer?* – Fapte 5:31; Evrei 4:14; Coloseni 1:16,18; Apocalipsa 19:16.
- *Este Fiul egal cu Tatăl?* – Ioan 14:28; 1Corinteni 11:3; 15:24-28.
- *Ce este pentru creștini Domnul Iesus?* – Ioan 14:6; 1Timotei 2:5.

Spiritul Sfânt:

- *Care sunt denumirile Spiritului Sfânt?* – Ioan 16:13; Romani 1:4; 8:9.
- *Spiritul Sfânt o persoană spirituală* – Matei 12:31-32; 28:19; Ioan 14:16; 16:13-15; Fapte 13:1-4.
- *Care sunt rolurile Spiritului Sfânt?* – Ioan 1:33; 14:26; 16:13.
- *Care sunt roada Spiritului Sfânt?* – Galateni 5:22-23.
- *Care sunt darurile Spiritului Sfânt?* – Romani 12:6-8; 1Corinteni 12:8-10; 28-30; Efeseni 4:11; 1Petru 4:9-11.

Trinitatea falsă:

- *Este Fiul și Spiritul distinct de Dumnezeu, astfel ei nu fac parte din Ființa lui Dumnezeu?* – Romani 15:30; 2Corinteni 13:14.
- *Este Dumnezeu doar Tatăl?* – Ioan 17:1-3; 1Corinteni 8:6; Iuda 1:25.
- *Este Tatăl mai mare ca toți?* – Ioan 10:29; 14:28.
- *Trăiește Fiul prin Sine sau prin Tatăl?* – Ioan 6:57; 2Corinteni 13:4.
- *Prin cine trăiește Spiritul?* – Coloseni 1:15-17; Evrei 1:3.
- *Sunt lucruri pe care Fiul nu le cunoaște?* – Marcu 13:32; Fapte 1:6-7.
- *Cunoaște Spiritul toate, sau cercetează lucrurile adânci ale lui Dumnezeu pentru a-și spori cunoștințele?* – 1Corinteni 2:10.

Modalismul Fals:

- *Este Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt, trei ființe spirituale distincte?* – Matei 3:16-17; Romani 15:30; 2Corinteni 13:14.
- *Fiul lui Dumnezeu există dinainte de Maria?* – Proverbe 30:4; Ioan 1:1,14; 1Ioan 1:1-3; 1:15; 3:31; 8:23; 16:27-28.
- *Este Spiritul diferit de Dumnezeu?* – Isaia 48:16; Romani 8:26-27.
- *Este Spiritul diferit de Iesus?* – Ioan 14:16; Marcu 12:31-32.
- *Cine este Dumnezeu?* - Ioan 17:1-3; 1Corinteni 8:6.
- *Cine este Iesus?* – Matei 16:16; Romani 15:6; 2Corinteni 1:3; 2Ioan 1:3.
- *Cine este Spiritul Sfânt?* – Ioan 1:32-33; 14:26; 16:13-15; Fapte 10:19-20; 13:1-4.

Cerul – Îngerii:

- *Când a făcut Dumnezeu cerul spiritual?* – Geneza 1:1.
- *Cum este descris acesta de Pavel?* – 2Corinteni 13:1-4.
- *Care sunt categoriile de îngeri?* - Cele patru făpturi vii sau heruvimi (Ezechiel 1:5-10; 10:15,20); serafimi (Isaia 6:5-7); cele șapte spirite (Apocalipsa 1:4; 4:4-7); căpeteniile sau arhanghelii (Efeseni 1:21); domniile (Coloseni 1:16) numite și gloriile (2Petru 2:10); autorități (Efeseni 3:10; Coloseni 1:16); puteri (1Petru 3:22); santinele (comp. cu Daniel 4:17); îngeri (Matei 18:10; Evrei 1:14).
- *Ce roluri au îngerii și ce lucrări fac?* - Evrei 1:14; Fapte 12:6-9; Psalm 34:7; Fapte 8:26; 10:3; 27:23-24.
- *La venirea Domnului, ce rol vor avea îngerii?* – Matei 24:32; Apocalipsa 19:14; 2Tesaloniceni 1:7-8.

Răscumpărarea prin jertfa lui Iesus:

- *De ce a fost necesară jertfa lui Iesus?* - dreptatea lui Dumnezeu, care cere ca pedeapsă: „**viață pentru viață**”, (Deuteronom 19:21)!
- *Ce a însemnat prețul de răscumpărare?* - o viață integră, (Isaia 53:3; Matei 27:26-31); moartea Sa pe cruce (Filipeni 2:8), unde a purtat păcatul lui Adam, al Evei și al tuturor copiilor lui (Ioan 1:29; 1Timotei 2:6). Iesus a fost pedepsit cu moartea în locul oamenilor păcătoși. El a suferit pedeapsa pentru toate păcatele oamenilor (Evrei 2:9; 2Corinteni 5:21).
- *Ce a răscumpărat Iesus prin jertfa Sa?* – omul ca întreg (Romani 8:16,23).
- *Cum va folosi Domnul în viitor prețul de răscumpărare?* - (1Corinteni 15:50-54; Romani 8:11,17-23; Apocalipsa 21:1-5).

Iertarea, salvarea și îndreptățirea omului:

- *Se pot oamenii auto-salva?* – Psalm 49:7-9.
- *Se obține viața veșnică prin fapte?* – Romani 6:23; Efeseni 2:5,9.

- *Ce este harul lui Dumnezeu?* – favoare nemeritată (Luca 7:41-42).
- *Pe ce bază iartă Dumnezeu?* – Evrei 8:12; 1Corinteni 1:30; 6:11; Evrei 10:10,14.
- *Salvat de ce, de unde, de cine?* – de mânia lui Dumnezeu, datorată păcatului (Romani 5:9; 1Tesaloniceni 4:9), apoi salvat din întuneric, din moarte spirituală, din regatul celui rău și transferat în Regatul lui Christos (Efeseni 2:1-6; Coloseni 1:13), salvat dintr-un mod de viață, deșert de viețuire (1Petru 1:18-19), din această lume, din această epocă (Galateni 1:4; Ioan 15:19).
- *La toți Dumnezeu le oferă posibilitatea salvării, dar cine o primește?* – Viața veșnică este un dar oferit prin har (Romani 6:23), dar El se dă în Christos, nu în afara lui Iesus, în El este viața (1Ioan 5:10-11). Astfel pentru a intra pe terenul vieții veșnice, este necesară: auzirea Evangheliei (Efeseni 1:13); căința în sinceritate față de Dumnezeu, pentru că Spiritul te-a convins prin Cuvânt că ești păcătos (Fapte 2:38; 3:19; Ioan 16:8), credința din inimă în Domnul Iesus Christos (Ioan 3:16-21,36), a deveni discipol al Domnului însușindu-ți poruncile și împlinindu-le (Matei 28:19-20; Ioan 4:1); apoi înainte de scufundare: faci o rugăciune adresată lui Iesus, prin care mărturisești public că Iesus Christos este Domn (Romani 10:9-10; Fapte 22:16), apoi: botezul în apă în Numele Domnului Iesus, unde ne unim cu El și primim iertarea păcatelor (Fapte 22:16; Romani 6:3-5), în final la ieșirea din apă: rugăciunea la Tatăl (Luca 3:21) pentru înfiere (Romani 8:15-16).

Există o predestinare a oamenilor:

- *Sunt oamenii total depravați?* – Nu, căci: 1) exista suflarea divină care luminează mintea oamenilor (Iov 32:8; Proverbe 20:27); 2) există legea divină care sfințește oamenii în adevăr (Ioan 17:17); 3) există conștiința omului care este ca o lege lăuntrică (Romani 2:14-15).
- *Pe ce bază a ales Dumnezeu pe creștini și i-a scris în cartea vieții?* – nu pe baza predestinării, nici a unei alegeri în afara meritelor oamenilor, ci tocmai pe baza cunoștinței de mai dinainte că unii vor crede (1Petru 1:2,5; Romani 8:29; Apocalipsa 13:8; 17:8).
- *Jertfa de răscumpărare este pentru toți oamenii sau doar pentru cei aleși?* – Romani 3:22-23; 1Timotei 2:1-7; Ioan 1:9-13; Evrei 2:9.
- *Poate fi harul respins de oameni, sau să nu aducă rod?* – 2Corinteni 6:1; Luca 7:29-30; Matei 22:1-14; Luca 14:15-24).
- *Se poate pierde salvarea (mântuirea)?* – Evrei 6:4-8; 10:26-30,35-39. Salvarea depinde de a rămâne **în** Christos, care este viața veșnică (Ioan 15:1-6), și de faptul ca El să rămână **în** noi (1Ioan 5:11-12).

Speranța Cerească:

- *Ce speranță au avut cei dinainte de venirea lui Christos?* – Daniel 12:13; Evrei 11:10-16
- *Când a început chemarea pentru intrarea în Regatul cerurilor ca mireasă a lui Christos?* – Matei 11:11-12; Ioan 3:29; Efeseni 3:5-6.
- *Cine și cum a deschis perspectiva de a merge la cer?* – Evrei 10:19-20; 1Petru 1:10-12
- *Câte speranțe au creștinii?* – Efeseni 4:4
- *Când se va încheia strângerea aleșilor pentru cer ca corp și mireasă a lui Christos?* – Romani 11:25-26
- *Când și cum vor ajunge creștinii în cer?* – 1Corinteni 15:23,42-44, 50-54; 1Tesaloniceni 4:15-17
- *Ce roluri vor avea sfinții în cer?* – Apocalipsa 5:9-10; 20:6; 1Corinteni 6:2-3
- *Cum va fi paradisul în cer?* – 1Corinteni 2:9; Apocalipsa 21:16-27

Pământul și oamenii care vor moșteni pământul:

- *Cu ce scop a fost creat pământul?* – Isaia 45:18; Psalm 115:16
- *Cu ce scop a fost creat omul?* – Geneza 1:28; 2:15
- *Cine va locui pământul ca supraviețuitori ai sfârșitului?* – Ezechiel 37:21-25; Mica 4:1-4; Zaharia 14:16; Isaia 2.2-4.
- *Când și cum va avea loc învierea generală și judecata finală?* - Apocalipsa 20:11-15; Isaia 26:19
- *Cine va mai fi astfel în Regatul lui Dumnezeu?* - Ioan 5:28-29; Daniel 12:2,13
- *Cum va fi paradisul de pe pământ?* – Isaia cap. 35; 65:17-25
- *Ce se va întâmpla la sfârșitul mileniului cu cerul și pământul fizic?* – Apocalipsa 20:11; 21:1; Matei 24:35.

Diavolul și capcanele lui:

- *Cum a devenit un înger al lui Dumnezeu: Satan și Diavol?* – Ezechiel 28:13-17; Isaia 14:12-15
- *Ce dorește el din partea ființelor vii?* – Matei 4:8-10.
- *Cum a intrat el în stăpânirea pământului?* - Geneza 3:1-6; Romani 6:16.
- *Care sunt puterile Satanei?* – 1) mândria (Iacob 4:6), 2) moartea (Evrei 2:14-15), 3) iubirea de sine (2Timotei 3:2), 4) înțelepciunea drăcească (Iacob 3:15-16).
- *Care sunt metodele lui de a-i înșela pe oameni?* – 1Ioan 2:16; Deuteronom 18:10-12; 2Corinteni 11:13-15; 1Corinteni 15:33.
- *Cum putem lupta contra lui?* – Iacob 4:7; 1Petru 5:5-11; Apocalipsa 12:11.

Nașterea din nou:

- *Când a început lucrarea nașterii din nou?* - Romani 8:29; Matei 3:16-17.
- *De ce trebuie să ne naștem din nou?* – Ioan 3:3; 1Ioan 5:1,4
- *Ce este nașterea din nou sau din apă și Spirit?* – Ioan 3:5; Tit 3:5.
- *Care este elementul prin care ne naștem din nou?* – 1Petru 1:23.
- *Ce speranță are cineva născut din nou?* – 1Petru 1:3-4.
- *Cum poate ști cineva dacă este născut din nou?* – 1Ioan 3:7-10; 2Corinteni 13:5; Evrei 10:22.

Botezul în Spirit Sfânt:

- *În care pasaje apare această expresie?* - Matei 3:11; Marcu 1:8; Luca 3:16; Ioan 1:33; Fapte 1:4,5; 11:15-17.
- *Ce este botezul în Spirit?* - botezul în Spiritul Sfânt, este botezul (scufundarea – afundarea) în care Domnul Iesus Christos este Botezătorul, sau Cel ce botează pe credincios (Luca 3:16; Ioan 1:33); substanța în care ești cufundat este Spiritul Sfânt (Fapte 1:5; 2:2-4).
- *Care este condiția pentru botezul în Spirit Sfânt?* - Credința în Domnul Iesus ca urmare a auzirii Evangheliei (Efeseni 1:13-14; Fapte 19:2).
- *Cum se manifestă acest botez?* – Fapte 2:1-4,39; 10:44-48; 11:15-17.
- *Care este rolul primirii darului limbilor?* – Luca 24:49; Fapte 1:8; 1Corinteni 14:4.

Noul Legământ și legea lui Christos:

- *Ce este Noul Legământ?* – Noul Legământ, este un angajament între Dumnezeu și oameni din orice națiune (Galateni 3:26-29). Dumnezeu a promis că va face un nou legământ cu Israelul (Ieremia 31:31-33; Fapte 13:24-26; 18:4-6), însă datorită împietriirii lor spirituale, și oameni din orice națiune au fost invitați să intre în acest Nou Legământ (Fapte 3:24-26; 18:5-6; Romani 11:7-24).

- *Cine este Mijlocitorul Noului Legământ?* - Fiul lui Dumnezeu, Iesus Christos, care s-a dat ca jertfă pentru toți oamenii (1Timotei 2:5-6).
- *Care sunt efectele acestui legământ?* - Cei ce devin părtași la el, li se iertă păcatele, devin poporul lui Dumnezeu, au legea lui Dumnezeu scrisă nu pe table sau pe hârtie, ci, în minte și inimă, ca ei să-L cunoască pe Dumnezeu, astfel acest legământ ne duce într-o părtășie apropiată cu Dumnezeu, care ne învătă prin Spiritul său, nu printr-o clasă preotească ca și în Vechiul Legământ. De asemenea, cei din Noul Legământ au perspectiva de a intra în locul preasfânt adică în cer; nu într-o țară pământescă cum a fost Canaan (Evrei 8:8-12; 10:14-20) și de a deveni o națiune de preoți (1Petru 2:9).
- *Cum mai este numită legea lui Christos?* - Legea lui Dumnezeu (1Corinteni 9:21), legea lui Christos (Galateni 6:2), legea Spiritului de viață (Romani 8:2), legea credinței (Romani 3:27), legea libertății (Iacob 2:12); legea desăvârșită a libertății (Iacob 1:25); legea regală (Iacob 2:8), poruncile lui Dumnezeu (Apocalipsa 12:17; 14:12); poruncile lui Christos (Ioan 14:15,21; Ioan 15:10; Ioan 2:3).
- *Câte porunci conține legea lui Christos?* – De la Matei la Apocalipsa sunt peste 100 de porunci care pot fi comprimate în trei, după cum vom vedea în continuare.

Dragostea sau iubirea:

- *De câte porunci depinde legea Noului legământ:* 1. Dragostea de Dumnezeu (1Ioan 5:3); 2. dragostea față de Domnul Iesus (1Corinteni 16:22; Efeseni 6:24); 3. iubirea de aproapele (Galateni 5:14).
- *Ce implică porunca de a-ți iubi aproapele?* - A iubi: a) frați de credință (Galateni 6:10; 1Tesaloniceni 4:9-11; Evrei 13:1), b) familia (Efeseni 6:1-4; Coloseni 3:18-20; 1Timotei 5:3-4), c) oamenii în general (2Petru 1:7), d) pe dușmani (Matei 5:38-48).
- *Cum poți dovedi că-L iubești pe Dumnezeu?* – 1Ioan 5:3.
- *Cum poți dovedi că-L iubești pe Christos?* – Ioan 14:15.
- *Cum poți arăta că îți iubești aproapele?* – Romani 13:9-10; Matei 7:12.
- *Cum se comportă iubirea?* – 1Corinteni 13:4-8.
- *Cât de mult trebuie să ne iubim frații de credință?* – 1Ioan 3:16-18.
- *Ce implică a ne iubi dușmanii?* – Luca 6:27-36.
- *Cum putem cultiva iubire?* – 1Petru 1:22-23.

Lucrări sfinte:

- *Ce este botezul în apă?* – 1Petru 3:21.
- *Ce realizează botezul?* – Romani 6:3-6; Coloseni 2:11-12; Galateni 3:27; Tit 3:5; Evrei 10:22.
- *În numele cui trebuie să fim botezați?* – Fapte 8:16; 19:5; Romani 6:3.
- *Ce este punerea mâinilor?* – un lucrător a lui Dumnezeu își pune mâinile și cere în rugăciune, la nivel invizibil Christos își pune mâinile și îi transmite lucrul cerut:
 - a) Primirea Spiritului Sfânt ca botez, ce implică primirea darului vorbirii în alte limbi (Fapte 8:17-19; 19:6; 2Timotei 1:6).
 - b) Primirea de alte daruri spirituale ca: apostolatul (Fapte 13:1-4; 1Timotei 4:11-14), păstoria (1Timotei 5:17-22), diakonia (Fapte 6:1-6). Transmiterea acestor daruri și investirea în slujbele respective a oamenilor rânduiți de Spiritul Sfânt și descoperiți prin profeți sau adunare (1Timotei 4:14; Fapte 6:3; 13:1-2).
 - c) Pentru primirea vindecării. Punerea mâinilor era practică de Domnul Iesus și pentru vindecarea bolnavilor (Marcu 5:23; 6:5; Luca 4:40), dar și apostolii au folosit-o în acest scop (Fapte 5:12; 14:3; 19:11; 28:8) cat și alți discipoli (Fapte 9:12).
 - d) Pentru binecuvântarea copiilor (Matei 19:13-15; Marcu 10:16).

- *Ce este sărutul frătesc?* - Este o manifestare a dragostei frățești curate, o dragoste ce se exprimă prin gesturi ca îmbrățișare și sărut (Fapte 20:37; 21:6). Sărutul frătesc face parte din salutul creștin (Romani 16:16; 1Corinteni 16:20; 2Corinteni 13:12; 1Tesaloniceni 5:26; 1Petru 5:14).
- *Ce este Cina Domnească?* – 1Corinteni 10:16-17.
- *Ce este pâinea și vinul?* - (Marcu 14:22-24; 1Corinteni 11:27-29).
- *Din câte părți este compusă Cina Domnească?* – 1) Masa de dragoste unde are loc frângerea pâinii (Fapte 2:42; 20:6); 2) spălarea picioarelor (Ioan 13:4-17); 3) împărtășirea cu corpul și sângele Domnului (Matei 26:26-28); 4) cântarea de laudă (Matei 26:30; Psalm 113-118).
- *Cine se poate împărtăși?* – Fapte 2:38-42.
- *Ce sunt mesele de dragoste?* – comp. 2Petru 2:13; Iuda 12; cu Deuteronom 14:22-29.
- *Ce este ungera cu untdelemn?* – ungera cu untdelemn (în greacă „aleipho” = a unge prin frecare sau frecționare) arată la nivel vizibil, ungera vindecătoare a Spiritului ce o săvârșește Iesus Christos la nivel spiritual, invizibil ochiului omenesc. Ea este folosită pentru vindecarea bolnavilor fizici, de apostoli și bătrâni cu rugăciune (Marcu 6:12-13; Iacob 5:12-14).
- *Trebuie spălați oaspeții pe picioare?* – (1Timotei 5:10; Romani 12:10).

Viața sfântă:

- *Ce înseamnă a fi sfinți?* – Levetic 20:26; 1Tesaloniceni 4:7
- *În câte domenii trebuie să fim sfinți?* – 1Petru 1:15-16
- *Care sunt mijloacele prin care Dumnezeu ne sfințește?* – Evrei 10:10; Ioan 17:17; 1Petru 1:2.
- *Cum putem fi sfinți din punct de vedere spiritual?* – Deuteronom 7:25-26; 2Corinteni 6:14-18.
- *Dar din punct de vedere moral?* – 1Corinteni 6:9-11.
- *Cum putem avea mintea curată?* – Filipeni 4:8; Proverbe 16:20.
- *Ce înseamnă a fi sfânt în vorbire?* – Efeseni 4:29,31; 5:3-5.
- *Cum privesc creștinii curățenia fizică?* – Deuteronom 23:13; Zaharia 3:3-5; 2Corinteni 7:1.
- *Ce învață Biblia despre sfințenia vieții?* – Exod 20:13; 21:22-23; Deuteronom 22:8.
- *Dar despre viața animalelor?* – Proverbe 12:10; Geneza 3:21; 9:3-4.

Viața de familie:

- *După învățătura lui Christos, câte persoane sunt implicate într-o căsătorie?* – Matei 19:4-6.
- *Trebuie ca căsnicia să fie înregistrată legal?* – Tit 3:1; 1Corinteni 7:2.
- *Ce responsabilități are soțul în căsnicie?* – Efeseni 5:23; 6:4; 1Timotei 5:8.
- *Cum se va comporta el cu soția?* – Efeseni 5:25,28; 1Petru 3:7.
- *Care este rolul soției?* – Tit 2:5; Proverbe 1:8; 31:13-27.
- *Cum se va comporta ea cu soțul?* – Efeseni 5:22-33; 1Petru 3:1.
- *Ce trebuie să manifeste copiii față de părinți?* – Efeseni 6:1-4; Coloseni 3:20-21.
- *Ce ne învață Biblia despre divorț și recăsătorire?* – Matei 5:32; 19:9; Romani 7:2-3; 1Corinteni 7:2-3.

Adunarea creștină:

- *Ce este “adunarea”?* - 2Corinteni 6:16; Coloseni 1:24; Efeseni 2:19-22; 1Timotei 3:15.
- *În câte forme există adunarea?* – Adunarea mondială (Coloseni 1:18; Efeseni 1:20-23; 5:27-29); adunarea locală (1Corinteni 11:18; 14:19,28).

- *Cine este capul adunării?* – Efeseni 1:22.
- *Pe ce este zidită adunarea?* – Efeseni 2:20-22.
- *Care este rolul adunării?* - 1Petru 2:9; 1Timotei 3:15; Matei 28:19-20; Efeseni 4:11-16.
- *Poate un credincios să progreseze spiritual fără a fi integrat în adunarea lui Christos?* - Proverbe 18:1; Evrei 10:24-27; 1Corinteni 12:12-27.
- *Care sunt slujbele în adunarea creștină?* - Evrei 7:18-28; Efeseni 4:11; 1Timotei 2:7; 3:1,8.
- *Care este rolul acestor slujbe?* – Efeseni 4:11-16

Rugăciunea:

- *La cine trebuie să te rogi?* – Matei 6:9; Ioan 4:23-24; 16:23
- *Prin cine ne rugăm?* – 1Timotei 2:5; Efeseni 5:20; Iuda 1:20; Romani 8:26,27
- *Care rugăciuni sunt ascultate?* – 1Ioan 5:14; Proverbe 28:9; Iacob 1:5,6; 4:3.
- *Care sunt câteva lucruri pentru care ne putem ruga?* – Matei 6:9-13; Filipeni 4:6,7.
- *Există vreo regulă cu privire la poziția sau locul unde ne rugăm?* – Ioan 4:21-24; 1Timotei 2:8; Neemia 2:1-5; Isaia 38:2.

Postul:

- *Ce este postul?* – Postul este abținerea de la întrebuintarea mâncării de orice fel, pentru un timp hotărât (Eстера 4:16; Matei 4:2).
- *Descrieți câteva tipuri de post care apare în Biblie?* – Matei 4:2; Exod 34:28; Eстера 4:16; 1Regi 19:8; Fapte 9:9; 2Samuel 1:12; 3:35; Daniel 10:2-3.
- *Enumerați câteva motive pentru care trebuie să postim?* – Matei 6:18; 2Samuel 11:11; 2Cronici 20:1-29; Ioel 1:14,15; 2:1,12-17; Luca 2:37-38.
- *Sunt obligați discipolii Domnului Iesus să postească?* – Matei 6:16; 9:14-17; Luca 5:33-39.
- *Ce lucrări este bine să însoțească postul?* – Isaia 58:4-7,10; Fapte 13:2-3.
- *Care trebuie să fie dispoziția noastră când postim?* – Isaia 58:5; Ioel 2:12-13; Matei 6:16.

Starea morților, judecata, pedeapsa:

- *Există ceva care supraviețuiește morții din om?* – Matei 10:28; Ecleeziast 12:7; Apocalipsa 6:9-10
- *Unde merg când mor cei răi?* – Luca 16:18-31.
- *Unde au mers când au murit sfinții din Scripturile ebraice?* – Luca 16:22.
- *Unde merg când mor, creștinii?* – 2Corinteni 1:10; Filipeni 1:20-23.
- *Ce este sufletul?* – Geneza 2:7; compară 1Petru 2:11 cu 3:4, vezi și 2Corinteni 4:16.
- *Ce este suflarea de viață?* – Iov 34:12-15; Ecleeziast 12:7.
- *Care este pedeapsa finală pentru cei răi?* – Marcu 9:43-48; Apocalipsa 14:10-11; 20:10-15.

Zilele din urmă, începutul durerilor, necazul cel mare:

- *Are importanță Cuvântul profetic?* - 1Tesalonicieni 5:1-4; 2Petru 1:19.
- *Când au început zilele din urmă?* – Evrei 1:2; Fapte 2:17.
- *Când a început perioada numită: începutul durerilor?* – Matei 24:4-5; Apocalipsa 6:1-2.
- *Ce evenimente au loc în această perioadă?* - Matei 24:4-8, Marcu 13:5-8; Luca 21:8-11; Apocalipsa 6:1-8.
- *Ce este timpul sfârșitului?* - Expresia: „**timpul sfârșitului**”, apare în Daniel 8:17; 11:40; 12:4,9. Este vorba, conform Bibliei, de o perioadă de 3 ani, jumătate, sau trei

timpuri și jumătate (Daniel 12:4,7; Apocalipsa 12:6,14). Această perioadă mai este numită și „**necazul cel mare**” (comp. Daniel 12:11 cu Matei 24:15-21).

➤ *Cum va începe această perioadă?* – Apocalipsa cap. 12.

➤ *Cine va conduce atunci lumea?* - Satan îi va da puterea unui om pe care Biblia îl numește cu numele: „anticrist” (1Ioan 2:18), el este descris sub forma unei fiare cu șapte capete și zece coarne (Apocalipsa 13:1; 17:7); ca om al fărădelegii, fiul pierzării (2Tesaloniceni 2:3), el va introduce un sistem ce va controla: financiar, economic, religios și politic, întreaga lume, el va introduce un semn, un număr: șase sute șaiszeci și șase (Apocalipsa 13:15-18).

➤ *Cât durează venirea Domnului și cum mai este numită ea?* – Ziua Domnului, este vorba de o zi de 24 de ore (Luca 17:30; 1Corinteni 1:8; 5:5; 2Corinteni 1:14; 1Tesaloniceni 5:2; 2Tesaloniceni 2:2).

➤ *Ce evenimente au loc în această zi?* – Venirea și prezența Sa are ca efect, apariția de cataclisme cosmice, adică: semnul Fiului Omului (Matei 24:29-30); Răpirea adunării (1Tesaloniceni 4:14-17); apoi Domnul va izbăvi pe Israel de dușmanii lui (Zaharia 12:10; cap. 14); distrugerea celor răi (Apocalipsa 19:11-20); iar Satan și îngerii lui vor fi aruncați în abis (Apocalipsa 20:1-3; Isaia 24:21-23).

ANEXA IV.

Unități de măsură în Biblie:

Valorile indicate mai jos sunt estimări bazate pe dovezi biblice și pe descoperiri arheologice. Toate echivalentele moderne din această secțiune sunt aproximative. Pentru a calcula valoarea actuală a aurului sau a argintului, aflați prețul gramului la cotația actuală și înmulțiți cu numărul de grame indicat.

MONEDE DUPĂ GREUTATEA LOR, ÎN SCRIPTURILE EBRAICE

1 ghera = $\frac{1}{20}$ dintr-un siclu = 0,57 g – Exod 30:13.

1 reba (un sfert de siclu) = 5 ghere = 2,85 g – 1Samuel 9:8.

1 beca (o jumătate de siclu) = 10 ghere = 5,7 g – Exod 38:26.

1 siclu = 2 beca = 11,4 g – Geneza 23:15.

1 daric (persan, de aur) = 8,4 g – 1Cronici 29:7.

1 mină (maneh) = 50 de sicli = 570 g – Ezechiel 45:12.

1 talant = 60 de mine = 34,2 kg – Exod 25:39.

MONEDE GRECEȘTI ȘI ROMANE DUPĂ GREUTATEA LOR, ÎN SCRIPTURILE CREȘTINE

1 lepton (evreiesc, de cupru sau bronz) = $\frac{1}{2}$ dintr-un codrant – Luca 21:2.

1 codrant (roman, de cupru sau bronz) = 2 leptoni (leptale) – Marcu 12:42.

1 As sau asarion (roman de cupru sau bronz) = 4 codranți = 8 leptale – Matei 10:29.

1 dinar (roman, de argint) = 16 ași = 3,85 g = plata pentru o zi de muncă – Matei 20:2.

1 drahmă (grecească, de argint) = 3,40 g – Luca 15:8.

1 didrahmă (grecească, de argint) = 2 drahme = 6,80 g.

1 tetradrahmă (1 stater de argint) = 4 drahme = 13,6 g – Matei 17:27.

O mină: 100 de drahme, 340 g (Luca 19:13) = aproximativ salariul pe o sută de zile.

1 talant = 60 de mine, 20,4 kg, (Matei 18:24; Apocalipsa 16:21) = aproximativ salariu pe 20 de ani.

UNITĂȚI DE MĂSURĂ PENTRU LICHIDE

- 1 log = $\frac{1}{4}$ dintr-un cab = 0,31 litri – Levitic 4:10.
- 1 cab = 4 logi = 1,22 litri – 2Regi 6:25.
- 1 hin = 3 cabi = 3,67 litri – Exod 29:40.
- 1 bat = o efa = 6 hini = 22 litri – Ezechiel 45:11.
- 1 cor = 10 bați = 220 litri – Ezechiel 45:14.
- 1 litru = 327g, – Ioan 12:3.

UNITĂȚI DE MĂSURĂ PENTRU SOLIDE

- 1 cab = 4 logi = 1,22 litri.
- 1 omer = o zecimă din efa = 2,2 litri – Exod 16:36.
- 1 sea = 3 $\frac{1}{3}$ omeri = 7,33 litri – Geneza 18:6.
- 1 efa = 3 sea = 22 litri.
- 1 homer (cor) = 10 efe = 220 litri – Ezechiel 45:14.

UNITĂȚI DE MĂSURĂ PENTRU LUNGIME

- 1 deget = $\frac{1}{4}$ dintr-un lat de palmă = 1,85 cm – Ieremia 52:21.
- 1 lat de palmă = 4 degete = 7,4 cm – Exod 25:25.
- 1 palmă = 3 lați de palmă = 22,2 cm – 1Samuel 17:4.
- 1 cot = 2 palme = 44,5 cm – Geneza 6:15.
- 1 cot lung = 7 lați de palmă = 51,8 cm.
- 1 trestie = 6 coți = 2,67 m – Ezechiel 40:5.
- 1 stânjén = 1,8 m.
- 1 stadie = 185 m – Luca 24:13; Ioan 6:19; 11:18.
- 1 mila = 1 479,5 de metri – Matei 5:41.
- 1 drum de sabat = cca. 1 km = 500 de coți – Fapte 1:12.

ANEXA V.

Săptămâna: Foarte devreme în istoria sa, omul a grupat zilele în cicluri de șapte. Făcând aceasta, el a urmat exemplul Creatorului său, care și-a încununat cele șase zile de creare cu a șaptea zi.

Noe a grupat zilele în cicluri de șapte. În ebraică, termenul „săptămână” se referă literalmente la o unitate sau la o perioadă alcătuită din șapte elemente (Geneza 2:2-3; 8:10,12; 29:27).

Săptămâna de 7 zile, începea seara se sfârșea seara (Geneza cap.1). Astfel ziua întâi a săptămânii începea sâmbătă seara la apusul soarelui până duminică la apusul soarelui.

Ora: Împărțirea zilei în 24 de ore le este atribuită egiptenilor.

Actuala împărțire a orei în 60 de minute provine din matematica babiloniană, bazată pe un sistem sexagesimal (adică pe numărul 60).

Scripturile ebraice nu fac nicio mențiune la împărțirea timpului în ore. În loc să împartă ziua în ore, Scripturile ebraice indică timpul prin expresii ca: „**de dimineață**”, „**la prânz**”, „**în miezul zilei**” și „**pe înserate**” (Geneza 24:11; 43:16; Deuteronom 28:29; 1Regi 18:26).

În timpurile biblice, se obișnuia să se facă de strajă (pază, veghere), îndeosebi pe timpul nopții. În Iudecători 7:19, se vorbește despre „**straja de la mijloc**”, conform textului ebraic și Septuagintei, adică straja de „**la miezul nopții**” (GBV 2001, n.s.), de aici se deduce că în trecut noaptea era împărțită în trei perioade de strajă (pază), cu grupurile aferente fiecărei perioade.

Însă, pe timpul lui Iesus, evreii au adoptat sistemul grecesc și roman, care împărțea noaptea în patru străji. De aceea, în Evangheliile găsim: „**a patra strajă a nopții**” (Matei 14:25, SCC).

Domnul Iesus s-a referit la toate cele patru străji când le-a spus discipolilor Lui:

„Vegheați deci, pentru că nu știți când vine domnul casei; sau seara, sau la miez de noapte, sau la cântat de cocoș, sau dimineața” (Marcu 13:35). Prima dintre aceste străji este: „seara”, care începea la apusul soarelui și ținea până în jurul orei 9 seara. A doua strajă, numită: ‚straja de la miez de noapte’, începea în jurul orei 9 seara și ținea până la miezul nopții. Iar a treia strajă: **„la cântat de cocoș”**, începea la miezul nopții și ținea până în jurul orei 3 dimineața. Iar ultima strajă, a patra, începea în jurul orei 3 dimineața și ținea până la răsărit, ea era straja de dimineață!

Însă în Scripturile creștine apar de multe ori cuvintele „ora” și „oră” (Ioan 12:23; Matei 20:2-6,12, SCC).

Orele erau calculate de la răsăritul soarelui, aproximativ de la șase dimineața. Biblia menționează **„a treia oră”** (Marcu 15:25, SCC), care ar corespunde orei nouă dimineața. Iar la **„a șasea oră”** (Luca 23:44, SCC), este menționat ca fiind momentul când s-a făcut întuneric peste Ierusalim, după ce Iesus a fost răstignit pe cruce. Acest moment ar corespunde în prezent orei 12 de la miezul zilei.

Se relatează, de asemenea, că Iesus și-a dat ultima suflare pe cruce: **„la a noua oră”**, adică în jurul orei trei după-amiaza (Matei 27:45-46).

Calea Creștină

2020 – Arad

caleacrestina@gmail.com

www.CaleaCrestina.ro